University of Mysore

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 14

ನಯಸೇನ ವಿರಚಿತಂ

ಧರ್ಮಾಮೃತಂ

ಪೂರ್ವಭಾಗ—ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ೧–೯

DHARMAMRITAM

BY

NAYASENA

PART I—CHAPTERS 1—9

EDITED BY

DR R. SHAMA SASTRY, B.A., PH.D., M.R.A.S.,

Curator, Government Oriental Library Mysore, Director of Archæological Researches in Mysore, Periodical Lecturer to the Post Graduates' Classes of the Calcutta University, and B B R A S Campbell Memorial Medalist

MYSORE

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1924

ವಿ ಷ ಯಾ ನು ಕ್ರ ಮ ಣಿ ಕೆ .

ಉಪೋದ್ಘಾತ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶೋಧಿತವಾಗಿದೆ -

(೧) ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿರುವ ೬ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಓಲೆಯ ಪುಸ್ತಕ (ಓ).

(೨) ಅದೇ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿ. ೩೭ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಕಾಗದದ ಪುಸ್ತಕ (ಕ).

(೩) ಮೈಸೂರು ಜೈನ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಸಾಗರ ವರ್ಣಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಓಲೆಯ ಪುಸ್ತಕ (ಗ)

ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಶ್ರೀ ಜೈನಮಠದ ಒಂದು ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಲು ಅದೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ (೨)ನೆಯ ಪುಸ್ತಕವೂ ಒಂದೇಯೆಂದು ತೋರಿತು. ಲೈಬ್ರರಿಯ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಓಲೆಯ ಪುಸ್ತಕವೇ ಹೆಚ್ಚು ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳಿಗೂ ನೇಮಿಸಾಗರ ವರ್ಣಿಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. (ಗ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಥಾಭಾಗ ಹೆಚ್ಚು, (ಕ) ಮತ್ತು (ಓ) ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (ಕ) ಮತ್ತು (ಓ) ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮೂಲ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ (ಗ) ಪುಸ್ತಕವು ಹುಟ್ಟಿತೋ, ಅಥವಾ (ಗ) ಪುಸ್ತಕವೇ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಭಾಗಗಳು ಸೇರಿ 'ಕ' ಮತ್ತು 'ಓ' ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಷವೇ ಸಂಭವವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಆದರೂ ಪಾಠಕರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಾಠವೇ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಗ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಠವನ್ನು [ ] ಈ ಆವರಣಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಈ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಶುದ್ಧಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಶಬ್ದರೂಪಗಳನ್ನೂ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಕೆಲವು 'ಮಧ್ಯಗನ್ನಡ' ರೂಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಅದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವೂ ಈ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಕಾರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ವಿಚಾರಗಳೂ ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟದ ಉಪೋದ್ಘಾತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವುವು.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ವಿಷಯವು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಈ ಸಂಪುಟದ ಒಂಬತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಸಾರಾಂಶವೂ ಮುಂದೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರೀ.

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ.

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸ

ದರ್ಶನದ ಕಥೆ.

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಿರಿನಗರವೆಂಬುದೊಂದು ಊರು; ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವಸೇನನೆಂಬ ಮಹಾಮಾಂಡಳಿಕನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದೇ ಊರಲ್ಲಿ ದಯಾಮಿತ್ರ ಸೆಟ್ಟಿಯೆಂಬ "ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ" ಇದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟು ಪೊರಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿರಲು, ವಸುಭೂತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು, ತಾನು ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಜೊತೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟರು. ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆಯು ಹೊತ್ತು ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ಮಾಡದೆ ಊಟಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ದಯಾಮಿತ್ರ ಸೆಟ್ಟಿಯ ವ್ರತ. ಅದರಂತೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ವಸುಭೂತಿಯು ನಕ್ಕು ಅವನ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟು ಸವಣರ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ "ಕೂಪ' ಕಾರಣವಲ್ಲದೆ ಗತಿಕಾರಣಮಲ್ಲದು, ಗತಿಗಾಡೆವನೆಂಬುದು ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂಬೇಳ್ಪುದು; ಆ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂ ನಿಮ್ಮ ನಚ್ಚಿನಸವಣರ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳಸಿತುಮಿಲ್ಲ," ಇಂಥವರನ್ನೂ ಅವರ ದೇವರನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡುವುದು "ಮರುಳಾಟ" ವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸೆಟ್ಟಿಯೂ "ಕರ್ಮದ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದೀ ಪಾಪಂಗೆ ಲೌಕಿಕಧರ್ಮವು ಧರ್ಮವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು" ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಸಮಯ ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ವಸುಭೂತಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ "ಋಷಿಯರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ

ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಋಷಿಯಾರಾರೂ ಇಲ್ಲ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನಾಯಿತು? ನಿಮಗಿಂತ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಋಷಿಗಳುಬೇಕೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮುಗಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೊಡುವೆನು;" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆ ವ್ರತದ ಕ್ರಮ ವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು—"ಅನ್ನ ತುಪ್ಪ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡ ಬೇಕು; ಮರುದಿನ ಆ ಹೊತ್ತು ಬರುವವರೆಗೂ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಾಗಲಿ ಪುನಃ ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳಾಗಲಿ ಕೂಡದು, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡದೆ ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಓದುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮೈಕೊಳಕಾಯಿತೆಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಕೂಡದು. ಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಲೆಯ ಕೂದಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೀಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೀಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ದಿವಸ ಒಂದೇವಿಧವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹಣದಾಸೆ ಯಿಂದ ವಸುಭೂತಿಯು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಮೊದಲು ಲೋಚು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಬಹಳ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾ ಯಿತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೋ ಸೈರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ದಿನ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಮರುದಿನ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡಿದನು. ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲವಾದ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯಿತು, ಸಂಕಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವುದೇ ದುಸ್ತರವಾಯಿತು. ಮರುದಿನ ಊಟದ ಹೊತ್ತು ಬರಲು ಪುನಃ ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು ಬಡಿಸಿ ದನು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಸಿ ಕೊಂಡು ಅವೊಂದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ವೈಶ್ಯನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು "ನಮ್ಮ ಋಷಿಗಳು ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಊಟಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಭೂದೇವರಾದ ನಿಮಗೆ ಇದೊಂದತಿ ಶಯವೇ?" ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಊಟಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಏಳೆಂಟುದಿನಗಳು ಏಳೆಂಟು

ವರ್ಷಗಳಂತೆ ಕಳೆದುವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ನಡೆ
ಸಲಾರದೆ ವ್ಯಾಕುಲಿತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಲೆದೋರಿದ ನೋವಿನ ದುರಂತವಾದವು
ಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ "ಕೇಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಷಡ್ರಸಂ ಸವಿಕೆಯ್ದೊರ್ವ
ಯಿಮೆರ್ ನೀರಂ ಕುಡಿವು ಪಿನ್ನ ಬೀಡಿಗೆ ಪೋಗದಿರ್ದುಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾ
ಡುವೆಂತು ಮಾಳ್ಪುದು" ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಚೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು
ಅವನು ನಕ್ಕು "ನೀವು ಬಂದೆರಡು ಸಣ್ಣ ಪರೀಷಹಗಳಿಗೇ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ
ದಿರಿ, ಹೀಗಿರಲು ಅನುಕ್ರಮಾಂತವಾಗಿ ಬಸ್ಸೆರಡು ವಿಧವಾದ ತಪಸ್ಸು
ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಹಾ ಪರೀಷಹ ದುರಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಮಹ
ರ್ಷಿಗಳ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳೋಣ" ಎಂದು ತನ್ನ
ಋಷಿಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ವಸುಭೂತಿಯು ಮಹರ್ಷಿ
ಯರ ತಪೋಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದ ಇದ್ದರೂ ತನ್ನ ಚಾರಿತ್ರವೇ
ಹಿರಿಯದೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು 'ಸಾಧಕರಾಗಿ ಪರಿಪಕ್ಷಿ' ಎಂದೂ
ಅವನು ಹಿಡಿದ ಧರ್ಮವೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಿ ಆತನಿಂದ ದಶನೀ
ಪದೇಶಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. "ಸಿದ್ದಾಂತಿಷಿಯು ಪೇಳ್ವ. ಆಗಿದು
ದಾಗಮಂ; ಆ ಪರಮಾಗಮಾರ್ಥದ ತತ್ವಾರ್ಥದ ಗುಣ ನಿವ್ವು
ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ"

ಮರುದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸಂಧ್ಯಾ ಶಿಖರ ಬರುತ್ತ
ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟರು ಅಲ್ಲಿ ವನಚರರೊಡನೆ ಜಗಳ ನಡೆದು,
ಆ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ವಸುಭೂತಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಣವು ತಗಲಲು, ಆತನು ಒಂದು
ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಸತ್ತು ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಧಿಕನೆಂಬ
ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಭವಪ್ರತ್ಯಯವಧಿಯಿಂದ ಬಳಿಕ, ವಿಶ್ವಾ
ಮಿತ್ರ ಸೆಟ್ಟಿಯಿಂದ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಆದ ಉಪಕಾರವನ್ನು
ನೆನೆದು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋದನು. ಸೌಧರ್ಮಕದ
ಸುಖವನ್ನು ಒಂದು ಸಾಗರೋಪಮ ಕಾಲ ಅನುಭವಿಸಿ ಚಿತ್ರಸೇನ ಹಿತ್ವಾ
ಸೇನ ರಾಜನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ

ನಿಶ್ಶಂಕೆಯ ಕಥೆ.

ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದ ವಿಜಯಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅರಿಮಥನನೆಂಬ ರಾಜನು ಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಡನೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನಿಗೆ ಲಲಿತಾಂಗನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು; ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಅವನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾದ ಮೋಹವನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನನ್ನು ಬಯ್ಯದೆ ಹೊಡೆಯದೆ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಡಗೂಡಿ ಪುರಜನರನ್ನೂ ಪರಿಜನರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆದರೆ ಅದು ಅವನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆ ವಿನೋದವಾಗಿತ್ತು; ಹೀಗೆ ಅವನು "ಅಂಕುಶವಿಲ್ಲದ ಮದದಾನೆಯಂತೆ" ಬಳೆದು, ಪ್ರಾಪ್ತಯೌವನನೂ ಲೋಕಕಂಟಕನೂ ಆಗಲು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಗೋಳಿಟ್ಟರು. ಅರಿಮಥನ ಮಹಾರಾಜನು ಅವರ ದೂರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೇಳಿ ತಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಗನನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಅಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಲಲಿತಾಂಗನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವನಿಗೆ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಫಲವೇನೂ ಆಗದೆ ಲಲಿತಾಂಗನು ಎಂದಿನಂತೆ ಜನರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾರಾಜನು ಕೋಪಗೊಂಡು ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಗನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ಅವನು ವಿಜಯಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ನೇಪಾಳದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಅದೃಶ್ಯಘುಟಿಕವನ್ನು ಪಡೆದನು ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅನಂಗಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಆ ಊರಿನ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತ ಇದ್ದನು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜರೂ ಸಾಹುಕಾರರೂ ಕೂಡ ತಂದೀಯಲಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಒಂದು ದಿನ ಇದರ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಅವನಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದಳು.

ಮರುದಿವಸ ರಾಜನೂ ರಾಣಿಯೂ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಮಹಾರಾಣಿಯು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭವೆಂಬುದೊಂದು ಪದಕವನ್ನು ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ತನಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಬೇಕೆಂದು ಲಲಿತಾಂಗನನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧ ಪಡಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಕದ್ದು ತರುತ್ತಿರಲು, ಅವನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಆರತ್ನವು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ದಂಡಕನೆಂಬ ತಳವಾರನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಲಲಿತಾಂಗನು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಓಡುತ್ತ ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ವರಸೇನನೆಂಬವನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಪರಶು ಕೊಂತ ಮೊಂತಾದ ಮುವ್ವತ್ತೆರಡು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೂಗುಹಾಕಿದ ಒಂದು ನೆಲುವಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಜನ ಚೋರನು, ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲು ಆತನು ಜಿನದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲೋಸುಗ ತಾನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಆದರೆ ಆ ಆಯುಧಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಲಲಿತಾಂಗನು ಇವನ್ನು ತಿಳಿದು, ತಳಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೀಗೆ ಸಾಯುವುದೇ ಮೇಲೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವನಿಂದ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲುವಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಆಯುಧಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆಯುಧಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ಆ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು 'ಏನಪ್ಪಣೆ ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಜಿನದತ್ತನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು ಅದರಂತೆ ಅದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡಲು ಅವನು ಜಿನದತ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ವಿದ್ಯೆ ಬಂದ ಪರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಜಿನದತ್ತನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದನು :—

"ಜಿನಪದವೆಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂವಿತಿಲಕವೆಂಬ ನಗರವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನರಪಾಲನೆಂಬ ದೊರೆ ಅವನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಸೌಂದರನೆಂಬ ವನಿಗೂ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಸುನಂದೆ ಎಂಬವಳಿಗೂ ಶ್ರೀವರ್ಮ, ಜಯವರ್ಮ, ಜಿನಸೇನ, ಜಿನದತ್ತ, ಜಿನದಾಸ, ಧನ್ವಂತರಿ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಎಂಟುಜನ ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಆ ರಾಜನ ಪುರೋಹಿತನಾದ ಸೋಮಶರ್ಮನಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಗ್ನಿಲೆಗೂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮ ನೆಂಬ ಮಗನಾದನು ಈ ಧನ್ವಂತರಿಯೂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನೂ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳವುಮಾಡಿ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಮೊದಲ್ಪಟ್ಟು ತಾಯಿ ಹೆಂಡತಿಯರೊಡನೆ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಳವಿನಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಧನ್ವಂತರಿಯು ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಬಸದಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು ಆದರೆ ಒಂದುದಿನ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಮದವಾ ದಾನೆಯು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಭಯಗೊಂಡು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ "ಸಹಸ್ರ ಕೂಟ ಮಂಡಿತ" ವೆಂಬ ಒಂದು ಜಿನಾಲಯ ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮಳೆ ಬಂದಿತು, ಕತ್ತಲೆ ಯಾಯಿತು, ಊರಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು ಆದುದರಿಂದ ಅವ ರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ ವರಧರ್ಮರೆಂಬ ಮುನಿ ಗಳು ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಬಾರ ದೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಕಿವಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದರು. ವಿಶ್ವಾನು ಲೋಮನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂದವಮೇಲೆ ಧನ್ವಂತರಿಯು ತನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಗಿಡಿದುಕೊಂಡ ದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮುನಿಗಳ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಪದೇ ಶವುವಾಗಲು ಅವರಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ನನಗೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನಿತ್ಯವೂ ತಲೆಬಟ್ಟು ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಊಟಮಾಡಬೇಡ" ಎಂದರು ಇವರಂತೆ ಅವನು ನಡೆಸುತ್ತ ಒಂದುದಿವಸ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ನೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂಬಾರನು ತಲೆಬಟ್ಟು ತಲೆಯವ ನಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಹೋದನು. ಅವನು

ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಹಣ್ಣು ತರುವುದಕ್ಕೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಾನೇಹೋಗಿ ನೋಡಿ 'ನೋಡಿದೆ' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ಒಂದು ನಿಧಿಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಧನ್ವಂತರಿಯು ಕಂಡು ಹಾಗೆ ಕೂಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆ ನಿಧಿಯನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ ಧನ್ವಂತರಿಯು ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೆ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ತನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಯಾವಮರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನಬೇಡ" ಎಂದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹಸಿವಾಗಲು ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೋಗಿ "ಕಾಂಚೀರ" ಮರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಇದರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಧನ್ವಂತರಿಯು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ತಿನ್ನದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನೂ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಭೃತ್ಯರುಮಾತ್ರ ಹಸಿವಿನ ಆತುರಕ್ಕೆ ತಿಂದು ಸತ್ತುಹೋದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಇವರಿಬ್ಬರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಧನ್ವಂತರಿಯು ಇದನ್ನು ಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ಹಿಟ್ಟಿನ ಎತ್ತನ್ನೂ ಬಂಡಿಯನ್ನೂ ತಿನ್ನಬೇಡ" ಎಂದರು. ಒಂದುದಿನ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅವನೂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಸಿದು, ಯಾರೋ ಪೂಜಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಒಂದು ಹಿಟ್ಟಿನ ಎತ್ತನ್ನೂ ಗಾಡಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಅವರ ಭೃತ್ಯರು ತಿಂದರು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವು ವಿಷವನ್ನು ಕಾರಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತುಹೋದರು. ಧನ್ವಂತರಿಯು ತಾನು ಬದುಕಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಬಟ್ಟು ಪುನಃ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ

ಮತ್ತೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು "ಪರ್ವಗಳು ಅಷ್ಟಮಿ ಚತುರ್ದಶಿ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದರು. ಇದಾದ ಕೆಲವುದಿನದಮೇಲೆ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕದ್ದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡು, ಮಾಂಸದಮೇಲೆ ಆಸೆಯಾಗಲು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರು ದುರಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಕೊಂದು ಅವರ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎರಡು ಗುಂಪಿನವರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ತಾವು ತಂದ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ವಿಷವನ್ನು ಬೆರಸಿ ತಂದರು. ಆದರೆ ಅಂದು ಚತುರ್ದಶಿಯಾದುದರಿಂದ ಧನ್ವಂತರಿಯು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ; ಅವನು ತಿನ್ನದಿದ್ದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನೂ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಜನರು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ತಂದದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನವರು ತಿಂದು, ಎಲ್ಲಾ ಮೃತರಾದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಧನ್ವಂತರಿಯು ಬಂದು ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನೀನು ಯಾವನಾದರೂ ಮೇಲಾದರೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಏಳು ಹೆಜ್ಜೆಹೋಗಿ ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡು" ಎಂದರು. ಇದಾದನಂತರ ಕಳಿಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆರುತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದು ತಟ್ಟನೆ ಮನೆಯಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸುತಿರುಗಿ ಒಂದುರಾತ್ರಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದು 'ಕವಾಟೋದ್ಘಾಟನ ವಿದ್ಯೆ'ಯಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೂ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರೋ ಪರಪುರುಷನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನೆನೆಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಕೋಪಬಂದಿತು. ಆದರೆ ವ್ರತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಏಳಡಿಹೋದನು. ಇಷ್ಟರಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು 'ಅತ್ತೆ! ಸೆಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಅತ್ತಲಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ತಾನುಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಕೊಲೆಯು ನಿವಾರಣೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಐದುವ್ರತ

ಗಳೂ ಸಫಲವಾದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇವನು ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದ ಅಹಮಿಂದ್ರದೇವನಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನು ವಾಹನದೇವನಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವೇ ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನು ತೋರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನು (ಧನ್ವಂತರಿಯು) ಭಂಗ ಪಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅದ ರಂತೆ ಧನ್ವಂತರಿಯು ತೋರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನು ಮಹಾಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಭಂಗಪಡಿಸುವುದ ಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ವಾಹನದೇವನು (ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನು) ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಯಾದನು.

ಈ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನು ಒಂದುದಿನ ಬಂದು ನನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ 'ಪರ್ವದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಕೃತ್ರಿಮ ಚೈತ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವು ದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನು. ನಾನು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇವರವ ಮಾಣಿವರ ಸೇನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನು"

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಲಿತಾಂಗನು ಬೆರಗಾಗಿ, ಅಂತಹ ದೇವನೂ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನಂದಮೇಲೆ

"......ಜಿನಾಗಮಮುಮಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯಿಂ ನಂಬುವಾತನಸಾಧ್ಯೋ ನ್ನತಿಯುಂ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ಪೇಳ್ಪಣ್ಣೆ ಸಲೆ ಬರ್ಕುವೇ" ಎಂದು ದರ್ಶನದೊಳ್ ನಿಶ್ಶಂಕನಾಗಿ" ಸಂಸಾರ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ದೀಕ್ಷೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವಾಗಲು "ತ್ರಿಲೋಕ ಶಿಖರಿ ಶೇಖರ" ನಾದನು.

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸ.

ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಥೆ

ಅಂಗವಿಷಯದ ಚಂಪಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನು ಇದ್ದನು; ಅವನಿಗೆ ಅಂಗವತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅನಂತಮತಿಯೆಂಬ ಮಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಒಂದುದಿನ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅನಂತಮತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದು ಅವಳ ಗಂಡನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮದುವೆಯ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಿಯದತ್ತನು ಬಸದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ 'ಯಾವ ಉತ್ಸವವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ಕುರಿತು 'ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ 'ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವಳು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಪರಮಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಐದನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಈ ವ್ರತವು ಬಂದುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ 'ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ' ಎಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಹೀಗಿರಲು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಅವಳು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕುಂಡಲಮಂಡಿತನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋದನು. ಇದನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವಲೋಕಿನೀ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅರಿದು ಕೋಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು 'ಅವನು ಅನಂತಮತಿಯನ್ನು ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದನು. ಅವಳು ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ಬಂದ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಜೈನಸ್ತವನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಕಾಡಿನ ಬೇಡರಪಡೆಯ ಯಜಮಾನನು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ತಾನು ಹಿಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಆಸನಕಂಪವಾದ ಯಕ್ಷಿಯು ಬಂದು

ಕಿರಾತನ ವೇಷದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಗ್ಗದಿರಲು, ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಪುನಃ ಆವೇ(ಅನಂತಮತಿಯು) ರೂಪಿನಿಂದ ಕಿರಾತರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ "ನಾನು ದೇವತೆ; ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನೇ ಅರಿಯುವೆ" ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಅವನು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಅನಂತಮತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಒಂದು ಬಸದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ಕಂಡು "ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧೆ" ಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ತನ್ನ ಪಂಡತಿಯ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಕೆಯು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಅನಂತಮತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಳಿ ಎಂಬ ಕುಂಟಣಿಗೆ ಮಾರಿದಳು. ವ್ಯಾಳಿಯು ಅವಳನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಆ ಪೂರಿನ ರಾಜನಾದ ಸಿಂಹರಥನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳ ರೂಪದಿಂದ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನಯದಿಂದ ತನ್ನ ವಶವರ್ತಿನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅವಳಿಗೆ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತೊಡಗಿದನು. ಅವಳು ಮಾತ್ರ ಹೆದರದೆ ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪುರದ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಅವಳ ನೋವಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿವಾರದವರ ಮೇಲೆಯೂ ತಿರುಗಿಸಿದರು; ಕೂಡಲೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನೆತ್ತರನ್ನು ಕಾರಿಕೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ದೊರೆಯೂ ನೋವನ್ನು ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳು ಸಕ್ಕ, ಜಯಜಯಧ್ವನಿ ನಾದವನ್ನೂ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಸಿಂಹರಥ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರಾವಕರಾದರು. ಅನಂತಮತಿಯೂ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾದ ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ದೇಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಳು.

ಇತ್ತ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಮಗಳು ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಭಾವನಾದ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆತನ ದೇಹಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಮೇಲೆ ಪರಸ್ಪರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳು ನಡೆದು ಆದ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾದುವು. ಇದಾದ ಎಂಟುಹತ್ತು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಸೋದರ ಅಳಿಯನಾದ ಶ್ರುತಸಾಗರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಏನುಹೇಳಿದರೂ ಅನಂತಮತಿಯು ಮಾತ್ರ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಕಮಳಶ್ರೀಗಂತಿಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಹಸ್ರಾರ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸುಕಾಂತನೆಂಬ ಮಹತ್ತರದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸ.

ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಕಥೆ.

ಇಂದ್ರಕಚ್ಛ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೌರವ ಪುರವೆಂಬುದೊಂದು ಪಟ್ಟಣವಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯೊಡನೆ ಉದ್ದಾಯನನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅತ್ತ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಿದ ದೇವತೆಗಳು "ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರಾರು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲು, ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನು ಉದ್ದಾಯನ ಮಹಾರಾಜನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಸವನೆಂಬ ದೇವನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಕುಷ್ಠದಿಂದ ಮಹಾ ಅಸಹ್ಯಕಾರವಾದ ದೇಹವನ್ನೂ ರೂಪವನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ರೌರವಪುರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಸವನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತ ಸಕಲ ವೈಭ

ವದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದ್ದ ಒದ್ದಾಯನನ ಒಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಮಹಾ ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಉಚ್ಚಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲರೂ ಋಷಿಯ ದುರ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು ಆದರೆ ರಾಜನೂ ರಾಣಿಯೂ ಮಾತ್ರ ಅಸಹ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ವನ್ನು ತಂದಿತ್ತರು. ಋಷಿಯು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಊಟಮಾಡಿ, ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತ ತಟ್ಟನೆ ಮಹಾರಾಜನಮೇಲೆ ವಮನಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು; ದೊರೆಯ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ತೊಯಿದು ಲೋಳೆಯಿಂದ ವಜ್ರಲೇಪಹಾಕಿದಹಾಗಾಯಿತು.. ಆದರೆ ಅವನು ಇದಕ್ಕೂ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತಾನು ಬಡಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಿಂದಿ ಸಿಕೊಂಡು, ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಋಷಿಯನ್ನು ಒಂದು ಜಾವದ ವರೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆಯಾಸವು ತೀರಿದಮೇಲೆ ಗಂಡಹೆಂಡರಿ ಬ್ಬರೂ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ತೊಳದು ಪೀತಾಂಬರದಿಂದ ಮೈಯೊರೆಸಿ ಒಳ್ಳೆಯದೊಂದು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಮ್ಮಿಂದಾದ ಕಷ್ಟ ವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋ ಷಪಟ್ಟು ವಾಸವನು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಾನು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದನು:—

"ಮಹಾರಾಜ! ಈಕೆಗೆ ಶೀಲವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂ ತವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು; ಒಂದುಸಾರಿ ನೀನು ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟುಹೋದಾಗ ನಾರಾಯಣದತ್ತೆ ಯೆಂಬಾಕೆಯು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಪ್ರಭಾವತಿಯ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದ ಗೆಳತಿ; ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ನೆಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೋದಿ ಪಂಡಿತೆಯೆ ನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಪ್ರಭಾವತೀದೇವಿಯು ಈಕೆಯ ಮಿಥ್ಯಾವೇಷ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿದ್ದಳು. ನಾರಾಯಣದತ್ತೆಗೆ ಅವಮಾ ನವಾಗಿ ಕೋಪಬಂದಿತು. ಅನಂತರ ಹಿಂತಿರುಗಿಹೋಗಿ ಅವಳ ಶ್ರಾವಕ ತ್ವವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಅದ

ಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಚಿತ್ರಪಟವೊಂದನ್ನು ಬರೆದು ಮಾಳವೇಶ್ವರನಾದ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಳು. ಅವನು ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ತನ್ನ ಹೆಗ್ಗಡೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಭಾವತೀದೇವಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಕೆಯು ಅವನ ವಶವಾಗಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ರೆಗೊಳಿಸಿ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನ ವೇಷದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಮಹಾ ಭಯಪಡಿಸಿದೆನು. ಆದರೂ ಆಕೆಯು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ರೂಪನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಶೀಲವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದೆನು"

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಆತನು ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಒಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಣಿಯರನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ದೇವ ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗುತ್ತಲೂ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯು ಕರೆಯುತ್ತಲೂ ಇರಲು, ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

"ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯರೂ ಉಂಟೇ ? ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನ ಸಮಾನರಾರು ?" ಎಂದು ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬಹುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದಮೇಲೆ ಅವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತಳೆದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸ.

ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ.

ಶೂರಸೇನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಮಥುರೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರೇವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಡನೆ ವರುಣನೆಂಬ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅತ್ತ ಮೇಘಕೂಟ ಪುರದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾಭನೆಂಬ ಖೇಚರರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸುಮತಿ ಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದರು. ಒಂದುದಿನ ರಾಜನು ನಾನಾ ಆಕಾರಗಳುಳ್ಳ ಮೇಘಗಳನ್ನೂ ಅವು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಗುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಜಿನಾಲಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ಪುರದ ರಾಜನಾದ ಚಿತ್ರವಾಹನ ಮಹಾರಾಜನು ತಮ್ಮ "ಅನ್ವಯದ ಬಸದಿ" ಗೆ ಬಂದು ಚತುರ್ಮುಖ ಶಾಂತಿನಾಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಹೋದನು. ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜನು ಇವನ್ನು ಕಂಡು ಚಿತ್ರವಾಹನನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತಾನೂ ಜಿನಭವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗುಪ್ತ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ತಪಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವರು ತಪಸ್ಸಿನ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನೂ ಋಷಿಗಳ ಗುಣವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ 'ತಪಮೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯಮಲ್ಲದು; ನೀನುಂ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖದಿನಿರೆಂ'ದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಭಟ್ಟಾರಕರು "ಅವನ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊರೆದುಬಿಡು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದು ಜಿನಾಲಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುನಿಗಳು ನಕ್ಕು ನಿನಗೆ "ಮಹಾವ್ರತಗಳು ಬೇಡ, ಅಣುವ್ರತಧಾರಿಯಾಗಿರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಹನ್ನೊಂದುಬಗೆಯ ಶ್ರಾವಕರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಹಾರಾಜನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ರಾವಕತ್ವವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲು ಅದನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂದುದಿನ ಅವನಿಗೆ ಶೂರಸೇನ ವಿಷಯದ ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯ ಜಿನಾಲಯಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ

ಹುಟ್ಟಲು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನಿತ್ತು, ವರುಣಮಹಾರಾಜನ ಅರಸಿಯಾದ ರೇವತೀ ಮಹಾದೇವಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ಉಂಡುರುಳಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು ಆಪುರದ ಶ್ರಾವಕ ರನ್ನೂ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಉಂಡುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೂ ರೇವತೀ ದೇವಿಗೂ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟು ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಉತ್ತರಮಧುರೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರೊಡನೆಯೂ ಉಂಡುರುಳಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಿಲ್ಲದಿರುವನ್ನೂ ಉಂಡುರುಳಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅನಂತರ ರೇವತೀ ಮಹಾದೇವಿಯು ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ಪಟ್ಟಣದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿದರು. ಅರಸನು ತಾವೂ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ರೇವತೀ ದೇವಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ ನಾರಾಯಣ ಈಶ್ವರರ ವೇಷಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದಾದಮೇಲೆ ಬಂದರಂತೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಆಗಲೂ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ ಕೊನೆಗೆ ಚಂದ್ರಾಭನು ರೇವತಿಯ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯಾದ ವರ್ಧಮಾನನ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಇದೂ ಅನುಪಪನ್ನವೆಂದು ಹೇಳಿ ರೇವತಿಯು ಮೂಢತ್ರಯಗಳನ್ನು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಇತ್ತ ಚಂದ್ರಾಭನು ಈಗಲೂ ರೇವತಿಯು ಬರದೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸಿ, ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ರೇವತೀ ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅದುವರೆಗೂ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಪುರಜನರೆಲ್ಲರೂ ರೇವತೀದೇವಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು. ವರುಣ

ಮಹಾರಾಜನು ಮೂಢತ್ರಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಶಿವಕೀರ್ತಿಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ರೇವತೀ ದೇವಿಯೂ ಸುವ್ರತಗಂತಿಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಉತ್ತರಮಧುರೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಯಾತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿಪಿ ಅಚ್ಯುತ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಧಿಕ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆಕೆಯು ಮುಡಿಪಿದ ಸ್ಥಳವು ರೇವತೀ ತೀರ್ಥವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸ.

ಉಪಗೂಹನದ ಕಥೆ

ಗೊಲ್ಲ ವಿಷಯವಲ್ಲಿ ಕಾಮಲಿಪ್ತಿಯೆಂಬ ಊರು ಇದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮನೋಹರನೆಂಬ ರಾಜನೂ ಜಿನಭಕ್ತನೆಂಬ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯೂ ಇದ್ದರು.

ಅತ್ತ ಮಗಧ ವಿಷಯದ ಪಾಟಲೀ ಪುತ್ರವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೀರಧ್ವಜನೆಂಬ ಅರಸನಿದ್ದನು ಅವನಿಗೆ ಸುಸೀಮೆಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೂ ವೀರಕುಮಾರನೆಂಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದರು. ಈ ವೀರಕುಮಾರನು ದುಷ್ಟರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಒಂದುದಿನ ಊರ ಹೊರಗೆ ಕಳ್ಳತನದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನು "ದೇವಾ! ನಾನು ಹೋಗದ ದೇಶವಿಲ್ಲ, ಕದಿಯದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಾಮಲಿಪ್ತಿಪುರದ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನ ದೇಹಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಕ್ಕೊಡೆಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರತ್ನವೂ ಇವೆ. ಆ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಮೂರುಲೋಕವನ್ನೂ ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲದು" ಎಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ತನಗೆ ಅದರಮೇಲೆ ಆಸೆಯಾಗಲು ರಾಜಕುಮಾರನು "ಈ ರತ್ನವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಯಾರು ತಂದುಕೊಡುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನೆಂಬ ಕಳ್ಳನು ಒಪ್ಪಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ವೀಳೆಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಅನಂತರ ಸೂರ್ಪನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿಗಳೊಡನೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಪಸ್ವಿಯ ವೇಷದಿಂದ ತಾಮಲಿಪ್ತಿನಗರದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಅಲ್ಲಿ ಇವನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ 'ಯಾರೋ ಮಹಾಪುರುಷರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯಂತೆ' ಎಂಬ ವರ್ತಮಾನವು ತಿಳಿಯಿತು. ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಬಂದು ನೋಡಿ ಸೂರ್ಪನ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ದೇಹಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಪನು ನಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಉಪವಾಸದ ಮೇಲೆ ಉಪವಾಸವನ್ನೂ ಮೌನವ್ರತವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದಾದಿನ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟನು. ಈ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾವಲಿನವರು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸೂರ್ಪನು ಮುಕ್ಕೊಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನವನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆದರೆ ಆ ರತ್ನವು ಬಾಲಾರ್ಕನಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ತಳವಾರರು ಗದ್ದಲಮಾಡಿದರು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇಹಾರದ ಕಾವಲಿನವರು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ರತ್ನವು ಕಳವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರ ಏಟುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಸೂರ್ಪನು ಊರ ಹೊರಗೆ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಜಿನೇಂದ್ರ ಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಸೆಟ್ಟಿಯು ಇದನ್ನು ಕಂಡು 'ಇವನು ಹೋದ ದಾರಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಪೀಠದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಳವಾರರೂ ಕಾವಲಿನವರೂ ಬಂದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸೆಟ್ಟಿಯು ತಳಾರನಾಯಕನನ್ನು ಕುರಿತು "ಇದೇನು ಗದ್ದಲ! ನನ್ನ ಒಡವೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಡುವವನು ಕಳ್ಳ ಹೇಗಾದನು? ಹಾಗೆ ಈತನು ಅದನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ ದಿಕ್ಕಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗದ

ರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಸೆಟ್ಟಿಯು ಸೂರ್ಪನನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಫಲಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಲು ಜಿನೇಂದ್ರ ಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಕೊನೆಗೆ ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂದ ಮುಡಿಪಿ ದೇವಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸ.

ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ ಕಥೆ.

ಶ್ರೇಣಿಕ ಮಹಾರಾಜನಿಗೂ ಚೇಳಿನೀದೇವಿಗೂ ವಾರಿಷೇಣನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಜಿನಮುನಿಗಳೊಡನೆಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ವಿವೇಕಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಪುಂಡಿಯ ಪುತ್ರಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಮುನಿಗಳು ಆ ಊರಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮಹಾರಾಜನು ಸಕುಟುಂಬ ಪರಿವಾರನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆದರೆ ರಾಜಪುತ್ರನಾದ ವಾರಿಷೇಣನು ಮಾತ್ರ ಹೊನ್ನನ್ನು ಕಂಡ ಲೋಭಿಯಂತೆ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದೆ ಅವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತ ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅವರು "ಕಿಱಿದಱೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿಪುವುದುಂ" ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ವಾರಿಷೇಣನು ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ "ರಾತ್ರಿ ಪ್ರತಿಮೆ" ನಿಂತನು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮೃಗವೇಗನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಕೀರ್ತಿಮತಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ತಳವಾರರು ಕಂಡು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಅವನು ಹೆದರಿ ಆ ಹಾರವನ್ನು ವಾರಿಷೇಣನ ಹತ್ತಿರ ಹಾಕಿ ಓಡಿಹೋ

ದನು. ತಳವಾರರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಾರಿಷೇಣನೇ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಹಿಂಸಿಸಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಮಾತ್ರ ಜಿನಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಸನ ಕಂಪವಾಗಲು ಅವರು ಬಂದು ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಏಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಭರಣಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲು ತಳವಾರರು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಕಲಜನ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬಂದನು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲು ವಾರಿಷೇಣನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೂ ತೀರಿ ಅವನು ಎತ್ತಿದ್ದ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಆದರೆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕರ್ಮದ ಫಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಇದಾದ ಕೆಲವುದಿನದಮೇಲೆ ವಾರಿಷೇಣನು ತಾಯಿತಂದೆಗಳನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಪುಷ್ಪಗಿರಿಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುರದೇವರೆಂಬವರಿಂದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ವಾರಿಷೇಣನು ತನ್ನ ಬಾಲಸಖನಾದ ಪುಷ್ಪದಾಡನೆಂಬವನು ಸುಮಂತಿಯೆಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನೆಂದು ಕೇಳಿ ಅವನಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಪುಷ್ಪದಾಡನು ಮಾತ್ರ "ಅಡವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಆನೆಯಂತೆ" ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ವಾರಿಷೇಣನು "ಶರೀರದೊಳಾದ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಮಂ ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ದುಃಖಮುಮಂ ಭೋಗಂಗಳ ಕೇಡುಮಂ ಬಾಹ್ಯಕ್ಕೆಯನಿತ್ಯತೆಯುಮಂ ವನಿತೆಯರ ಕಷ್ಟತೆಯುಮಂ ಸ್ಥಿತಿಕರಣಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಮೆಂಬುದುಮಂ ಬಗೆದು ಪನ್ನೆರಡುವರ್ಷಂಬರಂ ಮಾಣದೆ" ಉಪದೇಶಮಾಡಿದನು. ಪುಷ್ಪದಾಡನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟದೆ ಸಂಸಾರದಮೇಲೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿನ ವಾರಿಷೇಣನು ವರ್ಧಮಾನ

ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಪುಷ್ಪಡಾಲನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಆವರೆ ವಾರಿಷೇಣನು ಅವನನ್ನು ಪುನಃ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿದ್ದ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಅವನ ಪತ್ನಿಯರಾಗಿದ್ದ ಐನೂರು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪುಷ್ಪಡಾಲನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸುದಂತಿಯೂ ಕರೆಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆಗ ವಾರಿಷೇಣನು ಪರಮಸುಂದರಿಯರಾದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ತೋರಿಸಿ "ನಾನು ಇಂತಹವರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಗಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಕುರೂಪಿಯಾದ ಈ ಸುದಂತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನುರಾಗವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುದಂತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ಅಮ್ಮಾ, ಜಿನೇಶ್ವರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪುನಃ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುವನೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೇ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು "ಅಂತಹವನು ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆ; ಏಕೆಂದರೆ ನಾಯಿಯು ತಾನು ವಮನ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪುಷ್ಪಡಾಲನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು; ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ವಾರಿಷೇಣನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದುದರಿಂದ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಊಹಿಸಿ ತಾನು ಅವನಿಂದ ಕೇಳಿದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಂಬಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಪುನಃ ದೀಕ್ಷೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಮರಣಾನಂತರ ದೇವಗತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ವಾರಿಷೇಣನೂ "ಮನುಷ್ಯರ ಪರಿಣಾಮ"ವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಹನ್ನೆರಡು ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ "ಸನ್ಯಸನ ಸಮಾಧಿ"ಯಿಂದ ಮುಡಿಪಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸ.

ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಥೆ

ಪಾಂಚಾಲವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಹಿಚ್ಛತ್ರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಂತಪನೆಂಬ ಅರಸನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಪುರೋಹಿತನಾದ

ಸೋಮದತ್ತನ ಹೆಂಡತಿ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಲು ಆಕೆಗೆ ಜಿನಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವಳ ವಂಶದ ಲ್ಲಾಗಲಿ ಅವಳ ಗಂಡನ ವಂಶದಲ್ಲಾಗಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಜಿನಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡರೆ ನಾಚಿಕೆ ಕೇಡಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವನ್ನು ಹೇಳಲಾರದೆ ಆಕೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊರಗುತ್ತ ಬಡವಾದಳು. ಆಕೆಯ ನಂಟರು ಇವಳು ಬಡವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾವು ಬಯಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಏನುಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ದರು ಆದರೆ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳದೆ ತನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನಮೇಲೆ ಬಯಕೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಕಾಲವಲ್ಲದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಸೋಮದತ್ತನೂ ಅವನ ಶಿಷ್ಯರೂ ಬಲವಾಹಿನಿ ಯೆಂಬ ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು ಬಿಟ್ಟದ್ದುದನ್ನೂ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬ ಯತಿಗಳು ಇದ್ದುದನ್ನೂ ಕಂಡರು. ಈ ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫಲವಾಗಿದ್ದುದು ಅವರ ತಪಃ ಫಲದಿಂದಲೇ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದುನಿಂತರು. ಆಗ ಯತಿಗಳು ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಭವೆಂಬ ವಿಮಾನವನ್ನು ವರ್ಣಿ ಸುತ್ತಿದ್ದರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಸೋಮದತ್ತನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೆ ಸೋಮದತ್ತನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಆ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಯಸಿದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು, ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಗುವು ಜಿನ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಅವನ ಬಯಕೆಯೇ ಆಕೆಯ ಬಯಕೆಯಾಗಿದ್ದಿ ತೆಂಧೂ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾರದೆ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಬೇಕೆಂದಳೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಸೋಮದತ್ತನು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತಾನು ವೈರಾಗ್ಯ.

ದಿಂದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಾಭಿಗಿರಿಗೆ ತಪಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು

ಇತ್ತ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯು ಬಂದು ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಶ್ರೀವತ್ಸನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಕೆಲವುಕಾಲದಮೇಲೆ ಸೋಮದತ್ತನು ನಾಭಿಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ತಮಾನವು ತಿಳಿಯಲು ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯೂ ಇತರ ಬಂಧುಗಳೂ ಹೇಗಾದರೂ ಅವನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಾಭಿಗಿರಿಗೆ ಹೋದರು. ಆದರೆ ಸೋಮದತ್ತನು ಅಚಲನಾಗಿದ್ದನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಗುವನ್ನು ಅವನಮುಂದೆ ಹಾಕಿ ಹೊರಟುಹೋದರು

ಅತ್ತ ಅಮರಾವತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಂಭುವೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜನು ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನಾದ ಭಾಸ್ಕರದೇವನಿಗೆ ಯೌವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಭಾಸ್ಕರದೇವನ ತಮ್ಮನಾದ ಮಂದರದೇವನು ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಗದ್ದು ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು. ಭಾಸ್ಕರದೇವನು ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮೈದುನನಾದ ವಿಮಳಮಹಾರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತನು ಒಂದುದಿವಸ ಭಾಸ್ಕರದೇವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಣಿಮಾಲೆಯೂ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಸೋಮದತ್ತ ಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ವಂದಿಸಿ ಅವನಮುಂದೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ವಜ್ರಕುಮಾರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ವಜ್ರಕುಮಾರನು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕನಾಗಲು ಅವನಿಗೂ ವಿಮಳಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳಾದ ಇಂದುಮತಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಒಂದುದಿನ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಪವನವೇಗೆಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹಾವು ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ವಜ್ರಕುಮಾರನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಜ್ರಕುಮಾರನು ಅಮರಾವತೀನಗರದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದರದೇವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಹಾವಿನ ಬಾಯಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಪವನವೇಗೆಯು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನೇ

ವರಿಸಿದಳು. ಒಂದು ದಿವಸ ವಜ್ರಕುಮಾರನು ತಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅರಿತು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿ ಸೋಮದತ್ತ ಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದನು.

ಅವನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪೂತಿವಾಹನನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಓಹಿಲೆಯೆಂಬಾಕೆಯು "ಫಾಲ್ಗುನದ ನಂದೀಶ್ವರದಂದು" ಎಂದಿನಂತೆ ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ರಾಜನ ಪ್ರಿಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಬುದ್ಧದಾಸಿಯು ಬುದ್ಧನ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಓಹಿಲೆಗೆ ಅವಮಾನವಾಗಲು ಆಕೆಯು ಸೋಮದತ್ತ ಮುನಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಗಾದರೂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆತನು ವಜ್ರಕುಮಾರ ಮುನಿಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಕೆಲಸವು ಆಗುವುದೆಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದನು. ಅದರಂತೆ ಆಕೆಯು ವಜ್ರಕುಮಾರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಆತನು ಅಮರಾವತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಸ್ಕರದೇವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನೂ ಇತರ ವಿದ್ಯಾಧರರೂ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದು ಓಹಿಲೆಯು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಜಿನಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಎಂಟುದಿವಸದವರೆಗೆ ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಭಾಸ್ಕರದೇವನು ಓಹಿಲೆಯ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ "ವಜ್ರಮಯಮಪ್ಪ ಜಿನಪ್ರತಿಮಾವಳಿಗಳಿಂ ತುರುಗಿದ ಸ್ತೂಪಮಂ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರದೊಳಿರಿಸಿ" ದನು. ಅದನ್ನು ದೇವತೆಗಳೂ ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು.

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪ್ರಭಾವನೆಯ ಕಥೆ.

ಕುರುಜಾಂಗಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆಂಬ ಊರು ಇದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ ಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬ ಅರಸಿಯೊಡನೆ ಮಹಾಪದ್ಮ

ನೆಂಬ ಮಾಂಡಳಿಕನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಪದ್ಮ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಒಂದುದಿನ ಶ್ರುತಸಾಗರರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಬರಲು ಮಹಾಪದ್ಮನು ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನುತಾಳಿ, ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆವರೆ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನೂ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು ಪದ್ಮನೇ ರಾಜ್ಯವಾಳುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಅತ್ತ ಅವಂತಿವಿಷಯದ ಉಜ್ಜಯಿನೀ ಪುರದಲ್ಲಿ ಜಯವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗ ಬಲಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದನು ಈ ಬಲಿಯು ಶುಕ್ರ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರಾದ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಐನೂರುಜನ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಮುನೀಶ್ವರರು ಬಂದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿವಾರದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಅವರಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪರಲೋಕ ಜೀವ ಧರ್ಮ ಇವುಗಳು ಉಂಟೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು. ಅವರು ಉಂಟೆಂದು ನಿದರ್ಶಿಸಿದರು. ಬಲಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂದನು. ಮುಂದೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡೆದ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಲಿಯು ಸೋತುಹೋದನು. ಅವನ ಮೌರ್ಖ್ಯವನ್ನೂ ಹೀನವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಜಯವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜನು ಬಲಿಯನ್ನು ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಂಟರಿಷ್ಟರೆಲ್ಲರೂ ಬಲಿಯನ್ನು ಜೈದರು. ಬಲಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದು ತನಗೆ ಅವಮಾನಮಾಡಿದ ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪದ್ಮನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.

ಒಂದುದಿನ ಸಿಂಹಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಜನು ಪದ್ಮನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಬಲಿಯು ಅವನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಿ

ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪದ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಪದ್ಮನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಬಲಿಗೆ ಒಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಬಲಿಯು ಆ ವರವನ್ನು ಆಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತನಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದು ರಾಜನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಒಪ್ಪಿದನು.

ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರು ಆವೂರಿಗೆ ಬಂದು ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ವ್ರತಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲಿಯು ತನ್ನ ವೈರವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ತಾನು ರಾಜನಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯಾಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿಯೂ ಅದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹದಿನೈದು ದಿನದವರೆಗೆ ತನ್ನ ವಶಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಮಹಾರಾಜನು ತಾನು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟದ್ದರಂತೆ ಈ ವರವನ್ನು ಬಲಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಅನಂತರ ಬಲಿಯು ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಿದ್ದ ಸಿತಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಅವರಿದ್ದ ಗುಹೆಯನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇದರೊಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಓಡಿ ಹೋಗಲಿ, ಇದರೊಳಗೆ ಪುಳ್ಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಉರಿಹಾಕಿಬಿಡಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಇದನ್ನು ಮಿಥಿಲಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿಷ್ಣುಗಳೆಂಬ ಆಚಾರ್ಯರು ಪರಮಾವಧಿ ಲೋಚನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಮುನಿವರರ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನು ಪದ್ಮರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ರಾಜನು ಮಹಾಕೋಪಗೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟನು. ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನು ಹಿಂಸೆಯಾಗದಂತೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರವನ್ನು ತಾನು ತಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಮನರೂಪಿನಿಂದ ಬಲಿಯ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಲಿ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಇವನನ್ನು

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ನಂಬಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು; ವಾಮನನು ಅವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಮೂರಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಬಲಿಯು ಅದನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ವಾಮನನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಂಖ ಕುಲಿಶ ಕಮಲ ಮುಂತಾದ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಶುಕ್ರನು ಹೆದರಿ ಬಲಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಬಲಿಯು ಕೊಟ್ಟಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಲೊಲ್ಲದೆ ಧಾರೆಯನ್ನು ಎರೆದು ಬಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೆ ವಾಮನನು ಅದ್ಭುತ ರೂಪನ್ನು ತಾಳಿ ಇದ್ದಸ್ಥಳವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಆಳೆದನು. ಮೂರನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿರಲು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಭಯವೂ ಆಸನಕಂಪವೂ ಆಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದರು. ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಿದುವು. ಆಗ ಇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ದೇವಕುಮಾರರು ಬಲಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಋಷಿಗಳೂ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಾದಿಗಳೂ ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಕಸವನ್ನೂ ಕಿಚ್ಚನ್ನೂ ನಂದಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರು. ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನು ನಿಜರೂಪನ್ನು ತಾಳಲು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಪದ್ಮಮಹಾರಾಜನೂ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತನಾದನು.

"ಕುಸಿಯದೆ ಪೆಱರಱಿಪಂ ಚಿಂ
ತಿಸುವಂ ತಾನಱಿಗುಮಂತ ತೊದಱಿಲ್ಲದೆ ಚಿಂ |
ತಿಸುವಾತಂ ಪೆಱಗೊರ್ಪ್ಪಂ
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ತಾನೆ ಸಿರಿಗೆ ನೆರೆಯಾಗಿರ್ಕುಂ ||"

ಶೋಧನಪತ್ರ.

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
1	12	ರಮುಳ	ರಮುಳ
4	2	ಪೊರಮುಣಿಸು	ಪೊಱಮುಡಿಸು
,,	4	ಸ್ವಾಮಿಗಳ	ಸ್ವಾಮಿಗಳ
,,	,,	ಪರಮೇಷಿ	ಪರಮೇಷ್ಠಿ
6	14	ದ್ಧಾಂತ	ದ್ಧಾಂತ
8	4	ಶರಭತ್ರ್ಯ	ಶರಭರ್ ತ್ರ್ಯ
,,	23	ಕೂಡಲಾರಅದ	ಕೂಡಲಾಱದ
10	22	ದಿಟ್ಟರವಿ ಪೆಱರಾರ್ಕ್ರಿಂ	೭ಟ್ಟರವಿಗ್ರಂ ಪೆಱರಾರ್
18	3	ಟೊಳ್ತಾಗುವ	ಜರೊಳ್ತಾಗುವ
,,	7	ನೆಱೆ	ನೆಱೆ
20	15	ಪುತ್ರನುಮುಂ	ಪುತ್ರನುಮಂ
30	14	ಮುಕ್ಜರಿಸುವ	ಮುಕ್ಕರಿಸುವ
58	17	ಉಳಿಯೆ	ಉೞಿಯೆ
60	14	ನೀಮಂಬೆಜೇಡ	ನೀಮಂಜಬೇಡ
63	4	ಕೆಡಿಸಿದಂ	ಕಿಡಿಸಿದಂ
67	10	ಕನಿಷ	ಕನಿಷ್ಠ
94	10	ತತಣ	ತತ್ಕ್ಷಣ
,,	12	ಕೆಡಿಸಿ	ಕಿಡಿಸಿ
98	8	ಪಾರ	ಪೌರ
104	9	ನೋಡತ್ತುಂ	ನೋಡುತ್ತುಂ
107	13	ರಣಿಲ್ಲೆಂಬೀ	ಶರಣಿಲ್ಲೆಂಬೀ
,,	14	ಮೊಹೋದಯಂ	ಮೋಹೋದಯಂ
108	8	ಧೃವ	ಧ್ರುವ
109	1	ನೆತ್ತಱಿಂ	ನೆತ್ತರಿಂ
,,	23	ಎಂದು	3 ಎಂದು

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
112	18	ತ್ರಿಪಿನೆ	ತ್ರಿಭುವನೆ
157	7	ದಾರಣ್ಯ	ದಾರಣ್ಯಾ
187	15	ಸಾಳಂಕಾರ	ಸಾಳಂಕಾಯು
188	21	,,	,,
232	12	ಜಿವಂಗಳಂ	ಜೀವಂಗಳಂ
317	4	ಇತೀ	ಇಂತೀ
447	13	ಬಿಲಿ	ಬಲಿ
455	1	ವಿಷುಣ	ಜಿಷ್ಣು

ಶ್ರೀ

ನಯಸೇನ ವಿರಚಿತಂ

ಧರ್ಮಾಮೃತಂ.

ಶ್ರೀರಾಮಾರಮಣೀಯಪಾದಸರಸೀಜಾತಂ ನಿಲಿಂಪೇಂದ್ರವೃಂ
ದಾರಾಧ್ಯಂ ಭುವನತ್ರಯಪ್ರಭು ವಿನೇಯಾನೀಕಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ।
ಧೀರಂ ನಿತ್ಯನನಂತನಕ್ಷಯಸುಖಂ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೇಶಂ ಜಗ
ತ್ಸಾರಂ ವೀರಜಿನೇಂದ್ರನೀಗೆಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಸುಖಾವಾಪ್ತಿಯಂ ॥ ೧

ಪುದಿದೆಂಟುಂ ಕರ್ಮಬಂಧಂ ಪಱಿವಡೆ ಕಿಡದೆಂಟುಂ ಗುಣಂ ಪೊರ್ದೆ ಲೋಕಾ
ಗ್ರದೊಳ್ ಶ್ರೀರಂತೊಪ್ಪಿ ನಿಂದಚ್ಯುತರಜಿತರಮೂರ್ತರ್ಪ್ರಣೂತರ್ಸೌಖ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯರ್ನಿತ್ಯರ್ಜಗನ್ಮಂಗಳರಮಳಗುಣೋತ್ತುಂಗರುದ್ಧೂತಲೇಪ
ರ್ಮದದಿಂ ಸಿದ್ಧರ್ಸ್ವಕೀಯಪ್ರಭುತೆಯನೆಮಗಂ ಮಾೞ್ಕೆ ಕಾರು
ಣ್ಯಾದಿಂದಂ ॥ ೨

ವರಪಂಚಾಚಾರದೊಂದುನ್ನತಿಯೊಳವರೆ ಲೋಕೋತ್ತಮರ್ವಿಶ್ವಸತ್ವೋ
ತ್ಕರಮಂ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುಪಾಯಕ್ಕವರೆ ಧರಣಿಯೊಳ್ ಸಜ್ಜನಪ್ರಸ್ತುತರ್ಭಾ ।
ಸುರಮುವ್ವತ್ತಾಱುಮತ್ಯುತ್ತಮಗುಣದೊಳವರ್ತಾಮೆ ಸತ್ಪೂಜ್ಯರೆಂಬಂ
ತಿರೆ ಮಿಕ್ಕಾಚಾರ್ಯವರ್ಯರ್ಕರುಣದಿ[1] ನಘನಿರ್ಮುಕ್ತರಂ ಮಾಡುಗೆಮ್ಮಂ ॥

---

[1] ನಘದೂರೀಕೃತಂ ಮಾಡುಗೆಂದುಂ; (ಕ)

ನುತಭವ್ಯಾನೀಕನೀಳಾಂಬುರುಹಮಲರೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಸೂರ್ಯಾಂಶು ಕುಂ
ದಲ್
ಶ್ರುತದುಗ್ಧಾಂಭೋಧಿ ಪೆರ್ಚಲ್ಜಿನನಿಗದಿತತತ್ವಾಂಶು ಪರ್ವಲ್ಸುರತ್ನ |
ತ್ರಿತಯಾದ್ರೀಂದ್ರಾಗ್ರದೊಳ್ ಶೋಭಿಸುವನಘರುಪಾಧ್ಯಾಯತಾರಾಧಿಪ
ರ್ಗಂ
ತತಮಸ್ಮಚ್ಚಿತ್ತಗೇಹಾಂತರವಿಮಳತೆಯುಂ ಮಾಳ್ಕೆ ವಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಯಿಂ
ದಂ|| ೪

ಮನದೊಳ್ಕೃಗ್ಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರೆ ದಯೆ ವರಂಚಾರಿತ್ರದೊಳ್ಪೆರ್ಚೆ ಶೀಲಂ
ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜದೊಳ್ತಾಳ್ತಿರೆ ಮತಿ ಜಿನತತ್ವಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಸಂತತಂ ಭಾ
ವನೆ ಮತ್ತೋಲಾಡೆ [1] ಕರ್ಮಾರಿಯನದಟಲೆ [2] ವಾಸಂದವೀರರ್ತಪಶ್ರೀ
ವನಿತಾಳಂಕಾರರಪ್ಪಿಂದಪಹರಿಸುಗೆ [3] ದುರ್ಮೋಹಮುಂ ಸಾಧುವ
ರ್ಗಂ || ೫

ಶತಪತ್ರಾನನೆ ಜೈನಧರ್ಮಕುಲಿಶಪ್ರಾಕಾರ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಪ
ರ್ವತವಜ್ರಾಘ ಸಮಸ್ತಭವ್ಯಜನಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದೆ ಲೋಕೈಕಸಂ |
ಸ್ತುತೆ ಧರ್ಮಪ್ರಿಯೆ ಕೋಮಲಾಂಗಿ ವಿಲಸನ್ಮಾಂಗಲ್ಯಸದ್ಧರ್ಮಸಂ
ಯುತೆ ಸಿದ್ಧಾಯಿಸಿ ಯಕ್ಷಿ ಮಾಳ್ಕೆ [1] ನುತಮತ್ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಂ ||

ವರಲಕ್ಷಣಾಂಗನರ್ಚ
ಚ್ಚರಣಾಂಬುಜಮಧುಪನನುಪಮಂ ಗುಣರತ್ನಾ |
ಭರಣಂ ಗಜಮುಖಯಕ್ಷಂ
ಸಿರುತಂ ರಕ್ಷಿಸುಗೆ ಕೂರ್ತು ಭವ್ಯೋತ್ತಮರಂ || ೭

ಕುಂದದ ಕೋಮಲಾಂಗರುಚಿಯಿಂ ಚೆಲುವಿಂಗೆಡೆಯಾಗಿ ವೃತ್ತದೊಂ
ದಂದದೊಳಿರ್ದ ಪೆರ್ಮೊಲೆಯಿನಂತೆಸೆದೊಪ್ಪುವನೇಕಛಂದದೊಂ |

---

1 ಕಾವಸಾರ (ಕ) 2 ದೋರಂತೆಘೀರ (ಬ) 3 ದುಷ್ಕರ್ಮಮಂ (ಕ)

4 ಮುದದಿಂ, (ಬ)

ದಂವದ ಯಾನದೊಂದು ರಮಣೀಯತೆಯಿಂ ಕಡುಗಾಡಿವೆತ್ತ ವಾ
ಕ್ಸುಂದರಿ ಕೂತುಂ ನಿಲ್ಕೆ ನಯಸೇನಮುನೀಂದ್ರಮುಖಾಬ್ಜಷಂಡ
ದೊಳ್ ‖ ೮

[ದುರಿತೇಂಧನಾನಲಭಾ
ಸುರಕೀರ್ತಿಪತಾಕರಮಳಗುಣನಿಕರಕ್ಕಾ |
ಗರರರ್ಹದ್ಬಲ್ಯಾಚಾ
ರ್ಯರೆ ಜಗದೊಳನಿಂದ್ಯರದಱಿನೆಮಗಭಿವಂದ್ಯರ್] ‖ ೯

ಪ್ರಕಟಯಶಗುಣನಿಧಿಗ
ಳ್ಸಕಳಧರಾವಳಯಪೂಜಿತ ಸು[1] ಶ್ರುತರ |
ಕ್ಷಕರೆನೆ ಗುಣಧರಭಟ್ಟಾ
ರಕರೆ ವಲಮನಿಂದ್ಯರದಱಿನೆಮಗಭಿವಂದ್ಯರ್ ‖ ೧೦

ವರ್ಯರೆನಿಪಾರ್ಯಮಂಕ್ಷಾ[2]
ಚಾರ್ಯರ ನೆಗೞ್ದ ನಾಗಹಸ್ತ್ಯಾಚಾರ್ಯಾ |
ದ್ಯಾರ್ಯರ ನುತಯತಿವೃಷಭಾ
ಚಾರ್ಯರ ಪದಕಮಳಮೀಗೆ ಶಾಶ್ವತ[3] ಪದಮಂ ‖ ೧೧

ಧೈರ್ಯಯುತ[4] ಧರಸೇನಾ
ಚಾರ್ಯಭೂತಬಲಿಪುಷ್ಪದಂತಾಚಾರ್ಯರ್ |
ವರ್ಯಭವ್ಯಾಂಭೋರುಹ
ಸೂರ್ಯರ್ದಯಗೆಯ್ಗೆ ವಿಮಳರತ್ನತ್ರಯಮಂ ‖ ೧೨

ವರ್ಯಲೋಕೋತ್ತಮಭಾವಿಸುಪೊಡನಘರತ್ನ್ಯುನ್ನತಕೊಂಡಕುಂ
ದಾ
ಚಾರ್ಯಚಾರಿತ್ರರತ್ನಾಕರರಧಿಕಗುಣಸರ್ಜ್ಜಟಾಸಿಂಹನಂದ್ಯಾ |

---

1 ವ್ರತ (ಖ)   2 ಪಿಂಛಾ. (ಗ)   3 ಸುಖಮಂ, (ಖ)
4 ಸಿದ್ಧಸೇನಾ, (ಖ)   ತರ್ವರ (ಗ)

ಚಾರ್ಯಶ್ರೀಕಳಂಕಭಟ್ಟಾರಕರುದಿತಯಶರ್ಮಿಕ್ಕ ಪೆಂಪಿಂಗೆ ಲೋಕಾ
ಶ್ಚರ್ಯನಿಷ್ಕವರ್ರೆವೆಮ್ಮಂ ಪೊರೆವಡಿಸುಗೆ ಸಂಸಾರಕಾಂತಾರದಿಂ
ದಂ ‖ ೧೩

ಶ್ರೀಮತ್ಸಮಂತಭದ್ರ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನೆಗಳ್ತೆವೆತ್ತ ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿ ।
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪೂಜ್ಯಪಾದ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪದಂಗಳೆಗೆ ಬೋಧೋದಯಮಂ ‖ ೧೪

[ಶ್ರೀಮದ್ವಿದ್ಯಾನಂದ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರವಾರಾಶಿಗಳ ।
ನ್ನೇಮಾತೊ ಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರದೊ
ಳೀಮಹಿಯೊಳನಂತವೀರ್ಯದೇವರೆ ದೇವರ್] ‖ ೧೫

ಕ್ಷಿತಿಪೂಜ್ಯರ್ಸಿದ್ಧಸೇನವ್ರತಿಪತಿನುತವಾಕ್ಶ್ರೀವಧೂಕರ್ಣಪೂರರ್
ಶ್ರುತಕೀರ್ತ್ಯಾಚಾರ್ಯರುರ್ವೀವಳಯವ್ಯತಯಶೋರಾಶಿಗಳ್ ಕರ್ಮ
ಸಂದೋ ।
ಹತಮಃಪ್ರಧ್ವಂಸನೈಕದ್ಯುಮಣಿಗಳಮಳಶ್ರೀಪ್ರಭಾಚಂದ್ರದೇವರ್
ಜಿತಮಾರರ್ಬೊಪ್ಪದೇವರ್ವಿದಿತಸಕಲವಿದ್ಯಾಬ್ಧಿತಾರಾಧಿನಾಥರ್ ‖ ೧೬

ನಿರುಪಮರೇಳಾಚಾರ್ಯರ
ನಿರತಿಶಯರ್ವೀರಸೇನಜಿನಸೇನಾಚಾ ।
ರ್ಯರ ಗುಣಭದ್ರಭಚಂದ್ರರ [1]
ಚರಣಯುಗಂ ಮಾಡುಗೆಮಗೆ ನಿವೃತಿಸುಖಮಂ ‖ ೧೭

ಪರಮಜಿನಾಗಮಾಂಬುನಿಧಿಪಾರಗರೂರ್ಜಿತಗಂಡ [2] ಮಂಡಳೇ
ಶ್ವರನುತಪಾದಪಂಕರುಹರುನ್ನತಕೀರ್ತಿಪತಾಕರಿಂದ್ರ [3] ಭೂ ।

---

[1] ಧಂತರ (ಗ) [2] ಗಂಧ (ಖ) [3] ರುಂದ್ರ (ಗ)

ಧರನಿಭಧೈರ್ಯರ್ಗುರಂಗಜನೃಪಶ್ರೀಮದೇಭಶರರ್ ಸದ್ಗುಣಾ
ಭರಣರೆನಿಪ್ಪ ಪೆಂಪಜಿತಸೇನಮುನೀಶ್ವರನೊಳ್ ವಿರಾಜಿಕುಂ ॥ ೧೮

ಅನುಪಮಗುಣನಿಳಯರ್ಮೇ
ದಿನಿಪೂಜ್ಯರ್ಸೋಮದೇವಪಂಡಿತರಮಳರ್ ।
ಮುನಿವೃಷಭರ್ವಿನತತ್ರಿಭು
ವನದೇವರ್ವಿಬುಧವನಜವನಕಳಹಂಸರ್ ॥ ೧೯

ಪಡೆದೊಡೆ ತಪಮಂ ಶ್ರುತಮಂ
ಪಡೆಯರ್ ತಚ್ಛ್ರುತಮನೆಯ್ದೆ ಪಡೆದೊಡೆ ತಪಮಂ ।
ಪಡೆಯರದಂತವನೆರಡುಮ
ನೊಡವಡೆದ ನರೇಂದ್ರಸೇನಮುನಿಪನೆ ಧನ್ಯಂ ॥ ೨೦

ಎನಿತೊಳವು ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಮ
ವನಿತುಮನತಿಶಯದಿನೆಸೆಯೆ ನಯಸೇನಮುನೀಂ ।
ದ್ರನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದು ಧಾರಿಣಿ
ಮನದಾದರದಿಂದೆ ಪೊಗಟೆ ಕೀರ್ತಿಯನಾಂತಂ ॥ ೨೧

ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಗಳುಗ್ರಕರ್ಮಹರರ್ದಿವಾಕರಣಂದಿಸಿ
ದ್ಧಾಂತದೇವರುದಗ್ರಮನ್ಮಥವೈರಿಗಳ್ ಶುಭಚಂದ್ರಸಿ ।
ದ್ಧಾಂತದೇವರುದಾತ್ತಚಾರುಚರಿತ್ರರೀಧರೆಯೊಳ್ ಮನೋ
ಜಾಂತಕರ್ಮುನಿವಂದಿತರ್ಗುಣವಾರ್ಧಿಗಳ್ ಮದವರ್ಜಿತರ್ ॥ ೨೨

ಮಂತಣಮೇಂ ಶ್ರುತದಿಂ ಗುಣ
ದಿಂ ತಪದಿಂ [1] ರಾಮಣಂದಿಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳ್ ।
ದರ್ಂತೆ ಪೆಱಪೆಱರನಂತಿಂ
[2] ತುಂತೆಂದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಪರ್ಜಡಮತಿಗಳ್ ॥ ೨೩

1 ಮಾಘಣಂದಿ (ಖ. ಗ)   2 ತುಂತ್ತೆಂಪಂ ಬಣ್ಣಿಪರ್ಜಡಮರ್ತಿರ್ಹಿತರ್ (ಖ

ನುತಸಿದ್ಧಾಂತದೊಳೂಪ್ಪುವೆತ್ತ ಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯರಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರದು
ನ್ನತಿಯೊಳ್ ಭಾವಿಸೆ ಪೂಜ್ಯಪಾದಮುನಿಯಿಂ ಷಟ್ತರ್ಕದೊಳ್ಧಾರಿಣೀ|
ಸ್ತುತನಾಗಿರ್ದ ಸಮಂತಭದ್ರಮುನಿಯಿಂ ಮಿಕ್ಕಿರ್ದನುದ್ವೃತ್ತಪ
ಕ್ಷ್ಯತವಾರಾಶಿನರೇಂದ್ರಸೇನಮುನಿಪಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ || ೨೪

ಪೊಡವೀಶರ್ಭುವನೈಕಮಲ್ಲನುತಪಾದಾಂಭೋಜರತ್ಯೂರ್ಜಿತರ್
ದೃಢಚಿತ್ತರ್ ಗುಣಚಂದ್ರಪಂಡಿತರಿಳಾಲೋಕೈಕಪೂಜ್ಯರ್ಮನಂ |
ಬಿಡೆ ತ್ರೈವಿದ್ಯಮಹಾಭಿಧಾನಮನದಂ ಕೂರ್ತಿಕ್ಕಿದಿಂ ಕೊಟ್ಟರೆಂ
ದೊಡೆ ತ್ರೈವಿದ್ಯನರೇಂದ್ರಸೇನಮುನಿವೋಲ್ಯಾಗ್ಮಿಕ್ರಶರಾಲೋಕ
ದೊಳ್ || ೨೫

ಭೇರೆಂಡಪಂಡಿತರ್ಮಾ
ಕ್ಷಿತಿರಮಣರ್ಮಾಸುಪೂಜ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತೇಶರ್ |
ಮೇರುನಗಕ್ಷಮರವನೀ
ಶಾರಾಧ್ಯರ್ಮುನಿಕದಂಬವನವಾಕಂದರ್ || ೨೬

[ಕಂತುವಿರೋಧಿಕಿಲ್ಬಿಷಗಜಾಧಿಪಕೇಸರಿಪದ್ಮಣಂದಿಸೈ
ದ್ಧಾಂತಮುನೀಂದ್ರರಂತವರಶಿಷ್ಯರನಂತಗುಣರ್ಚತುಷ್ಕಷಾ |
ಯಾಂತಕರುಗ್ರಕರ್ಮಹರಣಶ್ರುತವಾರಿಧಿಮೋಘಚಂದ್ರಸಿ
ದ್ಧಾಂತಮುನೀಂದ್ರರಿಂದ್ರಧರಣೀಧ್ರಸಿಭಕ್ಷಮರೀಡ್ಯಸತ್ಕ್ರಮರ್ || ೨೭

ಯತಿವಂದಿತಕ್ರಮರ್ದು
ಷ್ಕೃತದೂರರ್ಮಾಘಣಂದಿಸೈದ್ಧಾಂತಿಗಳೂ |
ರ್ಜಿತರವನಿಪೂಜ್ಯರತ್ಯು
ನ್ನತಪ್ರಭಾಚಂದ್ರಸೇನಸೈದ್ಧಾಂತೇಶರ್ || ೨೮

ಅವರಿವರೊಳ್ಳಿದರೆಂಬೀ
ಬವರದೊಳೇನರ್ಹಣಂದಿಭಟ್ಟಾರಕರು |
ದ್ಭವಚಾರುಚರಿತರೆನಲೀ
ಭುವನಂ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಗಣಕೆ ಮೂಲಿಗಳಾದರ್ || ೨೯

ಒದವಿದ ಕವಿತೆಯ ವಾಗ್ಮಿ
ತ್ವದ ಗಮಕದ ವಿಬುಧತತಿಗೆ ರಂಜಿಪ ವಾದಿ |
ತ್ವದ ಬಲ್ಮೆಗೆ ಸಕಲಕಲಾ
ಭ್ಯುದಯಶ್ರುತಕೀರ್ತಿದೇವನಲ್ಲವೆ ದೇವಂ || ೨೦

ಖಳಕರ್ಮ ಜಲಧಿಬಡಬಾ
ನಳರುದ್ಧತವಾದಿನಿಕರಧರಣೀಧರಸಂ |
ಕುಳಕುಳಿಶರಮಳಗುಣಗಣ
ನಿಳಯಶ್ರುತವಾರ್ಧಿರಾಮಸಿಂಹಬುಧೇಂದ್ರರ್ || ೨೧

ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಾಗಮಸಾ
ಗರಚಂದ್ರರ್ವಾಸುಪೂಜ್ಯಭಟ್ಟಾರಕರು |
ರ್ವರೆ ಪೊಗಟೆ ಗುಣಗಣಕ್ಕಾ
ಗರಮಾಗಲ್ದರೆಗೆ ಚಾರುಸೇನಾಚಾರ್ಯರ್ || ೨೨

ಅಳವಟ್ಟುಗ್ರೋಗ್ರತಪೋ
ನಳನಿಂ ದುರಿತೇಂಧನಂಗಳಂ ಸುಟ್ಟು ತಪೋ |
ಜ್ಜ್ವಳಮಪ್ಪ ಕುಕ್ಕುಟಾಸಾ
ಮಳಧಾರಿಮುನೀಂದ್ರರವನಿತಳಸಂಸ್ತುತ್ಯರ್ || ೨೩

ಅಗಣಿತಮೆನಿಸುವ ಗುಣದಿಂ
ನೆಗಳ್ತೆವಡೆದಿರ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರತರ್ಕಾಗಮದಿಂ ||
ಜಗತೀವಳಯಂ ಬಣ್ಣಿಸೆ
ನೆಗಳ್ದರ್ ತ್ರೈವಿದ್ಯಮೇಘಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರರ್ || ೨೪

ಪರಲಿಂ ಮುದ್ರಿಕೆ ವಜ್ರದಿಂ ಕುಲಿಶಮಾತಾರೇಶನಿಂ ರಾತ್ರಿ ಭಾ
ಸ್ಕರನಿಂದಂಬರಚಕ್ರಮಾಮ್ರತರುವಿಂದುದ್ಯಾನಮುರ್ವೀಶರಿಂ |
ಧರೆ ಪಂಕೇಜದಿನೊಳ್ಗೊಳಂ ಬುಧನುತ [1] ಶ್ರೀರಾಮಸೇನವ್ರತೀ
ಶ್ವರನಿಂ ನಿರ್ಮಳಜೈನಧರ್ಮಮೆಸೆವಲ್ಲಂ ರಮ್ಯಂ ಮಹೀಚಕ್ರದೊಳ್ ||

---

[1] ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ (ಬ)

ಪರವಾದಿಘನಾಘನನಿ
ಷ್ಠುರಪವನರ್ಜೈನಸಮಯದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿನಿಶಾ |
ಕರರುಗ್ರಕರ್ಮಗಜರಿಪು
ಶರಭರ್ತ್ರೈವಿದ್ಯಕನಕನಂದಿಮುನೀಂದ್ರರ್] ೩೬

ವಿವಿಧಮುನಿಸಮಿತಿ ಗಣಧರ
ನಿವಹಂ ಯತಿಪತಿಮುನೀಂದ್ರನಿಕರಂ ಮಾೞ್ಕು |
ತ್ಸವದಿಂ ಭವ್ಯಸಮೂಹ
ಕ್ಕವಿತಥಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಮಂ ದಯೆಯಿಂದಂ ॥ ೩೭

[ನಿರವದ್ಯಜಿನಸಮಯಾಂ
ಬರಹಿಮಕರರಖಿಳವಿಬುಧಜನಸಂಸ್ತುತ್ಯರ್ |
ಧರೆಯೊಳಕಳಂಕದೇವರೆ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ನೋಡೆ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಂಬುಧಿಗಳ್] ॥ ೩೮

ಅಸಗನ ದೇಸಿ ಪೊನ್ನನ ಮಹೋನ್ನತಿವೆತ್ತ ಬೆಡಂಗು ಪಂಪನೊಂ
ದಸದೃಶಮಪ್ಪಪೂರ್ವರಸಮೆಯ್ದೆ ಗಜಾಂಕುಶನೊಳ್ಪುವೆತ್ತು ರಂ |
ಜಿಸುವ ಸದರ್ಥದೃಷ್ಟಿ ಗುಣವರ್ಮನ ಜಾಣ್ಕವಿರತ್ನನೋಜೆ ಶೋ
ಭಿಸೆ ನೆಲಸಿರ್ಕೆ ಧಾರಿಣಿಮನಂಗೊಳ್ ಮತ್ಕೃತಿಯೊಳ್ನಿರಂತರಂ ॥ ೩೯

ರಸಭಾವಂ ಗಮಕಂ ಕಾ
ಣಿಸೆ ನಾಣ್ಣುಡಿ ದೇಸಿವೆತ್ತ ಪೊಸನುಡಿ ಮಾರ್ಗಂ |
ಕುಸುಱಿಯ ಬಗೆಯಿಂದಿನಿತಱೊ
ಳಸೆಯದ ಕೃತಿ ಕೃತಿಯೆ ಬಗೆದು ನೋೞ್ಪೊಡೆ ಜಗದೊಳ್ ॥೪೦

[ಪೊಸಗನ್ನಡದಿಂ ವ್ಯಾವ
ರ್ಣಿಸುವೆಂ ಸತ್ಕೃತಿಯನೆಂದು ಕನ್ನಡಮಂ ಚಿಂ |
ತಿಸಿ ಕೂಡಲಾರದಕ್ಕಟ
ವಿಸುಕದ ಸಕ್ಕದಮನಿಕ್ಕುವವನುಂ ಕವಿಯೇ] ॥ ೪೧

ಸಕ್ಕದಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ನೆಱೆ
ಸಕ್ಕದಮಂ ಪೇೞ್ಗೆ ಸುದ್ಧಗನ್ನಡದೊಳ್ತಂ ।
[1] ದಿಕ್ಕುವುದೇ ಸಕ್ಕದಮಂ
ತಕ್ಕುದೆ ಬೆರಸಲ್ಕೆ ಘೃತಮುಮಂ ತೈಲಮುಮಂ ॥ ೪೦

'[ಪರಿಣತರೆನಿಸುವ ನಿರ್ಮ
ತ್ಸರರಂ ಮೆಚ್ಚಿಪುದು ಗಹನಮಲ್ಲದು ಜಡರಂ ।
ಕರಮಱಿವು ತಿಳಿಪಲೆಂತೆನೆ
ಖರಕರನಂ ಗೂಗೆಗೆಯ್ದೆ ತೋಱಲ್ಕೆಂತಕ್ಕುಂ ॥ ೪೧

ಮಂಡೂಕಂ ಶರನಿಧಿಯುಂ
ಕಂಡಱಿಯದೆ ಪಳಗುಮಬ್ಧಿಗದು ಭಂಗಮೆ ಪೇೞ ।
ಖಂಡಿಸೆ ಕುಕವಿಸಮೂಹಂ
ಪಂಡಿತರಪ್ಪವರ್ಗೆ ಭಂಗಮಕ್ಕುಮೆ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೪೪

ಪೊಲ್ಲಮೆಗಂಡದನಱಿದುಂ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಯ್ತಾಗೆ ತಿರ್ದುವೆಸುಕವೀಶರ್ ।
ಪೊಲ್ಲಮೆಯಿಲ್ಲದೊಡಂ ಲೇ
ಸಲ್ಲದು ಕೃತಿಯೆಂದು ಕುಕವಿನಿಕರಂ ಪಳಗುಂ ॥ ೪೫

ಇಲಿಗಂ ಮೆರಕುಟಿವಕ್ಕಿಗ
ಮಲಸದೆ ಕರ್ದುಕುತ್ತೆ ಕಡಿಯುತಿರ್ಪುದೆ ಸಹಜಂ ।
ಸಲೆ ಚಪಲಂಗಂ ಕುಕವಿಗ
ಮಲಸದೆ ತೆಗಳ್ವುದುವೆ ಸಹಜಮುವೆಱಿಂತೆ ಕರಂ] ॥ ೪೬

ನವಿಲಾಟಂ ಸೊಗಯಿಸುವುದು
ವಿವೇಕಿಯುಪ್ಪಂಗೆ ನಾಯ್ಗೆ ಸೊಗಯಿಸ-ವುದೆ ಸ ।

[2] ದಿಕ್ಕುವುದಿಸದಂಗಳ (ಕ), ದಿಕ್ಕುವುದೇಕೆಪದಂಗಳ (ಬ)

ತ್ಕವಿಯು ಬಗೆಗೊಳ್ಪು ಪುಗುವವೊ
ಲವಿವೇಕಿಯ ಮನಮನೊಳ್ಪದೇಂ ಪೊಕ್ಕಪುದೇ ॥ ೪೭

ಅಡಕಿಲ ಮಡಕೆಗಳಂ ಸ
ಯ್ತಿಡಲಱಿವುವೆ ನಾಯ್ಗಳೊಡೆವುವಲ್ಲದೆ ಕೃತಿಯಂ ।
ಕಿಡೆನುಡಿವರಲ್ಲದೇಂ ಜಡ
ರೊಡಂಬಡಲ್ತಿದ್ದಿನುಡಿಯಬಲ್ಲರೆ ಕವಿವೊಲ್ ॥ ೪೮

ಮಱೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೊಯ್ನೀರಿಂ
ಬೆಳಗುಮೆ ಧರೆ ಮುೞುಗಿ ಕುದಿದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಲದಿಂ ।
ದಳಪಿಂ ಪೇರ್ಪೊವಮದು ಕೋ
ಮಳಮಕ್ಕುಮೆ ಸಹಜಮಿಲ್ಲದಾತನ ಕಬ್ಬಂ ॥ ೪೯

ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳೊಕ್ಕಳ
ತುಪ್ಪವನೆಱೆದುಣ್ಬೆನೆಂಬೊಡುಂಬುಣಿಸೇಂ ಸ್ವಾ ।
ದಪ್ಪುದೆ ಸಹಜಂ ತನಗಿನಿ
ಸಪ್ಪೊಡಮಿಲ್ಲದನ ಕವಿತೆ ರುಚಿವಡೆದಪುದೇ ॥ ೫೦

ಮುನಿದಪರೆಂಬುದೊಂದುಭಯಮುಳ್ಳೆನಿತಪ್ಪೊಡಮೊಂದುಮಿಲ್ಲ ಸ
ಜ್ಜನರೊಳದೇಕವರ್ಪುರುಡಿಪರ್ಮುನಿವರ್ಕಡುದುಷ್ಟರಪ್ಪವರ್ ।
ಮುನಿದೊಡೆ ರಾಗದಿಂದೊಸೆದೊಡಂ ಕಡುಪೊಲ್ಲದಱಿಂದಮಂಜಿ ದು
ರ್ಜನಪರಮೇಶ್ವರರ್ಗೆಱೆದು ಕೈಮುಗಿವೆಂ ಬಲಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥

ಪೞುಗೋಲೊಳ್ ವಾರ್ಧಿಯ ತಡಿ
ಗುಱದೆ ಭರಂಗೆಯ್ದು ಪೋಪೆನೆಂಬಗ್ಗನವೊಲ್ ।
ನೆಱೆ [1] ಜಿನವಾಕ್ಯಾಂಬುಧಿಯುಮ
ನುಱದೀಸುವೆನೆಂಬ [2] ದಿಟ್ಟರೆಮಿ ಪೆಱರಾರ್ಕ್ಕಂ ॥ ೫೨

ತರಣಿ ಬೆಳಗಲ್ಪೆಂಪೇಕೆಂದಿರ್ದುವೇ ಭಗಣಂ ಸುರ
ದ್ವಿರದಮಿರಲಿಂ ಸೊರ್ಕೇಕೆಂದಿರ್ದುವೇ ಪೆಱವಾನೆಗಳ್ ।

1 ಜಿನರಾಗಮವಾರ್ಧಿ (ಗ) 2 ದುಷ್ಟ (ಬ, ಕ)

ಪರಮಕವಿಗಳ್ ಸಾಲ್ವರ್ತಾವೆಂದು ಮಾಣದೆ ಪೇಳ್ವೆನಾ
ದರದಿ [1] ನೊಲವಿಂದರ್ಥೀ ದೋಷಂ ನಪಶ್ಯತಿ ಯೆಂಬಿನಂ ॥೫೩॥

ಮಱದಾನುಂ ಜಿನನಾಮಮಂ ಸುಮನದಿಂ ಪೇಳ್ವಾತನುಂ ದುಃಖಮಂ
ಕಿಱದುಂ ಪೊರ್ದದನಂತಮಪ್ಪ ಸುಖದೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ಪನೆಂದಂದು ತ ।
ಳ್ತುಱ ಪುಣ್ಯೋದಿತಮಪ್ಪ ತಚ್ಚರಿತಮಂ ಕಾವ್ಯಂಗಳೊಳ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ನೆಱ ಪೇಳ್ವಾತನ ಕರ್ಮನಿರ್ಜರೆಯನಂತಿಂತೆಂತೆನಲ್ಬರ್ಪುದೋ ॥೫೪

ಜಿನಮತದೊಳನಿತುಸಾರಮ
ದನಿತುಂ ಲೇಸಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೀಕೃತಿಯೊಳದೆಂ ।
ತೆನೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ಜಲ
ಕ್ಕನೆ ತೋರ್ಪವೊಲಿಭದ ರೂಪು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಂ ॥ ೫೫

ಗುರು ವಿದ್ಯಾಬ್ಧಿನರೇಂದ್ರಸೇನಮುನಿಪಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ
ಪರಮಶ್ರೀಜಿನನಿಷ್ಟದೈವನಮಳಂ ಶ್ರೀಜೈನಯೋಗೀಶ್ವರರ ।
ಪರಮಾರ್ಥಂ ತನಗಾಳ್ದರುತ್ತಮವಿನೇಯರ್ಬಂಧುವರ್ಗಂನಿಜಾ
ದರದಿಂದೆಂದೊಡೆ ಭಾಪು ಧನ್ಯನ [2] ದಿಟಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೫೬

ಸ್ಥಿರವಾಕ್ಯಂ ಸುವ್ರತಾಂಭೋನಿಧಿ ಸಕಲಜಗತ್ಪಾವನಂ ರಾಜಪೂಜ್ಯಂ
ಪರಮಶ್ರೀಜೈನಧರ್ಮಾಂಬರದಿನಕರನುದ್ಯತ್ಪ್ರೋಮೂರ್ತಿವಾಣ್ಯಾ ।
ಭರಣಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಜಿನಶ್ರೀ
ಚರಣಾಲಂಕಾರಶೀರ್ಷಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮನೀರಾಜಹಂಸಂ॥ ೫೭

ಮಾನಿತಶೀಲನಿಧಾನನ
ನೂನಗುಣಂ ಸಕಳಭವ್ಯಜನಬುಧಜನಚಿ ।
ತ್ತಾನಂದಕರಂ ಕೇಳ್ನಯ
ಸೇನಬುಧಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೫೮

1 ಬಗೆವಂದರ್ಥಿ (ಗ) 2 ಬ ಚಿಬ್ಬಪನ್ನನೆ (ಗ)

ಅತಿಶಯಜಿನೇಂದ್ರವಚನಾ
ಮೃತಮುಮಂ ಸಕಲೈಕಜೀವಹಿತಮುಮಂ ಪುಣ್ಯೋ |
ದಿತಮುಮಂ ಭವ್ಯನಿಕಾಯ
ಸ್ತುತಮುಮಂ ನೆಱೆ ಪೇೞ್ವೆನಱಿಯೆ ಧರ್ಮಾಮೃತಮಂ || ೫೯

ಅದು ಮತ್ತೆಂತೆಂದೊಡಿಂದ್ರಪ್ರಣುತಪದಯುಗಂ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿ |
ಳಾಸಂ
ಮದವೇಭೇಂದ್ರೋಗ್ರಕಂಠೀರವನಮಳಯಶಂ ನಿರ್ಮಳಂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯಂ ಶ್ರೀವೀರನಾಥಂ ನೆಲಸಿರೆ ವಿಪುಳಾದ್ರೀಂದ್ರದೊಳ್ ಶೋಭೆಯಿಂ
ಮು
ತ್ತಿದ ದೇವಾನೀಕದಿಂ ಸುತ್ತಿದ ಖಚರನರಾಧೀಶಸಂದೋಹದಿಂದಂ || ೬೦

[ಅಂತಿರ್ದಾ ತ್ರಿಜಗನ್ಮಹೀಶಸಭೆಯೊಳ್ ಭವ್ಯಾಳಿಗಂ ಚಂದ್ರನೆಂ
ಬಂತೊಪ್ಪಿರ್ದ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರವಿದರಂ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಜ್ಞರಂ |
ಮುಂತಾಗೌತಮರಂ ಮುನೀಂದ್ರನುತರಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶ್ರೇಣಿಕಂ
ಸಂತೋಷಂ ಮಿಗೆ ಕೂರ್ತು ಕೇಳ್ದನಧಿಕಶ್ರೀಗಾರ್ಮವಂ ಧರ್ಮ
ಮಂ] || ೬೧

ಅಂತಾಗಿರೀಂದ್ರದೊಳ್ಚರಮತೀರ್ಥಕರಪರಮದೇವರ ಸಮವಸರಣಂ ಬಂದು ನೆಲಸಿರ್ದುದನಱಿದು ಋಷಿನಿವೇದಕಂ ಷಡೃತುಫಲಂಗಳನಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಂತೆ ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಗೊಟ್ಟು ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ದೇವಾ ನಮ್ಮ ವಿಪುಳಗಿರಿಯೊಳ್ ಶ್ರೀವೀರವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮವಸರಣಂ ಬಂದು ನೆಲಸಿರ್ದುದೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯಲೊಡನೆ ಕೇಳ್ದು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಿಳಿದತ್ತಲೇಳಡಿಯುಂ ನಡೆದು ವಿನಮಿತಶಿರಸ್ಕನಾಗಿ ಋಷಿನಿವೇದಕಂಗೆ ಪೂರ್ಣಾನಂದಪುರಸ್ಸರ[1]ಮಂಗಚಿತ್ತಮಂ ಕೊಟ್ಟಾನಂದಭೇರಿಯುಂ ಪೊಯ್ಸಿ ಪಡೆವಳನಂ ಬರಿಸಿ ಬೀಡೆಲ್ಲಮರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಂಬೆರಸು ಪೂಜಿಸಮಡುವಂತೆ ಸಾರೆಂದು

1 ತುಷ್ಟಿದಾನಪುರಸ್ಸರಂ (ಗ)

ನಿಯಮಿಸಿ ತಾನುಂ ಚೇಳನಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಪಟ್ಟವರ್ಧನಗಜೇಂದ್ರ ಮನೇಱಿ ಸಪರಿವಾರಂ ವಿಪುಳಾದ್ರಿಯನೆಯ್ದಿ ದೂರೋತ್ಸಾರಿತವಾಹನಂ ವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಪ್ರಮುಖರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಮವಸರಣಮನೆಯ್ದಿ ಗಂಧಕುಟಿಯುಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು [1] ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದ ಪದ್ಮಂಗಳಂ ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಭಿಮುಖ ನಾಗಿ ನಿಂದು ಮುಕುಳಿತಕರಕಮಳನುಂ ವಿಕಸಿತಹೃತ್ಕಮಳನು ಮಾಗಿ ॥ ೬೦

ದುರಿತತಿಮಿರಪ್ರಭಾವಂ
ಪರಿಹರಿಪುದು ದೇವ ನಿನ್ನ ಮುಖಚಂದ್ರಮನಿಂ ।
ತ್ವರಿತಂ ನೋಡಲದೆಂತುಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ವುದು ವೀರಜಿನಪ ನಿರ್ವೃತಿಸೌಖ್ಯಂ ॥ ೬೩

ಎಂದನೇಕಸ್ತುತಿಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಱಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾರಾಜಂ ಜ್ಞಾನರ್ಧಿಸಂಪನ್ನರಪ್ಪ ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮುಕುಳಿತಕರಕಮಳನು ಮಾಗಿ ॥ ೬೪

ತಿರಿಕನಾರಕಮಾನವಾಮರಲೋಕದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಡು ನಿ
ತ್ತುರಿಸದೆಲ್ಲಿಯುಮಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ರಾಟಳದಂದದಿಂ ।
ತಿರಿವ ಸಂಸೃತಿದುಃಖದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಶಾಶ್ವತಸೌಖ್ಯದೊಳ್
ನೆರೆವುಪಾಯಮನಱ್ತಿಯಿಂ ಬೆಸಸಲ್ಕೆವೇಟ್ಕು ಮುನೀಶ್ವರಾ ॥ ೬೫

ಎನೆ ನಯದಿಂ ಚತುರ್ವಿಧಸುರಾಳಿ ಶಿರೋನತರಾಗಿ ಹಸ್ತಕೋ
ಕನದಯುಗಂಗಳಂ ಮುಗಿಯೆ ದಂತಮರೀಚಿ ಸುಧಾಂಶುರಶ್ಮಿಯುಂ ।
ತನುಪಮಮಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿರೆ ಸರ್ವಜನಸ್ತುತರಪ್ಪ ಗೌತಮರ್ ।
ವನಧಿಗಭೀರದಿಂನುಡಿದರಾಪ್ತಮುಖೋದ್ಗತಮಪ್ಪ ತತ್ವಮಂ ॥ ೬೬

[1] ಭಗವಜ್ಜಿನೇಂದ್ರಶ್ರೀಪಾದ. (ಗ)

ನೀಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಚತುರ್ಗತಿಚ್ಛೇದಮುಂ ಜಾತಿಜರಾಮರಣ ದೂರಮುಂ ಸಾರಮುಮಪ್ಪ ನಿರಂತರಸುಖಂ [1] ಮುಕ್ತಿಯೊಳಲ್ಲದೆ ದೊರೆಕೊಳದಾಮುಕ್ತಿಯುಂ ತ್ರಿಜಗನ್ಮಾಂಗಲ್ಯಮಪ್ಪ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಮನಿಸದಾಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮುಂ ಕರಣಲಬ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದಾಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮಿಲ್ಲದೆ ನಿರಂತರಸ್ಥಾಯಿಯುಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯುಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬಾತಂ [2] ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂಬ, ಮಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆವೆನೆಂಬ, ಸತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸುತರಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬ, [3] ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪರದುಗೆಯ್ವೆನೆಂಬ, ಕೇರಿಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರಮಂ ಬರೆವೆನೆಂಬ, ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಕೂಳನಡುವೆನೆಂಬ, ಅಂಬಿಲ್ಲದೆ ಬಿಲ್ವಿಡಿವೆನೆಂಬ, ತೂಬಿಲ್ಲದೆ ಕೆಱೆಯುಂ ಕಟ್ಟುವೆನೆಂಬ, ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ಪರಿವೆನೆಂಬ, ಕೀಲಿಲ್ಲದೆ [4] ಪಡಿದೆಱೆವೆನೆಂಬ, ಛತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ಪೋಪೆನೆಂಬ, ಗೋತ್ರಮಱಿಯದೆ ಕೂಸುಗುಡುವೆನೆಂಬ, ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳ್ವೆನೆಂಬ, ಸವಿಯಿಲ್ಲದುಣ್ಬೆನೆಂಬ, ಕೆಯ್ಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇಲಿಯಿಕ್ಕುವನೆಂಬ, [5] ಬಾಗಿಲಿಲ್ಲದೆ ಪೊಗುವೆನೆಂಬ, [6] [ಧನಮಿಲ್ಲದಧಿಕನೆಂಬ, ವಾಹನವಿಲ್ಲದೇರುವೆನೆಂಬ,] ನಾಲಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿವೆನೆಂಬ, ಪಱುಗೋಲಿಲ್ಲದೆ ತೊಱೆಯುಂ ಪಾಯ್ವೆನೆಂಬ ಪಚ್ಚಪಸಿಯೊಗನಂ ಪೋಲ್ಕುಂ, ಇಂತು ॥ ೬೭

ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಪದವಿಗ
ಮುರಗೀರ್ವಾಣಾಧಿಪತಿಯ ಸದ್ವಿಭವಕ್ಕಂ [7] ।
ಪರಮಾರ್ಹಂತ್ಯಪದಕ್ಕಂ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಶುದ್ಧದರ್ಶನಂ ಮೊತ್ತಮೊದಲ್ ॥ ೬೮

---

1 ಗತಿದೂರಮುಂ ಸಾರಮುಮಪ್ಪ ಶಾಶ್ವತಸುಖಂ (ಗ)

2 ನಿರಂತರಂ ಸುಖಂಬಡೆವನೆಂಬಾತಂ (ಗ)

3 ಅಂಗಡಿಯಿಲ್ಲದೆ (ಗ)

4 ಪಡಿಯುಂ ಕಿಱುವ (ಬ ಪ್ರ.) ಪಡಿಗೆಱುವೆ (ಗ)

5 ಕೈಯಿಲ್ಲದೆ ಪಿಡಿವೆನೆಂಬ, ನೇಗಿಲಿಲ್ಲದೆ ಉಳುವೆನೆಂಬ (ಗ)

6 ಮನವಿಲ್ಲದಱಿವೆನೆಂಬ (ಗ)

7 ಸುರರಾಜಸುಖಾಸ್ಪದಕಂ ನರರೊಳಗಗ್ಗಳದ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಕ್ಕಂ (ಕ, ಬ)

ಆದರ್ಶನಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೬೯

ಅಮರ್ದರ್ಷ್ಟಾದಶದೋಷವರ್ಜಿತನಪ್ಪಂ ಸರ್ವಜ್ಞನಿಂದಾರ್ಚಿತ
ಕ್ರಮನನಂತಾತನೆ ಪೇೞ್ದುದಾಗಮಮಿಳಾಲೋಕೈಕಪೂಜ್ಯಂ ತದಾ ।
ಗಮದೊಂದರ್ಥಮೆ ತತ್ವಮೆಂಬು ನಯದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಂಬಿರ್ಪುದು
ತ್ತಮ [1] ಸೌಖ್ಯಾನ್ವಿತಮಪ್ಪ ಸಿರ್ವೃತಿನುತಶ್ರೀಸ್ಪರ್ಶನಂ ದರ್ಶನಂ ॥ ೭೦

ವಿದಿತಂ ದರ್ಶನಮುಳ್ಳವಂಗೆ ಭವನಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಾವ್ಯಂತರಾ
ಸ್ಪದಮಲ್ಲಾಯುಮನಂಗತಾಪಮಬಲತ್ವಂ ನಿರ್ಧನತ್ವಂ [2] ದುರಾ ।
ಸ್ಪದಭೋಗಾವನಿಜತ್ವಮುಗ್ರನರಕಂ ತಾಮಾಗವೆಂದಂದು ಲೋ
ಕದೊಳಾರ್ಬಣ್ಣಿಪರಣ್ಣ ದರ್ಶನದೊಳಾದೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಸ್ಥೈರ್ಯ
ಮಂ ॥ ೭೧

ಘಟಸಂಘಕ್ಕದಟೆಂತುಟಂತುಟೆ ಮುಖಾಂಭೋಜಕ್ಕೆ ಮೂಗೆಂತುಟಂ
ತುಟೆ ಬಿತ್ತಿಂಗೆಲೆಯೆಂತುಟಂತುಟೆ ಮಹಾಛತ್ರಕ್ಕೆ ಕೀಲೆಂತುಟಂ ।
ತುಟೆ ಕೈಗಂಗುಲಿಯೆಂತುಟಂತುಟೆ ಲಸದ್ದೀಪಕ್ಕೆ ಸಂದೆಣ್ಣೆಯೆಂ
ತುಟುತಾನಂತುಟೆ ದರ್ಶನಂ [3] ಸಕಲಧರ್ಮಕ್ಕಂ ಧರಾಚಕ್ರದೊಳ್ ॥ ೭೨

ಪಟುದೇಹಕ್ಕಸುವೆಂತುಟಂತುಟೆ ಕುಜಾನೀಕಕ್ಕೆ ಬೇರೆಂತುಟಂ
ತುಟೆ ಕಣ್ಗಾಲಿಮುದೆಂತುಟಂತುಟೆ ತಟಾಕಕ್ಕೇರಿ ತಾನೆಂತುಟಂ ।
ತುಟೆ ಕಾಲಿಂಗಡಿಯೆಂತುಟಂತುಟೆ ಚಿರಾವಾಸಕ್ಕಧಿಷ್ಠಾನಮೆಂ
ತುಟು ತಾನಂತುಟೆ ದರ್ಶನಂ [3] ಸಕಲಧರ್ಮಕ್ಕಂ ಮಹೀಚಕ್ರದೊಳ್ ॥

ಸುದತಿಯರಿಲ್ಲದೋಲಗದ ಲೀಲೆ ಮನೋಹರಮಪ್ಪ ಪುತ್ರರಿ
ಲ್ಲದ ಮನೆವಾೞ್ತೆ ಸಾರಜಲಮಿಲ್ಲದ ಬಾವಿ ವಿಶೇಷದುರ್ಗಮಿ ।
ಲ್ಲದ ಮಹಿಪಾಲನುಗ್ರತೆ ಜನೋನ್ನತಿಯಿಲ್ಲದ ನಾಡು ಕೂರ್ಮೆಯಿ
ಲ್ಲದ ನಿಜಕಾಂತೆ ಸತ್ವದಯೆಯಿಲ್ಲದ [4] ಧರ್ಮಮದೊಪ್ಪಲಾರ್ಕುಮೆ
ಮೇ ॥ ೭೪

---

1 ಸದ್ರತ್ನಮುಮಪ್ಪ (ಗ)   2 ನಿರಾಸ್ಪದ (ಕ)
3 ಸಕಲಸೌಖ್ಯಕ್ಕಂ (ಕ)   4 ಸಮ್ಯಕ್ತಮಿಲ್ಲದ (ಗ)

ಕಂಪಿಲ್ಲದ ತುಪ್ಪಮುಂ ಪೆಂಪಿಲ್ಲದ ಪ್ರಭುತ್ವಮುಂ ಸ್ನೇಹಮಿಲ್ಲದ ಕ್ರೋಡಂ ಮೋಹಮಿಲ್ಲದ ಬಾಟಂ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೊಂಡಾಟಮುಂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಸೆಣಸುಂ ಕೋಡಿಲ್ಲದ ಸಿರಿಯುಂ ನಾಡಿಲ್ಲದರಸುಂ ಫಲಮಿಲ್ಲದ ತೋಟಮುಂ ಕುಲಮಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ ಪಯಣಮುಂ ಪಟ್ಟಣಮಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಮುಂ ಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲದಡುಗೆಯುಂ ನಚ್ಚಿಲ್ಲದ ಪೆಂಡತಿಯುಂ ದಯೆಯಿಲ್ಲದ ನೆಗಳ್ತೆಯುಂ ನಯಮಿಲ್ಲದ ಸೇವೆಯುಂ [1] ಭಂಡಮಿಲ್ಲದಂಗಡಿಯುಂ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ಸತಿಯುಂ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಪರದುಂ ಮದಮಿಲ್ಲದಾನೆಯುಂ ನೀರಿಲ್ಲದೂರುಂ ಕೇರಿಲ್ಲದ ಮನೆಯುಂ ಶ್ರುತಮಿಲ್ಲದ ತಪಮುಂ ಘೃತಮಿಲ್ಲದೂಟಮುಂ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮಿಲ್ಲದ ದಾನಮುಂ ತಪಮುಂ ಜಪಮುಂ ಧರ್ಮಮುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಕುಮೆ ? ॥ ೭೫

ಒದವಿದ ಭೂಪರಿಲ್ಲದಿಳೆ ಭೋಜನಮಿಲ್ಲದ ಬಾಡು [2] ವಸ್ತ್ರಮಿ
ಲ್ಲದ ಬಹುಭೂಷಣಂ ನಯನಮಿಲ್ಲದ ಸೂಳೆ ವಿಶೇಷಲಾಭ ।
ಮಿಲ್ಲದ ಪರದಬ್ಜಮಿಲ್ಲದ ಕೊಳಂ ಬೆಳಸಿಲ್ಲದ ಧಾತ್ರಿ ರಕ್ಷೆಯಿ
ಲ್ಲದ ನೃಪನಾಳ್ಕೆ ದರ್ಶನದೊಳೊಂದದ ಧರ್ಮಮುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಕುಮೇ ॥ ೭೬

ದುರಿತವಶದಿಂದೆ ತಿಱ್ಱನೆ
ತಿರಿಯದೆ ಸುಖನಿಳಯಮಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯೊಳ್ ।
ನೆರೆದಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಭವ್ಯಂ
ಪರಮಾದರದಿಂದೆ ತಾಳ್ದುವುದು ದರ್ಶನಮಂ ॥ ೭೭

ಆ ದರ್ಶನಸೌಖ್ಯಕ್ಕಷ್ಟಾಂಗಮುಂ ಶರೀರಕ್ಕವಯವಮುಂ ಮರಕ್ಕೆಶಾಖೆಯುಮೆಂತಂತೆ [3] ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವಮುಂ ಉಪಗೂಹನಮುಂ ಸ್ಥಿತಿಕರಣಮುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಂ ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವನೆಯುಮೆಂದು ॥ ೭೮

---

1 ಸಸಿಯುಂ (ಗ) ಮಾದ್ರ (ಗ) 3 ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ತಲೆಯುಂ ಮೂಗುಂ ಬಲದ ತೋಳು ಮೆಡದತೋಳ್ ಬಲದಕಾಲು ಮೆಡದಕಾಲು ಮಿಪ್ಪಂತೆ (ಗ).

ಎಸೆವಂಗಮೆಂಟಱಿಂ ರಂ
ಜಿಸುವ ಮಹಾನರ್ಘ್ಯಮಪ್ಪ ದರ್ಶನಮಂ ಶಂ ।
ಕಿಸದೆ ತಡೆದಿರದೆ ಕೈಕೊಂ
ಡೆಸಗುಗೆ ತಾಂ ಬೞಿಕಮೈದಣುಬ್ರತತತಿಯಂ ॥ ೭೯

ಅವಾವುವೆಂದೊಡೆ ॥ ೮೦

ಕೊಲ್ಲದ ಪುಸಿಯದ ಕಳವಿನಿ
ಸಿಲ್ಲದ ಪರವನಿತೆಯರ್ಗೆ ಪದಪಿಂ ಚಿತ್ತಂ ।
ಸಲ್ಲದ ಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕಳ
ೞಿಲ್ಲದ ಸುವ್ರತಮಿವೈದುಮಲ್ಲವೆ ರತ್ನಂ ॥ ೮೧

[ಇಂತೀ ಪದಿನಾಲ್ಕುಮನ
ತ್ಯಂತಂ ದೃಢಹೃದಯನಾಗಿ ತಾಳ್ದಿದರ್ಗಂಗೋ ।
ರಂತೆ ನಿರಂತರಸೌಖ್ಯಂ
ಭ್ರಾಂತಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡುಗಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ॥ ೮೨

ಇನಿತುಮನೋರಂತಿರೆ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ತಾಳ್ದಿದ ನರನ ಸುಖಮನೇವೊಗೞ್ವುದೊ ಕೇ ।
ಳನಿತರೊಳೊಂದಂ ತಾಳ್ದಿದ
ಮನುಜಂಗಂ ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಹನಮೆ ಧರೆಯೊಳ್] ॥ ೮೩

ಎಂಬುದುಂ ಗಣಧರದೇವರ್ಗೆ ಮಗಧಾವನೀವಲ್ಲಭಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ವಂದಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯೆನಗೆ ತಿಳಿವಂತಾಗೆ ದರ್ಶನಮುಮಂ ನಿಶ್ಶಂಕಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಂಗಳುಂ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಮುಮೆಂಬ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಮಹಾರತ್ನಂಗಳೊಳೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಚರಿಯಿಸಿ ನಿರ್ವೃತಿಯನೆಯ್ದಿದ

ಮಹಾಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳಂ ಬೆಸಸಲ್ವೇಱ್ಕುಮೆಂಬುದುಂ ಮೃದುಮಧುರ
ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಿನಿಂತೆಂದು ಪೇೞಲ್ತಗುಳ್ದರ್ [1] ॥ ೧-೪

ಮುದದಿಂದೊಂದೊಂದಱೊಳ್ತಾಗುವ ಜಲಚರಸಂದೋಹದಳ್ಳೞಿನಿಂ ಪೊ
ಣ್ಮಿದ ತಚ್ಛೀತಾಂಬುವಿಂ ತಜ್ಜಲದಿನೊಗೆದ ಮುಕ್ತಾಳಿಯಿಂದೆಯ್ದೆ ಶುಭ್ರಾಂ ।
ಬುದಮಂ ತಾರಾಳಿಯುಂ ಪೊೞಲ್ತೆ ಸೆವನೆಱೆನಭೋಭಾಗದಂತೊಪ್ಪಿ [2] ಸುತ್ತಿ
ರ್ದುದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಂ ವಾರಿಧಿ ಕವಯುರಮಂ ಬೀಸಿದಂತಾಗೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ॥ ೧-೫

ಆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ॥ ೧-೬

ಮುದದಿಂ ಜಿನಾಭಿಷೇಕ
ಕ್ಕಿದು ಮಜ್ಜನಪೀಠಮೆನಿಸಿ ಮಹಿಮೆಯಿನೊಪ್ಪಿ ।
ರ್ದುದು ಪೆಂಪಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯಂ ರಮಣೀಯಮಪ್ಪ ಮಂದರಶೈಲಂ ॥ ೧-೭

ಆ ಮೇರುಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಸೌರಾ
ಷ್ಟ್ರವಿಷಯಮೆಂಬುದು ನಾಡಲ್ಲಿ ॥ ೧-೮

ಜಿನಭವನಾವಳಿಯಿಂದುಪ
ವನದಿಂ ಪೆರ್ಗೆಱೆಗಳಿಂ ಸರೋಜಾಕರದಿಂ ।
ಧನದನ ಪುರದಂತೊಪ್ಪುವು
ದನವರತಂ ಶೋಭೆಯಿಂ ಕರಂ ಗಿರಿನಗರಂ ॥ ೧-೯

---

1 ಇಂತೀದರ್ಶನಮಂ ದರ್ಶನಾಂಗಮೆಂಟುಮೈದಣುವ್ರತಮೆಂಬ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಮಹಾರತ್ನಂಗಳಂ ತಾಳ್ದಿದ ಮಹಾಪುರುಷರ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ನುಡಿಯುವೇೞ ಮಱೊಳೊಂದನೆ ತಾಳ್ದಿ ನಿರಂತರ ಸುಖಮನೆಯ್ದಿದವರ ಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳಿಮೆಂದಿ ತೆಂದಂ (ಗ) 2 ಸೆದುಗಗನದಂತೊಪ್ಪಿಚೆಲ್ವಾಗಿಸುತ್ತಿ (ಗ)

ಆ ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ವಿಶ್ವಸೇನನೆಂಬ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯನ್ವಯಶುದ್ಧನುಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನುಮಪ್ಪ ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿ ಯೆಂಬ ಪರದನಿರ್ಪನಾತಂ ‖ ೯೦

ಸಿರಿಯೊಳ್ ಕುಬೇರನಂ ತ್ರ
ಸ್ತರಿಯಾಕುವನಹಿಪನೊಡನೆ ಭೋಗಕ್ಕಂ ಮ ।
ಚ್ಚರಿಸುವನುಪಾರಗುಣದೊಳ್
ಪುರುಡಿಸುವಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದೊಳ್ತದ್ವಣಿಜಂ ‖ ೯೧

ಅಂತಳವಿಗಳದ ಸಿರಿಯೊಳಮುಪಮೆಗಳದ ಭೋಗದೊಳಮು ಪರಿಮಿತಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಂ ನೆಗೞ್ತೆವೆತ್ತು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ಪಲವುಕಾಲಂ ಪೋಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :— ‖೯೨

ಪುರುಷಂ ಧನಮನಗುಂಟೆಂ
ದಿರಲಾಗದು ದ್ರವ್ಯಮುಳ್ಳೊಡಂ ದ್ರವ್ಯಮನಾ ।
ರ್ಜಿಪುದೇಕೆನೆ [1] ವಿತ್ತಂ ತಾಂ
ದೊರೆಕೊಳೆ ಕೇಳಿಹಪರಂಗಳೆರಡುಂ ಸಾಧ್ಯಂ ‖ ೯೩

ಎಂದು ಪರದುವೋಪನೆಂಬ ಬಗೆಯುಂ ತಂದು [2] ಯಥೋಚಿತಮಪ್ಪ ಭಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ಶುಭದಿನದೊಳ್ ಪೊಱವೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನನಾಶ್ರಯಿಸಿಬರ್ಪವರ್ ಬರ್ಪನ್ನೆವರಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ೯೪

ಕೊರಲ ಪೊಸಜನ್ನಿವರಮೊ
ಪ್ಪಿರೆ ನಿಡುಬೊಟ್ಟೆಸೆಯೆ ದರ್ಭೆ ಕರಮತಿಶಯದಿಂ ।
ಬೆರಳೊಳ್ ರಂಜಿಸೆ ಕಾಶಾಂ
ಬರಮೆಸೆದಿರೆ [3] ಬಂದು ನಿಂದು ಭೂಸುರನೊರ್ವಂ ‖ ೯೫

ವೇದರುಕ್ಕಂ ಪೇಳ್ದಕ್ಷತೆಯನೀವುದುಂ ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಪೆಸರೇನೆಂದೆತ್ತಣಿಂ [4] ಬಂದಪ್ಪಿರಿನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪ್ಪಿರಿಲ್ಲಿಗೇಂ ಕಾರಣಂ ಬಂದಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಪಾರ್ವನಿಂತೆಂದಂ ೯೬

---

1 ದ್ರವ್ಯಮನೋಸರಿಸುವುದಂತೆನೆ (ಗ) 2 ಉತ್ತರಾಪಥಕ್ಕೆ ಪೋಪುದ್ಯೋಗದಿಂ ಯಥೋ(ಗ) 3 ಶೋಭಾಕರವಾಗಿರೆ. (ಬ ಕ.) 4 ಬಂದಿರಪ್ಪಿರಿನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ(ಬ)

ವಸುಭೂತಿಯೆಂಬುದೆನ್ನಯ
ಪೆಸರುನ್ನತಿವೆತ್ತ ತೆಂಕನಾಡಿಂ ಬಂದೆಂ ।
ವಸುಧೆಗೆಸೆದಿರ್ದ ಗಂಗೆಯ
ನಸಹಾಯನೆಯರ್ತಿವೆರಸು ಮೀಯಲ್ಕಂದಾಂ ॥ ೯೭

ಎಂದು ಮುಂದಡವಿಯುಪ್ಪುದಱಿಂ [1] ಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳಿಂದಾನುಂ ವನಚರರಿಂದಾನುಂ ಪ್ರಾಣಭಯಮಕ್ಕುಮೆಂದಂಜಿ ನೆರವಂ ಪೊೞಲಿನೊಳಱಸುತ್ತುಮಿರ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಪೋಗಂ ಪುರಜನಂ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದು ನಿಮ್ಮ [ನೆರವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಬಂದೆನೆಂಬುದುಂ ಸೆಟ್ಟಿ ಕರಮೊಳ್ಳಿತ್ತು] ಬನ್ನಿ ಮನೆ ವಸುಭೂತಿ, ೯೮

ಕರಮೊಸೆದು ರಾಗದಿಂ ಪೆ
ರ್ಚಿರೆ ಸೆಟ್ಟಿ ಮನೋನುರಾಗದಿಂದೊಡನೆಯುವರ ।
ಬರೆ ನಯದಿಂ ಪಿರಿದುಬಲಂ
ಬೆರಸು ಮಹೋತ್ಸಾಹಚಿತ್ತದಿಂ ಮಱುದಿವಸಂ ॥ ೯೯

[2] ಮುವ್ವತ್ತಿರ್ವರ್ಪೆಂಡಿರುಮಂ ಬಂಧುಜನಮುಮಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರನುಮುಂ ಕರೆದು, ೧೦೦

[ಸಂತತಂ ಮುನಿಸಂಕುಳಕ್ಕೆಱೆದನ್ನಮಂ ಜಿನಪೂಜೆಗೋ
ರಂತೆ ಬೇೞ್ಪ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವ ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ದಾನಮಂ ।
ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮನಾಶ್ರಯಿಸಿರ್ಪ ಭವ್ಯಜನಕ್ಕೆ ನಾ
ನೆಂತುಮಾಡುವೆನೆನ್ನ ಬರ್ಪಿನಮಂತೆ ಮಾಡಿ ನಿರಂತರಂ ॥] ೧೦೧

ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಭರದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕಿಱಿದಂತರಮಂ ಬಂದು ಬಂಧುಜನರುಮಂ ತನಯರುಮಂ ರಮಣೀಯಮಪ್ಪ ಬಹಿರುದ್ಯಾನವನದೊಳ್ ನಿಂದು ಮಗುೞಲ್ವೇೞ್ದು

1 ದೇನಾನುಂ ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳಿಂ ವನಚರರಿಂ (ಬ)

2 ಮುವ್ವತ್ತಿರ್ವರ್ಪೆಂಡಿರ್ಗಂ ಬಂಧುಜನಗಳ್ಗಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರರ್ಗಂ ಪೇೞಿ ಗಣ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಮಂ ಕೈಮುಗಿದೊಪ್ಪಿಸಿ ಪಯಣಂಬೋಗುತ್ತುಂ (ಗ)

ಪಯಣಂಬೋಗುತ್ತುಂ ತನಗೆ [ದಿವಸಕ್ಕೆ] ಮೂಱುಗಳಿಗೆವರಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಂ ಕೇಳ್ದಲ್ಲದುಣ್ಣೆನೆಂಬ ವ್ರತಮುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂ ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡುಗಳೊಳ್ ಸಕಲ ಶ್ರಾವಕರ್ಗೆ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇೞ್ವ ದಯಾಮಿತ್ರ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ವಸುಭೂತಿ ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ॥೧೦೨

ಅಕಟಕಟ ವೈಶ್ಯಜಂ ಭಾ
ವಕನಲ್ಲಂ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಸವಣರ ಮಾತಂ ।
ನಿಕರಕ್ಕೆ ನಂಬಿ ಠಕ್ಕಂ
ಗೆ ಕರಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಗತಿಯನಱಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟಂ ॥ ೧೦೩

ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ಪಲರುಂ ಪೂ
ಜಿಸುವೆಸಗುವ ದೈವಮಂ ಮಹಾಧರ್ಮಮುಮಂ ।
ಬಿಸುಟಹಹ ನೋಡ ಕೋಣೆಯ
ಕುಸುಕುಱು [1] ಧರ್ಮಮನದೆಂತು ನಂಬಿದನೀತಂ ॥ ೧೦೪

ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂಗಳನಿನಿ
ಸಾಯಾಸಂಬಡದೆ ಪೆಱರ ಮನೆಯೊಳ್ಳುಣಿಸಂ ।
ಮಾಯಾವಿತನದಿನುಣ್ಬ ರ
ದಾಯುಮನೀಪರರದನಱಿಯದಕ್ಕಟ ಕೆಟ್ಟಂ ॥ ೧೦೫

ತಿರಿದಾಕುಳಂ ನೀರೊಳ್
ಗರಗರನಪ್ಪಂತು ಕರ್ಚಿ ಮೆೞುಂಡಪರೋ ।
ಪರಿಯೊಳ್ ಮೇಣ್ಕೊಂಡಪರೋ
ಮರುಳೀತಂ ಶ್ರವಣರಾವ [2] ತಪಮಂ ಕಂಡರ್ ॥ ೧೦೬

ಜಗದಧಿವಲ್ಲಭನಂ ಲ
ಡ್ಡುಗೆಯಿಂ ಪಲತೆಱದ ಪುಷ್ಪದಿಂ ನಾನಾಪ ।

1 ಕುಸುಕುರು (ಬ) ಕುಸುಕಲ (ಗ)   2 ಮಾತಂ (ಬ)

ತ್ರಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ನಿಚ್ಚಂ
ಸೊಗಯಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಾಡೆ ಬಡವಾದಪರೋ ॥ ೧೦೭

[ಕುಲಮಂ ಮಾಸಿಸಿ ಮಿಾಹಮಂ ತೋಱಿದು ಕಂಡರ್ಪರ್ಸೀಸಿ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಮಹಾ
ಮಲಮಂ ತಾಳ್ದಿದ ಕಷ್ಟರಂ ಸವಣರಂ ಕಂಗೆಟ್ಟರಂ ಕಂಡು ಸಂ।
ಚಲಚಿತ್ತಂ ಕುಲದೈವಮೆಂದು ಪದಪಿಂ ಕೊಂಡಾಡುವಿಂತಪ್ಪ ಗಾ
ವಿಲನಂ ಗಾಂಪನನೆಗ್ಗನಂ ಜಡನನಾಂ ಕಾಣೆಂ ಮಹೀಚಕ್ರದೊಳ್॥]೧೦೮

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದಿಂ ದೂಷಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ಈತನ ಧನಮುಂ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ವ್ಯರ್ಥಮಾಗದಂತೆನ್ನ ಬಲ್ಲ ಮಾರ್ಗದಿಂ ತಿಳಿಪಿ ಬಱಿಕ್ಕೀಧರ್ಮಮಂ ಪತ್ತುವಿಡಿಸಿ ಮದೀಯಧರ್ಮದೊಳ್ ಪತ್ತಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯುಂ ತಂದು ಸೆಟ್ಟಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೦೯

ವರವಸ್ತುವನೀವೆಡೆಗಂ
ಪರದರ್ಕಡುಜಾಣರೆಂದು ಕರಮಾದರದಿಂ।
ನರನಾಥಪೂಜಿಸುವ
ರ್ಧರೆಪೊಗೞ್ವುದು ವಸ್ತುಪುರುಷರೆಂದುಱಿ ನಿಮ್ಮಂ ॥ ೧೧೦

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳುಮಂ
ಬಲ್ಲಿರ್ನಿಮ್ಮನ್ನರಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನೀವುಂ।
ನಿರ್ಲಜ್ಜರಪ್ಪ ಸವಣರ
ಸೊಲ್ಲಿಂಗೊಳಗಾದುದಕ್ಕೆ ನಾಂ ಬೆಱಗಾದೆಂ ॥ ೧೧೧

ಮಾಯಮನೆ ಬೀಸಿ ಪೆಱರನು
ಪಾಯದೆ ತಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ದೇವಕಾರ್ಯದೊಳನಿಸುಂ।
ನೋಯದೆ ಸುಖಿಯಿಪ ಸವಣರು
ಪಾಯಮನಿಂ ನಿನ್ನೊಳಣ್ಣ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಾ ॥ ೧೧೨

ಮಲವಂ ಧರಿಯಿಸಿ ನಾಣಂ
ತೊಲಗಿಸಿ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಿರ್ದು ಸೊಂಬಿಂ ಪಲ್ಲಂ ।
ಸುಲಿಯದೆ ಮಿಾಯದೆ ಮಿಳ್ಕದೆ [1]
ಕುಲದಿಂ ಕೆಟ್ಟವರನಣ್ಣ ನೀಂ ಮನ್ನಿಪುದೇ ॥ ೧೧೩

ಮತ್ತಂ [ಭಾವಿಸುವೊಡ] ಪರ ಮಾಟಮೆಲ್ಲಂ ಕೂಟ'ಕಾರಣಮಲ್ಲದೆ ಗತಿಕಾರಣಮಲ್ಲದು ; ಗತಿವಡೆವೆನೆಂಬುದು ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂಬೇಳ್ಪುದು; ಆ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂ ನಿಮ್ಮ ನಚ್ಚಿನ ಸವಣರ ಮೆಯ್ಯೊಳಳ್ಳನಿತುಮಿಲ್ಲ ; ನೀನವರುಮನವರ ದೈವಮುಮಂ ಕೊಂಡಾಡುವ ಮರುಳಾಟಕ್ಕೆನಗೆ ಪಿರಿದುಂ ವಿಸ್ಮಯಮಾದಪುದೆಂಬುದುಂ ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ, ೧೧೪

ಬೇಡಂ ಮಾಣಿಕಮೊಂದಂ
ಕಾಡೊಳ್ ಕಂಡೊರ್ವ ಮುಬ್ದ ಪಗಿನಲ್ಲಿಂದೀ ।
ಡಾಡಿದನೆಂಬೀ ನಾಣ್ಣುಡಿ
ನಾಡೆಯುಮೆಸೆದಪುದು ದುರಿತವಶದಿಂದಿವನೊಳ್ ॥ ೧೧೫

ಬೆಳಗಿನೊಳಂ ಕಾಣದು ನಿಶಿ
ಯೊಳ್ ಕಾಣ್ಬುದು ಪೆಗ್ಗಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ಗುಣರ್ಗಂತು ।
ಜ್ಜ್ವಳಧರ್ಮಮನಱಿಯದೆಯು
ಮ್ಮಳಮಂ [2] ಪೊರ್ದುವುದು ಜಡರ್ಗೆ ಸಹಜಮೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ೧೧೬

ಅಱಿಯದು ಕಪ್ಪೆ ಸಾಗರಮನಂಬುಧಿಗಂತದು ಕುಂದೆ ಗೂಗೆ ಕಂ
ಡಱಿಯದು ಚಂಡರೋಚಿಯನಿನಂಗದು ಭಂಗಮೆ ನೋಡೆ ಕಾಗೆ ಕಂ।
ಡಱಿಯದು ಚಂದ್ರನಂ ಸಸಿಗೆ ಹೀನಮೆ ಸಜ್ಜನರೊಳ್ಪನಿಂ
ತಱಿಯದೆ ದೂರ್ತನಿಂ ಪೞಿಯೆ ಕಷ್ಟತೆ ಸಾರ್ಗುಮೆ ದಿವ್ಯರಪ್ಪರಂ ॥

1 ನೊಕ್ಕಡೆ (ಬ. ಕ.)

2 ರುಮ್ಮಳವೇ (ಬ. ಕ.) ಅಱಿಯದೆಮುಳಮಂ (ಗ)

ಮದ್ದುಕುಣಿಕೆಯುಮಂ ತಿಂದಂಗೆ ಕಲ್ಲುಂ ಮಣ್ಣುಂ ಮರನುಂ ಪೊಂಬಣ್ಣಮಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ಕರ್ಮದ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದೀಪಾರ್ವಂಗೆ ಲೌಕಿಕಧರ್ಮಮೆ ಧರ್ಮಮಾಗಿ ತೋರ್ಪುದದುಕಾರಣದಿಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮನೊರ್ಮೆಯೆ ಪೇೞ್ದನಪ್ಪೊಡೆ ಪಿತ್ತಜ್ವರಮುಳ್ಳವಂಗೆ ಕುದಿವ ಪಾಲನೆಱೆವಂತಾನುಂ, ಶಿಶುವಿನ ಕೈಯ್ಯೊಳ್ ಮಸೆದ ಬಾಳಂ ಕೊಟ್ಟಂತಾನುಂ, ಕಟುಯು ಕೊರಲೊಳ್ ಪೂಮಾಲೆಯಿಕ್ಕಿದಂತಾನುಮಕ್ಕುಮದಱಿಂದುಪಾಯದೊಳ ತಿಳಿಪಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿ ಪತ್ತೆಂಟುದಿವಸಂ ಪೋಗಲ್ ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸಂ , ೧೧೮

ಬರಿಸಿ ವಸುಭೂತಿಯುಂ ವಿ
ಷ್ಟರಮಂ ಕುಡವೇೞ್ದು ಪಿರಿದು ಮನ್ನಣೆಯಿಂದಾ ।
ದರದಿಂ ವೀಳಯಮಂ ಕ
ರ್ಪುರಸಹಿತಂ ಕೊಟ್ಟು ವೈಶ್ಯಸುತನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೯

ಭಟ್ಟರೆ ಕೇಳಿಂ ನಿಮ್ಮಂ
ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಕರ್ಮಲಜರೊಳರೆ ನಂಬಿದೆಸೀಗಳ್ ।
ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಮ್ಮಿಂ ಸುಗತಿಯ
ಬಟ್ಟೆಯ ತೆಱನಱಿಯಲಾಯ್ತು ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ॥ ೧೨೦

ಎಂಬುದುಂ ವಸುಭೂತಿ ಮಹಾಭೂತಿವೆತ್ತರಂತೆ ಮನದೊಳ್ ಪೆರ್ಚೆ ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ, ೧೨೧

ಎಮ್ಮನ್ವಯದಿಂ ಬಂದುದು
ತಾಮ್ಮಿಗಿಲಪ್ಪೊಂದು ನೋಂಪಿ [1] ಯಾನೋಂಪಿಯುಮಂ ।
ನಾಮ್ಮಱಿದೆಂ ಸಂತತಮುಂ
ತೆಮ್ಮಯ್ಯಂ ನೋಂಪನಂತು ನೋನುತುಮಿಪೆಂ ॥ ೧೨೨

[ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಮನೋಜಮದಹರನುಂ ಸುರಾಸುರಮಕುಟತಟಘಟಿತಚರಣಾರವಿಂದನುಮಪ್ಪರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರನೆಮ್ಮನ್ವಯದಿಂ

1 ಯದಸಿಂನಾಂಮುಱಿ ಮುದೆಸಂತತಮುಂತೆಂಮಯ್ಯಂನೋಂಪ (ಗ)

ಬಂದ ಕುಲದೈವಮುಮಿಷ್ಟದೈವಮುಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಜಿನೇಶ್ವರಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಹರ್ಷಿಯರ್ಕಳಿಂ ನೋಂಪಿಸಿ ಬೇಳ್ಪುದಂ ಕುಡುವೆನೀಗಳ್] ಆ ನೋಂಪಿಯುಂ ನೋಂಪ ಕಾಲಮಾಸನ್ನ [1] ಮಾಯ್ತೀಯವಸರದೊಳ್ ಋಷಿಯರಾರುಮಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲದೊಡಮೇನಾಯ್ತು,

ಪಾಲೇಮರ್ದಿಂಬಂತಿರೆ
ಭೂಲೋಕಸ್ತುತ್ಯರಪ್ಪನಿಮ್ಮನ್ನೋರ್ವರ್ [2] ।
ಸಾಲದೆ ಜಗದೊಳ್ ನೀವಿರೆ
ಮೇಲೆನಿಸುವರಾರೊ ಕುಲದೊಳಂ ಶೀಲದೊಳಂ ॥ ೧೦೪

[ನಿತ್ತರಿಸದೆ ಬಲ್ಗೂಱಿಯೊಳ್
ಮತ್ತನಿಸದೆ ಬಿರ್ದಿಡಣ್ಣ ಸಹವಾಸಿಯೆ ಬಂ ।
ದೆತ್ತುವುದುಳಿದವರಱಿಸಿಯು
ಮೆತ್ತಲ್ ಕೇಳಾಗದೆಂಬ ನಿಯಮಮುಮುಂಟೇ ॥ ೧೦೫

ಅದಱಿಂದೆಮಗೆ ರಿಸಿಯರಲ್ಲದೆ ಪೆಱರಾಗದೆಂಬ ನಿಯಮಮಿಲ್ಲ; ಅದಂ ಬಗೆವೊಡವರಿಂ ನೀಮೆಮಗೆ ಸಹಸ್ರಮಡಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ] ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ [3] ದಾನಮುಂ ಪೊಲುಕ್ಕಿಮ್ಮಡಿಸುವಂತಿಮ್ಮಡಿಯುಕ್ಕುಮದುಕಾರಣದಿನಿಲ್ಲಿ ನೋಂಪಿಯುಂ ನೋಂತು ನೋಂಪಿಯ ತದನಂತರಂ ಬೇಳ್ಪನಿತು ದಕ್ಷಿಣೆಯುಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಮೆನೆ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ವಸುಭೂತಿ ಮನದೊಳ್ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ, ೧೦೬

ಬಿತ್ತರದಿಂ ಕುರುಡಂ ಕ
ಣ್ಬೆತ್ತಂತಿರೆ ರಾಗಮೊದವೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ ಪೆಣ್ಣಂ ।
ಪೆತ್ತಂತಿರೆ ಪಾರ್ವಂ ಮ
ಣ್ಬೆತ್ತಂತಿರೆ ಪಿರಿದು ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೦೭

1 ಮಾಯ್ತುಮುನ್ನಮೃಷಿಯರಿಂ ನೋಂಪಿಸಿ ತದನಂತರಂ ಬೇಳ್ಪನಿತು ದಕ್ಷಿಣೆಯುಂ ಕುಡುವೆವು (ಗ) 2 ನೀವೀ ನೋಂಪಿಗೆ ಸಾಲ್ವರಿ ಸಿವಿಸ್ಟಿಂ ಪೇಳ್ವೊಡೆ ಮೇಲೆನಿಸು (ಗ) 3 ದಾನಮುಪೊಲ್ವೇಕಿಂಮ್ಮಡಿಸಿಸು (ಕ) ದಾನಮುಪೊಕ್ಕಿಮಡಿಸು (ಬ)

ಮರ್ದನಗಳಲ್ತೀವಂ ನಿದಿಗಂಡಂತೆ ಪೆರ್ಚೆ ಕರಮೆಳುಚಿಗಳಪ್ಪ ಸವಣರ್ಗೆ ಕುಡುವಾತನಮ್ಮನ್ನರಪ್ಪ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ಗೆ ಕುಡುವನೆಂಬು ದಾವ ಚೋದ್ಯಂ, ೧೨೮

ಬದವಿದ ಪೊನ್ನಪ್ಪೊಡೆ ಜೋ
ಳದ ರಾಶಿಯೊಲಿರ್ಪುದಿಲ್ಲಿ ತಾನೇನಂ ಬೇ ।
ಡಿದೊಡಂ ಬೇಡಿದುದಂ ಕುಡು
ವುದು ಪುಸಿಯೇ ವೈಶ್ಯನಂದನಂ ಪುಸಿದಪನೇ ॥ ೧೨೯

ಕರವೊಳ್ಳತಾಯ್ತು ಪರದನ
ನರವಿಂ [1] ಮುಟ್ಟಿತ್ತಲತ್ತ ಚಪ್ಪಟೆಯೆಂಬಂ ।
ತಿರಲಾಂ ಬೇಟ್ಟನಿತರ್ಥಂ
ದೊರೆಕೊಂಡಪ್ಪುದಾನೆ ಧನ್ಯನೆಂ ಭೂತಳದೊಳ್ ॥ ೧೩೦

ನೆರಪಲ್ಬಾರದ ವಿತ್ತಂ
ದೊರೆಕೊಂಡುದು ನೆಲೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮಕ್ಕಳೂಳಂ ಪೆಂ ।
ಡಿರೊಳವೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂ
ಚರಿಯಿಸುವೆಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂದದಿಂ ಭೋಗಿಸುವೆಂ ॥ ೧೩೧

ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಪಾಲುಡಿದು [2] ನೋಂಪಿಯುಂ ನೋಂಪ ಕ್ರಮಮುಮಂ ಪೇೞುವೊಸೆ ವೈಶ್ಯವಂಶಲಲಾಮನಿಂತೆಂದನಾ ನೋಂಪಿ ತೀರ್ವನ್ನಂ ಗ್ರಾಸದೊಳ್ ಕಳವೆಯ ಕೂೞಂ [3] ತಿಳಿದುಪ್ಪುಮಂ [4] ಪೆಱರೊರ್ವರ್ಬಡಿಸೆ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಮೋನದಿಂದುಂಡು, ೧೩೨

1 ಮುಟ್ಟಿತ್ತಲತ್ತಚಪ್ಪಟೆ (ಕ) ಸಂವೆತ್ತಲ್ಕೆಟ್ಟಲೆತ್ತಚಪ್ಪಟೆ (ಬ)
2 ಸೆಟ್ಟಿಯು ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನೋಂಪಿ (ಗ)
3 ತಿಗುಣ ಕಳೆದ ಪೊಂಬೆಸಱ ತೊವೆಯುಂ (ಗ)
4 ಪಲವು ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳ್ವೆರಸು (ಗ)

ಮಱುದಿನಮಾಪೊತ್ತಪ್ಪಿನ
[ಮಱುಕೆಯ ನೀರಾಟತಂಬುಲಂಗಳ ಮಾತಂ ।
ತೊಱೆದು ಮತಿಮಱೆದು ಮನೆಯೊಳ್
ಪೊಱಮಡದೋದುತ್ತಮಿರ್ಪುದಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥ ೧೩೩

ಸಲೆಮಱೆಯೊಳ್ಪಡುವುದು ಮೈ
ಮಲವೇಱಿತ್ತೆಂದು ಮಿಾಯಲಾಗದು ಪಲ್ಲಂ ।
ಸುಲಿಯದೆ ವನಿತೆಯುರಂ ಪಂ
ಬಲಿಸದೆ ತಲ್ಲಣಿಸದಿರ್ಪುದತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ ॥] ೧೩೪

ಮತ್ತಂ [ನೋಂಪಿಯ] ಪ್ರಾರಂಭದೊಳಂ ನೆಱವಿಯೊಳಂ [ಮಂದರದಂತೆ ಧೈರ್ಯ್ಯಂಬೆರಸು, ಲಾಭಂಬೆತ್ತ ಪರದನಂತುತ್ಸಾಹಂಬೆರಸು, ಪಂದೆಯಂತು ನೋವಿಂಗಳ್ಕದೆ, ತಣಿಯುಂಡನಂತೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆನ್ನದೆ ದೃಢಚಿತ್ತದಿಂದಿರ್ದು] ತಲೆಯ ರೋಮಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ [2] ಪಱಿಯಿಸಿ ರಾಗದಿನೆಮಗೀವುದಿತ್ತು ಮನದೊಳುಮ್ಮಳಿಸದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಮುನ್ನಿನ ವಿನೋದಂಗಳಂ ಮಱೆದಪ್ಪೊಡಂ ನೆನೆಯದೆ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಪರನಾಗಿ ಬೀಡಿಗೊಳ್ವಿನಿತಕ್ಕಂ ವಿಸ್ಮಯಕ್ಕಂ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕಮುಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದೆಳಸದಿಂತೆರಡುತಿಂಗಳ್ವರಂ ಎಮ್ಮ ಪೇೞ್ದೋಜೆಯಿಂ [ಕ್ರಮಂದಪ್ಪದೆ] ನೋಂಪುದೆಂದುಪೇೞ್ವುದುಂ, ೧೩೫

ಬಳಗಱಿಯದನಿತುಮಂ ಸಂ
ಚಲಚಿತ್ತಂ ಮಾಱ್ಪನೆಂದು ಪೂಣ್ದಂ ತನ್ನೊಂ ।
ದಳವಱಿಯದೆ ಕಡುಲೋಭದಿ
ನೆಳಗಱ ಭಯಮಱಿಪುದೆಂಬವೊಲ್ತದ್ವಿಪ್ರಂ ॥ ೧೩೬

---

1 ನೀರ್ತಂಬುಲಮೂಟಪಂಚಿಗಂ ಬಯಸದೂರೊಳಗಣ ವಿನೋದಮಂ ವಿಲಾಸಮಂ ಪೊಡಿರಮಂ ಸೀರೆಯುಮಂ ಪಂಬಲಿಸದಿರ್ಪುದು (ಗ)

2 ಪಱಿವೆಮಗೀವುದೀಮಾರ್ಗದಿಂದೆಮ್ಮ ಪೇೞ್ದೋಜೆ (ಗ)

ಆರಯ್ದು ನೋೞ್ಪೆ ನಗುವವ
ರಾರೆನ್ನಂ ದೂರದೇಶಮಾಂ ನೋಂಪಿನಿದಂ ।
ಸೈರಣೆಯಿಂ ಚೆಂಬೊಂಗಳ
ನೋರಂತಿರೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ವೆನೆನ್ನಾರ್ಪನಿತಂ । ೧೩೭

ಉಸಿರದೆ ಗಳಗೆವರಂ ಸೈ
ರಿಸಿ ತಲೆಯಂ ಪೞಿಸಿಕೊಂಡು ಚೆಂಬೊನ್ನಂ ಸಂ ।
ತಸದಿಂ ಕೈಕೊಳ್ವಂ ಭಾ
ವಿಸುವೊಡೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪುಲ್ಮೊಳೆದಪುದೇ ॥ ೧೩೮

ಉಂಬುದು ಕಳವೆಯ ಕೂೞ್ಗೆ ಡ
ತಂಬುಲಮಿರ್ಪೊತ್ತಿನುಣಿಸು ವಿಾಹಂ ಕೇಳ ।
ಲ್ಲೆಂಬಿನಿತೆ ಗಡಂ ತಿಂಗಳು
ಮೆಂಬುದು ತಾಂ ದೂರಮಾಯ್ತು ಪೇೞೇಂಗಹನಂ ॥ ೧೩೯

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ರಾಗಿಸುತ್ತಿರೆ ವಣಿಗ್ವಂಶಲಲಾಮಂ [1] ಬೀಡಿನು
ಪ್ವಯಣಂಮಾಡಿ ಮೞುದಿವಸಂ ಸಮಸ್ತದುರಿತವಿಳಯನಪ್ಪ ಜಿನಸ್ವಾ
ಮಿಗೆ ತೂರ್ಯರವಮೆಸೆಯೆ ಮಹಾಭಿಷೇಕಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ವಸುಭೂ
ತಿಯಂ ಬಡಗಮುಖನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ೧೪೦

ತಲೆಯಂ ಬಲುದಡಿಗರ್ಕಳ್
ನಿಲಲಾಱದೆ ಸುಂಟದಿಂದ ಕೋವಗದಂತು ।
ಮ್ಮಳಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿ ನೋವಿಂ
ತಲೆಯಂ ತಿರಿಪುತ್ತುಮಂಜಿ ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತ್ತುಂ ॥ ೧೪೧

ನಡುಗೆ ಶರೀರಂ ಪಲ್ಲಂ
ಗಿಡಿಗಿಱಿದೆರ್ದೆ ಗೂಡುವಾಯೆ ಪಂದೆಯಮೇಲ್ಪಾ ।

---

1 ಬಿಡಂಪಯಣಂಮಾಡಿ (ಬ)

ವಡದ಼ಂತಿರೆ ದೇಹಂ ಮರ
ವಡೆ ಕಣ್ಣೀರ್ಸುರಿಯೆ ತಳದಿನದನೊತ್ತುತ್ತುಂ ॥ ೧೪೨
ಬೀಱಿದೌಡುಗರ್ಚಿ ನೋವಿಂ
ದಡಿಗಡಿಗಹಹಾ ಯೆನುತ್ತುಮಹಗಯ್ಯಿಂದಂ ।
ತಡವರಿಸುತ್ತುಂ ಸಾಸಮೆ
ಗುಡಿವಂತಿರೆ ಕರಮೆ ಮಱುಗಿ ತಳವೆಳಗಾದಂ ॥ ೧೪೩

ಮತ್ತಂ ಕುದುರೆಯೇರ್ದ ಕುಂಬಿನಂತೆ ನಡುಗುತ್ತುಂ, ಪೆಣ ನಂ ಕಂಡ ಪಂದೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚುತ್ತುಂ, ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವ ವೊಕ್ಕಲಿಗನಂತೆ ಬಿಕ್ಕುತ್ತುಂ, ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಲಂಗೊಟ್ಟೊ [ಕ್ಕಲಿಗ] ನಂತೆ ಸುಯ್ಯುತ್ತುಂ, [1] ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಪಲವಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ, ಗ್ರಹಪೀಡಿತನಂತೆ ತೂನೆಯುತ್ತುಂ, ಪೇನುಳ್ಳನಂತೆ ತಲೆಯಂ ತುಱಿ ಸುತ್ತುಂ [2] ಕಱುಸತ್ತಾವಿನಂತೆ ಮಱುಗುತ್ತುಂ, ತಾಯ್ಸತ್ತ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ತುಂ, ಕೆಸಱೊಳ್ ಬಿದ್ದನಂತೆ ಮಿಡುಕುತ್ತುಂ, ಮಗನಿಲ್ಲದರ್ಥ ಪತಿಯಂತೆ ಬೆವೆಬೆದೆಬೇಯುತ್ತುಂ, ಸೂಲವೇಱಿದನಂತೆ ಕಾಲಂ ನೀಡು ತ್ತುಂ, ಕೂಸ್ವಡೆಯದನಂತೆ ಬಂಬಲ್ವಡುತ್ತುಂ, [3] ಮುಳ್ವೊಕ್ಕವನಂತೆ ಕುಸಿಯುತ್ತುಂ, ಸೂಲೆಯುಳ್ಳವನಂತೆ ಕವಿದು ಬೀಱುತ್ತುಂ, ಮೋನಂ ಗೊಂಡ ಚಪಳನಂತುಮ್ಮಳಿಸುತ್ತುಂ, [ಚಿತ್ತದೊಳುಳ್ಳಳ್ಕುತ್ತುಂ, ನಿಲ ಲ್ಬಾರದೆನಿಸುವ ನೋವಿಂಗೆ ಬೆಬ್ಬಳವೋಗಿ ಬಾಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಶಿಶುವಂ ಪಿಡಿದರೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ ಪೊನ್ನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮನಮಂ ಬಲ್ವಿಡಿದು] ನಿಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯ ವಿವಾಹಗೇಹದ ಭೂಮಿಶೋಧನೆಯೆನಿಪ ಲೋಚನಂ ತಾನುಂ ಸ್ವೈರಿಸಿ, ॥ ೧೪೪

[4] [ವಿನಯಪಯೋನಿಧಿ ಸತ್ಯದ
ಮನೆಯೆನಿಸಿದ ಸೆಟ್ಟಿ ಪೇೞ್ದ ಮಾರ್ಗದೊಳಂತಂ ।

---

1 ದೌರ್ಗತಹನತಾಯಂತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತುಂ. (ಗ) 2 ತಾಗಿದನಂತೆತಲೆಯ ನೊರಸುತ್ತಿರಲು (ಗ), ಕೆಟ್ಟಬೀಡಿನಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತುಂ (ಬ) 3 ಕೆಮ್ಮುಳ್ಳ ನಂತೆತೇಂಕುತ್ತುಂ, (ಗ) 4 ಮಱುದಿವಸಂಸೆಟ್ಟಿಕರೆಯೆ ಮನೆಗೆ ವೋಗಿ ವಣಿಗ್ವಂ ಶಲಲಾಮಂ ಪೇಳ್ದೊಜೆಯೊಳ್ ನಿಂದು. (ಗ)

ದಿನದಿನಮುಮುಪವಾಸಮೆನಿ
ರ್ದನುನಯದಿಂದೇಕಚಿತ್ತದಿಂ ಮಱುದಿವಸಂ ॥ ೧೪೫

ಆಯಾಚಿತವ್ರತಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಸೆಟ್ಟಿ ನಿಱಿಸೆ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮಂ ಪೇೞ್ದೋಜೆಯಿಂ ನಿಂದಿರ್ದ ಪಾಣಿಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಶರ್ಕರೆವೆರಸಿದ ಪಾಲಂ ಕುಡಿದು ತದನಂತರಂ,] ೧೪೬

ಸೊಗಯಿಪ ಘೃತಪೂರಂ ಹೋ
ಳಿಗೆ ಮಂಡಗೆ ತಱಗು ನಾಡೆ ರುಚಿವೆರಸಿದ ು |
ಡ್ಡುಗೆ ಚಕ್ಕುಲಿ ಗಾರಿಗೆ ಪೂ
ರಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿರ್ದ ಪಲವು ಭಕ್ಷ್ಯಮನಾಗಳ್ ॥ ೧೪೭

ಆಜ್ಯಯುತಮಪ್ಪುವಂ ಮೆಲ್ದು [ತೊಱೆಯೊಳ್ ಪೋಸಂಗೆ ತೆಪ್ಪವನಿಕ್ಕಿದಂತಿಕ್ಕಿದ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡ ಬಲ್ಕ್ರಸರಂ ಕೊಂಡು ಪದುಳಿಸಿ ನಿಂದ ಬೞಿಕ್ಕಂ,] ೧೪೮

ಕಳವೆಯ ಕೂೞ್ಮಗಮಗಿಸುವ
ತಿಳಿದುಪ್ಪಂ ತಿವುಡುಗಳೆದ ಪೊಂಬೆಸಱ ಪುಪ್ಪೊ |
ಜ್ಜ್ವಳಮಪ್ಪ ಕಂಪಿನಿಂಪಿನ
ನಿಳಯಮುಮೆನಿಸಿರ್ದ ಸವಿಯಿನೊದವಿದ ತೊವೆಯುಂ ॥ ೧೪೯

ಅಂತಮೃತದೊಳ್ [ಮೆಚ್ಚರಿಸುವ, ರಸಾಯನದೊಳ್] ಪುರುಡಿಸುವ ದಿವ್ಯಾಹಾರಮಂ [ಕಯ್ಯೊಳಿಕ್ಕುವುದುಮಾಕಂಠಂ] ಉಂಡು ಬೞಿಲ್ಕೆವೋಗಿರ್ದುದುಂ, ೧೫೦

ಬಾೞೆಯ ಕರ್ಜೂರದ ಕಿ
ತ್ತೀಳೆಯ ಕಂಮರದ ರಂಜಿಪಿಮ್ಮಾವಿನ ಪೇ |
ರೀಳೆಯ ನಾರಂಗದ ಕಂ
ಚೀಳೆಯ ತನಿವಣ್ಣನಿಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಪಾದರದಿಂ ॥ ೧೫೧

[ಕಯ್ಯಂ ಕರ್ಚಿಕೊಂಡು][1] ತಣ್ಣಗಗವ ತಣ್ಣೆಡುವಾಲಿನೀರಂ ಆರ್ಪನಿತಂ ಕುಡಿದು ಸಂತೋಷದಿಂ ನುಡಿದು ವಸುಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿಯು ಧೃಷ್ಟಂ ಬೆರಸು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು [ಕಾಷ್ಠಾಸನದೊಳ್] ಕುಳ್ಳಿರ್ದು [ತನ್ನೊಳ್ ॥ ೧೫೨

ಇವು ಲೇಸವುಲೇಸೆಂಬೀ
ವಿವರದೊಳೇಂ ಸಕಲಭಕ್ಷ್ಯಮುಂ ಬಾಡುಗಳುಂ ।
ಸವಿಯೊಳ್ ಸಾಸಿರಮಡಿ ಮಿ
ಕ್ಕುವು ಭಾವಿಸಿನೋಡೆ ಸೊಮೃಡಿಂದ್ರನುಣ್ಬಮೃತಮುಮಂ ॥ ೧೫೩

ಎಂದು ತನ್ನ ತೂಟಂ ತನಗೆಜನ್ಮಾಪೂರ್ವಮಪ್ಪುದರಿಂ ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಮುಂ ಬಟ್ಟು] ಇರುಳ್ಕಂಡ ಕನಸುಗಳಂ ಪಗಲ್ನೆನೆವಂತೆ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ [ಪಗಲೆಲ್ಲಂ ಸಂತಸದಿಂದಿರ್ದು] ನೇಸರ್ಪಟ್ಟೊಂದು ಜಾವಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟನೆ ॥ ೧೫೪

ಅಸದಳಮೆನಿಸುವ ತೀವ್ರದ
ತೃಷೆ ಮೊಕ್ಕಳಮಾಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಮನದೊಳ್ಸ್ಮ ।
ರಿಸಲಾಜದೆ ತಲ್ಲಣದಿಂ
ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಮ್ಮಳಿಸಿ[3] ಬಾಡಲರಿದಾಯ್ತೆನುತುಂ ॥ ೧೫೫

ಕೋಡಗಮಂ ಪುಲ್ಲೊಳ್ ಮುಚ್ಚೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಬಂತೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳುತ್ತುಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ಪೇೞಲಂಜಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ಮಾಗಿಯ ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟಾಡದೆ ಮಳಲೇರಿಯಂತೆ [ಜಟ್ಟನೆ] ಜರಿದು, ॥ ೧೫೬

ಬಿಡುಗುಂ ಬಾಯಂ ನೆಲದೊಳ್
ಪಡುಗುಂ ಪೊಱಗಣ್ಗೆ ಪೋಗಿ ತಣ್ಪಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್।
ಪಡುಗುಂ ತಂಪಿಲ್ಲದೊಡೆರ್ದೆ
ಗಿಡುಗುಂ ವಸುಭೂತಿ ಧೈರ್ಯಮಿಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೫೭

---
1 ವಣಿಗರಗವ (ಗ) 2 ತನ್ನುಂಡೂಟಮುಂ (ಗ) 3 ಕಟ್ಟೆನಳಿದೆನೆಸುತ್ತುಂ (ಗ)

ತರುವಲಿಯು ತಲೆಯು ಕಿರೀಟಮನಾಲಿಕಲ್ಲ ಮಱೆ ಕೊಂಡು ಬೆಂಬಂತೆನಗೀಮುನ್ನಿನಿರುಳ್ಗಳಂ ನೋಡಲಿಂದಿನಿರುಳ್ಪಿರಿದಾಯ್ತೀಪ್ರೊ ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು, ॥ ೧೫೮

ನೀರಱ್ಕೆ ಪೆರ್ಚೆ ನಿಲಲುಂ
ಸ್ವೈರಿಸಲುಂ ಬಾರದಳ್ಕಿ ತನ್ನಿಂದಂ ತಾ ।
ನೋರಂತೆ ಕುದಿದು ಮಱುಗುವ
ಸಾರಂಗದ ಪೋಱಿಯಂದಮಂ ನೆಱೆ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ೧೫೯

ಅಂತಿರುಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಜಾವಮುಂ ಮೌಹೂರ್ತಿಕನಂತೆ ಪೊತ್ತಿನಳವಿಯಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಪೆರ್ಬಾವಿನಂತೆ ಮಂಡಲಂಗೊಳ್ಳುತ್ತುಂ, ಜಾವದ ಕಾಪಿನವರಂತೇಱುತ್ತುಂ, ಜಂಘಾಬಲವಿಲ್ಲದನಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತುಂ, ಮರುಳನಂತೆ [1]ತನ್ನೊಳ್ತಾನೆ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ, ಮಱೆಯಂಪಾರ್ವಕ್ಕಲಿಗನಂತೆ ಗಗನಮಂಡಲಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ನೂತನಶ್ರೀಮಂತನಂತೆ ಮುಯ್ಯುಱಿಯದೆ ಬಳ್ಕುತ್ತುಂ, ಚಾದಗೆಯಂತಾಕಾಶವನಿಗೆ ಬಾಯಂ ಬಿಡುತ್ತುಂ, ದಾಹಜ್ವರಂಬೆತ್ತಂತೆ ಗಾಳಿಗಾಸೆಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ, ಕಪ್ಪೆಯಂತೆ ತಣ್ಪಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಪತ್ತುತ್ತುಂ, ಚೊಱ್ಚಲ್ ಪೆಱುವಳಂತೆ ತೊಳಲುತ್ತುಂ, ಪಲ್ಲಿಯಂತೆ ಕೇರಂ ಪತ್ತುತ್ತುಂ, ಎಲೆವಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕಂಬಮಂ ಸುತ್ತುತ್ತುಂ, ಪಾದರಿಗೆಯಂತೆ ಪೆಱರ್ಗಂಜುತ್ತುಂ, [2] ಸೂಳೆವೆತ್ತರಂತೆ ಪೊರಳುತ್ತುಂ, ಕಳ್ಗುಡಿದರಂತೆ ಮತಿಗಿಡುತ್ತುಂ, ವೃದ್ಧನಂತೆ ತಡವರಿಸುತ್ತುಂ, ಲತೆಯಂತಲ್ಲಾಡುತ್ತುಂ, ಕಣ್ಣೊಳ್ ಬಳಗಾಗೆ, ೧೬೦

ನಿಲಲಾಱದಲಸಿ ಪೋದೊಡೆ
ಪಲವುಂ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಪಡಪು ಕೆಟ್ಟಪುದು ಕರಂ ।
ಕಲಿಯಾಗಿ ನಿಂದೆನಪ್ಪೊಡೆ
ನಿಲಲಾಱದು ನೀರ ದೆಸೆಯನುಱಿದಸುವಿನಿಸುಂ॥ ೧೬೧

ಎಂದೆರಕಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ಕರುವಿನಂತೆ ಮಱುಗುತ್ತುಂ[ಇರ್ದ ಮತ್ತಂ ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿ ನಿಱಿಸೆ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮನದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಮುನ್ನಿ

1 ಜಿನುಗುತ್ತುಂ (ಗ)   ಪಸುಗೂಸಿನಂತೆತೆವಳುತ್ತುಂ (ಗ)

ನಂತುಂಡು ಮುನ್ನಿನ ಮಱುಕದಿಂದಿಮ್ಮಡಿ ಮಱುಕಮಾಗೆ ಮಱುದಿವಸಂ] ಭಕ್ಷ್ಯದ ದೆಸೆಗೆ ಪಕ್ಷಂಗೆಟ್ಟು, ಪಾಲಿಂಗೆ ಬೆರ್ಚಿ[1] ತುಪ್ಪಕ್ಕಿನಿಸ ಪೊಪ್ಪಡಂ ಮನಂದರಲಾಱದೆ [ತೃಷೆಯೊಳಾದ ಭೀತಿಯಿಂದೊಲ್ಲೆನೆಂಬುದುಂ ವೈಶ್ಯವಂಶಲಲಾಮನಿಂತೆಂದಂ :— ೧೬೨

ಅಂತಿತೆನ್ನದೆ ಮುಂಪೇ
ೞ್ದಂತುಸಿರದೆ ಮೋನದಿಂದಮುಣ್ಬುದು ನಾನೇ |
ನಂ ತಂದಿಕ್ಕಿದೊಡಂ ಗುಣ
ವಂತರ್ಕುಂದಲದೊಡೆಯರೆಸಪ ನಿಮಗಿದು ಪಿರಿದೇ ॥ ೧೬೩

ಅಱಸರಪ್ಪ ರಿಸಿಯುಮೊರ್ದಲಾಗಿಯುಮುಸಿರದೆಮ್ಮ ಪೇೞ್ದಂತೆ ಮೋನದಿಂದುಂಬರೆಂದೊಡೆ, ಕುಲಜರುಂ ಭೂದೇವರುಮಪ್ಪ ನಿಮಗಿದಾವುದರಿವಾಯ್ತುಸಿರದಿರಪುಂಬುದುಂ ಮಱುಮಾತುಗುಡಲಱಿಯದುಮ್ಮಳಿಸಿ ಬೆಮರ್ತುಸಿರದುಣುತ್ತುಮೀಮಾರ್ಗದಿಂದೇೞೆಂಟುದಿವಸಮಿರ್ದಿರಲಾಱದೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ] ನಿಂದುಣಿಸಿನಂವಕ್ಕಲಸಿ " ಕಯ್ಯೊಳುಂಬುದು ರಯ್ಯಮಲ್ಲವು , ಬತ್ತಲೆಯಿರವು[2] ನಿತ್ತರಿಸಲರಿದು , ನೆಲೆವಕ್ಕೆ ಸಲೆಕಷ್ಟಂ " ಎಂದು ಸ್ವೈರಣೆಗೆಟ್ಟು, ೧೬೪

[ನಸುಗುನ್ನಿ ಮುಟ್ಟಿದಂತಿರೆ
ಬಸಮಲ್ಲದೆ ತಿಂಬ ಮೆಯ್ಯ ತಿನಿಸಿಂಗಂ ಸೈ |
ರಿಸಲಾಱದೆರಡುಕಯ್ಯಿಂ
ಮಸಗಿ ಮನಂಗೆಟ್ಟು ಮರುಳವೊಲ್ತುಱಿಸುತ್ತುಂ ॥] ೧೬೫

ಕುಂದದಿನಿಸಂ ಮನಕೆ ಬಂದುಣಿಸನುಂಡು ಪದ
ಪಿಂದೆ ಪೆಱತೇಂ ಕೆಱೆಗೆ ಪೋಗಿ ತಿಳಿನೀರಂ |
ಮಿಂದು ಬಿಡದೂರೊಳಗಣೊಂದುಲಿವ ಮಾತುಗಳ
ದಂದುಗದೊಳಾರ್ತನಗಿ ಕೂರ್ತಿರದೆ ನಿಚ್ಚಂ ॥ ೧೬೬

1 ಸಾಲಿ (ಗ)   2 ನಿರ್ಗ್ರಂಥದಿರವು (ಕ. ಬ.)

ನಿಂದುಣಿಸಿನಿಂದೊಡಲದೊಂದುತಿನಿಸಿಂ ತೃಷೆಯು
ದೊಂದುಕುದಿಪಿಂ ತಿಗುಳನಾಡ ಸೆಱೆಯಂ ತಾ ।
ನೊಂದಿದತಿ[1] ದುಃಖದೊಳ್ ಬೆಂದು ನಿಲಲಿನ್ನರಿದಿ
ದೆಂದು ವಸುಭೂತಿ[2] ಸಡೆದಳ್ಕಿ ಬಡವಾದಂ ॥ ೧೬೭

[ಅಂತು ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ನಿಲಲುಂ ನಿತ್ತರಿಸಲುವಾಱದೆ] ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರಂತೆ ನಡುಗಿ,[3] ಸೂಳೆಯ ಕೊರಳಂತೆ ಕರ್ಗಿ, ಪಿಡಿವೆತ್ತ ಕಳ್ಳನಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ, ಬಡಿವೆತ್ತ [ಬಡವ] ನಂತೆ ಶಕ್ತಿಗೆಟ್ಟು, ಮಟದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೊಳಗಣ್ಗೋಡಿಯಾಡಿ, ಪಟದ ಸೀರೆಯಂತಲ್ಲಾಡಿ, ಬಲ್ಲದ ಪೆಂಡತಿಯಂತೆ ಸುಯ್ದು, ಮಲ್ಲರೊಳ್ಸೊತ್ತಡರ್ದರಂತೆ ತಳ್ಗಿ, ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಗಂಡೆಯಂತೆ ಬಾಯುಂ ಬಿಟ್ಟು, ಪರ್ವತವೇಱಿ ಬಿದ್ದರಂತೆ ನಿರ್ಜೀವನಾಗಿ, ಪಗಲ ಚಂದ್ರನಂತೆ ತೇಜಂಗೆಟ್ಟು ಜಗಳಗಂಟಿಯಂತೆ ಮಿಡುಮಿಡುಮಿಡುಕಿ, ಬೇಸಗೆಯ ಕೋಣನಂತೆ ನಾಲಗೆಯನುರ್ಚಿ, ಹಾಸುಗೊಂಡ ನಾಯಂತೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು, ಕಿಚ್ಚು ತಗುಳ್ದ ಮರದಂತೆ ನಯಂಗೆಟ್ಟು, ನಚ್ಚುಗೆಟ್ಟ ಬಡವನಂತೆ ಬೆಂಬಿರ್ದು, ದೆಸೆಗೆಟ್ಟರಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿ, ಸಿಸುಗೆಟ್ಟರಂತೆ ಮಱುಗಿ, ಹುಣಿಸೆಯ ಕಾಯಂ ತಿಂದರಂತೆ ಚಳಿತು, ಪಣ್ತ ಕಬ್ಬಿನಂತೆ ನೆಲನಂ ಪತ್ತಿ, ಸೆಱೆಸಿಕ್ಕಿದನಂತುಮ್ಮಳಿಸಿ, ನೆಱವಿಲ್ಲದನಂತೆ ಕುಂದಿ, ಕೂರ್ಪರನಗಲ್ದರಂತೆ ಬೆದೆಬೆದೆಬೆಂದು, ಸರ್ಪನಂ ಮೆಟ್ಟಿದರಂತೆ ಭಯಂಗೊಂಡು, ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಬಂದಾನೆಯಂತೆ ಜೂಂಕರಿಸಿ, ಬಡವೊಡಲಂತೆ ಜೋಲ್ದು, ಪಿರ್ವಡೆದ ಪಂದೆಯಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ, ಮಾಱುವಡೆಯದ ಪರದನಂತೆ ಕಂದಿ, ತಣ್ಪೇಱಿದ ಪಱೆಯಂತೆ ದನಿ ಪೊಱಮಡದೆ, ಮಣ್ಪತ್ತಿದ ಮೂಲಿಗನಂತೆ ದೂರಿಸಿ, ಬಯಲೊಳಿಕ್ಕಿದ ಮೀನಂತೆ ಮಿಡುಕಿ, ತಳಾಱನಂತೆ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಗಿಂತೆಂದಂ :— ೧೬೮

1 ತೋರೊಂದಿದತಿದುಃಖ (ಕ)

2 ದುಃಖದೊಳಮಿಂದೆನಿಲಲಾಱದರೆಂದು (ಬ,ಗ.)

3 ಗಾಳಿಯಂತೆನಡುಗಿ (ಬ)

ಪುಲಿಯ ಮೀಸೆಯನಂಜದುಯ್ಯಲನಾಡಲಪ್ಪುದು ನಂಜನಂ
ಜಳಿಸಲಪ್ಪುದು ಸಿಂಹಮಂ ಪಿಡಿದೇಱಲಪ್ಪುದು ಕಿಚ್ಚಿನೊ।
ಳ್ತೊಲಗದೊರ್ವೆಯೆ ಪಾಯಲಪ್ಪುದು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗೆ ಸಂದು ಮಾ
ರ್ಮಲೆಯಲಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ನೋಂಪಿಗೆ ಗಂಡನಾವನೊ ಸೈರಿಸಂ॥

[ತ್ರಿಸೆ ಮೆಯ್ಯ ತಿನಿಸು ನೆಱೆ ಸೈ
ರಿಸಬಾರದ ತಲೆಯನೋವು ಮತ್ತೆತ್ತಲ್ ಮುಂ।
ಪಿಂಸುಕದಿರವೆಂಬವಿನಿತುಂ
ಪುಸಿಯಲ್ತೊಂದೊಂದೆ ಕಿಡಿಸಲಾಱವೆ ನರರಂ॥] ೧೩೦

ಕೇಳೊಂದನೆ ಪೆಱಗಣ ಪೋ
ದೇಱಿಂಟುಂದಿವಸಮೆಂಬವೆನಗುಮ್ಮಳದಿಂ।
ದೇಱಿಂಟು ವರ್ಷಮಾದುವು
ಕೇಳೀ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸಿರ್ಪವನಾವಂ॥ ೧೩೧

ಪೇಱಿನ ಮೇಲೆ ಪಾಸಱೆಯೇಱಿನ ಮೇಲೆ ಬಡಿಗೋಲ್ ಕೊಳೆಯ
ಮೇಲೆ ಕವರ್ತೆ ಯೆಂಬಂತೆ ಸಂತಾಪದ ಮೇಲೆ ಸಂತಾಪಮಂ ಪುಟ್ಟಿ
ನಿನ್ನ ನೋಂಪಿಯೆಂಬ ಗರಗಸಕ್ಕೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಲಾಱೆಂ; ಮತ್ತ
ಮೊಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ್ ವಿಶೇಷಮಾಗಿ ನೋಂತುಕೊಟ್ಟಪೆಂ, ಪಿರಿದಪ್ಪೆನ್ನ
ಮ್ಮಳಿಕೆ ಪೋಪಂತು ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಕ್ಷಂಬೆರಸು ಕೆಱೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮೆಯ್ಯಂ
ಕರ್ಚಿಕೊಂಡೊರ್ಮೆಯಿರ್ಮೆ ನೀರಂ ಕುಡಿದು ನಿಮ್ಮ ಬೀಡಿನೊ
ಳೊಂದೆರಡುಗಳಿಗೆ ಸುಖದಾಡುವೆಂತು ಮಾಱ್ಪುದೆನೆ, ದಯಾಮಿತ್ರ ಸೆಟ್ಟಿ
ಬಾಯ ತಂಬುಲಂ ಸೂಸೆ ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು, ೧೩೨

ಕಲಿತನದಿಂದಂ ಲೋಗರ್
ಪುಲಿಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಮದೇಂ ಬಿಡೆಂಬರ್ತಾಮೊಂ।
ದಿಲಿಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಮದು ಪೆ
ರ್ಬುಲಿಯೆಂಬರ್ದುರ್ಜನರ್ಗೆ ತಾನಿದು ಸಹಜಂ॥ ೧೩೩

[ಪಾಪಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಪ್ಪೆಗಳ್ ತಮ್ಮ ಗಜಱಿ ಗಱಱಿಗಿರ್ಪುವು, ಪಾವು ಬರೆ ಗಜಱುಗೆಟ್ಟು ಸತ್ತಂತಿರ್ಪುವು. ಅಂತೆ ಮಹಾಪರೀಷಹಂಗಳ್ ತಮ್ಮ ಮನವುಂ ಕನತದನ್ನುಂ ಕುತ್ಸಿತರ್ ತಮ್ಮ ನೆಗಱ್ತೆಯಿ ಪಿರಿದೆಂದು ಪೊಂಗುತ್ತಿರ್ಪರ್, ಪರೀಷಹಂಗಳಡಸಿದಂದು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ಗೆಟ್ಟು ಮಱುಗುತ್ತಿರ್ಪರ್,] ೧೭೪

ಕಡುಮೊರ್ಖರ್ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಗೆ
ಪಿಡಿದುದೆ ಪಿರಿದೆಂಬರಣ್ಣ ಜಿನಮಾರ್ಗದೊಳೇಂ ।
ನಡೆಯಲ್ ಬರ್ಕುಮೆ ಬಾರದು
ಕಡಲೆಗಳಂ ತಿಂಬ ಪೊಗು ಕಲ್ಗಳೊಳುಂಟೇ ॥ ೧೭೫

ಇಂತು ನೆಗೞಲ್ಕರಿದಾದುವುಂ ಫಲದೊಳ್ ಪಿರಿಯುವುಮಪ್ಪ ಪನ್ನೆರಡು ತೆಱದ ತಪಮುಮಂ[1] [ನಿಲಲುಂ ನಿತ್ತರಿಸಲುಂ ಬಾರದಿಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಹಾಪರೀಷಹಂಗಳುಮಂ, ಮೋಕ್ಷನಿಶ್ರೇಣಿಗಿವು ಮೆಟ್ಟೆನಿಸಿ ಪಿರ್ಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಮೂಲಗುಣಂಗಳುಮಂ, ಮಹಾವ್ರತಕ್ಕಿವು ವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರಮೆನಿಸಿ ನೆಗೞ್ತೆವಡೆದ ಪಂಚಾಚಾರಮುಮಂ, ರತ್ನತ್ರಯಕ್ಕೆ ಕಾಪಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಕೋಂಟೆಯಿದೆನಿಸಿರ್ಪ ಪದಿಮೂಱು ಚಾರಿತ್ರಮುಮಂ, ಸಕಲಗುಣಂಗಳೆಂಬ ರತ್ನಂಗಳ್ಗೆ ಕರಂಡಮೆನಿಸುವ ದಶಧರ್ಮಮುಮಂ, ಬರ್ಗಳಪ್ಪೊಡಂ ತಪ್ಪಲೀಯದೆ] ಮರಣಪರ್ಯಂತಂ [ಬೆಂಬೀೞದ ಲಸದೋಸರಿಸದಾಜಿನೆನ್ನದೆ ಬೆಚ್ಚದೆ] ನಡೆಯಿಸುವ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮನದ ಧೈರ್ಯಮಂ ಬಣ್ಣಿಸನಾವನವಱೊಳ್ಕಱಿಯುವಪ್ಪೊಂದೆರಡು ಪರೀಷಹಂಗಳ್ಗೆ ಬೆಂಬಿರ್ದಿರಕ್ಕುಬಾಯೆಂಬುದುಂ ವಸುಭೂತಿ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು, ೧೭೬

ಅಳಿಪಿಂದಮೆಳಯು ಬರ್ದಿಗೆ
ಯುಳಯುಂ ಕುಡಿಯಿಸಿದರೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಮುನಿಸಂ ।

---

1 ಪಲವು ನೆಗಳ್ತೆಗಳಂ

ಕುಳಮುಮನಾನುಕರ್ಪಿಂದಂ
ಪಳಿದೊಡೆ ಮುಸಿದೆನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿನೆನ್ನೊಳ್ ಕಳಪಂ ॥ ೧೭೭

ಕಟಕಪ್ಪಂ ಕಂಡಱಿಯದವಂಗೆ ಪಳ್ಳಿ ಪಿರಿಯೂರಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ಧೈರ್ಯಾನ್ವಿತರಪ್ಪ ಮಹರ್ಷಿಯರ ತಪೋಮಾರ್ಗಮನಱಿಯದೆನಗೆ ವಕ್ರ [1] ಚಾರಿತ್ರಮು ಪಿರಿದಾಗಿದ್ದುದು ಸಹಜಮಾದೊಡಂ "ಪರದರೊಳ್ಮರುಳಿಲ್ಲ, ಸೂಳೆ ಸಾಧುವಲ್ಲ" ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂದೀತಂ ಮರುಳಲ್ಲವೀತನ ಪಿಡಿದ ಧರ್ಮಮೆ ಧರ್ಮಮೆಂಬುದು, ೧೭೮

ಆರುಮಿದಕ್ಕೆ ನಿತ್ತರಿಸಲಾಱರೆನಿಪ್ಪ ಪರೀಷಹಂಗಳಂ
ಸೈರಣೆಯಿಂದೆ ಗೆಲ್ವ ಮುನಿಮುಖ್ಯರ ಸಾದ್ಯ ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ
ಸಾರಮೆನಿಪ್ಪುದಂ ತಿಳಿದು ನಂಬಿದರನ್ಯರನೇಕ ಧರ್ಮವರ್
ಮೇರುವನೇಱಿ ನೋಡಿದವರ್ಗೆ ಧರೆ ತಾಂ ಕಿಱಿದಾಗಿ ತೋರದೇ ॥೧೭೯

[2] [ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಮ್ಮ ಪಿಡಿದ ಧರ್ಮಮು ಲೇಸೆಂಬುದನೀಗಳಱಿದೆಂ ನೀನೆನಗೆ ಧರ್ಮದೊಳಾದಭಿಪ್ರಾಯಮನಱಿಯೆ ಪೇೞಲ್ವೇೞ್ಕೆಂಬುದುಂ ಸೆಟ್ಟಿಯಿಂತೆಂದಂ:—] ೧೮೦

ಪರಮಾರ್ಥಮಪ್ಪುದಂ ಮ
ಚ್ಚರಿಸದೆ ಕೋಪಿಸದೆ ಡಂಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಪಕ್ಷ ।
ಕ್ಕರಿದೇಳದೊಂದೆಮನದಿಂ
ಸಿರುತಂ ಕೇಳ್ವವನೆ ಧರ್ಮದೊಳಗಂ ತಿಳಿಗುಂ ॥ ೧೮೧

[ಕನ್ನಡಿಯುಂ ನೋಡುವವಂ
ತನ್ನಯ [3] ಪೆಱಗಣ್ಗೆ ಕಾಣಲಾರ್ಪನೆ ರೂಪಂ ।

---

1 ಅನ್ಯರ ಚರಿತ್ರಮೆ ಪಿಱಿದಾಗಿ ತೋರದಂತುಂ ಪರವರೊಳ್ (ಕ)

2 ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ನೀವು ಧರ್ಮಮಂ ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಮೆಮ್ಮ ಧರ್ಮಮನಂತು ಪೇಳುವೆನೆಂದು ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

3 ತನ್ನಂ, (ಕ,ಬ)

ಮುನ್ನಮೆ ಬಱಿದೊಳಱುವವಂ
ಸನ್ನುತಸದ್ಧರ್ಮಮಪ್ಪುದಂ ತಾನಱಿಯಂ ॥] ೧೮೨

ಬನ್ರಲಿಯಂತೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಪಿಡಿಯದೆ, ಕೋಣನಂತೆ ಕದಡದೆ, ಬಕನಂತೆ ಧೂರ್ತನಾಗದೆ, ನರಿಯಂತೊಡನೊಡನೊದಱದೆ, ಜಡನಂತವಿಚಾರಿಯಾಗದೆ, ಪಾಣ್ಬಯಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮನಮಾಗದೆ, ನಪುಂಸಕನಂತೆರಡಕ್ಕಾಸೆಗೆಯ್ಯದೆ, ಗಿಳಿಯಂತೆ ಪಲವಂ ಗಳಪದೆ, ಸವತಿಯಂತೆ ಪುರುಡಿಸದೆ, ಪುಲಿಯಂತೆ ಮೇಲ್ವಾಯದೆ, ಪೆಱೆಯಂತೆ ವಕ್ರನಾಗದೆ, [1] ಸಿಡಿಲಂತೆ ಭಯಂದೋಱದೆ, ಲಂಚಗಾಱನಂತೆ ನುಡಿಗೆಡಿಸದೆ, [ಏಕಚಿತ್ತದಿಂ] ಕೇಳ್ವರಪ್ಪೊಡೆ ಪೇೞ್ದಪೆನೆಂಬುದುಂ, [2] ವಸುಭೂತಿ ನಿಮ್ಮ ಬೆಸಸಿದಂತೆ ಪೆಱತು ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೊಂದೆಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದಪೆನೆಂಬುದುಂ, ಸುಖಕ್ಕಾಗರಮೆನಿಸುವ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಸೆಟ್ಟಿಯಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದಂ ॥ ೧೮೩

ನೆರೆದೆಲ್ಲರ್ ಕಳ್ಗುಡಿಯು
ತ್ತಿರೆ ಬಡವರ್ಗಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗಳ್ಳಂದೆಱೆವರ್ ।
ಧರೆಯೊಳಗದುವೆಂ ಧರ್ಮಮ
ನಿರುತಂ ಪೇೞಣ್ಣ ನೀನೆ ಭಾವಿಸಿ ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೮೪

ಪರವನಿತೆಗೋತು ಸ್ವೈರಿಸ
ಲರಿದಾಗಿಂಬಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಧರ್ಮಂ ನಿನಗ ।
ಕ್ಕೆರಡಿಲ್ಲದೆಂದು ನಂಬಿಸಿ
ನೆರೆವರ್ಸದ್ಧರ್ಮಮಪ್ಪುದೇ ಕೇಳದುವುಂ ॥ ೧೮೫

ಬಸಮಲ್ಲದ ರುಚಿಯುಂ ಸ್ವೈ
ರಿಸಲಾಱದೆ [3] ಧರ್ಮಮಣ್ಣ ಕೊಲ್ಲನೆ ದಯೆಯಿಂ ।

---

1 ಮೇದನಂತೆ ಸೀಳೆತ್ತದ (ಗ)
2 ನೀಮೆಂದಂತೆ ಕೇಳ್ದಪೆಂ ಬೆಸಸುವೆ ನೆ ಸೆಟ್ಟಿಯಿಂತೆಂದಂ (ಗ)
3 ರುಚಿಯಿಂ ಜೀವಿಸಲಾರದೆ (ಕ., ಖ)

ನೆಸುವಮತಿಯೊಳಱಿವರದುವುಂ
ಮಿಸುಗುವ ಸದ್ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬುವುದೆ ಬುಧಂ ॥ ೧೮೬

[ಧರೆಯೊಳ್ ಕಳವುಂ ಕೊಲೆಯುಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾಪಂಗಳಾಗಿರ್ದುಂ] ಕವರ್ದು ತಂದ ಧನಮುಮಂ [ಬೇಂಟೆಯೊಳ್] ಕೊಂದು ತಂದಡಗುಮಂ ತಮ್ಮೊಳ್ ಧರ್ಮದಿಂ ಪಚ್ಚುಕೊಡಿಮೆಂಬರದುವುಂ ಧರ್ಮಮಕ್ಕುಮೆ, ೧೮೭

ಅರಸೆಂಬ ಪೆಸರ್ ಪಗರಣ
ದರಸಂಗಂ ಧಾರಿಣೀಶ್ವರಂಗಂ ಕರಮಾ ।
ದರದಿಂದಮಕ್ಕುಮನಿತಱೊ
ಳರಸನದೊಂದಾಜ್ಞೆ ಬಗೆವೊಡಾತಂಗುಂಟೇ ॥ ೧೮೮

[1] [ಪಿಟ್ಟೆಂಬ ಪೆಸರ್ ಕಳವೆಯು
ಪಿಟ್ಟಂಗಂ ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ಭಾವಿಸೆ ಬೆಳ್ ।
ವಿಟ್ಟಂಗಮಕ್ಕುಮಾದೊಡೆ
ಪಿಟ್ಟನೊಳಪ್ಪೊಂದುರುಚಿಯನದು ತಳೆದಪ್ಪುದೇ ॥ ೧೮೯

ಕಬ್ಬೆಂಬಭಿಧಾನಂ ಕಾ
ಡಬ್ಬಿಗಂ ನೆಗೞ್ದ ಮೆಬ್ಬ ಕಬ್ಬಿಗಂಗಂ ಕೇ ।
ಳುರ್ವರೆಯೊಳಕ್ಕುಮಾದೊಡೆ
ಕಬ್ಬಿನೊಳುಂಟಾದ ರುಚಿಯನದು ತಳೆದಪುದೇ ॥ ೧೯೦

ಪೊನ್ನೆಂಬ ಪೆಸರ್ ಕನಕ
ಕ್ಕನ್ನಯದಿಂ ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆಗಂ ಸಮನಕ್ಕುಂ ।
ಪೊನ್ನೆಲ್ಲಿಗಮೆಸೆವಂತಿರೆ
ತಾನ್ನೆಱೆ ಸಂದಪುದೆ ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆಯುಮಿಳೆಯೊಳ್ ॥] ೧೯೧

1 ಕಳವೆಯ ಪಿಟ್ಟುವುಂ ಬೆಳ್ವಿಟ್ಟುವುಂ ಪಿಟ್ಟೆಂಬುದಾವಿನತುಪ್ಪವುಮುಂ ಕೇರತುಪ್ಪವುಮುಂ ತುಪ್ಪಮೆಂಬಂತೆ ಪಾಪಿಗಳ್ಗಂ ಕುತ್ಸಿತಧರ್ಮಮು ಧರ್ಮಮಾಗಿ ತೋರ್ಕುಮದು ಧರ್ಮಮಲ್ಲದು (ಗ)

ಪಾಲೆಂಬ ನಾಮವೊವಿನ
ಪಾಲಿಂಗಂ ನಾಯುವಟದ ಕಳ್ಳಯೊಳಾದಾ ।
ಪಾಲಿಂಗವೆುಕ್ಕುವೊದೊಡೆ
ಪಾಲೊಳ್ಪಂ ಸವಿಯುವುದಱೊಳೇಂ ಸಮನಿಕುವೋ ॥ ೧೯೦

[ತುಪ್ಪವೆಂಬ ಪೆಸರಾವಿನ ತುಪ್ಪಕ್ಕಂ ಗೇರ ತುಪ್ಪಕ್ಕವುಂಟೆ ಪೊ್ಪಡಂ, ತುಪ್ಪದಂತಿನಿದಕ್ಕುಮೋ ? ಕುದುರೆಯೆಂಬ ಪೆಸರ್ ಬಿಸಿಲ್ಗು ದುರೆಗಂ ಜಾತ್ಯಶ್ವಕ್ಕವುಂಟಾವನಿತಱೊಳ್ ಕುದುರೆಯಂತಕ್ಕುಮೋ, ಧರ್ಮವೆಂಬ ಪೆಸರ್ ಸದ್ಧರ್ಮಕ್ಕಂ ಕುಧರ್ಮಕ್ಕಂ ಸಮನಿಸುಗುಮೆಸಿ ತಱೊಳ್ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಪಡೆಯಲಾರ್ಕುಮೋ ಪಡೆಯ ಕೂಡದದುಕಾರಣದಿಂ ॥ ೧೯೩

ರಸವಂ ಪೊರ್ದಿ ಸಮಂತು ಲೋಹನಿಕಪಂ ಪೊನ್ನಪ್ಪವೋಲುರ್ವಿಯೊಳ್ ರಸವೆಂಬೀ ಪೆಸರಿಂಗೆ ಕೇರ ರಸದೊಳ್ ಪೊನ್ನಕ್ಕುಮೋ ನೋಡ ಪೊ ರ್ದಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮಮನೇನು ನಂಬಿ ಸುಖಮುಪ್ಪಂತಣ್ಣ ನೀಂ ನೋಡ ಭಾ ವಿಸಿ ಪೊರ್ದಿದೊಡೆ ಕೊಲ್ವಧರ್ಮದೊಳದೇಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಮೋ ತತ್ಸುಖಂ

ಮರುಳ ಪಯಣಕ್ಕೆ ತಱಗೆಲೆಯೆ ಸಂಗಡಿಗನೆಂಬಂತೆ ಪಾಪಿ ಯಪ್ಪಂಗೆ ಕುತ್ಸಿತಧರ್ಮಮೆ ಸದ್ಧರ್ಮಮಾಗಿ ತೋರ್ಕುಂ ॥] ೧೯೪

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುಖಂಗಳೊಳಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ನೆರೆದಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ತ ।
ಳ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಪಿರಿದಾದರದಿಂ
ಕೊಲ್ಲದ ಧರ್ಮಮನೆ ಪಿಡಿಗೆ ನಂಬುಗೆಯಿಂದಂ ॥ ೧೯೬

ಆ ಕೊಲ್ಲದ ಧರ್ಮಂ ಜೈನಾಗಮದೊಳಲ್ಲದಱಿಯಲ್ಬಾರದಾ ಪರ ಮಾಗಮಮುಂ [1] ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮುಖಕಮಲದಿಂದ ಲ್ಲದೆ ಪೊಱಮಡದಾದೇವನೆಂತಪ್ಪನೆಂದೊಡೆ:— ೧೯೭

1 ಪೂರ್ವಾಪರವಿರುದ್ಧಮಲ್ಲದ ಪರಮಾಗಮಮೊಳಲ್ಲದಱಿಯಲ್ಬಾರದು ಮುಕ್ತಿ ಶ್ರೀಯ ತವರ್ಮನೆಯೆನಿಸುವ ಆ ಪರಮಾಗಮಮುಂ (ಕ)

ಮರಣಂ ಚಿಂತೆ ಭಯಂ ಮದಂ ಮುಳಿಸು ಮೋಹಂ ಖೇದ ರೋಗಂ
ಬೆಮ
ರ್ಜರೆ ನೀರಡಿಕೆ ವಿಷಾದಮೂಟ ಜನನಂ ಲೋಭಂ ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂ
ಸ್ಮರಬಾಣಾಹತಿ ನಿದ್ರೆಯೆಂಬಿವಿನಿತಂ ಗೆಲ್ದಾತನೇ ತಾಂ ಜಿನೇ
ಶ್ವರನಿಂದ್ರಾರ್ಚಿತಪಾದನಾತನೆ ವಲಂ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ತಾಂ ಕಾರಣಂ॥ ೧೯೮

ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನನಱಿವರೆತ್ತಾನುಮೊರ್ವರಪ್ಪರದೆಂತೆನೆ:- ೧೯೯

ಕಕ್ಕಿನ ಪವಳದ ಮಣಿಗಳ
ನಿಕ್ಕುವವರ್ಪಲರೊ ಮುತ್ತಿನ್ಸರಮುಂ ಕೇ ।
ಳಿಕ್ಕುವವರ್ಪಲರೊ ಕರಂ
[1] ನಿಕ್ಕುವಮಾರ್ಕೈದು ನೋೞ್ಪಡವನೀತಳದೊಳ್ ॥ ೨೦೦

[2] ನಿಕ್ಕುವದಿಂ ತಾಳೋಲೆಯು
ನಿಕ್ಕುವವರ್ಪಲರೊ ನೋಡ ಪೊನ್ನೋಲೆಯುನಂ ।
ತಿಕ್ಕುವವರ್ಪಲರೊ ಮನ
ಕ್ಕಕ್ಕೆವಮಂ ಪೊರ್ದಲೀಯುದಿದನಾರಯ್ನೀಂ ॥ ೨೦೧

ವರರತ್ನಮನಱಿವವರು
ರ್ವರೆಯೊಳ್ಕೇಳ್ಪಲರೊ ಕಲ್ಲುಮಂ ಪುಲ್ಲುಮನು ।
ರ್ವರೆಯೊಳಱಿವವರನೇಕರೊ
ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳ್ ನಯದಿಂ ॥ ೨೦೨

ಮರನನಱಿವಂತು ಬಲ್ಲರೆ
ಸಿರಿಖಂಡವನಣ್ಣ ಪಗಿನನಱಿವಂತಿರೆ ಕ ।
ರ್ಪೂರಮುಂ ಬಲ್ಲರೆ ಕುತ್ಸಿತ
ಸುರರಂ ನರರಱಿವ ತೆಱದಿನಱಿವರೆ ಜಿನನಂ ॥ ೨೦೩

[ಅದಱಿಂಸು]ವಸ್ತುವನಱಿವರುಂ ಸುವಸ್ತುವಂ ಕೊಡುವವರುಂ ಕೆಲಂಬರ್; ಕುವಸ್ತುವನಱಿವರುಂ ಕುವಸ್ತುವಂ ಕೊಡುವವರುಂ ಪಲಂ

1 ಪಿಕ್ಕಿದನಾರ್ಕೈದು (ಕ)   2 ಬಕ್ಕುರಿಯಿಂತಾಳೋಲೆ (ಗ)

ಬರಾದೊಡಂ [ಸುವಸ್ತು] ವಸ್ತುಪರೀಕ್ಷಕರಿಂದಲ್ಲದಱಿಯಲ್ಬಾರದು,[1] ಕುವಸ್ತುವಾದೊಡೆ ಹಲಧರಗೋಪಾಲಾದಿಗಳಱಿತಕ್ಕೊಳಗಾದುದಱಿಂ [2] ಸರ್ವಜ್ಞನುಂ ಸುವಸ್ತುವಪ್ಪುದಱಿಂ ವಸ್ತುಪುರುಷರ್ಗಲ್ಲದಱಿಯಲ್ಬಾರದು

[3] ಪರಮಾರ್ಥಂ ನಿರ್ದೋಷಿಯೆ
ಪರಮೇಶ್ವರನಾತನೆಂದುದಾಗಮಮಂತಾ ।
ಪರಮಾಗಮದರ್ಥಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂದಂ ತತ್ವಮೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯೆ ಮಲಂ ॥ ೧೦೫

ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಾಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮೇಗೆಯ್ದುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದದು ಪುಣ್ಯದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದಪ್ಪೊಡನಂತಸುಖದೊಳ್ಕೂಡುಗುಮೆಂದು ವಣಿಗ್ವಂಶಲಲಾಮಂ ಪೇೞೆ, ವಸುಭೂತಿ [ಕೇಳ್ದು] ತಾಗಿ ಬಾಗಿದನಂತೆ [ಮುನ್ನಿನ] ದರ್ಪಂಗೆಟ್ಟು ಕದಡಿ ತಿಳಿದ ನೀರಂತೆ [ಮನದೊಳ್] ನಿರ್ಮಳನಾಗಿ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ [4] [ಮನದೊಳಾನಂದಂಬೆತ್ತು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ದರ್ಶನದೊಳ್ ದೃಢನಾಗಿರ್ದನನ್ನಗಮಿಬ್ರಾನ್ವಯಪವಿತ್ರಂ ಮಱುದಿವಸಂ ಬೀಡನೆತ್ತಿ ಕತಿಪಯಪಯಣಂಬೋಗಿ ನಂದ್ಯಾವಲಿಯೆಂಬ ಪೇರಡವಿಯೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಡುವುದುಂ, ೧೦೬

ನೆರೆದು ವನಚರರುಮೊರ್ಮೆಯೆ
ಭರವಶದಿಂ ತಾಗೆ ಸೆಟ್ಟಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಬಲಂ ।
ಬೆರಸಿದಿರನದಿರದಣ್ಮಂ
ಕರಿಯೊಡ್ಡಂ ಸಿಂಹದೊಡ್ಡು ತಾಗುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೦೭

---

1 ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದಲ್ಲದಱಿಯಲ್ 2 ಕುವಸ್ತುಗಳೋಪಾದಿಅಱಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗ್ಗವು (ಗ) 3 ಅದಱಿಂನಿರ್ದೋಷಿಯೆ ದೇವನಾತನೆಂದುದಾಗಮಂ ಆ ಪರಮಾಗಮದರ್ಥಮೆ ತತ್ವಮೆಂದು ನಂಬುವುದುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ. (ಗ)

4 ದರ್ಶನರತ್ನಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ. (ಕ)

ತಾಗಿ ಕಿಚ್ಚುಂ ಕಿಡಿಯುವಾಗಿ ಕಾದುತ್ತುಮಿರೆ]
1 ದೂರದೊಳಿರ್ದ ವಸುಭೂತಿಯಂ, ೧೦೮

ಅಂಬರಿಗುವಾಯುತಪ್ಪಿದೊ
ಡೆಂಬೀ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನಲ್ಲಿ ಪುಸಿಮಾಡದೆ ಕಾ।
ರಂಬೊಂದು ಬಂದು ನಡೆ ನೋ
ಏಂ ಬಿದ್ದಂ ಸಾವ ಪೊತ್ತನಾವಂ ಬಲ್ಲಂ ॥ ೧೦೯

[ಅಂತು ಬೀಱುವುದುಮತ್ತಮುಬ್ಬಿರ್ದ ಬೇಡರ ಗರ್ವದಗುರ್ವಂ ಕೆಡಿಸಿ ಕಾಳಗಮಂ ಗೆಲ್ದು ಬೀಡಂ ಪೊಕ್ಕು ನೊಂದಿರ್ದ ವಸುಭೂತಿಯಂ ಕಂಡು ಧರ್ಮಪಕ್ಷಪಾತದಿಂಗೇಱು ಪಿರಿದಪ್ಪುದಱಿಂ] 2 ಸನ್ಯಸನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಪೇೞುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ, [ಮತ್ತೆನಿಸದೆ ತನಗೆ ಜಿನನೆ ದೈವಮೆಂಬ] 3 ಭಾವನೆಯಿಂ ವಸುಭೂತಿ [ದಯಾಮೂಲಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತೆ ಮುಡಿಪಿ ದರ್ಶನಫಲದಿಂ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ಮಣಿಪ್ರಭಾವಿಮಾನದೊಳ್ ಮಣಿಕುಂಡಲನೆಂಬ ದೇವ 4 ನಾಗಿ [ಪುಟ್ಟುವುದುಂ, ೧೧೦

ಇದು ನಿನ್ನಿರ್ಪ ಮಹಾಪ್ರಭೋರ್ಜಿತವಿಮಾನಂ ನೂತ್ನಲಾವಣ್ಯದಿಂ
ದೊದವಿರ್ದೀ ದಿವಿಜಾಂಗನಾಸಮಿತಿ ಪೆಂಪಿಂ ನಿನ್ನ ಕಾಂತಾಜನಂ ।
ಮುದದಿಂದೀ ವಿಬುಧಾಳಿ ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರಂ ದೇವ ಕೈಕೊಂಡು ಕಾ
ವುದು ನೀನೆಂದು ಸುರಾಳಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ತದ್ದೇವಂ ಮಹಾಚೋದ್ಯದಿಂ॥ ೧೧೧

ಆನಾರೀಲೋಕಮಾವುದೀ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರ್ದ ಪರಿಜನಮಾರೆಂದು ಕುಟುಂಬನರಸುಗಂಡಂತೆ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಭವಪ್ರತ್ಯಯ

---

1 ರಾಗಿಸಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಂ ಪಲವು ತೆಱದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳ್ ಧೃಢನಾಗಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ಸೆಟ್ಟಿ ಮುರುದಿವಸಂ ಬೀಡನೆತ್ತಿಸಿ ನಂದ್ಯಾವಲಿಯೆಂಬ ಅಡವಿಯೊಳ್ ಬಿಡುವುದುಂ ಬೇಡರ್ ಬೀಡಂ ಪತ್ತಿ ಕಾದುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ (ಗ)

2 ಸೆಟ್ಟಿ ಬೇಡರೊಕ್ಕಲಂ ಗೆಲ್ದು ಬಂದು ನೊಂದಿರ್ದ ವಸುಭೂತಿಗೆ ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ. (ಗ) 3 ಶುಭಭಾವನೆ. (ಗ) 4 ಸಾಮಾನಿಕದೇವ. (ಗ).

ಜ್ಞಾನಂ ಪುಟ್ಟಿ ತಜ್ಜ್ಞಾನದಿಂ ಪೆಱಗಣ] [1] ಭವಮನಱಿದು ಬೆಱಗಾಗಿ, ೨೧೨

ಆನೆತ್ತ ದೇವಲೋಕದ
ನೂನಸುಖಾಸ್ಪದಮಿದೆತ್ತ ಬಗೆವೊಡಿದೆಲ್ಲಂ ।
ಮಾನಿತದರ್ಶನದಿಂದಂ
ತಾನಾದುದು ಭಾಪು ದರ್ಶನಂ ಕೇವಳಮೋ ॥ ೨೧೩

ಪುಸಿದೆನ್ನಂ ಪೊನ್ನಿಂ ಬಂ
ಚಿಸಿ [2] ವೈಶ್ಯನುಪಾಯದಿಂದೆ ದರ್ಶನಮಂ ಬ ।
ಣ್ಣಿಸೆ ನಂಬಿ ದೇವನಾದೆಂ
ವಸುಧೆಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮುಳ್ಳ ಮನುಜನೆ ದೇವಂ ॥ ೨೧೪

ಆವಾವುಪಾಯದಿಂದಂ
ಜೀವಕ್ಕೀರಂತೆ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇೞ್ದು ಸುಖ ।
ಕ್ಕಾವಗಮಯ್ದಿಪರದಱಿಂ
ಶ್ರಾವಕರಿಂ ರುಷಿಯರಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರುಮೊಳರೇ ॥ ೨೧೫

ಎಂದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ [ವಸುಭೂತಿಚರಾಮರಂ] ಬಂದು ದಯಾಮಿತ್ರಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾಂ ದೇವನಾದೆನೆಂದು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಂ ತೋಱಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ [ಷೋಡಶಕಲ್ಪಂಗಳ ನಂದೀಶ್ವರದ್ವೀಪದ ಮೇರುಗಿರಿಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದ ವ್ಯಂತರಲೋಕದ ಭವನಲೋಕದ ಮಣಿಕನಕಮಯಮಪ್ಪಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳಂ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿಯಿಂದಿಂದ್ರಾದಿಪಂಚಕದೊಳ್ಪುಟ್ಟುವ ದೇವರುಮಂ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಿತ್ತಂ ಕರ್ಬೊನ್ನೊಳ್ [3] ಕಟ್ಟಿಸಿದಂತೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳ್ ದೃಢನಾಗಿ,] ೨೧೬

ಎಲ್ಲಿ ಜಿನಭವನಮೊಳವಂ
ತಲ್ಲಿಯೆ ಮನದೆಱಕದೋಲಗಂ ಮುದದಿಂ ಮ ।

---

1 ಭವಪ್ರತ್ಯಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಮುನ್ನಿನ. (ಗ)

2 ನಂಬಿಸಿ. (ಗ) 3 ಕಬ್ಬುನದೊಳ್ (ಕ) ಕರ್ಬೊಂನದೊಳ್ (ಬ)

ತ್ತಲ್ಲಿಯೆ ಭೋಗಂ ನೆಲೆಯುಮ
ದಲ್ಲಿಯೆ ರಾಗಂ [1] ಸುರಾಧಿಪಂಗತಿಶಯದಿಂ ‖ ೧೧೭

ಅಂತು ದೇವಲೋಕದ ಸುಖಮನೊಂದು [2] ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ನಿನಗಂ ನಿನ್ನಗ್ರಮಹಿಷಿಗಂ ನಂದಶ್ರೀಗಮಭಯಕುಮಾರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ [ವನಧಿಯಂತೆ ಗಂಭೀರನುಂ, ದಿನಕರನಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿಯುಂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸೌಮ್ಯನುಂ, ಮನೋಜನಂತೆ ಸುಭಗನುಂ, ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣನುಂ, ಜಾಣನುಮಾಗಿ,] [3] ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಿರ್ದಪಂ; ಮೇಲೀತನುಂ ಮಹಾಮಂಡಲಿಕರ್ ತಪಂಬಡುವರೆಂಬಾದೇಶಮಂ ಕೇಳ್ದು ತಪಂಬಟ್ಟು ಮುಡಿಪಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟುವನೆಂದು ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ಪೇಳ್ವುದುಂ, ದರ್ಶನದೊಳಾದ [4] ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮಂ ಕಂಡು ನಂಬಿ, ೧೧೮

ಪಿರಿದುಂ ಸಂತೋಷದಿಂದಂ ತನಗೆ ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮುಂ ಕೈಗೆವಂದಂತಿರೆ ಪೆರ್ಚಿದರ್ೊಂದು ಮೆಯ್ಯಿಲ್ಲದೆ ನಲಿದನನಂಗಾಂತಕಂ ಶೀಲರತ್ನಾ

1 ತಲ್ಲಿಯೆನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೆಪಡೆಪಲ್ಲಿಯೆರಾಗಂ (ಕ)

2 ನೆರಡುಸಾಗರೋಪಮ(ಕ)

3 ಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಮಿರ್ದನಿರೆ,

ನಿನಗಂ ಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕಂ
ಜನನಿಗಮುರ್ವೀತಳಕ್ಕಮಭಯನೊಳಾದಂ ।
ದನವರತಂ ಸ್ನೇಹಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಪಿರಿದಾಗಿಕ್ಕುಮಿವನ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ‖

ಈತನ ಗರ್ಭದೊಳ್ ನಂದನಶ್ರೀಗಮಭಯಘೋಷಣೆಯುಮಾಳ್ಪ ಬಯಕೆತಿಣ್ಣಮಾದೊಡೆ, ನೀನದಂ ತೀರ್ಚಿದಂ ಬಳಿಕ ಪೆತ್ತಳ್. ಆತಂ ದಯಾಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪುದಱಿಂದಭಯಕುಮಾರನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟೋಡೀತನುಂ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕನುಂತಪಂ...... . (ಕ)

4 ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮಂ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳಾದ (ಗ)

ಭರಣಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಜಿನಶ್ರೀ
ಚರಣಾಲಂಕಾರಶೀರ್ಷಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ॥೨೧೯

ಇದು ನಿಖಿಳದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಗಣನಿಕರವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬಿನೀಯುಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸೀರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರನುತಭಾವ
ಯುತದಿಗಂಬರದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧರ್ಮಾಮೃತದೊಳ್
ದರ್ಶನವ್ಯಾವರ್ಣನಂ [1]
ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ದರ್ಶನಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ (ಗ)

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಗಿದು ಮುಕುರಂ ಮುಕ್ತಿ
ಶ್ರೀಗಿದು ಲಾವಣ್ಯಮೆನಿಪ ದರ್ಶನರತ್ನಂ ।
ಬೇಗಂ ದೊರೆಕೊಳೆ ಪಿರಿದುಂ
ರಾಗಿಸಿದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧

ಅಂತನರ್ಘ್ಯಮೆಪ್ಪ ದರ್ಶನರತ್ನಮಂ ಸಂಶಯುಚೋರರ್ ಪುಗದಂತು ನಂಬುಗೆಯೆಂಬ ಬಲ್ಗಾಪನಿಕ್ಕಿ ಮನಮೆಂಬ ವಜ್ರದೋವರಿಯೊಳರಿಸಿ, ೨

[ಮಗಧಾವನೀಶ್ವರಂ ಕೈ
ಮುಗಿದುತ್ಸವದಿಂ ಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಕ್ರಮರಂ ।
ಜಗತೀಮಂಡನರಂ ಮಿ
ಕ್ಕಗಣಿತಗುಣಗಣರನರ್ತಿಯಿಂ ಗೌತಮರಂ ॥] ೩

ಮುಂದಣ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯ ಕಥೆಯಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಇಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್ [1] :—

ಅಮಳ್ವತ್ತರಂತೆ ಕಾಡಿಗೆಯೆಚ್ಚುವರಂತೆ ಅಂದುಗೆಯಿಡುವರಂತೆ ಬತ್ತಂಗಟ್ಟುವರಂತೆ ಕುದುರೆಯೇಱುವರಂತೆ ಮದುವೆಯ ಮನೆಯಂತೆ ಮೀಸೆಯಂ ತಿದ್ದುವರಂತೆ ಪೊಱಿಗಟ್ಟುವರಂತೆ ಉಳುವರಂತೆ ಬಂಡಿ ಹೂಡುವರಂತೆ ತೋರಣಂಗಟ್ಟುವರಂತೆ ಬಾಗಿಲ್ಕಾಪುವರಂತೆ ಸುರಗಿ

---

1 ನಿಶ್ಶಂಕೆಯ ಕಥೆಯನೆನಗೆ ತಿಳಿವಂತಾಗೆ ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಂ ಸುಗತಿವಿಳಾಸಿನಿಯ ವಿಳಾಸದ ಪ್ರಾಂಶ (?) ಮೆನಿಸುವ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯ ಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದರ್. (ಕ)

ಚಳನೆುತಿ ಬಿಡಗಾರುಮನೊ
ಬ್ಬಳತಪ್ರಡಿಂಗಾಗದಂತು [1] ಬಯ್ವಂ ಪೊಯ್ವಂ ॥ ೧೬

[ಕಂಡವರೆದೆ ನಡುಗಲ್ತಾಂ
ಮಿಂಡುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಾಯುಮಂ ಪಂದಿಯುಮಂ ।
ಮಿಂಡರುಮಂ ಪೆಂಡಿರುಮಂ
ಗುಂಡೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ನೋಡೆ ಕಾದಿಸುತಿರ್ಪರ್ ॥] ೧೭

ಪುರದೊಳಗಂ ಸೂಳೆಯರೆ
ಲ್ಲರುಮಂ ಪಿಡಿದೆಳೆದು ತರಿಸಿ ಯಕ್ಷಿಯ ಮುಂದಾ ।
ವರದಿಂದಿರುಳೆಲ್ಲಂ ಜಾ
ಗರಮಿರಿಸುವನವನ ಸೊರ್ಕನಿನ್ನೇವೇಳ್ವೆಂ ॥ ೧೮

[ಮತ್ತಮುರ್ಕಿಂದಕ್ಕಂದಳವಾಯ್ದು ಶಾನುಂ ಮಿಂಡುಗಳಂ ನೆರೆದು ಪಿಡಿದು,] ೧೯

ತಿರಿದುಂಬ ತಿರಿಕರಂ ನಿ
ಷ್ಕರುಣದಿನರೆಯುಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ಸುಂಕಮನಿಕ್ಕಂ ।
ದರವರಿಸದೆ ಕಾಡುವನು
ವರ್ತರೆಯುಂಗಿವಿನವೂರೊ ಬಗೆಪೊಪವನಪೊಲಿಳೆಯೊಳ್ ॥ ೨೦

[ಮತ್ತಂ ಮಂತ್ರವಾದಿಯುಂ ಕಂಡ ಗ್ರಹದಂತೆ ತೆಲ್ಲಿಗರ್ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ತೆಲ್ಲಿಗಗೇರಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕು, ೨೧

ಕೊಡದೆಣ್ಣೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಕೂ
ಗಿಡೆ ದೂರ್ತಿಂ ಸೂಱೆಗೊಂಡು ಬಂದು ನಿತಾಂತಂ ।
ಸೊಡರಂ ಯಕ್ಷಿಯ ಮನೆಯೊಳ್
ತಡೆಯದೆ ಪೊತ್ತಿಸುವನೆಯ್ದೆ ಬಳಗಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೨೨

---

1 ಬಬ್ಬಳಸಾವೆಗ ಪೋಗದಂತು (ಬ.ಕ.)

ಮತ್ತಂ ಕಾಗೆಯುಂ ಕಂಡ ಕೋಗಿಲೆಯುಂತೆ ಮಾಲೆಗಾಱರ್ಕೇರ್ಕೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಪರಿಯೆ ಪೂವಿನ ಸಂತೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು, ೪೩

ಸುರಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಕೇದಗೆ ಸಂದ ಪಾ
ಪಱಿಯ ಪೂಗಳನಾವಗಂ ನಱು ಸೂಱೆಗೊಂಡುತಿರ್ಪುದಿಂ
ಏಱಿಪ ತನ್ನೊಡನಿರ್ದ ಧೂರ್ತಜನಾಳಿಯುಂ ಸಲೆ ತಾನುಮೊ
ಪ್ಪಿರೆ ತುಱುಂಬಿ ವಿನೋದದಿಂ ನಗುವರ್ಕರುಳ್ಪುಱಿವನ್ನೆಗಂ || ೪೪

ಮತ್ತಂ ಪುಲಿಯುಂ ಕಂಡ ಪುಲ್ಲೆಯ ಪಿಂಡಿನಂತೆ ಕಂಚುಗಾಱರ್ಭಯದಿಂ ಮನೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗೆ ಕಂಚುಗಾಱಗೇರಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕು, ೪೫

ತಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಸಿಪ್ಪು ಕಂಚಿನ ಸಟ್ಟುಗಂ ತೆಱುವಟ್ಟಲ
ಗ್ಗಳದ ಕೈಮಳ ತಾಳವೊಪ್ಪುವ ಗಿಣ್ಣ ಲಂಬಿವನಾವಗಂ |
ಕಳದುಕೊಂಡೊಡನಿರ್ದ ಧೂರ್ತಜನಕ್ಕೆ ಜೀವಿತವೆಂದು ತ
ನ್ನೊಳ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಚ್ಚಲುಂ ಕುಡುವಂ ನೃಪಾತ್ಮಜನರ್ತಿಯಿಂ || ೪೬

ಮತ್ತಂ ಸಿಂಹಮುಂ ಕಂಡ ಕಿಱುಘಾಟೆಯುಂತೆ ಕಂಡರ್ಬೆಗಪುಗೊಂಡು ನಿಂದ ನೆಲೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟೋಡೆ ಪಸ್ಕರುಣಿಯುಂ ಬಂಕೊಂಡು, ೪೭

ಕಳ್ಳಸಿಗಗೇರಿಯೊಳಗಣ
ಕಳ್ಳಲ್ಲಮನೆಪ್ಪದು ತರಿಸಿ ಪೊಸಗಣ ಬನದೊಳ್ |
ಕಳ್ಳರ್ಗಂ ಧೂರ್ತರ್ಗಂ
ಭಿಲ್ಲರ್ಗಂ ಸೂಱೆಗೊಡುವನಿದುವ ವಿನೋದಂ || ೪೮

ಮತ್ತಂ ಬಗೆವಂದ ಗೊಡ್ಡಾಟಮನಾಡಲೆಂದು ದುರ್ಜನಪರಿವೃತನಾಗಿ,] ೪೯

ವರಭೂಷಣಮುಂ ತೊಟ್ಟಿರ
ಸರವಿಗೆ ಲೇಸಾಗಿ ತೊಡಿಸುವಂ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀ |
ಯರನಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದು ನೀರಂ
ತರಿಸುವನೂರಂತ ದೂರ್ತನಿಂ ಲಲಿತಾಂಗಂ || ೫೦

[ಎಸೆವ ಕೊಳಂಗಳೊಳಂ ರಂ
ಜಿಸುವ ಮಹೋದ್ಯಾನರಮ್ಯವನಗಳೊಳಂ ಶೋ।
ಭಿಸಿ ಪುರದ ಸೂಳೆಯರ್ವೆರ
ಸಸಹಾಯಂ ಮನಕೆ ಬಂದವೊಲ್ ಕ್ರೀಡಿಸುವಂ ॥ ೩೧

ಮತ್ತಮಾತಂಗೆ ಧೂರ್ತವಿನೋದವೆ ವಿನೋದವಪ್ಪುದಱಿಂ ದುರ್ಜನಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬಂದಂಗಡಿಯುಮಂ ಪುಗೆ ತೋಳನಂ ಕಂಡ ಕುಱಿ ವಿಂಡಿನಂತೆ ಪರವರ್ ಪರಿದುವೋಗೆ, ೩೨

ದೂಸಿಗರಂಗಡಿಯುಂ ಪೊ
ಕ್ಕಾಸುರಮಾಗೊದಱಿ ಪಿಡಿದು ವಿಂಡುಂ ತಾನುಂ ।
ಲೇಸಪ್ಪ ವಸ್ತ್ರನಿಕರಮ
ನೋಸರಿಸದೆ ಸೂಱೆಗೊಂಡು ಬಾಗಂಗೆಯ್ವಂ ॥ ೩೩

ತಾನುಣ್ಣದ ಪೆಱರ್ಗಿಕ್ಕದ
ಪೇನಿಯ ಪಚ್ಚಡಿಕೆಯೆನಿಪ ಲೋಭಿಯ ಪೊನ್ನಂ ।
ತಾನೊಂದುಮುಱಿಯದಂತಿರೆ
ಹೀನಗುಣಂ ಕವರ್ದುಕೊಂಡು ಬಾಗಂಗೆಯ್ವಂ ॥ ೩೪

ಮತ್ತಂ ಮಣಿಗಾಱನ ಪಸರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಓಡಲಿಂಬಿಲ್ಲದೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ದವರಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ೩೫

ತಕ್ಕಿನ ಪವಳದ ಸಂಕೆಯ
ಟಿಕ್ಕೆಯ ಮಣಿಗಳನನೇಕಮಂ ಕೊಂಡವನುಂ ।
ಡೊಕ್ಕರಿಸವೆ ಕರುಣಿಸಿದಯ
ಶಕ್ಕಂಬವೆ ಸೂಱೆಗೊಳ್ವನವನುತ್ಸವದಿಂ ॥ ೩೬

ಮಸಗಿದನಿತುಂ ವಿಂಡುಂ ತಾನುಂ ಭಯಂಕರಮಾಗೆ ಬಂ
ದಸಗವೊಳೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕೊವೊಳಪೆಂದು ಕೂಗಿಡುವನ್ನೆಗಂ ।
ಕುಸಿಯುವದಟಿಂ ವಸ್ತ್ರವ್ರಾತಂಗಳಂ ನೆಱೆ ಕೊಂಡು ಸಂ
ಕಿಸದೆ ತುಡುವಂ ತನ್ನಂ ಸುತ್ತಿರ್ದ ಧೂರ್ತಜನಕ್ಕವಂ ॥ ೩೭

ಸ್ಮರತಾಪಂ ಪೆರ್ಚಿಪಿಂಗೆ ಸೂಳೆಯರೊಳಂಗಂವೊಂದಿ ಕೂಡಿರ್ದ ಗಂ
ಡರನಾಟಂದಲೆದಟ್ಟಿ ಪೊಯ್ದು ಕಳದೋರ್ಪಂದಾಂತೊಡಂ ತೂಳ್ದಿ ನಿ
ಷ್ಠುರಕೋಪಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಸೂಳೆಯರೊಳಂಗ್ರಾಟೋಪದಿಂ ಬಲ್ಮೆಯಿಂ
ನೆರೆವಂ ಭೂಭುಜನಂದನಂ ಪಿರಿದರುಳ್ಳಳ್ಕರ್ಪಿನಂ ದರ್ಪದಿಂ ॥ ೩೮

ಮತ್ತಂ ಮೆಸಗಿರ್ದ ಸಿಂಗದಂತೆ ಮಿಂಡುಗಳ್ ತಂಡತಂಡದಿಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಬರೆ ಬಂದವರೊಳ್ ಕಂಡು ನಿಂದಿರ್ದ ನಿಂದಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಕಂಪಿತರಂತೆ ಬಿಟ್ಟೋಡದಿರೆ ಸೂಳೆಗೇರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು, ೩೯

ಸೂಳೆಯರೆಲ್ಲ ಬೋಜಂಗರ
ನಾಳಾಪದಿನಟ್ಟಿ ಕಳವೆನಬ್ಜಾನನೆಯರ್ ।
ಕೇಳೊಲ್ಲದ ವಿಟರಂ ಕಡು
ಲೀಲೆಯಿಂನವರೊಡನೆ ನೆರೆಸುವಂ ದೂತಿರ್ಗಂದಂ ॥] ೪೦

ಈ ಕೇರಿಯ ಬಲವಣ್ಣಳ
ನಾಕೇರಿಯುಮಂದಿರೊಡನೆ ಕೂಡುವೆನಿರದಂ ।
ತಾಕೇರಿಯ ಬಲೆವಣ್ಣಳ
ನೀಕೇರಿಯುಮಂದಿರೊಡನೆ ಕೂಡುವನದಟಿಂ ॥ ೪೧

[ಕರಮೆಱೆಯುಟ್ಟಿ ದುಷ್ಟವಿಟಸಂಕುಲಮಂ ಪಿಡಿದೊರ್ವರಿಂದಮೊ
ರ್ವರ ತಲೆಯಂ ಕಱುತ್ತಿಸುತುಂ ಛಲದಿಂದಿರದೊರ್ವರಿಂದಮೊ ।
ರ್ವರನಿಱಿಸುತ್ತೆ ತೂಕಿಱಿದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದಾಡುವನೊರ್ವರಿಂದಮೊ
ರ್ವರನಱೆಯುಟ್ಟಿ ಮೋದಿಸುತುಮೀತೆಱಿಸಿಂ ನಗುತಿರ್ಪನಾವಗಂ ॥ ೪೨

ಅಂತುಕೆ ಸೊಕ್ಕಿಂದಕ್ಕಂದಲೆವಾಯ್ದು ದೂತಿಂ ಕಣ್ಣಾಣದೆ ಸೂಳಗೇರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ತಾಂ ಮೊಬ್ಬುಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಅಬ್ಬರಂ ಪಿರಿದಾಗೆ ಕಡೆಯ ಮನೆಯ ಕುಂಟಣಿಯೊರ್ವಳ್ ಸಜ್ಜೆವನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು, ೪೩

ತಡೆಯದೆ ಮೊಗಳೆಂದಳಿಯನ
ನಡುವಂ ತಳ್ಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹಿತ್ತಲ ದೆಸೆಯೊಳ್ ।

ಯ್ಯಿಟ್ಟು ಲಲಿತಾಂಗನಿಱಿದಂ
ಕೆಟ್ಟನೆನುತ್ತೋಡುವಾತನಂ ಮತ್ತೊರ್ವಂ [1] ‖ ೫೬

ತಾಂ ಕಂಡು ದಿಟವೆಂದೆ ಬಗೆದು ಭಯದಿಂದೋಡುತ್ತಿರೆ ಕಾಡೊ
ಳೊಂದು ಮರದ ಕೊಂಕುಗೊಂಬಾತನ ತುಱುಂಬುಂ ಪಿಡಿದು ತಡೆಯೆ
ಪೆಱಗಂ ನೋಡಲಣ್ಮದೆ, ೫೭

ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವಿನ್ನಂ [2]
ನುಡಿಯೆಂ ಮತ್ತೆಂಟುಮಕ್ಕಳೊಳವೆನಗಾಂ ಸ ।
ತ್ತೊಡೆ ಪೆಱಗೇ ವೃಂದವುನ
ಪ್ಪೊಡೆ ಪೊರೆವರಿಲ್ಲವಾಂ ದೇಸಿಗನೆಂ ‖ ೫೮

ಅಂತುರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದ ಲಲಿತಾಂಗನ ಪ್ರೊಲ್ಲಮಂ ಕಂಡು
ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಂತೆಂದರ್ :— ೫೯

ಅರಸನ ಮಗನುರ್ಕಿಂದು
ರ್ವರೆಯುರಿವೊಡಮಾನೆ ಸೊರ್ಕಿ ಕೊಲ್ವೊಡೆ ಕಿಚ್ಚ ।
ಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ತಾನೆ ಸುಡುವೊಡೆ
ಕರಮುವನಡ್ಡೈಸಿ ತಾಗಿ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವವರಾರ್ ‖ ೬೦

ಮತ್ತಂ ಕೆಲಂಬರ್ ವಿವೇಕಿಗಳಿಂತೆಂದರ್ :— ೬೧

ಸುತನೆಂಬು ನುಸ್ಸಿಪಂ ಕ್ಷಿತಿ
ಪತಿ ತುಪ್ಪದ ಕೊಡನ ಮೋಗಣಿಲಿಯಾತಂ ಗ ।
ರ್ವಿತನಾದನೆಂದೊಡವನು
ದ್ಧತಿಯಿಂದೀ ಮಹಿಯೊಳಂಜದಿರ್ಪವನಾವಂ ‖ ೬೨

ಎಂದಿಂತು] [3] ಪೊಲೆಲ್ಲಮುಮಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಮಾಗೆ ಕನ
ಸಿನೊಳಂ ಲಲಿತಾಂಗನ ಭಯಮುಮ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ, ಬೆಗಡುಗೊಂಡೆರಡು

---

[1] ಮಾತನಂನೆರೆಯಸಗಂ (ಕ) [2] ಧರ್ಮಫಲಮಂ (ಕ)
[3] ಅಂತುಲಲಿತಾಂಗಂ ಮಾಡುವದೂತರ್ಕಟಕ್ಕೆ ಪೊಳಲೆಲ್ಲಂ. (ಗ)

ಬೆಟ್ಟದ ನಡುವೆ ಪರಿವ ಪೆರ್ದೊಱೆಯಂತೆ ಮೊಗಂ ಬಾಯುಮಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿದಂತೆ [1] ಕರಮುಮ್ಮಳಿಸಿ ನೆರೆದೆಲ್ಲಮೊಂದಾಗಿ ರಾಜಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬಂದು ಪುಯ್ಯಲಿಡುವುದುಮಾ ಪುಯ್ಯಲನೋಲಗದೊಳಿರ್ದ ಅರಿಮಥನಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು ನಿಜರಂ ಕರೆವೇೞ್ದು ಪುಯ್ಯಲಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಬಿನ್ನಪಮೆಂದು ಕೈಮುಗಿದವರಿಂತೆಂದರ್ :— ೬೩

ದೇವ ಭವತ್ಪುತ್ರಂ ಕರ
ಮೋವದೆ ಸಂಕಿಸದೆ ಮಿಂಡುವಡೆವರಸವಟಿಂ ।
ದೋವ್ರೋವೆಂದೆಳಱೆ ಜನಂ
ದಾವಾನಲನಂತೆ ಸುಡುವನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥ ೬೪

[ದೇವಾ ಮತ್ತಂ ನಿಮ್ಮಕುಮಾರಸಿನಾದ ಪೊಱಲೊಳಗಣ ಮಹಾಭಯಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ, ೬೫

ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ಲಲಿತಾಂಗನೆಂದೊಡಮವರ್ಗಳಳ್ಕುತ್ತುಮಳ್ಕುತ್ತೆ
ಪೊಕ್ಕಱಿಗೆಟ್ಟೋಡುವರಿರ್ದರೊಂದೆಡೆಯೊಳಂ ಮಾತಾಡಲ್ಕಮ್ಮರ್ ವಿರ್ಟ
ನೆಱೆ ಬೆರ್ಚಿಂ ಬೆಲೆವೆಂಡಿರೊಳ್ನುಡಿಯಲ್ಕಮ್ಮರ್ ಭೀತಿಯಿಂ ಬೀರಮಂ
ಮಱೆದುಂ ಪಾಡಿಸಲ್ಕಮ್ಮರಂಕಮನನರ್ಬಿಟ್ಟೋಡಲ್ಕಮ್ಮರ್ ಭಟರ್ ॥ ೬೬

ಮತ್ತಮಾತಂ ಮಾಡುವನಾಚಾರಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ತಂಬುಲಿಗರ ನಂಬಲಿಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿಗಟ್ಟುವರಂತೆ ಕೋಡಗಗಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ಕಾಡುವಂ ; ಚನ್ನಿಗರಂ ಮನ್ನಿಸಿಮೆಂದು ಬಡಿದು ಬಾಯ್ತೀವೆ ಪುಡಿಯುಂ ಪೊಯ್ಸುವಂ ಸೊಕ್ಕಿರ್ದರ ಮದಮಿಂತಲ್ಲದುಡುಗದೆಂದು ಸಾಯೆ ಬಡಿಸುವಂ ; ಬಿರುದರ್ಗರಿದೆನಿಸುವ ಬಾಧೆಯುಂ ಮಾಡಿಸುವಂ ; ವೀರರ ಪಡಪಂ ಪಾಱಿಸುವಂ ; ಮಿಂಡರನಂಪಲೆದೇಳಿಸುವಂ ; ಬಂಟರಂ ಕೊಂಡಾಡುವರ ಗಂಟಲೊಳ್ ನೇಣನಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆಯಿಸುವಂ ; ಗಂಡರಂ ಕೊಂಡಾಡುವರ ಮಂಡೆಯನಣೆಸುವಂ ; ಬಲ್ಲರಂ ಕೊಲ್ಲವ ಕೊಲೆಯಿಂ ಬಾಧಿಪನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ, ೬೭

---

[1] ಬಡೆಯೊತ್ತಿದಂತೆ. (ಗ)

ಮರುಳ ಪಡೆಯಂತೆ ಮಿಂಡ
ವೀರಸತಿಮುದದಿಂದೆ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳ್ ಕೂ ।
ಗಿಡೆ ಪೆರ್ಚಿ ಸೊರ್ಕಿ ಪುಲ್ಗಳ
ನುರಿಪುತ್ತುಂ ಬಿಡಿಸುತಿರ್ಪನಿದುವೆ ವಿನೋದಂ ॥] ೬೮

ಮತ್ತಂ ಕುಮಾರನ ಭಯಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಪಾರ್ವರಾರುಮೊಡೆಯರಿಲ್ಲದಂತೆ ನಡುನಡುಗೆ, ಪರದರ್ಱಿಯುಮರದಂತಲ್ಲಾಡೆ, ದೂಸಿಗದೇಸಿಗರಂತೆ ಭಯಂಗೊಳ, [ಬಳಗಾಱರಳವುಗೆಟ್ಟ ಕುದುರೆಯಂತೆ ನಿಲೆ, ಕಂಚುಗಾಱರ್ ಮಿಂಚುಗಂಡ ಶಿಶುವಿನಂತಂಜೆ] ರಾಜಕುಮಾರರ್ ಭೋಜನಂಬಡೆಯದರಂತೆ ಬಡವಾಗೆ, ಒಕ್ಕಲಿಗರ್ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಲಂಗೊಟ್ಟರಂತೆ [ಬೆಕ್ಕಸಂ] ಬೆಱಗಾಗೆ, ಬಂಟರ್ ನಂಟರಂ ಕಂಡ ಬಡವನಂತೊಳಸಾರೆ, ಬಿರುದರ್ ಕರಿಗಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಜರಿಯೆ, ಬೀರರ್ ದಾರಿಗೆಟ್ಟರಂತೆ ಬೆದಱೆ, ಮಿಂಡರ್ ದಂಡಂದೆತ್ತೊಕ್ಕಲಿಗನಂತೆ ದೆರ್ಗಿಡೆ, ತೆಲ್ಲಿಗರ್ಬಿಲ್ಲಂ ಕಂಡ ಕಾಗೆಯಂತೆ ಚೆಲ್ಲವರಿಯೆ, ಸೂಳೆಯರ್ ಗಾಳದ ಮೀನಂತಳವಳಿಯೆ, ಮಣಿಗಾಱರ್ ಗುಣಂಗೆಟ್ಟ ಋಷಿಯಂತೆ ಚಿಂತಿಸೆ, [ಕುಂಬಾಱರ್ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದ ದುಡಿನಾಳಂತ ಬೆರ್ಚೆ, ಅಸಗರ್ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟರಂತೆ ಬಾಯ್ವಿಡೆ,] ಬೇಡರ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟೋಡೆ,[1] ಬೆಸದವರ್ ಬಸವಲ್ಲದವರಂತಂಜೆ ಉಳಿಯೆ, ದೂರ್ತರ್ ಮಾರ್ತಾಂಡನಂ ಕಂಡ ಮಂಜಿನಂತೆ ಪರಿಯೆ, ಬಚ್ಚರ್ ಕಿರ್ಚುಮುಟ್ಟಿದ ತುಪ್ಪದಂತೆ ಬಲ್ಪುಗಿಡೆ, ಜಂತಿಗರ್ [2] ಸಂತತಿಗೆಟ್ಟರಂತಚ್ಚಿಲೆ, ತಂಬುಲಿಗರ್ ನಂಬುಗೆಗೆಟ್ಟವರಂತೆ ಪೆಱಸಾರೆ, ಚೊಲ್ಲೆಯರ್ ಗಲ್ಲೆಯಂಬಲಿಯಂತೆ ನೆಲನಂ ಪತ್ತೆ, ಸರ್ವಾಂಗದ್ರೋಹರಂ ಕವರ್ವಂತೆ ಸರ್ವಸ್ವಾಪಹರಣಂಮಾಡಿ ತನ್ನೊಡನಿರ್ದ ೬೯

ಕಸವಿಂಗಂ ಕಳುಚೆಂಗಂ
ಡಸಿಕಿಂಗಂ ದೂರ್ತವಡೆಗಮತಿಚಪಳರ್ಗಂ ।

ಪೊಲೆಯರ್ ಬಲೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದ ಪಕ್ಕಿಯಂತೆ ಮಿಡು ಮಿಡು ಮಿಡುಕೆ, ಮಾದೆಗರ್ ಮೋದುವತ್ತಭಿಮಾನಿಯಂತೆ ಉಮ್ಮಳಿಸೆ (ಗ)

2 ಪಂತವಳಿಯರ್ (ಬ. ಕ.)

ಪುಸಿವರ್ಗಂ ಸಿತಗರ್ಗಂ
ವಸುಧೇಶ್ವರ ಕೇಳ ಕುಡುವನುಕ್ರ್ಗ ಕುಮಾರಂ ‖ ೭೦

ಮತ್ತಂ ಮನೆಮಾಡುವರಂತೆ ಮುಂದಿರ್ದೆಲ್ಲರುಮಂ ಕವರೆ ನುತ್ತುಂ, ಪಯಣಂಬೋಪರಸಿಯಂತೆ [ಕಂತಕಂತರಂ ತೂಳ್ವಟ್ಟ] ಪಿಡಿಯೆನುತ್ತುಂ, ಸಾಲಂಗೊಟ್ಟವರಂತೆ ಕಾಡಿ ಪೊಡೆಯೆನುತ್ತುಂ, ಬಡಗಿ ಯಂತುಳಿಯೆನುತ್ತುಂ, [1] ಸಾಲಿಗನಂತೇಟೆನುತ್ತುಂ, ಕಳ್ಳನಂತೆ ಕೊಳ್ಳ ನುತ್ತುಂ, ರಸವಾದಿಯಂತೆ ಕೊಲ್ಲೆನುತ್ತುಂ, ಕುತ್ತಂಗುಳಿಯಾಟದಂತೆ ಕಟ್ಟೆನುತ್ತುಂ, ಕೋಟೆಗಾಳಗದಂತೆ ಪತ್ತೆನುತ್ತುಂ, ಪೊಸತಾಗಿ ಬಂದೊ ಕ್ಕಲಿಗನಂತೆ ಮುಟ್ಟೆನುತ್ತುಂ, ಕುಳಿಯೊಳ್ ಬಿರ್ದನಂತೆ ತೆಗೆಯೆನುತ್ತುಂ, [2] ನಗೆಗಾಜನಂತೆ ಕಾಡೆನುತ್ತುಂ, ಪಗೆಗಾಜನಂತೆ ಪಾಡೆನುತ್ತುಂ, ಪೊಲೆ ಯನಂತೆ ಕೊಯ್ಯೆನುತ್ತುಂ, ಮಾದೆಗನಂತೆ ಮೆಟ್ಟೆನುತ್ತುಂ, ತಿರಿಕನಂತಿ ಕ್ಕೆನುತ್ತುಂ, ಮಾಸಾಳ್ಗಳಂತೆ ಬೀಡೆನುತ್ತುಂ, ಹರಿಕಾಅರಂತೆ ಕಾಸೆ ನುತ್ತುಂ, ಪಿತ್ತಾಧಿಕನಂತೆ ಬೀಸೆನುತ್ತುಂ, [3] [ಬಿಕ್ಕಿಗನಂತೆ ತಿವಿಯೆ ನುತ್ತುಂ,] ತೊಂಡಿಯಂತಹೋರಾತ್ರಂ ಪರಿಯುತ್ತುಂ, ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಬಾಧೆಯುಂ ಮಾಡೆ, ಪಳ್ಳಿಯುಂ ಮನ್ನೆಯರಾಳ್ ಸುತ್ತಿರ್ದಂತೆ, ಕುಱು ವಿಂಡಂ ತೋಳಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ, ಗರ್ಭಿಣಿಯನೆಮ್ಮೆ ತಗುಳ್ದಂತೆ, ತಾವರೆ ಗೊಳನಂ ಮಂಜು ಪೊಕ್ಕಂತೆ, [ಬಡವರ ಮನೆಯ ನರಸಾಳ್ ಪೊಕ್ಕಂತೆ,] ಗೂಗೆಯುಂ ಕಾಗೆ ಸುತ್ತಿದಂತೆ, ಪೂಮರನಂ ಕೋಡಗವೇಱಿದಂತೆ, ಕಬ್ಬಿನ ತೋಂಟಮಂ ನರಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ, ಬೆಳದ ಕೆಯ್ಯಂ ಕಿಚ್ಚು ತಗು ಳ್ದಂತೆ, ಪೂತ ಪುಣಿಸೆಯುಂ ಗಾಳಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ, [ಕಂಚುಗಾಜನ ಪಸರ ಮನೆತ್ತು ಪೊಕ್ಕಂತೆ,] ಮದುವೆಯ ನೆರವಿಯುಂ ಕಡಂದುಱು ಕವಿದಂತೆ,

---

1 ಪೊಲೆಯನಂತೆ ಕರೆಯೆನುತ್ತುಂ, ಪಡಿಹಾರನಂತೆ ನೂಂಕೆನುತ್ತುಂ, (ಗ)

2 ಕವ್ಮಾಜನಂತಡೆಯೆನುತ್ತುಂ (ಗ)

3 ಎರಲೆಗಂಡ ತೆಲುಗನಂತಿಱಿಯೆನುತ್ತುಂ, ತೆಲ್ಲಿಗನಂತೆ ಕುಸಿಯೆನುತ್ತುಂ, ಋಷಿಯರಂತೆ ಕಟ್ಟೆನುತ್ತುಂ, ಸಿಂಬಿಗನಂತೆ ಬಳಸೆನುತ್ತುಂ, ವ್ಯವಹಾರಿಯಂತ ಮುತ್ತೆನುತ್ತುಂ, ಸೀರೆಗಟ್ಟುವನಂತೆ ಸುತ್ತೆನುತ್ತುಂ, ತಿಱುಳನಂತೆ ಪೊಯ್ಯೆನು ತ್ತುಂ (ಕ.)

ಪಂದೆಯಂ ಪೆಣ್ಣಂ ತಗುಳ್ದಂತೆ, ಗೋಷ್ಠಿಯಂ ಪಾವು ಪೊಕ್ಕಂತೆ, ಬೀಡಂ ಕಳ್ಳರ್ಕವಿದಂತೆ, ಪಸುಮಕ್ಕಳಂ ಗೂಳಿ ತಗುಳ್ವಂತೆ, ಪತ್ತಿಯಂ ಕಿಚ್ಚು ತಗುಳ್ದಂತೆ, ಗೋವುವಿಂಡಂ ಪುಲಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ, ಜೋಳದ ರಾಸಿಯಂ ಪೊನಲ್ಕವಿದಂತೆ, [ಬೆಲ್ಲದ ಪೇಱಸಿಲಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ,] ಕಲಸುಗೂೞಿಂ ಕಾಗೆ ಸುತ್ತಿದಂತೆ, ಬೆಳ್ಳಿಲಿಯ ಬಿಲದೊಳ್ ನೀರ್ಪೊಕ್ಕಂತೆ, ಪೊೞಲೊಳಗಣ ಪ್ರಜೆಯೆಲ್ಲಮುಂ ಮಹಾಭಯಜ್ವರಂಗೊಂಡು, ಕುಮಾರನಾಡುವಾಟಕ್ಕಂ, ಮಾಡುವ ಮಾಟಕ್ಕಂ, ನಿಲಲುಂ ನಿತ್ತರಿಸಲುಮಾಱಿವೆಮಗೆ॥ ೩೧

ಬೆಸನಾವುದು ಧರಣೀಶ್ವರ -
ಬೆಸಸೆನೆ ತನಯಂಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಮುನಿದು ನೃಪಂ ।
ಮಿಸುಗುವ ದಂತಮರೀಚಿಗ
ಳೆಸೆವಿನಮಂಬುಧಿನಿನಾದದಿಂದಂ ನುಡಿದಂ ॥ ೩೨

ನೀವಿದನೆಮಗಱಿಪಿಮುರ್
ನ್ನೀ ವಾರ್ತೆಯನಱಿಯೆವಿದಱ ದೆಸೆಗಿನಿಸಾನುಂ ।
ನೀವೆಂಬೆಜೀಡ ಸುಖಮಿರಿ
[1] ಮಾವಿದನೆಣಿಸುವವರಲ್ಲಮತಿಶಯದಿಂದಂ ॥ ೩೩

ಎಂದರಿಮಥನಮಹಾರಾಜಂ ಕಿಱಿಯರ್ಪಿರಿಯರೆನ್ನದೆ ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ಕರ್ಪುರಸಹಿತಂ ವೀಳೆಯಂಗೊಟ್ಟು ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು, ಪ್ರಧಾನರ್ಗಂ ಸೌಂದರಿಮಹಾದೇವಿಗಮಿಂತೆಂದಂ:— ೩೪

[ಇನಿಸುಂ ಮಾಣದೆ ದುಶ್ಶಾ
ಸನಶಕುನಿದಿವಾಕರಾತ್ಮಜರ್ ಕೂಡೆ ಸುಯೋ ।
ಧನನಳಿದನೆಂದೊಡೇಂ ದು
ರ್ಜನರಪ್ಪವರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕೆಡದವರೊಳರೇ ॥ ೩೫

1 ಪಾವಂಕಂಡಂತೆಬೆಚ್ಚಿದಿರಿಯತಿಶಯದಿಂ (ಕ).
ಮಾವಿದಸೈರಿಸುವರಲ್ಲಸುತನಾದೊಡಮೇಂ (ಖ).
ಮಾವಿದನೆಣಿಸುವದಲ್ಲಮತಿಶಯದಿಂದಂ (ಗ).

ಮೊದಲಿಂ ಪಂದಿಗಳೊಡನಾ
ಡಿದ ಕಱುವುಂ ಪಂದಿಯಂತೆ ಪೇಲಂ ತಿಂಗೆಂ ।
ಬುದು ನಾಣ್ಣುಡಿ ತಾನದು ತ
ಪ್ಪದು ಸಿತಗರ ಕೂಟದಿಂದೆ ಕೆಡದವರೊಳರೇ ॥] ೭೬

ಅರಯುದ್ದ ನೋಡೆ ತೊಱೆಗಳ
ನೀರುಂ ವಾರಿಧಿಯ ನೀರ ಪೊರ್ದುಗೆಯಿಂದಂ ।
ಸಾರಂಗೆಟ್ಟುಪ್ಪಪ್ಪವೊ
ಲಾರುಂ ದುರ್ಜನರ ಕೂಟದಿಂದಂ ಕೆಡರೇ ॥ ೭೭

ಕಡುತಣ್ಪು ಕೆಟ್ಟು ಕಿಚ್ಚಿನೊ
ಳೊಡಗೂಡಿದ ನೀರ್ ಬಱಿಕ್ಕೆ ತೀವ್ರತೆಯಿಂ ಕೈ ।
ಸುಡುವಂತೆ ನೋಡೆ [1] ದುರ್ಜನ
ರೊಡಗೂಡಿದ ಮಾನಿಸರ್ಗೆ [2] ಸದ್ಗುಣಮೆಂತೇ ॥ ೭೮

[ಅದುಕಾರಣದಿಂ. ಕುಮಾರನೊಳಾದ ದೂರ್ತೆಲ್ಲಮೆಮ್ಮಿಂದಾದು ಪಾತನೊಳ್ ದೋಷಮಿಲ್ಲೆಂತೆನೆ] ೭೯

ಪುದಿದ ಸುತಮೋಹದಿಂದೊ
ದಿದೊಡಂ ಮುನಿಜನದ ಸಾರೆ ಬಸದಿಯೊಳಿರ್ದಾ ।
ಡಿದೊಡಮಿಂವನಲಸುಗೆಂದಾ
ನಿದನಱಿಯದೆ ದುಷ್ಟಕಷ್ಟರೊಡನಾಡಿಸಿದೆಂ ॥ ೮೦

[ಇನಿತುಂ ಮೋಹಂ ಕೇಳೀ
ತನ ಮೇಲಿಂ ಪಿರಿದುಮೆನ್ನೊಳುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂ ।
ದನಿಯಿತಿಕೆಯಿಂದೆ ನಡೆಸ
ಲ್ಕಿನಿತಾದುದು ಶಿಕ್ಷೆಗೆಟ್ಟ ಕಾರಣದಿಂದಂ ॥] ೮೧

ಕಸದೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಪೆರ್ಚಿದ
ಸಸಿಯುಂ ಶಿಕ್ಷಿಸದ ಮಕ್ಕಳುಂ ಮಾಣದೆ ಚಿಂ ।

1 ಯ್ರಿಡಬಾರಧಂತೆ ದುರ್ಜನ (ಗ.) 2 ಸಜ್ಜನರ್ಗೆ (ಗ.)

ತಿಸದೋದಮಂ ಫಲವಂ ಭೂ
ವಿಸುತಿರ್ಪ ನ ತಪಮುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಕುಮೆ ಕಡೆಯೊಳ್ ‖ ೮೧

ಮತ್ತಂ, " ಪುತ್ರಂ ಚ ಶಿಷ್ಯಂ ಚ ತಾಡಯೇನ್ನತು ಲಾಲಯೇತ್ ' ಎಂಬ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯೋಕ್ತಿಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಮೋಹದಾಕೆವ್ರೋತಿಯಾದಳಂಬಂತೆ ಮಗನಂ ಕಿಱಿಯಂದಿಂ ತೊಡಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸದಿರ್ದುದಱಿನಿಂತಾಯ್ತೆಂದರಸಂ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿದು ಲಲಿತಾಂಗನಂ ಬರಿಸಿ ಮುಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಟಿಕ್ಕಮಿಂತೆಂದಂ[1] :— ೮೨

ಧರೆಯಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ದುಷ್ಟರಂ ಜಡಿದು ಸದ್ಧರ್ಮಂಗಳಂ ಕಾಯ್ದು ತ
ಸ್ಕರರಂ ಬಾರಿಸಿ ಕಷ್ಟರಂ ಕೆಡಿಸಿ ದಂಡಂಗೊಂಡು ಮಿಂಡರ್ಕಳಂ
ಭರದಿಂ ಬಂಧಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಿಷ್ಟಫಲಮಂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿತ್ತು ಧೂ
ರ್ತರ ಬೇರಂ ನೆಱೆ ಕಿೞ್ತು ಪಾಲಿಪುದಲೆ ಧಾತ್ರೀಚಕ್ರಮಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ‖

ಸಿಸುವಂ ತಾಯ್ಸುರಸೌಖ್ಯಮಂ ಬಯಸುವಂ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಶೀಲಮಂ
ವಸುವಂ ತಾಂ ಬಿಡದರ್ಥಲೋಭಿ ಸಸಿಯುಂ ಶೂದ್ರಂ ತಳಾಱಂ ಸಮಂ
ತೊಸೆದೂರಂ ಗುಣಮಂ ಮಹಾಪುರುಷರೊಳ್ಸಂ ಶೌಚಿ[2] ಕೇಳಂತು ರ
ಕ್ಷಿಸುವಂ ಮೋಹದಿನಂತೆ ರಕ್ಷಿಪುದು ಧಾತ್ರೀಚಕ್ರಮಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ‖

ಶಶಿಕಿರಣಂಗಳಂತು ಕುಮುದಾಳಿಗಳಂ ರವಿರಶ್ಮಿಯೆಂತು ರಂ
ಜಿಸುವ ಸಹಸ್ರಪತ್ರನಿಕುರುಂಬಮನೊಪ್ಪಲರ್ಚಿ ನಾಡೆ ಸಂ
ತಸಮನೆ ಮಾಳ್ಪುವಂತೆ ಖಳರೆಂದುದನೆನ್ನದೆ ತನ್ನ ಭೂಮಿಗಂ
ಮಿಸುಪ ವಚೋಂಶುವಿಂ ಮುದಮನೊಪ್ಪಿರೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಧಾರಿಣೀಶ್ವರಂ‖

ನಯಮುಳ್ಳುದಱಿಂ ಚಂದ್ರೋ
ದಯದೊಳ್ ಬೆಳಗುವುವು ತಾರೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದೊಳ್ ।
ಜಯದಿಂದದೃಶ್ಯಮಪ್ಪುವು
ನಿಯತಂ ಕೇಳ್ಮಗನೆ ತೀವ್ರತೆಯುನೆಯ್ದುವರೇ ‖ ೮೫

[1] ಮೆಲ್ಲಸಿಂತೆಂದಂ (ಗ)
[2] ದಾನಿ (ಬ,ಕ.)

ಏಳಿದರ್ ಪುಯ್ಯಲಂ ಕರೆ
ದಾಳೋಚಿಸಿ ತಿರ್ದಿ ಸಂತಸಂಬಡಿಸದೆ ಬ |
ಲ್ಲಾಳಪ್ಪರ ಕೊರ್ವಂ ಜಡಿ
ದಾಳಾಪಂಗೆಯ್ದು ಕೆಡಿಸಿದಂ ನೃಪಸುತನೇ ॥ ೮೮

ಎಂಬೀ ರಾಜನೀತಿಯಂ ನೀನಱಿಯದೆ ಲೋಯಿಸರದ ಮೇಲೆ ಬಂಡಿ ಪರಿದಂತೆ ಪೊೞಲೆಲ್ಲಮಂ ನಿವಾಳಿವಟ್ಟಮಂ ಮಾಡಿದೆಯಾದೊಡೇ ನಾಯುತ್ತು ಪೋದುದಿಂ ಪೋಗಲಿ ಪೆಱಗನೆಣಿಸಲಾಗದು ಮುಂದಣ್ಗೆ,॥ ೮೯

ಇಂದು ಮೊದಲಾಗೆ ನೀಂ ಸೊ
ರ್ಕಿಂದಂ ಪೊೞಲೊಳಗೆ ಕೇಳ್ ಬಾಧೆಗಳಂ ದೂ |
ರ್ತಿಂದಂ ಮಾಡಿದೆಯಪ್ಪೊಡೆ
ಕಂದಾ ಕಡುಮುನಿವನೆನಗೆ ನೀಂ ಮಗನಲ್ಲಯ್ ॥ ೯೦

ಮತ್ತಮೆಮ್ಮನ್ವಯಧರ್ಮಮಪ್ಪೊಡೆ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕದ ದೋಣಿಯೊಳೆಱೆದ ಪಾಲಂತೆ ನಿರ್ಮಳಮಪ್ಪ ಜೈನಧರ್ಮಮದಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು [1] ಪಾಪಾನುರಾಗಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ದುರ್ಜನರೊಡನಾಟಮಂ ಮಾಣ್ಬುದೆನ್ನಾಣೆಯೆಂದು ತನ್ನಂ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನ ಕದಪಂ ಕರ್ಚಿ ಪಸಾಯನಮಂ ಕೊಟ್ಟರಿಮಥನಮಹಾರಾಜಂ ಸಂತಸದಿನಿರ್ಪುದುಂ, ॥ ೯೧

ತೆಂಗಿನ ಪೊಸನೇಣಿಂದಱು
ದಿಂಗಳ್ವರಮಡಸಿ ಕಂಬಿಯಿಂ ಕಟ್ಟಿದೊಡಂ |
ತಾಂ ಗಡ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಮತ್ತಂ
ಪಿಂಗದು ಡೊಂಕೆಂಬ ನಾಯ ಬಾಲದ ತೆಱದಿಂ ॥ ೯೨
ಮನ್ನಿಸದೆ ತಂದೆಯಂ ಪೊೞ
ಲಂ ನೆಱೆ ಕಾಡುತ್ತುಮೞಲಿಸುತ್ತುಂ ದೂರ್ತಿಂ |
ದಂ ನೃಪಸುತನಿರೆ ಮತ್ತಂ
ತನ್ನಾಣೆಯನುೞಿದುದರ್ಕೆ ಮುಳಿದು ನರೇಂದ್ರಂ ॥ ೯೩

1 ಧರ್ಮಮದನಱಿಯದೆಂಪಾಪಾ (ಗ)

ಲಲಿತಾಂಗನಂ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನೆ ಪಲ್ಲಿಂಗೆ ಪಾಲಂ ಬಿಟ್ಟೊಡೊಸಡೆಲ್ಲಮಂ ದೈವಂ ತಿಂದುದೆಂಬಂತೆ ಮೋಹದಿಂ ನೀಂ ಮಾಡಿದ ಪಲವು ಪೊಲ್ಲಮೆಗಳಂ ಸೈರಿಸಿರ್ದೊಡಂ, ನೀಂ ಕೊರ್ವಿ ಗಾಳಿಯೊಳ್ಕ್ಕಿಡಿದ. ಕಿರ್ಚಿನಂತೆ ದಳ್ಳುರಿದ್ದು ಪೊಱಲೊಳಗೆ ಮುನ್ನಿನೆಡೆಗೀಗಳುಂ ಪಿರಿದಬ ರಮಂ ಮಾಡಿದೆಯಿಂತು ,॥ ೯೪

ಕೆಟ್ಟಪೆಯೆಂದಾನೀಕ್ಷಿಸೆ
ನೆಟ್ಟನೆ ನೀನೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕಳ್ಳಂ ಬಾಯಂ ।
ಸುಟ್ಟೋಡಿದನೆಂಬಂತಿರೆ
ದುಷ್ಟಾ ನೀಂ ಮಾಱಿ ನೆಗಪ್ಪೆಯೆನ್ನಾಣೆಯುಮಂ ॥ ೯೫

ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆವೆನೆಂದು ಮರ್ದಂ ಕುಡಿದ ಮಱುದಿವಸಕ್ಕೆ ಗಂಡಂ ಸತ್ತನೆಂಬಂತೆ ಮತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳಮುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ದು ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕುಡಲೆಂದಿರ್ದೆನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂತಾಪಮಂ ಮಾಡಿದೆಯಿನ್ನೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಪೞಿಯುಂ ಪಾಪಮುಮಿಲ್ಲ ॥ ೯೬

ಕಪುಲೇಸೆಂದೋಡಂ ಪಿಡಿ
ದೊಡೆ ಕೈ ಮುಸಿಯಪ್ಪ ಮಾರ್ಗದಿಂ ದುರ್ಜನರಂ ।
ಕಡುಮೋಹದಿನೊಳಕೊಂಡಿ
ರ್ದೊಡೆ ಕೆಡುಗುಂ ತನ್ನೊಳಾದ ಗುಣಮೆನಿತನಿತುಂ ॥ ೯೭

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ದುರ್ಜನನಾಗಿರ್ದ ನಿನ್ನನೊಳಕೊಂಡಿರ್ದೊಡೆ ನಗಿಹದೊಳಿರ್ಪ ಕೀರ್ತಿಯುಂ ಪರದೊಳಪ್ಪ ಸದ್ಗತಿಯುಂ ಕಿಡುಗುಮಿನ್ನೆನ್ನಾಳ್ವ ದೇಶದೊಳಿರದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗೆಂದು ಜಡಿದು ನುಡಿದೊಡರಸನ ಮಾತಿಂಗೆ ಲಲಿತಾಂಗನೆಯ್ದು ಸೌಂದರಿಮಹಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ದೇಶತ್ಯಾಗವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದಂತೆಂದಳ್:— ೯೮

ಜಗದೀಶಂ ಸ್ನೇಹದಿಂದಂ ಕಱುವೆ ಬಿಡುವುದೀ ದೂರ್ತನೆಂದಾರ್ತನೇ ಕೈ
ಮುಗಿದಾನುಂ ಪುತ್ರ ಮಾಣೀ ಖಳರ ಕೆಳೆಯನೆಂದಾರ್ತನೇ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಂ

ಮಿಗೆಯಾವೇನೆಂದೆವೆಂದಂತಿರೆ ನೆಱೆ ನೆಗಱ್ದಾರ್ತರೇ ನಿನ್ನ ಸೊರ್ಕಿಂ
ಮಗನೇ ನೀಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೈ ನೃಪನ ಮುಳಿಸನಾನೇಗುವೆಂ ಕೂರ್ತು
ಕಂದಾ ॥೯೯

ಕ್ಷಿತಿಪಂ ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ತಘ್ರೋಲ್ಲಮೆಗಳಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡುಂ ಮಹೋ
ನ್ನತಚಿತ್ತಂ ಸುತಮೋಹದಿಂ ಪಲವುಸೂೞಿನ್ನಾಣೆ ಮಾಣೆಂದೊಡಂ
ಸಿತಗಂ ಮಾಣದೆ ದುಷ್ಟಸಂಗತಿಯುನೇವಂ ಭೂಪನೆಂದಿರ್ಪೋರಂ
ಟುತನಂ ಕಣ್ಗೆಳಿವಾಯ್ತು ಪೆತ್ತನಗೆ ನೀಂ ಪೊಂಬಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿದೈ॥೧೦೦

ಕಡುಗಾಯ್ದುಂ ನೀರ್ ಮನೆಯಂ
ಸುಡಲಱಿಗುಮೆ ಮಗನೆ ಮುಳಿಸಿನಿಂ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂ ।
ನುಡಿದನಿತಱಿಂದೆ ಕಳವನೆ
ಬಿಡುವುದು ದುರ್ಗುಣಮನೆನ್ನ ಪಿಡಿವುದು ಗುಣಮಂ ॥ ೧೦೧

ಎಂದು ಸೌಂದರಿಮಹಾದೇವಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳಂ ಕೊೞೆವಾವು
ಗಾರುಡಮಂ ಕೇಳದಂತೆ ಕೇಳದಿರೆ ಬೇಸತ್ತು, ೧೦೨

ಇಂಬಾಗಿ ತಂದೆಗಂ ತಾ
ಯ್ಗಂ ಬಗೆವೊಡೆ ನಚ್ಚಿದೆಮ್ಮ ಕೋಣನನೀದ ।
ತ್ತಿಂಬಂತೆ ಮಾಡಿದೈ ಗುಣ
ಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಮಗನೆ ದುಷ್ಟಸಂಗತಿಯಿಂದಂ ॥ ೧೦೩

ಕಾಗೆಯ ಮಱಿಯೆಂದಱಿಯದೆ
ಕೋಗಿಲೆ ಕೈಗೊಂಡು ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ನಡಪಿದೊಡಂ ।
ಕಾಗೆಯೆಂದುದು ಮತ್ತಂ
ಕಾಗೆಗಳೊಡಗೂಡಿತೆಂಬವೋಲ್ನೀಂ ಮಗನೇ ॥ ೧೦೪

ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿದರಂತೆ ಸೊರ್ಕಿ, [1] ದೊಗ್ಗಳೆಯಂತುರ್ಬಿ [ಬಳವ
ಮೊಲೆಯಂತೆ ಕೊರ್ವಿ,] ಎಳವೆಱೆಯಂತೆ ವಕ್ರನಾಗಿ, ಸೂಳೆಯಂತೆ

1 ಕಾಯ್ದು ಪಾಲಂತುರ್ಕಿ (ಗ)

ಕಾಪಿನಾಗಿ, ಮುಳ್ಳ್ಮುತಿಯಂತೆ ಕ್ರೂರನಾಗಿ, ಸತ್ತುರಂತೆ ವ್ಯೈವಿಟ್ಟು [1] ಪಗರಣಿಗನಂತೆ ವಿಪರೀತನಾಗಿ, ಪಚಕೂಲತಿಯಂತೆ ಪಲವುಂಬಣ್ಣವಾಗಿ ಬಾಗೆಯಂತೆ ನಿಸ್ಸಾರನಾಗಿ, ಅಶೋಕೆಯಂತೆ ನಿಷ್ಫಲನಾಗಿ, ತಱಿಯದ ಮರದಂತೆ ನೇರದನಲ್ಲದೆ, ಬಡವನಂತೆ ಪುರುಳಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಗೆಯಂತೆ ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ [2] ರಂಡೆಯಂತೆ ಪತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಲ್ಗಟ್ಟನಂತೆ ಗತಿಗೆಟ್ಟು, ಬೆಸನಿಯಂತೆ ಪೆಂಪಂ ಬಿಟ್ಟು, ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕೀಲಂ ಕೈಕೊಂಡು, ತೇಱನಂತೆಲ್ಲಾ ಪಳಿಗವೊಳಗಾದೈ, ನಿನ್ನ ಕೇಡಿಂಗಳಲ್ಬಾರದು, ನೀನಱಿವೈಯೆಂಬುದುಂ, ವಿಜಯಪುರಮುಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗಿ ನೇಪಾಳದೇಶಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ, ೧೦೫

ಪಾವಿನ ನಂಜುಮನವರುಮ
ನೋವಿನಿಸಂ ತೂಗಿ ನೋಡೆ ದುಷ್ಟತನಕ್ಕಾ ।
ಪಾವಿನ ಪಲ್ಲ ವಿಷಕ್ಕಂ
ಭಾವಿಸೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಕಳ್ಳರೊಳ್ ಲಲಿತಾಂಗಂ ॥ ೧೦೬

[ಕೂಡಿ ಕೆಳಗೊಂಡು ಬಿಡದೊಡ
ನಾಡಿ ನೃಪಾಚಾರಮೆಲ್ಲಮಂ ಮಱೆದೊಡನಂ ।
ಡೋಡಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ದುರ್ತಿಂ
ನಾಡೆಯುಮವರೆಡೆಗೆ ತಾಂ ಮಿಕ್ಕಂ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೦೭

ಅಂತು] ಮುನ್ನ ಬಂದ ಕಿವಿಯಿಂದಂ ಬೞಿಕಂ ಬಂದ ಕೋಡು ಕೂರಿತ್ತೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ ಮುನ್ನಿನ ಕಳ್ಳರೆಡೆಗೆ ತಾನೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ತನಗವರ್ಕಳ್ವೆರ್ಯಿಂದುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದಂಜನಘುಟಿಕೆಯುಂ ಸಾಧಿಸಿ ತದ್ಘುಟಿಕಾಪ್ರಯೋಗದಿಂದದೃಶ್ಯರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಜಗಮೆಲ್ಲಮಂ ಮೊಟ್ಟನಾಗೆ [3] ಕಳ್ವಂಜನಚೋರನೆಂಬ ಪೆಸರೆಸೆಯೆ ನೆಗೞ್ದು, ೧೦೮

1 ಪಗರಣಿಗನಂತೆ ಬೋಡಾಗಿ, ಬಂದವಮಾಪಿನಂತೆ ವಿಪರೀತನಾಗಿ (ಗ)
2 ಶುಚಿಯಿಲ್ಲದ (ಬ)
3 ಲೋಕಮೆಲ್ಲಮಂ ಸಿವಾಳಿಸ್ಪಂಮೂಡಕಳ್ವ (ಗ)

ಕಳವುಂ ಜೂಜುಂ ಮೊಸಂಸದೆ
ಮಳಿನತೆಯುಂ ಮೊಲ್ಪು ಬೇಂಟೆಯುಂ ಪರಸತಿಗ।
ಳ್ಗೆಳಸುವುದುಂ ಬ್ರತವಿಲ್ಲದೆ
ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೊಡಸಿರ್ಪುದೋತು ಕುಡಿವುದು ಕಳ್ಳಂ ॥ ೧೦೯

ಅಸುಗತಿಯುನೆಯ್ದಿಸಲ್ಕಿವು
ಮಿಸುಪ ಮರುಜ್ಜವದ ತುರಗವೆನಿಸುವ ಸಪ್ತ।
ವ್ಯಸನವನೆ ಬಿಡದೆ ಕೈಕೊಂ
ಡೆಸಗಿ ಸದಾಚಾರವೆಲ್ಲವಂ ನೆಱೆ ಮಱೆದಂ ॥ ೧೧೦

ಎಲ್ಲಿ ವಿನೋದವೆಲ್ಲಿ ವಿಟರೆಲ್ಲಿ ಮನಂ ನಡುಗೆಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರಂ
ತೆಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠರೆಲ್ಲಿ ಗಣಿಕಾಜನವೆಲ್ಲಿ ಪುಳಿಂದಗೋಷ್ಠಿ ಮ
ತ್ತೆಲ್ಲಿ ಜಡಾತ್ಮರೆಲ್ಲಿ ಚಪಳಾರ್ಕರವೆಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಕಳ್ಳರಂ
ತಲ್ಲಿಯೆ ರಾಗಮಲ್ಲಿಯೆ ಮಹೋತ್ಸವಮಲ್ಲಿಯೆ ತಾಣಮಾಗಳಾಂ ॥ ೧೧೧

ಅಂತು ತನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ನೆಗೞುತ್ತುಂ ಕರಟದ ಕದಿರಂತೆ ತಿಱ್ಱನೆ ತಿರುಗುತ್ತುಮೊರ್ಮೆ ರಾಜಗೃಹಮೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತತ್ಪುರದ ಸೂಳಗೇರಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕಾಡುವಂ ಮೆಚ್ಚದೆ ಪೋಗುತ್ತುಮಿರ್ದು ಮನಸಿಜನ ಕಯ್ಯ ಮಸೆದಸಿಯನನುಕರಿಸುವ ಅನಂಗಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಸೂಳೆಯಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೇಟಂಗೊಂಡೊತ್ತಗಟ್ಟಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮೋಹಮುಂ ಸ್ನೇಹಮುಂ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ,[1] ॥ ೧೧೨

ಓಪಳ ಕೂರ್ಮೆಯೊಳಜ್ಜ
ದ್ವೀಪದ ಗುಳ್ಳೆಯವೊಲಗಲಲಾಱದೆ ಸಲೆ ಸಿ।
ಕ್ಷೇಪದ ಪೊನ್ನಂ ಕೈಕೊಂ
ಡೇಪೊತ್ತುಂ ನೋಡುತಿರ್ಪ ಪಾವಿನ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೧೩

---

1 ಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಕೈಯ ಕೂರಸಿಯೆನಿಪ್ಪನಂಗಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಸೂಳೆಗೆ ಕೂರ್ತು (ಗ)

ಇರುತಿರ್ಪಾಕೆಯೆನಿತರ್ಥಮುಮಂ ಬೇಡಿದೊಡನಿತುಮಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೈದೆಗೆಯದೆರಡುಂಗೇಳದೆಯನವರತಂ ಕುಡುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಾತನೋರಂತೀವ ಕೋಡಿಂಗನಂಗಸೌಂದರಿ ಬೆಱಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್ : ೧೧೪

ಸುರಪತಿಯುಂ ಸಿರಿಯೊಳ್ಮ
ಚ್ಚರಿಸುವ ಧರಣೀಶರುತ್ತರಾಶಾಧಿಪನೊಳ್[1] ।
ದೊರೆಯೆನಿಪ ವೈಶ್ಯಜಭ್ರಾ
ಸುರತೇಜರ್ವಿರ್ಕ್ಕ ಗಂಡರೆನ್ನ ಬೊಜಂಗರ್ ॥ ೧೧೫

ಅಂತಪ್ಪವರೊಳಮೀತನೊಂದುದಾರತೆಯುಂ ಕನಸಿನೊಳಾದೊಡಂ ಕಂಡಱಿಯೆನೀತಂಗೆ ಪೊಱಗೆ ನಾಡಿಲ್ಲೊಳಗೆ ಭಂಡಾರಮಿಲ್ಲೀತಂಗೆ ಪೊನ್ನೆತ್ತಣಿಂ ಬರ್ಪುದಿದನಾರಯ್ವೆನೆಂದು ಪುಸಿಗೂರ್ಮೆಯಿಂದನೇಕಚಾಟುಕಾರದಿಂ ನಂಬಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ, ಮೈಮಱೆದು ತನ್ನ ಕಳವಿನ ಮಾರ್ಗಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞೆ, ಕೇಳ್ದನಂಗಸೌಂದರಿ ಬೆಱಗಾಗಿರ್ದುಂ, ಮಱುದಿವಸಮರಸನರಸಿಯರ್ವೆರಸು ತೂರ್ಯತ್ರಯಮೊಪ್ಪೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ, ೧೧೬

ತರಣಿಯ ಕಿರಣಾವಳಿಗಂ
ಸರಸಿಜವೈರಿಯ ಮಯೂಖತತಿಗಂ ಮಿಗಿಲ ।
ಚ್ಚರಿ ಕಾಂತಿಯೆನಿಪ ಬೆಳಗಿಂ
ಸ್ಫುರಿಯಿಪ ಸದ್ರತ್ನನಿಕರದಿಂದೊಪ್ಪುವುದಂ ॥ ೧೧೭

ಪಟ್ಟದ ಮಹಾದೇವಿಯುರದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದ ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭಮೆಂಬ ಪದಕಮಂ ಕಂಡನಂಗಸೌಂದರಿಯಾಪದಕದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಬಟ್ಟು,[2]ಅಂಜನಚೋರಂ ಘುಟಿಕಾಪ್ರಯೋಗದಿಂದದೃಶ್ಯರೂಪದಿಂ ಪೋಗಿ ಕಳ್ದು ತಂದುಕುಡುವ ಸಮರ್ಥನೆಂಬುದಂ ತಾಂ ಬಲ್ಲಳಪ್ಪುದಱಿಂದಾ ಪದಕಮನೆನಗೆ ಕೂರ್ತೆಯಪ್ಪೊಡೆ ಬೇಗದಿಂ ತಂದೀವುದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೈದು

1 ಉರಗಾಧಿಪನೊಳ್ (ಗ)   2 ಅಂಕಮಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂಜನ (ಕ)

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಮದು ಪ್ರೂಱಿಗಾಗೆ ನೀನೇನಂ ತರವೇೞ್ದಪಂ ತಂದಿತ್ತ
ಪನಿದೊಂದು ಮಾತ್ರಂ ಬೇಡದೇಕೆನೆ, ೧೧೮

ಆ ಪದಕಂ ಬಂದೊಡೆ[1] ಕೇ
ಳೇಪ್ರೊತ್ತುಂ ತೊಡಲೆವೇೞ್ಕುಮೆಱಿದೊಡೆ ನಿನ್ನಂ ।
ಭೂಪತಿ ಕೊಲ್ಗುಂ ಕವೆರುಗು
ಮೇಪಡಿಮಾತದಱ ಪಂಬಲಂ ಬಿಡು ನಯದಿಂ ॥ ೧೧೯

ಎಂಬುದುಮಂಜನಚೋರಂಗೆ ಮುಳಿದು ಪಾಸಿನ ಮೇಲಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಲೊದೆದು, ಕಾಲೊಳಂ ಕೈಯೊಳಂ ಮೊಡೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮೋದಿ, ಕೋಪಾನಳನಿಂ ಕಣ್ಗಾಣದೆ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಜಂತದ ಪಾವುಗೆಯಿಂದ ಮಿಟ್ಟು, ೧೨೦

ತೊಡವೆನಗಪ್ಪೊಡೆ ಲಕ್ಕಂ
ಬಡೆವವು ಪಲವೊಳವು ನಂಬೆಯಪ್ಪೊಡೆ ನೋಡೀ ।
ಗಡೆ ಕುರ್ಪೆಯೆಂದು ನಾಂ ಪೇ
ೞ್ದೊಡೆ ಗಂಡರ ಬೂತೆ ನುಡಿವುದೇ ಪೞಿಪೆಱತಂ ॥ ೧೨೧

ಸಿತಗೆಯ ನಾನೆಮ್ಮಬ್ಬೆಯ
ಮತಮುಂ ಬಂಧುಗಳ ವಚನಮುಂ ಮೀಱಿ ಮಹೋ ।
ನ್ನತಿಯಿಂ ನಿನ್ನೊಡನೋತಿ
ರ್ದತಿಚಪಳಗೆ ಭಾವಿಪಂದಿದಾವುದು ಚೋದ್ಯಂ ॥ ೧೨೨

[ಎನ್ನಿಂದ ಮಾತನಂತಿಂ
ತೆನ್ನದೆ ತಡೆದಿರದೆ ಕೂಡುವಚ್ಚಿಗಮುಂ ಕೇಳ್ ।
ನಿನ್ನೊಡನಿರ್ದ ಬೋಜಂಗರ್
ನಿನ್ನಂತಿರೆ ಬಂಜರಲ್ಲರದಟರ್ಕಳವರ್ ॥] ೧೨೩

ಎಡೆಯುನರಸಾದೊಡೆ ಕೊಡೆಯು ಕಾವು ಮೇಗಾದುದೆಂಬಂತೆ ದೇಸಿಗನಪ್ಪ ನಿನಗೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಸ್ನೇಹಮುಂ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿರ್ದನಗೆ ಸಂತೋ

1 ನಿನಗಾಪೊತ್ತುಂ (ಕ)

ಷಮಂ ಮೂಡಿದ್ಕೆ [ಎಂದಾತನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಕೂರ್ತುದನಱಿದನಪ್ಪುದನಱಿದು] ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರರಸಮುಂ ಮೆಲ್ನುಡಿಯೊಳ್ ಕಾರುಣ್ಯರಸಮುಮೊಡನೊಡನೆ ಪೆರ್ಚೆ ನುಡಿಯಲಿನ್ನುನಿದಪಳೆಂದಂಜನಚೋರಂ ಭಯಂಗೊಂಡು ನಲ್ಲಳ ಪಾದಮಂ ತಲೆಯೊಳ್ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು [ಎನ್ನ ಮುಂದೆ ಮುನಿಯದಿರಿದಾವ ಗಹನಂ] ನಿನಗದಂ ತಂದೀವೆನಂಜದಿರೆಂದು ಸಂತಸಂಗೊಳಿಸಿ ಕಳ್ತಂಗೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್ ಸೊಗಸದೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಯಂ ನನ್ನಿಮಾಡಿ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಂ ಪೋಪಿನಮಿರ್ದು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಷ್ಟಮಿಯಂದು, ೧೨೪

ತುಱಿಪದಿನಂಜನಮಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂದಂ ಕಣ್ಗೊಳೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾದರದಿಂ ।
ಭರದಿಂದದೃಶ್ಯರೂಪಿಂ
ದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪದಕಮಂ ಕೊಂಡಾಗಳ್ ॥ ೧೨೫

ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೆರ್ಚಿನಿಂ ಮೆ
ಯ್ಯಱಿಯದೆ ಬರೆ ರತ್ನದೀಪ್ತಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಲ್ಲಂ ।
ಮಿಱುಗೆ ರವಿಕಿರಣನಿಕರದ
ತೆಱದಿಂ ತೊಳಲುತ್ತುಮಿರ್ಪ ದಂಡಕನೆಂಬಾ ॥ ೧೨೬

ತಳಾಱಂ ಕಂಡಱಿದಾತನಂಜನವಿದ್ಯೆಯಂ ಕೆಡಿಸಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಬರೆ ಭಯದಿಂದಂಜನಚೋರಂ ಪದಕಮನೀಡಾಡಿ [1]ಯಾ ಪುರದ ಕೋಂಟೆಯುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಕರಣದಿಂ ಲಂಘಿಸಿ, ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡುವಾತನಂದು ಶ್ಮಶಾನಭೂಮಿಯೊಳಾಲದ ಮರದ ಕೆಳಗುರಿವ ಸೊಡರಂ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂದು ನೋಡುವಾಗಳಾಲದ ಮರದ ಕೊಂಬಿನೊಳ್ ನೂಱೊಂದು ಕಾಲ ನೆಲಪಂ ಕಟ್ಟಿ ನೆಲಪಿನ ಕೆಳಗೆ, ೧೨೭

ಪರಶು ಬಿಲು ಕೊಂತಮೆಸಿ ತೋ
ಮರ ಮುದ್ಗರ ಭಿಂಡಿವಾಳ ಚಕ್ರಂ ಶೂಲಂ ।

---

1 ಬೆನ್ನಟ್ಟೆಹಾರಮಾನೀಡಾಡಿ (ಗ)

ಸುರಿಗಿ ಮೊದಲಾಗೆ ಮೂವ
ತ್ತೆರಡಾಯುಧಮಮಂ ಮಹೋತ್ಸವಂಬೆರಸಿನಿತಂ ॥ ೧೨೮

ನಿಲಿಪಿ ಪೂಜಿಸಿ ನೆಲಪಿನ ಕಾಲಂ ಕೊಯ್ಯಲಣ್ಮದೇಱುತ್ತುಮಿೞಿ ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪನಂ ಕಂಡಂಜನಚೋರನವನಂ ಪಿಡಿದು ನೀನಾರ್ಗೆ ನೀಂ ಸಾಧಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಯು ಪೆಸರೇನಿದನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದರಾರ್ ಪೇೞ್, ಪೇೞ ದಂದು ನಿನ್ನ ನಿಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂದು ಸುರಿಗಿಯಂ ಕಿೞ್ತು ಗಂಟಲ್ಗೆ ಪೂಡುವುದುಂ, [1] ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂ ಬೆರ್ಚಿ, ೧೨೯

ಎನ್ನ ಪೆಸರ್ವರಸೇನಂ
ಸನ್ನುತಮಿಾವಿದ್ಯೆ ಗಗನಗಾಮಿನಿಪೆಸರಿಂ ।
ಮುನ್ನಿದನುಪದೇಶಂಗೆ
ಯ್ದನ್ನಱಿ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ನಿರ್ಮಳಚರಿತಂ ॥ ೧೩೦

ಎಂಬುದುಮಂಜನಚೋರಂ ವರಸೇನನ ಮಾತಿಂಗೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕು [2] [ಸಕಲಸದ್ಗುಣನಿಳಯನುಂ ಸದ್ಧರ್ಮಜಲನಿಧಿಚಂದ್ರನುಂ ಸತ್ಯ ನಿಧಿಯುಂ ದಯಾನಿಧಿಯುಮೆನಿಸಿ ನೆಗೞ್ದ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯೆ ಮಂತ್ರೋ ಪದೇಶಂಗೆಯ್ದನೆನೆ, ನಿನಗೆ ಪಂದೆತನಮೆ ತಾನಾದೊಡಿನಿತಾನುಂ ಭಯಮಿ ಲ್ಲಮೊರ್ಮೆಯೆ ನೆಲಪಿನ ಕಾಲೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಯ್ವೆಂ ನೀನಾದೊಡೇಱು ತ್ತುಮಿೞಿಯುತ್ತುಮಿಂತೇಕಿರ್ದಪ್ಪೈ ಭಯಂಬೇಡೆನೆ, ವರಸೇನನಿಂ ತೆಂದಂ :— ೧೩೧

ಎತ್ತಲುಮಿವರ್ಮನುಷ್ಯ
ರ್ಚಿತ್ತಮನಾರಯ್ಯನಾನಿವಂ ಕೊಯ್ದಗ್ಗಿಂ ।
ಸತ್ತೊಡೆ ಬೞಿಕ್ಕೆ ಕನಸಿನ
ಬತ್ತಕ್ಕೆಚ್ಚತ್ತು ಗೋಣಿಯಾಂತಂತಕ್ಕುಂ ॥ ೧೩೨

1 ಪೋದುವುದುಂ (ಗ) 2 ಚೋರನಾವಮಾತಿಂಗೆ ಖವಖವಿಸಿ ನಕ್ಕು (ಗ)

ಸತ್ತು ಕೊಳ್ವ ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ಬರ್ದು ಕೊಳ್ವ ನರಕಂ ಲೇಸು। [ಎಂಬುದು ನಾಣ್ಣುಡಿ.] ಜೀವಮುಳ್ಳೊಡೆ ಹಾಡಿ[1] ಕೊಂಡುಣಲಕ್ಕುಮೆಂಬ ನೀತಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಾರಿಯುಂ ಬಳಾರಿಯುಂ ಸಾಯುಗ್ಗಮಾನಾದೊಡೊಲ್ಲೆನೆನೆ, ಲಲಿತಾಂಗಂ [ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂದಂ:—ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿದುದಱ ನೀಳ್ಪಮಂ, ಮಕ್ಕಳ್ಪೆತ್ತಳ ಮದುವೆಯುಂ, ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದನ ರಾಜ್ಯಮಂ, ಗೆಲ್ದಂಕದ ಗೆಲ್ಲಮಂ, ಮೋಕ್ಷಮನೆಯ್ದಿದನ ತಪಮಂ, ಪರ್ವತಮನೆತ್ತಿದನ ಸಾಹಸಮಂ], ಸಮುದ್ರಮಂ ಲಂಘಿಸಿದನಾರ್ಪಂ, ಇಂದ್ರತ್ವಮಂ ಪಡೆದವನ ಜಿನಭಕ್ತಿಯುಂ, ಕಾಮನನೊಲಿಸಿದಳ ಸೊಬಗಂ, ತ್ರಿಭುವನವಿಜಯಿಯ ವೀರಮಂ, ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮನೆಯ್ದಿದನ ವಿದ್ಯೆಯುಮಂ ಬೆಸಗೊಂಬವನ ಬೆಳ್ತನದಂತೆ,[2] ೧೩೩

ಜಿನದತ್ತಂ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಂ ದುಷ್ಕರ್ಮದಾವಾಗ್ನಿ ಸ
ಜ್ಜನಚೂಡಾಮಣಿ ಸರ್ವಜೀವಹಿತನಿಂದ್ರಾದ್ರಿಕ್ಷಮಂ ನಿರ್ಮಳಂ
ವಿನಯಾಲಂಕೃತನಾಗಮಾನ್ವಿತನುದಾರಂ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಂ ಜಗ
ಜ್ಜನಸಂಸ್ತುತ್ಯನಣುವ್ರತೈಕನಿಳಯಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೩೪

[ಬಂದಿಱಿಂಬೆಯು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಂ ತಪ್ಪದಾತಂ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುವನೆ? ತಪ್ಪಲಱಿಯಂ, ನಾನಾತಳಾಱನ ಕೈಯೊಳ್ಸಾಯುದಲ್ಲಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು] ೧೩೫

ಕೊಡು ಮಂತ್ರಮನೆಲೆ ಬೇಗಂ
ಕುಡದಿರ್ದೊಡೆ ನಿನ್ನನಿಲ್ಲಿ ದೆಸೆವಲಿಗೆಯ್ವೆಂ ।

---

[1] ಹಾಡಿಯುಣಲಪ್ಪುದೀ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದರ್ ಮಾರಿಯುಂ (ಗ)

[2] ಬೆಳ್ತನದಂತೆ ದಯಾನಿಧಿಯುಂ ತತ್ವವಿದನುಂ ಮಹಾಪುರುಷನುಂ ಪಂಚಾಣುವ್ರತನಿಳಯನುಮಪ್ಪ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ವಚನಮನವಿಶ್ವಾಸಂಮಾಡಿದಪೆ. ನಿನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಶೂನ್ಯಹೃದಯರುಂ, ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಂ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲೆಂದು ಜೀಡಾಡಿ ಬೈದು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಕೊಡು ಮಂತ್ರಮನೆಲೆ ... (ಗ)

ತಡೆಯದೆನೆ ಪಂದೆಯುಂ ಪಾ
ವಡರ್ದಂತಿರೆ ಬೆರ್ಚಿ ನಾಡೆಯುಂ ವಗಸೇನಂ ॥ ೧೩೬

ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮುನ್ನಂ
ತನಗೆಂತಳವಡಿಸಿ ಪೇೞ್ದನಂತಾ ತೆಱದಿಂ ।
ಮನದ ಮಹಾಭಯದಿಂದಂ
ಜನಚೋರಂಗಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದ ತಿಳಿಪಾದರದಿಂ ॥ ೧೩೭

ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರಪದಮಂ
ಸ್ಮರಿಯಿಸಿ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಗಾದರದಿಂದಂ ।
ಕರಯುಗಮಂ ಮುಗಿದುಂ ನಿ
ರ್ಭರಚಿತ್ತಂ ಪಂಚಪದಮನುಚ್ಚರಿಸುತ್ತುಂ ॥ ೧೩೮

ಏೞು ನೆಲಪಂ ಮನಂಬಿಡೆ
ತೋೞುವ ನೂಱೆಂಟು ತೆಱದ ನೆಲಪಿನ ಕಾಲಂ ।
ಕೀೞಿಡದೆ ಶಂಕೆಯಿಂದಂ[1]
ಬೇೞೊಂದಂ ನೆನೆಯದನಿತುಮಂ ಲಲಿತಾಂಗಂ ॥ ೧೩೯

ಚಕ್ಕನೆ ಕೊಯ್ವುದುಂ, ಆಯುಧಾಗ್ರಪಂ ಮುಟ್ಟುವೆಂದು ತಾಗದೆ ಪೋಗಲ್ ನೆಗೆಯೆ ತದ್ವಿದ್ಯಾದೇವತೆ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಕಯ್ಯಂ ಮುಗಿದು ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನೆ, ಲಲಿತಾಂಗಂ ಬೆಸನೇನೆನ್ನಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂ ದನಲ್ಲಿಗೊಯ್ವುದೆಂಬುದುಂ ಅಂತೆ ಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಮೇರುಗಿರಿಯ ಭದ್ರಸಾಲನಂದನವನದೊಳಿರ್ದ ಜಿನದತ್ತನಂ ತೋೞು ನೆಲಕ್ಕೆೞಿಪಿ ವಿದ್ಯೆ ಪೋಪುದು[2] ಮಂಜನಚೋರಂ ಮೇರುಗಿರಿಯುಂ ನೋಡಿ ॥ ೧೪೦

---

1 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ (ಕ)

2 ಪೆಱತು ಬೆಸನಿಲ್ಲೆನ್ನಂ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಗೊಯ್ವೆಂಬುದುಂ ಲಲಿತಾಂಗನಂ ಮೇರುಗಿರಿಗೊಯ್ದು ಭದ್ರಸಾಲನಂದನವನದೊಳಿರಿಸಿ ಸರ್ವೃಕ್ಷ್ಯಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ ದೂರದೊಳಿರ್ದ ತೋೞು ಪೋಪುದುಂ (ಕ)

ಏಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿಧಾತ್ರಂ
ತಾಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ಮಾಡಲೆನಿಸಿದ ಮಾನ ।
ಸ್ತಂಭಮೆನಿಸಿರ್ದುದೊಳ್ಪಿಂ
ಶುಂಭಚ್ಛೋಭಾಕರಂ ಸುರೇಶ್ವರಶೈಲಂ ॥ ೧೪೧

ಎಂದು ಪೊಗೞ್ದು, ೧೪೨

ಅಗಣಿತಮಪ್ಪ ಕೆಂದಳಿರ ಗೊಂದಣದಿಂ ತುಱುಗಿರ್ದ ಮಾವು ಸಂ
ಪಗೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮನ್ಮಥನ ಬೀಡಿನ ಕೆಂಗುಡಿಯೆಂಬ ಚೆಲ್ವಿನಿಂ
ಸೊಗಯಿಪ ಪಲ್ಲವಪ್ರಕರದಿಂ ನೆಱೆದೊಪ್ಪುವಶೋಕೆ ನಾಗಸಂ
ಪಗೆ ಹರಿಚಂದನಂ ಬಗೆಗೆವಂದುವು ಮೇರುನಗೋಪಕಂಠದೊಳ್ ॥ ೧೪೩

ಪಾಡುವ ತುಂಬಿಯಿಂ ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋಗಿಲೆಯಿಂ ಕಡುರಯ್ಯಮಾಗಿರಲ್
ತೀಡುವ ದಕ್ಷಿಣಾನಿಳನಿಸಿಟ್ಕರಿನೋತಿರದೊರ್ವರೊರ್ವರೊಳ್
ಕೂಡುವ ದೇವದಂಪತಿಗಳಿಂದೆಡೆಯಾಡುವ ಖೇಚರಾಳಿಯಿಂ
ದಾಡುವ ಕೇಕಿಯಿಂ ಮನಮನಿರ್ಕುಳಿಗೊಳ್ವುದು ನೋೞ್ಪೊಡೀಬನಂ ॥

ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗೞುತ್ತುಮತಿರಮಣೀಯಮಪ್ಪ ನಂದನವನದೊಳ್ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕದ ನೆಲಗಟ್ಟಿಂ ಪಚ್ಚೆಯ ಕಂಬಂಗಳಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಬೋದಿಗೆಗಳಿಂ ಇಂದ್ರನೀಲದ ನಾಗವಟ್ಟಿಗೆಯಿಂ ವಜ್ರದ ಸೋಪಾನಂಗಳಿಂ ಪವಳದ ಕೀಲ್ಗಳಿಂ ಪೊನ್ನ ಕೇರ್ಗಳಿಂ ವೈಡೂರ್ಯದ ಪಡಿಗಳಿಂ ಸೂರ್ಯಕಾಂತದ ದ್ವಾರಬಂಧಂಗಳಿಂ ಪದ್ಮರಾಗದ ಕಲಶಂಗಳಿಂ ಪುಷ್ಯರಾಗದಮಕರತೋರಣಂಗಳಿಂ ಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕಂಗಳಿಂ ಮಾಣಿಕದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳಂ ಕಣ್ತಣಿವಿನಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪಲತೆಱದರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ ಬಲಗೊಂಡು ಪೊಡೆಮಡುವ ದೇವವಿದ್ಯಾಧರಸಮೂಹಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಪೊಗೞುತ್ತುಂ ಉತ್ತಮವೈರಾಗ್ಯದ ಪೆರ್ಚುಗೆಯುಂ ತಡೆಯದೆ ಸೆಟ್ಟಿಯನೆಯ್ದೆವಂದು, ೧೪೫

ಅಳಿನಿಕುರಂಬಮುಶೋಕೆಯು
ತಳಿರಂ ಮುಸುಕುವವೊಲಂಘ್ರಿಪಲ್ಲವಮಂ ಕ್ರುಂ ।
ತಳತತಿಗಳ್ಮುಸುಱೆ ಮಹೋ
ಜ್ಜ್ವಳತೇಜಂ ವೈಶ್ಯಜಂಗೆ ತಾಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟಂ ॥ ೧೪೬

ಅಂತು ತನಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟಂಜನಚೋರನಂ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಬೆಱಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :— ೧೪೭

ಬಱಿದೆ ಕುಣಿವಂಗೆ ಮತ್ತಂ
ಪಱೆಯುಮನಂ ಕೂಡಿದಂತೆ ಧಾರಿಣಿಯಂ ಮು ।
ನ್ನಱಿಯುಟ್ಟಿ ಕಳ್ವ ಕಳ್ಗಂ [1]
ಗಱಿಕೆಯು ಸದ್ವಿದ್ಯೆ ಯಾರ ದೆಸೆಯಿಂದಾಯ್ತೋ ॥ ೧೪೮

ಮೂಗಿನೊಳುಳ್ವಾತಂಗೆ ನೇಗಿಲಂ ಕೊಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ [ಗಾಳಿಯಂ ಮೆಲ್ವನ ಬಾಯ್ಗವಲಂ ಪೊಯ್ದರೆಂಬಂತೆ ಬಡಿದುಕೊಲ್ವಂಗೆ ಸಾಲಂ ಗೊಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಕೊಲಲ್ಬರ್ಪಂಗಿದಿರ್ವೋದರೆಂಬಂತೆ] ಕವರಲ್ಬಂದಂಗೆ ಬಯಕೆಯಂ ತೋಱಿದರೆಂಬಂತೆ ಕಳಲ್ಬಂದಂಗೆ ಕೈಯೆಡೆಗೊಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಪಿಡಿಯಬಂದಂಗೆ ಕೈನೀಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಲೋಕದೊಳೀತಂ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯುಪ್ಪಂಜನಘುಟಿಕೆಯಿಂ ಜನರ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕಳ್ವನೀತಂಗೆ ಗಗನಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆ ಸಾಧ್ಯಮಾದುದೀತನಿನ್ನು ನಾಡೆಲ್ಲಮಂ ನಿರ್ವಾಳಿವಟ್ಟಂಮಾಡಿ ಕಳದೆ ಮಾಣನೆಂದು ಪಾಪಭೀರುತ್ವದಿಂ ಬೆರ್ಚಿ ಲಲಿತಾಂಗನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ, [2] ೧೪೯

---

[1] ಕೊಲ್ವಕಷ್ಟಂಗಱಿಕೆಯು [ಗ]

[2] [ಎನಗೆ ಕಪಟಂ ಬೇಡೀ ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯಂ ಮನದಚ್ಚಿಱಿಂ
ನಿನಗೆ ನಯದಿಂ ಕೊಟ್ಟರ ಪೇಟಾರುಮಂಬುದುಮು ಗಳಾ
ಜನಪತನಯಂ ಕೀರ್ತಿಶ್ರೀವಲ್ಲಭಂಗೆ ಜಿನಾಂಘ್ರಿಕೋ
ಕನದಮಧುಪಂಗೆಂದಂ ತನ್ನೊಂದಾವಿದ್ಯೆಯ ಮಾರ್ಗಮಂ] ೧೫೦

ನಿನಗೆಂತು ಬಂದುದೀ ಮೋ
ದಿನಿಪೂಜಿತಮಪ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಪೇೞೆಂಬುದುಮಂ ।
ಜನಚೋರನದಱ ಕಥೆಯಂ
ವಿನಯದಿನಂದಱಿಪಿ ಬೞಿಕಮಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೫೦

ಜಿನದತ್ತ ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಂ
ಜಿನವಚನಮೆ ತಿಬ್ಬಮೆಂದು ನಂಬಿದ ಫಲಮಂ ।
ಮನವಾರೆ ಕಂಡೆನದಱಿಂ
ದೆನಗೆ ಶರಣ್ಜಿನರ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಯುಗಂಗಳ್ ॥ ೧೫೧

ಕರ್ಮೋದಯದಿಂ ತಂದೆಯ
ಕೂರ್ಮೆಯುಮಂ ತಾಯ ಮಾತುಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಸ ।
ದ್ಧರ್ಮಮುಮಂ ಬಿಸುಟುರ್ಕಿಂ
ದುರ್ಮತಿಯಾಂ ಖಳರ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಂ ಕೆಟ್ಟೆಂ ॥ ೧೫೨

ಮೊಱೆಯಱಿನೆಂಬಿವನೇನೆಂ
ದಱಿಯೆಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ದುಷ್ಟಸಂಗತಿಯಿಂದಂ ।
ಮಱೆದು ಗುಣಮೆಲ್ಲಮಂ ಮೆ
ಯ್ಯಱಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟಾಡಿದೆಂ ಮಹಾಪಾತಕನೆಂ ॥ ೧೫೩

ತಡೆಯದೆ ಮುದದಿಂದಮೃತಂ
ಬಡೆದುಮುಣಲ್ಪಡೆಯರೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯೆನ್ನೊಳ್ ।
ದೃಢಮಾದುದು ಸದ್ಧರ್ಮಂ
ಬಡೆದುಂ ಮರುಳಾಗಿ ಕಾಲಮಂ ವೃಥೆಗಳೆದೆಂ ॥ ೧೫೪

ಸೊಂಬನಂಗಡಿಯಂತೆ ಪಸರಮಿಲ್ಲದೆ, ಪುೞು ಮುಟ್ಟಿದ ಸಸಿಯಂತೆ ನಯಮಿಲ್ಲದೆ, ಬಿಲ್ಲಂ ಬಿಟ್ಟನಂತೆ ಗುಣಮಿಲ್ಲದೆ, ಸೂಳೆಯಂತೆ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಬೂತಿನಂತೆ ಪೆಂಪಿಲ್ಲದೆ, ತೃಣದಂತೆ ಬಿಣ್ಪಿಲ್ಲದೆ, ಪಾಪಿಯಂತು ತ್ತಪದಾನಮಿಲ್ಲದೆ, ನ್ಯಾಯಮಿಲ್ಲದರಸಿನೂರಂತೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದೆ,

ಕಳ್ಳರ ಕೋಟ್ಟದಂತೆ ಧರ್ಮಮಿಲ್ಲದೆ, ಗಹ್ವರದಂತೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಿಲ್ಲದೆ [ಪುಟ್ಟುಗುರುಡನಂತೇನುಮಂ ಕಾಣದೆ] ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಿನವಚನದೊಳಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಮುಮಂ, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಚೂಡಾಮಣಿಯೊಳಾದ ಮಹಾಗುಣಮುಮಂ, ಪೊಗೞ್ದು [1] ಬೞಿಕ್ಕಿಂತೆಂ ದಂ :—ನಿಮಗೆ ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಲ್ಲದುೞಿದ ಮಂತ್ರಮುಂ ಅರ್ಹತ್ಪ ರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲದುೞಿದ ದೈವಮುಂ ಕೈಕೊಳ್ವುವಲ್ಲ; ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾ ಮಣಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರ್ಪ ನಿಮಗೀವಿದ್ಯೆ ತಾನೆಂತು ಬಂದುದೆನೆ, ವಣಿಗ್ವಂಶಲಲಾಮನಿಂತೆಂದಂ :— ೧೫೫

ನೀಂ ಪೇೞ್ದಂತುೞಿ ಜಿನನಿಂ
ದಂ ಪೆಱತೆನಗಿಷ್ಟದೈವಮಿಲ್ಲನುನಯದಿಂ ।
ಪೆಂಪಿನ ಪಂಚನಮಸ್ಕೃತಿ
ಯಿಂ ಪೆಱತೆನಗೊಂದುಮಿಲ್ಲ ವರಮಂತ್ರಂಗಳ್ ॥ ೧೫೬

ಈ ಗಗನಗಾಮಿನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆ ಯೆನಗೆ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕಿಱಿದಿನ್ನೊಳ್ ಪೇೞ್ವೆನದೆಂತೆನೆ :— ೧೫೭

[ಮುದದಿಂದಂ ಜಿನಪದಮಂ
ಬುದು ನಾಡಾ ನಾಡಿನೊಳಗೆ ನಾಡೆ ಬೆಡಂಗಿಂ ।
ಪುದಿದೊಪ್ಪಿರ್ದುದು ಬಹುಜನ
ದೊದವಿಂದಂ ಭೂಮಿತಿಲಕಮೆಂಬುದು ನಗರಂ ॥ ೧೫೮

ಅದನಾಳ್ವಂ ನರಪಾಲನೆಂಬರಸನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಸೌಂದರನೆಂ ಬನಾತನ ಭಾರ್ಯೆ ಸುನಂದೆಯೆಂಬಳಂತವರಿರ್ವರ್ಗಂ ಶ್ರೀವರ್ಮಂ ಜಯವರ್ಮಂ ಜಿನವರ್ಮಂ ಜಿನದತ್ತಂ ಜಿನದಾಸಂ ಧನ್ವಂತರಿಯೆಂ ಬೆಣ್ಬರ್ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಬಳೆಯುತ್ತಿರೆ, ಆ ನರನಾಥನ ಪುರೋಹಿತಂ ಸೋ

1 ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಸಟ್ಟೆಯುಂ ಪೊಗೞ್ದು (ಗ)

ಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗಮಾತನ ಪೆಂಡತಿಯಗ್ನಿಲೆಗಂ ವಿಶ್ವಾನು
ಲೋಮನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಬಳೆಯೆ] [1] ॥ ೧೫೯

ಕರಮಾದರದಿಂ ಧನ್ವಂ
ತರಿಗಂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮದ್ವಿಜಗಂ ಸ್ನೇಹಂ ।
ಪಿರಿದಾಗೆ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ದಿ
ರ್ವರುಮಿರ್ಪರ್ಪಾಲ ನೀರ ಕೂಟದ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೬೦

ಅಂತಿರ್ವರುಂ ನಖಮಾಂಸಂಗಳಂತೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೂಡಿ
ಬಳೆಯುತ್ತುಂ, ದುರ್ಜನಸಂಸರ್ಗದಿಂ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಪರರುಂ ದುಶ್ಚರಿತರು
ಮಾಗೆ, ಸೌಂದರಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಸೋಮಶರ್ಮನುಮೇಗೆಯ್ದುಂ ದುಷ್ಟ
ತನಮಂ ನಿವಾರಿಸಲಾಱದೆಯರಸನ ಮುಂದೆ ತೋಱಿದು ಕಳವುದುಮವ
ರಿರ್ವರುಂ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳನಗಲ್ದಲ್ಲಿರ್ದು ॥ ೧೬೧

ಅರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕವರಿ
ರ್ವರುಮೊಯ್ಯನೆ ಕಳ್ದು ದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳನೊ ।
ಪ್ಪಿರೆ ಪೋಱಮಡಲವರಂ ನಿ
ಷ್ಠುರಕೋಪಂ ಕಂಡು ಜಡಿದು ಕೊಂಡು ತಳಾಱಂ ॥ ೧೬೨

ಅರಸಂಗೊಪ್ಪಿಸೆ ಭೂಪಂ
ಕರಮಲ್ಲದೆ ಮುನಿದು ಕೊಲೆಯನೊರ್ವಗೆ ಮಾಣ್ದಂ ।
ನಿರುತಂ ನೀವಿರ್ವರುಮೀ
ಪುರದಿಂ ಪೋಱಮಟ್ಟು ಪೋಗಿಮಿರ್ದೊಡೆ ಕೊಲ್ವೆಂ ॥ ೧೬೩

ಎಂಬುದುಮವರಿರ್ವರುಂ ತಮ್ಮ ಜನನಿಯರ ಪೆಂಡಿರ ಮೋಹದಿಂ
ತಂದೆಯುಂ ಬಂಧುಗಳುಮಱಿಯದಂತಾಗೆ ಕಳ್ದು ಬಂದು ತಮ್ಮ ದೇಶ
ತ್ಯಾಗಮನವರ್ಗಱಿಪೆ ॥ [2] ೧೬೪

---

1 ಜಿನಪದಮೆಂಬ ದೇಶದೊಳ್ ಭ್ರಾತಿಳಕಮೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವಂನರ ಪಾಲನೆಂಬರಸನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಸುಂದರಂಜಿನಭಕ್ತನೆಂಬನಾತನ ಮಗಂ ಧನ್ವಂತರಿಯೆಂಬಂ; ಮತ್ತಮಾ ನರಪಾಲನ ಪುರೋಹಿತಂ ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬನಾತನ ಮಗಂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮಂ. (ಗ)

2 ಎಂಬುದುಮವರ್ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗೆ ಜನನಿಯರ ಕಳ್ದು (ಗ)

ಕಡುಮೋಹದಿನಾತ್ಮಜರಂ
ಬಿಡಲಾಱದೆ ನೆಱೆಯೆ ತೊಱೆದು ನಂಟರುಮಂ ನೇ।
ರ್ಪಡೆ ಗಂಡರುಮಂ ತಾಮಮ
ರೊಡವೆಂದರ್ಮೋಹದಿಂದೆ ಕಿಡದವರೊಳರೇ ॥ ೧೬೫

ಇಸಿಯರ ಮೇಗಣ ಮೋಹದಿ
ನನುಜರ ಬಂಧುಗಳ ತಾಯ ತಂದೆಯ ಮಾತಂ।
ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಲೊಲ್ಲದೆ
ವನಿತೆಯರುಂ ಗಂಡರೊಡನೆ ಕೆಟ್ಟೊಡಮೆಂದರ್ ॥ ೧೬೬

ಅಂತಾಗಳಿರ್ವರುಂ ತಮ್ಮ ಪೆಂಡಿರುಂ ತಾಯ್ಗಳುಂ ವೆರಸು ಗಜಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, ಯಮದಂಡನೆಂಬ ತಳಾಱನಂ ಸಾರ್ದೋರೊರ್ವರಯ್ಯುರ್ವರ್ಗಂ ನಾಯಕರಾಗಿ ಪರದೇಶಂಗಳೊಳ್ ಕಳ್ದು ತಂದು ವಿಷಯಸುಖಂಗಳಂ ಸಲಿಸುತ್ತಮಿರ್ದೋರ್ಮೆ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮಂ ಧನ್ವಂತರಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೬೭

ಆನೊಂದಂ ಬೇಡಿದಪೆಂ
ನೀನದನೆನಗೀವುದಣ್ಣ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಪೋ।
ನೀನೆನ್ನದೆ ಮುನಿಸಿಲ್ಲದೆ
ಮೋನಂಗೊಂಡಿರದೆ ಬಿಚ್ಚತಿಕ್ಕೆಯೊಳನಿಸಂ ॥ ೧೬೮

1 ಅದಾವುದೆಂದೊಡೆ, ನೀಂ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬಸದಿಗೆ ಪೋಪುದುಮಂ ಋಷಿಯರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದುಮಂ ಮಾಣ್ಬುದೇಕೆಂ

1 ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂತೆ ಬಸದಿಗೆ ಪೋಪುದುಮಂ, ಋಷಿಯರ್ ಶ್ರಾವಕರೊಡನೆ ನುಡಿವುದಂ ಮಾಣೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ನೂರುಳ್ಗೊಂಡೊಡಂಬಡಿಸಿ ಸುಖಮಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ತೊಱೆಗೆ ಪೋಗಿ ಬರುತ್ತಮಾನೆಯ ಭಯದಿಂ ಪುರದ ಪೊಱಗಣ ಸಹಸ್ರಮಂಡಿತಮೆಂಬ ಬಸದಿಯಂ ನೋಡಿ ಪೊಕ್ಕನೆಯುಂ ಪೋದ ಬೞಿಕ್ಕಂ ಪೋಪೆನೆಂಬುದುಂ ಮೞೆ ಪಿರಿದಾಗೆ ಪೋಗಲಱಿಯದೆ ಅಲ್ಲಿರ್ದು ಪರ್ವೋಪವಾಸಂಗೆಯ್ವ ಶ್ರಾವಕರ್ಗೆ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರ್ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿರೆ ಧನ್ವಂತರಿ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನಂ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆರ್ದು ತಾಂ ಕೇಳ್ದನಗೊಂದು ವ್ರತಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಿಮೆಂಬುದುಂ, ಅವರಾಸನ್ನಭವ್ಯನೆಂದಱಿದು, ತರಂಟುದಲೆಯಂ ಕಂಡಲ್ಲದುಣಲ್ವೇಡೆಂದು ಕುಡೆ, ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದು ದಿವಸಮುಣಲ್ಬಂದವಧರಿಸಿ ನೆರೆಮನೆಯ ಕುಂಬಾಱಂ ತರಂಟನಪ್ಪುದನಱಿದು ಮಣ್ಣಕುಳಿಗೆ ಪರತಂದು ಕಂಡೆನೆಂದು ಬಱಯಾತಂ ಕಂಡ ಪೊನ್ನಂ ಕಂಡನೆಂದು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ, ಆನೀಪೊನ್ನಂ.... (ಗ)

ದೊಡೆ, [ಎನ್ನ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಭೋಗಕ್ಕಂತರಾಯಮಕ್ಕುಮದಱಿಂ ಮುನ್ನಮೆ ಪೇೞ್ವೆನೆಂದು ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು] ಸೂರುಳ್ಗೊಂಡೊಡಂಬಡಿಸಿ ಸಂತಸದಿಂದಿರೆ, ಕೆಲವುಂದಿವಸಂ ಕಳಯಲೊಂದುದಿವಸಂ ॥ ೧೬೯

ಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟುರ್ವರು
ಮುರುಮುದದಿಂ ಕೆಱೆಗೆ ಪೋಗುತಿರೆ ಮದದಿಂದಂ ।
ಕರಿಯೊಂದು ಸೊರ್ಕಿ ಪಲರಂ
ನಿರಂಕುಶಂ ಮಸಗಿ ಕೊಲುತೆ ಬರ್ಪವಸರದೊಳ್ ॥ ೧೭೦

ಕಂಡಿರ್ವರುಮೆಯ್ದೆ ಭಯಂ
ಗೊಂಡೋಡಲುಮತ್ತಲಿತ್ತಲೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ವೇ ।
ತಂಡಂ ಪರಿತರೆ ಭೋಂಕನೆ
ಬೆಂಡಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞರಿರ್ವರುಮಾಗಳ್ ॥ ೧೭೧

ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಸಹಸ್ರಕೂಟಮೆಂಡಿತಮೆಂಬ ಜಿನಾಲಯಮನೋಡಿಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕಾಸೆಯು ಭಯಂ ಪಿಂಗುವಿನಮಿರ್ದು ಪೋಗಲೆಂದಿರ್ಪುದುಂ, ಮಳೆ ಪಿರಿದಾಗಿ ಬರೆ, ಮಱೆಯುಂ ಪೋದ ಬೞಿಕ್ಕಂ ಪೋಪೆವೆಂದಿರ್ಪುದುಂ, ನೇಸಱ್ ಪಡುವುದುಂ, ಪುರದ ಬಾಗಿಲ ಪಡಿ ಕೀಲುವುದುಂ, ಪೋಗಲ್ಕಡದೆ, ಬಸದಿಯೊಳ್ ಧನ್ವಂತರಿ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನ ಮುನ್ನಿನ ಸೂರುಳಂ ನೆನದು ಕಿವಿಯೊಳ್ ತೊಂತನಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ಪರ್ವೋಪವಾಸಮಿರ್ದ ಭವ್ಯಜನಕ್ಕೆ ॥ ೧೭೨

ವರಧರ್ಮರೆಂಬ ಮುನಿಪರ್
ದುರಿತಹರರ್ ಧರ್ಮಮಂ ಮನಂಬಿಡೆ ಪೇೞು ।
ತ್ತಿರೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಧನ್ವಂತರಿ
ಪದಪಿಂದೆೞ್ತುಮಿರ್ದನಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ ॥ ೧೭೩

ನೆಲದೊಳ್ಪಟ್ಟಿರ್ದ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನಂ ತಡವರಿಸಿ ನೋಡಿ ಮರವಟ್ಟಿರ್ದನೆಂಬುದನಱಿದು ಕಿವಿಯ ತೊಂತಂ ಕಳದು ಮೆಲ್ಲನೆೞ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೇಳ್ವ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥ ೧೭೪

ಪರಧರ್ಮಮನುತ್ಸವದಿಂ
ಸ್ಥಿರಮನದಿಂ ಕೇಳಲೊಲ್ಲದಾತನೆ ಕಿಱಿಯಂ ।
ಪರಧರ್ಮಮನಱಿವಿಂದಂ
ಸ್ಥಿರಮನನಾಗಱಿಯಲೊಲ್ಲದಾತನೆ ಬಱಿಯಂ ॥ ೧೭೫

ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ಕರ್ಮೋಪಶಮದಿಂದವರಂ ಸಾರ್ದಿನ ಗೊಂದು ವ್ರತಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಿಮೆಂಬುದುಂ ಪರಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪುದಱಿಂದಾಸನ್ನಭವ್ಯನೆಂದಱಿದು, ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ನಿಚ್ಚಲುಂ ತಱಂಟುವಲೆಯುಂ ಕಂಡಲ್ಲದುಣವೇಡೆಂಬುದುಂ ಅಂತೆ ಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ, ಕೆಲವುದಿವಸಮುದರೀತಿಯೊಳದೊಂದು ದಿವಸಮುಣಲ್ಬಂದು ॥ ೧೭೬

ತೊಟ್ಟನೆ ನೆನೆದಂ ವ್ರತಮಂ
ಕೆಟ್ಟೆನನುತ್ತಂತೆ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಹೇವಂ ।
ಪುಟ್ಟೆ ಮುನಿ ಪೇಳ್ದ ಮಾತಂ
ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ದೋಷಮೆಂದಾದರದಿಂ ॥ ೧೭೭

ನೆರೆಮನೆಯ ಕುಂಬಾಱಂ ತಱಂಟುವಲೆಯನಪ್ಪುದಱಿಂ ಮನೆಯೊಳಱಸಿ ಕಾಣದೆ ಮಣ್ಣ ಕುೞಿಗೆ ಪೋಗಿ ದೂರದೊಳಾತನ ಬೋಳ ತಲೆಯಂ ಕಂಡು ಕಂಡೆನೆಂದು ಸಂತಸದಿಂ ಕೂಗಿ ಬರೆ, ಕಾಕತಾಳೀಯನ್ಯಾಯದಿಂದಾತಂ ತನ್ನ ಕಂಡ ನಿಕ್ಷೇಪಮಂ ಕಂಡನಕ್ಕುಮೆಂದಗಿದು ನಡುವಿರುಳಪ್ಪುದುಮಾತಂ ಕಂಡ ಪೊನ್ನಂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ॥

ಆನೀ ಪೊನ್ನಂ ಕಾಣ್ಬುದು
ಮೀ ನೀನೊಡನಡಸಿ ಕಂಡೆನೆಂದೊಡೆ ಭಯದಿಂ ।
ದಾನಂಜಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟೆಂ
ನೀನಱಿವೈ ಮುನಿದು ಕೊಲ್ವೊಡಂ ರಕ್ಷಿಪೊಡಂ ॥ ೧೭೮

ಎನೆ ಧನ್ವಂತರಿ ಮುನಿಯುಂ
ನೆನೆದು ಮಹಾಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂದಾ ವ್ರತಮಂ ।

ನೆನೆದು ಮುನಿಪತಿಯ ವಚನದಿ
ನಿನಿತಾದುದು ಪಡೆವು ಸುವ್ರತಂ ಕೇವಳಮೇ ॥ ೧೯೦

[1] ಎಂದಾತಂಗೆ ಸಾಲ್ವನಿತು ಪೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪಿ ಮಱುದಿವಸಂ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದು ವರಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಲಾಭಮಂ ಪೇೞ್ದೆನಗಿನ್ನೊಂದು ವ್ರತಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ॥ ೧೯೧

ಕರಮುಗಿದು ಬೇೞ್ಪುದುಂ ಮುನಿ
ವರನೆಂದಂ ಬೇಡ ಮಗನೆ ಪೆಸರಱಿಯದ ಭೂ ।
ಮಿರುಹಂಗಳ ಪಣ್ಗಳನಾ
ದರದಿಂ ಮೆಲಲೆಲ್ಲಿಯುಮಾದೊಡಂ ಪಸಿವಿಂದಂ ॥ ೧೯೨

ಎಂಬುದುಂ; ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂತೆ ಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ದಿವಸದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನುಂ ತಾನುಂ ತಂತಮ್ಮ ಬಲಂಬರಸು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕಳ್ದು ಬಹುದ್ರವ್ಯಂ ಬಸಮಾದುದಱಿಂ ಪೆರ್ಚಿ ಮಗುೞ್ದು ಬರುತ್ತುಮೊಂದಡವಿಯೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೈಯೊಳ್ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಮಱುಗಿ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ಪಸಿವಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಭೃತ್ಯರ್ಗೆ ಪೇರಡವಿಯೊಳ್ ಪಣ್ಫಲಂಗಳನಱಸಿ ತನ್ನಿಮೆಂದು ಪೇೞ್ವುದುಮವರ್ಪೋಗಿ ॥ ೧೯೩

ಸಾರಂ ಕಂಪಿನೊಳಿವು ಕ
ರ್ಪೂರಮುಮಂ ಗೆಲ್ವವೆನಿಸಿ ಕುಂಕುಮರುಚಿಯಿಂ ।
ದೋರಂತೊಪ್ಪುವವಂ ಕಾಂ
ಚೀರಮಹೀರುಹದ ಪಣ್ಗಳಂ ಕಂಡಾಗಳ್ ॥ ೧೯೪

---

1 ಎಂದವರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬ್ರತಮಂ, ಕರಮುಗಿದು (ಗ)

2 ಎಂಬುದುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಲವುಕಾಲಕ್ಕೊರ್ವರ್ ಕಳ್ದು ಬರುತ್ತುಂ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಬಂಟರೆಲ್ಲರುಂ ಕರದು ಪಣ್ಗಳಂ ತನ್ನಿಮೆಂದು ಪೇೞ್ವುದುಮವರ್ ಪರಿದು ಪಣ್ಣನೆಲ್ಲೆಯುಮುಂ ಪಡೆಯದೆ ಮಗುೞ್ದು ಬರುತ್ತುಂ, ಸಾರಂ ಕಂಪಿನೊಳಿವು (ಗ)

ಸಂತಸದಿಂ ತಿಱಿದು ತಂದು ಧನ್ವಂತರಿವಿಶ್ವಾನುಲೋಮರ ಮುಂದೆ ರಾಸಿಗೆಯ್ವುದುಂ, ಅವಱ ಪೆಸರನಱಿಯದವನಪ್ಪುದಱಿಂ ಧನ್ವಂತರಿ ಮೆಲಲೊಲ್ಲದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ, ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನಿಂತೆಂದಂ [1]:—
೧೮೫

ಆವಾವುಪಾಯದಿಂದಂ
ತಾವುಣ್ಣದೆ ಪೋಪುದಲ್ಲದುೞಿದರುಮಂ ನಾ |
ನಾವಿಧಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಂ
ಭಾವಿಸೆ ತಮ್ಮಂತು ದುಃಖಿತಂಮಾಡುವುದೇ || ೧೮೬

ಸವಣರಂತಪ್ಪ ಧೂರ್ತರನೀಲೋಕದೊಳ್ ಕಾಣೆನಾಕಾಕುಗಳಪ್ಪರ ಮಾತಂ ತಾನಾವನಿಶ್ಚಯಮೆಂದು ನುಡಿದೊಡಂ, ಪಣ್ಣಂ ಮೆಲ್ಲದಿರ್ಪುದಱಿಂ ತಾನುಮೊಲ್ಲದಿರೆ, ಭೃತ್ಯರೆಲ್ಲಂ ನೀವಿರ್ವರುಂ ಸವಣ್ಣರುಳ್ಗೊಂಡು ಸಾಯಿಮೆಂದು, ೧೮೭

ಪಸಿದಿರಲಾಱದೆ ಪಣ್ಣಂ
ಮಸಗಿ ಜಡರ್ತಿಂದು ಸಾಯೆ ಕಂಡಾಗಳ್ ಸಂ |
ಕಿಸಿ ಬಟ್ಟೆವೊಂದು ಮಿಗೆ ಸಂ
ತಸದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಭೃತ್ಯನಿಕರದ ಪೊನ್ನಂ || ೧೮೮

ತಾಮಿರ್ವರುಂ ಪಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪೊೞಲ್ಗೆವಂದು ಲಾಭದ ಪೆರ್ಚಿಂ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದು ವರಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪಡಪುಮಂ ಸುವ್ರತದ ಫಲದಿಂ ಬದುರ್ಂಕಿದುದುಮಂ ಪೇೞ್ದನ್ನೊಂದುವ್ರತಮಂ ಪಾಲಿಸಿಮೆಂಬುದುಂ, ಪಿಟ್ಟನೆತ್ತುಮಂ ಬಂಡಿಯುಮಂ ತಿನವೇಡೆಂಬ ವ್ರತಮುಮಂ ಕುಡೆ ಕೈಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ, ೧೮೯

---

1 ಕೊಂಡುಬಂದು ಕುಡೆ ಧನ್ವಂತರಿ ಪೆಸರಱಿಯದೆ ಮೆಲಲೊಲ್ಲದಿರ್ಪುದುಂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನುಂ ಮುನಿದು ಆವಾ···· (ಗ)

ತಾನುಂ ತತ್ಸಖನುಂ ಭೃ
ತ್ಯಾನೀಕಂಬೆರಸು ಪೋಗಿ ನಲ್ಗಳವಿಂದಂ |
ತಾನಧಿಕಲಾಭಮಾದೊಡ
ನೂನಗುಣರ್ ಮಗುೞ್ದು ಲಾಭದಿಂದಂ ಬರುತುಂ || ೧೯೦

ನಟ್ಟಡವಿಯ ನಡುವೆ ಪಸಿವುಂ ನೀರೞ್ಕೆಯುಂ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ ಬಂದವರ್ ಸಮೀಪದೊಳಿರ್ದ ನಾಗಾಲಯದ ಮುಂದಣ ತಾವರೆಗೊಳಕ್ಕೆ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲೆಂದು ಪೋಗಿ ಮುನ್ನಿನ ದಿವಸಂ ನಾಡವರೆಲ್ಲಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೋದ ಪಿಟ್ಕನೆತ್ತುಮಂ ಬಂಡಿಯುಮಂ ತಂದು ತೋಱೆ ಧನ್ವಂತರಿ ಮೆಲಲೊಲ್ಲದಿರೆ, ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನುಮೊಲ್ಲದಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ಭೃತ್ಯರ ನಿಬರುಂ ಸ್ವೈರಣೆಗೆಟ್ಟು, ೧೯೧

ಇರುಳುರಗಂ ಪುತ್ತಿಂದಂ
ತ್ವರಿತದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕಾಱಿ ವಿಷಮಂ ಪಿಟ್ಟಂ |
ಪರಿದೆಂಜಲಿಸಲ್ವಿಷದು
ಬ್ಬರದಿಂ ನಂಜುರುಳಿಯೆನಿಸಿ ಮೆಱೆವಾ ಪಿಟ್ಟಂ || ೧೯೨

ಮೆಲ್ದು ಗತಪ್ರಾಣರಾದುದಂ ಕಂಡಚ್ಚರಿವಟ್ಟೆರ್ದೆಯಂ ನೀವಿಕೊಂಡು ತಂತಮ್ಮ ಭಂಟರರ್ಥಮಂ ತೆರಳ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪೊೞಲ್ಗೆ ವಂದು ಪಡಪಿನ ಪೆರ್ಚುಗೆಗಚ್ಚರಿವಡುತ್ತೆ ಬಸದಿಗೆ ಪೋಗಿ ವರಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚಮೆಲ್ಲಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು ನಿಮ್ಮಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂದನೂನಮಪ್ಪ ಲಾಭಮಾದುದಿನ್ನೊಂದು ವ್ರತಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಿಮೆಂಬುದುಂ, ೧೯೩

ಎರಡುಂ ಪರ್ವಂಗಳೊಳಂ
ಸ್ಥಿರಮಪ್ಪಷ್ಟಮಿಯೊಳಂ ಚತುರ್ದಶಿಯೊಳಮೋ |
ಸರಿಸದೆ ಕರಮಳಿಪಿಲ್ಲದೆ
ಪರಿಹರಿಪುದು ಮಗನೆ ಕಳ್ಳುಮಂ ಮಾಂಸಮುಮಂ || ೧೯೪

ಎಂಬುದುಮಾವ್ರತಮುಂ ಪೆಱತೊಂದುಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಮುನಿ ವಚನಮುಂ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ನಂಬಿ ಕರಮತಿಶಯದಿನೊಸೆದು ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖದಿನಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ, ೧೯೫

[ಬರವೇೞ್ಪೊಡಿಯ್ಯನೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಭರಮಂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮಂಗೆ ವಿಸ್ತರದಿಂದೆಲ್ಲಮನೊಂದುಗುಂದದ ಋಪಿದೊರ್ೞಿರಂತೆ ತಾಂ ರಾಗದಿಂ ಕರೆದಾಗಳ್ ನಿಜತಂತ್ರಮಂ ಕನಕದಿಂ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ವಸ್ತ್ರದಿಂ ಪಿರಿದುಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಪೋಪದೊಂದು ಸಮಕಟ್ಟಂ ಚೋರಸೈನ್ಯಾಧಿಪಂ] ॥ ೧೯೬

ಪೋಗಿ ಪರದೇಶಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಳ್ದು ಕಳಪಿನೊಳಾದ ಲಾಭದಿಂ ನೆಗೞ್ದು ಬರುತ್ತುಮೊಂದುಗಿರಿತಟದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು, ೧೯೭

ಪಲವುಂ ದಿವಸಂ ಕಳ್ಳುಂ
ಪೊಲಸುಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದಿಲ್ಲ ಪಯಣದ ಕತದಿಂ ।
ದೆಲೆ ನೋೞ್ಪೊಡೆ ಸಂಸಾರದ
ಫಲಮಾವುದೊ ಬಿಸುಟು ಕಳ್ಳುಮಂ ಮಾಂಸಮುಮಂ ॥ ೧೯೮

ಎಂದು ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮಂ ತನ್ನೈನೂರ್ವರ್ ಬಂಟರೊಳ್ ನಾಲ್ವರಂ ಕರೆದು ನೀವೀಪರ್ವತದ ತಟದೊಳಿದ ಬೇಡವಳ್ಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಕಳ್ಳಂ ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿಮೆಂದಟ್ಟುವುದುಂ, ಧನ್ವಂತರಿಯುಮಂತ ನಾಲ್ವರಂ ಕರೆದು ನೀವೀ ಬೇಡಕೊಟ್ಟದೊಳ್ ಮಾಂಸಮಂ ತನ್ನಿಮೆಂದಟ್ಟುವುದುಂ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನ ಮಾನಿಸರ್ ಪೋಗಿ ಕಳ್ಳಂ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೆ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್ :— ೧೯೯

ಇರದೀ ಕಳ್ಳೊಳ್ ವಿಷಮಂ
ಬೆರಸಿ ದಿಟಂ ಕೂರ್ಪರಂತೆ ನಾಮೆಂಟಿದವರೆ ।
ಲ್ಲರುಮಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ಬೞಿ
ಕ್ಕುರುಮುದದಿಂದವರ ಪೊಂಗಳಂ ಕೈಗೊಳ್ವಂ ॥ ೨೦೦

ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳ್ ಚರ್ಚಿಸಿ ಕಳ್ಳರ್ ವಿಷಮಂ ಬೆರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದವರನ್ನೆಗಂತ್ತಲ್, "ಪರಚಿಂತಾ ಗರೀಯಸೀ" ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ ಧನ್ವಂತರಿಯು ಮಾನಿಸರುಂ ಪೋಗಿ ಮಾಂಸಮಂ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತುಂ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್ :— ೨೦೧

ಅಡಗಿನೊಳು ಬೆರೆಸಿ ವಿಷಮಂ
ಕಡುಗೂರ್ಪಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಂಟರಂ ನಾಯಕರಂ ।
ಮಡಿಪಿ ಪೆಱತೇನೊ ನಾಮುವ
ರೊಡವೆಗಳಂ ಪಚಿ ಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂ ಪೋಪಂ ॥ ೨೦೨

ಎಂದು ಸಮಕಟ್ಟಿನಿಂ ವಿಷಮಂ ಮಾಂಸದೊಳಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ಬಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ, ಅಂದಿನ ದಿವಸಂ ಚತುರ್ದಶಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಕಳ್ಳರುಮಂ ಮಾಂಸಮುಮಂ ಧನ್ವಂತರಿಯೆ ಗೊಲ್ಲದಿರ್ದುದುಂ, ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನುಮೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವುದುಂ, ೨೦೩

ಇವರಿರ್ವರ್ಗೆ ಕಪಟದಿಂದಂ
ಸವಿನಯದಿಂದೆಱೆಯೆ ಕಳ್ಳನಾದರಗಿಂ ಮ ।
ತ್ತವರಿವರ್ಗೆ ತಂದು ಪೊಲಸಂ
ಸವಿನಯದಿಂದಿಕ್ಕೆ ಕುಡಿದು ತಿಂದಂತಾಗಳ್ ॥ ೨೦೪

ಸಾವ್ರದುಮವರ ಪೆಣಂಗಳ
ನೋವದ್ಭುತವೆಂದು ನೋಡಿ ಸುವ್ರತದೊಳ್ಪಂ ।
ಭಾವಿಸಿ ನಗುತೆಂದಂ ಮುನಿ
ಸೇವನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಡೆತು ಲಾಭಮುಮೊಳವೇ ॥ ೨೦೫

ಎಂದವರ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಪೋಗಲಾ ಮಱುದಿವಸಂ ಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವರಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸಿ, ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞ್ದನಗನ್ನೊಂದು ವ್ರತಮಂ ಕರುಣಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಂ, ನೀನಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಾದೊಡಂ

ಮುನಿಪತಿ ಪೆಱಗೇೞಡಿಯುಂ ಪಿಂಗಿ ಬೞಿಕ್ಕಂ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ
ಮಾಡೆಂಬುದುಮಂತೆ ಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಕಳಿಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕಳ್ದಾರು
ತಿಂಗಳ್ವರಮಿರ್ದು ಬರುತ್ತುಂ, ಪೆಱರ ಪೆಂಡಿರ್ಗಮರ್ಥಕ್ಕಮೆಳಸಿ
ಕಾಲಂ ಪೋಪುದೆನಗೆ, ಎನ್ನ ಪೆಂಡಿರ್ಗಮರ್ಥಕ್ಕಮೆಳಸುವರಾರಾನು
ಮೊಳರೋ ಮೇಣಿಲ್ಲರೋ ಚೋದ್ಯಮಿದನಾರಯಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು
ನಾಲ್ಕೆಂಟುದಿನಮಂ ಮುನ್ನಿಸಿ ಗಜಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಳಾಸದಿನಿರ್ದೊಂ
ದುದಿನಂ ಪಸುಣುಂಬೋಪೆನೆಂದುಸಿರ್ದು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗಿ, ಜಿನಮಂ
ದಿರದೊಳ್ ನಡುವಿರುಳಪ್ಪಿನಂ ಪೂಜಾವೈಭವಮಂ ನೋಡುತ್ತಿರ್ದು ತನ್ನ
ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕವಾಟೋದ್ಘಾಟನವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಪಡಿಯುಂ ತೆಗೆದು [1] ಮೆಲ್ಲ
ನೊಳಪೊಕ್ಕು ನೋೞ್ಪಾಗಳ್, ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿರ್ದ ತಾಯುಮಂ
ಪೆಂಡತಿಯುಮಂ ಕಂಡು ಪಾದರಿಗನೆಂದಿಱಿಯುಬಂದು ವ್ರತಮಂ ನೆನೆ
ದೇೞಡಿಯುಂ ಪಿಂಗುಪಸಮುಚ್ಚರ್ತುಬ್ಬ ಸಮಪ್ಪುದತ್ತೆಯುತ್ತುತ್ತ ಸಾರಿ
ಮೊಂದು ಗರ್ಭಿಣಿಯಪ್ಪ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿ ಪೊದೆದ ಸೀರೆಯುಂ ಕಳವುದು
ಮಿವರುಮಂ ಕಂಡು ಜಱಗಾಗಿ, ೨೦೬

[ಯತಿವಂದ್ಯಂ ಕೊಟ್ಟ ವ್ರತಮಂ
ವ್ರತದೊಳಮನಗೆಯ್ದ ಲಾಭಮಾದುದು ಪಿರಿದು ।
ನ್ನತಿಯಿಂದಮೆಂದು ತನ್ನೊಳ
ಗತುಳಬಳಂ ಪೆರ್ಚೆ ನಚ್ಚಿ ಪೊಗೞ್ದಂ ಮುನಿಸಿಯುಂ] ॥ ೨೦೭

ಮುನಿಪತಿ ಕೊಟ್ಟ ಬ್ರತಮಂ
ನೆನೆಯದೆ ಕಡುಗೋಪದಿಂದಮಿಱಿದೊಡೆ ಪೆಱತೇಂ ।
ಜನನಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಪ್ಪೀ
ವನಿತೆಯುಮೊಡನಳಿಗರೇಂ ಮಹಾಪಾತಕಮೋ ॥ ೨೦೮

ಎಂದು ಮುನ್ನಿನ ನಾಲ್ಕುವ್ರತಬಂದಮುಮಿರಾವ್ರತದ ಪಡಪೆ
ಮಿಗಿಲದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ೨೦೯

ಕವಾಟೋದ್ಘಾಟನವು ಬ ಚೋರ್ಣವಂ ತಳಿವುದುಂ ಪಡಿ ತೆಱೆಯೆ (ಕ)

ಮುಂದಣ ಸುಗತಿಯುಮೀಗಳ್
ನೊಂದುಜ್ಜ್ವಲಮಪ್ಪ ಜಸಮುಮೀವ್ರತದಿಂದಂ ।
ನಿಂದುದು ಮಿಕ್ಕಂದೀವಧೆ
ಯಿಂದಿಹಪರಮೆರಡುಮೆನಗೆ ಕೆಡುವುದು ಪುಸಿಯೇ ॥ ೨೧೦

ಎಂದು ಮನದೊಳಾದ ಹೇವದಿಂ ನಿಜ್ಬಟಗತಿಯುಪ್ಪುದುಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ತಂದರ್ಥಮೆಲ್ಲಮುಮಂ ತಾಯ್ಗಂ ಪೆಂಡತಿಗಂ ತಕ್ಕನಿತಂ ಕೊಟ್ಟುೞಿದುದಂ ಬಡಶ್ರಾವಕರ್ಗಂ ಜಿನಪೂಜೆಗಂ ಕೊಟ್ಟು ವರಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂದೆನಗೆ ಮಹಾಪಾತಕಂ ಪಿಂಗಿ ಪೋದುದೆಂದು ಪೆಱಗಣ ವಾರ್ತೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞ್ದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪ್ರಸಾದಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದೊಡಾ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮರಿಂತೆಂದರ್:— ಮಗನೆ, "ಕೆಟ್ಟ ನೂಱುಂ ತಪಂಬಟ್ಟ ನೂಱು" ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂಟು; "ಪುಟ್ಟಿದೆಡೆಯ ಪೊನ್ನುಱುವುದು; ಪೋದೆಡೆಯ ತಪಮುಱುವುದು" ಎಂಬುದಱಿಂ ನೀನಿಲ್ಲಿ ತಪಂಬಡವೇಡ; ಕೇಳೀ ಕಾಂತ ವಿಷಯದ ಧರಣೀಭೂಷಣಪರ್ವತದೊಳಮ್ಮ ಸಧರ್ಮಿಗಳ್ ಶ್ರೀವರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಿರ್ಪರವರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು, ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನನೆನ್ನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದೆಂದು [1] ತಾಯ್ಗೆ ಪೇೞ್ದು ಬಂದು, ೨೧೧

ಆ ಗಿರಿಯನೆಯ್ದಿ ಬೇಗಂ
ಯೋಗೀಂದ್ರಂಗೆಱಗಿ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇೞ್ದೆ ಮಹಾ ।
ದ್ಯೋಗಿಗೆ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಂ
ತಾಗಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಕೊಂಡು ತಪದೊಳ್ನಿಂದಂ ॥ ೨೧೨

ಇತ್ತಲ್ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮಂ ಧನ್ವಂತರಿಯು ಪೋಗನಾರಯ್ದಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದೆ ಕೇಳ್ದು ಮಱುಗಿ ನಿಲಲಾಱದೆ ಎನಗೆನ್ನ ಕೆಳೆಯನ ಗತಿಯೆ ಗತಿಯೆಂದು ಬಂದು ಸಹಸ್ರಜಟಿಯೆಂಬ ತಾಪಸಂ ತೋಱೆ, ಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಮೆನಿಂದ ಧನ್ವಂತರಿಮುನಿಯುಂ ಮಾರ್ಗಮನಱಿಯದೆ ನುಡಿಸು

1 ಧರಣೀಭೂಷಣಗಿರಿಗಟ್ಟುವೆಂದು (ಗ)

ವುದುಂ ನುಡಿಯುದಿರ, [1] ಎನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿಯನೆಂದು ಮುನಿದು ಮಗುಳ್ದು ಬಂದಾ ತಾಪಸಂಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರೆ ಮಱುದಿವಸಂ ಧನ್ವಂತರಿಮುನಿ ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಂಭಾಷಣೆಯಂ ಮಾಡೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕರ್ಮೋದಯದಿಂ ಮುನ್ನಮೆನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿಯದಿರ್ದನೆಂಬ ಕೋಪದಿಂ ಮೋನಂಗೊಂಡಿರೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಿಂತೆಂದಂ :— ೨೧೩

ಸಲೆ ನಿನ್ನ ತಪದ ಫಲಮುಮ
ನೆಲೆ ಸಖ ಕೇಳೆನ್ನ ತಪದ ಫಲಮುಮನುರ್ವೀ ।
ವಲಯಂ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಕಡೆಯೊಳ್
ಫಲದಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಣಲಕ್ಕುಮೆಂದಲ್ಲಿಂದಂ ॥ ೨೧೪

ಬಂದುಗ್ರೋಗ್ರತಪಮಂ ಮಾಡಿ ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಧನ್ವಂತರಿಮುನಿನಾಥನಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳಮಿತಪ್ರಭ
ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ; ವಿಶ್ವಾನುಲೋಮನುಂ ಸ
ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭನೆಂಬ [2] ವಾಹನದೇವನಾಗಿ-
ದ್ವೀಪದೊಳಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ [ವಿಶ್ವಾ
ವಾಹನದೇವನಂ] ಕಂಡು,

ಕರೆವುದುಮಾತಂ ಭಯದಿ
ಪರಿತಂದತ್ಯಂತಭಕ್ತಿ
ಕ್ಕರೆ ನಕ್ಕು ದೇವ
ಚರಣದಿನಂದವ

ವಿಶ್ವಾನುಲೋ
ನದೇವನಱಿದು ಬೆಱಗಾ
ತ್ತಿಯ ಫಲಮನವಧಾರಿಸಿ

1 ಅನಿತರ್ಕೊಳ ಮಗ
2 ವಿಜಯನೆಂಬ ವ್ಯ

ರೊಳರೆಂಬುದಲ್ಲಮೆಮ್ಮಲ್ಲಿಯುಮೊಳ್ಳವರೊಳರೆನ್ನಂ ನೋಡವೇಡೆನೆ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೊಳ್ಳದರುಂಟಪ್ಪೊಡವಂಗೆ ತೋಱಿಮೆಂಬುದುಂ ಕರಹಾಟದೇಶದ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದೊಳಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಿಕಾರಣ್ಯದೊಳಿರ್ದ ಜಮದಗ್ನಿ [ಯೆಂಬ ಜಟಾಧಾರಿ] ಯಂ ತೋಱಿ,[1] ೨೧೭

ಆಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರ
ಮೇಂ ಪಡಿಮಾತೆಯ್ದೆ ಬಳ್ಳಿಯುಂ ಪುತ್ತುಗಳುಂ ।
ವ್ಯಾಪಿಸಿದುವು ಲೋಕದೊಳಿ
ನ್ನೀ ಪಾಂಗಿಂ ತಪದೊಳಸಗುವನ್ನರುಮೊಳರೇ ॥ ೨೧೮

ಎಂಬುದುಂ, ಕಡುಪೆರ್ಚಿನಿಂದಿಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ :— ೨೧೯

ಬಡವನ ಸುಖಮುಂ ಪಂದೆಯ
...ಸುನುಡಿಯುಂ ಮುಗಿಲ ನೆಟಿಲುಮಾಪರ ಮುನಿಸುಂ ।
...ಪಮುಂ ನೋ
...ಪ್ಪವೆರಸು ನಿಲಲಱಿದಪ್ಪುವೇ ॥ ೨೨೦

...ದ್ಯೋಗಳಿಂ ನಿನ್ನ ತಪಸ್ವಿಯ ನಚ್ಚಿನ
...ಗೀಜಗಪಕ್ಕಿಗಳಿಂ ವಿಗುರ್ವಿಸೆಯಾ
...ರ್ಪುದುಂ, ಮತ್ತೊಂದು ಗೀಜಗನವ
...ಕೀಯನ ಮದುವೆಗೆ ಬನ್ನಿಮೆನೆ,
...ರೆನೆನೆ, ನೀಂ ಗರ್ಭಿಣಿ ಬರ
...ಱಂದು ದ್ವಿಜಾಂಗನೆಯೊಳ್
...ಮನೆ, ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ
...ದು[2] ೨೨೧

...ಜಮದಗ್ನಿರಾಮನೆಂಬ ಜಟಾ

...ಸನೋಡೆ ದೆರಡುಗೀಜಗಂಗಳಿಂ
...ಕ್ಷಿ ಬಂದಾಗೀಜಗನಂ ನಾಳೆ
...ಾಡೆ, ಗರ್ಭಿಣಿಯಪ್ಪ ಗೀಜ
...ತ್ತುವರ್ಗಳೊಳ್ ನೆರೆವೆಯೆನೆ,
...ದುಂ (ಗ).

ಆನಲ್ಲದೆ ಪೆಱಪೆಱರಂ
ನೀನಳಿಪಿಂ ಮದನತಾಪದಿಂ ನೆರೆದೊಡೆ ಮ ।
ತ್ತೇನುಂ ಸೂರುಳನೊಲ್ಲೆಂ
ನೀನೀ ತಾಪಸನ ಪಡೆದ ಗತಿಯುಂ ಪಡೆವೈ ॥ ೨೨೨

ಎಂಬುವುಂ, ಕೃತಕಗೀಜಗನೆರಡೆಱಂಕೆಯಿಂದೆರಡುಂ ಕಿವಿಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಪೊಲ್ಲದಂ ನುಡಿದೈ, ತಡೆಯದೆ ಈ ತಪಸ್ವಿಯ ಗತಿಗೆ ನೀನುಂ ನಿನ್ನಾಳ್ದರುಂ ಪೋಗಿಮೆನೆ, ಜಮದಗ್ನಿಮುನಿ ಮುನಿದು ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ಕರತಳದೊಳ್ಪೊಸೆದು ಕೊಲಲುದ್ಯೋಗಿಸುವುದುಂ, ಅದೃಶ್ಯರೂಪದಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದರೆ, ೨೨೩

[1] ಪಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿವು ದೈವಂ
ನಿಕ್ಕುವಮೆಂದಿರ್ದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾಗಳ್ ।
ಪಕ್ಕಿಗಳೆರಡಱ ಪಾದಯು
ಗಕ್ಕೆಱಗಿ ಪತಂಗ ನುಡಿದೆಯಾಂ ಪಾತಕನೇಂ ? ॥ ೨೨೪

ಕೊಲಲ್ಬಗೆದೆಂ, ಕ್ಷಮೆಯಿಂದುಳಿದೆಂ ; ಕೇಳ್ವೈ ಪೂರ್ವದೊಳಾಂ ರಾಜರ್ಷಿಯೀಗಳಪ್ಪೊಡೆ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯಾಂ ಪೋಪ ಗತಿಗೆ ನೀವೇತಕ್ಕೆ ಪೋಗಲೊಲ್ಲಿರೆಂಬುದುಂ, ಮಾಯಾದ್ವಿಜಂಗಳಿಂತೆಂದರ್—ನೀನಪ್ಪೊಡೆ ಪುತ್ರಮುಖಮಂ ಕಾಣದೆ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಂಡೈ ; "ಅಪುತ್ರಸ್ಯ ಗತಿರ್ನಾಸ್ತಿ" ಯೆಂಬುದಱಿಂ ನಿನ್ನ ಪೋಪ ಗತಿಯನೊಲ್ಲೆವೆನೆ, ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಬಯ್ದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ಬಲಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದಿಂ ಗತಿಗಂಡೆನೆಂದು ತಮ್ಮ ಮಾವನಪ್ಪ ಪೂತಿಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಕೂಸಂ ಬೇಡುತುಂ ಮದುವೆನಿಂದನತ್ತಲಚ್ಯುತೇಂದ್ರಂ ವಾಹನದೇವನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತಿಂತೆಂದಂ.—

[1] ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟೆನ್ನ ಪೋಪ ಗತಿಗೆ ದೂಷಣೆಯಂ ಮಾಡಿದಿರೆಂತೆನೆ ನೀಂ ಮಕ್ಕಳ್ಪಡೆಯದೆ ತಪಂಬಟ್ಟೀ ನಿನ್ನ ಪೋಪೆಡೆಗೆ ಮಾರಿ ಪೋಕೆಂಬುದುಂ ತನ್ನ ಮಾವನಪ್ಪ ಪೂತಿರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಕೂಸಂಬೇಡಿದನಿತ್ತ (ಗ)

ಪಲಕಾಲಂ ತಪದಿಂದಂ
ಚಲದಿಂ ಸಂದಿರ್ದ ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಮುನಿಯುಂ ।
ತೊಲಗಿಸಿದೆನೊಂದು ವಚನದಿ
ನೆಲೆ ಕೇಳ್ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದಲ್ಲಿ ಪುರುಳೇನುಂಟೇ ॥ ೧೦೬

ಎಱಗಲನಾಪೇಲಿದೊಡ
ಮೆಱಗುಗುಮೆಱಿಯಲ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆಱಗದು ಸಂ ।
ದಱಿಕೆಯು ಕರ್ಪೂರಮಿದೊಡ
ಮೆಱಿವಿಲ್ಲದ ಜಡರುಮದಱ ಸಮನಾಗಿರ್ಪರ್ ॥ ೧೦೭

ಅದಱಿಂದಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪರ ತಪದೊಳ್ ಫಲಮಿಲ್ಲೆಂದು ಬಸಿಱಂ ಪೊಸೆದು ನಕ್ಕಿನ್ನಾಗಮಾಭ್ಯಸಿಗರಪ್ಪ ಮಹರ್ಷಿಯರಂತಿರ್ಕೆ, ಎಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥನಪ್ಪಾತನಂ[1] ಕೆಡಿಸಿದೆಯಪ್ಪೊಡೆ ಎಮ್ಮಂ ಬಿಟ್ಟಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದು ರಾತ್ರಿಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳ್ನಿಂದೆನ್ನ ತೋಱಿದ ಗೃಹಸ್ಥನಪ್ಪೀತನಂ ಕೆಡಿಸಿದೆಯಪ್ಪೊಡೆ ನೀನೆ ಪಿರಿಯನೆಂದೆನೆ[2] ವಾಹನದೇವಂ ಮುನಿದು, ೧೦೮

ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲಿಂ ಮಿಱಿಂ ಭೋರೆಂದು ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯಿಂ
ಕೆಡೆವ ಮರದಿಂ ಪಾವಿಂ ತೇಳಿಂದಿರುಂಪೆಗಳಿಂ ಮನಂ
ಗೆಡಿಪ ಪುಲಿಯಿಂ ರೌದ್ರಾಕಾರಂಗಳಿಂ ಬಿಡೆ ಪಾಯ್ವ ಬ
ಲ್ಪಿಡಿಗಮರುಳಿಂ ಕಿರ್ಚಿಂ ಕಾಡಾನೆಯಿಂದಳವಿಂಡಿನಿಂ ॥ ೧೦೯

ಜಡಿದು ಕರದಿಂ ಪೊ ಪೋ ಪೋಗೆಂದು ನೂಂಕುವ ಬೇಡರಿಂ
ಬಡಿಯುಲಿಱಿಯುಲ್ ಪೊಯ್ಯಲ್ ಮೇಲ್ವೀಳ್ವ ರಾಕ್ಷಸತಂಡವಿಂ
ದಡದುರ್ ತನುವಂ ಮತ್ತಂ ನುಗ್ಗಾಗೆ ತಿಂಬ ಕಡಂದುಱಿಂ
ಕೆಡೆವ ಮರದಿಂ ನೂಂಕುತ್ತೊತ್ತುತ್ತೆ ಬರ್ಪ ಪೊನಲ್ಗಳಿಂ ॥ ೧೧೦

---

[1] ಗೃಹಸ್ಥನಪ್ಪೀ ಜಿನದತ್ತನಂ (ಗ)

[2] ಕಿಡಿಸಿದೆಯಪ್ಪೊಡೆನ್ನಂಬಿಟ್ಟನ್ಯಾಯಿಗಳಿಲ್ಲೆಂದು ರಾತ್ರಿಪ್ರತುಮೆನಿಂದನಂ ತೋಱುವುದುಂ (ಗ.)

ಇವು ಮೊದಲಾದನೇಕೋಪಸರ್ಗಂಗಳಂ ಮಾಡಿಯುಂ, ತೊಲಗಿಸಲಾಱದೆ ಧರ್ಮಮುಮಂ ದೇವರುಮಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಯುಂ, ಬಂಧುಗಳ ರೂಪುಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆಯುನರಸಂ ಕವರ್ದಂ ಪಿರಿಯ ಮಗಂ ಸತ್ತನೆಂದುಮೇಗೆಯ್ದುಂ ತೊಲಗಿಸಲಾಱದೆ ಶ್ರಾವಕರ ಗುಣಮಿಂತುಟೆನಲ್ ಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪ ಮಹರ್ಷಿಯರ ಗುಣಮನಂತಿಂತೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬಾರದೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಯಾದನ ಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೀ ಗಗನಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆಯಂ ಸಂತಸದಿಂದೆನಗೆ, ೬೩೧

ಶಿವದ ಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪ ಸೌಖ್ಯಮನೀಯಲಾರ್ಪ ಜಿನೇಶ್ವರ
ಪ್ರವರಪಾದದೊಳಲ್ಲದರ್ತಿಯುಮೆಯ್ದೆ ಪತ್ತಿದ ಮೋಹಮುಂ
ನಿಮಗಿಹತ್ರದ ಸೌಖ್ಯಹೇತುಗಳಪ್ಪ ಮಂತ್ರ ಕುವಿದ್ಯೆ ಯಿಂ
ಬಿವಱೊಳಿಲ್ಲಣಮೆಂಬುದಂ ನೆಱೆ ಬಲ್ಲೆನಾದೊಡಮುಳ್ಕಱಿಂ ॥ ೬೩೨

ಅಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಮುಮಂ ಪರ್ವದಿನಂಗಳೊಳ್ ಪೋಗಿ ವಂದಿಸಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾಂ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿಪಿ ಪೂಜಿಸಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದನೆನಗೆ ಗಗನಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆ ಬಂದುದಿಂತೀ ವಿದ್ಯೆಯುನೆಮ್ಮ ದೇಹಾರದ ಮಾಣಿವರಸೇನಂಗೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂಬುದುಂ, ಲಲಿತಾಂಗಂ ಬೆಱಗಾಗಿ, ೬೩೩

ಆತಂ ದೇವಾಧೀಶ್ವರ
ನೀತಂ ಕಿಱುಕುಳಮನುಷ್ಯನೀತಂಗಾತಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೞಗಿದನೆಂದೊಡೆ
ಭೂತಳದೊಳ್ಧರ್ಮದಿಂದಮಗ್ಗಳಮುಂಟೇ ॥ ೬೩೪

ಜಿನದತ್ತಂ ಗುಣವಾರ್ಧಿ ತಪ್ಪೞಿಯುಂ ಜೀವಾದಿಗಳ್ಗಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂಗಾನಿನಿತೊಂದು ಪೆಂಪುವಡೆದೆಂ ದೇವಾಧಿದೇವಂ ಜಗ

ಜ್ಞಸಪೂಜ್ಯಂ ಜಿನನಂ ಜಿನಾಗಮಮುಮಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯಿಂ ನಂಬುವಾ
ತನ ಸೌಖ್ಯೋನ್ನತಿಯುಂ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ಪೇೞ್ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬಾರ್ವೇ॥
ಎಂದು ದರ್ಶನದೊಳ್ ನಿಶ್ಶಂಕನಾಗಿ ॥ ೧೩೬

ಕಡುದೊರ್ತಿರ ಮುಂ ದುಷ್ಟರ
ಗಡಣಂಗೊಂಡಳವೆ ಸೊಲ್ಗ ಮಿನ್ನಳಿಪಿಂದಂ ।
ಪಿಡಿಯೆಂ ಖಳಸಂಸ್ಕೃತಿಯುಂ
ಬಿಡುವೆಂ ಪಿಡಿವೆಂ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಸರಸಿಜಮಂ ॥ ೧೩೭

ಎಂದು [ತನ್ನ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಧನ್ವಂತರಿಯು ಕಥೆಯಿಂದಿಮ್ಮಡಿ ಯಾಗೆ ಸಂಸಾರಭೋಗಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ] ದೇವರ್ಷಿಯರೆಂಬ ಚಾರಣರ್ಷಿಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡು ತತ ಣದೊಳ ಚಾರಣರ್ಧಿಯು ನೆಯ್ದಿ ಪನ್ನಿರ್ತರದ ತಪದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನೆಗೞ್ದು, ಅಷ್ಟಾಪದ ಗಿರಿಯೊಳಷ್ಟವಿಧ [1] ಕರ್ಮಂಗಳಂ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಗೆ ಕೆಡಿಸಿ ತ್ರಿಲೋಕ ಶಿಖರಿಶೇಖರನಾದನಿಂತು, ೧೩೮

ಕೇಡಿಲ್ಲದೊಂದು ಸುಖಮಂ
ಮೊಡುವೊಡರ್ಹತ್ಪದಾಂಬುಜಾತಮ ಮೊೞ್ಕಂ ।
ಮೂಡವು ಪೆಱವೆಂಬೀ ಬಗೆ
ಕೂಡಿದೊಡಾತಂ ಕೃತಾರ್ಥನಾತನೆ ಧನ್ಯಂ ॥ ೧೩೯

ಎಂದು ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ [2]ನಿಶ್ಶಂಕೆಯು ಕಥೆಯುಂ ಪೇೞ್ವುದುಂ, ಪಿರಿದೊಂದುತ್ಸಾಹದಿಂ ನಂಬುಗೆ ಮನದೊಳಗುರ್ವಾಗೆ ಕೈಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿ ತ್ತಿರೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಂ ಸಡಿಲ್ದೊರ್ಮೆಯೆ ಪಱಿಪಡೆ ನಿರ್ವಾಣಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮಾಗಳ್

1 ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದೊಳಷ್ಟವಿಧ (ಗ) 2 ಎಂದು ಮುನಿರಾಜಹಂಸಂ (ಗ)

ದೊರೆಕೊಂಡಂತಾಗೆ ರಾಗಂಬೆರಸು ನಲಿದನಂದೆಯ್ದಿ ತ್ರೈವಿದ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಶ್ವರಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ [1] ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀ ರಾಜಹಂಸಂ ॥
೨೪೧

2 ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರವೃಢಮುಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿನಿಕರವಿಲುಳಿತ
ಕಿರಣಚುಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹ
ಮತ್ತಮಧುಕರ ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃ
ಪಯೋಧಿಹಿಮಕರನುತಭಾವಯುತ ದಿಗಂಬರ
ದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತ ಮಪ್ಪ
ಧರ್ಮಾಮೃತದೊಳ್
ದರ್ಶನಪ್ರಧಮಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

---

1 ಚಿತ್ತೋತ್ಸವಂ ಪುಟ್ಟಲತ್ಯಾ । ದರದಿಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚೂಡಾಮಣಿವಿಮಳ
ಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಸರಾಗಂ । ಬೆರಸಿರ್ದಂ ಯೋಗಿವಂದ್ಯಂ ಸುಕವಿ(ಗ)

2 ಇದು ಸಮಸ್ತಸುರಕಿರೀಟಮಣಿಗಣಮಯೂಖಾಲಂಕೃತಪರಮಜಿನ (ಬ)

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯನೊಲಿಪ ಗುಣ
ಕ್ಕೇ ಕಮನೀಯಪ್ರಣೂತನಿಶ್ಶಂಕೆ ಲಸ |
ತ್ಪ್ರಾಕಾರವೆಂದು ಪೆರ್ಚಿಗಂ
ಕ್ಯಕೊಂಡಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕವಾಕಂದಂ ‖ ೧

ಅಂತಾಪ್ತಾಗಮಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ನಿಶ್ಶಂಕಮನನಾಗಿ ಮುಂದಣ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಯುಂ ಬೆಸೆಸಿಮೆಂದು ಗೌತಮಗಣಧರರ್ಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮುಕುಳಿತಕರಕಮಲನಾಗಿರ್ಪುದುಂ [1] ಗೌತಮಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದರ್:— ತಂಬುಲದಂತೆ ಸಂಗೀತದಂತೆ ದಿವಸದಂತೆ ಮುತ್ತುಗದಂತೆ ವಜ್ರದಂತೆ ಲೋಕದಂತೆ ವೀಣೆಯಂತೆ ಗಾಳಿಯಂತೆ ವಿಪ್ರರಂತೆ [2] ಸಿದ್ಧರಂತೆ ತ್ರಿಸರದಂತೆ ದರ್ಶನಮುಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಮೆಂಬ ಮೂಱರೊಳಂ ಕೂಡಿ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ನಡೆವುದು. [3] [ಇನ್ನಾ ಕಥೆಯ ಮಹಿಮೆಯೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ, ೨

---

1 ನಿಶ್ರೀಯುಸಶ್ರೀಯ ಮನದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಯುಂ ಶ್ರೇಣಿಕಂಗೆ ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂತೆಂದು ಪೇಳಲೊಡಗಿದರ್ (ಕ) ; ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಮಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದರ್ (ಗ)

2 ಲಂಕೆಯಂತೆ (ಗ)

3 ಕರಮೊಪ್ಪುವ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಳೆರಡಿಲ್ಲದೆ ನೆರೆದು ಶುಭದೊಳೞಿಗುವ ಮನುಜಂ |
ಗರಿದುಂಟೆ ಜಗತ್ತ್ರಯದೊಳ್ಪರಮಾರ್ಥಂ ಮುಕ್ತಿಗದು ತವರ್ಮನೆಯಲ್ತೇ ‖

ಇನ್ನದಱೈಶ್ವರ್ಯಮೆಂತೆಂದೊಡಂ, ಅಂಗವಿಷಯದ ಚಂಪಾಪುರದೊಳ್ ಪ್ರಿಯದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನಿರ್ಪನಾತನ ಮನೋಹರಿಯನಂಗವತಿಯೆಂಬಳವರ್ಗಂ ಪ್ರಿಯನಂದನೆ ಗುಣರತ್ನಾಭರಣೆಯೆನಿಪನಂತಮತಿಯೆಂಬಳ್, ಮತಿವಂತೆ ಬಗೆಗೆ ಬಂದು (ಗ)

ಅಗಣಿತಮಪ್ಪ ಪೆರ್ಗೞಿಗಳಿಂ ನೆಱೆ ವಾರಿಜಷಂಡದೋಳಿಯಿಂ
ಸೊಗಯಿಸುತಿರ್ಪ ಕೆಯ್ವೊಲದಿನಾಡುವ ಗೋಕುಲದಿಂ ಕುಬೇರನಿಂ
ಮಿಗಿಲೆನಿಪ್ಪೊಕ್ಕಲಿಂ ವಿಬುಧಸಂಕುಳದಿಂ ತುಱುಗಿರ್ದ ನಂದನಾ
ಳಿಗಳಿನಳುಂಬಮುನ್ನತಿಯಿನಂಗಮಹೀವಳಯಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೩

ಅಂತೊಪ್ಪುವಂಗವಿಷಯದೊಳ್ ಧರಾಂಗನೆಯ ಕೈಯ ಮಣಿದರ್ಪಣದಂತೆ, ೪

ಸುತ್ತಿದ ನಂದನವನದಿಂ
ಮುತ್ತಿದ ಕೆಯ್ವೊಲದಿನೆಸೆವ ಪದ್ಮಾಕರದಿಂ ।
ದುತ್ತುಂಗಜಿನಾಲಯದಿಂ
ದುತ್ತಮಪುರಮೆನಿಸಿ ನೆಗೞ್ದ ಚಂಪಾಪುರದೊಳ್ ॥ ೫

ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿಸೋಮನುಂ ವೈಶ್ಯವಂಶಲಲಾಮನುಮಪ್ಪ ಪ್ರಿಯದತ್ತನೆಂಬ ವಣಿಗ್ವಂಶಕುಲತಿಲಕನಪ್ಪನಾತನ ಮನೋಹರೆಯಂಗಮತಿಯೆಂಬಳಂತವರಿರ್ವರ್ಗಂ ಪ್ರಿಯನಂದನೆ ಗುಣಗಣಾಭರಣೆಯನಂತಮತಿಯೆಂಬಳ್,] ೬

ಅತಿಚೆಲ್ವೆ ಬಗೆಗೆವಂದುದ
ನತಿಶಯದಿಂ ಪಲವುಮಕ್ಕಳುಂ ತಾನುಂ ಸಂ ।
ತತಮುಂ ಮಹಿಮೆವೆರಸುತಾ
ಡುತುಮಿರ್ತೆಱದಿಂದೆ ಪೋಗೆ ಪಲವುಂ ದಿವಸಂ ॥ ೭

ಒಂದುದಿವಸಮನಂತಮತಿಯೊಡನಾಡುವ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ರಾಗದಿಂ ಮದುವೆಮಾಡುವೆವೆಂಬುದ್ಯೋಗದಿಂ ತರಿಸಿ ಬೊಂಬೆಯನೊಂದಂ,

ಲೀಲೆಯಿಂದುಡಿಸಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮಂ
ಸೋಲೆ ಕತ್ತುರಿಯ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟು ಪೊ
ನ್ನೋಲೆಯಂ ತೊಡಿಸಿ ಚೆಲ್ವನಪ್ಪ ಪೂ
ಮಾಲೆಯಂ ಮುಡಿಯಿಸುತ್ತುಮರ್ತಿಯಿಂ ॥ ೯

ಇಂತು ನೆಱೆಯೆ ಪಸದನಂಗೊಳಿಸಿ, ೧೦

ಮದವಣಿಗನೆಂದು ಪಂಕಜ
ವದನೆಯು ಸಾಱಿರಿಸಿ ರಾಗವೊದವಿರೆ ಮನದೊಳ್ ।
ಮುದದಿಂ ಕೈಪಱೆಗುಟ್ಟು
ತ್ತೊದವಿಂದಂ ಮಕ್ಕಳಾಡುತಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ ॥ ೧೧

ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಬಸದಿಗೆ ದೇವರಂ ಕಾಣಲ್ಪೋಗುತ್ತ ಕಂಡು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೊಂಬೆಯ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಮಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂಡಾಡಿ ಕದಪಂ ಕರ್ಚಿ ಬೞಿಕವಿಂತೆಂದಂ[1]: — ೧೨

ಸ್ನೇಹದಿಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟದೆ ಪಾರವರ್ಮಂಗಳತೂರ್ಯರವಂಗಳು
ತ್ಸಾಹದಿಂದಮೆರ್ದೊಪ್ಪದೆ ನಂಟರ್ ಬಾರದೆ ಪಾವನರತ್ನಸಂ
ದೋಹದಿಂದೆಸೆವಂತು ವಿವಾಹಮಂ ಕರಮೊಪ್ಪಿರೆ ಮಾಡದಾಂ
ಮೋಹದಿಂ ನೆಱೆ ನೋಡದೆ ನೀನಾತ್ಮೇಶನನಟ್ಟುಱುಳರ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೩

ಇಂತು ಕದ್ದು ಮದುವೆಯುಪ್ಪುದುಚಿತಮಲ್ತೆಂದು ತ್ರಸ್ತರಿಯಾಡುತ್ತುಂ ಮುದ್ದಾಡಿ ಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕಂಡು ಭಟ್ಟಾರಕರಂ[2] ವಂದಿಸಿ ನಿತ್ಯವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡು [3]ಕಿಱಿದುಬೇಗಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ದು ಬೞಿಕ್ಕವಿಂತೆಂದಂ : — ೧೪

ನೋಡಿರೆ ಚೋದ್ಯಮನಕ್ಕನ
ಮಾಡಿದುದಂ ನಂಟರಱಿಯದಾನಱಿಯದೆ ಮುಂ ।
ಮಾಡದೆ ಜಿನಪೂಜೆಯನೊಡ
ನಾಡುವ ಕೂಸುಗಳುಮೆಯ್ದೆ ತಾನುಂ ಕಳವಿಂ ॥ ೧೫

ಸಮಕಟ್ಟಿಂ ಮದುವೆಯಾದಳ್ ; ನಿಮ್ಮ ಗುಡ್ಡಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತಮಂ ಕುಡಿಮೆಂಬುದುಂ, ವರದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ ನಗುತ್ತುಂ ನಿನ

---

1 ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಮೊಂದುದಿವಸಮನಂತಮತಿಕುಮಾರಿಯ ಕೆಲದೊಳೊಂದು ಬೊಂಬೆಯನಿರಿಸಿ ಮದವಣಿಗನುಂ ಮದವಣಿಗೆಯುಮೆಂದು ಕೈಪಱೆಗುಟ್ಟುತ್ತೆ ನೆರೆದಾಡುತ್ತುಮಿರೆ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಕಂಡು ಬಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕದಪಂ ಕರ್ಚಿ ಮುದ್ದಾಡಿಸಿ ಮಗಳ್ಗಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

2 ವರದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ (ಗ) 3 ಸಿದ ಶೇಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ಕಿಱಿದು (ಕ)

ಗಿಂದು ಮೊದಲಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತಮಂ ಕೊಟ್ಟೆವೆಂಬುದುಂ ಮಹಾ
ಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನದೊಳಿಂತೆಂದಳ್:— ೧೬

ಬಡವಂಗೊಪ್ಪುವ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕುರುಡಂಗಕ್ಷಿದ್ವಯಂ ಕೂಪದೊಳ್
ಕೆಡೆವಂಗಡ್ಡಯಿಪಡ್ಡಗೊಂಬು ರುಜೆಯೊಳ್ಬೀವಂಗೆ ದಿವ್ಯೌಷಧಂ
ಬಿಡದೀ ಸಂಸೃತಿಯೊಳ್ ದುರೌಘವಶದಿಂ ಬೀವರ್ಗೆ ತತ್ಸುವ್ರತಂ
ಗಡ ಕೈಸಾರ್ದೊಡೆ ಭಾವಿಸಂದವನೆ ಧನ್ಯಂ ಭೂರಿಭೂಚಕ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೭

ತರುನಿಕರಂಗಳೊಳ್ಮಲಯಜಂ ಭಗಣಂಗಳೊಳಬ್ಜವೈರಿ ಭೂ
ಧರನಿಚಯಂಗಳೊಳ್ಸುರನಗಂ ದೃಷದಾವಳಿಯೊಳ್ಸುರತ್ನಮು
ರ್ವರೆಗಧಿನಾಥರೊಳ್ನೆಗೞ್ದ ಚಕ್ರಿಗಳಯ್ದೆ ನಿಳಿಂಪರೊಳ್ಸುರೇ
ಶ್ವರನಿರವೆಂತುಟಂತುಟೆ ಧರಿತ್ರಿಯ ದೇವರೊಳಂ ಜಿನೇಶ್ವರಂ ॥ ೧೮

[ಇಂತಾರ್ಗಮಪೂರ್ವಮೆನಿಸಿದ ಜಿನೇಶ್ವರಂ ಮುನ್ನಿನ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂದೆನಗೆ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯಾದಂ ; ಮತ್ತಂ][1] ರೂಪುಂ ಸ್ನೇಹಮುಮುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯುಂ, ಕಾರುಣ್ಯಮುಂ ಕೋಡುಮುಳ್ಳಾಳ್ದನುಂ ಬೆಳಸುಮಾಜ್ಞೆಯುಮುಳ್ಳ ದೇಶಮುಂ, ಪಾಲುಂ ಶೀಲಮುಮುಳ್ಳಾವುಂ, ನಿರ್ವೇಗಮುಂ ವ್ರತಮುಮುಳ್ಳ ತಪಮುಂ, ಶ್ರೀಯುಮಾಯುವುಮುಳ್ಳ ಬಾಳುಂ, ಶಕ್ತಿಯುಂ ಭಕ್ತಿಯುಮುಳ್ಳ ದಾನಮುಂ, ಚೆನ್ನುಂ ಪೊನ್ನುಮುಳ್ಳ ಸೊಬಗುಂ, ಗೆಲ್ಲಮುಮುದಟುಮುಳ್ಳ ತೇಜಮುಂ, ತೀರ್ಚುವ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಸತ್ವಮುಂ, ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಮುಂ ವ್ರತಮುಮುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಮುಂ ಪಡೆಯಲರಿದದುಕಾರಣದಿಂ, ೧೯

ಬಾಲತೆಯೊಳ್ದರ್ಶನಮುಂ
ಮೇಲೆನಿಪೀ ವ್ರತಮುಮೊಡನೆ ಸಂಭವಿಸಿದುವಾ ।
ನಾಲಸ್ಯದಿನಿವನುೞಿದೊಡೆ
ಮೇಲೆನಗಿಂತಪ್ಪ ಪುಣ್ಯದೊದವಾದಪುದೇ ॥ ೨೦

---

1 ಮತ್ತಮೆನ್ನಭಾಗ್ಯದಿಂ ತವುಡಿಂಗಂ ಮಾಣಿಕಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂಬಂತೆ ರೂಪುಂ (ಬ. ಕ.)

ಕೆಱೆಯನೊಡೆದು ತೊಱೆಯುಂ ತೀವುವ, ಮನೆಯನಱಿದು ಬೇಲಿಯನಿಕ್ಕುವ, ಹಾಸನಱಿದು ಕಂಥೆಯುಂ ಪೊಲಿಸುವ, ಮೆದೆಯುಂ ಸುಟ್ಟುರಳಂ ಕುಱುಕುವ, ತುಪ್ಪಮನೊಕ್ಕು ಸಗಣಮಂ ಕೊಳ್ವ, ಕಸ್ತೂರಿಯುಂ ಬಿಸುಟು ಕೆಸಱಂ ಕೊಳ್ವ, ಬಂಡಾರಮಂ ಈಡಾಡಿ ಕಾಚಂ ಸಂವರಿಸುವ, ಬಟ್ಟೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಂ ಪುಗುವ, ಕೆಯ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪುಲ್ಲಂ ಕೊಳ್ವ, ಪೊನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಸಿಯುಂ ಕಟ್ಟುವೆಗ್ಗನಂ ಪೋಲ್ವೆನೀ ದರ್ಶನಮಂ ವ್ರತಮುಮಂ ಬಿಟ್ಟೆನಪ್ಪೊಡೆಂದು ಮನಮಂ ತಿಬ್ಬಂ ಮಾಡಿ, ೨೧

[ಎಂದು ಮನದೊಳ್ಮಹೋತ್ಸವ
ದಿಂದಂ ಮುನಿಪತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಂದಿಸಿ ಪೆ ।
ರ್ಚಿಂದಂ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬೇಗಂ
ಬಂದು ಮನೋಮುದದಿನಂಬುಜಾನನೆಯಿರ್ದಳ್ ॥ ೨೨

ಇರ್ಪುದುಂ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಹಸನದಿಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗೆ] [1] ೨೩

ಸಿಸುವಂ ತಾಯೊಕ್ಕಲಿಗಂ
ಸಸಿಯುಂ ನೆಲನಂ ಮಹೀಭುಜಂ ಕಡುಲೋಭಂ ।
ಕಸವರಮಂ ಭೀತಂ ತ
ನ್ನಸುವಂ ನೆಱೆ ಶೀಲಮಂ ಮಹಾಸತಿಯುಪ್ಪಳ್ ॥ ೨೪

ರಕ್ಷಿಸುವಂದದಿಂ,[2] ೨೫

ಸನ್ನುತಗುಣಗಣನಿಳಯೆ ಮ
ಹೋನ್ನತೆ ಬಿಡದೈದುವರ್ಷದಿಂ ತೊಡಗಿ ಕರಂ ।
ಪನ್ನೆರಡಬ್ದಂವರೆಗಂ
ಭಿನ್ನಾಂಬುಜವದನೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತುಂ ವ್ರತಮಂ ॥ ೨೬

---

1 ಮನೆಗೆವೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯೆಂಬ ಪೆಸರೆಸೆಯೆ (ಗ).

2 ತನ್ನಸುವಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ತೆಱದಿಸೀಸುವ್ರತಮುಂ, ಸನ್ನುತ (ಗ)

ಇದೊರ್ಂದುದಿನಂ ಪೆಱಗಣ ನಂದನವನದೊಳ್ [ಪೋಱ್ತು ಪೋ
ಗಿಂಗೆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರುಂ ತನ್ನೊಡನಾಡುವ ಕುವರಿಯರುಂ ಬೆರಸು
ಪೋಗಿ, ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪೂವಿನಾಭರಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ಚೂತಮಹೀ
ಜದ ಕೆಳಗಣ ಪೊನ್ನ] ಯ್ಯಾಲನೇಱ, ೭೭

ಅಳಿನಿನಾದಮುಮುಯ್ಯಾಲ ಧ್ವನಿಯುಂ ಮನೋಹರಮಪ್ಪಿನಂ
ಜಳಜನೇತ್ರೆಯರೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ತೂಗುತುಂ ನೆರೆದೊಂದಿ ಕೋ
ಮಳನಿನಾದದಿನಾದಿದೇವರ[1] ವಸ್ತುರೂಪಗುಣಸ್ತವಂ
ಗಳನೆ ಪಾಡೆ ವಿನೋದದಿಂ ತರಳಾಕ್ಷಿಯಾಡುತುಮಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೭೮

[ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ಕಿನ್ನರಗೀತಮೆಂಬ
ಪೊೞಲನಾಳ್ವ] ಕುಂಡಲಮಂಡಿತನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ತನ್ನಗ್ರಮಹಿಷಿ
ಸುಕೇಶಿನಿವೆರಸು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಕಾಮವಿಹಾರಾರ್ಥಂ ಬರು
ತ್ತುಂ [ಉಯ್ಯಲಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪನಂತಮತಿಕುಮಾರಿಯುಮಂ] ತೊಟ್ಟನೆ
ಕಾಣ್ಬುದುಂ; ೭೯

ವಿರಹಾನಲನಳುಱೆ ವಿಯ
ಚ್ಚರರಾಜಂ ನಿಲಿಸಲಾಱದೊಡಲಂ ದಾಹ ।
ಜ್ವರಮಾದರಂತೆ ಕಾಯ್ಪಿಂ
ದುರಿಯುತ್ತುಂ ಬೆಯ್ವ ಶೈಲಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದಂ ॥ ೮೦

ಅರಲಸರಲ್ಕೆದೆಂಬಕಾರ್ಮಂಗೆ ಲೋಕದ ಮಾನಿಸರ್
ತೊಲಗದರಲಂಬಾತಂಗೈದಪ್ಪೊಡೆನ್ನನೆ ಪೋಗದ

---

1 ನಿನಾದದೆ ದೇವವಂದ್ಯನ (ಬ, ಕ.)
ಬಡನೊಡನೆಕಾಮಬಾಣಂ
ನಡುಕೊಲ್ವರಮೂರ್ಛೆಬೆಗಡುಗೊಂಡತ್ತಿತ್ತಲ್ ।
ಮಿಡುಕದೆನಿಲಿಸಿವಿಮಾನಮ
ನಡಿಗಡಿಗಳ್ಕರ್ತನೋಡಿವಾಜಬಮುಖಿಯಂ ॥ ೮೦
ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ:–(ಬ, ಕ) ೮೧

ಗ್ಗಲಿಸಿ ನಡುವೆಂಬೋವ್ರೊವೆತ್ತ್ಯದ್ಭುತಂ ಶತಕೋಟಿಗಂ
ಪಲವುಪಲವೆಂದಾಗಳ್ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಮನಮಿಕ್ಕಿದಂ ॥ ೩೩

ಇವಳ ಕಡೆಗಣ್ಣೆಂಬೀ ಲೇಸಪ್ಪ ಕೂರ್ಪಿನ ಬಾಣದಿಂ
ದಿವಳ ಮುಖಮೆಂಬಗ್ಗಂಬೆತ್ತಿರ್ದ ಪೆಂಪಿನ ಚಕ್ರದಿಂ
ದಿವಳ ನಳತೋಳೆಂಬೀ ತೀವ್ರಾಸಿಯಿಂ ಸ್ಮರನಂಜಿಪಂ
ಕುವಿಟನದಟಂದೆನ್ನಂ ತಾನೊರ್ವನಂಜಿಸಲಾರ್ಪನೇ ॥ ೩೪

ಎಂದು ಕಾಮಸಂತಾಪದಿಂ ಪಲುಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸುತ್ತುಂ ಪೆಂಡತಿ
ಯಪ್ಪ ಸುಕೇಶಿನಿ ತನ್ನೊಡನಿರ್ದಳಪ್ಪುದಱಿಂ ನೆಲಕ್ಕಿೞಿದು ಕುಮಾರಿ
ಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲಣ್ಮದೆ, ಕುದಿವ ಕೂೞಂತೆ ಕುದಿದು ದಗೆಯೇಱಿದ
ಕೋಡಗದಂತೆ ಬೆಱಗಾಗಿ ಬಾಣತಿಸೂಳಯಂತೆ ಪಿಡಿವಿಡಿಗೊಂಡು ತಳಾ
ಱನಂ ಕಂಡ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಕುಸಿದು ಪೇಳಗೆಯೊಳಗಣ ಪಾವಿನಂತುಮ್ಮ
ಳಿಸಿ ಬೇಸಗೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಯ್ದು ಪಿರಿದಾಗಿ ತೆಱುವ ಬಕ್ಕಲಂತೆ
ನೆಲನಂನೋಡಿ ನೀರ್ವಡೆಯದ ಗಿಡುವಿನಂತೆ ಮುಖಂಬಾಡಿ ಎಣ್ಣೆಮು
ಟ್ಟದ ಕುಂಬಳಕಾಯಂತೆ ಬಳಗೊಳಗೆ ಕೊಱಿತು ಕುದಿವ ನೀರಂತೆ
ಮಱುಗಿ ದರಿಯುಮರದಂತಲ್ಲಾಡಿ ಆನೆಯ ಪರಿಕಾಱನಂತೆ ಪಲಪಂ ಚಿಂ
ತಿಸಿ ಕಳನನೇಱಿದಂಕದವನಂತೆ ಬೆಱಗಂನೋಡಿ ಬಕವೇಸಿತನದಿಂದೊ
ಡಲ ಸೂಡಿಂಗಿರಲಾಱದೆ ಪುಸಿಗೂರ್ಮೆಯಿಂದೋಪಳನಪ್ಪಿಕೊಂಡು
[ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ:— ೩೫

ಇತ್ತಲಪ್ಪೊಡೆ ನಮ್ಮ ಕಾಣದ ನಾಡುಗಳ್ಪಲವಿಲ್ಲ ಕೇ
ಳತ್ತಲೇವುದೊ ಪೊಕ್ಕು ನಾಳ್ ವಿನೋದದಿಂದೊಡನಿರ್ವರುಂ
ಮುತ್ತಿನಾಭರಣಂಗಳಂ ನೆಱೆ ತೊಟ್ಟು ಚೀನಮನುಟ್ಟು ಕೇ
ಳುತ್ತರಾಶೆಗೆ ಪೋಗಿ ಭೋಗಿಸುವಂ ಸುರೇಂದ್ರಗಿರೀಂದ್ರದೊಳ್ ॥ ೩೬

ಎಂದು ಕೃತಕವಚನದಿಂ ನಂಬೆ ನುಡಿದು ಪೊೞಲ್ಗೆ ಪೋಗಿ
ಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಲ್ಲಳಂ ವಂಚಿಸಿ ಪೋಪ ಬಗೆಯಂ ನೆನೆದು,
ಸುಕೇಶಿನಿಗೆ ಮಣಿಕುಂಡಲಮಂಡಿತನಿಂತೆಂದಂ :—] [1] ೩೭

---

[1] ಪುರಕ್ಕೆ ಮುಗುಳ್ದು ಪೋಗಿ (ಗ)

ನೀನಿಲ್ಲಿರ್ ಪೇಳುನಗ
ಕ್ಕಾನೊರ್ವನೆ[1] ಪೋಗಿ ಬಂದಪೆಂ ರಮಣೀಯಂ ।
ಸಾಧನಂಗಳಡೆಯುನಱಿದೆಂ
ದಾ ನೀರೆಗೆ ಕೂರ್ಪನಂತೆ ನುಡಿದಾ ಖಚರಂ[2] ॥ ೩೮

[ವಿಮಾನಮನೇಱಿ ಪುರಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಡಗಣದೆಸೆಗೆ ತನ್ನ ಪೋಗಂ ತೋಱಿ ಕಿಱಿದೆಡೆಯಂ ಪೋಗಿ ಮಗುಳ್ದು ತೆಂಕಮುಖನಾಗಿ ಮರುಜ್ಜವದಿಂ] ಚಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದುಯ್ಯಾಲನೇಱಿರ್ದನಂತಮತಿಯಂ ತನ್ನ ವಿಮಾನದೊಳೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಕನ್ನೆಯ ರೂಪಂ ನೋಡಿ, ೩೯

ಎಳಲತೆಯಿನೆ ಬಿದಿ ಲೋಕಮ
ನಳಲಿಸಲೆಂದರ್ತಿವೆಟ್ಟು ವನಿತಾರೂಪಂ ।
ಗಳಯಿಸಿದನಱಿದೆನಲ್ಲದೊ
ಡುಳದಂತಂಗನೆಯರಿಂತು ಚೆಲ್ವೆಯರೊಳರೇ ॥ ೪೦

ಕಂತುವಿನಾರಾಧಿಪ ದೈ
ವಂ ತಡೆಯದೆ ಕಾಮನಿಸುವ ಸರಲೆನಿಸಿರ್ದಾ ।
ಕಾಂತೆ ದೊರೆಕೊಂಡಳೆನಗೆ
ನ್ನಂತಾವಂ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನೋಂತವಂ ಖೇಚರರೊಳ್ ॥ ೪೧

[ಮತ್ತಂ, ಲೋಕದೊಳ್ನೋಡದ ಪೆಂಡಿರಿಲ್ಲ ಆಡು ಮುಟ್ಟದ ಗಿಡುವಿಲ್ಲ; ಈ ಕಾಂತೆಯಂತೆ ಚೆಲ್ವೆಯಂ ಕನಸಿನೊಳಪ್ಪೊಡಂ ಕಂಡ ಱಿಯೆಂ ॥ ೪೨

ಪಿರಿಯೊಳೂಪ್ಪುವ ರೂಪನಿಂದ್ರನ ಕಾಂತೆಯೊಳ್ಕಡುಚೆಲ್ವನಂ
ಬುರುಹದೊಳ್ಮುಖಬಿಂಬಮಂ ಶಿಶುಚಂದ್ರನೊಳ್ ನೊಸಲಂ ಮೃಗೇ
ಶ್ವರನೊಳೊಳ್ನಡುವಂ ಮನೋಜನ ಬಾಣದೊಳ್ಬೆರಲಂ ಮನೋ
ಹರಿಯಿವಳ್ಸಱೆಗೊಂಡಳೋ ನೆಱೆ ಸೂಱೆಗೊಂಡಳೊ ಪೇೞಿದಂ ॥ ೪೩

1 ದಕ್ಷಿಣದೆಸೆಗಾನೊರ್ವನೆ (ಗ)

2 ಆ ನಾರಿಗೆ ನಂಬಿ ನುಡಿದು ಖಚರಾಧೀಶಂ (ಗ)

ಎಂದು ಕುಮಾರಿಯು ಹಾವಭಾವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮಂಗಳಂ ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳ್ ಪೊಗೞುತ್ತುಂ, ಮನದೊಳ್ ಸಂತಸದಂತವನೆಯ್ದಿ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಮನಂತಮತಿಕುಮಾರಿ, ೪೪

ನಯದಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರಚರಣ
ದ್ವಯಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಶೌಚಕ್ಕನಗಿಂ ।
ನಿಯತಂ ವೇಳೆಯೆನುತ್ತುಂ [1]
ಭಯದಿಂದಂ ನೋಡಿ ನಾಡೆ ನಡುಗುತ್ತಿರ್ದಳ್ (?) ॥ ೪೫

ಅಂತು] [2] ಪೆಣನಂ ಕಂಡ ಪಂದೆಯಂತೆಯಂಜುತ್ತುಂ, ರೌದ್ರನಂ ಕಂಡ ಸಾಧುವಿನಂತೆ ಮಿಡುಕಲಣ್ಮದೆ ನೆಲನಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಬೆಟ್ಟದ ನಪ್ಪರಸಿನ ನಾಡಂತೆ ಬೆಬ್ಬಳಿಸುತ್ತುಂ, ಎಱೆಯು ಕೆಱೆಯಂತೆ ಮೊಗಂ ನೀರೋಡುತ್ತುಂ, ಮಕ್ಕಳಂತೆ [3] ವಿಮಾನಮಂ ಬಿಡದೆ ಪತ್ತುತ್ತುಂ, ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿಯಂತೆ ವ್ರತರಕ್ಷಣೋಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತುಂ,ಬೊಹಂಗಂಗೆ ಬೇಸತ್ತ ಸೂಳೆಯಂತೆ ವಿಮಾನದೊಂದೆಸೆಯಂ ನೆಮ್ಮುತ್ತುಂ, ಮುಳ್ಮರದ ಕೆಳಗಿರ್ದ ಲತೆಯಂತೊಸರಿಸುತ್ತುಂ, ಸುಂಕಿಗನಂ ಕಂಡ ಭಂಡಮುಳ್ಳನಂತೆ ಸಂಕಿಸುತ್ತುಂ, ಆಜ್ಞಾಪರನಪ್ಪರಸಿನಂತೆ [4] ಮನಮಂ ಸಂತೈಸುತ್ತುಂ, [5] ಕೂರ್ಪರಂ ನೆನೆವಂತೆ ಜಿನಾಗಮಮಂ ಭಾವಿಸುತ್ತುಂ ಭಯಮುಳ್ಳ ಬಟ್ಟೆಯಂ ಪೋಪರಂತೆ ಇರ್ಕೆಲನಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಕ್ಷಮಾನ್ವಿತೆಯುಂ ಸಾಗರದಂತೆ ಗಂಭೀರೆಯುಮಾಗಿಪ್ಪುದುಮತ್ತಲ್, ೪೬

ಶತಪತ್ರಾನನೆ ಖಚರನ
ಸತಿ ಕೂರ್ಪುದಱಿಂದೆ ಖೇಚರೇಂದ್ರನೊಳಾದಾ ।
ಕೃತಕಮನಱಿಯದೆ ತಡೆದಂ
ಪತಿಯಿದನಾರಯ್ವೆನೆಂದು ಮನದಾದರದಿಂ ॥ ೪೭

---

1 ಚಿತ್ತದೊಳುನಿಲಿಸಿ ಶೌಚಕ್ಕಾನಿಂನಿಯತಂವೇಳೆ (ಕ. ಬ.)

2 ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ರಾಗಿಸುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಅನಂತಮತಿ (ಗ)

3 ಸನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ (ಕ) 4 ಅನ್ಯಾಯವಿದನೂರಂತೆ (ಗ)

5 ಮಹರ್ಷಿಯಂತೆ ಶುಭಭಾವನೆಯಂ ಭಾವಿಸುತ್ತುಂ, ಕೂರ್ಪರ ಬರವಂ ಪಾರ್ವರಂತೆ ವಿಮಾನದೊಂದೆಸೆಯಂ ನೆಮ್ಮುತ್ತುಂ, ಜಿನಾಗಮಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ, ಭಯಮುಳ್ಳ (ಕ.ಬ)

ಅವಲೋಕಿನೀವಿದ್ಯೆಯುಂ [ನೆನೆದು ಬರಿಸಿ ಮದ್ವಲ್ಲಭನೇಂಕಾರಣಂ ತಡೆದನೋ ಬೇಗವೂರಯ್ದು ಬರ್ಪುದೆಂದು ಪೇಳ್ವುದುಂ, ಪೋಗಿ ಖಚರನಿರ್ದೆಡೆಯುನಱಿದು ಬಂದು ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮನೊಂದುಗುಂದ ದಂತೆ ಪೇೞ್ದುದುಂ,] [1] ಸುಕೇಶಿನಿ ಕೇಳ್ದು ತುಂಬರುಗೊಳ್ಳಿಯುಂ ಕಂಬ ದೊಳ್ಪ್ರಯ್ದಂತ ಸಿಡಿಲ್ದು [ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ] ೪೮

ಕರವೆನ್ನನುಅದೆ ಪೋದಂ
ಬರಚರನುಮನವನ ಕೂರ್ಪ ವನಿತಯುುವಂ ಚ |
ಚ್ಚರದಿಂ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ದೊಡೆ
ಧರೆಯೊಳ್ ಖೇಚರಿಯೆಯಲ್ಲ ನಾಂ ಗೋಚರಿಯೆ * || ೪೯

[ಎಂದು ರೌದ್ರರೂಪೆಯುುಂ ಪಾಪಿಯುಮಪ್ಪುದಱಿಂ ವಜ್ರದಂಡ ಮನುರದೊಳವುರ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಿತ್ತು ಬಾಳ್ವರಸು ಬರ್ಪಾಕೆಯುಂ ದೂರ ದೊಳ್ ಕಂಡು ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಕುಂಡಲಮಂಡಿತಂ ಬೇಗದಿಂ ಪರ್ಣ ಲಘುವಿದ್ಯೆಯುಂ ಬರಿಸಿ ನೀನೀಕನ್ನೆಯುಂ ನೆಲಕ್ಕಿೞಪಿ ಬರ್ಪುದೆಂಬುದುಂ ತದ್ವಿದ್ಯಾದೇವತೆ, ೫೧

ವನಜಾನನೆಯುಂ ಪಿಡಿದೊ
ಯ್ಯನೆ ವಸುಮತಿಗಿೞಪಿ ಭೀಮವನವೆಂಬ ಮಹಾ |
ವನದೊಳಗೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಮಾ
ವಿನ ವನದೊಳಗಿರಿಸಿ ಮರಳೆ ಪೋಪುದುಮಾಗಳ್] [2] || ೫೨

---

1 ಅಟ್ಟುವುದುಮದಾತನವೃತ್ತಾಂತಮುನಱಿದು ಪೇಳೆ ಸುಕೇಶಿನಿ (ಗ)

* ಎಲ್ಲಲ್ಲತೆಅದಿನೆನ್ನಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಠಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಪೋದ ಧೂರ್ತನುಮಂ ತ | (೫೦)
ದ್ವಲ್ಲಭೆಯುುಮನಾದರದಿಂ ಕೊಲ್ಲದೊಡಿವು ಮೊಲೆಗಳಲ್ತು ಯಕ್ಕೆಯುಕಾಯ್ಗಳ್(ಕ)

2 ಎಂದು ಮಸಗಿ ಬರ್ಪಳಂ ಕಂಡು ಕುಂಡಲಮಂಡಿತನಂಜೆ ಪರ್ಣಲಘು ವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯುನನಂತಮತಿಕುಮಾರಿಯನಪ್ಪಯಿಸಿ ಪೋಗಲಾವಿದ್ಯೆ ಭೀಮವನ ಮೆಂಬಾರಣ್ಯದೊಳಿರಿಸಿ ಪೋಪುದುಂ, ಪಾಪಿಯು (ಗ)

ಪಾಪಿಯ ಮುಖದಂತೆ ಕತ್ತಲಿಪ ಕೊಳಂಗಳಿಂ, ಕೋಪಿಯ ಹೃದಯದಂತುರಿವ ಕಾೞ್ಗಿಚ್ಚಿನಿಂ, ಕೊಂಡೆಯನಂತೆ ಪತ್ತುವ ಚಿಕ್ಕಡಿನಿಂ, ಕಡುಘಾತಕನಂತೆ ನೋಯಿಸುವ ಪೆನೊರ್ಣಂಗಳಿಂ, ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಪೆಣ್ಗಳಂತೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವ ಪೆರ್ಬುಲಿವಿಂಡಿಂ, [ಧೀರನ ಪೆಂಡಿರಂತೆ ಬಾಯ್ವಿಡುವ ಸೀರ್ನಾಯ್ಗಳಿಂ] ಬಡಸೂಳೆಯಂತೆ ಬಿಳಿಯದಂತಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವಾನೆಗಳಿಂ, ಮಹಾಪಾಪಿಯ ಕೋಡಿನಂತೆ ಪಲವುಕೋಡಿಸಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸಾರಂಗವಿಂಡಿನಿಂ, ಬಲ್ಲಿದರೊಡ್ಡಿನಂತೆ ಮಾರ್ಮಲೆವ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳಿಂ, ಜಿನದ್ರೋಹರ ನರಕಗಮನಮಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ಗಿರಿಶಿಖರದಿಂ ದಿಱಿವ ಸೀರ ಧಾರೆಗಳಿಂ, ಕ್ರೂರನ ಮನದಂತ ಪೊಗೆವ ದೆಸೆಗಳಿಂ, ಬಿಂಬಿಮ್ಮೆಂಬ ಪೇರಡವಿಯಂ ನೋಡಿ, ೫೩

ಜಲಜಮುಖಿ ನಾಡೆಯುಂ ತ
ಲ್ಲಳದಿಂ ಘೋರೆಂದು ಸುಯ್ದು ತನ್ನಂ ದುಃಖಾ ।
ನಳನಳುರೆ ತನ್ನೊಳಂದಳ್
ಫಲಮಾದುದು ಮುನ್ನಮೆನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಂ ॥ ೫೪

ನಡೆದೊಡೆ ಕಾಲ್ನೊಂದಪ್ಪುದೆಂ
ದಡಿಗಡಿಗಾಱಯ್ದು ತಡೆಯಿಮೆಂದಾಳಿಯರಂ ।[1]
ಜಡಿವಾ ಜನನಿಯುಮಯ್ಯನು
ಕಡುಮೋಹೋದಯದಿನೀಗಳಲ್ಲಿರ್ದಪರೋ ॥ ೫೫

ಪರಿಚಾರಕಿಯರನೊಪ್ಪಿರೆ
ಕರಮಕ್ಕನ ಮನಮನಱಿದು ಬಸಗೆಯ್ವುದು ಚೆ ।
ಚ್ಚರಮೆಂದು ಪೇೞ್ವ ಮತ್ತೋ
ದರರಾನಿರಲಿತ್ತಲತ್ತಲಾರ್ಗೆಂದಪರೋ ॥[2] ೫೬

---

1 ನಡೆಯವೇಡೆಂದೆನ್ನಂ (ಕ)

2 ಪೇೞ್ವತಾಯುಂ ಕರಪಯ್ಯನುಮೆನ್ನಗಳ್ಕೆಗೇಂ ಗೆಯ್ದಪರೋ (ಕ)

ತನಯರ್ತಾಯ್ತಂದೆ ಸುಹೃ
ಜ್ಜನಮಿಷ್ಟರ್ಬಂಧುವರ್ಗಮುಜ್ಜಂ ಪಜ್ಜಂ |
ತನುಜಕಾಂತೆಯರೊಡವು
ಟ್ಟನವರ್ ಬೇಱೆಂಬ ಜಿನಮತಂ ತಪ್ಪುಗುಮೇ || ೫೭

ತಂತ್ರಂ ಬಹುವಿಧಮಪ್ಪುದು
ಮಂತ್ರಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಿರ್ಪ ಮಹಾ |
ಯಂತ್ರಂ ಕೇಡಡಸಿದೊಡವು
ಜಂತ್ರದ ಕೀಲ್ಕಳಚಿದಂತೆ ಕಳಕುಳಮಕ್ಕುಂ || ೫೮

ಕರಿಸಂದೋಹಂಗಳಶ್ವಪ್ರತತಿಗಳದಟಿಂದಿರ್ಪ ಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳುರ್ವೀ
ಧರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದ ಬಲ್ಕೋಂಟೆಗಳ್ಕಟಕಟಾ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುವೇಂ ನಿ
ಷ್ಠುರಕೋಪಂ ಕಾಲರಾಜಂ ಮಸಗಿ ಕೊಲೆ ದಿಟಂ ಧರ್ಮಮೊಂದಲ್ಲ ದನ್ಯರ್
ಶರಣಲ್ಲೆಂಬೀ ಜಿನೇಂದ್ರೋದಿತವಚನಮನಾಂ ನಿಶ್ಚಯಂ ಕಂಡೆನೀಗಳ್|| ೫೯

ಕಡುಗೊರ್ಪಿಮ್ಮೆಬ್ಬ ತಾನೆಲ್ಲಿನಳೊವವಿನ ಮೋಹೋದಯಂ ಪೆರ್ಚೆ ಮುದ್ದಿಂ
ನಡಸುತ್ತಿರ್ಪಯ್ಯನೋವೆಲ್ಲಿದನನುನಯದಿಂದೊಂದಿ ಕೂಡಿರ್ಪ ನಂಟ
ರ್ಗಡೆಗೊಂಡಾನಂದದಿಂದಾಡುವ ಪರಿಜನಮಿನ್ನೆಲ್ಲಿದರ್ಭಾವಿಪಂದೆ
ನ್ನೊಡನಾರುಂ ಬಾರರೀ ಪೇರಡವಿಗೆ ದುರಿತಾಟೋಪದಿಂದಾನೆ ವಂದೆಂ || ೬೦

ದಿವದೊಳ್ ಭೋಗಿಪ್ಪೊಡಂ ಮಹಾನರಕದೊಳ್ ದುಃಖಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೆಯ್ವೊಡಂ
ನವೆಯುತ್ತಿರ್ಪೊಡಮೆನ್ನ ಕೂಡಿ ತಿರಿಕವ್ರತಂಗಳೊಳ್ ನಾಡೆ ಸಂ

ಭವವೊಾಗಿರ್ಪೊಡೆ ಮತ್ತಮಾ ಮನುಜರೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪೊಡಂ ಜೀವನು
ತ್ಸವದಿಂದೊರ್ವನೆ ಬೆಯ್ಗುವೆಂಬ ಜಿನರ ಶ್ರೀವಾಕ್ಯಮಂ ನಂಬಿದೆಂ
೬೧

ಧರೆ ರಾಜ್ಯಂ ರೂಪು ವೀರಂ ಮಹಿಮೆ ತನು ವಿಲಾಸಂ ಬಲಂ ಜೀವಿತತ್ವಂ
ಸಿರಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ಧನಂ ಯೌವನಮಳವು ಬಳಂ ಸೌಖ್ಯಮೆಂದಿಂತಿವೆಲ್ಲಂ
ಸುರಚಾಪಾಕಾರದಂದಂ ದರಿಯುಮಿಹಿಜದಂದಂ ಕಠಂ ಕಷ್ಟಮೆಂದುಂ
ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲೆಂಬೊಂದು ಜೈನೋಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯುನಿಂದಾನೆ [1] ಕರ್ಣಾಕರ್ಣ
ಕಂಡೆಂ ॥ ೬೨

[ಎಂದು ಧ್ರುವಮಂ ಭಾವಿಸಿ] ೬೩

ಸಿರಿವಂತನಾಗಿಯುಂ ಸಿರಿ
ಪರಿಹರಿಪುದುಮೊರ್ವ ಬಡವನಾಗಿಯು ಮತ್ತಾ ।
ದರದಿಂ ಕುಮಾರನಾಗಿಯು
ಮಿರದೊರ್ವಯೆ ವೃದ್ಧನಾಗಿಯುಂ ತಿರಿತರ್ಕುಂ ॥ ೬೪

ಕಡುಸುಖಿಯಾಗಿಯುಮೊರ್ವೆಯೆ
ಕಡುದುಃಖಿಯುಮಾಗಿ ವೀರನಾಗಿಯು ಮತ್ತಂ ।
ಕಡುಪಂದೆಯಾಗಿಯುಂ ಬಿಡ
ದೊಡನೊಡನಘವಶದಿನಿಂತು ಸುಳಿವಂ ಜೀವಂ ॥ ೬೫

[ಎಂದು ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ದುಃಖಂಗಳಂ
ಭಾವಿಸಿ,] ೬೬

ಬಡಲಿದಱಂದವಂ ಬಗೆದು ನೋೞ್ಪೊಡೆ ಪೇಲ ಪಣಂಬೆ ಕುತ್ತವಿ
ರ್ಪೆಡೆ ನರದಾಗರಂ ಮಿದುಳ ಪುತ್ತು ಕಷಾಯದ ರಾಶಿ ಮೂಳೆಯೊಂ

1 ಮಹಿಮೆಯುನೋವಾರೆ (ಗ).

ದಡಗಿನ ಪುಂಜದಿಂ ತೊವಲ್ನೆಲ್ವಿನಿಮಗ್ಗದ ನೆತ್ತಱಿಂ ಮೆದಂ
ಬಿಡೆ ಸಮೆದಿರ್ದ ಪೆರ್ಮನೆ ಶರೀರಮಿದಂ ಪಿಡಿವಂದಮಾವುದೋ [1] ॥ ೬೭

ಎಂದು ಶರೀರದೊಳಾದಶುಚಿತ್ವಮಂ ನೆನೆದು ಪೆಱದೆಸೆಗೆ ನಾಡೆಯುಮಂ ಪೇಸಿ, ನರಕದೊಳ್ ಜೀವಂಗಳಪ್ಪ ದುಃಖಂಗಳನಿಂತೆಂದು ಬಗೆದಳ್ [2] ॥ ೬೮

ಕಿಱುಕಿಱಿದಾಗಿರೆ ಮೆಯ್ಯಂ
ಕೊಱಕೊಱದುಂ ಪುಳ್ಗಯಟ್ಟು ಕದಪಂ ಕೈಯಿಂ ।
ದಿಱುದಿಱಿದು ನಿಷ್ಠುರವರ್
ಮ್ಮಱುಗುವಿನಂ ಪಿಡಿದು ಬಡಿದು ಕಿಚ್ಚಿನೊಳಡುವರ್ ॥ ೬೯

ಗರಗಸದಿಂದಂ ಮಿಗೆ ನಿ
ಷ್ಕರುಣಿಗಳೊಡಸಿಕ್ಕಿ ನೆತ್ತಿಯಿಂದಂ ಪಾದಂ ।
ಬರೆಗಂ ಸೀಳ್ದು ಭಾಗಮ
ನುರಿವೆಣ್ಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆಸುವರ್ಮಱುಗುವಿನಂ ॥ ೭೦

ಉಪ್ಪಿಲ್ಲಣಿಂಗು ಸಾಸವೆ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಮೆಣಸು ಸುಂಟ ಪೊಸಸುಣ್ಣಮಿವಂ ।
ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಬಡಿದು ಮೆಯ್ಯಂ
ಸೊಪ್ಪಾಗಿರೆ ಮೋದಿ ಪೂಸುವರ್ ನಿರ್ದಯೆಯಿಂ ॥ ೭೧

ನಾರಿತ್ತುವ ತೆಱದಿಂ ಕೈ
ಯಾರೆ ಕುಕಿಲ್ದಾರ್ದು ಪೊಯ್ದು ಮೆಯ್ಗಳ ತೊವಲಂ ।
ಕ್ರೂರತನದಿಂದಮೆತ್ತುವೆ
ರೋರಂತೊಱಲುವಿನಮಂಜೆ ಬಾಯ್ವಿಡುವಿನೆಗಂ ॥ ೭೨

1 ಶುಚಿಯೆಂದು ನಂಬುವರೋ (ಗ.)

2 ಎಂದು ಸಂಸಾರವಿಚಿತ್ರತೆಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ನರಕದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಗಳಂ ಇಂತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದಳ್ (ಗ.)

ಮತ್ತಂ [ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಗಾಣದೊಳಟ್ಟಿ ಪಿೞಿದುಂ, ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಗಾಣದೊಳಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆದುಂ, ಪೃಷ್ಠ್ಯಲಿಡೆ ಸುಡವೊತ್ತಿಸಿಯುಂ, ಸಂದುಸಂದುಗಳೊಳ್ ಸೂಜಿಯಂ ಪೆಟ್ಟಿಯುಂ, ಉಗುರೊಳುಳಿಗಳಂ ಸೇರಿಸಿಯುಂ, ನಾಲಗೆಯಂ ಪೆಡತಲೆಯೊಳುರ್ಚಿಯುಂ, ಮಯ್ಯಂ ಕಿಱಿಕಿಱಿದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಾಯೊಳ್ತುಱುಂಕಿಯುಂ, ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಸೀಳ್ದೀಡಾಡಿಯುಂ, ಬಾಯೊಳಗೆ ದಸಿಯಂ ಪೆಟ್ಟಿಯುಂ, ಪೆಡಗಯ್ಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳ್ಪುರಳ್ಚಿಯುಂ, ಬಸಿಱನಿಬ್ಬಗಿಮಾಡಿ ಕುದಿದೆಣ್ಣೆಯಂ ಪೊಯ್ದುಂ, ಮಿಡಿಯೆರಡುಮಂ ಕುಂಟಾಗೆ ಕೊಯ್ದುಂ, ಬಳಱುವಿನಂ ಗಂಟಲಂ ಮುಱಿದುಂ, ಪೆಳಱುವಿನಂ ಜಡಿದುಂ, ಬಾಳೊಳ್ಪೊಯ್ದುಂ, ಪುಣ್ಣೊಳ್ ಲೋಹರಸಮಂ ಪೊಯ್ದುಂ, ಕಣ್ಣೊಳ್ ಕೆಂಡಮನಿಟ್ಟುಂ, ಮೂಗುಂಬಾಯುಮುಸಿರ್ಮಿಡುಕಗುಡದೆ ಪಿಡಿದುಂ, ಬಾಚಿಯಿಂ ತಡಂಗಡಿದುಂ, ಕೊಂತದಿಂ ತಗುಳ್ದಿಱಿದುಂ, ಖಡ್ಗದಿಂ ಪೋಣಿಸಿ ಪೊಯ್ದುಂ, ಬೆಟ್ಟೀಱುಗಳಂ ಪರಿತಂದಿಟ್ಟುಂ, ಪರಸಿನೊಳ್ದೆರ್ದೆಯಂ ಸೀಳ್ದುಂ, ಗಜಂಗಳಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿಸಿಯುಂ, ಸೈಱಿಸಲಾಱದೆ, ಪುಲಿವಿಂಡುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟುಂ, ಸೀನಾಯ್ಗಳಂ ದಂಡಿಸಿಯುಂ, ಪೆನೋರ್ಣಂಗಳಂ ತಗಳ್ದೂರಿಸಿಯುಂ, ಕಾವಲಿಯೊಳಿಕ್ಕಿ ವಾಱಿಸಿಯುಂ, ಇಂತನೇಕವಿಧದಂಡನೆಗಳಂ ದಂಡಿಸಿಯುಂ, ಸೈಱಿಸಲಾಱದೆ] ಅರಿಸಿನದಂತೆ ಮಯ್ವೆತ್ತಿ ಪಿಣಿವರ್, ಕಾಱೆಯಂತೆ ಕೊರಲಂ ಪತ್ತಿ ಕೊಯ್ವರ್, ಗರಗಸದಂತೆ ಮಯ್ಯಂ ಕೊಱೆವರ್, ಪಣಿಗೆಯಂತೆ ತಲೆಯಂ ಪತ್ತಿ ತೆಗೆವರ್, ಮೊಲೆಯಂ ತೆರ್ದೆಯಂ ಪತ್ತಿ ನೆತ್ತಱಂ ಕುಡಿವರ್, ಉಗುರಂತೆ ಬೆರಲಂ ಪತ್ತಿ ಕೀಳ್ವರ್, ನಿಱಿಯಂತೆ ತೊಡೆಯಂ ಪತ್ತಿಯುಡಿವರ್, ಪೊಱೆಯಂತೆ ಮೊಣಕಾಲಂ ಪತ್ತಿ ಮುಱಿವರ್, ಸೀರೆಯಂತೆ ನಡುವಂ ಪತ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕುವರ್, ಬಾಸೆಯಂತೆ ಬಸಿಱಂ ಪತ್ತಿ ಕರುಳನುಗಿವರ್, ಕೂಸಿನಂತೆ ಮೊಲೆಯಂ ಪತ್ತಿ ತಿಂಬರ್, ತಿಲಕದಂತೆ ನೊಸಲಂ ಪತ್ತಿ ಕಡಿವರ್, ಓಲೆಯಂತೆ ಕಿವಿಯಂ ಪತ್ತಿ ಪಱಿವರ್, ಕೇಶದಂತೆ ಬೆನ್ನಂ ಪತ್ತಿ ಬಾರನುರ್ಚುವರ್, ಮಲ್ಲರಂತೆ ಬರಿಯಂ ಪತ್ತಿ ಕಳಲೆಗಟ್ಟುವರ್, ಪೇನಂತೆ ತಲೆಯಂ ಪತ್ತಿ ಪಲ್ಕಡಿವರ್, ತೇರ

ಣದಂತೆ ತಳಸಮಂ ಪತ್ತಿ ಕತ್ತರಿಸುವರ್, ಕಂಕಣದಂತೆ ಮುಂಗೈಯುಂ ಪತ್ತಿ ಕೊಱೆವರ್, ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣಂ ಪತ್ತಿ ಬೆರಲೊಳಿಱಿವರ್, ಕಂಪಿನಂತೆ ಮೂಗಂ ಪತ್ತಿ ಕೊಯ್ವರ್, ತಂಬುಲದಂತೆ ಪಲ್ಲಂ ಪತ್ತಿ ತಿವಿವರ್, ಸವಿಯಂತೆ ನಾಲಗೆಯುಂ ಪತ್ತಿ ಮೆಲ್ವರ್, ಕೆರ್ಪಿನಂತೆ ಕಾಲಂಪತ್ತಿ ಕಡಿವರ್ ಅಂದುಗೆಯಂತೆ ಮೇಗಾಲಂ ಪತ್ತಿ ಸೊಪ್ಪುಗುಟ್ಟುವರ್, ಕುಪ್ಪಸದಂತೆ ಬೆನ್ನಂ ಪತ್ತಿ ಕೆತ್ತುವರ್, ಸಿಪ್ಪಿಗನಂತೆ ಪೊಲಿವರ್, ಕಮ್ಮಾಱನಂತೆ ಕಾಸಿ ಬಡಿವರ್, ಮೇದನಂತೆ ಸೀಳ್ವರ್, ಬಡಗಿಯಂತೆ ಕೆತ್ತುವರ್, ಅಗಸನಂತೆ ಬೀಸಿ ಪೊಯ್ವರ್, ಒಕ್ಕಲಿಗನಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಪರಗುವರ್, ಅಂಕದಂತೆ ಕುತ್ತುವರ್, ಮಲ್ಲರಂತೆ ಪೋೞುವರ್, ಲೇಖಕನಂತೆ ಕೀಸುವರ್, ಮಾದಿಗನಂತೆ ಬಾರೆತ್ತುವರ್, ನಾಯಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ತೆಗೆವರ್, ಗೂಳಿಯಂತೆ ತಗುಳ್ದಿಱಿವರ್, ಗಜದಂತಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟುವರ್, ರಕ್ಕಸರಂತಡಸಿ ನುಂಗುವರ್, ಕಾಳಗದಂತೆ ತಳ್ತಿಱಿವರ್, ಬಿರುದಂಕದಂತೆ ಪೋಗದೆ ಕಾದುವರ್, ಜಿಗುಳೆಯಂತೆ ನೆತ್ತರಂ ಕುಡಿವರ್, ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಂತಡಗಂ ತಿಂಬರ್, ನಱಿಯಂತೆ ಕರುಳಂ ತೆಗೆವರ್, ತಗುಣಿಯಂತೆ ಮೆಯ್ಯಂ ತಿಂಬರ್, ಪುಲಿಯಂತೆ ಗಂಟಲಂ ತಿಂಬರ್, ಜಂತಿನಂತೆ ಬಸಿಱಂ ತಿಂಬರ್, ಪಂದಿಯಂ ತೆತ್ತುವರ್, ಗುಲ್ಮದಂತೊತ್ತುವರ್, ಪೋರ್ಕಾಱನಂತೆ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವರ್ ಗುಡಿಯುನೆತ್ತುವರಂತೆ ಗೂಂಟಮಂ ಪೆಟ್ಟುವರ್, ಪರ್ದಿನಂತೆ ಕೀೞ್ವರ್, ತೇೞಿನಂತೆ ನೋಯಿಸುವರ್, ಕೋೞಿಯಂತೆ ಕೆದಕುವರ್, ಸಿಡಿಲಂತೆ ಪೊಡೆವರಂತುಮಲ್ಲದೆ, ೨೩

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತೇೞೊೞಗ
ಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕೂರಿತಪ್ಪ ಕಂಟಕತತಿ ಮ |
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತೀವ್ರಾಯುಧ
ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಯುತಿರ್ಪಱುಂಪೆಯು ತೊಂಡಲ್ ‖ ೨೪

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಱ್ಗಿಚ್ಚುಗ
ಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪತ್ತಿ ಕಡಿವ ತುಂಬಿಗಳುಂ ಮ |

ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಮುಳ್ವಟ್ಟೆಗ
ಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ತಿಂಬ ಕಡಂಪುೞು

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಸುಣ್ಣದ ಪೊನ
ಲಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ರಾಸಿಗೆಯ್ವ ಕೆಂಡಂಗಳ್ಮ ।
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತೀವ್ರಾಯುಧ
ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿವ ಲೋಹ ನರಕದೊಳೆಲ್ಲಂ ॥ ೭೬

ಮತ್ತಂ ಪಾತಕಜೀವಂಗಳ್ ಎಳ್ಳನಂತೆ ಗಾಣಕ್ಕೆವಂದು, ಕಳ್ಳರಂತೆ ಶೂಲಕ್ಕೆವಂದು, ಪುಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕಿಚ್ಚಿಂಗೆವಂದು, ಕರ್ಬೊನ್ನದಂತೆ ಇರ್ಕುಳಿಗೆವಂದು, ಕಬ್ಬಿನಂತೆ ಕಡಿಹಕ್ಕೆವಂದು, ದ್ರೋಹಿಯಂತೆ ದಂಡನೆಗೆವಂದು, ಲೋಭಿಯಂತೆ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆವಂದು, ಕುಸುಱಿಯಂತೆ ಕಟ್ಟಿಂಗೆವಂದು, ಪುಲ್ಲಂತೆ ಸೂಡಿಂಗೆವಂದು, ಕುಂಬಾರನ ಮಣ್ಣನಂತೆ ಮಿದಿಹಕ್ಕೆವಂದು, ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಹಗೇವಕ್ಕೆವಂದು, ನಾರಂತೆ ಹೊಸೆಹಕ್ಕೆವಂದು, ಮೊಲನಂತೆ ಬಡಿಹಕ್ಕೆವಂದು, ಮುಡಿಯಂತೆ ಮುರಿಹಕ್ಕೆವಂದು, ಎಲೆಯಂತರಿಹಕ್ಕೆವಂದು, ತಪ್ತಮಾಂಸದಂತೆ ಕುದಿವೆಣ್ಣೆಗೆವಂದು, ಸತ್ತರ ಮನೆಯಂತೆ ಅೞಲಿಂಗೆವಂದು, ಪರ್ದಿನಂತೆ ಕಂಡಕ್ಕೆವಂದು, ಮಡಿಸೀರೆಯಂತೆ ಗಟ್ಟಣೆಗೆವಂದು, ಮೈಲಗೆಯಂತೊಗೆಹಕ್ಕೆವಂದು, ಹಕ್ಕಲಂತೆ ಬಡಿಹಕ್ಕೆವಂದು, ಮುಯ್ಯಿಲ್ಲದೊಕ್ಕಲಂತೆ ಬಡುಗುಲಿಗೆವಂದು, ಬೇಡನಂ ತೀಡಿಂಗೆವಂದು, [ಬಿಲ್ಗಾಱನಂತೆ ಬಟ್ಟೇಱಿಂಗೆವಂದು] ತಿಱನೆ ತಿರಿವು ವಿಂತು ೭೭

[ಕೆಲಕೆಲವು ನಾಯ್ಗಳುರ್ಕಿಂ
ತೊಲಗದೆ ಪಾಯ್ದುಗಿದು ತೆಗೆದು ತಿನೆಯುಂ ಮತ್ತಂ ।
ಕೆಲಕೆಲವು ನಾಯ್ಗಳೊರ್ಮೆಯೆ
ಮಲೆದಿಟ್ಟನೆ ಪೊಯ್ದು ಕಚ್ಚಿ ತಿನೆ ಪೆರ್ಗರುಳಂ ॥ ೭೮

ಪಿರಿದಪ್ಪೆರೆಯಂ ಕೊರಲೊಳ್
ಭರದಿಂದಂ ಕಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಗಸರೊಳ್ ನಿ ।

ಷ್ಠುರದಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಪುೞುಗಳ್
ಕರಮೆಲ್ಲೆಡೆ ಪತ್ತಿ ಬಗಿದು ತಿನೆ ಮೆಯ್ಯಡಗಂ ॥ ೭೯

ಪೊಱಮಟ್ಟು ಸುೞಿಯೆ ಪಕ್ಕಿಗ
ಳಱಿಯಟ್ಟಿ ಮಿಗೆ ತಗುಳ್ದು ವಜ್ರತುಂಡದಿನೋರಂ ।
ತಿಱಿಯೆ ಬಿಡದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ
ಮಱುಗುತ್ತುಂ ಬೆಂದು ನೊಂದು ಪೆಳಱುತ್ತಿರ್ಪರ್ ॥] ೮೦

ಮತ್ತಂ ಗ್ರಹದಂತೆ ಪುಯ್ಯಲಿಡುವರ್, ತುಂಬಿಯಂತಾಱುತಿಗೊಳ್ವರ್, ಕೊಳ್ಪಟ್ಟರಂತೊಳಱುವರ್, ನ್ಯಾಯಮಿಲ್ಲದನೂರಂತೆ ಮೊಱೆಯಿಡುವರ್, ತುಳುನಾಡ ಸತ್ತಮನೆಯಂತೆ ಪೞಯಿಸುವರ್, ಕುತ್ತಂ ಬಡೆದರಂತೆ ಬೀೞ್ವರ್, ಬಡಗೊಂದೆಯಂತೆ ದಡದಡಿಸುವರ್, ಪಾವಿನಂತೆ ಪೊರಳ್ವರ್, ನೊಂದ ಕರಡಿಯಂತೆ ಮೊಱೆಯ್ವರ್, ಪುಣ್ಸಡಿಸಿಕೊಳ್ವರಂತೆ ಮಿಡುಮಿಡುಮಿಡುಕುವರ್, ಬಡಿವೆತ್ತರಂತೆ ಸುಯ್ವರ್, ಕೆಟ್ಟೊಕ್ಕಲಂತೆ ನಿಲಲಾಱದೆ ನಡುಗುವರ್, [1]ಕಂಪವಾತರೋಗಿಗಳಂತೆ ಕಂಪಿಸುವರ್, ತೊನ್ನರಂತೆ ರಸಿಗೆಸುರಿವರ್, ಪೞವರಂತೇೞಲಾಱದೆಂಬರ್, ಇಂತು ನರಕದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳ್ ನೋೞ್ಪೊಡಂ, ೮೧

ಎಂದವಧಿತೀರ್ಗುಮದುತೀ
ರ್ವಂದುವರಂ ಮೂಣದೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪಾಪಿಗಳಂ ।
ಕುಂದದೆ ನಾರಕರೀವಿಧ
ದಿಂದಂ ಬಾಧಿಸುತುಮಿರ್ಪರಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥ ೮೨

ತೊಱೆಯೆಂದು ಸಾರೆ ಮಾಯದ
ತೊಱೆಗಳ್ಕಾಯ್ದೆಣ್ಣೆಯಾಗಿ ಪತ್ತಿ ಸುಡಲ್ಕೆ ।

1 ಪಾದರಿಗನಂತೆ ಬೆಚ್ಚುವರ್, ಕಣ್ಣು ಬೇನೆಯುಳ್ಳವರಂತೆ ಕೂಗಿಡುವರ್, ದಾಳಿಬರ್ಪೂರಿನಂತೆ ಕಳವಳಿಸುವರ್, ಕಳ್ಳಂ ಪೊಕ್ಕ ಮನೆಯಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸುವರ್, ಕಾಳಗದೊಳ್ ಕೆಟ್ಟರಂತ ಕಾಲ್ ನಡುಗುವರ್, ಮುದುಕನಂತೆ ಕೈನಡುಗುವರ್, ಕಂಪವಾತವುಳ್ಳರಂತ ಮೈನಡುಗುವರ್, ತೊನ್ನರಂತೆ (ಕ)

ಯ್ಯೀಱಿಯದೆ ಕರ್ಬುನದಂತಿರೆ
ನೆಱೆ ಬೆಯ್ಯುತ್ತಿಂತು ಮೆಱುಗುವರ್ ಸಲವುದಿನಂ ॥ ೯೩

ಬನವೆಂದು ಪೊರ್ದೆ ಮಾಯದ
ವನವೆಂತುಂ ಪೋಗಲೀಯದಂಬಿನ ಸರಿಯಿಂ ।
ಘನಮಾಗಿ ಸುರಿಯೆ ದುಃಖದಿ
ನೆನಿತಾನುಂಕಾಲಮಿರ್ಪರೋವೋಯೆನುತುಂ ॥ ೯೪

ಮರನೆಂದು ಪೋಗಿ ಸಾರ್ವುದು
ಮುರಿಗಳ ನಾಲಗೆಗಳಂತೆ ಮರದೆಲೆಯೆಲ್ಲಂ ।
ಪಿರಿದಪ್ಪ ತೇಱ ರೂಪಿಂ
ದರೆಯಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಕಱವುವು ಮುಳಿಸಿಂ ॥ ೯೫

ಮತ್ತಂ ಇಲಿಯು ಬೆಕ್ಕಿನ, ಪುಲಿಯು ಪುಲ್ಲೆಯ, ತಳಾಱನ ಕಳ್ಳನ, ನವಿಲ ಪಾವಿನ, ಸಿಂಗದಾನೆಯು, ನಾಯು ಮೊಲದ, ಕುದುರೆಯು ಕೋಣನ, (ಮುಳಿಸಿಂ) ನಾಯ್ ನಾಯೊಳ್, ಕೋಣಂ ಕೋಣನೊಳ್ ಕೋೞಿ ಕೋೞಿಯೊಳ್, ಆನೆಯಾನೆಯೊಳ್, ಮೂರ್ಖಂ ಮೂರ್ಖನೊಳ್, ತಗರ್ ತಗರೊಳ್, ಮಲ್ಲರ್ ಮಲ್ಲರೊಳ್, ತಾಗುವಂತೆ ಕಿಚ್ಚಿಂ ಕಿಡಿಯುವಾಗಿ [ತಂತಮ್ಮೊಳ್ ತಾಗಿ ದುಃಖಂಬಡುವರೆಂದು ನರಕದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಮಂ ಭಾವಿಸಿ], ೯೬

ಆ ದುಃಖದೆಡೆಗೆ ಭಾವಿಪೊ
ಡೀದುಃಖಂ ಪಿರಿದೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದಾಸಿಂ ।
ತಾದೆಂ ಕೇಳನಗಿಂ ಜಿನ
ಪಾದಮೆ ಶರಣೆಂದು ಕಣ್ಣ ಸಿಚ್ಚಯಿಸುತ್ತುಂ ॥ ೯೭

[ಕರಿ ಬನಮಂ ಮದಾಳಿ ವನಜಾಕರಮಂ ಶಿಶು ತಾಯನೊಲ್ದು ಗಂ
ಡರನಬಲಾಜನಂ ನೆನೆವ ಮಾರ್ಗದಿನಿಂದ್ರನರೇಂದ್ರವಂದ್ಯನಂ
ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರನಂ ನೆನೆಯುತುಂ ಜಿನಪೂಜೆಯನಾಗಳುಂ ಸವಿ
ಸ್ತರದೊಳ ಕೇಳಿ ಭಾವಿಸುತೆ ಮಾಡುತ ಜೈನಗುಣಸ್ತವಂಗಳಂ॥] ೯೮

ಅಂತಿರ್ಪ ಕನ್ನೆಗಂ, ೮೯

ಕರಿಘಟೆಯುಂ ಮೃಗೇಂದ್ರತತಿಯುಂ ಪುಲಿವಿಂಡುಗಳುಂ ಮೃಗಂಗಳುಂ
ಶರಭಸಮೂಹಮುಂ ಹರಿವಿರೋಧಿಗಳುಂ ಫಣಿಯುಂ ನವಿಲ್ಗಳುಂ
ಪುರುಡಿಪ ಕಾಗೆಯುಂ ನಲಿವ ಕೋಗಿಲೆಯುಂ ತೊಱೆದಿರ್ದು ವೈರಮಂ
ನೆರೆದೊಡಸಿರ್ದವೆಂಬುರುಹಲೋಚನೆಯಿರ್ದ ವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥೯೦

[ಅಂತು, ಪಗೆಕೆಳೆಯಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಾಮೃಗಂಗಳುಂ ಮಿತ್ರತ್ವದೊಳಿರೆ, ವನದೊಳ್ ಶಾಂತಿರಸಮೆಸೆಯೆ, ಕುಮಾರಿಯಿರ್ಪುದುಂ, ಶಂಖಪುರದೊಳೂರ್ವ ವನಚರನುಂ ಬೇಡಿತಿಯುಂ, ೯೧

ಪೊಲಕಾಗಿ ಬರುತುಮೊರ್ಮೆಯೆ
ಲಲಿತಾಂಗಿಯನೊರ್ಮೆ ಕಂಡು ದೇವತೆ ನಮ್ಮಂ ।
ತೊಲಗಿದೊಡೆ ಪಿಡಿದು ಕೊಲ್ಗುಂ
ದೆಲೆ ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದು ಪೊರ್ದಿ ಬಂದಾದರದಿಂ ॥ ೯೨

ತಮ್ಮ ಪೊತ್ತುತಂದಿಪ್ಪೆಯ ಪೂವುಮಂ ಬೇಳದ ಪಣ್ಣುಮಂ ಕನ್ನೆಯ ಮುಂದೆ ಪೊಯ್ದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಗಿ ತಮ್ಮಾಳ್ದನಪ್ಪ ಬೇಡರಸಂಗೆ ದೇವತೆ ಬಂದು ಭೀಮವನದೊಳಿರ್ದಳಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬೇಟ್ಪ ವರಮಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಮೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ, ೯೩

ಬೇಡರಸಂ ಕೇಳ್ದಾಗಳ
ನೀಡಿಲ್ಲದೆ ತದ್ವನಕ್ಕೆ ಬಂದಾ ಸತಿಯುಂ ।
ನೋಡಿಯೆಮೆಯಿಕ್ಕುವುದಱಿಂ
ನಾಡೆಯುಮಿಾವನಿತೆ ದೇವಕನ್ನಿಕೆಯಲ್ಲಂ ॥ ೯೪

ಎಂದೇಱಿಯುಮಿಱಿಯೆಯುಂ ನೋಡಿ ತಾನಾಕೆಗಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಕನ್ನೆಯನರಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಸಿರಿಯುಮಂ ತೋಱಿ ಮೆಲ್ಲನೆ,][1] ೯೫

1 ಅಂತುಪಶಾಂತರಸಮೆಸೆಯೆ ಕನ್ನೆಯಿರ್ಪುದುಂ ಭೀಮನೆಂಬ ಕಿರಾತ ನಾಯಕಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂತೋಱಿ(ಗ)

ನಿನ್ನಂತೆ ನೋಂತ ಸತಿಯಾ
ರೆನ್ನಂತಪ್ಪ ಪ್ರತಾಪಿಯುಂ ಪಡೆದೈ ರೊ |
ಪ್ರೋನ್ನತಿಯಿನೆನುತೆ ಮಾಣದೆ
ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರವುದುಂ ತಳೋದರಿ ಮನದೊಳ್ || ೯೬

ಬೞಿಗಾಗಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಬಾ
ಯ್ಬೞಬೞಬತ್ತುತ್ತು ಮೋನ್ನೊ ಕೆಯ್ಕೊಂಡೀ ವ್ರತಮಂ |
ತೊೞಿವುದಱಿಂ ಸಾವುದು ಕರ
ಮುಱುವುದು ಚಿಃ ಕಷ್ಟಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಲಮತಿಯಿಂ || ೯೭

ಮೋನಂಗೊಂಡು [ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಜಪಿಸುತ್ತುಮುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ, ಕಿರಾತರಾಜನೆನಿತಾನುಂ ತೆಱದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆ ಮುನಿದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಮೀಸೆಯಂ ಕಡಿದು,][1] ೯೮

ಕೂಸೆಂಬುದು ತಪ್ಪದು ನಿ
ನ್ನಾಸೆಯೊಳಾಂ ನಿನಗೆ ಸಕಲರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂ |
ಲೇಸಾಗಿ ಮಾಡದಿರ್ದೊಡೆ
ದೇಸಿಗತನದಿಂದೆ ನವೆವುದೊಂದನೆ ಬಗೆವಾ || ೯೯

ಎಂದು ಮಸಗಿ ಬಡಿದೊವರ್ಯೆ ನಿನಗೆ ಮುನಿವನಲ್ಲಿಂದಿನಿರುಳನೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಮಂ ಸ್ಥಿತುಮಾಡು, ಮಾಡದೊಱಂಟುತನಮಂ ಮಾಡಿದೆಯಪ್ಪೊಡೆ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ವಿಧಿಯಂ ನಾಳೆ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ಬಲ್ಗಾಪಂ ಪೇೞ್ದು ಪೋದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ಕುಮರಿ,[2] ೧೦೦

ಪಿಡಿದೀ ವ್ರತಮಂ ನಾಂ ಸಾ
ವೊಡೆ ಸಾವೆಂ ಬಿಡುವೆನಲ್ಲವೆಂದೊಡೆ ಮೂರ್ಖಂ |

---

1 ಇರ್ದಳಿರ್ಪುದುಂ (ಗ)

2 ಎಂದು ಪಲವುದಿವಸವೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆ ಕಿನಿಸಿ ಮೀಸೆಯಂ ಕಡಿಡು ನಾಳೆ ನಿನ್ನಂ ದೆಸೆವಲಿಗೆಯ್ವಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂದುಬಲ್ಗಾಪಂ ಪೇೞ್ದು ಪೋಪುದುಂ (ಗ)

ಮಡಿಪದ ಮಾಣಂ ಬಲ್ಪಿಂ
ಪಿಡಿವೆಂ ಜಿನಪದಮನಿದುವೆ ಕಜ್ಜಂ ಪೇಳತೇಂ ॥ ೧೦೧

ಎಂದಾಳೋಚಿಸಿ ಕಳೆಯಬಾರದುಪಸರ್ಗಮಿದು ಪಿಂಗುವಿನಮಾಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿರ್ಪುದಂ,[1] ಯಕ್ಷಿಗಾಸನಕಂಪಮಾಗೆ ಬಂದು ಕನ್ನೆಯ ಮನಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಕಿರಾತರಾಜನ ರೂಪುಗೊಂಡು, ೧೦೨

[ವನರುಹಮುಖಿಯಲ್ಲಿಗೆ ತೊ
ಟ್ಟನೆ ಪಿರಿದಪ್ಪೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ ಬಂದೊಡನಿ।
ರ್ದನಿಬರುಮೊಡನೆಸೆದಿರೆ ತ
ನ್ನನೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ಪನಂ ಕಿರಾತಂ ನುಡಿದಂ ॥] ೧೦೩

ರತಿ ರಂಭೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಭಾ
ರತಿ ಯೆಂಬಿವರ ದೊರೆಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದ ಮ।
ತ್ಸತಿಯರ್ಪಲರಿರ್ದಪರು
ನ್ನತಿಯಿಂದಂ ನಂಬೆಯಪ್ಪೊಡಂ ನೀನಿವರಂ ॥ ೧೦೪

[2] [ನೋಡೆಂದು ತನ್ನ ಕೃತಕದಿಂ ಪಡೆದೊಳ್ಪಂಡಿರಂ ತೋಱಿಮತ್ತಂ] ೧೦೫

ರೂಪಿಲ್ಲೆನಗಿನ್ನೆಂಬೊಡೆ
ರೂಪಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕಾಮದೇವನೆ ನಾನಿಂ।
ಚಾಪಳನಯನೆ ಮನೋಹರ
ರೂಪೆ ಮನೋಮುದದಿನೆನ್ನ ರೂಪಂ ನೋಡಾ ॥ ೧೦೬

---

1 ಕೈಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ್ಪುದಂ (ಗ)

2 ಆರ್ಯೆದು ನೋಱಿಸ್ಸಿಯುಪ್ಪೊಡೆ ವಾರಿಜಮುಖಿ ಖಚರಪತಿಸು ಸುರರಾಜನ ಛಂ। ಡಾರಕ್ಕಮೆನ್ನಭಂಡಾರಕ್ಕಂ ಪಿರಿದಿಂತು ನಂಬೆಯುಪ್ಪೊಡ ನೋಡಾ ॥ (ಗ)

[ಎಂದು ತನ್ನ ವಿಗುರ್ವಿಸಿದ ಕಾಮರೂಪಂ ತೋಱಿ, ಸಿರಿ ಬರೆ ಮೊಣಕಾಲನೊಡ್ಡಿದರೆಂಬಂತೆಲೆ ಮರುಳ್ ಭಾವಿಪ್ಪೊಡೆನ್ನೊಳಾವ][1] ಕೊಱತೆಯಾಗಿರ್ದುದಂತಿಂತೆನ್ನದೆನಗೊಡಂಬಡುವುದೆಂಬುದುಮನಂತಮತಿ ತನ್ನೊಳ್, ೧೦೭

ಜಿನಪಾದಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಲತಾಂಗಿ ದೊರೆಕೊಳ್ಗನೆ ಮ |
ತ್ತಿನ ಸಿರಿಯುಂ ಗಿರಿಯುಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಸುಖಮುಂ ಗಿಖಮುಮಪ್ಪುದಾವುದು ಗಹನಂ ‖ ೧೦೮

ಎಂದು ಶುಭಭಾವನೆಯಿಂದವಟಿ ಮೇಲೆಳ್ಳನಿತುಮಪ್ಪ ಮನಮಿಲ್ಲದೆ ಪಂಚಪದಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ ಮಱುಮಾತು ಗುಡದಿರ್ದುದುಂ ಯಕ್ಷಿ [2] ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಮಂ ತೋಱಿ, ೧೦೯

ಜಿನನಾಥನಿಷ್ಟದೈವಂ
ನಿನಗಂ ಮತ್ತೆನಗಮೆಂಬ ಕಱುಮೋಹದಿನೀ |
ವನಚರನಿಂದುಪಸರ್ಗಂ
ನಿನಗಾದುದನಱಿದು ಪಿಂಗಿಸಲ್ವೇಡಿ ಕರಂ [3] ‖ ೧೧೦

---

[1] ತುರಗದಳಂಗಳ ನಾಯ್ಗಳ ನೆರವಿಯನಾಭರಣನಿಕರಮಂ ಕರಿಘಟೆಯಂ |
ವರವಸ್ತ್ರನಿಚಯಮಂ ಪಂಕರುಹಾನನೆ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಾಣಿವಿನೆಗಂ ‖
ಗೋಪಿಂಡುಗಳಂ ಮೊಲೆತೊರೆದಾವುಗಳಂ ಪೇಱಕ್ಕೆಗೇಳ್ವ ತೊಟ್ಟಿರ್ಕಳ ಸ |
ದ್ಭಾವಮನವ್ಮೆಯು ಪಿಂಡಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ತೋತ್ಸವದಿಂ ‖
ಸಿರಿಯೆನ್ನೊಳಾವ ಕೊಱತೆ (ಗ)

[2] ಮನದೊಳೆಳ್ಳನಿತುಮಪ್ಪೊಡಮವಟಿ ಮೇಲೆ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಮುಸಿರದಿರೆ ಯಕ್ಷಿ (ಗ)

[3] ಅಱಿದು ಮಾಣಿಸಲ್ಕಾಂ ಬಂದೆಂ, ಅಂಜದಿರೆಂದು ಸಾತೈಸಿ ಮಱೆದ ಪಟ್ಟರ್ದ ಭೀಮನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ರೌದ್ರರೂಪಂ ತೋಱಿ (ಗ)

ಬೇಗಂ ಬಂದೆನಿದಕ್ಕಂಜವೇಡೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಪೋಗಿ ಮಱೆದೊಱಗಿದ ಕಿರಾತರಾಜನ ತಲೆಯಂ ಪೊಯ್ದವನನಂಜಿಸಲ್ವೇಡಿ ರೌದ್ರರೂಪಂ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ತೋಱಿ, ೧೧೧

ಆನಪ್ಪೊಡೆ ದೇವತೆಯೆಂ
ನೀನಱಿಯದೆ ಕೊರ್ವಿ ಚಪಳತನದಿಂದೆನ್ನಂ ।
ಮಾನಿಸೆಯೆ ಗೆತ್ತು ನುಡಿದೈ
ನಾನಾವಿಧದಿಂದಮಾದೊಡೇನಾಯ್ತೆನ್ನಂ ॥ ೧೧೨

ನಿನ್ನ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳೆನೆನ್ನಂ ನಾಳೆ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನೀನುಂ ನಿನ್ನ ಪರಿಜನಮುಂ ಕಾಂತಾರಮಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಬೇಗಮಯೋಧ್ಯಾಪುರದ ಬಟ್ಟೆಯಂ ತೋಱಿ ಮಗುೞ್ವುದಲ್ಲದಂದು ನಿನಗೆ ನೀನೆಯಱಿವೆಯೆಂದು ದೇವಿಯದೃಶ್ಯಮಪ್ಪುದುಂ ಬೆರ್ಚಿಯಾಗಳಚ್ಚ ತರ್ಗ,[1] ೧೧೩

[ಭಯದಿಂ ಕನಸಲ್ಲಿದು ನಿ
ಶ್ಚಯಮೆಂದಳ್ಕಳ್ಕಿ ನೋಡಿ ಮನೆಯೊಳ್ತಾಂ ಶಂ ।
ಕೆಯಿನಾಗಳ್ಪರಿಜನಮಂ
ನಯದಿಂ ಬರವೇೞ್ದು ಪೇೞ್ದು ಬೆಳಗಾದಾಗಳ್ ॥] ೧೧೪

ಬಂದು ಕಿರಾತರಾಜನಾ ಕನ್ನೆಯ ಪಾದಂಗಳಂ ಪಲತೆಱದಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಪುಲ್ವಟ್ಟೆಯಿಂ ಪೆರಡವಿಯಿಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಕಿಱಿದುಂ ದೂರಂ ಪೋಗಿ ಇದೆ ತೋರ್ಪುದಯೋಧ್ಯೆಯ ಬಟ್ಟೆಯೆಂದು ತೋಱಿ ಮಗುೞ್ದು ಪೋದನಿತ್ತಲನಂತಮತಿ ಬಂದೊಂದು ಬಸದಿಯೊಳ್ ದೇವರಂ ವಂದಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಯೋಧ್ಯಾಪುರದಿಂ ಪುಷ್ಪಕನೆಂಬೊರ್ವಂ, ೧೧೫

ವರವೈಶ್ಯನಂದನಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂದಂ ಪರದುಪೋಪ ಸಮಕಟ್ಟಿಂ ಮಾ ।

1 ನಿನ್ನಂ ಸೀಳ್ದು ಪರಪುವನೆನೆ, ಭಯಂಗೊಂಡಪ್ಪ (ಗ)

ಣಿ ರದೆ ಪರಿದಪ್ಪ ತಂತ್ರಂ
ಬೆರಸು ಮನೋಮುದದಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದಾದರದಿಂ ॥ ೧೧೬

[1] ದೇವರಂ ಬಂದಿಸುತಿರ್ದನಂತಮತಿಯಂ ಕಂಡು ಧರ್ಮವಾತ್ಸ ಲ್ಯದಿಂ ಬೀಡಿಂಗೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿಯುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿ ತದನಂತರಂ ನಿಮ್ಮ ದೇಶವಾವುದು ಊರಾವುದು ತಂದೆಯಾರೆಂದು ಬೆಸ ಗೊಳ್ವುದುಂ, ೧೧೭

ಕ್ಷಮೆಯೆ ಕೆಳೆಯಂ ಶೀಲಂ ಪುತ್ರಂ ಸದಾಚರಿತಂ ಧನಂ
ವಿಮಳದಯೆ ತಾಯ್ಸತ್ಯಂ ಪಕ್ಷಂ ಗುಣಂಗಳ ಸೋದರರ್
ಕ್ರಮದೆ ತನಯಳ್ ತತ್ತ್ವಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೊಪ್ಪುವ ತಂದೆ ಸಂ
ಯಮಮೆ ಭವನಂ ದೇಶಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಜಿನೋಕ್ತಿಯೆ ಪಟ್ಟಣಂ ॥ ೧೧೮

ಎಂಬೀ ನುಡಿಯಿಂದೀಕನ್ನೆ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧೆಯೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ಭಾರ್ಯೆ ಗುಣವತಿಗೀಬಾಲೆಯಂ ನಿನ್ನ ಮಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿಯಾಂ ಮಗುೞ್ದು ಬರ್ಪನಂ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ನಡೆಪುವುದೆಂದೊಪ್ಪೈಸಿ ಪುಷ್ಪಕಂ ಮಗುೞ್ದು ಪೋಪುದುಂ ಗುಣವತಿ ಕನ್ನೆಯಂ ನೋಡಿ, ೧೧೯

ಸುರವನಿತೆಯಾನುಮಂಬರ
ಚರಿಯಾನುಂ ಕೃತಕದಿಂದಮಿಾ ರೂಪಿಂ ಮೆ।
ಯ್ಗರೆದಿರ್ದಳಲ್ಲದಿಂದಿನ
ನರವನಿತೆಯರಿನ್ನರೊಳರೆ ರೂಪಿಂ ಚೆಲ್ವಿಂ ॥ ೧೨೦

---

1 ದೇವರಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಬಂದು ಜಿನಾಲಯಮಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಂ ಗೆಯ್ದು ನಿಷಿದ್ಧಿಯಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ನಾನಾವಿಧದರ್ಚನೆಯಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರನನರ್ಚಿಸಿ ಶತ ಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಪರಸಿ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಬಳಿಕಂ,

ಚಲಿಯಿಸದಾಸನಮಂ ಸಂಚಲಿಸದೆ ಪೆಱತೊಂದುಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಕರಮಂ।
ಮ್ಕುಳಿಸದೆ ಜಿನಪದಪದ್ಮಂಗಳನರ್ತಿಯೊಳೊಲ್ದುನೋಡುತುಂ ಸುಸ್ವರದಿಂ ॥
ದೇವರಂ ಬಂದಿಸುತ್ತಿರ್ದ (ಕ).

[ಎಂದು, ಅಱಿಗಣ್ಣವರಾದಿತ್ಯನಂ ನೋೞ್ಪಂತೆ ಕನ್ನೆಯ ರೂಪ
ನಗಿದು ನೋಡಿ ಮನದೊಳಂಜಿ,] ೧೨೧

ಎನಗಪ್ಪೊಡೆ ಮುನ್ನಿನ ಜ
ವ್ವನಮುಂ ಲಾವಣ್ಯಮುಂ ವಿಳಾಸಮುಮಿಲ್ಲೀ ।
ವನಿತೆಯಿರಲೋವೊ ಪೆರ್ಗಣ
ಮನಿಕ್ಕಿ ಮನೆಮಾಡುವಂದಮುಕ್ಕುಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೨೨

[ಎಂದು ತನ್ನ ಪುೞುಕುಮನದಿಂ] ದಿರಿಸಿಕೊಳಲಣ್ಮದೆ ವ್ಯಾಳಿ
ಯೆಂಬ ಕುಂಟಣಿಗೆ ಮಾಱುವುದುಮಾಕೆ [ಸಹಸ್ರಪೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಪುದುಂ, ಕುಮಾರಿ ತನ್ನೊಳ್, ೧೨೩

ಖಳಕವೆರ್ೞ್ದಯದಿಂದಂ
ಗಳಯಿಸುವೀ ದುಃಖಮೆನ್ನನೆನಿತೊಂದಿದೊಡಂ ।
ಚಳಮಾಗೆನ್ನ ಪಿಡಿದು
ಜ್ಜ್ವಳಸುವ್ರತಕೋವೊ ಭಂಗಮಂ ಮಾಡುವೆನೇ ॥ ೧೨೪

ಎನುತ್ತುಂ ವ್ರತದೊಳ್ ದೃಢೆಯಾಗಿರ್ಪುದುಂ, ವ್ಯಾಳಿ ಪತ್ತೆಂಟು
ದಿವಸಂ ಪೋದಿಂಬೞಿಯಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕನ್ನೆಗಿಂತೆಂದಳ್ :— ೧೨೫

ಮರುಳಂತೆ ಮರುಳ ತಲೆಯುಂ
ಪರಪಿರದೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ಮುಡಿ ಮುಡಿಯಂ ।
ಪರವಶಮಾದರ ತೆಱದಿಂ
ಡಿರದೆ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ ನಲ್ಮೆಯಿಂ ನುಡಿ ಪೆಱರೊಳ್ ॥ ೧೨೬

ಬಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಮೊಲ್ವರಂತಿರೆ ನೋೞ್ಪುದನ್ಯರ ಚಿತ್ತಮಂ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಟದಿಂ ನಗೆಯಿಂದಮಿರ್ಕುಳಿಗೊಳ್ವುದಂ
ತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ತಪ್ಪದಂ ನೆಱೆ ಮಾಡಿ ಮೆಲ್ವಚನಂಗಳಿಂ
ಚಲ್ಲವಾಡುವುದಾರೊಳಾದೊಡಮೊಲ್ವಳೇ ವಧುವೆಂಬಿನಂ ॥ ೧೨೭

ತರಳಲೋಚನೆ ಮುಂಗುರುಳ್ಗಳೊಳಾದ ಚೆಲ್ವುಗಳಂ ಮುಖಾಂ
ಬುರುಹದೊಂದು ವಿಲಾಸಮಂ ನಳಿತೋಳ ಭಂಗಿಗಳಂ ಪದಾಂ
ಬುರುಹಪಲ್ಲವಮಂ ಕುರುಳ್ಗಳೊಳಾದದೊಂದುಬೆಡಂಗನೊ
ಪ್ಪಿರೆ ವಿಟರ್ಗನುರಾಗಮಾಗೆ ಸರೋರುಹಾನನೆ ತೋಱು ನೀಂ ‖ ೧೨೮

ಕುರುಳ ಪಂತಿಗಳಂ ಮನಂಬಿಡೆ ತಿರ್ದು ಚಂದನಪಂಕಮಂ
ಸರಸಿಜಾನನೆ ಪೂಸು ಮೆಚ್ಚುವ ಪೊನ್ನ ಮುತ್ತಿನನೇಕಮಾ
ಭರಣಮಂ ತುಡು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮನರ್ತಿಯಿಂದುಡು ರಾಗದಿಂ
ಸುರಗಿಯುಂ ಮುಡಿ ರೂಪನೇತಕೆ ಕುಂದಿಪೌ ಮರುಳಂದದಿಂ ‖ ೧೨೯

ರೂಹಿಲ್ಲದೊಡಂ ಕೆಲಬರ
ಸಹಾಯದಿಂ ಬಱದೆ ತೊನೆದು ಕೆಮ್ಮನೆ ವಿಟಸಂ ।
ದೋಹಮನೊಲಿಸುವರೆಂದೊಡೆ
ರೂಹಂ ಪಡೆದೇಕೆ ಮರುಳೆ ನೀಂ ವ್ಯಥೆಗಳ್ವೈ ‖ ೧೩೦

ಕರೆವುದು ಕೆಲಕೆಲಬರ ನೆಱೆ
ನೆರೆವುದು ಭಾವಿಪ್ಪೊಡೊಂದೆ ನರರೊಳ್ ಭಾಗ್ಯಂ ।
ಮರುಳ್ ಸುರಸೊಳ್ ಧರೆಯೊಳ್
ಪರರ್ಗುಂಟೆ ಮನಕ್ಕೆವಂದ ಭೋಗವುದಾರ್ಗಂ ‖ ೧೩೧

ಪೊಸದುಡುಗೆ ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಂ
ಪೊಸಗಂಡರ್ ಚೆಲ್ವರಪ್ಪ ಪೊಸವಸ್ತ್ರಂ ಭಾ ।
ವಿಸುವೆಂದು ಮೆಯ್ಸುಖಂ ರಂ
ಜಿಸೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಗಕ್ಕುಮುೞಿದ ಸತಿಯರ್ಗುಂಟೇ ‖ ೧೩೨

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಮಾವುದುಣ್ಬುದುಡುವುದು ಮೋನದಿಂದಿರವೇ
ಡೆಂದು ಬುದ್ಧಿವೇೞೆ ಕನ್ನೆ ತನ್ನೊಳ್ ನಕ್ಕು, ೧೩೩

ಧರಣೀಚಕ್ರಮುಮಂ ವಿಯತ್ತಳಮುಮಂ ಗಂಟಿಕ್ಕುವರ್ಮಿಂಚನ
ಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಂತಿರದೊಂದುಮಾಡಿ ಸಮೆವರ್ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾರೆತ್ತುವರ್

ತ್ವರಿತಂ ಬಿನ್ನಣದಿಂ ಬಿಸಿಲ್ಗೆ ಮರೆಯುಂ ತಂದೀಱುವರ್ ನೀರುಮಂ
ಭರದಿಂದಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತುವರ್ ಮಳಲೊಳಂ ಸೀರ್ಮೋಡುವರ್ ಜೋಡೆಯರ್ ॥
೧೩೪

ಕುಂಟಣಿಯೆಂಬಳ್ ಸಾಮಾನ್ಯೆಯಲ್ಲದಱಿಂದಿವಳನ್ನನೇನೆಂದೊಡ ಮೆನಗೆ ಮೋನದಿಂದಿರ್ಪುದೆ ಬುದ್ಧಿಯೆಂದುಸಿರದಿರೆ, ಕೆಲವುದಿನಮಾಗೆ ಯುಂ ಬಾಯುಂ ಬಿಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆ, ೧೩೫

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯಳಂತುಂ
ಮರುಳಾಗದೆ ಬೇಗಮೊಯ್ದು ಕುಡುಮೆಂ ಭೂಪಂ ।
ಗುರುಮುದದಿನರ್ಥಲಾಭಂ
ಪಿರಿದಕ್ಕುಂ ಭೂಮಿಪಾಲನುಂ ಕರಮೊಸೆಗುಂ ॥ ೧೩೬

ಎಂದಾ ಪುರಮನಾಳ್ವ ಸಿಂಹರಥನೆಂಬರಸನಲ್ಲಿಗೊಯ್ದು ಸ್ತ್ರೀ ರತ್ನಮಂ ದೇವರ್ಗೆ ಪಾಗುಡಂತಂದೆನೆಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದುಮರಸಂ ವ್ಯಾಳಿಗೆ ಸಾಲ್ವನಿತು ಪೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನೆಯ ರೂಪಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋೞ್ಪುದುಂ] [1] ೧೩೭

ಶತದಳಮುಖಿಯುಂ ಮೆಱೆಗೊಂ
ಡತನು ಕರಂ ಮುಳಿದು ಪೂವಿನಂಬುಗಳಿಂ ಸಂ ।
ತತಮ್ಮಾದರ್ ಪೋಗದಿಸುವುದು
ಮತಿಗೆಟ್ಟಳ್ಳ್ಕಿ ಸೆಡೆದು ನೊಂದು ಮಹೀಶಂ ॥ [2] ೧೩೮

---

1 ಆಕೆ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದುತ್ತೆಗೊಳಲೊಲ್ಲದೆ ಮೋನಂಗೊಂಡಿರೆ ಬೇಸತ್ತು ಪುರಮನಾಳ್ವ ಸಿಂಹರಥನೆಂಬರಸಂಗೆ ಕುಡುವುಮಾಮರಸಂ ನೋಡಿ (ಗ)

[ಮಿಡುಕದೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕದೆ ವನಿತಾರತ್ನಮಂ ಮಪ್ರಬೇಸದೊಳ್ಪೆತ್ತಿದಂತೆ ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ತೆಗೆಯಲಾಱದೆ ನೆಱೆ ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂ :—

ಇವಳ ಪದಪಲ್ಲವಂಗಳನಾಯ್ದವದಿಂ ಪೊರ್ಲ್ದಿ ರಂದಶೋಕೆಗೆ ಬಿದಿ ಕಾ।
ಪವನೀಯೆ ಕೇಳ ಫಲಮಾಗವು ಭಯದಿಂ ಬಿಗಡುಗೊಂಡಶೋಕೆಗಳಿನ್ನುಂ ॥ ೧೩೯

ಸೊಗಯಿಸುವೀ ಸತಿಯುಂಗುಟದುಗುರ್ಗಂಗಜಸಿತ್ತನಂಗಕಿರಣದ ಚೆಲ್ವಂ ।
ಬಗೆಯದಿನಿಸಿಂದೆ ಮುಳಿಸಿಂ ಪಗೆಯುಂ ಕಂಡಂತೆ ಕಾಯ್ವನಿನ್ನುಂ ಸೂರ್ಯಂ ॥ ೧೪೦

ಈ ವನಿತೆಯ ಮೇಗಾಲ ಜನಾಮೆಯು ಚೆಲ್ವುಗಳನೀಯೆ ಭಯದಿಂ ವನಮಂ |
ತಾವಂಜೆ ಪೊಕ್ಕಪನೆ ಮುಂ ಕಾಲಿಂ ಪೊಱಗಾವೆಯೆಂಬವಡವಿಯೊಳೞಳವೇ ||೧೪೧

ರಂಭೆಯ ಮಡವಿನ ಶೋಭೆಯನಂಬುಜಭವನೀಕೆಗೀಯೆ ಸಾವಿರಕಣ್ಣಿಂ |
ದಂ ಬಿಡದೆ ನೋೞ್ಪನಬ್ಜಜನೆಂಬುದು ಪುಸಿಯಲ್ಲವಿನಿತುಕಣ್ಸುರರ್ಗೊಳವೇ || ೧೪೨

ಈ ವನಿತೆಯ ಗುಲ್ಫಂ ಪರಿಭಾವಿಸುವಂದೆನ್ನ ಸತಿಯ ಗುಲ್ಫಕ್ಕಂ ಕೇ |
ಳ್ತ್ತವಧಿಕಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಗೋವಿಂದಂ ಮಱುಗಿ ಕಱಿಯನಾದಂ ನೋವಿಂ ||

ಎನ್ನ ದೊರೆಯೊಳ್ಪನಜನೀ ಕನ್ನೆಯ ಕಿಱುದೊಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬೀ ಸಿಗ್ಗಿಂ |
ತನ್ನಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ತೋಱಂ ಮುನ್ನಂ ಕಾಮಂಗೆ ದೇಹಮಿರ್ದುದು ಪುಸಿಯೋ ||೧೪೪

ಕಂಡಱಿಯದಂತು ಪಱಿತಂದಂಡಲೆದಜಸಿವಳ ತೊಡೆಗೆ ಮದ್ವಲ್ಲಭೆಯುಂ |
ಕೊಂಡಿತ್ತನೆಂಬ ನೋವಿಂ ಬೆಂಡಾದುದು ಬಾೞೆ ಬಾೞೆಗುಂ ಬೆಂಡೊಳವೇ || ೧೪೫

ಈ ಕಮಳಮುಖಿಯ ಜಘನಕ್ಕಾ ಕಮಳಜನಿತ್ತನೆಮ್ಮ ಮಸ್ತಕದೆಸೆಯೊಂ |
ದಾಕಾರಮನೆಂದಿರದತಿಭೀಕರದಿಂ ವನಮನಿಭಸಮೂಹಂ ಪೊಕ್ಕುವು || ೧೪೬

ಈಕೆಯ ಪೊಕ್ಕುೞ ಚೆಲ್ವೀ ಲೋಕದೊಳತಿಸೇವ್ಯಮಿದಱ ಪೊರೆಯೊಳ್ ನಾವಿ |
ನ್ನೀಕಿರ್ಪಮೆಂದು ನೆಱೆ ನೀರಾಕರಮಂ ಪೊಕ್ಕುವೇವದಿಂ ಶಂಖಂಗಳ್ || ೧೪೭

ಈ ನಾರಿಯ ಬಾಸೆಗೆ ಚತುರಾನನನೆಱೆದೀಯೆ ತನ್ನ ಶೋಭೆಯನಾರ್ತ |
ಧ್ವಾನದಿನೆಲೆ ಮರುಳಾದುವು ನೂನಂ ಮರುಳಿರುಪೆಯೆಂಬುವುಂ ಮುನ್ನೊಳವೇ||೧೪೮

ಈ ವನಿತೆಯ ನಡುವಿಂಗಜನಾವಗಮೆಱೆದೀಯೆ ತನ್ನ ಮಧ್ಯದ ಸೊಬಗಂ|
ತಾವಂಜೆ ಬಳ್ಳಿವೊದರಂ ನೋವಿಂದಂ ಪೊಕ್ಕಪಂದು ವಾರಣಾರಿಪುಗಳ್ || ೧೪೯

ಈ ಸಸಿವದನೆಯ ತೆಳ್ವಸಿಗರ್ಗೆ ಸರಸಿಜಗರ್ಭನೀಯೆ ತಮ್ಮೊಳ್ಪಮನಿಂ |
ಬೇಸತ್ತು ಪುಯ್ಯಲಿಡುವುವು ದೇಸಿಗರಂತೀಗಳುಂ ಸುರಂಭಾದಳಗಳ್ ||[1] ೧೫೦

ಎಲೆ ಪೋಲ್ತಿರ್ನೀಪೀಕೆಯ ಮೊಲೆಯಂದಮನೆಂದು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗೆ ಮುಳಿಸಿಂ |
ಜಲಜಭವನೀಯೆ ಶಾಪಮನೊಲವಿಲ್ಲದಗಲ್ದು ಪೋಪುವಿರುಳೊಳ್ ಮಿಥುನಂ|| ೧೫೧

ಕರಮೊಪ್ಪುವುದೀ ಕನ್ನೆಯ ಕೊರಲೆನ್ನದೆಗೇಂದು ನೋಡಿ ಬೆಱಗಾಗಿ ವಸುಂ |
ಧರೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ನಿಸ್ತರದಿಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬಳೆದವಡಕೆಯ ಸಸಿಗಳ್||೧೫೨

1 ದೇಸಿಗರಂತಿನ್ನು ಪುರುಳಿಗಳ್ ಭಯವಶದಿಂ (ಕ).

ಎಱೆದೀವುದುಮುಜನೀಕೆಯ ನಳಿತೋಳಿಂಗೊಲ್ದು ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯುಂ ಕಂ |
ಡೆಳಲತೆಗಳ್ಪ್ರವುಗಳಂ ತಳೆದಿರ್ದುವಂ ತಳೆಯದಿರ್ಪುವಾ ಫಲಿವತೆಯುಂ ॥ ೧೫೪

ಜಳಜಭವನೊಲಿದು ಕನ್ನೆಯ ತಳಕಂ ತಂದೀಯೆ ವಾರಿಜಂಗಳ ಕೆಂಪಂ |
ಬಿಳಿಯ ಸರಸಿಗುಹವಾದುವು ಬಿಳಿಯ ಸರೋಜಾತವೊಳವೆ ಮುನ್ನಿನ ಯುಗದೊಳ್

ಜವನೆನ್ನ ಸತಿಯ ಬೆರಲೊಪ್ಪಮನೀವುಧು ಕೊಂಡಳೆಂದು ಕರಿವಾಜಿಗಳಂ |
ಬಿವನೇಱದೆ ಮುಳಿಸಿಂದೇಱವನಿನ್ನುಂ ಕೋಣನಂ ಮಹಾವ್ರತದಿಂದಂ ॥ ೧೫೫

ಬಳ್ಳಿದಳೆಂದಜನೀಕೆಯ ಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂಗೀಯೆ ತನ್ನ ಚೆಲ್ವಂ ಪಿರಿದುಂ |
ತಲ್ಲಣದಿಂ ಕೇದಗೆಗಳ್ ಮುಳ್ಗಳ್ ಪೊಕ್ಕಿರ್ಪುವಿನ್ನುಮತಿಭಯದಿಂದಂ ॥ ೧೫೬

ಬಿದಿ ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಚೆಲ್ವಂ ಪರಪಿಂದೀವನಜಮುಖಿಯ ಬೆಂಗೀವುದುಮ |
ಗ್ಗದ ನಾಗಕನ್ಯೆಯರ್ಸಂಪದಮಂ ಬಿಸುಟೋಡಿ ರಸೆಯೊಳಿರ್ದಪರಿನ್ನುಂ ॥ ೧೫೭

ಜಳರುಹಗರ್ಭನೀಕೆಯಧರಕ್ಕೆ ಮನೋಹರಮಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಪ
ಣ್ಗಳ ಚೆಲುವಂ ಕರುತ್ತೆಱದು ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಬೆರ್ಚಿ ಮಟೋರ್ವಿಜಂಗಳೇ
ಗಳುಮೊಡಗೂಡಿ ಕರ್ಪುಮೆರಸಿರ್ಪುವು ಪೆರ್ಗಲದಿಂದಮಲ್ಲದಂ
ದುಱಿಬೆಸರಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಿನಿತೇಕಣಮಾಗವು ನೋಡೆ ಲೋಕದೊಳ್ ॥ ೧೫೮

ಈ ಸತಿಯ ದಂತಪಂಕ್ತಿಗೆ ಭಾಸುರತರಮಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವುಗಳಂ ಸಂ |
ತೋಷದಿನಿತ್ತುದಱಿಂದಂ ಲೇಸಾಗಿರೆ ಮುತ್ತು ಪೂಜ್ಯಮಾದುವು ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೫೯

ಮರುಣಾನಿಯ ಬಾಯ್ದೆಱೆಗೀ ತರುಣಿಯ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯ ಚೆಲ್ವನೆಂಬೀ ಚೆಲ್ವಂ |
ನೆರೆದೀಶನುಡುಪನಾದಂ ಪರಿಕಿಸುವಂದಮರರೊಳಗೆ ಕುಂಟರುಮೊಳರೇ ॥ ೧೬೦

ಈಕೆಯ ಕದಪಿನ ಶೋಭೆಯನೇಕಂಜವೆ ಪೋಲ್ತಿರೆಂದು ಶಾಪಮನೀಯಲ್ |
ಕೋಕನದಸುತಂ ಪಲರುಂ ಪೋ ಕೆಮ್ಮನೆ ಚಲದಿನಱಿವರೆಲೆಗಳ ಮಾಗಂ ॥ ೧೬೧

ವಾರಿಜೋದ್ಭವನೀಸರೋಜದಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಮೂಗಿನಾ
ಕಾರಮಂ ನೆಱೆ ಪೋಲ್ತಿರೆಂದುಱೆ ನೋಡಿ ಸಂಪಗೆಗಳ್ಗೆ ಸಿ
ಷ್ಕಾರಣಂ ಮುನಿಸಿರ್ದನಪ್ಪುದಱಿಂದದೇಂ ಮನದಲ್ಕೆಱಿಂ
ಸಾರಲಣ್ಮದೆ ಭಾವಿಪಂದವನೊಂದುಪೋರ್ದುವು ತುಂಬಿಗಳ್ ॥ ೧೬೨

ಎಮ್ಮ ಕಣ್ಗಳ ಚೆಲ್ವನೀಕೆಯ ಕಣ್ಗೆ ಪದ್ಮಜನಿತ್ತನೆಂ
ಬುಮ್ಮಳಂ ಪಿರಿದಾಗೆ ಪುಲ್ಲೆಯ ವಿಂಡುಗಳ್ ಕಡುಚಿಂತೆಯಿಂ

ಸ್ವೈರಿಸಲಾಱದೆ, ॥ ೧೬೨

ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಜಶತ್ವರಿಂದಕಟ ಕೇವೊ ಚಿತ್ತದ ಬಲ್ಪುಗೆ
ಟೆಸ್ಪನ್ಮಯುಂ ಕಸುವೀರವಿಲ್ಲದೆ ಪಾದೆಯಾಗಾದು ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೬೩

ಜಳಜಜನೀಕಯು ತುಱುಗವೆಗಳನು. . . ..
ವಮ್ಮಳಿಸಿ ಪೆಱಗಾಗಿ ಟಿಱಿದುವಮ್ಮಳಿಸಿಂದವೆಯಿಕ್ಕರವುರಕನ್ಯೆಯುನ್ನುಂ ॥ ೧೬೪

ವನರುಹಗರ್ಭನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯ ಕರ್ಣಯುಗಕ್ಕೆ ಕಠರ್ತು ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ಬಡಿದೀಯೆ ನಮ್ಮ ಚೆಲುವಂ ಭರದಿಂದಿರಲಣ್ಮದೊಯ್ಯನಿಂ
ತನವರತಂ ಕರಂ ಮುಗಿದು ನೀರೊಳಗಿರ್ದಿರುಳೆಲ್ಲಮಬ್ಜಗ
ರ್ಭನನ ಮಹೋತ್ಸವಂಬೆ ಸು ಭಾವಿಸುತಿರ್ಪುವು ನೆಯ್ದಿಲಾಗಳುಂ ॥ ೧೬೫

ಈ ವನಿತೆಯ ಪುರ್ಬುಗಳಂ ನೀವಂಜದೆ ಪೋಲ್ತಿರೆಂದು ಸರಸಿಜಗರ್ಭಂ ।
ಬೇವಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಶಾಪಮನೀವುದುಮುಮು ಕೈಪೆಯಾದುದ ವನೀತಳದೊಳ್ ॥ ೧೬೬

ನಯದಿಂದೀಕೆಯ ಚೆಲ್ವನಪ್ಪ ನೊಸಲಂ ಪದ್ಮೋದ್ಭವಂ ತನ್ನ ಕೂ
ರ್ಮೆಯಿನೋರಂತಿರೆ ನೋಡಿನೋಡಿದನೆಲೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ದಾಷ್ಟ್ಯರ್ಮ
ಪ್ರಿಯಮಲ್ಲಾನಿದಱಿಂದಮಂ ಧರಿಯಿಸಲ್ಕೇೞ್ಕೆಂದು ನೀಲೋತ್ಪಲ
ಪ್ರಿಯನಿನ್ನುಂ ನೆಱೆ ಪೆರ್ಚುತುಂ ಕುಸಿಯುತುಂ ತಾನಿರ್ಪನಭ್ಯಾಸದಿಂ ॥ ೧೬೭

ಸರಸಿಜಭವನೀಕಾಂತೆಯ ಕುರುಳೊಳೀಗೆ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವನಿತ್ತುದರಿಂ ಪ ।
ಲೆಮ್ಮರವುವಳಿನಿಕರಮಿನ್ನುಂ ಸರಸಿಜಸಂಭವನನಱಿಸಿ ಕಸುಮುಳಿಸಿಂದಂ ॥ ೧೬೮

ಆ ಸರಸಿಜಭವನೀಕೆಯ ಕೇಶಕ್ಕೋಲಿದೀಯೆ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವಂ ಮುನಿದೀ ।
ದೇಶದೊಳಿರಲೊಲ್ಲದೆ ಮಲೆದೇಶದೊಳಿಂತಪ್ಪುವಂಜಿ ಸೀರೆಯ ತರುಗಳ್ ॥ ೧೬೯

ಮಾದರಿಂ ಬಗೆಯದೆ ನೀಪೀ ಸುವತಿಯ ಬಣ್ಣಮನೆ ಪೋಲ್ತಿರಂದ ತಿಮುದರಿಂ ।
ಬಿದಿ ಸಾಪವನಿತ್ತುದಱಿಂ ಬಿದಿರ್ಗಳ್ ಫಲಮಾಗಲೊಡನೆ ಸಾವುವು ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೭೦

ಅತಿಶಯಮೀಕೆಯ ಮೆಯ್ಯ ಗಂಧದಿ ಕರ್ಣಿಯಂ ಪೋಲ್ತಿರೆಂದು ಮಲಯಜಕಕ್ಕು ।
ರ್ಧ್ವತಿಯಿಂ ಸಾಪವನಿತ್ತೊಡೆ ಚತುರಾಸ್ಯಂ ತಯಿದ್ದು ಬೊಟ್ಟನಿಡುವರ್ಪಲರುಂ ॥ ೧೭೧

ಎಂದನಂತಮಾತಿಕುಮಾರಿಯ ರೂಪನಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟುಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರೆಗಂ
ನೋಡಿ ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು (ಬ. ಕ.)

ಧರೆಗಂ ಭಂಡಾರಕ್ಕಂ
ಪರಿಜನಕಂ ಭೃತ್ಯಸಂಕುಳಕ್ಕಂ ಮತ್ತಂ ।
ನ್ನರಸಿಯುಗಂ ಮಿಾಪ್ಪುರಕ್ಕಂ
ನಿರುತಂ ನೀನೊಡೆಯುಳಾಗಿ ಸುಖ ಬರ್ ನಯುದಿಂ ॥೧೭೩

[ಲಲನೆಯರಿಕ್ಕೆ ಚಾಮರಮನಂದಣಮಂ ಪದಪಿಂದಮೋಂಖು ಭೂ
ತಳದೊಳಗುರ್ವ ಪರ್ವಿ ಕರವೊಪ್ಪಿರೆ ಪಾಡುವ ಗೇಯುದೊಂದು ಮೆ
ಲ್ಲುಲಿ ಕಿವಿಯುಂ ಪಳಂಚಲೆಯೆ ಮಂತ್ರಿಗಳುಂ ನೃಪರುಂ ಕುಮಾರರುಂ
ಸಲೆ ಬಸಗೆಯ್ಯೆ ನೀನೆನಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿರು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿವೋಲ್] ॥೧೭೪

ಎಂದು ನುಡಿದು ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ೧೭೫

ಉಸಿರದಿರವೇಡ ಕಾಮಂ
ಮಸಗಿ ಕನಲ್ದಾರ್ದು ಕುಸುಮಸಾಯಕದಿಂ ಸೈ ।
ರಿಸದೆಚ್ಚಪನೆನ್ನಂ ಸಂ
ಕಿಸದಿನಿಸಂ ನುಡಿದು ಕಿಡಿಸು ನೀನವನೇಸಂ ॥ ೧೭೬

ಎಂದನಂತಮತಿಯುಂ ತನ್ನಿದ್ರಾಸನಕ್ಕವರೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ [ಕಡುಮೋಹದಿಂ], ೧೭೭

ಆಯುಂಗಿಡೆ ಕಾಮಂ ಕೈ
ಗಾಯುದೆ ನಿಂದಾರ್ದು ಮುತ್ತಿ ಕೊಂದಪನೆಲೆ ನೀ ।
ನೀಯುವೆಸರದೊಳ್ ಕಾಯುುತೆ
ಬಾಯೊಳ್ ತಂಬುುಲಮನಿಕ್ಕು ಮದಗಜಗಮನೇ ॥ ೧೭೮

ಎಂದನೇಕವೆುಲ್ನುಡಿಗಳಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆ, ೧೭೯

ಎಳವಿದಿರಂದಮಂ ತನು ಸರೋರುಹದಂದಮನಾನನಂ ಮಹೋ
ಜ್ಜ್ವಳಲತೆಯಂದಮಂ ನಿಮಿರ್ದ ತೋಳ್ಕುಸುಮಾಲದ ಪಣ್ಣಿನಂದಮಂ
ಪೊಳವಧರಂ ಕರಂ ನೆಱೆಯೆ ಪೋಲ್ವುದಱಿಂದರವಿಂದವಕ್ತ್ರೆ) ಕೋ
ಮಳ ಕಡುಗಾಡಿಕಾರ್ತಿ ಮರವಾನಿಸೆಯೆಂಬುದನುಂಟುಮಾಡಿದಾ ॥೧೮೦

ಎಂದೊಡವಿದ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ನೋಯೆ ನುಡಿಯಲಾಱದೆ ಸರಸದಿಂ ನುಡಿವುದುಂ ಅನಂತಮತಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್:— ೧೪೧

ಚಂದನಂಗಳ ಪುಳ್ಳಿಯಿಂದಡುವಂತೆ ಜೋಳದ ಕೂಳನಾ
ನಂದದಿಂ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟು ಸುರೇಂದ್ರಭೂರುಹಂಗಳಂ
ತಂದು ಸಾವೆಯನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವರಂತೆ ಮೋಕ್ಷದ ಸೌಖ್ಯಮಂ
ಕುಂದದೀವ ಮಹಾವ್ರತಂಗಳನೋವೊ ನಾಂ ಬಿಡಲಾರ್ಪೆನೇ ‖ ೧೪೨

ಪಾಲನೊಲ್ಲದೆ ನಾಯಿಗಳ್ಳಿಯ ಪಾಲನುಣ್ಬನುವೊಲ್ದು ಭೂ
ಪಾಲವರ್ಗಮನೊಲ್ಲದುದ್ಧತವೃತ್ತಿಯಿಂ ಕಡುರಾಗದಿಂ
ಕೀಳನೋಲಗಿಪಾತನುಂ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಬಿಸುಟರ್ತಿಯಿಂ
ಪಾಳಪಾತನುಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಭೋಗಮಂ ಮರುಳಲ್ಲನೇ ‖ ೧೪೩

ಸಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಗೆ ರೂಪಿನೇಳ್ಗೆಗೆ ಮುಯ್ಯನಾಂತಱಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ಸ್ಥಿರಮಿದೆಂದು ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮಮನಣ್ಣ ನಂಬಿ ಜಡರ್ ಕೆಲರ್
ಪರಮಧರ್ಮಮನುತ್ತಮವ್ರತಸಂಕುಳಂಗಳನೊಲ್ಲದೋ
ಸರಿಸಿ ಭೋಂಕನೆ ಸತ್ತು ನಾರಕದುಃಖಮಂ ನೆಱೆ ತಾಳ್ದುವರ್ ‖ ೧೪೪

ಬಿಸುಟು ಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲದಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ಸುವ್ರತಮಂ ಮನಂ
ಕುಸಿದು ಜೈನರ ಪೇಳ್ಕೆಗಂಜಿ ವಿಶೇಷಸಚ್ಚರಿತಕ್ಕೆ ಸಂ
ಕಿಸಿ ಜಿನೋಕ್ತಿಗೆ ಕಾವಿಯಪ್ಪವರಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆಯ್ದೆ ಪೊ
ರ್ಜಿಸಿ ವಿನೋದದಿನೆಯ್ದುವರ್ ನರಕಂಗಳಂ ಕಡೆಯೊಳ್ಪಲರ್ ‖ ೧೪೫

ಮುಗಿಲಂತಸ್ಥಿರಮಪ್ಪ, ಗಾಳಿಯಂತೆ ನಿಸ್ಸಾರಮಪ್ಪ, ಮಳಲೇರಿಯಂತೆ ಲಯಮಪ್ಪ, ಕಬ್ಬುನದ ಕಡಲೆಯಂತೆ ಬೆಟ್ಟಿತಪ್ಪ, ಸುಣ್ಣದಂತೆ ತೀವ್ರಮಪ್ಪ, ಕತ್ತರಿವಾಣೆಯಂತೆ ಸಾರಲರಿದಪ್ಪ, ರಾಜಕನ್ಯೆಯಂತೆ ಬಯಸಲರಿದಪ್ಪ, ಮುಳ್ಳುಳ್ಳ ಬಟ್ಟೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲರಿದಪ್ಪ ರಕ್ಕಸಿಯಂತನುಭವಿಸಲರಿದಪ್ಪ, ನಡುವಗಲಾದಿತ್ಯನಂತೆನೋಡಲರಿದಪ್ಪ, ಸುರಚಾಪದಂತೆ ಕ್ಷಣಿಕಮಪ್ಪ. ಬಯಲೊಳ್ವನಲಂತೆ ಕಿಡುವೆಂತಪ್ಪ, ಪರಿವೆಂಬಿನಂತೆ ಕಡಿದಪ್ಪ, ಬಿದಿರಡವಿಯಂತೆ ಪುಗಲರಿದಪ್ಪ, ಸಮುದ್ರ

ದಂತೆ ದಾಂಟಲರಿದಪ್ಪ, ನಸುಗುನ್ನಿಯಂತೆ ಸಾರಲರಿದಪ್ಪ, ಮದದಾನೆ ಯಂತೆ ಪಿಡಿಯೆಲರಿದಪ್ಪ, ಕಿಚ್ಚಿನಂತೊಳಗೊಳಲರಿದಪ್ಪ, ಬಲ್ಲಿದನಾಣೆ ಯಂತೆ ಮೀಱಲರಿದಪ್ಪ, ಚಕ್ರದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಲರಿದಪ್ಪ, ಸೂಜಿಯಮೊನೆ ಯಂತೆ ಕೂರಿತಪ್ಪ, ಕಾಳಗದಂತೆ ಪುಗಲರಿದಪ್ಪ, ಮಸಣದಂತಿರಲರಿದಪ್ಪ, ಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆಯಂತೆ ಮಾಯಮಪ್ಪ, ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನಂತೆ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ಮಪ್ಪ, ಪೊಲಸಿನಂತಶುಚಿಯಪ್ಪ, ವಾತದಂತೆ ನಡುಕವಪ್ಪ, ನೀರಿನಂತೆ ಕಟ್ಟಲರಿದಪ್ಪ, ಮೋಕ್ಷದಂತಱಿಯಲರಿದಪ್ಪ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂತೆ ನಿಟ್ಟಿಸ ಲರಿದಪ್ಪ, ಮರುಳಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಲರಿದಪ್ಪ[1], ಪಟವೆ ತೊಱೆಯಂತೆ ಮಾ ಣಿಸಲರಿದಪ್ಪ, ರಾಜದ್ರವ್ಯದಂತೆ ಕುಂದಿಸಲರಿದಪ್ಪ, ಕೊಡದ ನೀರಂತೆ ಪೆರ್ಚಿಸಲರಿದಪ್ಪ, ಸಂಸಾರಮಂ ನಂಬಿ ದರ್ಶನಮುಮಂ ವ್ರತಮುಮಂ ಕೆಡಿಸುವುದೆಗ್ಗಿಕೆಯೆಂದು ವ್ರತಪರಿರಕ್ಷಣೋಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸು ತ್ತಿರ್ದಳರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ೧೪೬

ಕಡುಚಪಳತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟ
ನ್ನೊಡಗೂಡೊಡಗೂಡದಂದು ದೆಸೆವಲಿಗೆಯ್ವೆಂ ।
ತಡೆಯದೆನೆ ಕನ್ನೆ ತಾಂ ನಡು
ನಡುಗುತ್ತುಂ ಜಿನರ ಪದಮನುಱೆ ಸೆರೆವಿಡಿದಳ್ ॥ ೧೪೭

ಅರಸನ ಕೋಪಂ ಪಿರಿದೋ
ಸರಿಸಿದೆ ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದಾಗದೆನ್ನದೆ ಪಲವಂ ।
ಸ್ಮರಿಯಿಸದೆ ಕೂಡು ಕೂಡದೊ
ಡರವರಿಸುವೆನಲ್ಲನಕ್ಕ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣಂ ॥ ೧೪೮

ಆರ ಮಗಳಂದು ಭೂಭುಜ
ನಾರಯ್ಯದೆ ನಿನ್ನ ನರಸಿಮಾಡಿದನೆಂಬೀ ।
ಕಾರುಣ್ಯಂ ಕೇವಳಮೋ
ಧಾರಿಣಿ ಬೆಸಗೆಯ್ವೊ ಬಾಳ್ವುದಿದು ಬೇವಸಮೋ ॥ ೧೪೯

ಎಂದು ಕಂಡಕಂಡವರೆಲ್ಲಂ ಗಲ್ಲಂಗುರಿಗೊಳ್,[2] ನವಿಲ್ ಕಾರ್ಗಾ

1 ಮುಕ್ಕಳಂತೆ ಸಂತಯಿಸಲರಿದಪ್ಪ (ಗ) 2 ಗಲ್ಲಗುಗ್ಗುರಿಗೊಳ್ (ಗ)

ಲಮುಂ, ಹಂಸೆ ಸರೋವರಮುಂ, ಮದದಾನೆ ಬನಮುಂ, ಪಸುಗೂಸು ಮೊಲೆಯುಂ, ಪೆಣ್ಗೂಸು ತವರ್ಮನೆಯುಂ, ತುಂಬಿ ತಾವರೆಯುಂ, ಕಱು ಕೆಚ್ಚಲಂ, ನಲ್ಲಳ್ ನಲ್ಲನಂ, ವ್ಯವಹಾರಿ ಪಡಪಂ, ಕೊಡುಗೂಸು ಮದುವೆಯುಂ ಬೆಳಸುಳ್ಳಂ ಮೞೆಯುಂ, ನೆನೆವಂತು ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿರ್ದಳಪ್ಪುದುಂ, ಸಿಂಹರಥಮಹಾರಾಜಂ ಮುನಿದು ಅಚ್ಚುಳಾಯಿಲರಂ ಬರವೇೞ್ದಱಚಪಳಯುಂ ಸಾಯೆ ಮೋದಿಯೆಂಬುದುಂ, ೧೯೦

ಕಟ್ಟನೆ ಕಱಿಯುವರಾಗಳ
ಗಟ್ಟನೆ ಪರಿತಂದು ಮೂಣದಚ್ಚುೞಕೋಲಿಂ ।
ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರಿಪಿ ದುರಾತ್ಮರ್
ಚುಟ್ಟನೆ ಕೆನ್ನೆತ್ತರೊಗೆಯೆ ತೊಲಗದೆ ಬಡಿದರ್ ॥ ೧೯೧

ಮುಳಿಸಿಂದೊಡನೊಡನೆ ಛಳಿ
ಲ್ಛಳಿಲೆನೆ ಸೂಳಾಯ್ತುರಟ್ಟೆ ಪೊಯ್ಯ್ವುದುಮಾಗಳ್ ।
ಕಳವಳಿಸದೆ ಬೆಂಬೀೞದೆ
ಮುಳಿಸಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನೆ ಮಂದರಾದ್ರಿವೊಲಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೯೨

ಕ್ಷೋಣೀಶನ ಬೆಸದಿಂ ಕ
ಣ್ಗಾಣದೆ ಸೂಳಾಯ್ತುರಟ್ಟೆ ಮೋದುತ್ತಿರಲುಂ ।
ಮಾಣದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಮಂ
ಜಾಣೆ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂದೆ ನೆನೆಯುತ್ತಿರ್ದಳ್ ॥ ೧೯೩

ಶರಣೆನಗೀಯುವಸರದೊಳ್
ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರಪದಾಂಬುಜಾತಮೆ ಪೆಱತಿಂ ।
ಶರಣಿಲ್ಲೆಂದುಱೆ ಪಿಡಿದಳ್
ಸುರುಳಿಲ್ಲದೆ ಬಂದಿವಿಡಿವವೊಲ್ಜಿನಪದಮಂ ॥ ೧೯೪

[ಅಂತು ತನ್ನೊಂದುನೋವಂ ಬಗೆಯದೆ ವ್ರತಂ ಕೆಟ್ಟಪುದೆಂಬ ನೋವೆ ಪಿರಿದಾಗೆ ವ್ರತಮಂ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದಱಿಂ ಸಾವಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದೇಹಾ

ಭಿಲಾಷೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು[1] ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಜಪಿಸುತ್ತಿರ್ದಳನ್ನೆಗಂ ಆ ಪುರದ ನಗರದೇವತೆಗಳ್ಗೆ ಸನಕಂಪವಾಗೆ ಬೇಗಮೆಱದು ನೆರೆದು ಬಂದನಂತಮತಿಯುಮಂ ಕಂಡು ದೃಢವ್ರತೆಯೆಂದಱಿದು ಕೈಮುಗಿದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್ :—][2] ೧೯೫

ನಿಲ್ಗೀ ಕುಮಾರಿ ತಲ್ಲಣ
ಮಿಲ್ಲದೆ ಮುಳಿಸಿಲ್ಲದೊಂದೆಮನದಿಂದಂ ನೋ ।
ಪಿಲ್ಲದೆ ಪದಪಿಂ ತ್ರಿಭುವನ
ವಲ್ಲಭನಂ ನೆನವ ಮಹಿಮೆಯಿದು ಕೇವಳಮೋ ॥ ೧೯೬

ಧನಮುಳ್ಳನುಮಂ ಬಿಡದೊ
ಯ್ಯನೆ ಸಾಯದೆ ಬಂದಿವಿಡಿದವಂ ಬಾೞ್ಗೆಂದಂ ।
ದನವರತಂ ಜಿನರಂ ಪಿಡಿ
ದ ನರಂಗೆರಪುಂಟೆ ಬಗೆವೊಡಿನ್ನೀ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೯೭

ನರೆ ಬಂದನಿತಱೊಳ್ ನರರ್
ಪಿರಿಯರೆ ಜಿನನಾಥಸೇವೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರ್ ।
ಧರೆಯೊಳ್ ಕೂಸಾದೊಡಮವ
ರೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಪಿರಿಯರವರೆ ಧನ್ಯರ್ ಮಾನ್ಯರ್ ॥ ೧೯೮

ಪಿರಿದು ಕಿವಿ ಕೋಡಿನಂತಿರೆ
ಪಿರಿದಪ್ಪುದೆ ಬಲ್ಪಿನೆಡೆಗೆ ಜಿನಸೇವನೆಯು ।
ಳ್ಳರೆ ಕಿಱಿಯರಾದೊಡಂ ಕೇ
ಳ್ಪಿರಿಯರಿವರ್ ಕಿಱಿಯರೆಂತುಮದನೊಲ್ಲದವರ್ ॥ ೧೯೯

---

1 ವ್ರತಮುಂ ಕಿಡಿಸುವುದು ಕಜ್ಜಮಲ್ಲೆಂದು ಸಾವಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ತನ್ನ ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಯುಂ, ಬಿಟ್ಟು (ಕ).

2 ಆಗಳನಂತಮತಿಕನ್ನೆಗಾದುಪಸರ್ಗಮಂ ನಗರದೇವತೆಗಳಱಿದು ಚೆಚ್ಚರಂ ಬಂದು ನೋಡಿ (ಗ)

ಪಾಲಲ್ಲದೆ ಪಿರಿದಪ್ಪುದೆ
ಮೇಲಪ್ಪುದೆ ತುಪ್ಪದೆಡೆಗೆ ಧರ್ಮಮನೊಲ್ವಾ ।
ಕೀಳುಂ ಮೇಲದನೊಲ್ಲದ
ಮೇಲುಂ ಕೀಳಕ್ಕುಮಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ॥ ೨೦೦

ಬಱಿಯ ಜಿನಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದು
ತಱಿಸಲ್ವುವು ನೆಱೆಯೆ ಪೆಂಪುಮೊಪ್ಪುಂ ಮನದೊಂ ।
ದಱಿವುಂ ವ್ರತದುನ್ನತಿಯುಂ
ಪೆಱತೇನೀ ಕನ್ನೆಯಧಿಕಗುಣಯುತೆಯಕ್ಕುಂ ॥ ೨೦೧

ಎಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಕನ್ನೆಯ ನೋವೆಲ್ಲಮನರಸನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರ ಪರಿಜನದ ಕುಮಾರರ ಪ್ರಧಾನರ ಮೇಲಿಕ್ಕುವುದುಂ ॥ ೨೦೨

ಎಲ್ಲರ ಮೆಯ್ಗಳೊಳಂ ತಳು
ವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಸುಳ್ಗಳಾಗೆಯೆ ಕಡುನೋವಿಂದಂ ।
ಪಲ್ಲಂ ಗಿಡಿಗಿರಿದಳುತುಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ನೆತ್ತರನೆ ಕಾಱಿ ಕೆಡೆದರ್ ನೆಲದೊಳ್ ॥ ೨೦೩

ನೋವಿಂಗಿನಿಸಿರಲಾಱದೆ
ಸಾವಾಯ್ತೆಂದಳ್ಕಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಗೋಳಿಟ್ಟಳುತೋ ।
ವೋವೆಂದು ಧೈರ್ಯಮಿಲ್ಲದೆ
ಭೂವಳಯಾಧಿಪನ ಮುಂದೆ ಪೊರಳುತ್ತಿರ್ದರ್ ॥ ೨೦೪

ಧರಣೀಶಂ ತಾಂ ನೋವಿಂ
ಗಿರಲಾಱದೆ ನೊಂದು ನಡುಗಿ ತಲ್ಲಣದಿಂದಂ ।
ಸೊರೆಯೊಳಗಿಲಿ ಪೊಕ್ಕಂತಿರೆ
ಪರಿವರಿದಲ್ಲಲ್ಲಿಗುರುಳುತಿರ್ದಂ ಭಯದಿಂ ॥ ೨೦೫

ಅಂತು ಜ್ವರಮಾದರಂತೆ ಕುಂಬಿಕ್ಕುವರಸನುಮಂ ಮಗುವಿನಂತೆ ಪೊರಳ್ವರಸಿಯರುಮಂ ನರಡಾದೆತ್ತಿನಂತೆ ನಾಲಗೆಯನುಚ್ಚುವ ಪರಿಜನ

ಮುಮಂ [ಕುಂದದಾವಿನಂತೆ ಕಾಲಂ ಬಡಿವ ಪುರಜನಮುಮಂ] ಮೈಲಾ
ರದ ಗೊರವನಂತೆ ತಂತಮ್ಮನೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ವಚ್ಚುಳಾಯಿಲರುಮಂ
ಕೊರಲ್ಬಿಗಿದ ಕಱುವಿನಂತೆ ಗೋಳಿಡುವ ವಿಳಾಸಿನಿಯರುಮಂ ಕಱು ಸತ್ತ
ಮ್ಮೆಯಂತೊಱಲುವ ಕುಮಾರರುಮಂ, ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕದಂದಿನ ಮಂದ
ರದಂತಿರ್ದ ಕುಮಾರಿಯುಮಂ ನಗರದೇವತೆಗಳ್ ಕಂಡು ಕಯ್ಯಂ
ಪೊಯ್ದು ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು, ೧೦೬

ಆವಾವ ನೋವು ಬಂದೊಡ
ಮಾವಾವ ಪರೀಷಹಂಗಳಡಸಿದೊಡಂ ಮ |
ತ್ತೇವೋಯೆನ್ನದೆ ಜಿನಪದ
ಭಾವನೆಯಿಂದಿರ್ಪ ಜೈನರಿಂ ಮಿಗಿಲೊಳರೇ || ೧೦೭

ಕೇಡಾದುದೆಂದು ಜೀಚದೆ
ಬಾಡದೆ ಬೆಂಬೀೞದಂಜದೆ ಚಿಂತಿಸದೆರಡಂ |
ಮಾಡದೆ ಮನಮಂ ಶುಭದೊಳ್
ಕೂಡಿರ್ಪ ಜಿನಾಗಮಜ್ಞರಿಂ ಮಿಗಿಲಾವಂ || ೧೦೮

ಏಗೆಯ್ವುದೆಂದು ನೆಗೞದೆ
ರಾಗಮನೊಡರಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪೋ |
ದ್ಯೋಗಮನೆ ಬಿಸುಟು ಧರ್ಮೋ
ದ್ಯೋಗದೊಳಡರಿರ್ಪ ಜೈನರಣ್ಣ ವಿದಗ್ಧರ್ || ೧೦೯

ಕಿಡುವೊಡಲಂ ಧನಮಂ ಬಿ
ಟ್ಟೊಡರಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಮಹಾದುಷ್ಕೃತಮಂ |
ಕೆಡಿಸಿ ನಿರಂತರಸುಖಮಂ
ಪಡೆವೊಡೆ ಕೇಳ್ ಜೈನರಲ್ಲದಾರ್ವಸುಮತಿಯೊಳ್ || ೧೧೦

ಸುರಗತಿಯುಂ ನಿರ್ವೃತಿಯುಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ವೊಡೆ ಧರ್ಮದಿಂದೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಂದಾ |

ದರದಿಂ ಧರ್ಮದೊಳಸಗುವ
ಪರಮಗುಣಂ ಜೈನರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದುದಲ್ತೇ ॥ ೨೧೧

ಸಿರಿಯೊಂದೊದವಂ ಜವ್ವನ
ಭರಮುಂ ನಚ್ಚಿರ್ದು ಕೆಡುವರೀ ಕನ್ನೆಯವೋಲ್ ।
ಸುರಗತಿಯುಂ ನಿರ್ವೃತಿಯುಂ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಪಡೆಯಲಱಿವರೇ ಜಡಮತಿಗಳ್ ॥ ೨೧೨

ಎಂದು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಸೆಯೆ ಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯುಂ ಸುರಿದು ತಮ್ಮ ರೂಪಂ ತೋಱಿ ಜನವೆಲ್ಲಮಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಡೆ ಕುಮಾರಿಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟುಪಸರ್ಗಮುಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಪೋದರ್. ಇತ್ತಲ್ ಸಿಂಹರಥ ಮಹಾರಾಜನುಂ ಪುರಜನಂಗಳುಂ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಾದ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ಕಂಡು ಅನಂತಮತಿಕುಮಾರಿಯುಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಸಕಲರುಂ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸಮನ್ವಿತರಾದರ್. ಅನಂತಮತಿಯುಂ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಪ್ಪ [ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತನುಂ ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಲೆಂದಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ, ೨೧೩

ನಾನಾವಿಧದರ್ಚನೆಯಿಂ
ದಾನಾರಿಯ ಪಾದಪದ್ಮಮಂ ಪೂಜಿಸಿ ನೀ ।
ನಾನಂದಮೂರ್ತಿ ದಿವಿಜಾಂ
ಗನೆ ನೀಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮಂ ದಯೆಯಿಂ ॥ ೨೧೪

ಎಂದರಸನುಂ ಸಕಲಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಪೂಜಿಸಿ ಬಂಡಾರದ ಪೊನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ಮುಂದೆ ರಾಸಿಮಾಡುವುದುಂ ಬಂದುಮಂ ಕೈಕೊಳಲೊಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳ ನಕ್ಕು ಧರ್ಮದೊಳಂ ದೃಢರಪ್ಪುದೆಂದರಮನೆಯುಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬರ್ಪಳಂ ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಪ್ಪ] ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತಂ ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ನೀನೆನಗೆ ತಾಯು ಸಮಾನಳಾಗಿ ಸುಖಮಿರ್ಪುದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಂ ಅಂತೆ

ಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿರದೆ ಸೆಟ್ಟಿಯು ದೇಹಾರಮಂ ಪೊರ್ದಿ ಕಮಲ ಶ್ರೀಗಂತಿಯರಂ ಸಾರ್ದು; ೧೧೫

ಪರತತ್ವವಿಚಾರದಿನ
ಚರಿಯಾಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಂದ ಮಹಾ।
ಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳ ಕೇಳ್ವಾಯಿ
ನರವಿಂದದಳಾಕ್ಷಿ ಪಲವುವೊಳ್ನೋಂಪಿಗಳಂ ॥ ೧೧೬

ಅಲಸದೆ ಮನದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿ
ಪಲುಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸದಿನಿಸನಪ್ಪೊಡಮೊಂದು ।
ವ್ಮೆಳಿಸದೆ ಭೋಗಂಗಳ ಪಂ
ಬಲನೊಲದೆ ಜಿನರನೆಯ್ದೆ ಪಂಬಲಿಸುತ್ತುಂ [1] ॥ ೧೧೭

ಇರೆ, ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತನುಮಾತನ ವಲ್ಲಭೆ ವಸುದೇವಿಯುಮರಸನು ಮರಸಿಯುರುಮೆವ್ಮೆ ಗುರುವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ ಕಾಲಮಂ ಕಳೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮತ್ತಂ ಚಂಪಾಪುರದೊಳ್ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಮಂಗಮತಿಯುಂ ಬಂಧುವರ್ಗಮುಮನಂತಮತಿಯು ಪೋಗಿಂಗೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು, ೧೧೮

ತರುಣಿಯು ರೂಪಿಂಗಾರುಂ
ಸರಿದೊರೆಯೆನಿಪನ್ನರಿಲ್ಲ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ಪಂ ।
ಕರುಹಾನನೆಯಂ ವಿದ್ಯಾ
ಧರನೊರ್ವಂ ಬೇಗಮುಯ್ದನಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ ॥ ೧೧೯

ಅಲ್ಲದಂದಿಂತು ನೋಡೆನೋಡೆ ಅದೃಶ್ಯಮೆಂತಾದಳೆಂದು ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ, ೧೨೦

---

1 ಮೊಳ್ಪಂ ಪಲವುಂತೆಱದುಪಭೋಗಮನೊಲವಿಂ ಬಯಸದೆ ಸರೋರುಹಾನನೆ ಭರದಿಂ (ಕ)

ನಿನ್ನ ರೂಪನೆ ನೋಡಿ ಬಾೞುವೆನಾಗಳುಂ ಮನದರ್ತಿಯಿಂ
ನಿನ್ನ ಮುದ್ದನೆ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚುವೆನಾಗಳುಂ ಪ್ರಿಯಚಿತ್ತದಿಂ
ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ವಚನಂಗಳಂ ನೆಱೆ ಕೇಳ್ದು ಮಯ್ಯನೆ ಮಾಡುವೆಂ
ನಿನ್ನ ಗಲ್ಕೆಯೊಳಂತು ಸ್ವೈರಿಸುವೆಂ ಸರೋಜದಳಾನನೇ ‖ ೨೨೧

ನಿನ್ನುಡುವ ವಸ್ತ್ರಚಯಮುಮಂ
ನಿನ್ನುನ್ನತಿವೆತ್ತ ಪಲವು ರನ್ನದ ತೊಡವಂ ।
ನಿನ್ನಾಡುವೆಡೆಗಳಂ ಮಾ
ನೋನ್ನತೆ ನೆನೆನೆನೆದು ದೇಹಮುರಿದಪುದಿನ್ನುಂ ‖ ೨೨೨

ಒಡನುಣಲಾರಂ ಕರೆವೆಂ
ತೊಡೆಗಳನನುನಯದಿನಾರನೇಱಿಸಿಕೊಳ್ವೆಂ ।
ಕಡುಗೂರ್ಮೆಯಿನಾರಂ ಮೆ
ಲ್ನುಡಿಯಿಂ ಮುದ್ದಾಡಿಪೆಂ ಸರೋರುಹವದನೇ ‖ ೨೨೩

ಜಿನಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಡದೆ
ಮುನಿಗಳ್ಗಾಹಾರದಾನಮಂ ಮಾಡದೆ ಭೋಂ ।
ಕನೆ ಪೋಗಲಾಗ ಮಗಳೇ
ಮನಕತಮಂ ಮಾಡಿ ಪೆತ್ತವರ್ಮಱುಗುವಿನಂ ‖ ೨೨೪

[ಸಿರಿಗೆನ್ನೊಡನಾದೊರೆಸರಿ
ಕರಮಿಂತಪ್ಪೆನಗೆ ಪುಟ್ಟಿಯುಂ ಮಗಳ್ ಪಸುಂ ।
ಧರೆ ಪೊಗೞೆ ದಾನಮಂ ನೀಂ
ಜಿನಪೂಜೆಯುಮನೊಲ್ದು ಮಾಡದುಸಿರದೆ ಪೋಪಾ] ‖ ೨೨೫

ಎಂದು [ಪೊಳ್ಮರನಂ ಕಿಚ್ಚೞುರ್ವಂತೆ ದುಃಖಾಗ್ನಿ ತನ್ನಂ ಸುಡೆ]
ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಪೞಯಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆದುಮಂಗಮುತಿ, ೨೨೬

ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಗಳನಚ್ಚರಿಯಾಗಿರೆ ಮಾಡಿ ಬಂಧುಗ
ಳ್ನೆರೆದೊಡಗೂಡಿ ನೋಡೆ ಪಱೆ ಭೋರೆನೆ ಬಾರಿಸೆ ಪೊನ್ನತೋರಣಂ

ಕರಮನುದರ್ಪ್ಪಿ ಕಟ್ಟಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ವಿವಾಹಮನರ್ತಿವೆಟ್ಟು ಪಂ
ಕರುಹದಳಾಕ್ಷಿಗಾಗಿಸುತೆ ನೋೞ್ಪಿನಿತಂ ನೆಱೆ ನೋಂತೆನಿಲ್ಲ ನಾಂ ॥ ೧೧೭

ಬಸದಿಗೆ ಪೋಗಿ ದಿವ್ಯಮುನಿಪುಂಗವರಂ ಮನದರ್ತಿಯಿಂದೆ ಬಂ
ದಿಸಿ ಜಿನನಾಥನಂ ಸ್ತುತಿಶತಂಗಳಿನಾದರದಿಂದೆ ಕೂರ್ತು ಬ
ಣ್ಣಿಸಿ ಮನೆಗಾಗಳಂತೆ ಪರಿತಂದವರೆಂಬುದನರ್ತಿವೆಟ್ಟು ರಾ
ಗಿಸಿ ಕೊರಲಪ್ಪಿ ಪೇೞ್ವವಿಮಳಾಂಗಿಯ ನಾನಿರದೆಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ಬೆನೋ ॥ ೧೧೮

[ಎಂದು ಪೞಯಿಸಿ]

ಲತೆಯಂ ತತ್ತರಳಾಕ್ಷಿಯಂಗಮೆನುತುಂ ನೀರೇಜಪತ್ರಂಗಳಂ
ಸತತಂ ಕನ್ನೆಯ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮಮೆನುತುಂ ಮತ್ತಾಳಿಸಂದೋಹಮಂ
ಮತಿಗೆಟ್ಟಾಕೆಯ ಕುಂತಳಂಗಳೆನುತುಂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಿಂ
ಸುತೆಯೆಂದಾವನಮೆಲ್ಲಮಂ ಮನದ ನೋವಿಂ ನಾಡೆಯುಂ[1] ನೋಡಿದಳ್ ॥
೧೧೯

ಅಂತು ದುಃಖಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೆಂದು ಪೋಗಿ ಪೞಯಿಸುವಂಗಮತಿಯುಮಂ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಮಂ[2] ವರದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ ಬಂದು ಸಂತೈಸಿ[3] ಧರ್ಮಮನಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್:— ೧೨೦

ಸುರಗಜೇಂದ್ರಮೆ ವಾರಣಂ ಪಿಡಿವಾಯುಧಂ ವರವಜ್ರಮು
ಚ್ಚರಿಸುರಾಳಿಯೆ ಸಂದ ಜೀವಿತದಾಳ್ಗಳಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೋಟೆಯೊ
ಪ್ಪಿರೆ ನಗಪ್ತೆಯ ಸ್ವರ್ಗಮಿದೊರೆಯೂರ್ಧ್ವಲೋಕದ ಚಕ್ರಿಗಂ
ಮರಣವಾಗದೆ ಮಾಣದೆಂದೊಡೆ ಗೆಲ್ವನಾವನೊ ಮೃತ್ಯುವಂ ॥ ೧೨೧

ನರರುಂ ಖೇಚರರುಂ ಸುರಪ್ರತತಿಯುಂ ಪೂಣ್ದಾಳ್ವ ಸಂಗೆಯ್ವರು
ರ್ವರೆ ಷಟ್ಖಂಡವಿಭೂಳಿಗಂ ಕುದುರೆಗಂ ಸ್ತ್ರೀಸಂಕುಳಕ್ಕಂ ನಿಜಾ
ದರದಿಂ ಮೇರೆಗಳಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪಧಿಕಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಂ ಚಕ್ರಿಗಂ
ಮರಣಂ ಬಾರದೆ ಮಾಣದೆಂದೊಡುೞಿವರ್ಗೆಲ್ವನ್ನರಾರ್ ಮೃತ್ಯುವಂ ॥

1 ಮನದೊಳಂಗಳ್ಪಡೆಯುಂ (ಗ)
2 ನೋವಿಂ ಬಿಬ್ಬನೆ ಬಿರಿದ ಬಂಧುಗಳುಮಂ ವರದತ್ತ (ಗ)
3 ಸಂಬೋಧನಾರ್ಥಂ ಧರ್ಮ (ಕ)

ಎಂಬುದುಮವರ ವಚನಮಂ ಬಹುಮತದಿಂ ತಮ್ಮ ದುಃಖಾಗ್ನಿ [ನಂದೆ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸಂ ಪೋಗೆ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮಗಳಾಡುವೆಡೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಕಡುನೋವಿಂ ಸೈರಿಸದುಮ್ಮಳಿಸಿ ನಂಟರ್ಗಱಿಪಲೊಲ್ಲದಾಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳಿಂದಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ತಂಗೆಯಪ್ಪ ವಸುದೇವಿಗಮನಂತಮತಿಯ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ಪೇೞ್ವುದುಂ, ೧೩೩

ತೊಟ್ಟನೆ ಕೇಳ ಕೇಳ್ದು ಮನಂ
ಗೆಟ್ಟು ಮಹಾದುಃಖದಿಂದಮಿರಲಾಱದೆ ಬಾ ।
ಯ್ವಿಟ್ಟೊಳಱಿ ನೊಂದು ಸೈರಣೆ
ಗೆಟ್ಟತ್ತಿಳ್ಕನೆದು ನೆನೆದು ಕನ್ನೆಯ ಗುಣಮಂ ॥ ೧೩೪

ಅಂತು ದುಃಖಾನಳಂ ಸುಡೆ ಕಡುನೋವಿಂದೞುತ್ತುಮಿರ್ಪ ತಂಗೆಯಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣದಿಂದೆಂತಾನುಂ ಮಾಣಿಸಿ] [1] ಮಱುದಿವಸಂ ದೇಹಾರಕ್ಕೆ ದೇವರಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಬಂದು ದೇಹಾರದ ಮುಂದಣಾ ॥ ೧೩೫

ಸುರಮಹೀರುಹದೊೞಿಯಿಂ ಸಹಕಾರಭೂಜನಿಕಾಯದಿಂ
ಸರಸಿಜಾಕರದಿಂ ಲತಾಭವನಂಗಳಿಂ ಧ್ವಜದಿಂ ಫಲೋ
ತ್ಕರದಿನಿಂದ್ರವಿಮಾನದಿಂ ಹರಿಚಂದನಂಗಳ ಜೊಂಪದಿಂ
ಸುರನಗಂಗಳ [2] ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದೆಸೆದಿರ್ದ ಪೂವಿನ ಮಾಲೆಯಿಂ ॥ ೧೩೬

ರಮಣೀಯಮಪ್ಪ ರಂಗವಲಿಯುಂ ಕಂಡೀ ಹಸ್ತಕೌಶಲಮನಂತಮತಿಗಕ್ಕುಮುೞಿದರ್ಗಾಗದ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲಿರ್ಪಾಕೆಯೆ ನಿಕ್ಕುವಮನಂತಮತಿಯಕ್ಕುಮೆಂದು ನೋಡಲ್ಕೆ [3] ೧೩೭

---

1 ದುಃಖಾಗ್ನಿ ಮಗ್ಗೆ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸಂ (ಗ)   2 ಘನಂಗಳ ಪಙ್ಕ್ತಿ (ಕ)

3 ರಂಗವಲ್ಲಿಯುಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟುವೆಲ್ಲಮಕ್ಕನ ಕೈದಾಗೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಗೆಯುತ್ತುಮೊಳಗಣ್ಗೆ ಪೋಗಿ ದೇವರಂ ಕಂಡು ಬಂದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ವಂದು ರಸಾಯನಮಮೃತದ ದೊರೆಯೆಂಬಾಹಾರಮನೂಡು ಕೈಗರ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಕಣ್ಣನೀರ್ಗಳಂಗನೆಗೆ ಸುರಿದು ಭೋರೆಂದು (ಕ). ಈ ಹಸ್ತಕೌಶಲ್ಯಂ ತಪ್ಪದನಂತಮತಿಯದಾಗಲೆ ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ನೋಡಿ ನೋಡಿ (ಗ)

ಭೋರೆಂದು ಸುಯ್ದು ಮನದೊಳ್
ಮೊರಿಸಿ ಸಂಬಳಿಸಿ ಮಱುಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ನೆನೆವಂ |
ಭೋರುಹಮುಖಿಯುಂ ಮನ್ಮಥ
ವಾರಣಗಮನೆಯುನನಂತಮತಿಯುಂ ಸುತೆಯುಂ || ೨೩೮

[ಅಱುತಿರ್ಪಣ್ಣಿನಂ ವಸುದೇವಿ ಕಂಡು ನೀವಿದೇಕಱ್ತುಪಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ, ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯೆಂದನಿಂದಾನುಂಡೂಟಮುಂ ನಿಮ್ಮ ದೇಹಾರದ ಮುಂದಣ ರಂಗವಲಿಯುಮನಂತಮತಿಯ ಹಸ್ತಕುಶಲತೆಯುಂ ಪೋಲ್ತುವಪ್ಪುದಱಿಂ ಮಗಳಂ ನೆನೆದೞಲಾಯ್ತೆಂಬುದುಂ ದೇಹಾರದೊಳಿರ್ದ ಕುಮಾರಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ತೋಱ್ದುದುಂ,] [1] ೨೩೯

ಸುತೆಯಪ್ಪುದನಱಿದು ಮಹೋ
ನ್ನತಿಯಿಂ ದುಃಖಾಗ್ನಿ ಪೋಗೆ ಮನದೊಳ್ ಲೋಕ |
ತ್ರಿತಯಮನಾಳ್ದಂತೆ ವಣಿ
ಕ್ಪತಿ ಬರೆತಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೋಹೋದಯದಿಂ || ೨೪೦

[ತೊಡೆಯನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು 'ಕದಪಂ ಕರ್ಚಿ ಬಡವಂಗೆ ಕಡಾರಂ ಕೈಸಾರ್ದಂತೆನುಂ, ತಿಱಿದುಂಬವಂಗೆ ರಾಜ್ಯಂ ದೊರೆಕೊಂಡಂತಾನುಂ ಮಗಳಂ ನೋಡಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸಂತೋಷದಿಂ, ೨೪೧

ವನಜಾನನೆ ನಿನ್ನಂ ಕಂ
ಡೆನಗೀಗಳ್ಮನದ ನೋವು ಪೋದುದು ಮುನ್ನಂ |
ಮನಕತದಿಂ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟವೊ
ಲನವರತಂ ಬೆಂದು ನೊಂದು ಮಱುಗುತ್ತಿರ್ದೆಂ || ೨೪೨

ಮಗಳೇ ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಮನ
ಬಗೆವಂದೆನಗಟ್ಟ ತಿಂಬ ಪೞುವಾದುದು ನೋ |

1 ಒಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಸುಚಿತ್ತದಿಂ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ದು (ಗ)

ವಗಣಿತಮಪ್ಪುದಱಿಂದ
ಲ್ಲಿಗೆ ದುಃಖಕ್ಕಂಜಿ ಪಳ್ಳಿಬಂದಾನಿರ್ದೆಂ ॥ ೧೪೩

ಎಂದು ತನ್ನ ದುಃಖಮನಱಿಯೆಯುಮಂ ತೆಱಿಯೆಯುಮಂ ಪೇೞ್ವುದುಮನಂತಮತಿಯುಂ, ೧೪೪

ಮಾಣದೆ ಕೆಡುನೋವಿಂ ಕ
ಣ್ಣಾಣದೆ ಬಾಷ್ಪಾಂಬು ನೆಗೆಯೆ ಸೈಗಣೆಗೆಟ್ಟು ।
ಕ್ಷೂಣಗುಣೆ ಕುಟಿಲಕುಂತಳೆ
ಜಾಣೆ ಮನೋಭವಮದೇಭಗಾಮಿನಿ ಬೇಗಂ ॥ ೧೪೫

ತನ್ನಂ ಕುಂಡಲಮಂಡಿತಖೇಚರನೊಯ್ದುದು ಮೊದಲಾಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತನ ದೇಹಾರಮಂ ಪೊರ್ದಿದುದುಮಂ ನಡುವೆಡೆಯೊಳಾದ ತತ್ಪ್ರಪಂಚಮೆಲ್ಲಮುಮಂ ಪೇೞೆ ಸವಿಸ್ತರಂ ಕೇಳ್ದು ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಪೆಱಗಾಗಿ, ೧೪೬

ಪಿರಿದಪ್ಪಾಪತ್ತೆಲ್ಲಮ
ನರವಿಂದದಳಾಕ್ಷಿ ಬಿದಿರ ಗಂಟುಂ ಕಡಿವಂ ।
ತಿರೆ ಕಡಿದು ಬರ್ದುಕಿ ಬಂದೈ
ದೊರೆ ನಿನಗಾಪುರ್ಣ್ಯದೇೞ್ಗೆಯೊಳ್ಪೇೞ್ಮಿಗಳೇ ॥ ೧೪೭

ಎಂದು ಮಗಳ ದುಃಖಮನಾಱೆನುಡಿದು ಪಿರಿದುಮುತ್ಸಾಹದಿಂ ಜಿನಾಭಿಷೇಕಪೂಜೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಪತ್ತೆಂಟುದಿವಸಂ ಪೋದಿಂಬೞಿಕ್ಕಂ ಬಂದುದಿವಸಂ ಮಗಳಂ ನೋಡಿ, ೧೪೮

ಇನ್ನಿರಲಾಗದು ಜವ್ವನ
ಮುನ್ನಱಿದುದು ಮೃಗನಿಭಾಕ್ಷಿಗಂಬುಜಮುಖಿಗಂ ।
ದುನ್ನತಚಿತ್ತಂ ಮದುವೆಯ
ನಿನ್ನೀಕೆಗೆ ಮಾಡವೇೞ್ಕುಮೆಂದುತ್ಸವದಿಂ ॥ ೧೪೯

ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯಂ ಶ್ರುತಸಾಗರಂಗೆ ಕುಡಲ್ವೇಡಿ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರ ಬೞಿಗಟ್ಟಿ ವಿವಾಹಮಂಟಪಮಂ ತಳಿರ ಕಾವಣಮುಮಂ ಮಾಡೆ, ೧೫೦

ಪೊಳೆವ ದುಕೂಲದ ಗುಡಿಯುಂ
ಮೊಳಯುಱದೆಳವಳಿರ ತೋರಣಂಗಳ್ ಮುಕ್ತಾ |
ವಳಿಯುಂ ಪೊಸರಂಗವಲಿಯು
ವಿಳಸಿತವಾಗಿರ್ದುವೆತ್ತಲುಂ ತದ್ಗೃಹದೊಳ್ ॥ ೨೫೧

ಮತ್ತಂ ಜಿನಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿಕ್ಷುರಸ ಕ್ಷೀರ ದಧಿ ಘೃತಕುಂಭಕಾದಿ ಘಟಂಗಳುಮಂ ಬಳಗಜವಳಿಗೆಂದು ಬಂದ ಚೀನದುಕೂಲದ ಹಾರಾವಳಿಯು ಪಲವುದಿಂಪುಗಳುಮಂ ಯಾಚಕಕೋಟಿಗೆ ಬೇಡಿದುದ ನೀಯಲೆಂದು ಪೂಜಿಸಿದ ಪೊನ್ನರಾಶಿಯುಮನನಂತಮತಿ ನೋಡಿ ತಂದೆಯನಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಿಂತೆಂದಂ :— ೨೫೨

ಪಿರಿದುತ್ಸವದಿಂದುಱೆ ಚೇಂ
ಕರಿಸಿ ಬುಧರ್ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಕರಮಾ |
ದರದಿಂ ನಂಟರ್ಜೀಯೆನೆ
ಸರಸಿಜಮುಖಿ ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಪೆಂ ॥ ೨೫೩

ಎಂಬುದುಮನಂತಮತಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕು ತಂದೆಗಿಂತೆಂದಳ್ :—] [1] ೨೫೪

ವಿಮಳಜಿನೇಂದ್ರಸಾಕ್ಷಿಯೊಳು ಸೀಮನಗಂ ಕಿಱಿಯಂದು ಮಿಕ್ಕ ಸಂ
ಯಮಜಲರಾಶಿಯಪ್ಪ ವರದತ್ತಮುನೀಶ್ವರರಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಚ
ರ್ಯಮನನುರಾಗದಿಂ ಕೊಡಿಸಿದಿರ್ಮಱೆಯಲ್ಕಿಮಗಾಗದಾನುಮು
ಶ್ರಮದೊಳ ತಾಳ್ದಿದೆಂ ಮುದದಿನೀಯೆಡೆಯೊಳ್ಕಿಡಿಸಲ್ಕ ತಕ್ಕುದೇ ॥
[ಎಂಬುದುಮಾಗಳ್ ವೈಶ್ಯಕು
ಲಾಂಬರರವಿ ಮಗಳ ಮಾತಿನಂದಕ್ಕೆ ಕರಂ |

1 ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟಪುರ್ದರುಂ, ಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾಧರನುಮೊಯ್ದುದು ಮೊದಲಾಗಿ ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತನಾಕಂಡಲ್ಲಿ ನರವಾದ ಪ್ರಪಂಚಮಲ್ಲವುಂ ಪೇಳ್ವುದುಮೆಲ್ಲರುಮುಱಿದು ಪರಮಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಪತ್ತೆಂಟುದಿವಸಂ ಪೋದಿಂಬಳಿಯುಮನಂತಮತಿಗಂ ವಸುದೇವಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಶ್ರುತಸಾಗರಂಗಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಲೆಂದಿರ್ಪುದುಮನಂತಮತಿ ಕಂಡಿಂತೆಂದಳ್ (ಗ)

ತಾಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ಮಹಾನೋ
ವಿಂ ಬೈದುಂ ಸುಯ್ದು ವಿಧಿಯು ಮನದೞಲಿಂದಂ ||[1] ೨೫೬

ನೋಡ ಮರುಳ್ಮಗಳ ದಿಟಂ
ಮಾಡುವುದೆಗ್ಗಲ್ತೆ ನಿನ್ನನಟ್ಟಿರೊಳಾಂ ಮು |
ಪ್ಪಡಿಸೆ ಮುನಿಸನ್ನಿಧಿಯೊ
ಳ್ಕುಡಿದುದಂ ಛಾಂದಸಿಕ್ಕೆಯೊಂದೊಗವಿಂದಂ || ೨೫೭

ಎಂಬುದುಮನಂತಮತಿ ತಂದೆಗಿಂತೆಂದಳ್ :— ೨೫೮

ತಿರಿದುಂಬಂಗೆ ನಿಧಾನಂ
ದೊರೆಕೊಳೆ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಪೋದೊಡಂ ಸಂಸೃತಿಯೊಳ್ |
ತಿರಿವ ನರಂಗಂ ಧರ್ಮಂ
ದೊರೆಕೊಳೆ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ ಸುಖಮುಂಟೇ || ೨೫೯

ಕುರುಡಂಗೆ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಕ
ಣ್ದೊರೆಕೊಳ್ವವೊಲೀಮಹೋಗ್ರಸಂಸಾರದೊಳಂ |
ವರಧರ್ಮಮದೆಂತಾನುಂ
ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆ ನೆಗೞಲೊಲ್ಲದಾತನೆ ಗಾಂಪಂ || ೨೬೦

ಸನ್ನುತಜಿನಧರ್ಮಂ ನೆಱ
ತನ್ನಿಂದಂ ತಾನೆ ಬಂದೊಡೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವಾ |
ತಂ ನೆಱೆ ಪೋಲ್ಕುಂ ಜಗದೊಳ್
ಪೊನ್ನಂಬಂ ನೀರೊಳಚ್ಬು ಕಿಡಿಸುವ ಮರುಳಂ || ೨೬೧

ಸದಮಳಧರ್ಮಂ ದೊರೆಕೊಳೆ
ಲದನೊಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಬಿಸುವ ಜಡಮತಿ ಪೋಲ್ಕುಂ |
ಮುದದಿಂದೋಲಗದೊಳ್ಪಡೆ
ದುವನಿಂಬಿನೊಳಿರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಸುವ ಮರುಳಂ || ೨೬೨

---

1 ಎಂಬುದುಂ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸಟ್ಟೆ ಬೆಱಗಾಗಿ ವಿಧಿಯಂ ಬೈದು (ಗ)

ಅದು ಕಾರಣದಿಂ ಧರ್ಮದಿನನಂತಸುಖಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಅಧರ್ಮದಿನನಂತದುಃಖಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಸಂಸಾರಸುಖಮಲ್ಪಮೆಂಬುದುಂ ನೀಮಿಂಬಾಗಿ ಬಲ್ಲಿರಿಂತುಬಳಲ್ದಪೆನ್ನ ಮೇಲಣ ಮೋಹದಿಂದೀಮಾತಂ ನುಡಿವಿರಾದೊಡಂ ಧರ್ಮಾಭಿಪ್ರಾಯಮನಱಿವ ನೀವಮಗಿದಂ ನುಡಿಯಲಾಗದೆಂಬುದುಂ ಮಗಳೊಳಾದ ಕಡುಮೋಹದಿಂ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಇಂತೆಂದಂ :— ೧೬೩

ಮದಗಜಗಾಮಿನಿ ಮಾಣಿ
ಕ್ಯದ ಮುತ್ತಿನ ಪೊನ್ನ ಪದ್ಮರಾಗದ ಪೃತೂ |
ರ್ಯವ ಜಿನಚೈತ್ಯಾಲಯಮಂ
ಮುದದಿಂದಂ ಪಲವನರ್ತಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸು ನೀಂ ‖ ೧೬೪

ಪೊಂಗಳಸದಿಂದೆ ಪಲವು ಜ
ಪಂಗಿನ ಬೂವಾರದಿಂದಮೊಪ್ಪುವ ಜಿನಗೇ |
ಹಂಗಳನನೇಕಮಂ ಪಲ
ವಂ ಗೞಪದೆ ಮಾಡಿಸರ್ತಿಯಿಂ ವನಜಮುಖೀ ‖ ೧೬೫

ಪಾಲಿಂದಂ ಮೊಸರಿಂದಂ
ಮೇಲೆನಿಸುವ ತುಪ್ಪದಿಂದಮಡುಗೆಗಳಿಂದಂ |
ಲೀಲೆಯೊಳ್ ಮುನಿಕದಂಬಮ
ನೋಲಾಡಿಸು ಮಗಳ್ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಮಾಣ್ಪಿನೆಗಂ ‖ ೧೬೬

ಮದುವೆಯಾಗಲೆ ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು [ಮೇಲುದಂ ಪಾಸಿ] ಬೇಡುತ್ತಿದುಂ [ಅನಂತಮತಿ ನಕ್ಕು] ನೀಂ ಮುಂ ಪೇೞ್ದನಿತುಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಕ್ಕುಮಾದೊಡಂ ಎನ್ನ ಕೈಕೊಂಡ ವ್ರತಮನೇಗೆಯ್ದುಂ ಕಿಡಿಸುವೆನಲ್ಲೆಂದು ಮಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತು ನುಡಿವುದುಂ, ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮಗಳ ಪರಿಚ್ಛೇದಮನಱಿದುಸಿರದಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ಮಾವನಪ್ಪ ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಮತ್ತೆಯಪ್ಪ ಸುದತ್ತೆಯುಂ ಬಂದಿಂತೆಂದರ್ :-- ೧೬೭

ಬೇಡ ಕಡುಮೂರ್ಖತನಮಂ
ಮಾಡದೆ ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆ ಪಿಡಿದು ಮುನ್ನಿನ ಮಾತಂ ।
ನೋಡದೆ ಫಲಮಂ ಕೈಕೊಂ
ಡಾಡದೆ ನೀಂ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾಗಲೆ ವೇಳ್ಕುಂ ॥ ೧೬೮

ಎಂಬುದುಮನಂತಮತಿ [ಮಾವಗಮತ್ತೆಗಂ] ಇಂತೆಂದಳ್ :— ೧೬೯

ಸಾರಮಸಾರಮಿದೆಂದು ವಿ
ಚಾರಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡು ಕಿಡಿಸಲಾರ್ಪುದೆ ಚಿಃ ನಿ ।
ಷ್ಕಾರಣಮುದಱಿಂದನ್ಯರ್
ಬಾರಿಸೆ ಮಾಣ್ಬುದು ಮಾವ ಕಂಚಿನ ದನಿಯೇ ॥ ೧೭೦

ಪಿಡಿದೀ ಸುವ್ರತಮಂ ಮ
ತ್ತೊಡೆಯೊಳ್ ಕಿಡಿಸುವನೆ ಕಿಡಿಸಲಱಿಯೆಂ ಬಗೆವಂ ।
ದುಡುವಿನ ನಾಲಗೆಯಂತಿರೆ
ದೃಢವ್ರತಗೊಂದಲ್ಲದೆರಡುನಾಲಗೆಯೊಳವೇ [1] ॥ ೧೭೧

ಎಂಬುದುಮವರ್ ಮಾತುಗುಂದದಿರೆ ಕುಮಾರಿ ಪ್ರಿಯದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾಗೆ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರುಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ [ಜಿನಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ] ವರದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರೆ ಗುರುಗಳಾಗೆ ಕಮಳಶ್ರೀಗಂತಿಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು, ೧೭೨

ಮನದೊಳರತ್ರಿಯ ಸುಖಮಂ
ನೆನೆಯದೆ ಜಿನಚರಣಕಮಲಮಂ ನಂಬುಗೆಯಿಂ ।
ದನವರತಂ ಮೆಱೆಯದೆ ಭೋಂ
ಕನೆ ಸಡೆಯದೆ ತಪದೊಳಾದ ನೋವಿಂಗಿನಿಸಂ ॥ ೧೭೩

ಪೆಱವೇಱಸುಖಮಂ ಮನದೊಳ್
ಮೆಱೆದುಂ ಚಿಂತಿಸದೆ ಶಂಕೆಯಿಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ।

1 ದೃಢವ್ರತಂಗತ್ತೆಯೆರಡು (ಗ)

ಕ್ಕೆಱಗದೆ ಮುನಿಸೂಸಗೆಗಳಂ
ತೊಱೆದು ಕಷಾಯಂಗಳಂ ಮನಂಬಿಡೆ ಬಿಡುತುಂ ॥ ೧೭೪

ಪರಮಾಗಮಮಂ ಕರ್ಮದ
ಪರಿಣತಿಯಂ [1] ಮುನ್ನಮೊಳ್ಪಿನಿಂ ನೆಗೞ್ದ ಮಹಾ |
ಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳುಮಂ ತಾಂ
ಸ್ಮರಿಸುತ್ತುಂ ಪೊೞ್ತುಗಳೆಯುತೀ ತೆಱದಿಂದಂ ॥ ೧೭೫

ಖಳಕರ್ಮರಾಜನೊದವಿದ
ಬಳಮಂ ಕೆಡಿಸಲ್ಕೆವೇಡಿ ತೊಟ್ಟದಾರ್ಕ |
ತ್ತಳಮಂ ಪೋಲ್ತುದು ನೋಡಲ್
ಮಳಮೋರಂತಮದರ್ ಕೂಡೆ [2] ಸರ್ವಾಂಗಮುಮಂ ॥ ೧೭೬

ಆಂ ಬೇಱೆ ದೇಹಮುಪ್ಪೊಡೆ
ತಾಂ ಬೇಱೆಂದೆಂಬ ಸಿಕ್ಷೆಯಂ ಮಿಗೆ ಮೋಹಾ |
ಡಂಬರಮನುೞಿದು ತನುವಂ
ಸಂಬಲಿಸದೆ ಮೋಕ್ಷಸುಖಮನಾಪೇಕ್ಷಿಸುತುಂ ॥ ೧೭೭

ಅಱಿಯೊಡಲಂ ಸಂಬದೆ ಮಿಗೆ
ಮುಱಿಸೊಗಮಂ ಪಗೆಯ ಕಂಡ ತೆಱದಿಂ ಕಾಣು | [3]
ತ್ತುೞಿಲಿಂ ಪಲವುಪವಾಸಂ
ಗಳನೋನದೆ ದೇಹಮಂ ಕರಂ ಕುಸಿಯಿಸುತುಂ ॥ ೧೭೮

ತಪದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನೆಗೞ್ದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂ ಶರೀರಮಂ ಬಿಸುಟು ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪದಿನೆಂಟು

---

1 ಜಿನಪದ ಸರಸಿಜಮಂ (ಕ)

2 ಪತ್ತಿರ್ದರ್ತನ್ಮಳಮೋರಂತಮದರ್ ಕೂಡೆ (ಬ)
ಪೊತ್ತಿರ್ದರ್ದು ತಾಂ ಮಳಮೋರಂತಡರ್ ಕೂಡೆ (ಕ)

3 ಅಳಿಯೊಡಲನೆಂಬಿಸುೞ್ ಪಿಡಿದಳಿವೆನೆತತ್ಸುಖಮನೆಂದು ಪಥೆಯಾ ಕಂಡಂ ತಳೆಲು (ಗ)

ಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಕ್ಕೊಡೆಯಂ ಸುಕಾಂತನೆಂಬ ಮಹತ್ತರದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳಿಂತು, ೨೭೯

ದುರಿತವಿರೋಧಿಸೇನೆಯುನಪತ್ರಿಬಿದಗ್ಗದ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ
ಳ್ಕರೆವೆಸಮೋಘಮಂಬ ಪುರುಷಂ ಮನದೊಳಗ್ತಪರಿಲ್ಲವಾಗಳುಂ [1]
ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರಪಾದದೊಳ ಕಾಂಕ್ಷಿತನಪ್ಪುದು ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಯುಂ
ಪರಿಹರಿಸಿರ್ಕೆ ತತ್ವಮನೆ ಭಾವಿಸುತುಂ ಪರಮವ್ರತಂಗಳಿಂ ॥ ೨೮೦

[ಚತುರ್ಗತಿಗಳೊಳಾದ ಸುಖಮಂಬನಿತುಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷಸುಖಮನೆ ಬಯಸುವುದೆಂದು ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಯಂ ಗಣಧರದೇವರ್ ಪೇಳ್ದರ್] [2] ೨೮೧

ಪಿರಿಯಂ ಸಂತುಷ್ಟನಾದಂ ಮದನಶರಭಭೇರುಂಡನುದ್ಯದ್ಗುಣಂ ಮಂ
ದರಧೈರ್ಯಂ ವಾಗ್ವಧೂವಲ್ಲಭನಮಳಯಶೋರಾಶಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಾ
ಭರಣಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಜಿನಶ್ರೀ
ಚರಣಾಲಂಕಾರಶೀರ್ಷಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ॥೨೮೨

ಇದು ನಿಖಿಳರಿಪುವಿಜಯಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿನಿಕರವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರ ನುತಭಾವ
ಯುತ ದಿಗಂಬರದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಲಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧರ್ಮಾಮೃತದೊಳ್

ದರ್ಶನದ್ವಿತೀಯಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ತೊಡರಿಲ್ಲದೇಗಳುಂ (ಕ)

2 ಎಂದು ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷಯ ಕಥೆಯ ಫಲಮಂ ಮುನಿಕುಂಜರರ್ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದು(ಗ)

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀಗಿದು
ತಾನಗ್ಗದ ತೊಡವೆನಿಪ್ಪ [1] ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯನ ।
ತ್ಯಾನಂದದಿನಱಿದಂ ವಿಬು
ಧಾನಂದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ‖ ೧

ಅಂತು [ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಥೆಯಂ ಲೇಸಾಗಱಿದು ಮತ್ತಂ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಮಗಧನಾಯಕಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಮುಂದಣ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಕಥೆಯನೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಱಿವಂತಾಗೆ ಬೆಸಸುವುದೆಂಬುದುಂ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಲಾವಣ್ಯೋತ್ಕರ್ಷಮೆನಿಪ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯನಿಂತೆಂದು] [2] ಪೇೞ್ದರ್:—

ಪದ್ಯದಂತೆ, [ಮಂಟಪದಂತೆ ದ್ವಾರಬಂಧದಂತೆ] ಶ್ರುತಯಂತ್ರದಂತೆ [ವಸ್ತ್ರದಂತೆ] ಮಂದರದಂತೆ ಶ್ರೀಮಂಚದಂತೆ ರಾಜನೀತಿಯಂತೆ ಧರ್ಮದಂತೆ ದಾನದಂತೆ ದರ್ಶನಮುಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಗುಣಂಗಳಿಂ ಕೂಡಿ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿಂ ನಡೆವುದು. ೨

ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊಳಱಿದಾ
ತುರ್ವರೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕೆಗೞ್ದ ನರಂ ।
ನಿರ್ವಾಣಪದದೊಳಿರಿಸುವೆ [3]
ಸರ್ವಜ್ಞಶ್ರೀಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗನಕ್ಕುಂ ‖ ೩

---

1 ಸೊಬಗನಿಪ್ಪ (ಬ-ಕ)

2 ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ಕೇಳ್ದು ಮುಂದಣ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಕಥೆಯಂ ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಮಿಂತೆಂದು (ಗ)   3 ಪದದೊಳಿರಿಸುಗು (ಗ)

ಇನ್ನದಱ ಪೆಂಪಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ:— ೪

ಭರತಕ್ಷ್ಮಾವನಿತೆಗೆ ಪಂ
ಕರುಹಭವಂ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾಡಿದ ಮಣಿನೂ |
ಪುರಮೆನಿಸಿ ಶೋಭೆಯಿಂದಂ
ಕರಮೊಪ್ಪುವುದಿಂದ್ರಕಚ್ಛಿಯೆಂಬುದು ವಿಷಯಂ || ೫

ಆವಿಷಯದೊಳ್, ೬

ಪೊಱವೊೞಲ ಶೋಭೆಯಿಂ ಸು
ತ್ತಿಱಿದಿರ್ದ ಜಿನೇಂದ್ರಭವನದೊಳಗಳಿಂ ಪೆ |
ರ್ಗೆಱೆಗಳ ಚೆಲ್ವಿಂ ಫಲದಿಂ
ತುಱುಗಿದ ತರುನಿಕರದಿಂದಮೊಪ್ಪುವ ವನದಿಂ || ೭

ಅಂತೊಪ್ಪುವುದು ರೌರವಪುರಮಾಪುರಮನಾಳ್ವನೊದ್ದಾಯನ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕನಾತಂ ೮

ಕರಣಿಂದಂಗೆ ಪಯೋಧಿಯುನ್ನನದಟಿಂ ಮಾಱಾಂತು ಕೈಕೊಳ್ಳದಿ
ರ್ದರಿಭೂಪರ್ಗೆ ಗಜಾರಿಯುನ್ನಸಳಪಿಂ ಕಯ್ವಾಂತ ಮರ್ತ್ಯರ್ಗೆ ಭೂ
ಸುರಕಲ್ಪದ್ರುಮಮದನ್ನನೂರ್ಜಿತಯಶಂ ಭೂಪೋನ್ನತಂ ಧೈರ್ಯಮಂ
ದರನುದ್ಯದ್ಗುಣವಂತರಾಜರ ಮನೋಜಂ ಭೂರಿಭೂವಿಭಾಯುತಂ || ೯

ಪರಮಜಿನಪೂಜೆಯಂ ನಿ
ರ್ಭರತರಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಮಾಡುವೆಡೆಗೀತನೊಳಾ |
ಭರತೇಶ್ವರನುಂ ದೊರೆಯೇಂ
ದೊರೆಯಾಗಿರಪೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಕೊನೆವುದು ಲೋಕಂ || ೧೦

ಸೊಗಯಿಪ ದರ್ಶನದೊಳ್ಸಲೆ
ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಸನತ್ಕುಮಾರಚಕ್ರಿಗಮಂತಾ |
ಸಗರಾಧಿಪಂಗಮೀತನೆ
ಮಿಗಿಲೆಂದೋರಂತೆ ಪೊಗೞುತಿರ್ಪುದು ಭುವನಂ || ೧೧

ನೆಗಳ್ದ ಚತುರ್ವಿಧದಾನ
ಕ್ಕಗಣಿತಗುಣನೀತನಿಂದೆ ಶ್ರೇಯಾಂಸಂ ತಾಂ ।
ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೊಗಟ್ಟುದು
ಜಗತೀಚಕ್ರಂ ನಿರಂತರಂ ಪದಪಿಂದಂ ॥ ೧೨

ಅಂತು ಪೊಗಟ್ಟೆವೆತ್ತ ಒಡ್ಡಾಯನಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಪಟ್ಟದರಸಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬಳ್ ॥ ೧೩

ವರಗುಣದೊಳ್ಸುರೇಂದ್ರವಧುವಿಂಗೆಸೆವಿರ್ಮಡಿ ಜೈನಭಕ್ತಿಯೊಳ್
ವರವಧುವಪ್ಪ ರೋಹಿಣಿಗೆ ಮುಮ್ಮಡಿ ರೂಪಿನೊಳಬ್ಜವಾಸೆಗಂ
ಪರಿಣತರಪ್ಪವರ್ಬಗೆದು ನೋಟ್ಪೊಡೆ ನಾಲ್ಮಡಿ ಶೀಲದೇಳ್ಗೆಯೊಳ್
ಧರಣಿಜೆಗಂ ಸಹಸ್ರಮಡಿ ಭಾವಿಪೊಡಗ್ಗಳವೀಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೪

ಎನಿಸಿ ನೆಗಟ್ತೆವಡೆದ ಪ್ರಭಾವತೀದೇವಿ ಮೊದಲಾಗೆಣ್ಟಾಸಿರ್ವರರಸಿಯರೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದೊಡ್ಡಾಯನಮಹೀವಲ್ಲಭಂ] [1] ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮೊರ್ಮೆ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂ ಸುಧರ್ಮೆಯೆಂಬ ಸಭೆಯೊಳ್ [2] ೧೫

[ಸುರವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ ಮನೋಹರರೂಪೆಯರ್ ಗಜಯಾನೆಯರ್
ತರಳಲೋಚನೆಯರ್ ವಿದಗ್ಧೆಯರಿಕ್ಕೆ ಚಾಮರಮಂ ಸುರರ್
ಸುರುಚಿರಾಭರಣಂಗಳೊಪ್ಪೆ ಮನೋಜಸನ್ನಿಭನರ್ತಿಯಿಂ
ನೆರೆದು ಕುಳ್ಳಿರೆ ಸುತ್ತಲುಂ ರಸಗೀತಮುಣ್ಮೆ ಪೊದಟ್ಕೆಯಿಂ ॥ ೧೬

ಅಂತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದ ಸುರರಾಜಂಗೆ ಸಮಸ್ತದಿವಿಜನಿಕಾಯಮುಂ [ವಿನಯವಿನಮಿತರಾಗಿ] [3] ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಮಿಂದಿಂತೆಂದರ್: — ೧೭

---

1 ಇಂದ್ರಗಟ್ಟೆಯೆಂಬುದು ವಿಷಯಾಮೂವಿಷಯದೊಳ್ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಪುರಮೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವರಸನೊಡ್ಡಯನ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ಮಂಡಳಿಕನಾತನರಸಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬಳಂತವರ್ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಂ (ಗ)

2 ಸಭೆಯೊಳಿರೆ ಸಮಸ್ತದಿವಿಜ (ಗ) 3 ಪೊಡಮಟ್ಟು (ಗ)

ನಿರುಪಮಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಗಾ
ಭರಣಮಿದೆನಿಸಿರ್ದ ಜೀವಹಿತಮಂ ನುತಮಂ ।
ಪರಮಜಿನಾಗಮಮಂ ದೇ
ವರೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ಪೆಱರ್ಗಮಱಿಯಲೇಂ ವೊಗ್ಗಾಯ್ತೇ ॥ ೧೮

ಅದುಕಾರಣಂ ದೇವರೆಮಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿವಂತಾಗೆ ಬೆಸ
ಸಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂಬುದುಂ, ಅಮರರಾಜಂ ಸುಖನಿಧಾನದೀಪವರ್ತಿಯೆನಿಪ
ಸದ್ಧರ್ಮಮನಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದಂ :— ೧೯

ವರಸದ್ಧರ್ಮಮೆ ಜೀವೋ
ತ್ಕರಕ್ಕೆ ಶರಣನ್ಯವಸ್ತುಗಳ್ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ।
ಶರಣಲ್ಲಮೆಂಬುದಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂದಂ ತಿಳಿದು ಧರ್ಮಮಂ ಪಿಡಿಗೆ ಬುಧಂ ॥ ೨೦

ಪುಸಿವವರಂ ಕೊಲ್ವವರಂ
ಬೆಸನಿಗಳಂ ಕಳ್ಳರಪ್ಪರಂ ಕಂಡೊಡೆ ಸಂ ।
ಕಿಸುವರ್ ಪುರುಷರ್ ಪಾಪಂ
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ಕಷ್ಟಮೆಂದು ಸಾಱುವ ತಱದಿಂ ॥ ೨೧

ಪಿರಿದಪ್ಪ ತಪದೊಳುಡಲಂ
ವರಧರ್ಮದೊಳರ್ಥಮೆಲ್ಲಮಂ ತವಿಸುವರಂ ।
ಧರೆ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣಿಪು
ದೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮಮೊಳ್ಳಿತೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ॥ ೨೨

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಸುಖಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಮೆ ಕಾರಣ
ಮೆಂಬುದುಮಂ [1] ನರಕತಿರ್ಯಗಾದಿಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೆ ಪಾಪಮೆ ಕಾರಣ
ಮೆಂಬುದುಮಂ [1] ನೀವಱಿದುಮಱಿಗೆ, ೨೩

ಪೊಲೆಯರ್ ಭಾವಿಸುವೊಡೆ ದು
ಷ್ಕುಲರನುಪಮ [2] ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯೊಳ್ನಡೆವೊಡೆ ಭೂ ।

---

1 [illegible] 2 [illegible]

ತಲವೆಲ್ಲಂ ಬಣ್ಣಿಸುವುದು
ಕುಲದಿಂದಂ ಧರ್ಮಮಧಿಕಮೆಂದಱಿಪುವವರೋಳ್ ॥ ೨೪

ಕುಲಮುಳ್ಳಂ ಚಾರಿತ್ರ
ಕ್ಕಲಸಿ ಮಹಾವ್ಯಸನಿಯಾಗಿ ನಡೆವೊಡೆ ಧರಣೀ ।
ವಲಯಂ ಮುನಿವುದು ಧರ್ಮಂ
ಕುಲದಿಂದಂ ಪೂಜ್ಯಮೆಂದು [1] ಸಾಱುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೨೫

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಪೊಲ್ಲಮೆಯೊಳೊಂದದೆ ಚಾರಿತ್ರದೊಳ್ ಕೂಡಿ ನೆಗೞ್ದ ಧರ್ಮಮು ಸದ್ಧರ್ಮಂ ಪೊಲ್ಲಮೆಯೊಳೊಂದಿ ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರದೊಳ್ಕೂಡಿ ಸಲ್ವ ಧರ್ಮಮು ಕುಧರ್ಮಮೆಂಬುದುಮನೀನುಡಿಗಳಿಂದಱಿಗೆ; ೨೬

ಪೆಸರುಂ ರೂಪುಂ ನುಡಿಯುಂ
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ಕೇಳ ಮಾನಿಸರ್ಗೆಲ್ಲಂ ಭಾ।
ವಿಸುವೊಡೆ ಸಮಾನಮಾಸಿತಱೊ
ಳ್ ಸಮಾನರೆ ಮನುಜರಣ್ಣ ಕೀೞ್ಮೇಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨೭

ಅನ್ವಯದಿಂದಮನೆಱೆಯದೆ ಬರುತ್ತಿರ್ಪ ಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರದಿಂದಿವರ್ ವಿಪ್ರಾದಿ[2] ಮೇಲ್ಜಾತಿಗಳ್ ದುರಾಚಾರದಿಂದಿವರ್ ಕಿರಾತಾದಿಕೀೞ್ಜಾತಿಗಳೆಂದಱಿವಂತೆ ಸದಾಚಾರರಪ್ಪ ಮಹಾತಪೋಧನರ [ತದ್ಭಕ್ತರಪ್ಪ] ಗೃಹಸ್ಥರ ನಡೆವಳಿಗಳುಮಂ ದುರಾಚಾರರಪ್ಪ ತಪೋಧನಲಿಂಗಿಗಳ [3] [ತದ್ಭಕ್ತರಪ್ಪ] ಗೃಹಸ್ಥರ ನಡೆವಳಿಗಳುಮಂ ಕಂಡಿದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮೆಂದಱಿಗೆ. ೨೮

ಬಸಗೆಗಮುತ್ಸಾಹಕ್ಕಂ
ಸಸಿಯುದಯಂ ರಂಜಿಪಂತೆ ಕಳ್ಗಂಗಂ ಮ ।

1 ಸಾರಮೆಂದು (ಕ. ಬ.)
2 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ (ಗ.) 3 ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರರಪ್ಪ, ಕುತ್ಸಿತರಪ್ಪ ತಪಸ್ವಿಗಳ(ಕ. ಬ)

ಬೆಸನಿಗವೂತೆಱದಿಂ ರಂ
ಜಿಸಲಕ್ಕುಮೆ ಬಗೆದು ನೋೞ್ಪೊಡವನೀತಳದೊಳ್ [1] ॥ ೨೯

[ಸಕಲಸುಖಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾದ ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಸದ್ಧರ್ಮಂ ಬಹುವಿಧಮಾಗಿರ್ಪ ನರಕದುಃಖಂಗಳನನುಭವಿಸಲ್ವೇಡಿರ್ಪ ಕುದೃಷ್ಟಿಗೆಂತಾನುಂ ರಂಜಿಸಲಾಱದು.] [2] ೩೦

ಕನ್ನಡಿಯುಂ ತೋಱದೊಡ
ತ್ಯುನ್ನತಸಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗೆ ಮುನಿಸಾಗದು ಮ।
ತ್ತೆನ್ನದೆ ಮೂಕೊಱೆಯಂಗಾ
ಕನ್ನಡಿಯುಂ ತೋಱೆ ಬಡಿವನಿಱಿವಂ ಕೊಲ್ವಂ ॥ ೩೧

ಅಂತು ನಿಷ್ಪಾಪಂಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮಂ ರುಚಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ ಮಹಾಪಾತಕಿಗೆ ಕೈಪೆಯಾಗಿರ್ಕುಂ. ೩೨

ಜರಗನೊಯ್ಯನೆ ಕರ್ಚಿ ರಾಶಿಯ ಮಣ್ಣೊಳೊಪ್ಪುವ ಪೊನ್ನಸ
ಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ಕೆಱೆ ಕಾಣ್ಬವೊಲ್ಕತಿವಂತರುಂ ಮರುಳಾಗಿ ಮ
ಚ್ಚರಿಸದಾಪ್ತನನೈದಿ ತತ್ವಮನಂತೆ ಧರ್ಮಮನಾಗಳೊ
ಪ್ಪಿರೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿ ನಂಬುಗೆಯಿಂದೆ ಮಾೞ್ಪುದು ಧರ್ಮಮಂ ॥ ೩೩

ಶುದ್ಧಮಪ್ಪ ಪೊನ್ನೊಳ್ ದುಷ್ಕರಪ್ಪವರ್ ತಮ್ಮ ಲಾಭದಾಸೆಯಿಂ ಕಿಸು ಬೆಳ್ಳಿಯೆಂಬಿವಂ [3] ಬೆರೆಯಿಸಿ ಪೆಱರ ಕಣ್ಗಟ್ಟಿ ತಿರಿಪಿ ಮೇಲಪ್ಪ ಪೊನ್ನೆಂದು ತೋಱಿಸುವತೆಱದಿಂ [4]

---

1 ಬಸಗೆಯೊಳೆಸಗುವ ಮನುಜಂ ಸಸಿಯುದಯಮನೊಲ್ವನೊಲ್ವನೇ ಪಾದರದ। ವ್ಯಸನಮನೆ ಪಿಡಿದು ರಾಗದಿನೆಸಗುಗಮುಸಂಗತಿಯ ನೋಡ ಬಯಸುವ ಖಳನುಂ॥ (ಗ)

2 ಅಂತು ಮೋಕ್ಷಕಾರಣಮಪ್ಪ ಚಾರಿತ್ರಮಿದೆಂದು ಪುರುಷಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮನೊಲ್ವನಲ್ಲದೆ ನರಕದುಃಖಕ್ಕೆ ಭಾಜನನಪ್ಪ ಪುರುಷಂಸದ್ಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲಂ (ಗ)

3 ಕಿಸುವುಮಂ ಬೆಳ್ಳಿಯುಮಂ (ಗ) 4 ಪೊನ್ನೆಂಬಂತೆ (ಗ)

[ದಯಾಮೂಲಮಾದ] ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ನೆಗೞ್ತೆಗಾಱದಸ ರಪ್ಪವರ್ ತಮ್ಮ ಮೆಯ್ಯ ಸುಖಕ್ಕೆ [1] ಪಾಪಹೇತುಗಳಪ್ಪ ಕುಧರ್ಮಮಂ ಪೇೞ್ದ ಪೆಱರಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಮೆಂದು ನೆಗೞಿಸುವರದುಕಾರಣ ಮಾರಯ್ದು ನೋಡವೇೞ್ಕುಂ, [2] ೩೪

ಪಿತ್ತಳೆಯ ತೊಡವು ಪೊಲೆಯ
ಗರ್ತ್ತಮಮೆನಿಸಿರ್ದ ಪೊನ್ನ ತೊಡವೆನಿಸುವವೋಲ್ ।
ಚಿತ್ತದೊಳುತ್ಸಾಹದಿನ
ತ್ಯುತ್ತಮಮಾಗಿರ್ಕುಮಘಯುತರ್ಗಂ ಪಾಪಂ ॥ ೩೫

ಅದಱಿಂ ಪಾಪಹೇತುವಪ್ಪ ದುರ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಪಿಡಿಯಚು ವಿಡಿಯದೆ, ಪರದರೆಂತು ಕಿಸುಗಟ್ಟುಮಂ ಕಳ್ಚಚುಮಂ [ಕಂಚುಮಂ] ಮಾಣ್ದೊರೆಗಂ [3] ತೂಕಕ್ಕಂ ಬರ್ಪ ಪೊನ್ನಂ ಕೊಳ್ವರಂತೆ ಸುಖಹೇತು ವಪ್ಪ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳ್ನೆಗೞ್ವುದು :— ೩೬

ನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ಪಡುವಡೆಯೊಳ್
ಮಡಿಸೀರೆಯನೆಂತು ದೂಳಿ ದಿನದಿನದೊಳ್ [4] ನೋ ।
ಪ್ಪೊಡೆ ಪೊರ್ದುಗಂತೆ ಚಪಳರ
ನಡೆನುಡಿಯೆಂಬಿವಱೊಳೊಂದುಗಂ ಪಾಪಚಯಂ ॥ ೩೭

ಪೊದೆದಾತನಱಿಯದಂತೆ ಪೊದೆದ ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆಯಂ ಧೂಳಿಯೊಳ್ ಮಾಸಿಯಸಗನ ಬಾರಿಯೊಳ್ಬರ್ದು ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೊಳಗಪ್ಪಂತೆ ಚಪಳರ್ ಜಿನತಪಸ್ವಿಗಳಂ ಜಿನತತ್ವಮನಿಂತುಟೆಂತುಟೆಂದು ಬಾಯ್ಗೆ ವಂದಂತಣ ಕಚಣಕಂಗೆಡೆದು ನಗೆನಗೆಯೊಳ್ ಪಾಪಮಂ ಪೊರ್ದಿ ನಾರಕಬಾಧೆ ಗೊಳಗಾಗಿ ಪಲಕಾಲಂ ದುಃಖಂಬಡುವರ್. ೩೮

ಕಿಸುವಂ ಮೂಲಿಕೆಯಂ ಪೊ
ರ್ದಿಸೆ ನಗೆಯೊಳ್ ಹೇಮಮಪ್ಪ ತೆಱದಿಂದಂ ಸಂ ।

---

1 ಮನೆವಾೞ್ತೆಯಸುಖಕ್ಕೆ (ಕ.) 2 ಅದುವನಾರೈದುನೋಡಾ (ಗ).
3 ಬಿಸುಟೊರೆಗಂ (ಗ) 4 ಮಿಗೆನುಡಿಯೊಳ್ (ಕ) ನಗೆನಗೆಯೊಳ್ (ಬ).

ಕಿಸದೆ ವರಧರ್ಮದೊಳ್ ಕೂ
ರ್ತೆಸಗುವ ನರನುಂ ವಿಶೇಷಸುಖಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೩೯

ಬಾೞೆವಣ್ಗಿನಿದಪ್ಪುದೆಂತು ಸಹಜಂ, ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಸಿಹಿಯಾಗಿರ್ಪುದೆಂತು ಸಹಜಂ, ಮಾವಿನಪಣ್ಗೆ ರುಚಿಯುಪ್ಪುದೆಂತು ಸಹಜಂ ಅಂತೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದೇವೇಂದ್ರನ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಪದವಿಯನೆಯ್ದುವ ಪುರುಷಂಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪ ದೇವನೊಳಾದ ದಿವ್ಯಮುನಿಗಳೊಳಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಕೊಂಡಾಟಮುಂ, ಭಕ್ತಿಯುಂ ಸಹಜಮಾಗಿರ್ಕುಂ; ಬೇವಿಂಗೆ ಕೈಪೆಯೆಂತು ಸಹಜಂ ಅಣಿಲೆಗೆ ತೊಗರೆಂತು ಸಹಜಂ ಸುಂಟಿಗೆ ಕಾರಮೆಂತು ಸಹಜಂ ತಾನಂತೆ ಬಡತನದ ಪೀಡೆಯುಂ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ಮುನಿಸುಂ ದೂಷಣಮುಂ ಔದಾಸೀನ್ಯಮುಂ ನರಕದುಃಖದೆಡೆಗೆ ಸಲ್ವ ಪುರುಷಂಗೆ ಸಹಜಮಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೪೦

ಬೋಳಾದ ತಲೆಯ ರೋಮಂ
ಮೇಲೆನಿಸದ ಬೆರಲ ಮುಱಿದ ಸೆಳ್ಳುಗುರುಂ ಸ ।
ಲ್ಲೀಲೆಯೊಳ್ ಬಳವ ತೆಱದಿಂ
ಕೋಲಾಹಲವಿಲ್ಲದೊದವುತಿರ್ಕುಂ ಪಾಪಂ ॥ ೪೧

ಬೋಳ ಮಂಡೆಯ ರೋಮಮುಂ ಮುಱಿದುಗುರುಂ ಮೆಲ್ಲನಾರುಮಱಿಯದಂತೆ ದಿವಸಕ್ರಮದಿಂ ಬಳೆದು ತುಱುಂಬುಂ ಸೆಳ್ಳುಗುರುಮಪ್ಪಂತೆ ದುರ್ಜನರುಂ ಪಾಪಿಗಳುಂ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಗಳುಂ ತಮ್ಮನಱಿಯಲೀಯದೆ ದಿವಸಕ್ರಮದಿಂ ಬಳೆದ ಪಾಪದಿಂದಂ ಮಹಾನರಕದೊಳ್ಬಿರ್ದು ಬಹುದುಃಖಮನುಣ್ಬರ್ ॥ ೪೨

ಸಸಿಯುಂ ಕೌಂಗಿನ ತೆಂಗಿನ
ಸಸಿಯುಂ ನೆಱೆ ಬೆಳದು ಮೇಲೆ ಫಲಮಂ ಕುಡುವಂ ।
ತೆ ಸಮೆಂತು ಧರ್ಮಮುಂ ಸಂ
ತಸಮಂ ಮೇಲೆಯ್ದೆ ಮಾಡುಗುಂ ಕ್ರಮದಿಂದಂ ॥ [1] ೪೩

ದಿನದಿನಕ್ಕಿನಿತಿನಿತು ಬೆಳೆದುದೆಂದೊರ್ವರ್ಗಮಱಿಯಬಾರದುದಾಗಿಯುಂ ಬೆಳೆದು ಫಲಮಂ ಕೊಡುವ ಕೆಯ್ಯ ಕೌಂಗಿನ ತೆಂಗಿನ ತೋಂಟದಂತೆ ದಾನಪೂಜೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಸದ್ಧರ್ಮಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮಂ ತೋಱಿದುದಾಗಿಯುಂ ನಿಂದು ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಫಲಮಂ ಕುಡುಗುಂ ॥ ೪೪

ಕೂರ್ಮೆಯೊಳಲಸದೆ ಜೀವ
ಕ್ಕರ್ಮಂ ಪೆಱತಿಲ್ಲ ದುಃಖದಿಂದೆತ್ತುವ ಸ ।
ದ್ಧರ್ಮಮೆ ಹಿತಮೆಂದೇಳಸ
ದೊರ್ಮೊದಲಱಿದಾತ್ಮ ಧರ್ಮಮಂ ಪಿಡಿಗೆ ಬುಧಂ ॥ [1] ೪೫

ಆ ಧರ್ಮದೊಳ್ ನೆಗೞ್ದ ಭವ್ಯನೆಂತಪ್ಪನೆಂದೊಡೆ, ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕೀಲಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ, ಗ್ರಪದಂತೆ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆಱಗದೆ, ಕಟ್ಟರಸನಂತೆ ತಂತ್ರಕಾಸೆಗೆಯ್ಯದೆ, ಮಾಸದಂತೆ ಪಕ್ಷಮಿಲ್ಲದೆ, ದೀಪವರ್ತಿಯಂತೆ ಪೊಂಗೆರಗದೆ [ಅಱುಚಾಗಿಯಂತೆ ಪೊಗತ್ತೆಗಾಸೆಗೆಯ್ಯದೆ,] ಬೆಸದವರಂತೆ ಮುಯ್ವಂ ನೋಡದೆ, ತೇರಂಟೆಯಂತೆ ಕುಮತಕ್ಕೆ ಸೂರುಳದೆ, ಬನಲಿಯಂತೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಪಿಡಿಯದೆ, ತೊಱೆಯಂತೊರ್ಮೆ ಪೆರ್ಚಿ ಮತ್ತೊರ್ಮೆ ಕುಂದದೆ [2], ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಳಂಕನಾಗದೆ, ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಂಡಕಂಡವಕ್ಕೆಱಗದೆ, [ಗಿಳಿಯಂತೆ ಪೆಱರ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಕಲಿಯದೆ,] ಕೋಗಿಲೆಯಂತೊರ್ಮೆ ನುಡಿದೊರ್ಮೆ ಮಾಣದೆ, [3] ಬಹುರೂಪಿಯಂತೆ ಪೊತ್ತಿಂಗೊಂದಂದಮಾಗದೆ, ಕಬ್ಬಿನ ತೋಂಟದಂತೆ ನಿಸ್ಸಾರನಾಗದೆ, ಪಾದರಿಗನಂತೆ ಪಲರ ಮುಂದೆ ನಾಣ್ಚದೆ, ಲೋಭಿಯಪ್ಪರಸನಂತವಿಚಾರಿಯಾಗದೆ, [4] ಶ್ರುತಮಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಿಯಂತೆ ಮೂರ್ಖನಾಗದೆ, ದೂರವಂದೆಯಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸದೆ, ತುಂಬಿಯಂತೆ ರಸಜ್ಞನುಂ ಭಂಡಾರದ ಪೊನ್ನಂತೆ ಶುದ್ಧನುಂ, ಬೆಟ್ಟನಂತೆ ಸ್ಥಿರನುಂ, ಮದದಾನೆಯಂತೆ ಮಹಾದಾನಿಯುಂ, ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ ನಿರ್ಮಳನುಂ, ಬಿಲ್ಲಂತೆ ಗುಣಧರನುಂ,

---

1 ದುಃಖದಿಂದೆತ್ತುಂ ಸ । ದ್ಧರ್ಮದಿನಗ್ಗಳಮೆಂದೊಸೆ । ದೊರ್ಮೆಯುಮಱಿಯದೆಬಿಡದೆ ಪತ್ತುವುದಱಿಂ (ಗ) 2 ಮಾಗಿಯತೊಱೆಯಂತೆಕುಸಿಯದೆ (ಗ) 3 ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ಬಾವಳಿಸದೆ (ಗ) 4 ಬಱುಬಾಗಿಯಂತೆ ಮುಯ್ವಂನೋಡದೆ (ಗ)

ಸುಕವಿಯಂತೆ ಕುಮಾರ್ಗದೂರನುಂ, ಮಾಣಿಕಭಟ್ಟನಂತೆ ಪರೀಕ್ಷಕನುಂ, [ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯನಂತೆ ವಿಚಾರಪರನುಂ,] ದೇವರಂತೆ ಸುಮನನುಂ, ಪಾರ್ಥನಂತೆ ಧರ್ಮಪ್ರಿಯನುಂ, ಸಂಯಮಿಯಂತೆ ದಯಾಪರನುಂ, ಕವಿಯಂತೆ ಯತಿಪ್ರಿಯನುಂ, ಸಾಗರದಂತೆ ನಿಸ್ಸಾರದೂರನುಂ ನಿಚ್ಚಗಲಿಯಂತೆ [ಧರ್ಮದೊಳ್]ನಿಶ್ಯಂಕನುಮಪ್ಪುದು. ೪೬

[ಇವರಿಂ ಸ್ತ್ರೀವಶ್ಯಮಕ್ಕಿನ್ನಿವರಿನೆನಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಂಗಳಕ್ಕಿನ್ನಿವರಿಂ ದಿವ್ಯಂ ಫಲಿಕ್ಕಿನ್ನಿವರಿನೆನಗೆ ದಿವ್ಯೋಪದೇಶಂಗಳಕ್ಕಿನ್ನಿವರಿಂದೀಕಾರ್ಯಮಕ್ಕಿನ್ನಿವರಿನೆನಗೆ ಪೊನ್ನಕ್ಕುಮೆಂದಬ್ಕಱಿಂ ಮಾಡುವ ದಾನಂ ದಾನಮಲ್ಲಂತದು ಬಗೆವೊಡೆ ಮುಯ್ಬಂಧುಗಳ್ಗೀವುದಕ್ಕುಂ] ॥ ೪೭

ಕೂಱಿರ್ದಂತಱಗಂಜಿಯುಂ ಕುಡಿವ ಪೊನ್ನಿರ್ದಂತೆ ಕರ್ಗಲ್ಲನತ್ಯಾಳಾಪಂ ಬಗೆಗೆಟ್ಟು ಕೊಳ್ವ ಧರಣೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಿರ್ದಂತೆ ಬಂದಾಳಾಗಿರ್ದ ವಿಭೂತಿಯಂ ಬಿಸುಟು ಭೃತ್ಯಕ್ಷಂಗೊಂಡು ತಾನುಣ್ಬ ಬೆಳ್ಪಾಳಂ ಪೋಲನೆ ಮಂತ್ರವೈದ್ಯದಳಿಪಿಂ ಕೇಡೆಯ್ದಿಪಂ ಧರ್ಮಮಂ ॥

ಮಱೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ಕೆಱೆ ತೊಱೆಗ
ಳ್ವಳಾಸದಿಂ ತೀವಿ ಕೋಡಿವರಿವಂತವನೀ ।
ತಳದೊಳ್ ಪುಣ್ಯಂ ತನಗ
ಗ್ಗಳಮುಳ್ಳೊಡೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ಬಾರದೆ ಸಿರಿಯುಂ ॥ ೪೮

[ಮತ್ತಂ] ಕಾವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡೆವಿಡಿವೆನೆಂಬಂತೆ, ಬಂದಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಗಿ[2] ವಿಡಿವೆನೆಂಬಂತೆ, ನಾಡುವಿಡಿಯದರಸುಗೆಯ್ವೆನೆಂಬಂತೆ, ಘೃತವಿಲ್ಲದೂರನೂಡುವೆನೆಂಬಂತೆ, ಮದವಣಿಗನಿಲ್ಲದೆ ದಿಬ್ಬಣಂಬೋಪೆನೆಂಬಂತೆ, ಬಟ್ಟೆಯಱಿಯದೆ ಪೊಲಂಬಿಗನಪ್ಪೆನೆಂಬಂತೆ, ಮಾತಱಿಯದೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವೆನೆಂಬಂತೆ, ಸುರಿಗಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಳನೇಱುವೆನೆಂಬಂತೆ, ಮಡಕೆ

1 ಬಂಧುಗಳ್ ಕೂಲಿಯುಕ್ಕುಂ (ಬ.ಕ) 2 ಹರಿಗೆ (ಗ).

ಯಿಲ್ಲದಡುವೆನೆಂಬಂತೆ, ಸೂಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೋಜಂಗರಂ ಕರೆವೆನೆಂಬಂತೆ, ಮುನ್ನಿನ ಭವದೊಳಾದ ಜಿನಪೂಜೆಯಿಂ ದಾನದಿಂ ವ್ರತದಿಂ ತಪದಿಂದಾದ ಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದೆ ಸಿರಿಯುಮಂ ಪೊನ್ನುಮಂ ಸುಖಮುಮಂ ಆಯುಷ್ಯಮುಮಂ ಮಂತ್ರ [ತಂತ್ರ ವೈದ್ಯಂ] ಗಳಿಂ ಪಡೆವೆನೆಂದು ದೆಸೆಗಿಡಲ್ವೇಡ; ಮಱುಗಿದೊಡಂ ಫಲಮಿಲ್ಲಂ. ೫೦

ಆ ರಾಮಾಧೀಶರುಂ ಪಾಂಡವರಖಿಳಮಹೀವಲ್ಲಭರ್ ಕರ್ಮದಿಂ ಸಂ
ದಾರಣ್ಯಬೊಕ್ಕು ಕಾಂತಾಪರಿಭವದಟಿಲಿಂ ಬೆಂದು ನೊಂದಿರ್ದರಂತಾ
ಭೂರಾಮಾಧೀಶ್ವರರ್ಕೇಳಱಿಯರೆ ನಯದಿಂ ಮಂತ್ರಮಂ ವೈದ್ಯಮಂ ನೀ
ನೋರಂತೇಕಣ್ಣ ಬಾಹ್ಯಾಸೆಯೊಳಱಿದಪೈ ಕರ್ಮದಿಂ ಬಲ್ಲಿತುಂಟೇ॥೫೧

ಆ ಸಗರೇಶನಾಭರತನಾದ್ಯುಮಸೇನನುದಾರವೀರದಿಂ
ದೀಸಕಲೋರ್ವಿಯುಂ ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ಪೆಂಪಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶಾಂ
ತೀಶರಿವರ್ಗೆ ದಿವ್ಯಸುಖಮಾದುದು ಮುನ್ನಿನ ಪುಣ್ಯದೇೞ್ಗೆಯಿಂ
ಭಾಸುರಪುಣ್ಯಮಂ ನೆರಪೆ [1] ಪುಣ್ಯಮೆ ತಾರದೆ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಮಂ ॥೫೨

[ಇಂತು ಮಂತ್ರೌಷಧಂಗಳಿಂ ಕಾಪೊಡಮಾಯುಷ್ಯಮಿಲ್ಲದ ನರಂಗೆ ಸಫಲಮಾಗವಂತೆ ಮಂತ್ರದಿಂ ಗ್ರಹಂ ಪೋಪುದೆಂಬೀ ನುಡಿಯುಂ ನಂಬದೆ ಪುಣ್ಯಮೊಂದೆ ಕಾರಣಂ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಮಿಗಿಲಪ್ಪುದೊಂದುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಶಾಶ್ವತಸುಖಮನೀವ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳ್ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪುದು; ಮಣಿಮಂತ್ರೌಷಧಂಗಳೊಳಪ್ಪಾಶೆಯಂ ಬಿಡುವುದು]

ಏನಾನುಮನುದ್ದೇಶಿಸ
ದಾನಂದಂ [2] ಬೆರಸು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದಂ ।
ತಾನೊಸೆದು ಮಾಳ್ಪ ದಾನಂ
ತಾನದು ಮುಂವಣ್ಗೆ ಕುಡುವುದಕ್ಷಯಸುಖಮಂ ॥ ೫೪

1 ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರದಿನಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯದೊಂದಾಸೆಯಿನಕ್ಕೆ ಪೇೞ್ದರುಳ್ ಪುಣ್ಯಮೆ (ಕ. ಖ.) 2 ಉಳ್ಳನಿತುಮನಾನಂದಂ (ಗ)

[ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಚತುರಂಗಮುಂ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಚತುರ್ವಿಧೋಪಾಯಮುಮೊಪ್ಪುವಂತಾದಾನಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿದಾನಚತುಷ್ಟಯಮೊಪ್ಪುಗುಮಿಂತು, ೫೫

ಪರಮಾಗಮದಿಂದಲ್ಲದೆ
ಪರತ್ರೆಯುಂ ಪಡೆವುಪಾಯಮಿಲ್ಲದಱಿಂದಂ ।
ವರಶಾಸ್ತ್ರಂ ಮಿಗಿಲೆಂದಾ
ದರದಿಂ ಮಾಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರದಾನಮನಳಿಪಿಂ ॥] ೫೬

ಶ್ರುತವನಿತೆಯೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀ
ಸತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗಮಯ್ದೆ ದೂದವಿಯೆಂಬೀ ।
ಮತಮನಱಿದೋತು ಮಾಡುವು
ದತಿಶಯದಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನಮಂ ಪದಪಿಂದಂ ॥ ೫೭

1 [ಶ್ರುತಭಾವನೆಯೊಳಮತಿಮನ
ದ್ಯುತಿ ನಿರ್ಮಲಮನದಿನಘಹರಂ ತದ್ದುರಿತ ।
ಕ್ಷತಿಯಿಂ ಕೈವಲ್ಯಶ್ರೀ
ಸತಿ ಸಾರ್ಗುಂ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನದುನ್ನತಿ ಕಿಱಿದೇ ॥] ೫೮

ಏಗೆಟ್ಟತ್ತೆನ್ನದೆ ಮನ
ಮೋಗಡಿಸದೆ ತೀರದಾಱಿನೆಂದುಡುಗದೆ ನಿ ।
ರ್ವೇಗಂ ಚಿತ್ತದೊಳಣಮಿನಿ
ಸಾಗದೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ಪುದನ್ನದಾನಮನಱಿವಿಂ ॥ ೫೯

[ಕರಮಾದರದಿಂದನ್ನಮ
ನುರುಮುನಿಯೊರ್ವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತತ್ಫಲದಿಂದಂ ।

---

1 ನಾಲ್ಕುಂ ಮಹಾದಾನಮುಮನೆಯ್ದಿದ ಸಿರಿಷೇಣಮಹಾರಾಜ ರುಗ್ಮಿಣಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ನಾರಾಯಣನ ಸ್ವಯಂಬುದ್ಧನ ಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿ ಮಾಡುವುದು. ಪರಮಱಯುಂ (ಗ)

ಶಿರಿಷೇಣನೃಪತಿ ಶಾಂತೀ
ಶ್ವರನಾದಂ ನೋೞ್ಪೊಡನ್ನದಾನಂ ಕಿಱಿದೇ ॥] ೬೦

ತನ್ನವರೆನ್ನವರೆನ್ನದೆ
ಸನ್ನುತವಮತಿಯಾಗಿ ಸಕಲಜೀವಂಗಳುಮಂ ।
ತನ್ನಂ ರಕ್ಷಿಸುವಂತಿರೆ
ಬಿನ್ನಣವೇನಱಿದು ರಕ್ಷಿಪುದು ಸತ್ಪುರುಷಂ ॥ ೬೧

[ನೆಗೞ್ದಭಯದಾನಫಲದಿಂ
ಮೃಗನಯನೆ ವಿದಗ್ಧ ಸಂದ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಲೋಕಂ ।
ಪೊಗೞೆ ಕಡುಜಸಮನಾಂತಳ್
ಜಗತೀವಳಯಕ್ಕೆ ಸೌಖ್ಯಭಾಜನೆಯಾದಳ್ ॥ ೬೨

ಉಕ್ಕೆವಮಿಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳ್
ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆ ಪೆಱರ ಮೇಲೆ ನೆವಮಿಕ್ಕದೆ ಕೈ ।
ಮಿಕ್ಕೊಳ್ಪಿಂ ಚಾತುರ್ವ
ರ್ಣ್ಯಕ್ಕಂ ಮಾಡುವುದು ರುಜೆಗೆ ದಿವ್ಯೌಷಧಮಂ ॥ ೬೩

[ಫಲಮಿನೌಷಧದಾನದ
ಫಲದಿಂ ತೀರ್ಥಕರನಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಂ ಬೇಗಂ ।
ಫಲಿಯಿಸಿತು ವಿಷ್ಣುಗದಱಿಂ
ದಲಸದೆ ಭೈಷಜ್ಯದಾನಮಂ ಮಾೞ್ಕುಱಿವಂ ॥] ೬೪

ಪರಮಾಯುಂ ಶ್ರೀಯು ಪೆಂಪುಂ ವನಿತೆಯರೊಲವುಂ ಕೀರ್ತಿಯುಂ ಧೈರ್ಯಮುಂ ಸುಂ
ದರರೂಪುಂ ವೀರಮುಂ ಭೋಗಮುಮೆಸೆವ ಮಹಾವೀರ್ಯಮುಂ ಚಾಗಮುಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯುಂ ತೇಜಮುಮೞವು ಮಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯಮುಂ ದಿವ್ಯಸೌಖ್ಯೋ
ತ್ಕರಮುಂ ಸಜ್ಞಾನದಿಂದಂ[1] ನರರ್ಗೆ ಸಮನಿಕುಂ ಸಂತತೋತ್ಸಾಹದಿಂದಂ ॥ ೬೫

[1] ಧರ್ಮದಿಂದಂ (ಗ)

ಹೀನಾಯುಮುಂ ಕಷ್ಟರೂಪುಂ ಬಡತನದೊದವುಂ ಕುತ್ತಮುಂ ಪೀಡೆಯುಂ ವಿ
ಜ್ಞಾನಂಗೆಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ ಕೂಳ್ವಡೆಯದೆ ಮಱುಗುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ಲೋಗರಿಂದೊಂ
ದಾನಂದಂಗೆಟ್ಟು ಚಿಂತಿಪ್ಪುದುಮನವರತಂ ಪೆಂಡಿರಿಂ ಮಕ್ಕಳಿಂ ಸ
ನ್ಮಾನಂಗೆಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ ಕೂಡುಗುವೊದವಿದ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಾಘೌಘದಿಂದಂ ॥ ೬೬

ಎಂದಿಂತು ಕಿಱಿದಿನೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದಱಿದು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ದೇವನಿಕುರಂಬಂ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಂಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಿನ್ನಪಮೆಂಧಿಂತೆಂದರ್:— ೬೭

ಅರಿದು ನೆಗೞ್ತೆಗೆ ಫಲದೊಳ್
ಪಿರಿದಕ್ಷಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿರ್ಪ ನೆಲೆ ಯೆನಿಸಿರ್ದೀ ।
ನಿರುಪಮನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯೆ
ಯರಿವು ಗುಣಂಗಳೊಳಗೆ ಬಗೆವೊಡೆ [1] ಜಗದೊಳ್ ॥ ೬೮

[ಅದುಕಾರಣದಿಂ] ಕಲಿಕಾಲಮಹೋರಗವಿಷಪೂರಿತಮುಂ ಸದ್ಧರ್ಮನಿವಾರಿತಮುಮಪ್ಪ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಗುಣಹೀನರೆಯಲ್ಲದೆ ಗುಣವಂತರುಂ ಪಾಪಹರರುಂ ಪ್ರಚುರಮಿಲ್ಲದೊಪಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊಳ್ ನೆಗೞ್ವರಂ ದೇವರೆಮಗೆ ಬೆಸೆಸಿಮೆನೆ ದಿವಿಜರಾಜನಿಂತೆಂದಂ:— ೬೯

[ರೌರವಪುರೇಶನಮಳನು
ದಾರಂ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಂ ಸತ್ಯಾ ।
ಧಾರಂ ಧರಣೀಸ್ತುತ್ಯಂ
ಚಾರುಚರಿತ್ರಂ ನೃಪಾನ್ವಯೈಕಪವಿತ್ರಂ ॥] ೭೦

---

1 ಪಿರಿದಮೃತಶ್ರೀಯಾಗೇಹಮೆನಿಸುವ ಪೆಂಪಂ । ಧರಿಸಿದ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ಮರಿದಾಗುಣಂಗಳಲಿನೋಡಬಗೆವೊಡೆ (ಗ)

ಬಿದ್ದಾಯುನಮಹಾರಾಜನೀಗಳಾ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧನೆಂಬುದುಂ ಅಮರಸಮಿತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪೊಗೞುತಿರ್ಪುದುಮವರೊಳ್ ವಾಸವನೆಂಬ ದೇವಂ ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಾತಿಂಗೆ ಬೆಱಗಾಗಿ, ೩೧

ನಿಶ್ಚಯಗುಣರೊಳರೆಂಬುದಿ
ದಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಭರತಭೂಮಿಯೊಳ್ ಸುರಪತಿ ತಾಂ ।
ನಿಶ್ಚಲಗುಣಿಗಳನಲ್ಲದೆ
ದುಶ್ಚರಿತರನಘಸಮೇತರಂ ಪೊಗೞ್ಪನೇ ॥ ೩೨

[ಪೊಗೞಲಱಿಯಂ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳೀಗಳಪ್ಪೊಡೆ ಕುದೃಷ್ಟಿಗಳನಲ್ಲದೆ ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಕಾಣಲರಿದು, ಚಂಚಲಚಿತ್ತರನಲ್ಲದೆ ದೃಢಚಿತ್ತರಂ ಪಡೆಯಲರಿದು, ಕುಮಾರ್ಗಾನುರಾಗಿಗಳನಲ್ಲದೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಾನುರಾಗಿಗಳಂ ಕೇಳಲ್ಬಾರದು, ವಿಚಾರಿಸುವೊಡಿಂದ್ರನ ನುಡಿಗೆ ನಗೆ ವಿಸ್ಮಯಮಾದಪುದಿದನಾರಯ್ದು ನೋಡವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ದೇವಲೋಕದಿಂ][1] ರೌರವಪುರಕ್ಕವತರಿಸಿ ಋಷಿರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು, ೩೩

ಬಡವಾಗಿರ್ದೊಡಲೇಱ ಗೆಟ್ಟು ನಡು ನೀರ್ ಘೋರೆಂದು ಪಾಯ್ವಕ್ಷಿ ನೋೞ್ಪೊಡೆ ಕೀವಿಂ ಕೊಳೆಯಿಂ ಮಹಾರಸಿಗೆಯಿಂ ಪೊಂಗಿರ್ದ ಪುಣ್ಣಂ ಟುಗಾ
ಲೊಡೆದೋರಂತಿರೆ ಸೋರ್ವ ರಕ್ತಮಧಿಕಂ ಕಂದಿರ್ದ ಮೆಯ್ವೊನ್ನಿನಿಂ ದುಡುಗಿರ್ದಂಘ್ರಿ ಕರದ್ವಯಾಂಗುಳಿಚಯಂ ಕುಂದಿರ್ದ ಹೀನಸ್ವರಂ ॥೩೪

ಮತ್ತಮೊಱತೆಯಂತೆ ಮೆಯ್ಯಿಂದೊಱಿವ ರಸಿಗೆಯುಂ, ದುರ್ಜನನ ನುಡಿಯಂತೆ ಕೊಂಕಿ ಪರಿದ ಜಡೆಗಳುಂ, ಕುಟಿಲನ ಚಿತ್ತದಂತೆ ಬಹುಪ್ರಕಾರಮಾದ ಮೆಯ್ಯ ಬಣ್ಣಮುಂ, ಒಂಟೆಯ ಕೊರಲಂತೆ ನೀಳ್ದ ಕೊರಲುಂ, ನೀತಿವಿದನಲ್ಲದರಸಿನ ನಾಡಂತೆ ಅಸಿಯಮಾದ

1 ಅದಂ ನೋಡುವೆನೆಂದುರೌರವಪುರ (ಗ)

ಕಾಲ್ಗಳುಂ, ಊದುವ ತಿದಿಯಂತೆ ಪೊಂಗಿರ್ದ ಪುಣ್ಗಳುಂ, ಮುಖರೋಗದವರಂತೆ ಬಿಡದೆ ಸುರಿವ ಶ್ಲೇಷ್ಮಮುಂ, ಅೞಿಗಣ್ಣವರಂತೆ ಕೊೞೆಗಣ್ಗಳುಂ, ಮಾಗಿಯ ದೇಸಿಗನಂತೆ ಬೂದಿವೆರಸಿರ್ದೊಡಲುಂ, ಎಱೆಯ ಕೆಱೆಯಂತೆ ಬತ್ತಿರ್ದ ಗಲ್ಲಮುಂ, ಆನೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಸಂಬಳಿಗೆಯಂತೆ ಬತ್ತಿದ ಮೂಗುಂ, ಪೂಲಿಯ ಪಣ್ಣಂತೆ ಪೊಱವಾಯ್ವ ಕೀವುಂ, ಮುದುಕರಂತೆ ಲೋಳಸುರಿವ ಬಾಯುಂ, ಕೀವುಗಿವಿಯವರಂತೆ ಕೀವು ಸುರಿವ ಕಿವಿಯುಂ, ಬೇತಾಳನಂತೊಳಸಾರ್ದ ಬಸಿಱುಂ, ಪಡಿಕೆಯಂತೆ ನಾಱುತಿರ್ಪ ಪೆರ್ಬುಣ್ಗಳುಂ, ಕೆಮ್ಮುಳ್ಳರಂತೆ ಮೇಲೆತ್ತುವ ಶ್ವಾಸಮುಂ, ಗುಡಿಲಂತೆ ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನುಂ, ಪುಟ್ಟನಂತೆ ಬೆರಲ್ಗಳಿಲ್ಲದ ತಳಮುಂ, ಅದ್ಭುತಮಾಗೆ ಮೂಱುಂಲೋಕದ ಭೀಭತ್ಸಮನೆಲ್ಲಮನೊಂದುಮಾಡಿ ವಿಧಾತ್ರಂ ರೂಪುಮಾಡಿದನೆಂಬಂತೆ ಹೀನರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ॥ ೭೫

ನೊಳಗಳ್ಮುಸುಂಕಿ ಮೊಣದೆ
ಬಳಸಿಯುಮೋರಂತೆ ಸುತ್ತಿ ನೆಱ ದುರ್ಗಂಧ ।
ಕ್ಕೆಳಸಿ ಮುನಿಪತಿಯನಗಲದೆ
ಸುೞಿವುವು ಜುಮ್ಮೆಂದು ಕಂಡವರ್ಪೇಸುವಿನಂ ॥ ೭೬

ಅಂತು ವಿಗುರ್ವಿಸಿದ ಕಿಸುಕುಳ ರೂಪಿಂ ಕೃತಕರ್ಷಿಯಾಗಿ ಪೌರವಪುರದೊಳಗೆ ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂ ಚರಿಗೆವೊರ್ದುದುಂ[1] ಕಂಡಕಂಡರೆಲ್ಲಂ, ಜಂತೆತ್ತಿದರಂತೋಕರಿಸುತ್ತುಂ, ಬಯಕೆವೆಂಡಿರಂತುಗುೞುತ್ತುಂ, ನೀರೊಳಗೆ ಮುೞುಂಗುವರಂತೆ ಮೂಗಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತುಂ, ಬೆಳದ ಕೆಯ್ಯಂತೆ ತಲೆಯಂ ತೂಗುತ್ತುಂ, ಅಳಿಯನಂ ಕಂಡತ್ತೆಯಂತೆ ತೊಲಗುತ್ತುಂ, [ಋಷಿಯರಂತೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸುತ್ತುಂ,] ಓಡಿಬಂದ ಬಂಟನಂ ಕಂಡೊಡೆಯನಂತೆ ಛೀಃ ಎನುತ್ತುಂ, ದಾಳಿಯಂ ಕಂಡರಂತೆ ಮಗುೞ್ದೋಡುತ್ತುಂ, ಬಲ್ವಾಗೆಯಂ ಕಂಡಂತೆ ಮೊಗಂದಿರುಪುತ್ತುಂ, ಮುದುಪಬೊಜಂಗನಂ ಕಂಡ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣನಂತೊಳಸಾ

1 ಚರಿಗೆಗುಡುವುದುಂ (ಗ)

ರುತ್ತುಂ, ಪೊಲ್ಲಮನೆಯ ಸೆಱೆಯಂತುಮ್ಮಳಿಸುತ್ತುಂ, ವೃದ್ಧನ ಕುತ್ತಮನೋವುವ ತರುಣಿಯಂತೆ ಪೇಸುತ್ತುಂ, ಪೇಳಿಗೆಯೊಳಿರ್ದ ಪಾವಿನಂತೆ ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ಮಿಡುಕುತ್ತುಂ, [ಪಗರಣಮಂ ನೋಡುವರಂತೆ ನಗುತ್ತುಮಿಂತೆಂದರ್ :— ॥ ೭೭

ಈ ತೊನ್ನಂಗೀಕಷ್ಟಂ
ಗೀತೊಡವಿದೇಕೆ ಬಗೆವೊಡೆ ಮೆಯ್ಗ ।
ಟ್ಟಾತಂಗೆ ಕೂೞನಾವಂ
ಪ್ರೀತಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದಪನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳ್ ನಗುತುಂ ॥ ೭೮

ಇಂತಿರ್ಪಿನಂ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯುಂ ಕಳೆದು ಕಿಱಿದಂತರಮಂ ಬರಲೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಂ ಜಾತಿಮೂಢನಿಂತೆಂದಂ :— ೭೯

ಒಡಲೆಲ್ಲಂ ಕೆಟ್ಟುದು ಮೆಯ್
ಬಡವಾದುದು ಕಾಲ ಕೈಯ ಬೆರಲೆಲ್ಲಂ ತ ।
ಮ್ಮೆಡೆಯಿಂ ಪೋದುವು ಪೇೞ್ಸಿ
ತ್ತೊಡೆ ಪುಟ್ಟುರೆ ತನಗಿದೇಕೆ ಬಾೞ್ಕೆಯ ಮೋಹಂ ॥ ೮೦

ಎನುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ದುರ್ಗತಿಸಮನ್ವಿತಂಗೆ ಯೀಮಾತು ತಕ್ಕುದೆಂದು ನಗುತ್ತುಂ ಬರೆ ಪಚ್ಚಪಸಿಯೆಗ್ಗರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದಿಂತೆಂದರ್:— ೮೧

ಈ ದುಃಖಂ ತನಗೇಕೆ ಪೇೞ ಮನಸಂ ಸೈತಿಟ್ಟು ಬಾೞ್ವಾಸೆಯಿಂ
ಬಂದಂಬಿಟ್ಟು ವಿಮೋಹಮಂ ಬಿಸುಟು ಕಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚಿ ವೀರರ್ಕಳಿ
ನ್ನಾದಂ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಕಿಚ್ಚನಿಕ್ಕಿ ಜಲಮಂ ಮೇಣಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದುಣ್ಮೆ ಸ
ತ್ತೀದುಃಖಾಗ್ನಿಯನೋವೊ ನೀಗದಿರಲಿಂದೀ ಬಾೞ್ಕೆ ಮೇಣ್ಪಟ್ಟಮೋ ॥

ಎಂಬ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರದೊಳೋಲಾಡುವವರ್ಗೀ ವಚನಮೆ ಪೂಜ್ಯಮೆಂದು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ವಿಚಾರಪರರಪ್ಪವರಿಂತೆಂದರ್: — ೮೨

ಪಸಿವುಂ ನೀರಳ್ಕೆಯುಂ ದುರ್ವ್ಯಸನಮುಮಧಿಕಂ ಪೆರ್ಚುಗುಂ ತೊನ್ನರಪ್ಪ
ರ್ಗೆ ಸಮಂತೀಜ್ಯೈನಮಾರ್ಗಂ ಕರಮರಿದದನಿಂತೋವೊ ತಾಳ್ದರ್ದು ಮತ್ತಂ
ಪಸಿವಂ ನೀರಳ್ಕೆಯುಂ ದುರ್ವ್ಯಸನಮುಮನಣಂ ಧೈರ್ಯದಿಂನಾಡೆಯುಂಸೈ
ರಿಸಿ ಶುದ್ಧಾಚಾರದಿಂದಂ ನಡೆವ ಗುಣದೊಳೀ ಯೋಗಿನಾಥಂ ಕೃತಾರ್ಥಂ ॥ ೮೪

ಎಂದು ನುಡಿವ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಕರ್ಮೋಪಶಮಮುಳ್ಳವರ್ಗೆ ಚಿತವಿದು ಮೇಣಲ್ಲಮೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯೆ ಜಾತಿಕರುಣಿಗಳಿಂತೆಂದರ್ :— ೮೫

ಕುರುವೊಂದೇಬಿಲ್ವೊದಲಾ
ಗಿರೆ ಸೈರಿಸಬಾರದೀ ಮಹಾಪುರುಷಂ ನಿ।
ಷ್ಠುರಮಪ್ಪೀ ಪೆರ್ಗುತ್ತದ
ನಿರೋಧಮಂ ತಾಳ್ದಿ ಮಱುಗದೆಂತಿರ್ದಪನೋ ॥ ೮೬

ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದವರಂ ಕಂಡು ದೇವಗತಿಗೆ ಸಲ್ವಂತಪ್ಪೀ ಲಘುಕರ್ಮಿಗಳ್ಗೀ ವಚನಮೆ ಬರ್ಕುವೆಂದು ಪೋಗೆ ಶ್ರಾವಕರೊಡನಾಡುವರಿಂತೆಂದರ್ : — ೮೭

ಈ ಕುಚೆಯೊಂದುವೇದನೆಗೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಕಾಂಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದಾ
ಹಾರಮುಮಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡರೆಪಲ್ದಿದೋವದೆ ಕಂಡಕಂಡರಂ
ಸೈರಣೆಗೆಟ್ಟು ಬೇಡದೆ ಜಿನಾಗಮದೋಜೆಯೊಳೋಜೆದಪ್ಪದೀ
ವೀರನ ವೀರವೃತ್ತಿಯೊಳಮಂ ನೆಱೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರ್ಪನಾವನೋ ॥ ೮೮

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವವರಂ ಕಂಡು ನೇರಿದರ ನೀತಿ ಸುರಲೋಕಮಂ ಬುದು ತಪ್ಪದೆನುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ ಮುಂದೆಡೆಯೊಳುರ್ವ ದುರ್ಜನರೊತನಾಡುವ ಚಪಳನಿಂತೆಂದಂ:— ೮೯

ಲೋಕದೊಳಾಂ ಕಾಣದರಿ
ಲ್ಲೀಕುತ್ತಂ ಪೊರ್ದಿ ನಮೆವ ಮೌನಿಸರಂ ಕೇ ।
ಳೀಕಷ್ಟನಂದದಿಂ ಮೆ
ಯ್ಯಾಕಾರಂಗೆಟ್ಟು ನಮೆವರಂ ಕಂಡಱಿಯೆಂ ॥ ೯೦

ಎಂಬುದುಂ ದುರ್ಜನಸಂಗತಿಯುಪ್ಪ್ರೀತಂಗೀ ನುಡಿಯೆ ಸೇವ್ಯ
ಮೆಂದು ನುಡಿಯೆ, ಋಷಿಯರ ಮಾರ್ಗಮನಱಿದವರಿಂತೆಂದರ್ :— ೯೧

ಕರುಣಿಸಿ ಲೋಗರೀರುಜೆಗೆ ಮದ್ದುಗಳಂ ಮನವೋತು ಮಾಱ್ಪೊಡಂ
ಕರಮರಿದಣ್ಣ ನಾಮಱಿವೆವೀಮುನಿಪುಂಗವರೊಂದುಮಾರ್ಗಮಂ
ಕರಮತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿಲದೆಯುಣ್ಬುದು ನೂರ್ಮೆಯು ಮಂತೆಸಾಪೊಡಂ
ಪರಿಹರಿಸಲ್ಕೆವೇೞ್ಕುಮಳಿಪಿಲ್ಲದೆ ನೋಡ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುವಂ ॥೯೨

ಎಂದು ಪೇೞ್ವುದುಮವರಂ ಕೃತಕರ್ಷಿ ನೋಡಿ ನೀರ ತಡಿ
ಕೆಸಱಕ್ಕುಮೆಂಬುದು ತಪ್ಪದೆಂದು ಪೊಗೞುತ್ತಿರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರ್ಕಂಡಿಂ
ತೆಂದರ್ :— ೯೩

ಮಾತೇಂ ಕಡುದುಃಖಿತನ
ಪ್ಪೀತಂ ಮೊದಲಾದ ಜೈನಮಾರ್ಗಮನೆಂತುಂ ।
ಭೂತಳದೊಳ್ಬಡನೆನಲುಪ
ಮಾತೀತಂ ಜೈನರಿಂದಮಗ್ಗಳರೊಳರೇ ॥ ೯೪

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಜಡಮತಿಗಳಿಂತೆಂದರ್ :— ೯೫

ಆದರದಿಂದೀ ಮುನಿಪಂ
ಪೋದೊಡಮೀಪುರದೊಳವರ ತನುವಿನ ಮುರ್ಗಂ ।
ಧೋದಯಮೆಱುದಿಂಗಳ್ಗಂ
ಪೋದಪುದೆ ಪೋಗಲಱಿಯದೆನುತ್ತುಂ ನಕ್ಕರ್ ॥ ೯೬

1 ನಿಲದಲುಣ್ಬುದು ನೋರ್ಮೆಯ ಮತ್ತೆಸಾಪೊಡಂ (ಕ. ಖ.)

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಶೂನ್ಯಹೃದಯರಿಂತೆಂದರ್ :—] ೯೭

ವ್ಯಾಧಿಯೊಳೆಲ್ಲಂ ಕುಷ್ಠ
ವ್ಯಾಧಿಯೆ ಕಡುಕಷ್ಟಮಿದಱ ವೇದನೆಯೆಂಬಂ ।
ಬೋಧಿಯೊಳಗಿರ್ದದೇನಂ
ಸಾಧಿಸಲಿರ್ದಪನೊ ಬಿಡದೆ ಜೀವವಮನೀತಂ ॥ ೯೮

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬದ್ಧಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳಪ್ಪವರಿಂತೆಂ
ದರ್ :— ೯೯

ಶ್ರಾವಕರಪ್ಪವರ್ನೆರೆದು ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ಮುನಿಗಳ್ಗೆ [1] ಕೂರ್ತು ನಾ
ನಾವಿಧಭಕ್ಷ್ಯದಿಂ ಪಲವುಬಾಡುಗಳಿಂ ತಿಳಿದುಪ್ಪದಿಂ ಸಮಂ
ತಾವಗಮಾವರೊಳ್ಗುಣಿಸನೆಂಬಖಿಲಾಷೆಯೊಳೀರುಜಾನ್ವಿತಂ
ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡನೀತಪಮನೆಂದು ಜಡರ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಂ ॥೧೦೦

ಅನಂತಕಾಲಮುಂ ದುಃಖಭಾಜನರಪ್ಪವರ್ಗಮಾವೊತು ಮಾರ್ಗ
ಮೆಂದು ಪೋಗುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮೊರ್ವನಱುಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು, ೧೦೧

ಬಾಯೊಳ್ ತಂಬುಲಮಿರ್ದಪು
ದೀಯೆಡೆಯೊಳ್ ಕೆಪ್ಪುಗಾಲೊಳಿರ್ದಪನೆಂದಾ । [2]
ಮಾಯಾವಿ ನಿಲಿಸಲಾಱದು
ಪಾಯದಿನೊಳಸಾರ್ದು ಪೊಕ್ಕನೊಂದಂಗಡಿಯಂ ॥ ೧೦೨

ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಸಂಶಯಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು, ೧೦೩

ಕರಮೆನ್ನ ಸತಿಯು ಮುಂದಾಂ
ಪರಮಶ್ರಾವಕನೆನೆಂದು ಬೀಱುವೆನಿವರಂ ।
ಭರದಿಂ ನಿಲಿಸದೊಡೆನ್ನಂ
ಮರವಧು ನಗುಗೆಂದು ಕಾಣನೆಂಬಂತಿರ್ದಂ ॥ [3] ೧೦೪

ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಮಿಶ್ರಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು, ೧೦೫

---

1 ಋಷಿಯರ್ಗೆ (ಬ. ಕ.) 2 ನಿಲಿಸನಿಲ್ಲರಣಮಿಲ್ಲೆಂದಾ (ಗ) 3 ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದಂ
ತಿರ್ದಂ (ಬ. ಕ)

ಲಲನೆಗೆ ನೀನೀ ಮುನಿಯಂ
ನಿಲಿಸೆನೆ ನಾನಱಿಯೆನೋವೊ ನೀನೇ ಮುನಿಯಂ । [1]
ನಿಲಿಸೆಂದಿರ್ವರುಮಾಗಳ್
ಕಲಹಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ಮುನಿ ಪೋದಂ ॥ ೧೦೬

[ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಂ ಪೊಸಶ್ರಾವಕಂಕಂಡು, ೧೦೭

ಆಮನೆಯವರಾಮನೆಯವ
ರೀಮನೆಯವರಟ್ಟ ನಾರ್ಪ ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕಂ ।
ತೀ ಮುನಿಯಂ ನಿಲಿಸಿದರಿ
ಲ್ಲೀಮಾತೊ ನಾನುಮಾಜೀನೆಂದೊಳಗುಱಿದಂ ॥ ೧೦೮

ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಕೇಳ್ಪಯಿಲ್ಲದ ಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು, ೧೦೯

ಮುನಿಪನ ಬರವಂ ದೂರದೊ
ಳನುನಯದಿಂ ಕಂಡು ನಿಲಿಸಲಾಱದೆ ತಾಂ ತ ।
ನ್ನಿನಿಯಳನಿವರಂ ನಿಲಿಸೆನೆ
ವನಜಾನನೆ ಪಿತ್ತಲತ್ತಲೋಡಿದಳಾಗಳ್ ॥] ೧೧೦

ಮತ್ತೊರ್ವಂ ಯಶೋರ್ಥಿಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು, ೧೧೧

ನೆರೆವನೆಯಾತನೆನ್ನೊಡನುದಾರಗುಣಕ್ಕೆ ಜಸಕ್ಕೆ ನಾಡೆ ಮ
ಚ್ಚರಿಸುತುಮಿರ್ಪನೀ ಮುನಿಯನಾಂ ಕರಮಾದರದಿಂದೆ ತಾಂಗಲೋ [2]
ಸರಿಸದೊಡಟ್ಟಿದಾಱುಗುಮಮಂ ಮನೆಗೀಗಳ ಬಾರನನ್ನೆಗಂ
ತ್ವರಿತದೆ [3] ಪೋಪೆನೆಂದುಣಿಸುಮಂ ಬಿಸುಟೋಡಿದನಾತ್ಮಗೇಹದಿಂ॥೧೧೨

ಮತ್ತೊರ್ವನಱಿತಕ್ಕೆ ಬೀಗುವ ವೃಥಾಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು, ೧೧೩

ಯಾನಾಱೆನೊಪೊಬಲ್ಲೊಡೆನೀನೇ (ಗ)

2 ಮುನಿಯುನಾದರದಿಂದಮೆತಾಂಗಲೊಲ್ಲದೋ (ಗ) 3 ಬಾರದಾಂಸವಿಸ್ತರ ದೊಳೆಪೋಪೆ (ಬ. ಕ.)

ಅಱಿವವರೆನ್ನನೊಂದೆಕೊರಲಿಂ ಪೊಗೞ್ವರ್ ಧರೆಗೆಲ್ಲಮಾನುಮಿ
ನ್ನಱಿಕೆಯ ಜೈನನಂ ನಿಲಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಮೂಣ್ದಿಱಿದಿರ್ದನಪ್ಪೊಡಂ
ನಿಱಿಸದ ಕಷ್ಟನೆಂದುಲಿವರಿಲ್ಲಿಗುಪಾಯಮಿದೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ಪೊಲಮೆಡದಿರ್ದನಾತ್ಮಗೃಹದಿಂ ಕಳದಾಮುನಿ ಪಿಂಗಿ ಪೋಪಿನಂ ॥ ೧೧೪

[ಮೆತ್ತೊರ್ವಳ್ ಶ್ರಾವಕಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :— ೧೧೫

ಶ್ರಾವಕನ ಸತಿಯೆ ನಾನುಂ
ಶ್ರಾವಕನಪ್ಪವನ ಮಗಳಯುಗ್ರೋಗ್ರತೆಯಿಂ ।
ದೇವರೆನಿಪವರ ಕಂಡೆಂ
ಭಾವಿಸುವೆಂದಿನಿಸುಪೇಸುತಪಮಂ ಕಾಣೆಂ ॥ ೧೧೬

ಮತ್ತಮೇನುಮಿಲ್ಲದ ನಿಱಿಶ್ರಾವಕಿ ಕಂಡು (ಇಂತೆಂದಳ್) :— ೧೧೭

ಓದಿನೊಳಂ ರೂಪಿನೊಳಂ
ಬಾದೇಂ ನಮ್ಮೂರೊಳಿರ್ದ ಮುನಿಗಳವೋಲೀ [1] ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳೊಳರೆ ಮುನಿವರ
ರೀದೀನನ ತೆಱದಿನಟ್ಟಕೊಳ ನಾರ್ತಪರೇ] ॥ ೧೧೮

ಮೆತ್ತೊರ್ವಂ [ಪ್ರವೀಣನಪ್ಪ] ಬಡಶ್ರಾವಕನಿಂತೆಂದಂ :— ೧೧೯

ಬಡಲೆಂತುಂ ಕಿಡಲಿರ್ದುದು
ಕಿಡುವೊಡಲಂ ತವಿಸಿ ಕಿಡದ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯುಂ ।
ಪಡೆಯಲ್ಕೀಜಿನರೂಪಂ
ದೃಢಮನದಿಂ ಪಿಡಿವೊಡಱಿವರಿವರೆ ಕೃತಾರ್ಥರ್ ॥ ೧೨೦

ಮೆತ್ತೊರ್ವಂ ಬರ್ದನ ಶ್ರಾವಕಂ ಕಂಡು (ಇಂತೆಂದಂ) :— ೧೨೧

ಈ ರೂಪಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಂ
ಸಾರದೊಳೂದವಿರ್ದ ದುಃಖಮಂ ಗೆಲಲರಿದೆಂ ।
ದಾರಯ್ದು ಜೈನರೂಪಂ
ಧೀರತೆಯಿಂ ಧರಿಸಿದಂ ಧರಾಧರಧೈರ್ಯಂ ॥ ೧೨೨

ಮೆತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ನೆರೆದಿರ್ದ ನೀತಿವಿದರ್ಕಳಿಂತೆಂದರ್ [2] :— ೧೨೩

---

1 ರುಷಿಯರವೋಲೀ (ಬ. ಕ.) 2 ಮತ್ತಂವಿವೇಕಿಗಳ್ ಕಂಡು (ಗ)

ಅರಸರೊಳಪ್ಪ ಬಾಧೆಗಳನಿಷ್ಟರಗಲ್ಕೆಯಿನೊಲ್ಲೆನೆಂಬ ಪೆಂ
ಡಿರ ದೆಸೆಯಿಂ ದರಿದ್ರತೆಯಿನೂತ್ತುವ ಕುತ್ತದಿನೆಂತುಮಕ್ಕುಮ
ಚ್ಚರಿಯೆ ಮಹೋಗ್ರದುಃಖತತಿ ಕರ್ಮಫಲೋದಯದಿಂದಮೀ ಮಹಾ
ಪುರುಷನೆ ಧನ್ಯನೀರುಜೆಯೊಳೀ ತಪಮಂ ನೆಱೆ ತಾಳ್ದಿದೋಜೆಯಿಂ ‖ ೧೬೪

ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ನುಡಿವ ಬಹುಜನದ ಮಾತುಗಳುಮಂ ಪಲಪ್ರಂತೆಱದ ಪರಿಣಾಮಂಗಳುಮಂ ಕಂಡು ಕೇಳ್ದು [ಕೃತಕರ್ಷಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :—] ೧೬೫

ಮರನೆಂಬೀಪೆಸರೆಲ್ಲಾ
ತರುಗಳ್ಗಂ ತಾಂ ಸಮಾನಮಸಿತಱೊಳಲ್ಲಾ ।
ತರುಗಳ ಪಣ್ಣುಂ ಪೆಸರಂ
ತಿರೆ ನೋಡ ಸಮಾನಮಾಗಲಱಿಗುಮೆ ಸಪಿಯೊಳ್ ‖ ೧೬೬

ಬಾಳೆಯ ಪಣ್ಣದೊಂದು ರುಚಿ ನೇಱಿಲ ಪಣ್ಣೊಳಗುಂಟೆ ಭಾವಿಸಂ
ದೀಳೆಯ ಪಣ್ಣದೊಂದು ರುಚಿ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣೊಳಗುಂಟೆ ಸಂದ ಕಿ
ತ್ತೀಳೆಯ ಪಣ್ಣದೊಂದು ರುಚಿ ಬೇವಿನ ಪಣ್ಣೊಳಗುಂಟೆ ತಾನಣಂ
ತಾಳಫಲಂಗಳೊಂದು ರುಚಿ ತುಂಬುರ ಪಣ್ಣೊಳಗುಂಟೆ ಲೋಕ
ದೊಳ್ ‖ ೧೬೭

ಅಂತು ಮಾನಿಸರ್ಗೆ ಮಾನಿಸರೆಂಬ ಪೆಸರ ಸಮಾನಮಾದೊಡಂ ಮಾತುಗಳುಂ ಪರಿಣಾಮಮುಂ ಬೇಱೆವೇಱೆಯಕ್ಕುಮದಱಿಂ ‖ ೧೬೮

ಪಾದಱಿಯದೊಂದು ಕುಸುಮಾ
ಮೋದಂ ಪೊರ್ದಲ್ಕೆ ನೀರ್ ಸುಗಂಧಮದಕ್ಕುಂ ।
ಬಾದೇಂ ಬೇವಿನ ಕುಸುಮಾ
ಮೋದಂ ಪೊರ್ದಲ್ಕೆ ಕಯ್ಪೆಯಕ್ಕುಂ ತೋಯಂ ‖ ೧೬೯

[ಅಂತೆ ಲೋಕದ ಜೀವಂಗಳ್ಗಂ] ಶುಭಕರ್ಮದ ಪೊರ್ದುಗೆಯಿಂ ಸುಬುದ್ಧಿಯುಮಶುಭಕರ್ಮದ ಪೊರ್ದುಗೆಯಿಂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಮಕ್ಕುಮೆಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಭಾವಿಸುತ್ತುಂ ‖ ೧೭೦

ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರಚರಣಾಂ
ಬುರುಹದ್ವಯಮತ್ತಮಧುಪನೊದ್ವಾಯನಭೂ ।
ವರವಲ್ಲಭನರಮನೆಗಾ
ಗಿರೆ ಕೃತಕಮುನೀಂದ್ರನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ನಡೆದಂ [1] ॥ ೧೩೧

ಅನ್ನೆಗಂ ॥ ೧೩೨

ವರರತ್ನದ ದೀವಿಗೆಗಳ್
ಕರಮಲ್ಲದೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ಮಿಂಚಂ ಸುತ್ತಂ ।
ಪರಪಿದವೊಲೆಸೆಯೆ ನಾನಾ
ವಿರಚನೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳ್ ॥ ೧೩೩

[ಇದು ಪೂರ್ವಾಚಲಮಲ್ಲದಿನ್ನಿದು ಸುರೇಂದ್ರಾಶಾದ್ರಿ ಭಾವಿಪ್ಪೊಡಿ
ನ್ನಿದು ನೋಡೊಪ್ಪುವ ಮೂಡಲಲ್ಲದಿದು ತಾಂ ಮೂಡಲ್ಕನೋರಾಗದಿಂ
ದಿದನೇಱಿರ್ದವನಲ್ಲನಂಬುಜಸಖಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಶೀತಾಂಶು ಕೇ
ಳಿದನೇಱಿರ್ದವನರ್ಕನೆಂದೆನಿಸಿ ತಾಂ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಭೂಭುಜಂ ॥೧೩೪

ಅವಷ್ಟಂಭದೊಳ್] ಕುಳ್ಳಿರೆ, ೧೩೫

ತೊಳಗುವ ಶಶಿಮಂಡಲಮಂ
ಬಳಸಿದ ತಾರಾಳಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿರ್ದು ಭೂ ।
ತಳಪತಿಯುಂ ನೃಪಸುತರುಂ
ವಿಳಾಸದಿಂ ಮಕುಟಬದ್ಧರುಂ ಪಂಡಿತರುಂ ॥ ೧೩೬

ಮುತ್ತಿನಹಾರಮೊಪ್ಪೆ ಕುಚಮಂಡಲದೊಳ್ ಪೊಸಜಾದಿ ಚೆಲ್ವನೀ
ಯುತ್ತಿರೆ ದೇಸಿಯಿಂ ಸಿಮಿರ್ದ [2] ಸೋಮುಡಿಯೊಳ್ ನೊಸಲಲ್ಲಿ
ಶೋಭನಂ
ಬೆತ್ತಿರೆ ಚಾರುಚಂದನದ ಬೊಟ್ಟು ದುಕೂಲಮುಮರ್ಕೆವೆತ್ತು ಚೆ
ಲ್ವಿತ್ತಿರೆ ಪೆಂಡವಾಸದೊಳಮೆಂಡಿರಲಂಕೃತಿಯಿಂದಮಿರ್ಪಿನಂ ॥ ೧೩೭

---

1 ವರನಪ್ರುಪಾದಸರಸಿಜ । ನರಮನೆಗೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ಬರೆ ಮುನಿಪಂ
(ಬ. ಕ.)

[illegible] (ಗ) 2 [illegible] (ಗ)

ನಾರಂಗಸ್ತನೆಯರ್ ಮನೋಹರೆಯರಂಭೋರುಜಾಕ್ಷಿಯರ್ ಬಿಂಕದಿಂ
ದೋರಂತೊಪ್ಪಿ ವಿಳಾಸಮಂ ಮೆಱೆಯುತುಂ ಲಾವಣ್ಯಮಂ ಬೀಱುತುಂ
ಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳಿಂ ವಿವಿಧವಸ್ತ್ರಾನೀಕದಿಂದಂ ಚಮ
ತ್ಕಾರಂ ಕೈಮಿಗೆ ಪೊನ್ನ ಚಾಮರಮನುರ್ವೀವಲ್ಲಭಂಗಿಕ್ಕಿದರ್ ॥ ೧೩೮

ಪಡೆವೞನಾಗೆ ಹಾರಮುಮದೊರ್ಪ್ಪುವ ಪೆರ್ಮೊಲೆ ತಂತ್ರಮಾಗೆ ಪೊಂ
ದೊಡವಿನೊಳಾದ ನಿಸ್ವನಮೆ [1] ದುಂದುಭಿಯಾಗೆ ವಿಳಾಸಲೋಚನಂ
ಕಡುಪಿನ ಬಾಣಮಾಗೆ ಧನುವಾಗೆ ನೆಗಟ್ಟೆಯು ಪುರ್ವು ಮೇಲುದುಂ
ಗುಡಗುಡಿಯಾಗೆ ಕಾಂತೆಯರನಂಗನ ಪೆರ್ವೆಲದಂತಿರೊಪ್ಪಿದರ್ ॥ ೧೩೯

ಕೊಸಗಿನ ಪೂವಿನೊಂದು ರುಚಿಯುಂ ತನು ತುಂಬಿಯು ಬಂಬಲಂ ಕುರು
ಳ್ಪೊಸದಳಿರಂದಮಂ ಕರತಳಂ ದನಿ ಕೋಗಿಲೆಯಂ ನುಗುಳ್ಗಳಂ [2]
ಮಿಸುಗುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿ ಲತೆಯಂ ನಳಿತೋಳ್ಗಳೆ ಪೋಲ್ತು ನಾಡೆ ರಂ
ಜಿಸುವ ವಿಳಾಸಿನೀನಿಕರದಿಂ ಪೊಸಸುಗ್ಗಿವೊಲಿರ್ದುದೋಲಗಂ ॥ ೧೪೦

ಚಾರುವಿಶಾಲಲೋಚನಯುಗಂ ಕಣೆಯಂ [3] ಪೊಲೆ ಚಕ್ರಮಂ ಕಚಂ
ಸಾರಮುಸಿಪ್ಪ [4] ಚೆಂಬರಿಗೆಯಂ ನಳಿತೋಳಸಿಯಂ ಸಮಂತು ಪೋ
ಲ್ತಾರಮಣೀಸಿಕಾಯುದಿನನಂಗನ ನಚ್ಚಿನ ದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರಭಂ
ಡಾರದ ಗೇಹಮಂ ನೆಱೆಯೆ ಪೋಲ್ತುದು ಭೂವನಿತೇಶನೋಲಗಂ॥೧೪೧

[ನಿಱಿದಲೆ ನೀಳ್ದ ಪುರ್ವು ನಳಿತೋಳ್ಗಡುಗಣ್ ಸುಲಿಪಲ್ ಘನಸ್ತನಂ
ತುಱುಗೆಮೆ ಕೋಮಲಾಂಗಮುಳವಟ್ಟ ಕುರುಳ್ಪವಳಾಧರಂ ಕರಂ
ಮಿಱುಗುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿ ನೆಮನಂ ಗೆಡೆಗೊಂಪ ಮುಖಂ ನಖಂ ಕಚಂ
ನೆಱೆ ರಮಣೀಯಮಾಗೆ ರಮಣೀನಿಕರಂ ನೆರೆದಿರ್ದುದೊಪ್ಪದಿಂ ॥]೧೪೨

ಬೆರಲೊಳು ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ ವಿರಾಜಿಸೆ ಕಂಠದೊಳೊಪ್ಪೆ ಮುತ್ತಿನೈ
ಸರಮುಳವಟ್ಟು ಹಸ್ತಯುಗದೊಳ್ ಮಣಿಕಂಕಣಮೆಯ್ದೆ ಶೋಭಿಸು

1 ಬೆಳ್ಪೊಡರಿಪನೂಪುರಸ್ವರಮ (ಗ). 2 ಕೋಗಿಲೆಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳಂ (ಗ)
3 ವಿಳಾಸನೇತ್ರಯುಗಳಂ ಸರಲಂ (ಗ) 4 ನೇರಿದವಪ್ಪ (ಗ)

ತ್ತಿರೆ ಕಟಿಸೂತ್ರಮೊಪ್ಪೆ ಕಟಿಯೊಳ್ ತಲೆಯೊಳ್ ನೆಱೆ ಚೆಲ್ವ ಪೂಗಳೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಗಣಿಕಾಜನಂ ಸ್ಮರನ ದೀಪದ ಪುಲ್ಲೆಯೊಲಿರ್ದುದೊಪ್ಪದಿಂ॥ ೧೪೩

[ಪೂಸಿದದೊಂದು ಕುಂಕುಮಮೆ ತಾಂ ತಿಮಿರಾಗೆ ಲಲಾಟಪಟ್ಟದೊಳ್
ಭಾಸುರಮಪ್ಪದೊಂದು ತಿಲಕಂ ತಿಲಕಕ್ಕೆಣೆಯಾಗೆ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್
ದೇಸಿಯಿನೊಪ್ಪುಪತ್ತ್ರಮಿರ್ದ ಕುರುಲಗಾಗೆ ವಿಳಾಸದಿಂದಮಿ
ರ್ದಾ ಶಶಿವಕ್ತ್ರೆಯರ್ನೆಗಟ್ದ ಕಾಮನ ಮಾಸಮಳಂಬೊಲೊಪ್ಪಿದರ್ ॥]

ಪೊಳೆವ ವಿಶಾಲಲೋಚನದ ಮುತ್ತಿನಹಾರದ ಬೆಳ್ಪು ನೀಲಕುಂ
ತಳದ ಪೊದಟ್ದ ಕಾಡಿಗೆಯಕಪ್ಪಧರಂಗಳ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವಂ
ಗಳ ಗಡೆಗೊಂಡ ಕೆಂಪು ಕರಮೊಪ್ಪಿರೆ ಶೋಭೆಯಿನೊಪ್ಪುದಾಳ್ದ[1] ಕೋ
ಮಳೆಯರನಂಗರಾಜನ ವಿನೋದದ ಚಿತ್ರಪಟಂಬೊಲೊಪ್ಪಿದರ್ ॥ ೧೪೪

[ಧರಣೀಧ್ರನೋಲಗಕ್ಕಂ
ಸುರಪತಿಯೊಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕಮಿದು ಮಿಗಿಲೆಂಬೋಲ್ ।
ಕರಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದು[2] ಸಭೆಯಾ
ತರಳಾಕ್ಷಿಯರಿಂ ಪೊದಟ್ದ ನೂರ್ಮಡಿಚೆಲ್ವಂ ॥] ೧೪೫

ರಸದ ಮಟೆ ಕರೆದಪುದು ಸಂ
ತಸದಿಂ ಮೂಣದೆ ರಸಾಯನದ ಕೂಸದೊಳಂ ।
ಬೆಸಕದಿನಸದಳಮೆಸೆದುದು
ರಸಗೀತಂ ವಸುಮತೀಶನಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೧೪೬

ಇವು ಮತ್ತೇಭಂಗಳುದ್ದಂನುಡಿಯದೆ ಭಯದಿಂದಟ್ಟಿದಂ ಮಾಳವಂ ಮ
ತ್ತಿವು ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳುರ್ಕಂ ಬಿಸುಟು ವಿನಯದಿಂದಟ್ಟಿದಂ ಪಲ್ಲವಂ ಮ
ತ್ತಿವು ನಾನಾರತ್ನಮಂ ಮುಂತೊಱೆದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಟ್ಟಿದಂ ಚೌಳಕಂ ತಾ
ನಿವು ಕಾಶ್ಮೀರೇಶನೊಲ್ದಟ್ಟಿದ ನಿರುಪಮವಸ್ತೂತ್ಕರಂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂ ॥

---

[1] ಶೋಭೆಗ ಮುಖ್ಯವಾದ (ಗ) [2] ವಿಮರಗುಣಸಾ । ಗರಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದು (ಬ. ಕ.)

ಎಂದು ಪರದೇಶಾಧೀಶ್ವರರಟ್ಟಿದ ಕಪ್ಪಮುಮಂ ಬಂದ ದೂತರುಮಂ ತೋಱಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ದೌವಾರಿಕರಿಂ[ದಮೆಸೆದುದು ; ಮತ್ತಂ. ೧೪೯

ಮನಸಿಜರಾಜಂ ನೋಟಕ
ಜನಕ್ಕೆ ಲೇಸಾಗಿ ಠಕ್ಕನಿಕ್ಕಿದನೆಂಬಂ ।
ತನವರತಂ ರಂಜಿಸಿದುವು
ಜನಪತಿಯೋಲಗದೊಳಾದ ಪಲವುಂ ನೃತ್ಯಂ ॥ ೧೫೦

ವಾರಸ್ತ್ರೀನಿಕುರಂಬದಿಂ ಮುಕುಟಬದ್ಧಾನೀಕದಿಂ ಭವ್ಯರಿಂ
ಭೂರಾಮಾಧಿಪರಿಂ ಬುಧಪ್ರತತಿಯಿಂ ಸಾಮಂತರಿಂ ಜಾಣರಿಂ
ಶೂರರ್ಧೀರರುದಾರರಪ್ಪ ಪಲಬರ್ಚಾತುರ್ಯರಿಂ ವೀರರಿಂ
ದೋರಂತೊಪ್ಪಿದುದುವುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯೊದವಿಂ ಭೂಪಾಲನೊಡ್ಡೋಲಗಂ ॥

ಅಂತಮರೇಂದ್ರಲೀಲೆಯಿಂದೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದೋರ್ದಾದ ಯುನ] 1 ಮಹಾರಾಜಂ ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯಟ್ಟಿದ ದೂತನಂತೆ ಬರ್ಪ ಕೃತಕರ್ಷಿಯುಂ ಕಂಡು, ೧೫೧

ಮನದೊಳ್ ರಾಗಂ ಭೋಂಕನೆ
ತನಗಾಗಳ್ ಪುಟ್ಟೆ ಹಸ್ತಕಮಲದ್ವಯಮುಮಂ ।
ಜನನಾಥಂ ಮುಗಿದು ಮುನೀಂ
ದ್ರನನಿದಿರ್ಗೊಳಲೆಂದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದಂ ॥ ೧೫೨

ದುಕೂಲವಸ್ತ್ರದುತ್ತರಾಸನಂಬೆರಸಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು, ೧೫೩

ವರಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯಲ್ಲಿಗೆ
ಭರವಶದಿಂದೇಱಲೆಂದು ನಿಜ ಣಿಗೆಯನೂ ।

೭ಠ

---

1 ಮೇಲೆ ಬಿರ್ದ ಪಾವನಋಷಿಯುದಯಿರ್ದ ಒಡ್ಡೋಲಗದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಿರ್ದ ಬದಾ ಯುನ (ಗ)

ವಸ್ತ್ರಮನುತ್ತರಾಸನಮನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು (ಬ.ಕ.)

ಪ್ಪಿರೆ ಪಿಡಿವ ಮೋಱ್ಕಯಿಂದಂ
ನರೇಶ್ವರಂ ಪಿಡಿದನಾ ಮುನೀಂದ್ರನ ಕಾಲಂ ॥ ೧೫೫

[ತಾಂ] ಗುಣನಿಧಾನದೀಪವರ್ತಿಯುಪ್ಪುದಱಿಂ ಗುಣನಿಳಯನ ಪಾದಕ್ಕೆಱಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನಿಲಿಸಿ [ರಾಗದಿನೊಡ] ಗೊಂಡು ಬಂದುಚ್ಚಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವುದುಂ, ೧೫೬

ನಿಲಲಾಱದೆ ದುರ್ಗಂಧ
ಕ್ಕಲಸಿ ಕೆಲರ್ಜಗುಳ್ದು ಪೋದರವನಿಪನಲ್ಲಿಂ ।
ತೊಲಗಿದೊಡೆ ಕೊಲ್ಗುಮೆಮ್ಮಂ
ಮುಳಿದೆಂದುಂ ಕೆಲಬರಂಜಿ ಪೋಗದೆ ನಿಂದರ್ ॥ ೧೫೭

ಮೂಗೊಡದಂತಿರೆ ತಲೆಯಂ
ಬಾಗಿ ಕೆಲರ್ನೋಡಲಾಱದಿರ್ದರ್ಮನದೊಳ್ ।
ರಾಗಂಗೆಟ್ಟು ಕೆಲಂಬರ್
ಮೂಗಂ ಮುಚ್ಚಿರ್ದರಾಱದುಮ್ಮಳಿಸುತ್ತುಂ ॥ ೧೫೮

ಮತ್ತಂ ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕಿರಲಾಱದೆ ಲೆಂಕರ್ ದಂಡಂಗೊಂಡರಂತೆ ಶಂಕಿಸುತ್ತುಂ ಪೆಱಪಿಂಗೆ, ಪರಿಚಾರಕಿಯರಿರಲಾಱದೆ ನುಸುಳ್ದೊಡೆ, ಬಾಣಸಿಗರಿದೇನ್ನಾಣ ಪುತ್ತೆಂದು ಪೋಗೆ, ಕರವಳರರಿದಾಯ್ತೆಂದು ಪಿಂಗೆ, ಡವಕೆಯವರ್ ಶ್ರಮಂಗೊಂಡ ಪಾತ್ರದಂತುಮ್ಮಳಿಸೆ, ಚಾಮರಿಯರ್ದೂಮಂಪೊಕ್ಕ ಕಣ್ಣಂತೆ ನೋಡಲಾಱದಿರೆ, ಅರಸಿಯರ್ ಪರವಶಮಾದರಂತೆ ಕೇಗರ್ಗಳಂ ನೆಮ್ಮಿ, ವಲ್ಲಭೆಯರ್ ಪೊಲ್ಲಗೆಯ್ದರಂತುಸಿರದೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ, ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ ವಿಳಾಸಂಗೆಟ್ಟರಂತೆ ಕುಂದೆ, ನಾರಿಯರ್ ವಾರಿಸಲಾಱದಕ್ಕರಿಗರಂತೆ ಮಿನುಕೆ [1], ಸಂತೋಷದಾಳಿಯರ್ [2] ತೊಂತುವೋದ ಪರವಿಯಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿಯೆ, ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್:— ೧೫೯

---

1 ಪಾಡಿಸಲಱಿಯದಕ್ಕರಿಗರಂತೆ ಮಿಸುಕದಿರೆ (ಬ. ಕ.)
ಸಂತೋಷವಾರಿಯರ್ (ಬ.ಕ.ಗ.)

ವರರತ್ನಂ ಪೇಲೊಳ್ ಬಿ
ದ್ದಿರೆಯುದು ಪೊಲ್ಲೆಂದು ಬಿಸುಡಲಪ್ಪುದೆ ತಪದೊಳ್ ।
ಪಿರಿಯರೆನಿಸಿದರ ರುಜೆಗೋ
ಸರಿಸುವುದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಮಾರ್ಗದೊಳಗಂ ಬಲ್ಲಂ ॥ ೧೬೦

ಎಂದು ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಕೊಕ್ಕರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ದರಿದ್ರಂ ನಿಧಾನಮಂ ಕಂಡಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದೊರ್ವಳ್ ನಿಲ್ವುದುಂ [1], ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ನವವಿಧಪುಣ್ಯದೊಳಂ ಸಪ್ತಗುಣಂಗಳೊಳಂ ನೆರೆದು ಮುನಿಗಾಹಾರದಾನಮಂ ಕುಡುವುದುಂ ಕಂತಪ್ರಮಾಣಮುಂಡು, ೧೬೧

ಮಱುಗೆ ಶರೀರಂ ಕಣ್ಗಳ್
ಪೊಱವಡೆ ಮೇಲ್ಶ್ವಾಸಮೆತ್ತೆ ಸಡೆದಳ್ಕೆ ಬಲಂ ।
ಪಱಿವಡೆ ಜೊಮ್ಮನೆ ಜೋಲ್ದಂ
ತೆಱಪಂ ಪಾರ್ದಿರದೆ ತಡೆಯದೊರ್ಮೆಯೆ ಮುನಿಪಂ ॥ ೧೬೨

ಕರಮಲ್ಲದೆ ದುರ್ಗಂಧಂ
ಪಿರಿದಾಗೆ ನಗಾಗ್ರದಿಂದೆ ಧಾರಾಜಲಮುಂ ।
ಮೇರೆಗಿೞಿವಂತೊಱೆವೆಂದೋ
ಕರಿಸಿ ನರೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಕಾಱಿದನಾಗಳ್ ॥ ೧೬೩

ಅಂತು ಕಾಱುವುದುಂ, ೧೬೪

ಶಿರದಿಂದಂ ಮುಖದಿಂದಂ
ಕೊರಲಿಂದಂ ಕುಚಯುಗಂಗಳಿಂದಂ ಪಾದಂ ।
ಬರೆಗಂ ಪೆರ್ಮೊನಲಂತಿರೆ
ಪರಿತಂದುದು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಱಿಕೊಂಡವನಿಪನಂ ॥ ೧೬೫

ಕೊಳೆಯುಂ ಬಿಣ್ಪುಂ ಲೋಳೆಯು
ಮಳವಲ್ಲದ ವಜ್ರಲೇಪದಂತಿರೆ ಧಾತ್ರೀ ।
ತಳಪತಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಳೆಲ್ಲಂ
ತಳಪಂ ತಳೆದಂತೆ ಕೂಡಿ ಪತ್ತಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೧೬೬

1 ಕಾಂಡಂತೆರಾಗಿಸುತ್ತಿರೆ, (ಗ)

ಅಂತು ತನಗೆ ಸುಗತಿವನಿತೆ ಮೋಕ್ಷಪದಕ್ಕಡ್ಡವಾದ ಕರ್ಮ ರಾಜನೊಡ್ಡಂ ಕಿಡಿಸಿ ಬಂದೆನ್ನೊಳ್ ಬೇಗಂ ನೆರೆಗೆಂದು ತನ್ನ ಕೂರ್ಮ ಯಿಂದಟ್ಟಿದ ವಜ್ರಕತ್ತಳದಂತಿರ್ದ ಲೋಳಗ ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆ, ಮುನಿ ಪತಿಗೆ ಛರ್ದಿಯಾದುದಕ್ಕೆ ನಾಡೆಯುಂ ಮನದೊಳ್ ನೊಂದು, ೧೬೭

ಕೆಟ್ಟೆಂ ಮುನೀಂದ್ರನಿಚ್ಛೆಯು
ನೋಟ್ಟೆಚೆಯಿಂದಱಿಯದೇಂ ಮಹಾಪಾತಕನೋ ।
ತೊಟ್ಟನೆ ಕೊಳಲಸ್ನಿಚ್ಚೆಗೆ
ನೆಟ್ಟನೆ ಬಡ್ಡಿಸಿದೊಡಿನಿತುನೋವಾಯ್ತೀಗಳ್ ॥ ೧೬೮

ಎಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ತಡವರಿಸಿ ಬೀೞ್ವ ಮುನಿ ನಾಥನಂ ಬೀೞಲೀಯದೆ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಗಳಂ ತಳಂಗಳಿಂದಂ ನೀವಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಾದ ಲೋಳೆಯೆಲ್ಲಮಂ ತೊಳೆದು ಕಳೆದು ; ೧೬೯

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಶ್ರಮದಿಂ ನಿ
ತ್ತರಿಸದೆ ತಲೆತಿರುಗಿ ಮಱುಗಿ ಮೇಲುಸಿರಿಟ್ಟು ।
ವರೆಗೆ ಕೆಡೆದುರುಳ್ವ ಮುನಿಪನ
ನರಸಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದನೊಂದುಜಾವೆಂಬರೆಗಂ ॥ ೧೭೦

ಅಂತಿರ್ದು ಶ್ರಮಂ ಪೋದಿಂಬೞಿಕ್ಕ [ಮೊಯ್ಯನೆ ಮಾಯಾ ರುಷಿಯುಂ ತಾನುಂ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಮಜ್ಜನದಮನೆ ಗೊಯ್ದು ಬಿಸಿನೀರಿಂ] ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲಮಂ ಕರ್ಚಿ [ಮೆಯ್ಯ ನೀರಂ ದುಕೂಲಾಂಬರದಿಂ ತೊಡೆದು ಕಳೆದು, ೧೭೧

ಪಿರಿದಪ್ಪದೊಂದು ಮಣೆಯೊಳ್
ವರಮುನಿಯುಂ ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನೃಪನೆಂದಂ ।
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕ್ಲೇಶಂ ನಿಮ
ಗಿರದೆನ್ನಿಂ ಪಾಪಕರ್ಮನಿಂದಾಯ್ತಿನಿಸುಂ ॥ ೧೭೨

ಎಂದು ವಿನಯದಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿ ಮಜ್ಜನಂಬೊಕ್ಕು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮನುಟ್ಟು ಮಗುಟ್ದು ಬಂದು ಕೃತಕರ್ಷಿಯ ಕಾಲನೊತ್ತುತ್ತುಮಿಂತೆಂದಳ್. -][1] ೧೭೩

ತನುವಂ ಭಾವಿಸುವೊಡಮ
ಕ್ಕೆನಿತುಂ ಶುಚಿಯಲ್ಲಮಶುಚಿದೇಹಮನಿದನಿ ।
ನ್ನನುಪಮಮೆಂದೆನಲಾಗದು
ಜಿನಮತದೊಳ್ಪೊಂದಿಯಱಿವಿನೊಳ್ನೆಗಟ್ದ ನರಂ ॥ ೧೭೪

ಪುತ್ರ್ರಂಮಾಡುವ ಬಱಲೆಯಂತೆ ಪಾಪಮಂ ನೆರಪುವುದು, ಕಿರ್ಚಿನಂತೆ ಪೊರ್ದಿದರಂ ಕಿಡಿಸುವುದು, ಪಂದೆಯಂತೆ ಪೆಱಗುಱುವುದು, ಬಡತನದಂತೆ ಬಗೆದುದನೀಯದು, ಪುಣ್ಣಿನಂತೆ ನೋವಂ ಮಾೞ್ಪುದು, ಗ್ರಹದಂತೆ ಪೀಡೆಯಂ ಮಾೞ್ಪುದು, ಬಸಿಱ ಕುತ್ತದಂತೆ ನವೆಯಿಸುವುದು, ಪಂದಿಯಂತೆ ಜೊಪ್ಪಂಗೊಳ್ವುದು, ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಂತೆ ಶುಭಮನೊಲ್ಲದು, ಪಗೆಯಂತೆ ಭಯಮಂ ಮಾೞ್ಪುದು, ಕೂಸಿನಂತೆ ಕೂಡದುದಂ ಬಯಸುವುದು, ಪುಲ್ಲ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲದು, ಪೊೞ್ತಿನಂತೆ ನಿಲಿಸಲರಿದಪ್ಪುದು, ತೊಱೆಯಂತೆ ಪಾಯಲರಿದಪ್ಪುದು ಗಾಳಿಯಂತೆ ಪಿಡಿಯಲರಿದಪ್ಪುದು, ಪೊಲೆಗೇರಿಯಂತೆ ಮೂಳಯುಮಯುಮಪ್ಪುದು, ಕೆರ್ಪಿನಂತೆ ತೊಗಲನುಳ್ಳುದು, ಬೀಣೆಯಂತೆ ನರದೊಳ್ ಕೂಡಿದುದು, ತಿಪ್ಪೆಯಂತೆ ಪೇಸುಪತಮಪ್ಪುದು, [ಪಡಿಕೆಯಂತೆ ದುರ್ಗಂಧಮಪ್ಪುದು,] ಕೋೞಿಯಂತೆ ಕ್ರಿಮಿಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದು, [ಜಿಗುಱೆಯಂತೆ ನೆತ್ತರಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದು], ನೊಳವಿನಂತೆ ಶ್ಲೇಷ್ಮಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದು, ಪಶುವಿನಂತೆ ಮೂತ್ರಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದು, ತೊನ್ನಿನಂತೆ, ರಸಿಗೆಯನುಳ್ಳುದು ಸೊಂಬನಂತೆ ಅಲಸಮಪ್ಪುದು, ಮೂರ್ಖನಂತಪ್ಪುದಂ ಮಾಡದು, ಬೆಟ್ಟೇಱುಕಾಱನಂತೆ ಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲದು, ಪಿಶಾಚಿಯಂತೊಳ್ಳಿತ್ತಂ ಮಾಡದು,

1 ಮಣಿಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾಮಿರ್ವರುಂ ಮಜ್ಜನಂ ಬೊಕ್ಕು ಬಂದು ಕೃತಕರುಷಿಯ ಕಾಲನೊತ್ತುತ್ತುಮಿಂತೆಂದಳ್ (ಗ).

ಪೆಣನಂತೆ ಬಾರ್ತೆಯಲ್ಲದು, ಮೊಳೆಯಂತೆ ಭಂಪಮಲ್ಲದು, ಪೊಲೆಯ ನಂತೆ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು, ಕೆಡುವ ಭಂಡದಂತೆ ಮೌಱುವೋಗದು, ಪೇನಂತೆ ಪತ್ತುವಿಡದು, ಬಣಗಿನಂತೆ ನೇರಿತಲ್ಲದು, ಬಗೆವಂದೀ ಶರೀರಂ ಕಷ್ಟಮಿದಂ ಬಿಟ್ಟು ರತ್ನತ್ರಯಭಾವನೆಯಿಂ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದೊಳ್ ಕೂಡುವುದೆಂದು ಧರ್ಮಮಂ ಪೇೞ್ದರಸಿನಂದಕ್ಕೆ ವಾಸವಂ ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ : — ೧೭೫

ಸುರಪತಿಯು ಪೊಗೞ್ತೆಗಮೀ
ನರನಾಥಂ ಸಚ್ಚರಿತ್ರದೊಳ್ [1] ಭಾವಿಪೊಡು ।
ಮ್ರಿಯೊಳ್ ನೂರ್ಮಡಿ ಪಿರಿಯಂ
ಧರಣೀಂದ್ರನುಮಿವನ ಗುಣಮನಾರ್ಪನೆ ಪೊಗೞಲ್ ॥ ೧೭೬

ಎಂದು [ಪೊಗೞ್ದು,] ೧೭೭

ಪರಮಜಿನಚರಣಸೇವನೆ
ವೆರಸಿರ್ದವನಂತ್ಯಕಾಲದೊಳ್ ಕಷ್ಟಕಳೇ ।
ವರಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ದಿವ್ಯ
ಸ್ವರೂಪನಪ್ಪಂತು ವಾಸವಂ ತತ್‌ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ೧೭೮

ಕೃತಕರೂಪಮಂ ಬಿಟ್ಟು, ೧೭೯

ತನುರುಚಿ ಮಂದರಾಚಳದ ಪೊಂಗೆಣೆಯಾಗಿ ಪಳಂಚಿ ಮಿಂಚೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಂಬೊಲೊಪ್ಪೆ ಪೊಳವಾಭರಣಾವಳಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮಿಂ ಬಿನೊಳಮರ್ದೊಪ್ಪಿ ಶೋಭಿಸೆ ಸುರೇಶ್ವರನಾಗಳ್ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ಮುನ್ನಿನ ನಿಜದೇಹಮಂ ನೆಱೆಯೆ ತಾಳ್ದು ನರೇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ವುದುಂ ॥

[ಉದ್ದಾಯನಮಹಾರಾಜಂ ಮುನ್ನಿನ ಋಷಿರೂಪಮಂ ಬಿಱಿಕ್ಕಿನ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಮಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ ತದ್ದೇವನಿಂತೆಂದಂ · —] [2] ೧೮೧

1 ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯೊಳ್ (ಗ.)

2 ಅರಸನುಮರಸಿಯುಂ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

ಸುರರಾಜನ ಸಭೆಯೊಳ್ ದೇ
ವರ ತಂಡಂ ದರ್ಶನದ ತ್ರಿತೀಯಾಂಗದೊಳಿರ್ |
ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳುಳ್ಳದ
ರೆರಡಿಲ್ಲದೆ ದೇವ ಪೇಳ್ದುದೆನೆ ದೇವೇಂದ್ರಂ || ೧೯೨

ಉದ್ದಾಯನ ಮಹಾರಾಜನೊಳ್ಳದ [ನೆಂದು ಕೊಂಡು ಕೊನೆದು,
ಪೊಗಟೆ ಸುರಸಮಿತಿ ನೆಱೆ ಕೈ
ಮುಗಿವುದುಮೆನಗಮರಪತಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಕರಂ |
ಜಗತೀವಿಸ್ಮಯಮುಮಂ ಕೈ
ಮಿಗೆ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬಂದೆಂ ದಿವದಿಂ ||] [1] ೧೯೪

ಎನ್ನ ಪೆಸರ್ವಾಸವನೆಂಬುದು [ಸಕಲಗುಣಂಗಳೊಳಂ ನೀನಾ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನ ಪೊಗಱ್ತೆಗಂ ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ ಮಿಗಿಲ್ ;] ನಿನ್ನ ಗುಣಮಂ ನಾರಯ್ವೆನೆಂಬಾತಂ [2] ಚಾಮೀಕರಶೈಲಮಂ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದಗುಳ್ದು [ಕೆಡೆಯೆ] ನೂಂಕುವೆನೆಂಬೆಗ್ಗನಂ ಪೋಲ್ಕುಮೆಂದು ಪಲತೆಱದಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ, ೧೯೫

ಎನಿಸುಜ್ಜ್ವಳಮಾದೊಡೆ [3] ಚಂ
ದ್ರನ ತೇಜಂ ರವಿಯ ತೇಜಮಂ ಗೆಲ್ಗುಮೆ ಪೆ |
ಣ್ಣೆನಿತೊಳ್ಳಿದಳಾದೊಡೆ [4] ಪುರು
ಷನೊಳಾದ ಮಹಾಗುಣಂಗಳಂ ಪೋಲ್ತಪಳೇ || ೧೯೬

[ಅದು ಕಾರಣದಿಂ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯ ಗುಣಮಂ ಮತ್ತಿನ ವನಿತೆಯರೊಳ್ ಪೋಲಿಸಲ್ಬಾರದು ;] ೧೯೭

---

1 ನೊಳ್ಳಿದನೆನೆ ಕೇಳ್ದು ನೋಡಲ್ಬಂದೆಂ (ಗ)
2 ನಿನ್ನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬಾತಂ (ಗ)
3 ಮಾದೊಡ (ಗ),
ಮಾದೊಡಂ (ಗ)

ನರಪತಿ ಕೇಳೀ ವನಿತೆಯು
ಪರಮಗುಣಂಗಳನೆ ನೆಱೆಯೆ ಬಣ್ಣಿಪೆನೆಂಬಂ ।
ದುರಗಾಧಿಪತಿಗಮರಿದೆನೆ
ನರರಾರ್ತಪರೆಂದು ನುಡಿವುದೊಂದೆಗ್ಗಲ್ತೇ ॥ ೧೮೮

[ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, (ಈ) ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ ಶೀಲವತಿಯೆಂಬೀ ಪೆಸರ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಪಂಚಮೆಲ್ಲಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ಪೇೞ್ದಪೆಂ] [1] ಕೇಳಿವೆಂದಿಂತೆಂದಂ :— ೧೮೯

ಪರದೇಶಾಧೀಶ್ವರರಂ
ಧುರದೊಳ್ ತಳ್ತಿಱಿದು ಕಪ್ಪಮಂ ಕೊಳಲೆಂದೋ ।
ಸರಿಸದೆ ಸೆಡೆದಿರದೆ ಮಹೀ
ಶ್ವರ ನೀನದಟಿಂದಮೆತ್ತಿ [2] ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥ ೧೯೦

ನಾರಾಯಣವತ್ತಿಯೆಂಬಳ್ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯು ಬಾಲ್ಯಕಾಲದ ಕೆಳದಿ ಕಿಱಿಯಂದೆ ರಂಡೆಯಾಗಿ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೋದಿ ಪಂಡಿತೆ [ಯೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಸಮರ್ಥೆಯರೆನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೆಱರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಲೋಕದೊಳಗುರ್ವುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆ, ೧೯೧

ನಾಡವರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದುಂ
ನೀಡಿರದತ್ಯರ್ತ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂ ಕೊಂ ।
ಡಾಡೆ ಗುರುವೆಂದು ಧರೆಯೊಳ್
ಕೂಡೆ ಮಹಾರೂಢಿಯಾಗೆ ಪೆಂಪೊದವುವಿನಂ ॥ ೧೯೨

ಸುತ್ತಲುಮಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ಪ್ರಭಾವತೀ ಮಹಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಕಿಱಿಯಂದಿನ ಕೆಳತನಮಂ ನೆನೆದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್:— ೧೯೩

---

1 ಈ ಮಹಾಸತಿಗೆ ಶೀಲವತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ. (ಗ)

2 ಶ್ವರನಾದರದಿಂದಮೆತ್ತಿ. (ಗ)

ವಿನಯದಿನವಳ ಶ್ರಾವಕ
ತನಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ಕಿಡಿಸಿ ತಿಳಿಪಿ ಬಳಿಕ್ಕಾ |
ವನಿತೆಯನೇಗೆಯ್ದುಂ ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ನಯದಿಂದೆನ್ನ ಧರ್ಮದೊಳ್ಪತ್ತಿಸುವೆಂ || ೧೯೪

ಎಂದು ಪೂಣ್ದು ರೌರವಪುರಕ್ಕೆವಂದರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಂದು ಪಡಿಯರರಂ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಸಖಿಯಪ್ಪ ನಾರಾಯಣದತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಬಂದಳೆಂದು ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಗೆ ಪೇಳಿ ಮೆಂಬುದುಂ, ಅವರ್ಪೋಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಿನ್ನಪಮೆಂದಿಂತೆಂದರ್ :—

ಅಣುಗಿನ ಕೆಳದಿಯೆ ನಾಂ ಸ
ದ್ಗುಣಿಯೆನಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಪತ್ನಿಯ ನಾರಾ |
ಯಣದತ್ತೆಯೆಂಬೆನೆನ್ನಂ
ಕ್ಷಣದಿಂದೊಯ್ದೆನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಸವೇಳ್ಕುಂ || ೧೯೫

ಎಂಬುದುಂ, ಮುನ್ನಮೆ ತಂದು ಕಾಣಿಸಲಣ್ಮದೆ ದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದೆಮಗೆ ಬೆಸನಾವುದು ಎನೆ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿ ನಾರಾಯಣದತ್ತೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಶ್ರಾವಕಿಯೆಂದು ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ತಂದು ಕಾಣಿಸಿ ಮೆಂಬುದುಂ, ಪಡಿಯರರ್ ತಂದು ಕಾಣಿಸುವುದುಂ, ಅರಸಿ][1] ನಾರಾಯಣದತ್ತೆಯ ಮಿಥ್ಯಾವೇಷಮಂ ಕಂಡು [ಮನ್ನಿಸದು]ದಾಸೀ ನಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪುದುಂ [ನಾರಾಯಣದತ್ತೆ] ಮುನಿದು, ೧೯೬

ಉರಗನ ವಿಷಮೇಱಿದರುಂ
ಸಿರಿಯುಳ್ಳರು ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆಯುಂ [2] ತಿಂದವರುಂ |
ಪಿರಿದುಂ ಪಿತ್ತಾಧಿಕರುಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಱಿಯರೆಂಬ ನುಡಿ ತಪ್ಪುಗುಮೇ || ೧೯೭

---

1 ಯೆಂಬ ಪೆಸರೆಸೆಯೆ, ತೊಳಲುತ್ತಿರ್ಪಾಕೆ ರೌರವಪುರಕ್ಕೆ ವಂದರಸಿಯಂ ಕಾಣ್ಬುದುಂ (ಗ)
2 ಮತ್ತುಕುಣಿಕೆಯುಂ (ಗ)

[ನೀನೆನಗಾಬಾಲ್ಯಕಾಲದೊಳ್ ಮಾಡುವ ಮನ್ನಣೆಯನೀಗಳ್ ಸಿರಿಯಿಂದುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ದಯೆಂಬುದುಮರಸಿ ಮಱುಮಾತುಗುಡಲೊಲ್ಲದುಸಿರದಿರ್ಪ್ಪುದುಂ] [1] ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ವಿದಗ್ಧಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ವಿಳಾಸಿನಿ ಅರಸಿಯ ಮನಮನಱಿದು ಆಕೆಯ ಬಾಸೆಯೊಳಿಂತೆಂದಳ್ [2] :—

ವಾರಿಜಷಂಡಮಂ ಪದೆದು ಪೊರ್ದುವವೊಲ್ ಕಳಹಂಸೆ ತಿಪ್ಪೆಯಂ
ಸಾಂಮಿದೆಂದು ಪೊರ್ದುಗುಮೆ ತಾರಗೆಗಳ್ಕಱವಿಂದುವಂ ಸವಿ
ಸ್ತಾರದೊಳೊಂದುವಂತೆ ಪದೆದೊಂದುಗುಮೇ ರವಿಯಂ ಸುಧರ್ಮದೊಳ್
ಧೀರರೆನಿಪ್ಪರುಂ [3] ಮರುಳ್ ಪೊರ್ದುವರೇ ಜಡರಂ [4] ದುರಾತ್ಮರಂ ॥೨೦೦

[ಎಂಬುದುಮಾಕೆಯ ಮಾತಿಂಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆವೋಗಿ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯ ಶ್ರಾವಕತ್ವಮಂ ಕಿಡಿಸುವ ಉಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್ :—] [5] ೨೦೧

ಕೇರಳಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪೊಡೆ ಜೈನನುದಗ್ರನಪ್ಪ ಕಾ
ಶ್ಮೀರಮಹೀಶನಪ್ಪೊಡೆ ಜಿನೇಶ್ವರಧರ್ಮದೊಳೊಳ್ಪದಂ ಗುಣಾ
ಧಾರನುದಾರನಂಗಧರಣೀಶ್ವರನಪ್ಪೊಡೆ ಜೈನಮಾರ್ಗದೊಳ್
ಸಾರನಪೂತಿಪಾಂಡ್ಯಧರಣೀಶ್ವರನಪ್ಪೊಡೆ ಧರ್ಮತತ್ಪರಂ ॥ ೨೦೨

[ಮತ್ತಮುಳಿದ ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರುಂ ಧರ್ಮಾನುರಾಗಿಗಳಲ್ಲದೆ ಪರಾಂಗನಾಪೇಕ್ಷಕರಲ್ಲರವರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದೊಡಮೆನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ] [6] ಕಾರ್ಯಂ ತೀರದು, [ಮಾಳವೇಶ್ವರನಪ್ಪ] ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನಿಂ ತೀರ್ಗುಮಾತಂ, ೨೦೩

---

1 ಎಂದೊಡರಸಿ ನುಡಿಯದಿರೆ (ಗ)

2 ಮನಮನಱಿದು ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂದಮಿಂತೆಂದಳ್ (ಗ)

3 ನೇರಿದರಪ್ಪರುಂ (ಗ) 4 ಖಳರಂ (ಗ)

5 ಎಂಬುದುಂ ಮುನಿದು ಪೋಗಿ ಪ್ರಭಾವತಿದೇವಿಯಂ ಬ್ರತಮಂ ಭಂಗ ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ (ಗ) 6 ಅವರೊಳಮೆನ್ನ (ಗ)

ಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬೀಪೆಸರ್ಗಂ ಪೆಣ್
ಣಾಯಾದೊಡಮೊಲ್ವ ಕಷ್ಟನೀಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ।
ಸ್ತ್ರೀಯುಂ ಸುರವಧುವುಂ ಪೋ
ಲ್ವೀಯುವತಿಯನಱಿದೊಡೊಲ್ಲೆನೆಂಬವನೆಲ್ಲಂ ॥ ೨೦೪

ಎಂದು ಪ್ರಭಾವತಿಯ ರೂಪಂ ಪಟದೊಳ್ ಸವಿಸ್ತರಂ ಬರೆದುಕೊಂಡುಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಪೋಗಿ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತಂಗೆ ತೋಱುವುದುಮಾತಂ ಕಂಡು, ೨೦೫

ಮಸೆದಲರ ಪೊಳವ ಬಾಣದಿ
ನಸದಳಮೊಡನೊಡನೆ ಸೆರಗುವಾದೊರ್ಮೆಯೆ ಸೈ ।
ಏಸದಿಸೆ ಮನೋಜರಾಜಂ
ವಸುಧೀಶಂ ಗಂಡುಗೆಟ್ಟು ಬೆಂಡಾಗಿರ್ದಂ ॥ ೨೦೬

[ಇರ್ದಿದಾರ ರೂಪು ನೀವಿದನಿಲ್ಲಿಗೇಂ ಕಾರಣಂ ತಂದಿರೆನೆ, ನಾರಾಯಣದತ್ತೆ ನೃಪನೊಲವನಱಿದಿಂತೆಂದಳ್:—] [1] ೨೦೭

ಕೌರವಪುರಾಧಿನಾಥನ
ನಾರಿಯ ರೂಪಿದು ಮಹೀಶ ಭಾವಿಸುವೆಂದಾ ।
ನಾರಿ ಮನೋಜನ ಸತಿಗಂ
ಶ್ರೀರಮಣಿಗಮಿಂದ್ರವನಿತೆಗಂ ಮಿಗಿಲಪ್ಪಳ್ ॥ ೨೦೮

[ನಿನಗಾಕೆ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯಾಗಲೆವೇಟ್ಕುಂ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕಳೆಂಬುದನಱ್ಕರಿಂ ಪೇೞಲೆಂದು ಬಂದೆನೆಂಬುದುಂ, ನಾರಾಯಣದತ್ತೆಗಂಗಚಿತ್ರಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತಸಂಬಡಿಸುವುದುಂ ತನ್ನ ಬಗೆ ತೀರ್ದುದೆಂದು ರಾಗಿಸಿ ಶಕುನಮೊಂದು ಸೆಱಗಂ ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮಾಳವೇಶ್ವರಂಗಿಂತೆಂದಳ್ :— ೨೦೯

1 ಇದಾರ ಪಟಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ (ಗ)

ಪಲವೇನೊದ್ದಾಯನಭೂ
ಲಲನೇಶನುಮೂರೊಳಿಲ್ಲ ಪಿರಿದುಂ ನೀಂ ಪೆ ।
ರ್ಚಲದಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದೊಡೆ
ಲಲಿತಾಂಗಿ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಂ ॥ ೨೧೦

ಇಂದು ನಾಳೆಯೆಂದೆಣಿಸದೆಯಿರ್ದೆಯಪ್ಪೊಡೆ, ಒದ್ದಾಯನಮ ಹಾರಾಯನನ್ನೆಗಂ ಬರ್ಪನಾತಂ ಬಂದನಪ್ಪೊಡೆ ನಿನಗಾಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳಳೆಂಬುದುಂ, ಆ ಮಾತಿಂಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟನ್ನೆಳಸಿರ್ಪುದು ಚಿತವೆಲ್ಲೆಂದು ಚತುರ್ಬಲಂಬೆರಸೆತ್ತಿ ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಬಂದು ರೌರವಪುರಮಂ ಮೂಱುಸೂಳಾಗಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಳಂ ಕಾರನೆಂಬ ತನ್ನ ಪೆರ್ಗಡೆಯುಂ ಬರಿಸಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಂ ಅವಂ ಬಂದಿಂತೆಂದಂ :—] [1] ೨೧೧

ಎಮ್ಮರಸಂ ಮಾಳವಪತಿ
ಸಮ್ಮತಮಪ್ಪಂತು ನಿಮಗೆ ಸುಖಮಪ್ಪಂತಿ ।
ನ್ನೆಮ್ಮಂ ನಿಮ್ಮಡಿಯಲ್ಲಿಗೆ
ತಾಂ ಮುದದಿಂದಟ್ಟಿದಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ॥ ೨೧೨

ಅಂತಿಂತೆನ್ನದೆ ಪಲವಂ
ಚಿಂತಿಸದೆ ಪೊಡರ್ಪನುಡುಗಿ ನಿಮಗಂ ತಮಗಂ ।
ಸಂತಸದಿಂದಂ ಸುಖಮ
ಪ್ಪಂತಿರೆ ಕೈಕೊಳ್ವುದೆಮ್ಮ ನುಡಿಯುಂ ನಯದಿಂ ॥ ೨೧೩

[ಎಂದೊಮ್ಮೆಯೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇೞದೆ ವಿನಯದಿಂ ದುಃಚಿತವಚನಂಗಳಿಂ ನುಡಿದು ಬೞಯುಂ ತಮ್ಮರಸನ ಮಹಿಮೆಯನಿಂ ತೆಂದು ಪೊಗೞ್ದಂ :—] [2]

---

1 ನಿನಗರಸಿಯಾಗಲ್ತಕ್ಕಳಾಕೆಯು ಗಂಡನೂರೊಳಗಿಲ್ಲ; ನಿನಗಿದವಸರವೆನೆ ದಾಳಾದಾಳಿಯಿಂ ಬಂದು ಪುರವಂ ಮೂಱುಸುತ್ತಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಳಂಕಾಯ ನೆಂಬ ಪೆಗ್ಗಡೆಯನಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ ಪ್ರಭಾವತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತೆಂದಂ. (ಗ)

2 ಎಂದುಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

ಸಿರಿಗೆಮ್ಮರಸಂ ಮಘವನ
ದೊರೆಯರುಮಂ ಭರತರಾಜನನ್ನರುಮಂ ಖೇ ।
ಚರಪತಿಯನ್ನರುಮಂ ದೇ
ವರಾಜ[1] ನನ್ನರುಮನೇೞದಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪಂ ॥ ೧೧೫

ಅನುಪಮಭರತಾಧೀಶ್ವರ
ನನುಜನುಮಂ ಸಂದ ಕಾಮದೇವನುಮಂ ರೂ ।
ಪಿನೊಳಾದಂ ಭಂಗಿಸಿ ತ
ಜ್ಜನಪಂ ಕೈಕೊಳ್ಗನಾವನಂ ಬಣ್ಣಿಪೊಡಂ[2] ॥ ೧೧೬

ಸುರಭೂರುಹಮುಮನಗ್ಗದ
ಸುರಭಿಯುಮಂ ಚಾಗಗುಣದೊಳೆಮ್ಮರಸಂ ತ್ರ ।
ಸ್ತರಿಯಾಡುವನೆಂದೊಡೆ ಪೋ
ಲ್ವರಾರೊ ಮತ್ತಿನ ಮಹೀಭುಜರ್ಗೀಭಾತ್ಮರ್ ॥ ೧೧೭

ಪರದೇಶಾಧೀಶ್ವರರೆ
ಮ್ಮರಸನ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡೊಡಳ್ಕಿ ಭಯದಿಂದಂ ಬೆ ।
ಳ್ಕುರಲೆವೊಲೋಡುವರಾತನ
ಬಿರುದಂ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವ[3] ಗಂಡರಾರ್ ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧೮

[ಎಂದು ಪೊಗೞ್ವುದುಂ, ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿ ನಕ್ಕು "ಬಹುರತ್ನಾ ವಸುಂಧರಾ" ಎಂದು ಲೋಕದೊಳ್ ಕವಿಗಳುಂ ಚಾಗಿಗಳುಂ ಒರ್ವರೊರ್ವರ್ಗೆ ನಿಡಿಯರ್ಗೆ ಸಿಡಿಯರೊಳರದೇನಪೂರ್ವಮನ್ನೆಗಂ ನಿಮ್ಮ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇೞಿಮೆನೆ, ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಿಂತೆಂದರ್:— ೧೧೯

ತರಳಾಕ್ಷಿ ನಿಮ್ಮ ರೂಪಂ
ಬರೆಯುತ್ತುಂ ಪಟದೊಳೆಮ್ಮ ಮಹಿಪತಿಗದನ ।

1 ಖೇಚರಾಧಿಪತಿಯನ್ನರುಮಂ । ಸುರರಾಜನುಮಂ ಮಹಾಭರತರಾಜ (ಗ)
2 ರೂ । ಪಿನೊಳಾವಭಂಗಿಗೆಮ್ಮ ಜ್ಜನಪತಿ ಕೈಕೊಳ್ವನವರನಾರ್ಬಣ್ಣಿಪೊಡಂ(ಗ)
3 ಬೆಂಕೊಂಬ (ಬ. ಕ.)

ಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ತೋಱುವುದುವಮ
ಮ್ಮರಸನದಂ ಕಂಡು ಸೋಲ್ತು ವಿರಹಾನಳನಿಂ ॥ ೭೨೦

ಬೆಂದು ನೊಂದು ತಾಂ ಪ್ರತಾಪಿಯಪ್ಪುದಱಿಂದೆತ್ತಿ ಬಂದನಿಲ್ಲಿ ಸೆರಗಂ ಪಾರ್ವ ಗಂಡನಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮಡಿ ಮತ್ತೊಂದಂ ಬಗೆಯದೆ ಬೇಗ ಮೆಮ್ಮರಸಂಗೆ ಮನೋನಯನವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿರ್ಪುದೆನೆ ಪ್ರಭಾವತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :—][1] ೭೨೧

ಪರವನಿತೆಗೆಱಗಿದಾತಂ
ಗುರುಮುದದಿಂ [2] ನೋಡ ಕೈದು ಬೆಸಕೆಯ್ಯುದು ನಿ।
ಷ್ಠುರತೆಯಿನೆಂದೊಡೆ ಛೀಃ ಸ
ತ್ಪುರುಷಂ ಪರವನಿತೆಗೆಱಗೆ ಪರವನಿತೆ ವೆಲಂ [3] ॥ ೭೨೨

[ಅದುಕಾರಣದಿಂ ನಿಮ್ಮರಸನಪ್ಪೊಡೆ ಮಹಾಪುರುಷನಿಂತಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ಬಯಸಲಾಗದು] ಎಂಬುದುಮವರಿಂತೆಂದರ್ :— ೭೨೩

ದಿವದೊಳ್ ಭೋಗಿಪೆನೆಂದೀ
ಭವದ ಮಹಾಸೌಖ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಶರೀ।
ರವನೊಕ್ಕು ಕುದಿದು ಕೆಮ್ಮನೆ
ಸವಣಮರುಳ್ಗೊಳ್ಳದರಸಿ ಸುಖಮನೆ ಬಗೆಯಾ ॥ ೭೨೪

1 ಎಂಬುದುಮರಸಿ 'ಬಹುರತ್ನಾ ವಸುಂಧರಾ' ಎಂದು ಲೋಕದೊಳ್ ನಿಡಿಯರ್ಗೆನಿಡಿಯರೊಳರದಚ್ಚರಿಯಲ್ಲದನ್ನೆಗಂ ನಿಮ್ಮ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇಳಿಮೆನೆ, ಶಾಳಂಕಾಯನಿಂತೆಂದಂ :—ನಾರಾಯಣದತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ರೂಪಿನ ಪಟಮನೆಮ್ಮರಸಂಗೆ ತೋಱಿದೊಡೆಮ್ಮರಸನುಂ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ನಿಮಗೆ ಸೋಲ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮೋಹದಿಂ ಬಂದನಲ್ಲಿ ಸಂಗುಮಂ ಬೆರಗುಮಂ ಪಾರ್ವ ಗಂಡನಲ್ಲೆಂಬುದು ಮರಸಿಯಿಂತೆಂದಳ್ (ಗ)

2 ಪರವನಿತೆಗೆ ಸೋಲ್ತುತಂಗಿರತ್ರ್ಯೊಳ್ (ಬ. ಕ.)

3 ಪರವನಿತೆಗೆಱಗಲಪ್ಪುದೆಧರೆಯೊಳ್ (ಬ. ಕ.)

ಎಂಬುದುಂ, ಪ್ರಭಾವತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :— ೧೧೫

ಖಳರಂ ಪಾದರಿಗರನೀ
ಗಳ ನೋಡಿರೆ ಕಂಡೊಡಡಸಿ ಜಡಿವರ್ಬಡಿವರ್ ।
ಮುಳಿಸಿಂ ಕೊಲ್ವರ್ ನರಕ
ಕ್ಕಿೞಿವುದನಿಂಬಾಗಿ ತೋಱಿ ಸಾಱುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೧೧೬
[ಅದಱಿಂ ಪಾದರಂ ಕಷ್ಟಮೆನೆ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಿಂತೆಂದರ್ :—] [1] ೧೧೭

ತಡೆಯದೆ ನೀನೆಮ್ಮರಸನ
ನೊಡಗೂಡೊಡಗೂಡಲೊಲ್ಲದೊಂದಕ್ಕೊಂದಂ ।
ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ದೊಡೆ ಕಡೆಯೊಳ್
ಕಡುಚಪಳನ ಗೋಣಿ ಬಱಿದೆಯಾದಂತಕ್ಕುಂ [2] ॥ ೧೧೮
ಎನೆ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :— ೧೧೯

ಮರಣಕ್ಕಂಜದೆ ಗುಣಮಂ
ಪರಿಹರಿಸದೆ ಶೀಲರತ್ನಮಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಸ ।
ತ್ತರ ಸಾವು ಸಾವೆ ಶೀಲಮ
ನುರವಣೆಯಿಂ [3] ಬಿಟ್ಟ ಖಳರ ಬಾೞುಂ ಬಾೞೇ ॥ ೧೨೦
ಎನೆ ಸಾಳಂಕಾರನಿಂತೆಂದಂ :— ೧೨೧

ಉಡುವುದು ದಿವ್ಯಾಂಬರಮಂ
ತುಡುವುದು ಭೂಷಣಮನುಣ್ಬುದೊಳ್ಳುಣಿಸಂ ತಾಂ ।
ಪಡೆದೊಡೆ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡಮಂ
ಬಿಡುವುದದೇಂ ಕೇಳ್ ಪರತ್ರೆಯುಂ [4] ಕಂಡವರಾರ್ ॥ ೧೨೧
ಎನೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಾಕರೆಯಿಂತೆಂದಳ್ -— ೧೨೨

1 ಎನೆಸಾಳಂಕಾರನಿತೆಂದಂ (ಬ. ಕ.)

2 ಬಱಿದೆಯಾದುದನಱಿಯಾ (ಗ)   3 ಉರಿವರಿಯಿಂ (ಗ)

4 ಬಿಡುವುದೆ ಮೇಲಣಪರತ್ರೆಯುಂ (ಗ)

ಕುರುಡಂ ಮುಂದಿರ್ದಿಭಮುಮ
ನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣದಂತೆ ದುರಿತೋದಯದಿಂ ।
ನರಕಂಬೊಗಲಿರ್ದವರುಂ
ಪರತ್ರೆಯುಂ ಕಾಣರೆಂಬುದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೧೩೪

[ಅದುಕಾರಣದಿಂದಿಲ್ಲ, ಜೀವನಿಲ್ಲ, ಪರತ್ರೆಯಿಲ್ಲೆಂಬ ಜಡರ ನುಡಿ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲೆಂಬುದುಂ, ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಿಂತೆಂದರ್ ;—] [1] ೧೩೫

ಜಳಜಮುಖಿ ಪಲವುಮಾತಂ
ಗಳಪದೆ ಮದ್ವಲ್ಲಭಂಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯಾಗೀ ।
ಪೊೞಲಂ ನಾಡಂ ಕಿಡಿಸದೆ
ಕಳಕುಳಮಂ ಪ್ರಜೆಗೆ ಮಾಡದೀಗಳ ಬೇಗಂ ॥ ೧೩೬

ಪರಿಸುಗುಮಿಲ್ಲಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ನೆತ್ತರ ಪೆರ್ವೊನಲಂ ಧಗದ್ಧಗೆಂ
ದುರಿಸುಗುಮುಗ್ರಕೋಪಶಿಖಿಯಿಂ ಪುರಮೆಲ್ಲಮನಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಸಂ
ಗರದೊಳನೇಕರಂ ತಱಿದು ಖಂಡದೊಳಿಂಡೆಯನಾಡುಗುಂ ಮನೋ
ಹರೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ದರ್ಪಮನವಂಗಿದಿರಾಗಿ ಬದುರ್ಕುವನ್ನರಾರ್ ॥ ೧೩೭

[ಎಂದು ಭಯಮಂ ತೋಱಿ ನುಡಿಯೆ, ವನಿತಾರತ್ನೆ ಯಿಂತೆಂ ದಳ್:—] [2] ೧೩೮

ಧರಣಿಜೆಯನುಯ್ದು ಲಂಕಾ
ಪುರೇಶನೆಂತಪ್ಪ ಗಂಡರುಂ ಸತ್ತರ್ ನಿ ।
ತ್ತರಿಸದೆನೆ ಕೇಳ ಮತ್ತಿನ
ಧರೆಯರಸರ್ ಪರವಧೂಪ್ರಿಯರ್ ಬಚ್ಚಿದಪರೇ ॥ ೧೩೯

ಎಂಬುದುಂ, ಸಾಳಂಕಾರಂ ಮುನಿದು ಎನ್ನ ಮಾತಂ ಕೇಳ ಲೊಲ್ಲದ ಛಲವಂ ತಡೆಯದೆ ಕಾಣ್ಬೆಯೆಂದು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋದನ

1 ಎನೆ ಸಾಳಂಕಾರಯನಿಂತೆಂದಂ (ಗ) 2 ಎಂಬುದುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಚೂಡಾಮಣಿ ಯಿಂತೆಂದಳ್ (ಗ)

ನ್ನೆಗಮುಗ್ರಸೇನನೆಂಬ [1] ದಂಡಾಧಿಪಂ ಕೋಂಟೆಯಂ ಬಲಿದು ಕಾದುವ ಸಮಕಟ್ಟಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿ, ೨೪೦

[ಪಿರಿದುಂ ಬಲಸ್ಥನಿವನೀ
ಧುರದೊಳ್ ಸಿಲ್ವನ್ನರಿಲ್ಲ ಮದ್ವಲ್ಲಭನುಂ ।
ಪರದೇಶದೊಳರ್ವಪಸಿಂ
ದರಿದಾಯ್ತೆಂದಳ್ಕಿ ಕಾಂತೆ ತಳವೆೞಗಾದಳ್ ॥ ೨೪೧

ಆನೀಗಳ್] ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಘೋರೋಪಸರ್ಗಂಪೊದು ಪಿಂಗುವಿನಂ ಆಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕೈಯಂಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರ್ದಳನ್ನೆ ಗಂ, ೨೪೨

[ಪೊನ್ನ ವಿಮಾನಮನೇಱಿ ಮ
ಹೋನ್ನತಿಯಿಂ ದೇವಲೋಕದಿಂ ಮೇರುನಗ ।
ಕ್ಕಾನ್ನಯದಿಂದಂ ಪೋಗುತೆ
ಸನ್ನುತಜಿನಭವನಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೂಜಿಸಿದೆಂ ॥ ೨೪೩

ಪೂಜಿಸಿ ಮತ್ತಂ ನಂದೀಶ್ವರದ್ವೀಪಮಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೋಗುತ್ತಿರಲೆನ್ನ ವಿಮಾನಮಿಾಪುರದ ಮೇಲೆ ಪೋಗದೆ ಕೀಲಿಸಿ ನಿಲ್ವುದುಂ, ಅವಧಿಲೋಚನದಿನೀಸತಿಗಾದುಪಸರ್ಗಮನಱಿದು,] [2] ೨೪೪

ಮುಳಿಸಾಗೆ ಮಾಳವೇಶನ
ಬಳಮೆಲ್ಲಮನುಯ್ದು ಪುಡುಕುನಿರಳ್ದವೆನೆಂ (?)
ಬಳಮಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಾಣ್ದೆಂ
ತಿಳಿದಾಂ ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಯಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದಂ [3] ॥ ೨೪೫

---

1 ಎನೆ ಶಾಳಂಕಾಯನುಮಂ ಮನಿದು ನೀನಿದಱ ಫಲಮಂ ಕಾಣ್ಬೆಯೆಂದು ಪೋದನಿತ್ತಲುಗ್ರಸೇನನೆಂಬ (ಗ)

2 ಆಸನ್ನಕಾಂಪದಿಂದದನಱಿದು ಬಂದು (ಗ)

3 ಬಳಲಾಗಿಮನವೆದಯೆಯುಂ । ಮುಳಿಸಂ ಮಾಣ್ದವನಬಲಮನವಯಾವ ೦ಧಂ (ಗ)

[ಅಂತು ಕರುಣಿಸಿ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ] ಮಹಾವಾಯು ತಱಗೆಲೆಯನೆತ್ತುವಂತೆತ್ತಿಕೊಂಡುಯ್ದುಜ್ಜಯಿನಿಯ ಮಹಾಕಾಳದೊಳರಿಸಿ, ೧೪೬

ಈರಮಣಿಯ ಶೀಲಮನಿದ
ನಾರಯ್ಯಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ತದ್ಭೂಮಿಪನಾ |
ಕಾರಮನೆ ಕೊಂಡು ಪುರಮಂ
ವಾರಿಧಿಯೊಲ್ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡುಗ್ರತೆಯಿಂ || ೧೪೭

ಪೊಱಲೆಲ್ಲಮಂ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ [ಚತುರಂಗಬಲಮಂ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ಕೋಂಟೆಯಂ ಕೊಂಡು,] ೧೪೮

ಉರಿವಂತೆ ಪುರವರಂ ಸಂ
ಗರದೊಳ್ ಕೆಡೆವಂತೆ ಪೆರ್ವಲಂ ಬೀದಿಗಳೊಳ್ ||
ಪರಿವಂತೆ ರಕ್ತಮವನಿಪ
ನರಮನೆಯಂ ಸುಟ್ಟು ಸೂಱೆಗೊಳ್ವಂತೆ ಭಟರ್ || ೧೪೯

[ಚಮತ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಭಯಮುಮನುದ್ಭೂತಮುಮಾಗೆ ಪ್ರಭಾವತೀಮಹಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆವೆಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದು, ೧೫೦

ಎನಗಿದಿರಾಂಪವರಾರ್ಮೇ
ದಿನಿಯೊಳ್ ನಾಂ ಮುನಿದೊಡಂ ಜವಂ ಮುಳಿದೊಡಮು |
ರ್ಬಿನೊಳಾಂತು ಸೆಣಸಿ ಕಾದುವ
ಜನಪಂಗೆಂಟೆರ್ದೆಯೆ ಮರುಳೆ ನೀನೆತ್ತಱಿವೌ || ೧೫೧

ಮತ್ತಂ] ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಪ್ಪುದ್ದಾಯನಮಹಾರಾಜನ ಬಿಂಕಮಂ ಸುಂಕಂಗೊಂಡು ವೀರಮಂ ದೂರಂಮಾಡಿ [ಬೆಳ್ಳರಲೆಯಂ ಬೆಂಗೊಂಬಂತೆ ತಗುಳ್ದು] ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿ ತಂದೆಂ; ನಂಬೆಯಪ್ಪೊಡೆ [ಯಿವನಂ ನೋಡೆಂದೆನೆ ಕಾಂತೆ,] || ೧೫೨

ಎನ್ನಾಣ್ಮನದಟನುಡುಗಿಸು
ವೆನ್ನರ್ಪಿಱರೊಳರೆ ಗಂಡರವನೀತಳದೊಳ್ ।
ಪನ್ನಗನೀಕಡುದುರ್ಜನ
ನೆನ್ನಂ ನುಡಿಸಲ್ಕೆವೇಡಿ ಮಱುಗಿಪನಱಿವೆಂ [1] ॥ ೧೫೩

[ಈತನೊಡನೆ ಮಾರಿಯುಂ ಬಳಾರಿಯುಂ ನುಡಿಗೆ ಯಾನೇನಂ ಮಾಡಿದೊಡಮೆನ್ನ ಶೀಲಮನೇಗೆಯ್ದುಂ ಕಿಡಿಸುವೆನಲ್ಲೆಂದು ಪರಮಜಿನ ಚರಣಮನೆ ಮನದೊಳ್ ತಾಳ್ದ ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮನೋದುತ್ತುಂ ಮುನ್ನಿನ ಮಹಾಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳಂ ಭಾವಿಸುತ್ತುಮಿರೆ,] [2] ೧೫೪

ನಿನ್ನುರಿಪದಿಂದೆ ಪುರವರ
ಮೆನ್ನಾಡುಂ ಕೆಟ್ಟು ಪೊಟ್ಟನಾದದು ಮತ್ತಂ ।
ನಿನ್ನಾಣ್ಮಂಗೀವಿಧಿಯಾ
ಯ್ತಿನ್ನಿರವೇಡೆನ್ನೊಳಕ್ಕಱಿಂದಂ ಕೂಡಾ ॥ ೧೫೫

ಆನಳಿಪುವನ್ನರೊಳರೇ
ಮಾನಿನಿಯರ್ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದಂ ನೀರೇ ।
ಜಾನನೆಯಾಂ ದೊರೆಕೊಂಡೆಂ [3]
ಹೀನತೆಯಂ ಬಿಸುಡು ಮೋಹದಿಂ ಕೂಡೆನ್ನೊಳ್ ॥ ೧೫೬

ಪತಿ ಬಂದಪನೆಂಬಾಸೆಯೊ
ಳತಿಶಯದಿಂದಿರ್ಪೆಯಪ್ಪೊಡಂ ನಿನ್ನ ಮಹೀ ।
ಪತಿಯುಮೆನಾಂ ಪಿಡಿದೆಂ ಸಿತ
ಮತಮಂ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನೊಳಕ್ಕಱಿಂದಂ ಕೂಡಾ ॥ ೧೫೭

---

1 ನುಡಿಯಿಸಲು ವೇಡ ನುಡಿದಪನಱಿವೆಂ (ಗ) 2 ತನ್ನೊಡನೆಪೋದ ಪಡೆಮಾತಿನ ನುಡಿಗೆ ತಾನೇನಂ ಮಾಡಿದೊಡಮಾನೆನ್ನಶೀಲಮನಳಿವೆನಲ್ಲೆಂದುಸಿರ ದಿರ್ಪುದುಂ (ಗ) 3 ಪತಿಯಾದಪೆನಾಂ (ಗ)

ತರುಣವಯಸಿನೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿದ
ಪುರುಷರೊಳೊಡಗೂಡಿ ಕಾಲಮಂ ಕಳೆಯದೆ ಪಂ ।
ಕರುಹಾಕ್ಷಿ ಶೀಲಮಂ ಪಿಡಿ
ದುರವರಿಯಿಂ ಬಂದ ಸುಖಮನೆಡೆಯೊಳ್ ಕಿಡಿಪೌ[1] ॥ ೨೫೮

[ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ನುಡಿದೊಡಂ ಮಾರ್ನುಡಿಯದಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳ್ ಪೊಡೆಮಟ್ಟೆನ್ನ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಮಂ ತೋಱಿ ನಿಮ್ಮುಪಸರ್ಗಂ ಪೋಯ್ತು ಕೈಯನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಪುರದೊಳಗಣ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯುಮಂ ಮಾಣಿಸಿ ಏಗುರ್ವಣೆಯುಮನುಡುಗಿಸಿ ಸುರತರುಕುಸುಮದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶೀಲವತಿಯೆಂಬ ಮಾಂಗಲ್ಯನಾಮಮನಿಟ್ಟು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದೆನೀವಸಿತಾರತ್ನಂ ಕೇವಳಮಲ್ಲೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು ತದನಂತರಂ,][2] ೨೫೯

ವಿವಿಧರತುನಂಗಳಿಂದೊ
ಪ್ಪುವ ಸಿಂಹಾಸನಮನಾಗಳಾಕ್ಷಣದಿಂ ತ ।
ದ್ದಿವಿಜಂ ಮಾಡಿ ಧರಿತ್ರೀ
ರಮಣನನರಸಿಯುಮನಿರಿಸಿ ಪಿರಿದುತ್ಸವದಿಂ ॥ ೨೬೦

ಅರಲ ಮಳೆ ಕರೆಯೆ ಭೋರೆನೆ
ಸುರದುಂದುಭಿ ಮೊೞಗೆ ತೆಂಕಣೆಲರೆಸಗೆ ಮನೋ ।
ಹರಮಾಗೆ ಮೃದುನಿನಾದಂ
ಕರಮೆಸೆದಿರೆ ಪಾಡೆ ದೇವಿಯರ್ಮಂಗಳಮಂ ॥ ೨೬೧

ಸುರುಚಿರರತ್ನದಿನೊಪ್ಪುವ
ಸುರರ ವಿಮಾನಂಗಳೊಂದು ತಿಂತಿಣಿಯಿಂದಂ ।

---

1 ಶೀಲಮಂ ಬಿಟ್ಟರತ್ರಿಯೊಳ್ಬಂದ ಸುಖಮನೇಕೆಯೊ ಕಿಡಿಪೈ (ಬ.ಕ.)

2 ಅಂತನೇಕುಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಡಿದೊಡಮೊಡಂಬಡದಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ್ವರೂಪಂ ತೋಱಿ ಪಿರಿದಪ್ಪುಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಸುರತರುಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಶೀಲವತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಪೋದೆನದುಕಾರಣದಿಂದೀಸತಿ ಮಹಾಸತಿಯೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು (ಗ)

ಬರವೆಲ್ಲಂ ತೀವಿರ್ದುದು
ನರನಾಥನ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯ ಪೂಗಳ ತೆಱದಿಂ ॥ ೨೬೦

ಅಂತು ಜನವೆಲ್ಲಂ ಬೆಱಗಾಗೆ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬೆಳಸಿನ ರಾಶಿಯುಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ಪಾಲ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿಂದಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಪೂಜಿಸಿ [1] ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನುಂ ಸುಕವಿಸಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದನುಂ ಸಹಜಕವಿಮನೋಹರೋದ್ಯಾನಕಳಹಂಸ ಕಳಕಂಠನುಮೆಂಬೀ [2] ಪ್ರಶಸ್ತನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟು ತಣಿಯುಂಡ ಭೂತ ದಂತೆ ಪಲತೆಱದ ಪೊಗಟ್ತೆಗಳಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ವಾಸವಂ ದಿವಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದನಿಂತು, ೨೬೧

ಪುರುಷರತ್ನನಂ ಪುರಾತನ
ಚರಿತಂ ಜಿನಚರಣಕಮಲಭೃಂಗಂ ಸಕಲಾ ।
ಭರಣಂ ದಯಾಂಬುನಿಧಿ [3] ಮಂ
ದರಧೈರ್ಯಂ ನೃಪಕಿರೀಟಘಟ್ಟಿತಚರಣಂ ॥ ೨೬೪

ಧರೆ ಕೊಂಡುಕೊನೆದು ಬಣ್ಣಿಪು
ದರಿದೆ ಗುಣೋನ್ನತಿಯಿನೀ ಮಹಾತ್ಮಂ ಧರೆಗ ।
ಚ್ಚರಿಯಾಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ
ಸುರರಿಂದಂ ಪೂಜೆವಡೆದನಿನ್ನರುಮೊಳರೇ ॥ ೨೬೫

ಎಂದೊರ್ವ್ವಯನಮಹಾರಾಜನಂ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಒಂದೆ ಕೊರಲೊಳ್ ಕೊಂಡಾಡೆ [4] [ಸದ್ಗುಣದೊಳ್ ಕೂಡಿ] ಪಲಕಾಲಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದೊಂದುದಿವಸಂ [ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :—] ೨೬೬

1 ಅಂತಗುರ್ವಾಗೆ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ಕ್ಷೀರಜಲಧಿಯ ನೀರಂ ಪೊಂಗಳಸಂಗಳಿಂ ತಂದಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ನರೇಶ್ವರಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ, (ಬ. ಕ.)

2 ಮಾಕಂದನುಂ, ಸುಕವಿಜನಮನಃಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರನುತಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸಂ ಜಿನಶ್ರೀಚರಣಾಲಂಕಾರಶೇಖರನುಮೆಂಬ (ಗ)

3 ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರಂ । ಪರಮಗುಣಾಭರಣಂ (ಗ)

4 ಕೈವಾರದಿಂಪೊಗಟೆ (ಬ. ಕ.)

ಮತಿಗೆಟ್ಟನ್ನೆವರಂ ಸಂ
ಸ್ಮೃತಿಯೊಳ್ ನಾಂ ತೊಡರ್ದು ಮುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟರ್ದೆಂ ಸಂ ।
ಸ್ಮೃತಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟಂ ನಾಂ ನಿ
ರ್ವೃತಿಯುಂ ಸಾಧಿಸುವುಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸುವೆಂ ॥ ೨೬೭

[ತನುವಪ್ಪೊಡೆ ನಿಲ್ಲದು ಜ
ವ್ವನಮಪ್ಪೊಡೆ ನೀರ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆ ಕಡುಗೂರ್ಪಂ ।
ಗನೆಯರ್ ನಂಟರ್ ತನುಭವ
ರನುಜಾದಿಗಳಪ್ಪರೇ ಶರಣ್ಮಾವೆಡೆಯೊಳ್] ॥ ೨೬೮

ಎಂದು ಬಗೆದು [1] ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ [ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟೆ ತನ್ನ] ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪರಿಂಜಯಂಗೆ [ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಮಾಡಿ] ಧರಾಭಾರಮ ನೊಪ್ಪಿಸಿ, ೨೬೯

ಧರೆಯುಂ ನೋಯಿಸದಿರ್ಪ ಜಿನೇಶ್ವರಪದಾಂಭೋಜಾತಮಂ ಭಾವಿಸು
ತ್ತಿರು ಜೈನಾಗಮದೋಜೆಯಿಂ ನಡೆ ಬುಧವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಲೇಸಾಗು ಮಾ
ಣ್ದಿರದಿರ್ಧರ್ಮಮನುಗ್ರರಂ ಪಿಡಿಯದಿರ್ ಧೂರ್ತಾದಿದೋಷಂಗಳಂ
ಭರದಿಂ ಪೊರ್ದದಿರೊಲ್ದು ಮಾಡು ಮುನಿಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ನೀನರ್ತಿ
ಯಂ ॥ ೨೭೦

ಎಂದಪ್ಪೈಸಿ ರಾಜ್ಯಮಂ [ಕೊಳೆವ ದಕ್ಕಂ ತೊಱೆವಂತೆ] ತೊಱೆದು ವೀರಸ್ವಾಮಿಯ [2] ಪಾದಮೂಲದೊಳ್ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗ್ರೋಗ್ರತಪಶ್ಚರಣದಿಂದಷ್ಟವಿಧಕರ್ಮಂಗಳಂ ನಿರ್ಮೂಲಂಮಾಡಿ [3] ನಿಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯೊಳ್ ಕೂಡಿದಂ. ಶೀಲವತೀಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಸುವ್ರತಗಂತಿಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು [ಕರಮರಿದೆನಿಸುವ ತಪದೊಳ್ ನೆಗೞ್ದು] [4] ಸನ್ಯಸನವಿಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ಪತ್ತುಸಾಗರೋಪಮಕಾಲಮಾಯುಷ್ಯಕಮೊಡೆಯ [ಮಹರ್ಧಿಕದೇವ] ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳ್. ೨೭೧

---

1 ಎಂದು ವೈರಾಗ್ಯದೊದವಿಂ (ಗ) 2 ವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಯ (ಗ)
3 ಕಿಡಿಸಿ (ಗ) 4 ಕಡೆಯೊಳ್ (ಗ)

ಅದಱಿಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯೆ
ವಿದಿತಂ ಕೈವಲ್ಯಸತಿಗೆ ತಿಲಕಂ ಸೌಖ್ಯಾ ।
ಭ್ಯುದಯಂ ಸಮಸ್ತದುಷ್ಕೃತ
ಮದೇಭಕೇಸರಿ ಗುಣಕ್ಕೆ ರತ್ನದ ಕಲಶಂ ॥ ೧೭೧

ಎಂದು ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊಳಾದ ಫಲಮಂ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೇೞ್ವುದುಂ, ೧೭೨

ಧರಣೀಸ್ತುತ್ಯಂ ಗುಣಾಂಭೋನಿಧಿ ಜಿನಚರಣಾಂಭೋಜಮತ್ತಾಳಿ ಧಾತ್ರೀ
ಧರಧೈರ್ಯಂ ವಾಗ್ವಧೂವಲ್ಲಭನಮಳಯಶಂ ನಿರ್ಮಳಂ ನಿಷ್ಕಷಾಯಂ
ವರಭವ್ಯಾಂಭೋಜಸೂರ್ಯಂ ನಿರುಪಮನೊಸೆದಂ ಕೇಳ್ದು ತ್ರೈವಿದ್ಯ ಚಕ್ರೇ
ಶ್ವರಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ [1] ॥

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಕಿರಣವಿಲುಳಿತ
ಚುಂಬಿತಯುಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತ
ಮಧುಕರ ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನ ಮನಃಪಯಃ
ಪಯೋಧಿಹಿಮಕರ ನುತಭಾವಯುತ
ದಿಗಂಬರದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧ ರ್ಮಾ ಮೃ ತ ದೊ ಳ್
ದರ್ಶನತೃತೀಯಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ಪರಮಶ್ರೀಜೈನತತ್ವಪ್ರಿಯನಮಳಯಶೋಭಾಜನಂ ಲೋಕಪೂಜ್ಯಂ ಧರಣೀಸ್ತುತ್ಯಂ ಗುಣಾಂಭೋನಿಧಿ ಜಿನಸಮಯವ್ಯೋಮಶೀತಾಂಶು ಸತ್ವಾ ಚರಣಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಜಿನಶ್ರೀ ಚರಣಾಲಂಕಾರಶೀರ್ಷಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ॥ (ಗ)

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಮ್.

ಶ್ರೀಮನ್ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯು
ಮಾಪ್ಪೃಮೆಯೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಗುಯ್ಯಲ್ ಸಾಲ್ಗುಂ |
ದೇಮಾತ್ರೊ ಮನದೊಳೂಸೆದಂ
ಶ್ರೀಮಹಿತಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ‖ ೧

ಅಂತು [ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊಳಾದ ಫಲಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ಅಱಿದು ಮತ್ತಂ ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಮಗಧನಾಯಕಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮುಂದಣಮೂಢದೃಷ್ಟಿಯ ಕಥೆಯುಮಂ ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸಲ್ವೇಱ್ಕುಮೆನೆ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀವನಿತೆಯ ಕುಚದೊಳಲಂಕರಿಸಿರ್ದ ಹಾರಯಷ್ಟಿಯಿದೆನಿಸಿಸುವ ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿಯ ಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು] [1] ಪೇೞ್ದರ್:— ಜಿನರಂತೆ [ಸಿಂಹದಂತೆ] ಗರುಡನಂತೆ ಕಾಮನಂತೆ ಭೋಜನಂತೆ [2] ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ [3] ಸಂಯುತನಂತೆ ಮಹಾವ್ರತಂಗಳಂತೆ ಪಾಂಡುಕುಲದಂತೆ [4] ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣದಂತೆ ಜೋಯಿಸದಂತೆ ಸಪ್ತಮತೀರ್ಥಕರಧರಣೇಂದ್ರನಂತೆ ದರ್ಶನಮುಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವಮುಮೆಂಬುನ್ದುಱೊಳಂ ಕೂಡಿ ಶೋಭಿಸುವುದು ‖ ೨

ಮೂಢತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೆಱರ್
ಮಾಡುವ ಡೊಂಬಿಂಗೆ ಬೇಗಮೆಱಗದೆ ಮೂರ್ಖರ್ |
ಮಾಡುವುದಂ ಲೇಸೆನ್ನದೆ
ಕೂಡುವುದಾರಯ್ದು ಮೂಢದೃಷ್ಟಿಯೊಳಱಿವಂ ‖ ೩

---

1 ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ಮುಂದಣಮೂಢದೃಷ್ಟಿಯ ಕಥೆಯಂ ಬೆಸಸುವುದೆಂಬುದುಮಿಂತೆಂದು (ಗ) 2 ಪ. ಗದಂತೆ ಸುಭೋಜನಂತೆ ಸಂಯಮಿಯಂತೆ (ಗ)
3 ಜೈನರಂತೆ ಸಂಯತ (ಗ) 4 ಪಂಚಶರದಂತೆ (ಗ)

ಇನ್ನದಱ ಮಹಿಮೆಯೆಂತೆಂದೊಡೆ:—

[ಧರಣೀವನಿತೆಯ ತೊಟ್ಟಾ
ಭರಣಮಿದೆನಿಪಾಮಹಂಬುರ್ವದೆಂದಂ ।
ಪುರದಿಂ ಖೇಡಾದಿಗಳಿಂ
ಕರಮೆಸೆವುದು ಶೂರಸೇನಮೆಂಬಾ ವಿಷಯಂ ॥ ೪

ಆ ವಿಷಯದೊಳ್ ॥ ೫

ಅನುಪಮದೇವವಿಮಾನಮಿ
ದೆನಿಸುವ ಜಿನಭವನದೋಳಿಯಿಂ ಸುತ್ತಿದ ಸಂ ।
ದನವನದ ಶೋಭೆಯಿಂದಿಂ
ದ್ರನ ಪುರದಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ಕುಮತಿಶಯದಿಂದಂ ॥ [1]] ೬

ಉತ್ತರಮಧುರೆಯೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ ವರುಣನೆಂಬ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕನಾತನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ರೇವತಿಯೆಂಬಳ್ ॥ ೭

[ಜಿನಪದಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂದ್ರನ
ವನಿತೆಯ ಪೋಸಟ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣದೊಳ್ ರಾ ।
ಮನ ಸತಿಯ ದೊರ ವಿಳಾಸದೊ
ಳನಂಗನಂಗನೆಗೆ ಬಗೆವೊಡೆಣೆ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೮

ಎನಿಸಿ ನೆಗೞ್ತೆವಡೆದ ಸದ್ಗುಣಾಭರಣೆಯುಂ ಅಪರಿಮಿತಜಿನಭಕ್ತಿಯುಮಪ್ಪಾಗಿ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ] [2] ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರೆ, ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ಮೇಘಕೂಟಮೆಂಬ [ಪುರಮಂ ॥ ೯

ಧರಣೀಸಂಸ್ತುತ್ಯಂ ಖೇ
ಚರಪೂಜ್ಯಪದಂ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಸರಸಿಜಷ ।

[1] ಸೂರಸಿನಮೆಂಬುದು ವಿಷಯುವವಿಷಯದೊಳ್ (ಗ.)

[2] ಅಂತವರ್ ಸುಖದಿಂ (ಗ)

ಟ್ಟ ರಣಂ ದಯಾಳು ಸದ್ಗುಣಾ
ಭರಣಂ ಚಂದ್ರಾಭನೆಂಬನದನಾಳ್ವರಸಂ ||] [1] ೧೦

ಆತನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ಸುಮತಿಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ [ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬ ಮಗನಾಗೆ, ಆತನ ವಿನೋದಮ ವಿನೋದ ಮಾಗೆ] [2] ಸುಖ ಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ದು ಚಂದ್ರಾಭಮಹೀರಾಜನೊಂದುದಿವಸಂ || ೧೧

[ನೆರೆದ ವಿಯಚ್ಚರೇಶ್ವರರ ಖೇಚರಿಯರ್ಕಳ ಭಂಗಿ ಚೆಲ್ವುವೆ
ತ್ತಿರೆ ಬಳಸಿರ್ದ ನಾಯಕರ ವೀರರ ರೂಪು ಮಹೋನ್ನತಿಕ್ಕೆವ
ತ್ತಿರೆ ನಯದಿಂದಮಿರ್ದ ನುತನೃತ್ಯನಿಕಾಯದ ಗಾನದೊಳ್ಪು ಬಿ
ತ್ತರದಿನಗುರ್ವಿನಿಂ ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರೆ ಶೋಭಿಸುತಿರ್ಪ ಮಾಡದೊಳ್|| ೧೨

ಪಿರಿದನುರಾಗದಿಂ ಖೇಚರರಾಜಂ ದೆಸೆಗಳಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ಬರಚರರಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ನಿರುತಂ ಸಂಗೀತವಿದ್ಯೆಯುಂ ಕೇಳುತ್ತುಂ ಇರ್ದು ತನೋಲಗದ ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ತನ್ನ ಮೂವಿಷ್ಟವಾಗಿ ರಾಗಿಸಿ ನೋಡಿ ಖಚರರಾಜನೆನ್ನಂಬಿಟ್ಟಾರಂದು ಮನದೊಳ್ ಪರ್ಚಿ ತೊಟ್ಟನೆ ಯಾಕಾಶಮಂ ನೋಡುವುದುಂ ||] [3] ೧೩

ಕರಿಘಟೆಯೊಡ್ಡಿನಂತೆ ಮೃಗಸಂಕುಲದಂತೆ ಘಟಂಗಳಂತೆ ಕೇ
ಸರಿಗಳ ಪಿಂಡಿನಂತೆ ವನದಂತೆ ನವಿಲ್ಗಳ ತಂಪದಂತೆ ಕೇ
ಸುರಿಗಳ ಬಂಬಲಂತೆ ಶರಭಾವಳಿಯಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ವಾ
ನರಚಯದಂತೆ ಗೋಸಿವಹದಂತೆಸೆದೊಪ್ಪುವ ಮಾಡದಂದಮಂ || ೧೪

[ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಂ ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜಂ ಕಂಡು ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಕಣ್ಣೆಮಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ||] ೧೫

---

[1] ಪುರವಮದನಾಳ್ವಂ ಚಂದ್ರಾಭನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ (ಗ.)

[2] ಪುಟ್ಟಿದ ಮಗಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬವನಂತವರ್ (ಗ.)

[3] ಮಾಡದಮೇಲೆ ಪರಿಲೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜಂಯಿದರ್ ಕಾಶದೊಳ್ (ಗ)

ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲದು ಕೇಳಂಬರ
ಚರಪತಿ ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯಮೀಯಂದದಿನಂ ।
ದರಸಂಗೆ ಪೇೞ್ವ ತೆಱದಿಂ
ಕರಗಿದವಾಕ್ಷಣವೆ ಮೇಘದೊಡ್ಡುಗಳನಿತುಂ ॥ ೧೦

[ಅಂತು ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಕರಗುವುದುಂ ಖೇ
ಚರರಾಜಂ ಕಂಡು ಮನದೊಳ್ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟಿ । [1] ತನ್ನೊಳಿ
ತೆಂದಂ ॥ ೧

ಸಿರಿ ಸುರಚಾಪದಂತೆ ಪೊಸಜವ್ವನಮಿದ್ದಿಲ ಬೂದಿಯಂತೆ ಪೆಂ
ಡಿರ ಸುಖಮುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮುವ ಬಯಲ್ದೊಱೆಯಂತೆ ವಿಭೂತಿ ಮಂಜಿನ
ತರಸಿನೊಳಾದ ಪೆಂಪಿನ ಮಹೋನ್ನತಿಗಳ್ ಮಳಲೇರಿಯಂತೆ ಪುಷ್ಪ
ದರಿಯ ಮಹೀಜದಂತೆ ಕಿಡಲಲ್ಲದೆ ತಾಂ ಸ್ಥಿರಮಾಗಲಾರ್ಕುಮೇ ॥ ೧೧

ಅರಳೆಯ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಧನಮಾಯುಂ ವಸಂತದ ಶೋಭೆಯಂತೆ ಪೆ
ರ್ದೆರೆಗಳ ಬಂಬಲಂತೆ ಸೊಬಗೊಡ್ಡಿದ ಮೇಘಸಮೂಹದಂತೆ ನಂ
ಟರ ಕಡುಗೂರ್ಮೆ ಪಣ್ತ ಮರನಂತೆ ವಿಳಾಸದಗುರ್ವ್ವುಮೆಯುಂ
ಭ್ರಮೆದು ಸೀರ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯಂತೆ ನಿರಂತರಮಲ್ಲದೆಲ್ಲಿಯುಂ ॥ ೧೨

[ಎಂದು ಸಂಸಾರದನಿತ್ಯತೆಯಂ ಭಾವಿಸಿ ಭೋಗೋಪಭೋಗ
ಗಳ್ಗ ಪೊಲ್ಲದುಗೆಯ್ದಲ್ಲದ ಪೆಂಡತಿಗೆ ಪೇಸಿನಂತೆ ಪೇಸಿ ॥ ೨

ಪರಮಾರ್ಥಂ ಭಾವಿಸುವೊಡೆ
ಕರಮಂತಾ ಸ್ಪರ್ಶನೇಂದ್ರಿಯೋನ್ನತಿಯಿಂದಂ ।
ಕರಿಪತಿಗಳ್ ಮೊದಲಾಗಿರೆ
ನರರ್ಗಂ ಬಸಮಾಗಿ ಕಟ್ಟುವಟ್ಟುವು ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೩

ನೆಱೆ ನಯನೇಂದ್ರಿಯದೆಱಕದಿ
ನಱಿಯದೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬಿರ್ದು ಸಾವುವು ಸೊಡರೊಳ್ ।

---

1 ಅವಂ ಕಂಡು (ಗ)

ಪೆಱಗಿ ಪತಂಗಾವಳಿಯೆನೆ
ಕುಱಿಯಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣ ಸೋಲಮೆಂ ಸಲ್ಲಿಸುವಂ ॥ ೨೨

ಮುಂದಣ ಮೃಗಮಂ ಕಣ್ದೋ
ರ್ಕೆಂದು ಕೊರಲ್ನೀಡ ಗೀತರವದಿಂ ತಾವುಂ ।
ಪೊಂದುವುವು ಸಾರ್ದ ಮೃಗಚಯ
ಮೆಂದೊಡೆ ಶ್ರೋತ್ರದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಪದೆವನೆ ಗಾಂಪಂ ॥ ೨೩

ಮರನಂ ಭೇದಿಸುವುವು ಷ
ಟ್ಚರಣಂ ಗಂಧಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ತು ತಾವರೆಯೆಸಳಂ ।
ಭರದಿಂ ಭೇದಿಸಲಾಱದೆ
ಪಿರಿದಪ್ಪತಿಮೋಹದಿಂದಮಳಿವುವು ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೨೪

ರಸನೇಂದ್ರಿಯವಶದಿಂ ಸೈ
ರಿಸಲಾಱದೆ ಗಾಳದೆರೆಗೆ ಪಾಯ್ದಳಿವುವು ಮೀ ।
ನಸಹಾಯಮೆಂದೊಡಕ್ಕಟ [1]
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ಜಿಹ್ವೆ ಕಿಡಿಸದಾರಂ ಪದಪಿಂ ॥ ೨೫

ಒಂದೊಂದು ಜೀವಿಯಿಂದ್ರಿಯ
ಮೊಂದೊಂದಱಿನಳಿವುದೆಂದೊಡೈದಿಂದ್ರಿಯಮುಮಂ ।
ಸಂದಿಸಿ ಕೂಡಿರ್ದ ನರಂ
ಸಂದೆಯಮೇಂ ಕಿಡುವುದಱಿವುದವನೀತಳದೊಳ್ ॥ ೨೬

ಎಂದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ದೆಸೆಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಬಯಂಗೊಂಡು ॥ ೨೭

ಸಿಂಬುಳನಾಳಿ ಮೂಗುಗುಟಿಪೆದೋಱಿ ಬಾಯ್ ಮಲದಾಗರಂ ಬಸಿರ್
ತಾಂ ಬಗೆವಂದ ಕಿಳ್ಕ ಮೆಷು ಕಣ್ಕಿವಿ ಕೊಗ್ಗಿಯ ಪುತ್ತು ಚರ್ಮದಿಂ
ದಂ ಬಳಸಿರ್ದ ಕೋಂಟೆ ತನು ಕೀವಿನ ನೆತ್ತರ ತಿಪ್ಪೆ ಬೀವಿನಿಂ
ದಂ ಬಿಗಿದಿರ್ದ ಪೆರ್ಣಣದ ಖಂಡದ ಮಾಂಸದ ತಾಣಮಲ್ಲವೇ ॥ ೨೮

---

1 ನೆಟ್ಟನೆ ಮೀಂಗಳೆಂದೊಡಕಷ್ಟ (ಬ.ಕ.)

ಎಂದು [ಶರೀರದೊಳಾದ ಅಶುಚಿತ್ವಮಂ ಭಾವಿಸಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪಿಱಿದುಂ ನಿರ್ವೇಗಮಾಗೆ ॥ ೨೯

ಪಿಱಿದುಂ ಕೋಪದಿನಟ್ಟಿ ತಿಂಬ ಪುಲಿಯುಂ ಬಾರ್ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಕಂಡವೋಲ್
ಭರದಿಂದಟ್ಟಿ ತಗುಳ್ದು ಕೊಲ್ವ ಕರಿಯುಂ ಮಾರ್ವಟ್ಟೆಯೊಳ್ಕಂಡವೋಲ್
ಕರವೆಂತೂರ್ವರೆಯಂ ಪಾಯ್ವ ಸೀರ್ಕರಡಿಯುಂ ತಗ್ಗೇಹದೊಳ್ಕಂಡವೋಲ್
ಸಿರಿಗಂಪೆರ್ವೆಗಮುನ್ನತಿಕ್ಕೆಗಮಣಂ ಭೋಗಕ್ಕಮೇನಾಸೆಯೋ ॥ ೩೦

ಅಂತು ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ಸುಖಕ್ಕೆ ನಾಡೆಯುಂ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂ ಬರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಚಂದ್ರಾಭಮಹೀರಾಜನಿಂತೆಂದಂ ॥] [1] ೩೧

ಸಿರಿಯಿಂದಂ ಮೆಯ್ಮಱೆಯದೆ
ಪರತ್ರೆಯುಂ ಕಿಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮೋಹೋದಯದಿಂ । [2]
ಮರುಳಾಗಿ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಿ
ನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟನಿನ್ನೆವರೆಗಂ ಮಗನೇ ॥ ೩೨

ಇನ್ನೆನಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯನೊಲಿಸುವ ಜಿನರೂಪಂ ಶರಣ್ಬುಗಲ್ವೇಡ್ಕು ವಿಶಾಖೇಚರ] ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ [ಕೈ] ಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೩೩

ಕೇಡಿಲ್ಲದ ನಿರ್ವೃತಿಯೊಳ್
ಕೂಡುವುದಂ ದೇವರೆತ್ತಿಕೊಂಡೆನಗೞಿವಂ ।
ಮಾಡುವುದಂ ದುರ್ಗತಿಯೊಳ್ [3]
ಕೂಡುವುದಂ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ವಾ ॥ ೩೪

ಎಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕಂ ಶರೀರಕ್ಕಂ ಪೇಸಿ ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂಗಿಂತೆಂದಂ (ಗ) [2] ಮೆಯ್ಮಱೆಯದೆ ಪಾನಿರತ್ರೆಯುಂ ಪಿಡಿದು ಸರ್ವನಳಿದೇಂ ಪಿರಿದುಂ (ಕ.ಬ.) [3] ಮಾಡುವುದುಮನರ್ಥಿಯೊಳಂ (ಗ)

[ಬಗೆದು ನೋಡಿ ಲೇಸಪ್ಪ ವಸ್ತುವನೊಲ್ದಿೀವರಕ್ಕಱಿಂ ಕೂರ್ಪವರ್
ಜಗದ ಮಾನಿಸರ್ಗೆಲ್ಲದಂ ಕುಡುವರೆ ಕೂರ್ಪವರ್ಗೆ ಕುಡರೆಂದುಂ
ದೇವರ್
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿರ್ಪ ನಿರಂತರಸುಖಮನಾರ್ಜಿಸುವ ಕಜ್ಜಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ
ನಗೆ ತರಳರಾಜ್ಯಮಂ ದುರ್ಗತಿಗೊಯ್ಯುವದಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಹೇತುವಂ
ಕುಡಲಪ್ಪುದೇ ॥೩೫

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ದೇವರೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೋಹಮುಂ ಸ್ನೇಹಮು
ಮುಳ್ಳೊಡೆ ಶಾಶ್ವತಸುಖಮನೀವ ತಪಶ್ಶ್ರೀಯುಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯುವಲ್ಲದೆ
ನರಕಗತಿಗುಯ್ವ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯವೇಡೆಂಬುಗುಂ ವಿಯು
ಚ್ಚರ] [1] ರಾಜಸಿಂತೆಂದಂ ॥ ೩೬

[ನಿನ್ನೆಂದುದೆ ಕಾರ್ಯಂ ಮ
ತ್ತೆನ್ನದೆ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ಬಯಸುವವಂ ।
ಗುನ್ನತಿಯಿಂದಾದೊಡೆ ಮೇ
ಣೇನೆಂಬುದನಂತುಟಂತುಟೆನ್ನದೆ ಕೇಳಂ ॥ ೩೭
ಎಂದು ಪ್ರಿಯಾತ್ಮಜಂಗೆ ಕರಕಮಳಮಂ ಮುಗಿದು—] ೩೮

ಈ ವಿಯುಚ್ಚರರಾಜ್ಯಮಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಲ್ಕಗನೊರ್ವನಂ
ಭೂಮಧೂಪ್ರಿಯನಂ ಮನೋಹರರೂಪನಂ ಪಡೆದಿಂಬಱಿ
ಕ್ಕೀ ವಿಯುಚ್ಚರರಾಜ್ಯಭಾರಮನಾಕುಮಾರವರಂಗೆ ಕೊ
ಟ್ಟಾವಗಂ ಬಱಿಕಾತ್ಮ ಮಾಳ್ಪುದು ಘೋರವೀರತಪಂಗಳಂ ॥ ೩೯

[ಎಂದಾಪ್ರಧಾನರುಂ ತಾನುಂ ಮೃದುವಚನಂಗಳಿಂ ಲಲ್ಲೆಗೆಯ್ದುಂ
ತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕುಮಾರಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಧರಾಭಾರಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ಮಗನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ] [2] ೪೦

1 ಎಂಬುದುಂ ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾ (ಗ) 2 ಎಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ (ಗ)

ಚಾರುಚರಿತ್ರನಪ್ಪುದು ಗುಣಾನ್ವಿತನಪ್ಪುದು ಧರ್ಮದೊಳ್ಸದಾ
ಚಾರನೆನಿಪ್ಪುದುಜ್ಜ್ವಲಜಿನೇಂದ್ರಪದದ್ವಯಭಕ್ತನಪ್ಪುದಿ
ನ್ನಾರುಮನುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕಿ ಸಲೆ ನೋಯಿಸದಿರ್ಪುದು ಜೈನಯೋಗಿವೃಂ
ದಾರಕರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಭರದಿಂ ನೆಜೆ ತೋಱುವುದುತ್ತರೋತ್ತರಂ ॥ ೪೧

[ಮತ್ತಂ 'ದೇವ ನೀಂ ಕೊಟ್ಟ ಕುನ್ನಿ ಬಳೆವೆಳಯ ನಾಯಾಯ್ತೆಂ' ಬನಾಣ್ನುಡಿಯುಂ ನನ್ನಿ ಮಾಡದೆ, ತಾವರೆಯೆಲೆಯ ಮೇಲಣ ನೀರಂತೆ ಸಂಸಾರದೊಳಪ್ಪ ದುಃಖಮುಂ ಪಾಪಮುಂ ಪೊರ್ದದೆ, ಸಿಪ್ಪಿನೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಯುಂ ಮುತ್ತು ಸಿಪ್ಪಿಂದಂ ತಾಂ ಭಿನ್ನನೆಂತಂತೆ ನೀನುಮೆನ್ನಿಂದಂ ಸಕಲಗುಣಂಗಳೊಳಂ ಧರ್ಮದೊಳಂ ರಾಜನೀತಿಯೊಳಂ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಂ ಮಿಗಿಲಪ್ಪುದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿವೇೞ್ದು ॥][1] ೪೨

ತುಱಿಲಾಳ್ಕನ್ನಿ ಸದಾಳ್ದನಂ ಸುಚರಿತಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಮಂ ಸಜ್ಜನರ್
ಪೞಿಯಂ ಜಾರೆಯನಾಯುಮುಳ್ಳ ಪುರುಷಂ ಸಿರ್ವ್ಯಾಸಂ ಸೂಳ್ಯರ್
ಖಳನಂ ಧರ್ಮಪರರ್ ವಿಶೇಷಮುಱಿವಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಂ ಧಾರಿಣೀ
ತಳದೊಳ್ ಕೇಳ್ಬಡುವಂತೆ ರಾಜ್ಯದಳಿಪಂ ಬಿಟ್ಟಂ ಖಗಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೪೩

ಅಂತು [ಸಕಲ] ರಾಜ್ಯಮುಮಂ ತೊಱೆದು ಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಗೆ ಬಂದು [ಪೊಱವೊೞಲೊಳ್ ನಿಂದು — ೪೪

ಮಿಳಿರ್ವ ಪತಾಕೆಯಿಂ ಕುಳಿರ್ವ ನಂದನದಿಂ ತಳರ್ವಂಚೆಯಿಂ ಬೆಡಂ
ಗಳವಡೆ ರತ್ನದೀಧಿತಿಯೊಳೊಂದಿ ಪಳಂಚುವ ಬಳ್ಳಿಮಾಡದಿಂ
ಕಳಸದ ಮತ್ತವಾರಣದ ಶೋಭೆಗಳಿಂ ಕಡುರಮ್ಯಮಪ್ಪ ನಿ
ರ್ಮಳಜಿನಮಂದಿರಂಗಳ ವಿಳಾಸಮನಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನೋಡಿದಂ ॥ ೪೫

ಅಂತು ನೋಡುತ್ತುಂ ಭಕ್ತಿಭರತಯಿಂ ಕಯ್ಯಂ ಮುಗಿದು ಪೊೞಲೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತ್ತುಂ, ೪೬

1 ಎಂದುಬುದ್ಧಿಯುಂ ಪೇೞ್ದು (ಗ)

ಕಿವಿವರಮೆಯ್ದೆ ನೀಳ್ದ ಕಡೆಗಣ್ ಕರಮಕ್ಕಱನೀಯೆ ರಾಗಮಂ
ವಿವಶಿಸೆ ಪುರ್ವಿನುರ್ವು ಸುಲಿಪಲ್ ಮನಮಂ ಸೆರೆಗೆಯ್ಯೆ ಸೋಲಮಂ
ಸುವಿಟಜನಕ್ಕೆ ಮಾಡೆ ವದನಾಂಬುರುಹಂ ಜಿನನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬ
ರ್ಪ ವನಜಪತ್ರನೇತ್ರೆಯರನಾಖಚರಂ ಮನಮೊಲ್ದು ನೋಡಿದಂ ॥ ೪೭

ತರಳವಿಶಾಲಲೋಚನದ ಬೆಳ್ಪು ಕುರುಳ್ಗಳ ಚೆಲ್ವು ಭೂಷಣೋ
ತ್ಕರದ ಬೆಡಂಗು ತೆಳ್ವಸಿಱ ಭಂಗಿ ಕುಚಂಗಳ ತೋರ್ಪು ಕಣ್ಗೆವಂ
ದಿರ ವಿಟರಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಲೆಂದು ಮನೋಜನ ದಾಱಿ ಬರ್ಪವೊಲ್
ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರನೋಲಗಕೆ ಬರ್ಪ ವಿದಗ್ಧೆಯರೊಪ್ಪಿ ತೋಱಿದರ್ ॥ ೪೮

ಅಂತು ಜಿನಾಧೀಶ್ವರನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ ವಿಲಾಸಿನಿಯರಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಸಂತೋಷದಿಂ ಬರುತ್ತುಂ, ೪೯

ಪೊನ್ನ ತೋರಣಪಂದ್ರಸೀಲದ ರಂಗವಾದನಯುಂಗುಡೀ (?)
……ನೀಲಪೀಠಮನೊಪ್ಪಿ ಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕಂ
ಚೆನ್ನವಾಗಿರೆ ತಾರೆಯುಂ ನೆಱೆ ಪೋಲೆ ಜೈನಗೃಹಂಗಳ
ತ್ಯುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯು ನಾಳ್ದವಂಬರದಂತೆ ರಂಜಿಸಿ ನಾಡೆಯುಂ ॥ ೫೦

ಕನಕದ ತೋರಣಮುಂ ಮು
ತ್ತಿನ ತೊಳಗುವ ರಂಗವಲ್ಲಿಯುಂ ಪಂಚಮಹಾ ।
ಧ್ವನಿನಾದಮುಮೊಳ್ಪೆಸೆಯು
ಮನವರತಂ ಬಸದಿಯೋಳಿಯೊಳ್ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೫೧

ಮತ್ತಮಮರಲೋಕದಿಂ ತತ್ಪುರಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಧರೆಗವತರಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ವಿಮಾನಂಬರಸಿರ್ದಾರೆಸಿಸಿ ತರತರದಿಂದಿರ್ದ ಜಿನಾಲಯದೋಳಗಳಮವಱ ಮುಂದಣ ನಾನಾರತ್ನರಚಿತಮಪ್ಪ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡಂಗಳಂ ಅವಱ ಮುಂದಣ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಮಚ್ಚರಿಸಿ ತೊಳಗುವ ಮಕರತೋರಣಂಗಳಂ ಚೀನಮಹಾಚೀನದ ಮಹಾರ್ಘ್ಯ

ಜಂಗಳಂ ಪಚ್ಚೆಯ ಪವಳದ ಶೋಭೆವೆತ್ತ ಸೋಪಾನಂಗಳಂ ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಯ ಸಿಂಹಾಸನಮೆನಿಪ ಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ||] 1 ೫೨

ತುರಗದಳಂಗಳಕ್ಕಲದೊಳಂ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ
ಪರಿಯೆ ಪತಾಕೆಗಳ್ ನೃಪಕುಮಾರಕರೋಜೆಯಿನೆಯ್ದೆ ಸುತ್ತಲುಂ
ಬರೆ ತಪೆ ತಳ್ತ ನಂದನವನಾಕೃತಿಯಂತಿರೆ ತೂರ್ಯನಾದಮೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಗಣಿಕಾಳಿ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕೆ ಸುರಾಧಿಪನಂತೆ ಲೀಲೆಯಿಂ || ೫೩

[ತತ್ಪುರಾಧೀಶ್ವರನಪ್ಪ ಚಿತ್ರವಾಹನಮಹಾರಾಜಂ ತನಗೆಲ್ಲ ಜಿನಾಲಯಂಗಳಂ ಕಾಣ್ಬುದು ನಿತ್ಯವ್ರತಮಪ್ಪುದರಿಂ ಜಿನಭವನಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತೆ ಬಂದು ಭೂತಹಿತಮೆಂಬ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಸದಿಯನೆಯ್ದಿ || ೫೪

ಕರಮೊಸಗದಿಂ ಬಡವಂ
ಗುರುಮುದದಿಂ ಪೊನ್ನ ರಾಶಿ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ ।
ಧರಣೀನಾಥಂ ಭಕ್ತಿಯ
ಭರದಿಂ ಬಲವಂದು ಮೂಱುಸೂೞ್ ಜಿನಗೃಹಮಂ || ೫೫

ನಿಷಿದ್ಧಿಯಿಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು— ೫೬

ಇರುವಂತಿ ಜಾಜಿ ಪಾದರಿ
ಸರಸಿರುಹಂ ಸುರಗಿ ಮಲ್ಲೆ ಪೊಸಸಂಪಗೆಯಿಂ ।
ಅರಲಿಂ ಭಕ್ತಿಯಿನಾತಂ
ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರನ ಪಾದಮಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ || ೫೭

ಮತ್ತಂ ಪಲವುರತುನದ ಮಣಿಹಾರಂಗಳಿಂದಂ ಚಾಮೀಕರಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದಂ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣಗಳಿಂದಂ ತಾನೆ ತನ್ನ ಕಯ್ಯಾರೆ ಪೂಜಿಸಿ ಬೞಿಕ್ಕಂ— ೫೮

1 ಪುರದ ಚೆಲ್ವುಮಂ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿದ ಬಸದಿಗಳ ವಿಳಾಸಮುಮಂ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ (ಗ)

ಸುರರಾಜಂ ಪರಮಜಿನೇ
ಶ್ವರನಂ ತನ್ನೊಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೋಲಗಿಸಲ್ |
ತಿರೆ ಪಾಂಡ್ಯಾನ್ವಯಕುವಲಯ
ಶರನಿಧಿನಂದನನುಮಪ್ಪ ಚಿಲ್ವಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೫೯

ಸುರಿದಪುದು ರಸದ ಮಳೆ ಭೋ
ರ್ಗರೆದು ರಸಾಯನದ ಪೆರ್ವೊನಲ್ಪರಿದಪುದ |
ಚ್ಚರಿಯಾಗಮೃತದ ತೊಱೆಯು
ಬ್ಬರಮಾಗಲ್ ತೀವಿ ಬಂದುದೆಸಿಪತಿಶಯದಿಂ ॥ ೬೦

ಕಿಱಿದುಬೇಗಮೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದು ತದನಂತರಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯನಂ ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಿ ಮನದ ಪೆರ್ಚಿಂದಂ ಕರಕಮಳಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ದು][1] ॥ ೬೧

ಶ್ರೀಯ ಸಿಮಿರ್ಕೆಗಂ ಸುಖದಳುರ್ಕೆಗಮುನ್ನತಕೀರ್ತಿಗಂ ಯಶ
ಶ್ಶ್ರೀಯೊದವಿಂಗಮೊಪ್ಪುವಳವಿಂಗೆ ಮಹಾಬಳಕಂತು ಸದ್ವಚ
ಶ್ಶ್ರೀಯೊದವಿಂಗಮಾಟಪೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ಸಿರ್ಮಳನಾಗಿ ಸಿರ್ವೃತಿ
ಶ್ರೀಯುವತೀಶನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೨

ಚಾರುವಿಲಾಸನೇತ್ರೆಯರನುತ್ಪಲಗಂಧಿಯರಂ ಮನೋಹರಾ
ಕಾರೆಯರಂ ವಿದಗ್ಧಸುರಸುಂದರಿಯರ್ಕಳನಾಗಳುಂ ಸವಿ
ಸ್ತಾರದೊಳೊಂದಿ ಭೋಗಿಸುವೆನೆಂಬೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ಕೂಡೆ ಸಿರ್ವೃತಿ
ಶ್ರೀರಮಣೀಶನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೩

---

1 ಚಿತ್ರವಾಹನ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬನಾ ಪುರಮನಾಳ್ವರಸಂ ಪಾಂಡ್ಯವಂಶತಿಳಕನೆಲ್ಲ ಬಸದಿಗಳುಮಂ ಮಾಡಿಸಿಯರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ ತಮ್ಮನ್ವಯದ ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕಮೆಂಬ ಬಸದಿಗೆ ವಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಮಣಿಸರಂಗಳಿಂದಂ ಪೊನ್ನಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದಿಂದಂ ತಾನೆ ತನ್ನ ಕಯ್ಯಾರೆ ಪೂಜಿಸಿ ಕಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು ದಂದಿರ್ದು (ಗ)

ಚೋಳನ ಮೇಲೆ ನೀಡಿ ಕರಮಂ ಪದಪಲ್ಲವಮಂ ಕಳಿಂಗಭೂ
ಪಾಲನ ಮೇಲೆ ನೀಡಿ ಮಗಧಾವನಿಪಾಲಕನಂ ಮಲಂಗಿಸಲ್
ಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ದೇವಪಾಲಭೂ
ಪಾಲಕವಂದ್ಯನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೪

ಆದರದಿಂದಮುಯ್ದು ಪರಿಚಾರಕರಿತ್ತಮಧಾರಿಸೆಂದು ಹಾ
ರಾದಿದುಕೂಲಮಾದಿಪರಭೂಷಣಮಂ ನುತವಸ್ತ್ರಮಂ ಮಹಾ
ಹ್ಲಾದದಿನುಟ್ಟುತೊಟ್ಟು ಸುಖಮಿರ್ಪೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೂ
ರ್ತಾದರದಿಂದಮೊಲ್ದು ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೫

ಭೋಗಕೆ ರೂಪಿನುನ್ನತಿಗಮಿಂದ್ರನರೇಂದ್ರಮಹಾವಿಭೂತಿಗಂ
ಚಾಗದ ವೀರದೇಚ್ಛೆಗಮನಂತಸುಖಕ್ಕಮಿಳಾತಳಕ್ಕಗು
ರ್ವಾಗೆ ಜಸಕ್ಕಮಾಟಪೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ನಿರ್ವೃತಿ
ಶ್ರೀಗಧಿನಾಥನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೬

ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ಸಮಸ್ತತಿರಿಕಂಗಳೊಳಂ ನೆಱೆ ಪುಟ್ಟಿ ಸತ್ತು ಸಂ
ಸಾರಸಮುದ್ರದೊಳ್ತಿರಿಯದಿಂದ್ರವಿಭೂತಿಯೊಳಿರ್ಪೆನೆಂಬೊಡಾ
ಚಾರದೊಳೊಂದಿ ಶುದ್ಧಮನದಿಂ ನೆಱೆ ಪೂಜಿಸು ಕೂರ್ತು ನಿರ್ವೃತಿ
ಶ್ರೀರಮಣೀಶನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೭

ನೋವಿನೊಳಿರ್ಕುಟೊಳ್ಬಳವೆ [1] ಕಿರ್ಚಿನೊಳಿಕ್ಕುವ ನೀಳ್ವ ಪೋಳ್ವ ಕೊ
ಯ್ದೋವದೆ ಬೈವ ಪೊಯ್ವ ನರಕಂಗಳ ದುಃಖದೊಳೊಂದದಾಗಳುಂ
ದೇವವಿಭೂತಿಯೊಳ್ನೆರೆವೆನೆಂಬೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ಕೂರ್ತು ನಿರ್ವೃತಿ
ಶ್ರೀವನಿತೇಶನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೮

ಆದಿಯನಾದಿಗೊಂಡು ಬಹುದುಃಖಮನೂಡುವ ಕರ್ಮವೃಕ್ಷಮಂ
ಛೇದಿಸಿ ವೈರಿಮೋಹಮನಡರ್ತಿಱಿದುನ್ನತಿವೆತ್ತ ಮೋಕ್ಷಮ

1 ಮುಱಿವ (ಗ)

ಕ್ಷ್ಮೀದಯಿತೇಶನಾಗಿ ಸುಖಮಿರ್ಪೊಡೆ ಪೂಜಿಸು ಕೂರ್ತು ನಿರ್ವೃತಿ
ಶ್ರೀದಯಿತೇಶನಪ್ಪ ದುರಿತಾರಿಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ॥ ೬೯

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಶತಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಚತುರ್ಮುಖಶಾಂತಿನಾಥನಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಸಮಸ್ತಗುಣಭಟ್ಟಾರಕರಂ [1] ವಂದಿಸಿ ನಿತ್ಯವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು [ಸಿದ್ಧಸೇಸೆಯಂ ಕೊಂಡು] ಕಿಱಿದುಬೇಗಂ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು [ಚಿತ್ರವಾಹನಮಹಾರಾಜಂ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜಂ ಪಾಂಡ್ಯಕುಲಚೂಡಾಮಣಿಯ ಸವ್ಯಕ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೭೦

ಕುಲದೊಳ್ಪಾಂಡ್ಯಮಹೀಶರಲ್ತೆ ಪಿರಿಯರ್ಭೂಪಾಲರೊಳ್ಮತ್ತಮಾ
ಕುಲಜರ್ಗ್ಗದ ಪೊಂಗೆ ಕಂಪೆನಿಪವೊಲ್ ದೇವಂ ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಂ
ಕುಲದೈವಂ ಗಡಮೆಂದೊಡಿಂನೆಱಿಯೆ ಭಾಷಸ್ಮ್ರಸ್ಮ್ರ ಬಣ್ಣಿಪ್ಪರಾ
ರೆಲೆ ಭಾವಿಪ್ಪೊಡೆ ಪಾಂಡ್ಯಗೇಶಜರೆ ಧನ್ಯರ್ ನೋಡೆ ಭೂಚಕ್ರದೊಳ್ ॥

ಎಂದು ಮತ್ತಂ,] ೭೧

ಈ ನರೇಶ್ವರಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಮಂ ವ್ರತಂಗಳ ಪೆಂಪುಮಂ
ಹೀನಮಪ್ಪ ನೆಗೞ್ತೆಯೊಳ್ ಖತಿಯುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯ ಗುಣ್ಪುಮಂ
ತಾನೆ ಕೇಳಗೆ ಪೇೞ್ಗ ಮೋಳಯೊಳಾಪ್ಪುವೀಜಿನಬಿಂಬಮಂ
ದಾನರೇಶ್ವರನಕ್ಕುಱಿಂ ಪೊಗೞ್ದಂ ಮಹೀವಳಯೇಶನಂ ॥ ೭೨

ಎಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಪುರದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಂ ಬಟ್ಟು, ೭೩

ನೋಡದಿರನ್ಯಕಾಂತೆಯುರುವಮಂ ಪದೆದಕ್ಕಱನಂತೆ ಪೇರ್ಚಿ ಮಾ
ತಾಡದಿರೊಂದುಮಂ ಮಱೆದು ಪೆರ್ಮೆಸಿಯಂ ದುರಿತಾನ್ವಿತರ್ಕ್ಕಳೊಳ್
ಕೂಡದಿರೆಂಬ ಮಾತುಗಳನಲ್ಲದೆ ಕೇಳ್ಕದೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ಮಾ
ತಾಡಿಸಬಾರದೀ ಪುರದೊಳೆಂದೊಡೆ ಧರ್ಮಮನೇನನೆಂಬುದೋ ॥ ೭೪

1 ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ (ಗ)

ಎಂದು ಪುರದೊಳಿರ್ದ ಸತ್ಪುರುಷರುಮಂ ಪೊಗೞ್ದು — ೭೬

ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳುರ್ವಿಯೊಳೀ
ತನೆ ಪೆಗ್ಗೊಡೆ ದೇವನೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ಜಗ |
ಜ್ಜನವೊಲ್ದು ಪೊಗೞೆ ಪಡೆದಂ
ಜನಾಧಿಪಂ ಪಾಂಡ್ಯದೇವನೆಂಬೀ ಪೆಸರಂ ‖ ೭೭

ಎಂದು ಮನದಚ್ಚಱಿಂ ಚಿತ್ರವಾಹನಮಹಾರಾಜನಂ ಪೊಗೞ್ದು ಜಿನಭವನಮಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ನಿಷಿದ್ಧಿಯಿಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಯಂ ಪೇೞ್ದು ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಬಂದಿಸಿ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದುೞಿದ ಮುನಿವರರಂ ಬಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರ್ ‖ ೭೮

ಮುನಿಕುಲಸರೋಜತರಣಿಗೆ
ಜಿನಸಮಯಾಂಬರನಿಶಾಕರಂಗನುಪಮಸ |
ಜ್ಜನವಂದಿತಂಗೆ ದುರ್ಗುಣ
ವನನಿಧಿಬಡಬಾನಲಂಗೆ ಖಚರ[illegible]ಂ ‖ ೭೯

ವಿನಯವಿನಮ್ರಮುಖನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದಿರ್ದು ತನ್ನ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇೞ್ವುದುಂ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಿಂತೆಂದರ್ ‖] [1] ೮೦

ಮಗನೆ ತಪಂ ವೊಗ್ಗಲ್ಲದು
ಜಗದೊಳ್ ವೈರಾಗ್ಯಮಿಲ್ಲದಂಗಾತಪಮು |
ಭ್ಯಗಮಂ ಮಾಡುಗುಮಲ್ಲದೆ
ಖಗೇಶ ಪೆಱತೊಂದುಸೌಖ್ಯಮಂ ಮಾಡುಗುಮೇ ‖ ೮೧

1 ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಪೊ[illegible]ಂ ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜಂ ಪಾಂಡ್ಯನಂ ಪಲತೆಱದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ಜಿನಾಲಯಮಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ನಿಸಿದಿಯಿಂದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ದೇವರಂ ವಂದಿಸಿ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮನಱಿಪುವುದುಮವರಿಂತೆಂದರ್ (ಗ)

ಪಿಂಡಿಯುಂ ಬಿಡಿಸಪ್ಪೋದ [1] ಮರುಳ್ ಖಂಡುಗೆಣೆ ಯುನಾಂತು ಬಂದುದೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ ಮರ್ಕಟವೈರಾಗ್ಯದಿಂ [ಶ್ರುತಿವಿಹೀನರಪ್ಪವರ್ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗ] [2] ಸುಖಮಂ ಬಯಸಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ತಪದ ಬೇವಸಕ್ಕಾಱದೆ ಪ್ರಭ್ರಷ್ಟನ್ನ [3] ದೋಷಿಗಳಾಗಿ [ಮೊಱುಭವದೊಳ್ಪರಿದಪ್ಪ ದುಃಖಮಂ ಪೊರ್ದುವರದಱಿಂ ||] [4] ೮೨

[ನೀರುಂ ಪುಳ್ಳಿಯುಂ ಕಿಚ್ಚುಮ
ದಾರಯ್ವಂದಡುವ ಲಲನೆಯುಂ ಮಡಕೆಯುಂ ವಿ ||
ಸ್ತಾರದೊಳೊಲೆಯುಮಿವೆಲ್ಲಮ
ದೋರಂತೊಡಗೂಡೆ ಕೂೞನಡುವಂತೆ ವಲಂ || ೮೩

ಅದೆಂತೆಂದೊಡಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೂಲಗುಣಮುಮಂ ಪದಿಮೂಱು ತೆಱದ ಚಾರಿತ್ರಮುಮಂ ದರ್ಶನಮುಮಂ ಬೆರಸು ಮೋಕ್ಷಮಂ ಸಾಧಿಸುವುದು || ೮೪

ಇವಱೊಳಗೊಂದು ಗುಣಂ ಹೀ
ನವಾಗೆ ಕೈವಲ್ಯಮಿಲ್ಲ ಕೇಳದಱಿಂ ಭೂ |
ಭವನದೊಳದಕ್ಕೆ ತಪದೊಳ್
ವಿವೇಕಿಯೆನಿಸಿದನೆ ನೆಗೞ್ವುದನಿತುಂ ಗುಣದೊಳ್ || ೮೫

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ನೀರನುಂ ಪುಳ್ಳಿಯುಮಂ ಅಕ್ಕಿಯುಮಂ ಅಡವೆನುಮಂ ಕಿಚ್ಚುಮನೊಲೆಯುಮಂ ಮಡಕೆಯುಮಂ ಕೂಡಿಸುವೆಲ್ಲಿ ಇವಱೊಳವೊಂದಿಲ್ಲದೊಡಂ ಕೂೞಾಗದೆ ಕಿಡುವಂತೆ ಮೂಲಗುಣಂಗಳೊಳೊಂದುಗುಣಮಾದೊಡಂ ಹೀನಮಾದೊಡೆ ಕೈವಲ್ಯಸುಖಂ ಸಮನಿಸಲಱಿಯದು || ೮೬

ಮೂಲಗುಣಮಾದಿಸಕಲಗು
ಣಾಳಿಯೊಳಂ ಕಿಡದೆ ನೆಗೞ್ವುದೇಗೆಟ್ಟುತ್ತುಂ |

1 ಪಿಡಿಸಪೋದ (ಗ) 2 ಮೋಕ್ಷ (ಗ) 3 ಗುಪ್ತ (ಗ)
4 ಸಂಸಾರವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ವರದಱಿಂ (ಗ)

ದೇಳಿಸಿಯೊಂದಱೊಳಂ
ಕೀಳಾದೊಡೆ ತನಗೆ ಪರದ ಸುಖಮದು ಕಿಡುಗುಂ ॥ ೮೭

ಪಲವುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮನೋದಿದ
ಬಲದಿಂ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚಿ ಗರ್ವದಿಂ ಧರ್ಮದ ಪಂ ।
ಬಲನುೞಿದು ಪಿರಿಯರಪ್ಪರ
ನೆಲೆಯುಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದುದ್ಧತಂ ಮುಸಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೮೮

ತನಗೆ ಸೊಗಯಿಸದ ವಸ್ತುಗ
ಳನಿತುಮನಿಂಬಾಗೆ ತೊಱೆದು ಪ್ರಱುಡಿಸಿ ಪೆಱನಾ ।
ವನೂ ಪೊಲ್ಲಮೆಂದೊಡಂತಾ
ತನುಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದಾತನುಂ ಮುಸಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೮೯

ಕೂಸುಗಳಂ ಮುದ್ದಾಡಿಸಿ
ದೇಸಿಯ ಮಾತುಗಳನಾಡಿ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಪೆಱರಂ ।
ಲೇಸಾಗಿ ತನಗೆ ಜೊತ್ತಿಸು
ವಾಶಾಪರನ್ಯದಲಾಱನುರುನಿರ್ವೃತಿಯುಂ ॥ ೯೦

ಒಡನೆಯ ಋಷಿಯುಂ ಕಳದೋ
ಗಡಿಸದೆ ಗೃಹಪತಿಗಮವನ ಪೆಂಡತಿಗಂ ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ಪೆಱರನಟ್ಟಿ ದೂಷಿಸಿ
ನುಡಿವ ದಿಗಂಬರನಮೋಘಮುಯ್ದಂ ಸುಖಮಂ ॥ ೯೧

ತಡೆಯದೆ ಜಿನಪೂಜೆಗಳಂ
ಕಿಡಿಸಿ ಮನಂಪೆರ್ಚಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಮನೆಗ ।
ಳ್ಗಡಿಗಡಿಗಟ್ಟುವ ಮುನಿಪಂ
ಕಿಡುಗುಂ ಮೇಲಪ್ಪ ದೇವಸಿಳಯದ ಸುಖಮಂ ೯೨

ನೀನೆಮ್ಮ ಗುಡ್ಡನ್ನೆ ಪೆಱ
ತೇನೆಂಬುದು ಪೆಱರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಮಾಡಲ್ವೇಡಂ ।
ದೇನೊ ಬಿಡೆ ಜಡಿದು ಮೋಹಿಪ
ಹೀನಗುಣಂಗೆಱಗಲಾಗದಱಿವುಳ್ಳ ನರಂ ॥ ೯೩

ಉಗುರಂ ಮಸೆಯಿಸಿ ಗುರುವಂ
ಬಗೆಯದೆ ಜಿನವಚನರಚನೆಯುಂ ಮಱೆಯಿಸಿ ಕೆ ।
ಮ್ಮಗೆ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಗೆ ಕಥೆಯುಂ
ಬಗೆಗೊಳ್ಗಂತಂತೆ ಪೇೞ್ವನುಂ ಮುನಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೯೪

ತನ್ನಯ ಸಮುದಯಮಂ ಪೊಗ
ೞ್ವನ್ನೆಱೆ ಕೈಕೊಂಡು ಪೆಱರ ಸಮುದಾಯಮನ ।
ತ್ಯುನ್ನತಿಗಿಡೆ ಪಳಿಯುತ್ತಿ
ರ್ಪನ್ನಂ ನರಕಕ್ಕಮಿೞಿಗುಮೆಂಬುದು ಸತ್ಯಂ ॥ ೯೫

ಪೆಱರೊಳ್ಳಿದರಾದೊಡಮೇ
ತಱ ತಪಸಿಗಳೆಂದು ಪೞಿವನುಂ ತನ್ನವರಂ ।
ಪೆಱತೇಂ ದುರ್ಜನರಾದೊಡ
ಮುೞಿ ಮನದೊಳ್ಕೂರ್ತು ಪೊಗೞ್ವನುಂ ಮುನಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೯೬

ಮೆಲ್ಲನೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ನೀನಿವ
ರ್ಗಲ್ಲದೆ ಬೆಸಗೆಯ್ಯವೇಡ ಪೆಱರಿವರಿಂ ಬಿ ।
ಟ್ಟೊಳ್ಳಿದರಾರೀಧರೆಯೊಳ
ಗಿಲ್ಲೆಂದುಱೆ ನಚ್ಚಿಪಾತನುಂ ಮುನಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೯೭

ಬಗೆವಂದೀಬಾಡೀಕೂ
ೞಗಣಿತರುಚಿಯಾದುವೆಕ್ಕ ನಿನ್ನಂತಾರೀ ।
ಜಗದೊಳಡಬಲ್ಲರೆನ್ನುತೆ
ಮಿಗೆ ಪೊಗೞ್ದುಂಬವನೆ ರುಷಿಯರೊಳ್ ಬೂತನಿಕುಂ ॥ ೯೮

ಮತ್ತಂ] ಖುಷಿಯರ ಗುಣಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ:-ಪಾದರಿಗೆಯ ದೂದ ವಿಯಂತೆ ಪೆಱರಂ ಸಂಕೇತಂಗೊಳಸದೆ, ಮನ್ನೆಯರಾಳಂತೆ ಕೋಳಂ ಗಾಸೆಗೆಯ್ಯದೆ, ಬಯಲ ನೀರಂತೆ ಮಾರ್ಗಂಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯದೆ, ಕೋಣ ನಂತೆ ಇರ್ದ ಸಮುದಾಯಮಂ ಕದಡದೆ, ಕರಡಿಯಂತೆ ಪಿರಿಯರ ನುಡಿ ಗೆಡೆವಾಯದೆ, ಪುಲ್ಲಯಂತೆ ಗುಣವಂತರ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಬದರದೆ, ಒಡೆದ ಪಾಲಂತೆ ಮೂಲಗುಣಂಕಿಡದೆ, ನೀರೊಳ್ಪುಕ್ಕಣ್ಣೆಯಂತೆ ಪೆಱರ ದೋ ಷಮಂ ಪರಪದೆ, ಪುಲಿಯ ಬಾಲದಂತೆ ಗುರುವಚನಮಂ ಮೀಱದೆ, ಮು ಗಿಲಂತೆ ಪೊತ್ತಿಗೊಂದು ಬಣ್ಣಮಾಗದೆ, ಕೋಡಗದಂತೆ ಕಂಡಕಂಡರ ನೇಳಸದೆ, ದೇಸಿಗನಂತೇಕಾಕಿಯಾಗದೆ, ತೊೞಿಯೊಳ್ಮಂದನಂತೆ ಪರೀಷ ಹಕ್ಕೆ ನಡುಗದೆ, ಬೂತಿನಂತೆ ಪೆಱರವಗುಣಮಂ ದೂಱದೆ, ಸೂಳೆ ಯಂತೆ ಚೆನ್ನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುದೆ, ಬಾಲಕನಂತೆ ಪೊಲ್ಲಮಂ ಪಿಡಿಯದೆ, ಹ ಜ್ಜೆಯ [1] ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಖಳರ ನುಡಿಗಳ್ಪಡದೆ, ಇೞಿವೊಲದ ನೀರಂತೆ ಕುಪಥಕ್ಕೆೞಿಗದೆ, ಪುತ್ತಿನಂತೆ ತಪದೊಳ್ಮೆಲಸಿಯನಾಗದೆ, ತಱಿಯದ ಮರನಂತೆ ವಕ್ರನಾಗದೆ, ಬಾಳೆಯಂತೆ ತಪದ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಬೆಂಡಾಗದೆ ಸಂಜೆಯಂತೆ ಪೊಲ್ಲ ವಸ್ತುವಿನೊಳ್ ರಾಗಿಯಾಗದೆ, ಉಕ್ಕಿನಂತತಿನಿಷ್ಠುರ ನಾಗದೆ, [2] ಪಟೆಯ ಸೀರೆಯಂತೆ ಗುಣದೊಳ್ ನೂನಮಾಗದೆ, ಕಾಗೆ ಯಂತೆ ಪೆಱರ್ಗೆ ಪೀಡೆಯಂ ಮಾಡದೆ, ನಾಯಂತೆ ಗೋತ್ರಕಲಹಮಂ ಮಾಡದೆ, [3] ತೊೞ್ತಿನಂತೆ ಪೆಱರ ವಶಮಾಗದೆ, ಕೂಲಿಯ ಬಂಟನಂತೆ ಬೆಲೆಯಂ ಪಾರದೆ [4] ದಾಱಿಕಾಱನಂತಟ್ಟಿಟ್ಟು ಪೋಗದೆ, ರಾಜಪುತ್ರನಂತೆ ಲೀಲೆಯಂ ಮೆಱೆಯದೆ, [ಸೂಳೆವಂಡತಿಯಂತೊಲ್ದೊಲಿಸದೆ, ಗ್ರಹದಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡುಣ್ಣದೆ, ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಾಡಿಯುಣ್ಣದೆ, ಅರಸಾಳನಂತೆ ನೋಯಿಸಿಯುಣ್ಣದ ಸೂಱೆಗಾಱನಂತೆ ಪೆಱರಂ ಕ್ಲೇಶಂಗೊಳಸದೆ, ಬಟ್ಟಿಗುತ್ತನಂತೆ ಉಪವಾಸಮಂ ತೋಱಿ ಕಾಡದೆ, ಭಟ್ಟನಂತೊಂ ದೊಂದಂ ತೋಱಿ ಬಯ್ಯದೆ], ವೈದ್ಯನಂತೆ ಕುತ್ತಮಂ ತೋಱಿ ಮುನಿ

---

[1] ಹವ್ವಿಯ (ಗ). [2] ತರಗೆಲೆಯಂತೆ ಸೂಚ್ಛದನಾಗದೆ (ಗ)

[3] ಮರಕಟವಕ್ಕಿಯಂತೆಂಪೊಲ್ಲಸನಂ ಮಾಡುತ್ತಿರದೆ (ಗ).

[4] ಬೆಲೆಗೆ ಸಾಡದೆ (ಗ).

ಯುದೆ, ತೊಱೆಯಂತೆ ಮಳವಂ ತೋಱಿ ಬೆರ್ಚಿಸದೆ, ಕಿರ್ಚಿನಂತೆ [1] ಅಡಕವಂ ತೋಱಿ ನಂಬಿಸದೆ, ದಾೞಿಯಂತೆ ಡಾಹವಂ ಮಾಡಿ ಕಿಡಿಸದೆ, [ಪೊಱಲಂ ಪುಗುವುಡುವಿನಂತೆ ಜಿನೇಂದ್ರಮತವಂ ಪತ್ತುವಿಕ್ಕದೆ,] ಬಡವನಂತ ಮನ್ನಣೆಗಾಸೆಗೆಯ್ಯದೆ, ವ್ಯಂತರನಂತಱುವೂಜೆಗೆಱಗದೆ, ದ್ರೋಹರಂತೆ [2] ಗುಜುಗುಜುಗೊಳ್ಳದೆ, ಪೆರ್ಗಣದಂತೆ [ಪೊಸಮುಷಿಗೆ] ಗುಱುಗುಱಿಸದೆ, [ಪುಲಿಯಂತೆ ಪೆಱಗುರ್ಪದ್ರವವಂ ಮಾಡದೆ ಮರಕುಟವಕ್ಕಿಯಂತೆ ಬಾಯಂ ಬಡಿಯುದೆ,] ತುಂಬಿಯಂತೆ ಕುಸುಮಪ್ರಿಯನಾಗದೆ, ತಱಗೆಲೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರದೆ, [3] ತಳಾಱನಂತೆ [ಪೆಱರ] ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ ಪಾರದೆ, [ಸೂಳೆಯ ಮನೆಯ ಗಿಳಿಯನಂತೆ ತನ್ನ ನೊಲ್ಲದರಂ ಪೞಿದು ಬಲ್ಲವರಂ ಪೊಗೞದೆ,]ಪಾವಿನಂತ ಗೀತಕ್ಕೆಱಗದೆ, ಪುಲುಬೂತಿನಂತೆ ಕಂಡರನೇನಾನುವಂ ಬೇಡುತ್ತಿರದೆ [4],ಇಱುಂಪೆಯಂತೆ ಕಂಪಿಗೆಱಗದೆ, ಗಾಣದೆತ್ತಿನಂತೆ [ನಿಯಮವಂಗೆಟ್ಟು ತೊಱಲುತ್ತಿರದೆ, ಆಲದ ಬಿೞಲಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆಱಗದೆ, ಮರದ ಬಿೞಲಂತೆ ಪೊಂಗೆಱಗದೆ, ಬಿಲಾಱನಂತೆ ನಾಱಗಾಸೆಮಾಡದೆ; ಹಂಸೆಯಂತೆ ಸಾರಗ್ರಾಹಿಯುಂ, ಶರತ್ಕಾಲದ [5] ತೊಱೆಯಂತೆ ನಿರ್ಮಳನುಂ, ಸಹಸ್ರಕಿರಣನಂತೆಲ್ಲರ್ಗಮೇಕರೂಪನುಂ, [ತಂ] ಗಾಳಿಯಂತೆ ಮೃದುಗಮನನುಂ, ಸಮುದ್ರನಂತ ನಿಸ್ಸಾರದೂರನುಂ, ಕೌಂಗಿನಂತ ವಕ್ರಗುಣರಹಿತನುಂ,[6] ಭಯದ ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪೋಪನಂತ ಸಂಸಾರಭೀತನುಂ, ತಂತ್ರಪಾಲನಂತೆ ಗುಣಪಾಲನುಂ, ಬಲೆಗ್ಗೊಂಟೆಯಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕ್ಕಭೇದ್ಯನುಂ, ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯಂತೆಲ್ಲಾದೆಸೆಯೊಳ್ ಸೇವ್ಯನುಂ, ಪಡೆವಳನಂತೆ ಸಂವರಣಕಾಱನುಂ, ಸತ್ಪುರುಷನಂತೆ ನಿರ್ಮತ್ಸರನುಂ, ಶರ್ಕರೆಯಂತೆ ನಿಷ್ಕಷಾಯನುಂ, ಕರುಣಾಳುವಪ್ಪರಸಿನಂತೆ ತ್ರಿದಂಡವರ್ಜಿತನುಂ, [ಮಱೆಯಂತೆ ಸಕಲ

---

1 ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ (ಗ). 2 ಪೊಲೆಸೂಳೆಸೋಲ್ತಂತೆ. (ಬ. ಕ.)

3 ಕಾವೇರಿಯ ನೀರಂತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಯದೆ (ಗ)

ಪೆಱರಾರುಮಂ ನೆನೆಯದೆ (ಬ. ಕ.)

5 ಮಾಗಿಯ (ಗ) 6 ನೇರಿದನುಂ (ಗ)

ಜೀವನನುಂ,] ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಂತೆ [1] ವೀರನುಂ, ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಂತಾರ್ಯೈಕೆ [2] ಯುಳ್ಳನುಂ, ದೂರದರ್ಶಿಯಂತೆ ಮೇಲನಱಿವನುಂ, ಬಲ್ಮಂತ್ರಿಯಂತೆ ಪ್ರಮಾದರಹಿತನುಂ, [3] ಮಂದರದಂತೆ ಕ್ಷಮಾನ್ವಿತನುಂ, ಕುತ್ತಂಗುಳಿಯಂತೆ ಹಿತಾಹಾರನುಂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶಾಂತರೂಪನುಂ, ವಿವಾಹಕಾಲದಂತೆ ಶುಭೋದಯನುಂ, ಮಂಗಲಚರಿತನಂತೆ [4] ಕಲ್ಯಾಣವಚನನುಂ, ನೀತಿಪರನಂತೆ ಲೋಕ [ಸ್ವರೂಪ] ಜ್ಞನುಂ, ದಂಡಂ ನಡೆಯಿಸುವನಂತೆ, ದೇಶಜ್ಞನುಂ, ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ಸಕಲಾಂತರಂಗಜ್ಞನುಂ, [ಮನೆವರ್ಗಡೆಯಂತ ಬೇಸಱಂ ಮಾಡದನುಂ, ಬಾಣಸಿಗನಂತೆ ಪರಿಚ್ಛೆಯನಱಿವನುಂ, ಗಜವಾಹಕನಂತೆ ಮುಂದಱಿವನುಂ, ತುರಗಾರೂಢನಂತೆ ಬಟ್ಟೆಯನಱಿವನುಂ] ಪಱುಗೋಲನೇಱಿದನಂತಡಕವುಳ್ಳನುಂ, ರಾಜಸೇವಕನಂತಡಕವಂತನುಮಪ್ಪುದು ॥ ೯೯

[ಮುನಿಸುದಿರ್ಪುದು ಧರ್ಮದೊಳ್ ವೃಥನಪ್ಪುದಾಗಮಮಂದಮಂ
ನೆನೆಯುತಿರ್ಪುದು ಪೊಲ್ಲರೊಳ್ಕಳಗೊಳ್ಳದಿರ್ಪುದು ಶಿಷ್ಟರೊಳ್
ವಿನಯಮಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸರ್ಪುದು ಜೀವರಕ್ಷಕನಪ್ಪುದಾ
ಗಮಮನೋವದೆ ಪುಚ್ಚಿ ಚರ್ಚಿಸದಿರ್ಪುದೊಯ್ಯನೆ ಪಾಪದೊಳ್ ॥ ೧೦೦

ಜಿನವಚನಮೊಂತುಟಂತುಟು
ಮನನುನಯದಿಂ ಪೇಱದಂತೆ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ಕೆ ।
ಮ್ಮನೆ ತಟ್ಟಗಱಿಪಿ [5] ಪೆಱರಂ
ತನಗೆ ವಶಂಮಾಳ್ಪನೆಯ್ದುಗುಂ ದುರ್ಗತಿಯಂ ॥] ೧೦೧

ಪೆಱರವಗುಣಮಂ ಕಂಡೊಡೆ
ಯುಱೆಯುಟ್ಟ ತಗುಳ್ದು ದೂಱಪೇಡವರಿವರ್ ।
ಪೆಱರೇಗೆಯ್ದೊಡಮೇಂ ತಾಂ
ಕಱಿಮಱಿಯಣಮಿಲ್ಲದಂತು ನೆಗೞ್ವುದು ಮುನಿಪಂ ॥ ೧೦೨

1 ನಿಚ್ಚಟಗಲಿಯಂತೆ (ಗ) 2 ಪಗೆಯುಳ್ಳನಂತಾರ್ಯೈಕೆ (ಗ)
3 ಬುಲ್ಮಕ್ಕಲಂತೆ ಭಯಸ್ಥಿತನುಂ (ಗ) 4 ಮಂಗಲವೃತ್ತದಂತೆ (ಗ)
5 ಕಟ್ಟಗಳಿಪ (ಬ. ಕ.)

[ಪೊಲೆಯರ್ಬರಿವ ಪಱಿಯೋಲೆಗಾಡುವ ಪಗರಣಿಗರಂ ಕಂಡಪನರ್ಗಳವರಲ್ಲದೆಯುಪರಾಟಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣಮಂ ನೋಡರ್; ಕೃತ್ಯದೊಳ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯುಂ ಮಾೞ್ಪಂತೆ, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕುಹೇತುದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ ಬೞಿಗಿ ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರದೊಳ್ನೆಗೞ್ವರಲ್ಲಿಯು ದೋಷಮಂ ಪಾರ್ಪ್, ತತ್ತ್ವದೊಳ್ ದೃಢರಾಗಿ ಸದಾಚಾರದೊಳ್ನೆಗೞ್ವರಲ್ಲಿ ಗುಣದೋಷಮನಱಿಸುವರದಱಿಂ ॥] ೧೦೩

ಭಾವಿಸುವೊಡಂತರಂಗಂ
ಕೇವಳಮೇ ಸಾಲ್ಗುಮೊಂದೆ ಬಹಿರಂಗಮನಿ |
ನ್ನೇವುದಣಮೆಂದು ಬಿಡುವಾ
ಗಾವಿಲನಾರ್ತಪನೆ ಕಿಡಿಸಲಘಸಂತತಿಯಂ [1] ॥ ೧೦೪

ನೆಱೆ ಬಹಿರಂಗಮೆ ಸಾಲ್ಗುಂ
ದಱಿಯದೆ ಪೆರ್ಚಿಂದಮಂತರಂಗದ ದೆಸೆಯಂ |
ಮಱೆದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಾಡುವ [2]
ಕುಱಿ ತಾನಾರ್ತಪನೆ ಕಿಡಿಸಲಘಸಂತತಿಯಂ ॥ ೧೦೫

ಆದಱಿಂದಂತರಂಗದೊಳಂ ಬಹಿರಂಗದೊಳಂ ಕೂಡಿ ನೆಗೞ್ವ [ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ ಸಕಲಕರ್ಮಮಂ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟು ಶಾಶ್ವತಸುಖಮಂ ಪೊರ್ದುಗುಮಂತೆರಡಕ್ಕಮಾಱದೊಂದಱೊಳ್ ನೆಗೞ್ದು ನಿರಂತರಸುಖಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ] [3] ಯೊಂದೆಗಾಲಿಯೊಳ್ ರಥಮಂ ನಡೆಯಿಸುವೆನೆಂಬ, [4] [ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಕೂೞನಡುವೆನೆಂಬ,] ಕಾವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡಲಿಯೊಳ್ ಮರನಂ ಕಡಿವೆನೆಂಬ [ಭಾರ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ ಮಗನಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬ ಕೈದುವಿಲ್ಲದಿಱಿವೆನೆಂಬ] ನಾರಿಲ್ಲದೆ ಪೂಗಟ್ಟುವೆನೆಂಬ, [5] ಪೆಗ್ಗಾವಿಲನಂ ಪೋಲ್ಕುಮಿಂತು ॥ ೧೦೬

---

1 ಕರ್ಮಪ್ರಯಕಿಡಿಸಲ್ (ಬ. ಕ.)   2 ಮತಿಗೆಟ್ಟುಕೇೞೀ (ಗ)

3 ಆತನೆ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಲ್ಲಭನಕ್ಕುಮೊಂದಱೊಳ್ ನೆಗೞ್ದು ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬಾತಂ (ಗ)   4 ಒಂದೆ ಕಾಲೊಳ್ ಪರಿವೆನೆಂಬ, ಹೊಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸೀರೆಯನೆಯ್ವೆನೆಂಬ, ಮದವಳಿಗನಿಲ್ಲದೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡುವೆನೆಂಬ, ಸೂಜಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪೊಲಿವೆನೆಂಬ, ಕತ್ತರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಗಾಣವಾಡುವ ಎಗ್ಗನಂ (ಗ)

5 ಒಂದೆ ಕೈಯೊಳ್ ಪಾಲ್ಗಡೆವೆನೆಂಬ, ಬಾದೆಯತ್ತಿನೊಳ್ಗಳವೆನೆಂಬ (ಗ)

ಲೇಸು ಬಹಿರಂಗವಿಲ್ಲದೊ
ಡಾಸೆಯುದೇನಂತರಂಗಮುಂ ತನಗಿನಿಸುಂ ।
ಲೇಸಾಗಲಱಿಯದೆಂತೆನೆ
ತ್ರಾಸಿನ ಕೊಡನೊಂದು ಬಿರ್ದೊಡೊಂದುಱದಪ್ಪುದೇ ॥ ೧೦೭

[ಎನಿಸುಬಲಮುಳ್ಳನುಂ ಭೋಂ
ಕನೆ ಪರಿಯಲ್ಬಾರದೊಂದೆ ಕಾಲಿಂದಂ ತಾ ।
ನೆನಿತಱದೊಡಮೊಂದಂಗದೊ
ಳನಘಶ್ರೀಪಥಮನೆರೆಯಲೆಂತುಂ ನೆಱೆಯಂ ॥ ೧೦೮

ಆದಱಿಂದೊಂದನೆ ಪಿಡಿದು ಕರ್ಮಮಂ ಗೆಲ್ವೆನೆಂದು ಗಾವಿಲತನದಿಂದಿರದೆ ಬಹಿರಂಗದೊಳಮಂತರಂಗದೊಳಂ ಕೂಡೆ ನೆಗೞ್ದು ದುರಿತಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ನಿರ್ಮಳನಪ್ಪುದು ॥] ೧೦೯

ಕರಮೊಳ್ಳಿದನಿವನೆಂದೊ
ರ್ವರ ಶಿಷ್ಯನನೊಱತೋಱಿ ನುಡಿದೊಯ್ಯನೆ ಮಾ ।
ಣ್ದಿರದೊಯ್ದು ದೀಕ್ಷೆಗುಡುವಂ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಸುೞಿಗುಮುಗ್ರಸಂಸೃತಿವನದೊಳ್ ॥ ೧೧೦

[ಏನುಮನಱಿಯದ ಮುನಿಪಂ
ಹೀನಗುಣಂ ಬಂದು ದೀಕ್ಷೆವೇಡಿದೊಡವನಂ ।
ತಾನಳಪಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ
ನೂನಂ ನಿಱಿಸುವುದು ಮುನ್ನಿನಂದದೊಳವನಂ ॥] ೧೧೧

ಮುನ್ನಿನ ಕುಲಮಂ ಸಿರಿಯುಂ
ತನ್ನೂರಂ ತನ್ನ ಪೆಂಡಿರಂ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ।
ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳನಳಪಿಂ
ದಂ ನೆನೆಯುತ್ತಿರ್ಪ ದುರ್ಜನಂ ಮುನಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೧೧೨

ತಾಂ ಪೊಲ್ಲವೆಯಲ್ಲದೊಡಂ
ಗಾಂಪರನುತ್ಸುಕರನಳಿಪರಂ ಕಂಡೊಡೆ ಕೇಳ್ ।
ಪೆಂಪಿಂದಮಿರದೆ ಭಯದಿಂ
ಕಂಪಿಸಿ ಕ್ಷಮೆಗೊಂಡು ನೆಗಳ್ವುದಧಿಕನೆನಿಪ್ಪಂ ॥ ೧೧೩

ಎಮ್ಮರಿಸಿ ಯೆಮ್ಮ ಜಿನಗೃಹ
ವೆಮ್ಮಡವೆಗಳೆಮ್ಮ ಗುಡ್ಡರೆಮ್ಮರ್ಥಂ ಮ ।
ತ್ತೆಮ್ಮ ನೆಲನೆಂದು ಮಾಣದೆ
ಕೆಮ್ಮನೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ನುಡಿವ ಮುನಿ [1] ಮುನಿಯಲ್ಲಂ ॥ ೧೧೪

ಮುನ್ನಂ ವ್ರತಮಿತ್ತವರಂ
ತಮ್ಮಳಿಪಿಂ ಪೞಿದು ಕಿಡಿಸಿ ಪೂರ್ವವ್ರತಮಂ ।
ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ವ್ರತಮಂ ಕುಡು
ವಂ ನರಕಕ್ಕಿೞಿದು ಪೋಪುದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೧೧೫

ಜಿನಭವನವೆಲ್ಲಮಂ ಸ
ಜ್ಜನಚೈತ್ಯಾವಳಿಗಳೆಲ್ಲಮಂ ದಿವ್ಯತಪೋ ।
ಧನರೆಲ್ಲರುಮಂ ಸಮನಾ
ಗನವರತಂ ಕಾಣ್ಬ ಮುನಿಯೆ ಮುನಿವರನೆನಿಕುಂ ॥ ೧೧೬

[ರಾಗದ್ವೇಷಂ ತನಗುಂ
ಟಾಗೆ ತಪಂಬಟ್ಟು ನಮೆವನವನಿನಿಸಾನುಂ ।
ರಾಗದ್ವೇಷಂ ತನ್ನಿಂ
ಪೋಗೆ ತಪಂಬಟ್ಟುನಮೆವನವನಿನಿಸಾನುಂ ॥ ೧೧೭

1 ನುಡಿವನುಂ (ಗ) 2 ಪೊಲೆಯುವ್ವ(?)ಡಿವಪಱಿಗಾಡುವವರ್ಗರಣದಾಟ ಕ್ಕನಗುವವರಲ್ಲದೆ ಲಕ್ಷಣವುನಱಿವ ಸತ್ಪಾತ್ರದೊಳ್ ಲಕ್ಷಣಮಂ ನೋಡುವರಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ಪೇಳ್ಕೆಯಿಂ ನಡೆವಲ್ಲಿ ದೋಷವಂ ಮಾಡುವರದಱಿಂ ದೋಷ ಮಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನಡೆವುದು. ಜಿನಭವನ....(ಗ).

ಬಿಡದ ಪರಿಗ್ರಹಭರದೊಳ್
ತೊಡರ್ದಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥನಾಗಿಯುಂ ಸಗ್ರಂಥಂ ।
ತೊಡರ್ದ ಪರಿಗ್ರಹಭರಮಂ [1]
ಬಿಡುವಂ ಸಗ್ರಂಥನಾಗಿಯುಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಂ ॥ ೧೧೮

[ಅದುಕಾರಣದಿಂದೆ ತಪಮೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯಮಲ್ಲದು; ನೀನುಂ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖದಿನಿರೆಂಬುದುಂ, ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜಂ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗಿಂತೆಂದಂ॥] [2] ೧೧೯

ಎನಿತು ಪಸಿವಾದೊಡಂ ಪೇ
ದಿಸಿಯೊಳ್ಕ್ಕಿರ್ದ ಕೂಚಿನುಂಬರೆ ನರರಾ ।
ಮನವೊಸೆದು ಬಿಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಾಂ
ಗನೆಯುಂ ಕೈಕೊಳ್ವನಲ್ಲನೆಂತುಂ ಮುನಿಪಾ ॥ ೧೨೦

ಎಂಬುದುಂ [ಮುನೀಂದ್ರೋಕ್ತಮಂ ವಿಯಚ್ಚರರಾಜಂ ನುಡಿದ ಪರಿಚ್ಛೇದಕ್ಕಂ ಮನದ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕಂ ಪರಿಗ್ರಹಮೆಲ್ಲಮಂ ತೊಱೆ ಬೇಗಮೆಂಬುದುಂ ಗುರುಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಪರಿಗ್ರಹಮೆಲ್ಲಮಂ ತೊಱೆದು ಕೆಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ತೊಱೆಯದಿರೆ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರವೆಱೊಳಳಪು ನಿನಗೇತಕ್ಕೆನೆ ಗಗನಚರಾಧೀಶನಿಂತೆಂದಂ ॥] [3] ೧೨೧

ಮನದರ್ತಿ ಪೋಪಿನಿಂ ಮೇ
ರುನಗದಕೃತ್ರಿಮ ಜಿನಾಲಯಂಗಳನಾನಿಂ ।
ತನವರತಂ ನೋಡುವ ಭಾ
ವನೆ ಪೋಗದು ತಿಬ್ಬಮಿನ್ನುಮದುಕಾರಣದಿಂ ॥ ೧೨೨

---

1 ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಪರಿಗ್ರಹಮಂ (ಖ)

2 ಯೋಗ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂ ತಪಮಂ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರು ನಿನಗೆ ಮಹಾತಪದೊಳಾದ ತೋಟ ವೇಡೆನೆ ಚಂದ್ರಾಭಮಹಾರಾಜನಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

3 ಎಂಬುದುತುರಿತಾದೊಡೆಪರಿಗ್ರಹಮಲ್ಲಮಂ ಮನವಾರೆ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸನೆ ವಿದ್ಯಾಧರಮಹಾರಾಜನಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

[ಕೆಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಬಿಡಲಾಜಿನೆಂಬುದುಂ, ಮುನಿಪತಿ ನಕ್ಕು ನಿನಗನ್ನೆಗಂ ಮಹಾವ್ರತಂಗಳ ತೊಡರ್ಪುವೇಡಣುವ್ರತಧಾರಿಯಾಗಿರ್ಪು ನೆಂಬುದುಂ, ಅವೆಂತಪ್ಪುವವೆಱ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಬೆಸಸಿಮನೆ, ಗುಣೋತ್ತಮ] [1] ರಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್ ‖ ೧೨೩

ಪರಮದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧತೆ
ನಿರುಪಮಮೆನಿಸಿರ್ದ ಪಂಚಗುರುಪದಯುಗಮಂ ।
ಕರುಹಪರಭಕ್ತಿ ಭಾವಿಪೊ
ಡುರುಸಂಸೃತಿದೇಹಭೋಗಮಿವಱ ವಿರಾಗಂ ‖ ೧೨೪

ನೆಲದ ಬೆಟ್ಟನಂತೆ, ಸಮುದ್ರದ ಜಲದಂತೆ, ಪಗಲಾದಿತ್ಯನಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರದ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಮೇರುವಿನ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಂತೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೊಲೆಯಂತೆ, ಪುರುಷರ ಮೀಸೆಯಂತೆ, ಆವಿನ ಕೆಚ್ಚಲಂತೆ, ಗಜದ ದಂತದಂತೆ, ಬೆಂಕಿಯುಷ್ಣದಂತೆ, ತಾವರೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ನೆಯ್ದಿಲ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಸ್ತ್ರೀರತ್ನದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂತೆ, ನೀರ ಪಾಲಂತೆ, ನಖದ ಮಾಂಸದಂತೆ [ಪೂವಿನ ಕಂಪಿನಂತೆ] ತುಪ್ಪುಟಿ ಬಣ್ಣದಂತೆ, ತಾಯ ಶಿಶುವಿನಂತೆ, ಕರುವಿನೆಳಗಂದಿನಂತೆ, ಲೋಭಿಯ ಪೊನ್ನಂತೆ, ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳೊಳಪ್ಪ ಪತ್ತುಗೆವೆರಸು; ಪಿರಿದು ತೆತ್ತೊಕ್ಕಲಂತೆ, ಗಂಡನೊಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ, ಪಂದೆಯಂ ಕಂಡಾಳ್ದನಂತೆ, ಪಾದರಿಗೆಯಂ ಕಂಡ ಗಂಡನಂತೆ, ಬೇಸಗೆಯೊಳ್ಪಯಣಂಬೋಪರಂತೆ, ದೂರಕ್ಕೆ ಪೊಱವೆರಸು ಪೋಪರಂತೆ, ಪೊಗೆಯೊಳಿರ್ದರಂತೆ, ಬಡವನ ಮಗಳಂತೆ, ಪಡಪಾಳಿ ಸತ್ತ ಮನೆಯಂತೆ, ಪ್ರಭು ಕೆಟ್ಟ ನಾಡಂತೆ, ಸಂಸಾರದ ಶರೀರದ ಭೋಗದ ಮೇಲೆ ಬೇಸಱುಂ; ಬೆಕ್ಕಂ ಕಂಡಿಲಿಯಂತೆ, ಪಾವಂ ಕಂಡ ಕಪ್ಪೆಯಂತೆ, ಕಳ್ಳನಂ ಕಂಡ ಪಥಿಕನಂತೆ, ಪರ್ದಂ ಕಂಡ ಪಾವಿನಂತೆ, ತಳಾಱನಂ ಕಂಡ ದ್ರೋಹನಂತೆ, ಕೋಣನಂ ಕಂಡ ಕುದುರೆಯಂತೆ,

1 ಗಗನಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆಯೊಂದು ಪೊಱಗಾಗಿ ಯಲ್ಲವಂ ತೊಱೆವೆನೆನೆ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ನಕ್ಕು ನೀನೆಂತುಂದೊಡನ್ನೆವರಮೇಕಾದಶಶ್ರಾವಕಸ್ಥಾನದೊಳೊಂದಂ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯನೆ ನಿವಮ್ಮಡಗಳವಱ ವ್ರತಸ್ವರೂಪಮಂ ಬೆಸಸುವುದೆಂಬುದುಂ ಮುನಿಬೃಂದಾರಕರಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದರ್ (ಗ).

ನಾಯುಂ ಕಂಡ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ, ಪುಲಿಯುಂ ಕಂಡ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ, ಇಹಲೋಕದ ಪರಲೋಕದ ಮರಣದ ಕುತ್ತದ ಪಱಿರೆನಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಮೆಯ್ಗ ಮೆಱಿಯಿಲ್ಲೆಂಬ ತೊಟ್ಟನಡಸುವ [1] ಸಪ್ತಭಯಂಗಳ್ಗ ನಡುಗದುದುಂ; ರಕ್ಕಸಿಯುಂ ಮೊನಿಸಂ, ಸಿಂಹಮನಾನೆ, ಲೋಗರಂ ಶಿಶು, ಮರುಳನಂ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ, ದುಶ್ಚರಿತ್ರನಂ ಸದಾಚಾರಂ, ಕಳ್ಳನಂ ಸದ್ಧರ್ಮಂ, ವ್ಯಸನಿಯುಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯುಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ, ಜೂಜುಂ ಬೇಂಟೆಯುಂ ಕಳ್ಳುಂ ಮಾಂಸಮುಂ ಕುತ್ಸಿತವೇಶ್ಯೆಯುಂ ಪರದಾರಮುಂ ಕಳವುಮೆಂಬ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳಂ ಪೊರ್ದದಿರ್ಪುದುಂ; ಕುಡುವ ಬೊಜಂಗನಂ ಪಡೆದ ಕುಂಟಣಿಯಂತೆ, ಸಿರಿವಂತನ ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದ ಬಡವೆಯಂತೆ, ನಾಡುವೆಡೆದ ಪಸಾಯಿತನಂತೆ, ತೇಜಂಬಡೆದರಸಿನಂತೆ, [2] ಮನ್ನಣೆವಡೆದ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ, ಪೂಜೆವಡೆದ ವ್ಯಂತರಿಯಂತೆ, ಗೆಲ್ಲಂಪಡೆದ ಪಂದೆಯಂತೆ, ಜವ್ವನಂಬಡೆದ ಮುದುಪನಂತೆ, ನಿಶ್ಶಂಕಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಂಗಳೊಳಾದ ಮಹಾಪ್ರೀತಿಯುಂ, ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆಯಂ ತಿಂದರಂತೆ, ಪಿತ್ತಂ ತಲೆಗೇಱಿದರಂತೆ, ಮರುಳ್ಗೊಂಡರಂತೆ, ಶಾಶ್ವತಂಬಡೆದರಂತೆ, ಜವನೊಳೋಲೆಯುಂಡಿಗೆಯಂ ತಂದರಂತೆ, ಕಳ್ಗುಡಿದರಂತೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಮರಣಿಗಳಂತೆ, ಸಾವಿಲ್ಲದರ ಬಸಿಱೊಳ್ ಬಂದರಂತೆ, ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯಪೂಜಾಕುಲಬಲತಪರೂಪಜಾತಿಯೆಂಬೆಂಟುಮದಂಗಳೊಳ್ಗರ್ವದಿಗೆಯಿಲ್ಲದುದುಂ; ಕೊಲ್ವ ಪಾವಂ ಕಳ್ವ ಪೆಂಡಿರಂ ಪಿಸುಣನಪ್ಪೊಡವುಟ್ಟಿದನಂ ತಿಂಬ ನಾಯುಂ ಪೆಂಡಿರ್ಗಳಪುವ ಬಂಟನಂ ಕವರಿಸುವ ನಂಟನಂ ಗೆಂಟುಮಾಡುವಂತೆ, ಮಿಥ್ಯಾದೈವಂ ಮಿಥ್ಯಾಲಯಂ ಮಿಥ್ಯಾತಪಂ ಮಿಥ್ಯಾತಪಸ್ವಿ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಿ ಮಿಥ್ಯಾವ್ರತಮೆಂಬೀ ಷಡಾಯತನಸೇವೆಯಂ ಗೆಂಟುಮಾಡುವುದುಂ; ಅಡವಿಯ ಕೊಳನಂ ನೆಗಳ ಬಾವಿಯಂ ಬಡವಾಗ್ನಿಯಂ ಪೋಲ್ವ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮುಮಂ, ಜಾರೆಯ ಮಗನಂ ಗಡಿಯ ನಾಯಕನಂ ನಂಬಿಸಿ ಕೊಲ್ವವನಂ ಪೋಲ್ವ ಸವ್ಯಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮುಮಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಡನಿರ್ದ ಸೂಳೆಪಂಡತಿ ನಡಪಿದ ಮಗನಂ

1 ತೊಟ್ಟನೆನಡಸುವ (ಬ. ಕ. ಗ.) 2 ಅರಸಿಯಂತೆ, (ಗ)

ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಂ ಪಿಡಿಯದರಸಂ ಪೋಲ್ವ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಪ್ರಕೃತಿಯುಂ ಪರಿಹರಿಪುದುಂ ; ಕೆಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಂ ಕೈಸಾರ್ದನಂತೆ ಸಂವೇಗದೊಳಂ ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಬಂಡವಂ ಕೊಳ್ಬಟ್ಟನಂತೆ ನಿರ್ವೇಗದೊಳಂ, ಪೊಲ್ಲದಂ ಮಾಡಿದ ಸೂಚಿಯಂತೆ ನಿಂದೆಯೊಳಂ ಬಡಿಹದ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅಳಲ್ವೆಯೊಳಂ ನೀರ್ ಮುಟ್ಟದ ಕೆಂಡದಂತುಪಶಮದೊಳಂ, ಕೂರ್ಪ ಪೆಂಡಿರ ಕೂಟದಂತೆ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳೊಳಪ್ಪ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂ, [ಮಾಗಿಯೊಳ್ಕಂದರಂತನುಕಂಪೆಯೊಳಂ]◎ ಅಳಿಯನಂ ಕಂಡ ಮಾವನಂತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದೊಳಂ ನೆರೆದಿರ್ಪುದುಂ ; ದೇವರೊಳಾದ ಶಂಕೆಯುಂ, ಭೋಗದೊಳಪ್ಪ ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ, ಶರೀರದೊಳಪ್ಪ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ನಿರ್ದೋಷಿಯುಪಾಪ್ತತನಂ ಪೊಗೞ್ವಲ್ಲಿ ಅನ್ಯದೃಷ್ಟಿಪ್ರಶಂಸೆಯುಂ, ಸದೋಷಿಯುಪ್ಪಾತನಂ ಪೊಗೞ್ವಲ್ಲಿ ಅನ್ಯದೃಷ್ಟಿಸಂಸ್ತವನಮುಮೆಂಬ ಪಂಚಾತಿಚಾರದೊಳಂ ಕೂಡದುದುಂ, ಒಂದನೆಯ ದಾರ್ಶನಿಕನೆಂಬ ಶ್ರಾವಕಂಗಕ್ಕುಂ[1] ॥ ೧೨೫

[ಪರಮಜಿನನಾತ್ಮನಂತಾ
ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದುದಾಗಮಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಂ ।
ಪರಮೆತಪಂ ಧರ್ಮಂ ದಯೆ
ವೆರಸಿದುದೆಂದಿಂತು ನಂಬುವುದೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ॥] ೧೨೬

ತತ್ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂಬೆರಸು ಮ
ಹೋತ್ಸವದಿಂ ಬೆಸನಮೇೞುಮಂ ಬಿಸುಟುೞಿ[2] ನಿ ।
ರ್ಮತ್ಸರದಿಂ ಸದ್ಗುಣದೊಳ್
ವಾತ್ಸಲ್ಯಮನುಂಟುಮಾಡಿ ಕರಮಾದರದಿಂ ॥ ೧೨೭

[ಕ್ರೂರತೆಯಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ
ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ಕೊಲ್ಲನೆಂತುಮುಗ್ರತೆಯಿಂ ನಿ ।
ಷ್ಕಾರಣಮೞಿಯದೆ ಕೊಂದೊಡ
ಮಾರಯ್ಯದೆ ಕೊಂದೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ನೋವಂ ॥ ೧೨೮

[1] ಶ್ರಾವಕನಕ್ಕುಂ (ಖ. ಕ. ಗ.)   [2] ದೋಷವಿಲ್ಲದಧಿಕತೆಯಿಂ (ಗ)

ವ್ರತಮಂ ಕೊಳದಿರ್ದೊಡಮ
ವ್ರತಿಯಾಗಂ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಸೆವ ಕುಲಬಲಸಂಪ ।
ತ್ಪ್ರತತಿಯೊಳಮಿರ್ದು ಸಜ್ಜನ
ಮತದೊಳ್ದ್ದರ್ಶನಿಕನೆಂಬನೊಂದನೆಯಾತಂ ॥ ೧೨೯

ವರಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂಬೆರಸು
ವ್ವರೆಯೊಳ್ ಶಲ್ಯತ್ರಯಂಗಳಂ ತೊಱೆದು ಸದಾ ।
ಚರಿತನಿವನೆನಿಸಿ ಗುಣಾಪ್ತಂ
ಧರಿಯಿಸಿ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಪಂಚವಿಂಶತಿಮಲಮಂ ॥] ೧೩೦

ಬಸಿಱೊಳಿರ್ದಂಬಿನಂತೆ, ಮನೆಯೊಳಿರ್ದ ಪಾವಿನಂತೆ ಕೂಟೊಳಗಿರ್ದ ನಂಜಿನಂತೆ, ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಮಾಡುವ [1] ಮಿಥ್ಯಾಶಲ್ಯಂ ಮಾಯಾಶಲ್ಯಂ ನಿಧಾನಶಲ್ಯಮೆಂಬ ಮೂಱುಂ ಶಲ್ಯಂಗಳಂ ಪಿಂಗಿದಂ; ನಿಧಾನದಂತೆ ರಾಜ್ಯದಂತೆ ಕರ್ಪೂರ ಕೂಟದಂತೆ ಪಗೆವರ ಕೇಡಿನಂತೆ ಸ್ಥಿರಮಪ್ಪ ಜವ್ವನದಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಕೊಲ್ಲದ ಪುಸಿಯದ ಕಳದ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ್ಗೆಱಗದ ನಿಯಮಿತಪರಿಗ್ರಹಮೆಂಬ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಂಗಳ ಕೂಟಮನುಳ್ಳ ದುಃಖಭಾಜನಮಲ್ಲದ [2] ಶೀಲಸಪ್ತಕದೊಳ್ಕೂಡಿದಂ; ಬಂಧವಧಚ್ಛೇದಾತಿಭಾರಾರೋಪಣಾನ್ನಪಾನನಿರೋಧಮೆಂಬೀ ಕೊಲ್ಲದ ವ್ರತದ್ವೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಮಿಥ್ಯೋಪದೇಶ ರಹೋಭ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೂಟಲೇಖನ ಕ್ರಿಯಾನ್ಯಾಸಾಪಹಾರ ಸಾಕಾರಮಂತ್ರಭೇದಮೆಂಬ ಪುಸಿಯದ ವ್ರತದ್ವೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಸ್ತೇನಪ್ರಯೋಗ ತದಾಹೃತಾದಾನ ವಿರುದ್ಧರಾಜ್ಯಾತಿಕ್ರಮ ಹೀನಾಧಿಕಮಾನೋನ್ಮಾನ ಪ್ರತಿರೂಪಕವ್ಯವಹಾರಮೆಂಬ ಕಳದ ವ್ರತದ್ವೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಪರವಿವಾಹಕರಣೇತ್ವರಿಕಾಪರಿಗ್ರಹಾಪರಿಗೃಹೀತಾಗಮನಾನಂಗಕ್ರೀಡಾಕಾಮತೀವ್ರಾಭಿನಿವೇಶಮೆಂಬ ಪರಸ್ತ್ರೀಗೆಱಗದ ವ್ರತದ್ವೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸ್ತುಹಿರಣ್ಯಸುವರ್ಣಧನಧಾನ್ಯ ದಾಸೀದಾಸ ಕುಪ್ಯಭಾಂಡಾತಿಕ್ರಮಮೆಂಬ ಪರಿಮಿತಪರಿಗ್ರಹದ್ವೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಊರ್ಧ್ವಾಧಸ್ತಿರ್ಯ

ಗ್ವ್ಯತಿಕ್ರಮ ಕ್ಷೇತ್ರವೃದ್ಧಿ ಸ್ಮೃತ್ಯಂತರಾದಾನಮೆಂಬ[1] ದಿಗ್ವಿರತಿವ್ರತದೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಆನಯನ ಪ್ರೇಷ್ಯಪ್ರಯೋಗ[2] ಶಬ್ದರೂಪಾನುಪಾತ ಪುದ್ಗಲಕ್ಷೇಪಮೆಂಬ ದೇಶವಿರತಿವ್ರತದೈದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಕಂದರ್ಪ ಕೌತ್ಕುಚ್ಯ ಮೌಖರ್ಯಾಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾಧಿಕರಣೋಪಭೋಗಪರಿಭೋಗಾನರ್ಥತ್ವಮೆಂಬನರ್ಥದಂಡವಿರತಿವ್ರತದೈದತಿಚಾರದೊಳಂ ; ಕಾಯದುಷ್ಪ್ರಣಿಧಾನ ವಾಗ್ದುಷ್ಪ್ರಣಿಧಾನ ಮನೋದುಷ್ಪ್ರಣಿಧಾನಾನಾದರಸ್ಮೃತ್ಯನುಪಸ್ಥಾನಮೆಂಬ ಸಾಮಯಿಕಶಿಕ್ಷಾವ್ರತದಯ್ದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಅಪ್ರತ್ಯವೇಕ್ಷಿತಾಪ್ರಮಾರ್ಜಿತೋತ್ಸರ್ಗಾಪ್ರಮಾರ್ಜಿತಾದಾನಾಪ್ರತ್ಯವೇಕ್ಷಿತಾಪ್ರಮಾರ್ಜಿತಸಂಸ್ತರೋಪಕ್ರಮಣಾನಾದರಸ್ಮೃತ್ಯನುಪಸ್ಥಾನಮೆಂಬ ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸಮೆಂಬ ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತದಯ್ದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಸಚಿತ್ತಾಹಾರಸಚಿತ್ತಸಂಬಂಧಾಹಾರ ಸಚಿತ್ತಸಮಿಶ್ರಾಹಾರಾಭಿಷವಾಹಾರ ದುಷ್ಪಕ್ವಾಹಾರಮೆಂಬುಪಭೋಗಪರಿಭೋಗಪ್ರಮಾಣಮೆಂಬ ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತದಯ್ದತಿಚಾರದೊಳಂ, ಸಚಿತ್ತನಿಕ್ಷೇಪ ಸಚಿತ್ತಾಪಿಧಾನ ಪರವ್ಯಪದೇಶ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಕಾಲಾತಿಕ್ರಮಮೆಂಬತಿಥಿಸಂವಿಭಾಗಶಿಕ್ಷಾವ್ರತದೈದತಿಚಾರದೊಳಂ ; ಭಂಡಾರದ ಸೇನಬೋವನಂತೆ ರಾಣಿವಾಸದ ಪೆರ್ಗಡೆಯಂತೆ, ಪೊನ್ನಧ್ಯಕ್ಷಮಾದನಂತೆ ಬೆಳಗೆಯ್ಯಂ ರಕ್ಷಿಸುವನಂತೆ, ಮದಗಜಮನೇಱುವನಂತೆ, ಪಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವನಂತೆ, ತೋಱೆಯನೀಸುವನಂತೆ, ಕಟ್ಟನಾಡಂ ಸಂತವಿಡುವನಂತೆ, ಮೂರ್ಖರ ಭರಮಂ ತಿರ್ದುವನಂತೆ, ರತ್ನಾಭರಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆವೋಪನಂತೆ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಾಗಿಲಂ ಕಾವನಂತೆ, ನಯಮುಮಂ ಬುದ್ಧಿಯುಮಮಾಱ್ಕೆಯುಮಂಬೆರಸು ನಡೆವಾತಂ, ೧೩೧

ಅತ್ತಿಯ ಬಸರಿಯ ಗೋಳಿಯ
ಮತ್ತರಳಿಯ ವಟದ ಪಣ್ಣನಡಗಂ ಜೇನಂ ।
ಬಿತ್ತರಮದ್ಯಮನಾಗಂ
ಬುತ್ತಮಸಂಸೇವ್ಯಮೂಲಗುಣವಿಧಿಯೆಂಟುಂ ॥ ೧೩೨

1 ಸ್ಮೃತ್ಯಂತರಾಭಿಧಾನಮೆಂಬ. (ಗ) 2 ಅಪಾಹಾರ. (ಗ)

ಸಂದೋಲ್ಮೆತ್ತೆಕೀರ್ತಿವಡೆ
ಗಂಧಿಸ ತಾಂ ತೊೞೆದ ವಸ್ತ್ರ ಸತ್ತ್ರ ಕ್ರಿಮಿಗಳ್ |
ಸಂದಸ್ಥಿಯೆಂಬಿವೇೞುಂ
ಕುಂದದೆ ಮುಟ್ಟಿಪಡಮಕ್ಕುಮರ್ಜನ ಮತದಿಂ || ೧೩೩

[ಮೂಲಗುಣಾಷ್ಟಕದೊಳಂ ಕೂಡಿ ಸಪ್ತಾಂತರಾಯಂಗಳಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಪಂಚಾಣುವ್ರತದೊಳ್ ಒಳ್ಳಿದನೆನಿಸಿ ಗುಣವ್ರತತ್ರಯದೊಳಂ ನೆರೆದು ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಚತುಷ್ಟಯದೊಳಮೆಸಗಿ ಧರ್ಮಶಾಲ್ಯಂಕುರಕ್ಕೆಡೆಯೆನಿಪ ಅಱುವತ್ತತಿಚಾರಂಗಳುಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ನೆಗೞ್ದಾತ] [1] ನೆರಡನೆಯ ವ್ರತಿಕನೆಂಬ ಶ್ರಾವಕನಕ್ಕುಂ. ೧೩೪

ಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯೊ
ಳಿರವರಿಸದೆ ಪೆಱಗೆ ಪೇೞ್ದ ಸುವ್ರತಮನಿತುಂ [2] |
ಬರಸು ವಯೆಪರಸು ರಾಗಂ
ಬರಸು ಸದಾಚಾರನಾಗಿ ನಿರ್ಮಲಮನದಿಂ || ೧೩೫

ಸಮಂತಪರಮು ಕರ್ಮರಾಜನಂ ಕಯ್ವಾರಂಗೊಂಡು ಮೋಹರಾಜನಟ್ಟಿದ ತಂತ್ರಮೆನಿಸುವ [ಮೂವತ್ತೆರಡುಂ ದೋಷಂಗಳಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು] ಮೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಜಡನಾಗಿ ದೇವಗುರುಗಳಂ ಪೊರ್ದದೆ, ಪೆಱರ್ಗೆ ಪೀಡೆಯುಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ [ಮಯ್ಯಂ ತೂಗುತ್ತುಂ] ಉನ್ಮತ್ತಚೇಷ್ಟೆಯಿಂ ದೆರೆಯುಂ ತಿಂದ ವಿಹಾನಂತೆ ಪೊಡೆಯುತ್ತುಂ, ಪೊಲ್ಲಮನನಾಗಿ ಕಯ್ಯಂ ತಳ್ತುಱಿದು ಪೆಱಗಣ್ಜಿ ಪೆಱರ ನೆವದಿಂ ಪೆಂಪು ಕಾರಣಮಪ್ಪಾಗ [3] ಗುರುಗಳಂ ಕಳ್ದು ಗುರುಗಳ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲನಾಗಿ ಗೃಹಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಶಲ್ಯಂ ಬೆರಸು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಪೆಱರನೇಡಿಸುತ್ತುಂ ನೊಸಲನೆತ್ತುತ್ತುಂ ಕಂಪಿ

1 ಇಂತೀಯಿನಿತಱೊಳೊಂದಿನಡವಾತ, (ಗ)

2 ಪೆಱರ್ಗೆಪೇೞ್ದಗುಣಮನಿತನಿತುಂ, (ಗ)

3 ಸುಖಮುಳ್ಳುದುಂಕಾರಣಮಾಗಿ, (ಗ) ; ಸುಖಂಕಾರಣಮಾಗಿ. (ಬ)

ಸುತ್ತುಂ ಋಷಿಯರಂ ಕಂಡು ಕಾಣಲೀಯದೆ ಸಂಘನಿರೋಧದಿಂ
ಕಯ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಡಪು ಕಾರಣಮಾಗೆ, ಮೇಲ್ವಡೆವೆನೆಂದು ಕುಂದಿಸಿ
ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ, ಪೊಲ್ಲದನಿಯಿಂ ಗೀತಂಮಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪು
ದೆಂಬೀ ಮೂವತ್ತೆರಡು ದೋಷಂಗಳಂ ಪಿಂಗಿ, ಮೊಱಂಪೊತ್ತುಂ
ದೇವರಂ ಬಂದಿಸುವಂ; ಮತ್ತಂ ಕುದುರೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ್ತುಂ, ಲತೆಯಂತೆ
ಬಳ್ಕುತ್ತುಂ, ನೆಮ್ಮಿ ಕೇರಂ ಮಲಂಗಿ ಮೊಳಗೆಯಂ ಪೊತ್ತು ಗುಹ್ಯ
ನಿರೋಧನಾಗಿ ಸಂಕಲೆಯೊಳಿರ್ದಂತೆ ನಿಲ್ದು[1] ಕೊರಲನೆತ್ತಿ ಮೊಲೆ
ಯಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಕಾಗೆಯಂತೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳ್ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಕೀಱಿಟ್ಟ
ಕುದುರೆಯಂತೆ ಬಾಯಂ ಪೊಳಕಿಸುತ್ತುಂ, ಕೊರಲಂ ಸೀಡಿ ಕಯ್ಯಂ
ಪಿಡಿದು ತಲೆಯುಂ ತೂಗುತ್ತುಂ, ಸನ್ನೆದೋಱುತ್ತುಂ, ಬೆರಲನಾಡಿ
ಸುತ್ತುಂ, ಪುರ್ವಿಕ್ಕುತ್ತುಂ, ಸೊಕ್ಕಿದವರಂತೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡವರಂತೆ
ದೆಸೆಯುಂ ನೋಡುತ್ತುಂ, ಕೊರಲಂ ಕುಸಿಯುತ್ತುಮುತ್ತರಿಸಿದ ಕುದು
ರೆಯಂತೆ ಮೋಱೆಯಂ ನೆಗಪುತ್ತುಂ, ಮಯ್ಯಂ ಮುಟ್ಟುತ್ತುಂ, ಕೊರಲಂ
ತಿರಿಪುತ್ತುಂ, ಕೈಯನಾಡಿಸುತ್ತುಂ, ಪಲ್ಲಂ ಕಱುಕುತ್ತುಂ, ಮೆಯ್ಯಂ
ತೊನೆಯುತ್ತುಂ, ಭೋಗಂಗಳಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತುಂ, ಕಣ್ಸನ್ನೆಗೆಯ್ಯು
ತ್ತುಂ, ಪರವಶಮಾದರಂತೆ ಜಡನಾಗುತ್ತುಮಿರಲಾಗದೆಂಬೀ ಮೂವ
ತ್ತೆರಡು ದೋಷಂಗಳಂ ಪಿಂಗಿ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗಂ ಮಾಡುವ [ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿ
ಯಿಂ ಮೊಱಂಪೊತ್ತನೊಳಂ ದೇವತಾಸ್ತವನಭೆಯೊಳಸಗುವಾತಂ]
ಮೂಱನೆಯ ಶ್ರಾವಕಂ ಸಾಮಾಯಿಕನೆಂಬಂ. ೧೩೬

ತಿಂಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ಪರ್ವದಿ
ನಂಗಳೊಳಂ ಪೆಱಗೆ ಪೇಳ್ದ ಗುಣಮನಿತಱೊಳಂ ।
ಪಿಂಗದುಪವಾಸಯುತನು[2]
ತ್ತುಂಗಂ ಬಾಪೆಂದು ಧಾತ್ರಿ ಕೈಮುಗಿವನೆಗಂ[3] ॥ ೧೩೭

1 ಸಂಕಲೆಯುಸಿಕ್ಕಿದಂತೆನಿಲ್ದು, (ಬ. ೭.)
2 ಪಿಂಗದೆ ಗುಣನಿಳಯದೊಳು, (ಬ. ಕ)
3 ಪೇಳ್ ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸಂ ಪೆಸರಿಂ, (ಗ)

ಉಪವಾಸದೊಳ್ನೆಗಳ್ದ ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸನೆಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ
ಶ್ರಾವಕನಕ್ಕುಂ ॥ ೧೩೮

ಪೆಱಗಣವ್ರತಸಹಿತವೊಳ್ಪಂ
ಮೞಿಯದೆ ದಯೆಪರಸು ಪಸಿಯ ವಸ್ತುಗಳಂ ತಾಂ ।
ನೆಱೆದುಂ ಕೊಳಲೊಲ್ಲದವಂ
ಪೆಱತೇಂ ಸಚ್ಚಿತ್ತನೆಂಬನೈದನೆಯಾತಂ ॥ ೧೩೯

ಇರುಳಲ್ಲದೆ ಪಗಲೊಳ್ಪಂ
ಡಿರ ಸೇವೆಯನೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂ ಪೇೞ್ದ ಗುಣಂ ।
ಬೆರಸಿದರ್ ಶ್ರಾವಕನು
ವರ್ರಿವರೊಳ್ ತಾಂ ರಾತ್ರಿಭಕ್ತನಾಱನೆಯಾತಂ ॥ ೧೪೦

ಪರಿತು ಕಟ್ಟ್ವ ನಾಗರ್ತಿಯು ಬಟ್ಟೆ ಕಳಂಕದ ಪೊಟ್ಟ್ಯ ದುಃಖದಾ
ಗರಪುವರೆಂದು ಕಾಪುಸಿ ಮರೊಂದುಪಭೋಗವುಮನೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ
ಚ್ಚರಿತದೊಳಾತರ್ [ಕರ್ತೆಸಗುವುತ್ತಮಸದ್ಗುಣನಲ್ತೆ ಧಾತ್ರಿಗ
ಚ್ಚರಿ ಸಕಲೈಕಪುಣ್ಯಸಿಧಿ ದುರ್ಗುಣದೂರನುದಾರನುತ್ತಮಂ ॥ ೧೪೧

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೆಂಬೇೞನೆಯ ಶ್ರಾವಕಂ ॥] [1] ೧೪೨

ಆರಂಭದ ದೆಸೆಯಂ ಬಿ
ಟ್ಟೋರಂತಿರೆ ಪೆಱಗೆ ಪೇೞ್ದ ಗುಣಮನಿತಱೊಳಂ ।
ಸಾರವಿದನೆನಿಸಿ [2] ನಡೆವವ
ನಾರಂಭನಿವೃತ್ತನೆಂಬನೆಂಟನೆಯಾತಂ ॥ ೧೪೩

ಭರದಿಂ ಮುಂಪೇೞ್ದ ಗುಣಂ
ಬೆರಸು ಪರಿಗ್ರಹದ ಚಿಂತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸದಾ ।

---

1 ಕರ್ತಾರ್ ನಡೆಯುತ್ತಮನಗ್ಗದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವಿಸ್ತರದೊಳುಪಾಸಕಂ ನೆಗಳ್ದನೇಳನೆಯಾತನನಂಗಮರ್ದನಂ, (ಗ) 2 ಸಾರಮಿವನೆನಿಸಿ. (ಬ. ಕ.)

ಚರಿತನೆನಿಪಂ ಪರಿಗ್ರಹ
ವಿರತಂ ಪಾಪಾದ್ರಿವಜ್ರ [1] ನೊಂಬತ್ತನೆಯಂ ॥ ೧೪೪

ಅನುಮತಿಯೆಂಬಂ ತಾಂ ಪ
ತ್ತನೆಯಾತಂ ತನಗೆ ಪೇೞ್ದ ಮಾರ್ಗಮನೆಂದುಂ [2] ।
ಮನವೊಸೆದು ಸೇವಿಸದೆ ಮು
ನ್ನಿನ ಗುಣದೊಳ್ ಕೂಡಿ ನೆಗೞ್ವನುನ್ನತಿಯಿಂದಂ ॥ ೧೪೫

ಕನ್ನಂ ಕುಱುತ್ತು ಮಾಡಿ
ದನ್ನಮನೌಷಧಮನೊಲ್ಲನುತ್ಸವದಿಂದಂ ।
ಮುನ್ನಿನ ಗುಣದೊಳ್ ಕೂಡಿ
ಪನ್ನೆಱಿಯುದ್ದಿಷ್ಟ ವಿರತಪನ್ನೊಂದನೆಯಂ [3] ॥ ೧೪೬

ಇಂತು ದಾರ್ಶನಿಕಂ ವ್ರತಿಕಂ ಸಾಮಾಯಿಕಂ ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸಂ ಸಚಿತ್ತವಿರತಂ ರಾತ್ರಿಭಕ್ತಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಆರಂಭನಿವೃತ್ತಂ ಪರಿಗ್ರಹವಿರತಂ ಅನುಮತಿವಿರತಂ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಿರತಂ ಎಂದು ಶ್ರಾವಕಸ್ಥಾನಂ ಪನ್ನೊಂದಕ್ಕುಮೆಂದು [ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮರ್] ಪೇೞೆ ಖೇಚರರಾಜಂ ॥ ೧೪೭

[ಅನುಪಮಮೆನಿಸುವ ಪನ್ನೊಂ
ದನೆಯ ಮಹಾಶ್ರಾವಕತ್ವಮಂ ದಯೆಯಿಂದಂ ।
ಮುನಿಪತಿ ದಯೆಗೆಯ್ವುದು ಮ
ತ್ತನಗೆಂ ಖೇಚರನ ನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುನೀಂದ್ರಂ ॥ ೧೪೮

ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಪಿರಿದುಮಾದರದಿಂದುಪಾಸಕರ ನೆಗೞ್ತೆಯೊಳರಿದೆನಿಸುವ ಏಕಾದಶಸ್ಥಾನಮುಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಉತ್ತರೋತ್ತರ

1 ಕನಕಾದ್ರಿವಜ್ರ, (ಗ)

2 ಅನುಮತಿಯುಂಬು ಪನ್ನೊಂದನೆಯಾತಂ ತನಗೆ ಪೇೞ್ದ ಮಾರ್ಗಮನೆಂದುಂ, (ಗ) 3 ಉದ್ದಿಷ್ಟವಿರತಪತ್ತನೆಯಾತಂ, (ಗ)

ಮಾಗೆ ನೆಗೞುತ್ತುಂ] [1] ಪಲಕಾಲಂ ಗುರುಪಾದಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ಶೌರಸೇನವಿಷಯದುತ್ತರಮಧುರೆಯ ಜಿನಾಲಯಂಗಳಂ ಬಂದಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಗೆ ಪುಟ್ಟೆ [ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :— ೧೪೯

ಗುರುವಚನಮನುಲ್ಲಂಘಿಸಿ
ಚರಿಯಿಸಲಣಮಾಗದಂತೆ ಪಿರಿದುಂ ಸುಖಮಂ ।
ಪರದೊಳ್ ಲೇಸಾಗಿರೆ ಚೆ
ಚ್ಚರದಿಂದಂ ಪಡೆವನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯಂ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೫೦

ಅದು ಕಾರಣದಿಂ ಗುರುಗಳನೊಡಂಬಡಿಸಿದೊಡಲ್ಲದಾವಕಾರ್ಯಮುಮಂ ನೆಗೞಲ್ಬಾರದೆಂದು ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ವಿನಯದಿಂ ವಂದಿಸಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಮಲ್ಲನೆ ನಿಜಸ್ಥಾನದೊಳಿರ್ದಭಿಪ್ರಾಯಮ ಮವರ್] [2] ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್.— ೧೫೧

ಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಗುಣದೊಳಸಗುವ
ನರನುಂ ವೈರಾಗ್ಯಮುಳ್ಳನುಂ ಲಜ್ಜಿತನುಂ ।
ಪಿರಿದಱಿವಾತನುಮುರ್ವರೆ
ಚರಿಯಿಸುವೊಡಮುೞಿಸರಲ್ಲರುತ್ತಮಗುಣಮಂ ॥ ೧೫೨

[ಎಂಬಾತನ ಗುಣಮನಱಿದರಪ್ಪುದಱಿಂ ಪೋಗಿ ತೀರ್ಥವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬನ್ನಿಮೆಂದಿಂತೆಂದರ್,] ೧೫೩

ಗುಣಿಗಳನಲ್ಲದೆ ನೀಂ ಮು
ಗ್ಧರಂ ಪೊರ್ದದಿರ ಲೋಗರೇನಾನುಮನೆಂ ।

---

[1] ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡು. (ಗ)

[2] ತನ್ನ ಪೋಗಂ ಗುರುಗಳಿಗಱಿಪುವುದುಮವರಿಂತೆಂದರ್, (ಗ)

ದಣಕದಿನೆಂದೊಡೆ ಮನದೊಳ್
ಸೆಣೆಯುದಿರೊಳ್ತಪದೊಳರ್ತಿ[1] ಗುಂದದಿರಿನಿಸುಂ ॥ ೧೫೪

ಎಂದು [ಪೋಗಲ್ವೇೞ್ದು] [2] ವರುಣಮಹಾರಾಜನರಸಿಯಪ್ಪ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಗೆ ಪರಕೆಯುಂ ಉಂಪುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ಪ್ರತಿವಂದನೆಯುಮಂ ಮಱೆಯದೆ ಪೇೞ್ವುದೆಂದು ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಂಗೆ [ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ] ನಕ್ಕು ನಿಮಗಾಪುರದ ಶ್ರಾವಕರುಂ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರ್ಪೊರ್ದಲಾದಯ್ನೂರ್ವರ್ಮುನಿಗಳುಮಿರ್ದರಂತೆ [ಯೀ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯು ಬಡವಟ್ಟ ದುರ್ಗಂಡುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕರ ಮೇಲೆ ಕಡುಮೋಹವೇಕೆಂಬುದುಮವರ ಸಂಬಂಧಮೆಲ್ಲಮಂ ನಿನಗೆ ಬೆಸಗೊಳ್ವ ಗಸಣಿ ಬೇಡೆನೆ ಮತ್ತಂ ನೀಣದೆ ಕಿಱುಬೆಸಗೊಳ್ ಮುನೀಂದ್ರ] [3] ನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೫೫

ಬೇಸಿನ ಗಿಡುಗಂ ತಂಪಿ
ಟ್ಟೈಸಿನ ನೋರ್ಕಿವಾಲನೆಱಿದು ನಡಪಿದೊಡಂ ಕೇಳ್ ।
ಬೇವಿಂಗೆ ಕೈಪೆ ಪಿಂಗದು
ಭೂವಳಯದೊಳೆಂಬ ತೆಱದಿನಾಪುರದವರುಂ ॥ ೧೫೬

[ಸತ್ಯಮೆನಿಸುವ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದೊಡಂ ಸಂಶಯತುಲಾರೂಢರಪ್ಪುದಱಿಂ ಪರಕೆಯುಮಂ ವಂದನೆಯುಮಂ ಪೇೞ್ದವಿಲ್ಲನೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಬೞಗಾಗಿ ॥] [4] ೧೫೭

ಕನಸಂತರಿಕ್ಷಮಂಗ
ಧ್ವನಿಕಾರೇಳುಂಕಲಿಸ ಲಕ್ಷಣಂಮತ್ತಂಮೇ ।

---

1 ಬಳ್ವದದೊಳರ್ಥ, (ಬ. ಕ.)

2 ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಪೋಗದಂ ನ ಕೇಳಿ. (ಗ)

3 ಸಿನ್ಮೊಡಿಗಳವರಿರ್ವರ ಮೇಲೆ ಮೋಹವೇಕಾಯ್ತೆನೆ ನಿನಗದಱ ಘಸಣಿ ಬೇಡುಸಿರದಿರೆನೆ ಮತ್ತಂ ಕಿಱಿಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರ, (ಗ)

4 ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯಪ್ರಭೃತಿ ರುಷಿಯುಗಂ ಸಂಶಯಾರೂಢ ರಪ್ಪುದಱಿಂದುದಾಸೀನಂಮಾಗಿರ್ದರ್. (ಗ

ದಿನಿಕಂಪಮೆಂಬಪೆಷ್ಟಾಂಗ
ಗನಿಮಿತ್ತಂಬಗವ್ರೊಡವೆಗ್ಗೆ ಶುದ್ಧ ಗೆಯಲ್ಕೆ || (?) ೧೫೮

[ಅದಱಿಂದವರಱಿಯದ ವಿಷಯಮಿಲ್ಲಪ್ಪುದಱಿಂದಿವರ ಮಾತೇ ಗೆಯ್ಯುದಂ ತಪ್ಪಲಱಿಯದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಗುರುಗಳಂ ಬಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಪಿಗುರ್ವಿಸಿದ ರತ್ನತ್ರಯವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪ ಪೊನ್ನ ವಿಮಾನಾನೇಱಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂದುತ್ತರಮಧುರೆಗೆ ಬಂದು ಧರೆಗವತರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು||][1] ೧೫೯

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಸೀ
ವಿರೆ ನೋಂತವರಾರೊ ಜಗದೊಳದಱಿಂ ಪಿಮ್ಮಂ |
ಪಿರಿದರ್ತಿಪರಸು ನೋಡುವ
ಭರವಸದಿಂ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದಿಂದಂ ಬಂದೆಂ || ೧೬೦

[ಎಂಬುದುಮಂ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರ್ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ವಚನಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟಿರ್ಪುದುಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ನೋೞ್ಪೆನೆಂದು ಮೂಱುಂ ನಾಲ್ಕುಂ ದಿವಸಂ ಪೋದಿಂಬಳಿ ಕೆಲ್ಕೊಂದುದಿವಸಂ ||][2] ೧೬೧

ಮರುಳಂಗಟ್ಟುದನುಂಡಪರೋ ಬಗೆವೊಡಂ ತಾವುಂ ಮರುಳ್ಗೊಂಡಪರೋ
ಪೆರವುಂಟೆಂಬುದನಾರು ಬಲ್ಲರಱಿವಿಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಶ್ರಾವಕ
ರ್ಗಳುಳಂ ಕಟ್ಟಿ ವಿಶೇಷಮಪ್ಪ ಧನಮುಂ ಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂ ಪೆತ್ತು ವಿ
ಸ್ತಾರದಿಂ ಭೋಗಿಸಲೊಲ್ಲದೇಕೆ ಕಿಡುವರ್ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಧರ್ಮದೊಳ್[3] ||

[1] ಇವರ ವಚನಮುಂ ತಪ್ಪದೆಂದು ನಂಬಿ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿಯುಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂದುತ್ತರ ಮಧುರಗೆ ಬಂದು ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರಂ ಕಂಡು, (ಗ)

[2] ಎಂದವರ್ಗೆ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನುಡಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸವಿರ್ದು ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಇಂತೆಂದಂ, (ಗ)

[3] ಕಿಡಿಪರ್ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾನದೊಳ್, (ಗ)

[ಎಂದು ಭವಸೇನಾಚಾರ್ಯರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಕ್ಕು ಧರ್ಮದಿಂ ಪರತ್ರೆಯೊಳ್ ಸುಖಮುಂಟೆಂಬುದಾಗಮದೊಳ್ ಪೇೞ್ಕುರ್ಮಮಲ್ಲದಾವೆಱಿಯೆವೆಂಬುದುಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ನಕ್ಕು ತನ್ನೊಳ್ ಮತ್ತಂ ॥] [1] ೧೬೩

ತ್ರಸಮಂ ಪಿದ್ಯೆಗಳಿಂ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ಬೞಿಕ್ಕಂ ತಾತ್ರಸಮಾತ್ರಮಂ
ಮಿಸುಕಲ್ಕೀಯದೆ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಷ್ಕರುಣದಿಂದಲ್ಲಿರ್ದಮಪ್ರಾಣಿಗು
ಬ್ಬಸಮಂ ಮಾಡದಿರೆಂದೊಡಾಮುನಿಮುನೀ ಜೀವಂಗಳುಂ ಜೀವಮೋಂ
ಬೆಸಸಿಂ ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದೊಡಾಮಱಿಯೆವೆಂತೆಂಬಮರ್ನೀಂದೊರೆತ್ತ
ಮರ್ ॥ ೧೬೪

[ಮತ್ತಮಪ್ರಾಶ್ಯನೀರಮಂ ಗುಂಡಿಯೊಳ್ತೀವಿತಂದುಕುಡುವುದು ಸುಹಾದಿರೆ ಸಕ್ಕು ॥] [2] ೧೬೫

ನೀರೊಳ್ಗಾಳಿಯೊಳಗ್ನಿಯೊಳ್ಧರಣಿಯೊಳ್ಜೀವಂಗಳುಂಟೆಂಬರಾ
ನೀರೊಳ್ಗಾಳಿಯೊಳಗ್ನಿಯೊಳ್ಧರಣಿಯೊಳ್ಜೀವಂಗಳಂ ಕಂಡರಿ
ನ್ನಾರೀಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲ ಜೀವನೊಳವೋ ಪ್ರಾಣಿಲ್ಲವೋ ಪೇೞಿ ನೀ
ವಾರಯ್ದಿನ್ನೆನಗೆಂದೊಡಾವೆಱಿಯೆವೋದಂತೆಂಬುದಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ॥ ೧೬೬

ಎಂಬುದುಮವರ ಮಾತಿಂಗಮಾಗಮದೊಳ್ದ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕಂ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ, ॥ ೧೬೭

ರಸಗೀತಂ ಪೊಣ್ಮೆ ತೂರ್ಯಧ್ವನಿಗಳೆಸೆಯೆ ಸಮ್ರಾಗದಿಂ ತುಪ್ಪದಿಂದಂ
ಮೊಸರಿಂದಂ ಕ್ಷೀರದಿಂದಂ ಮುದದಿನೆಭಿಷವಂ ಮಾಡುವರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭ
ವ್ಯಸಮೂಹಂ ವೀತರಾಗಂ [3]ಗಿವರೊಳ ಫಲಮೇನೆಂದು ತತ್ಸಾಧುಮಂ ಸಂ
ತಸದಿಂದಂ ಕೇಳೆ ನಾಮೇನಱಿವವು ಮುನಿಪಪುಣ್ಯಮುಂಟೆಂದು
ಪೇೞ್ವರ್ ॥ ೧೬೮

---

1 ಉಳ್ಳುದಂ ಪೇಳಿಮನೆ ದಾನದಿಂ ಸುಖಮುಂಟೆಂಬುದಂ ಆಗಮದಲ್ಲಿ ಪೇಳ್ವದಲ್ಲದಾವಱಿಯೆವೆಂಬುದು ನಕ್ಕು (ಗ) 2 ಏಕಾದಶಾಂಗದರಿಯಾಗಿಯುಂ ಮಿಸಗ್ರಂತೀವಪಾತಕ್ಕುಮೆ ಜಗದೊಳ್ ಭವ್ಯತ್ವಹು ಕಷ್ಟಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ [illegible] (ಗ) 3 ದೇವರ್ಗೆ[illegible] (ಗ)

ಎಂದು, ತಾವರೆ ನೀರಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ, ಪೊಲೆಯರ್ಕುಳಿಜರಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ [ಪಲ್ ತಾಳುಗೆಯುಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ, ಪುರ್ವು ಕಿವಿಯುಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ] ಮುಗಿಲ್ನೆಲನಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರಂ ಮೇರುವಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ, ಪತಂಗಂ ಸೂರ್ಯನಂ ಪೊರ್ದದಂತೆ, [1] ಆಪ್ತಾಗಮ ಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ಪೊರ್ದುಗೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ [ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ತನ್ನೊಳಂ ತಂದಂ ॥] ೧೬೯

ವನರುಹವಮಂ ಸಱಿಯೊಳ್ ಬೇ
ವಿನ ಗೊಟ್ಟಿಯೊಳನಿದನರ್ಕನೊಳ್ ತಂಪಂ ಮೇ ।
ದಿನಿಯೊಳಭವ್ಯರೊಳೊಳ್ಪಂ
ಘನಮಾಗಿರಲಱಿಸಿ ತೊಱಲುವಾತನೆ [2] ಗಾಂಪಂ ॥ ೧೭೦

ಕಿಸುವಿಂ ಜಿನರೂಪಂ ಮಾ
ಡಿಸಿ ಪೂಜಿಸೆಯುಂ ಕಿಲುಂಬು ಮಾಣದ ತೆಱದಿಂ ।
ವಸುಧೆಯೊಳಭವ್ಯರುಂ ಭಾ
ವಿಸುವೊಡೆ ಜಿನರೂಪನೆಯ್ದಿಯುಂ ಪೊಲ್ಲನಿಪರ್ [3] ॥ ೧೭೧

[ಆದಱಿಂ] "ಸಂಸ್ಕಾರಶತೇನಾಪಿ ನ ಗುಂಡಃ ಕುಂಕುಮಾಯತೇ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥದ [ಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳುಮಭವ್ಯರುಂ ತಮ್ಮನೆನಿತು ಸಮಱಿದೊಡಂ ನಡೆದೊಡಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದೊಡಂ ನಿರಂತರ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತರಲ್ಲೆಂಬುದಂ ತನ್ನೊಳ್ ಬಗೆಯುತ್ತುಂ ಉಂಡುರುಳಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮೆನಾರಯ್ವೆಲೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವ ನೆರ್ಲೆಡೆನೋಡೆ ॥ ೧೭೨

ತಡೆಯದೆ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದಾ
ಗಡೆ ತಗುಣೆಯನಿಱುಪೆಯಂ ನೊಣಂಗಳನೊಪ್ಪಂ ।

---

1 ಪೊನ್ನು ಮಾಣಿಕವುಂ ಪೊರ್ದರಂತೆ (ಗ)

2 ತಡೆಯದೆಱಿಸುವಾತನೆ (ಗ) 3 ವಸುಮತಿಯೊಳ್ದುರ್ಜನರುಂ ಪೆಸರ್ವಡೆದುಂ ತಮ್ಮ ಸಹಜವುಂ ಬಿಟ್ಟಪರೇ (ಬ. ಕ)

ಬಡೆದಿರ್ದ ಪಸಿಯ ಪುಲ್ಗಳ
ನುಡುಗದೆ ತಾಂ ಪಡೆದು ಪಲವುಮಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥][1] ೧೭೩

ಇೞಿಪೆಗಳಂ ಮೆಟ್ಟುತ್ತುಂ
ಪಱಿಯುತ್ತುಂ ಪಸಿಯ ಪುಲ್ಗಳಂ ತಗುಣೆಗಳಂ ।
ಪೆಱತೇನೊರಸುತ್ತುಂ ಮೆ
ಯ್ಯೞಿಯದೆ ಕೊಲುತಮಂ ನೊಣಂಗಳಂ ನಿರ್ದಯೆಯಿಂ ॥ ೧೭೪

ಇಪ್ಪುದುಮದನುಂಡುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕರ್ಕಂಡು [ತಮ್ಮೊಳಂತೆಂ
ದರ್ ॥] ೧೭೫

ಇದು ಪೇೞಿದು ಮೆಯ್ನೀರೆಂ
ಬುದನಱಿಯದೆ ಮೆಯ್ಗೆ ಪೂಸಿಕೊಳ್ವುವು ಮಕ್ಕಳ್ ।
ಪದಪಿಂದೆ ಮತ್ತೆ ಮಿಥ್ಯಾ
ತ್ವದ ಪುದುವಿಂ ಬೞರುವಶುಭಕರ್ಮಂಗಳುಮಂ [2] ॥ ೧೭೬

ಶುಭಕರ್ಮಂಗಳಂದು ನೆಗೞ್ವುದಾವುದು ಚೋದ್ಯಮೆಂದು ಬಗೆ
ದಾತನೊಳಾದ ನಿಷ್ಕರುಣತೆಗೆ [ನಾಡೆಯುಂ] ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ [ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ
ಯಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿ ಮೃದುವಚನಗಳಿಂದಿಂತೆಂದರ್ ॥] [3] ೧೭೭

ದಯೆಯಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮಮುಂ
ನಯಮಿಲ್ಲದ ಸತಿಯುಮಾತ್ಮನಿಲ್ಲದ ತನುವುಂ ।
ಜಯಮಿಲ್ಲದ ಕಾಳಗಮುಂ
ಪ್ರಿಯಮಿಲ್ಲದ ಬಿರ್ದಮೊಪ್ಪಲಾಱವು ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೭೮

---

1 ಫಲದಂತೆ ಅಘವ್ಯರುಮುನಿಸೋದಿದೊಡಂ ದರ್ಶನದೊಳ್ ದೃಢರಲ್ಲರೆಂದು, ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂಡುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮನಾರಯ್ಯಲೆಂದುಮವರಿರ್ದ ಪ್ರೋಪ ರಿಗೆ ಬಂದು ನಿದ್ರೆಯುಂ ಪಡೆದು (ಗ) 2 ಪುದುವಿಂ ಕೊಲೆಯ, ಕೆಲಗ್ರ್ ಸುಖ ಮಾಗಿರ್ಕುಂ (ಗ)

3 ಬೇಗಮಮವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಂತೆಂದರ್ (ಗ)

[ಜಿನಧರ್ಮವೆಂಬುದಿದು ಜೀ
ವನಿಕಾಯಕ್ಕರ್ಮಮಾತ್ರಹಿತಮಘಕುಲಜೀ ।
ವನಿಧಿಬಡವಾನಲಂ ಸ
ಜ್ಜನವಂದ್ಯಂ ಸುವ್ರತೈಕನಿಧಿ ಗುಣನಿಳಯಂ ॥ ೧೭೯

ಜನನಿ ಸಹೋದರರಿಷ್ಟರ್
ವನಿತೆ ಸುತರ್ತಂದೆ ಕೆಳೆಯರೆಂಬಿನಿಬರುಮೇಂ ।
ಮನವೊಲ್ದು ಮಹಾಜಿನರೂ
ಪನೆ ಪೊರ್ದದೆಯೆಂದೊಡಖಿಲಭೂಮಂಡಲದೊಳ್ ॥ ೧೮೦

ಇನ್ನು ನಿನ್ನಂತು ಧನ್ಯರುಂ ಮಾನ್ಯರುಮಿಲ್ಲದಱಿಂದೆ ಕೇವಲ ವೀರದಿಂ ಜಿನರೂಪಂ ಪೊರ್ದದೆಯಿನ್ನಲಸನಾಗದೆ ಗುಣವಂತರಂ ಪೊರ್ದಿ ಪರಮಾಗಮಮನೋದುವುದು ॥ ೧೮೧

ಪರಮಾಗಮದಿಂದಲ್ಲದೆ
ನಿರುತಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮಱಿಯಬಾರದು ಧರ್ಮಂ ।
ದೊರೆಕೊಂಡೊಡಲ್ಲದಕ್ಷಯ
ಸಿರಿಯುಂ ಕೈಸಾರಲಱಿಯದತಿಶಯದಿಂದಂ ॥ ೧೮೨

ಅದುಕಾರಣದಿಂದಾಗಮಮನೋದುವುದು; ಪರಮಾಗಮಮನೋದಿದೊಡಲ್ಲದೆ ದಯಾಮೂಲಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮನಱಿಯಲ್ಬಾರದು; ನೀಂ ನಿರ್ದಯರಂತೆ ಜೀವಂಗಳ್ಗೆ ಬಾಧೆಯಂ ಮಾಡವೇಡೆನೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಿಂ ತೆಂದಂ ॥] [1] ೧೮೩

ತನುವಂ ತಪದೊಳ್ಕುಂದಿಸಿ
ವನಿತೆಯುರಂ ತೊಱೆದಿಹತ್ರಯೊಳ್ಸುಖಮಂ ಕೆಂ ।

---

1 ಜೀವದಯವಿಲ್ಲದ ತಪಮುಮೊಪ್ಪದು ನಿಃಕರುಣಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಾಣಿವಧೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗದು ಜಿನಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಜಿನಧರ್ಮಮುಂ ಜಿನಾಗಮಮುಂ ನೀಂ ಮನದೊಳ್ಭಾವಿಸಿ ಜಿನಮತಮನ ತಿಬ್ಬಂ ಪಿಡಿದು ನಡೆವುದು ದಯೆಯಿಂದಂ (ಗ)

ಮನೆ ಕಿಡಿಸಿ ಮೇಲೆ ಸುಖಮಂ
ಮನದೊಳ್ಬಯಸುವನೆ ಗಾಂಪನದನಾರಱಿವರ್ ॥ ೧೮೪

ಎಂಬುದುಂ [ಉಂಡುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕರಿಂತೆಂದರ್ :—] ॥ ೧೮೫

ನೆಱೆ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನನೇನಂ
ದಱಿಯೈ ನೀನಿನಿತಱಿಂದೆ ಬೆನ್ನಿಲ್ಲೆಂಬಾ ।
ಪೆಱವಾಯ್ತನದಿಂದೇನಂ
ದಱಿಯದೆ ಗಱಪುವರ ನುಡಿಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ವಾ ॥ ೧೮೬

ನೀಂ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಪಾಪೆಯ
ನುನ್ನತಿಯಿಂದಱಿಯದನಿತಱಿಂ ಪಾಪೆಗಳಿ ।
ಲ್ಲೆನ್ನಲ್ಕಕ್ಕುಮೆ ಗುಣಮಂ [1]
ಭಿನ್ನಗುಣರ್ನಂಬದನಿತಱಿಂದಿಲ್ಲೆಂಬಾ ॥ ೧೮೭

ನೀಂ ನಿನ್ನ ತಾಯ ಬಸಿಱೊಳ್
ನೀನಿರ್ದುದನೀಗಳಱಿಯೆಯೆಂಬನಿತಱೊಳಂ ।
ಮಾನಿತಗುಣ ಪುಸಿಯೆಂಬಾ
ನೀನಱಿಯದೊಡನಿತಱಿಂ ಪರತ್ರೆಯುಮಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೮೮

ಎಂಬುದುಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ [ಯಿಂತೆಂದಂ ॥] ೧೮೯

ಸುರಲೋಕಸುಖಂ ತಪದಿಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ಗೆಂದೋದು ಪೇೞ್ವುದಲ್ಲದೆ ಸತ್ತರ್ ।
ಸುರಗತಿಯಿಂದಂ ಬಂದೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಪೇೞ್ದರೆ ನೀಮಿದೇಕೆ ಪರಮುಂಟೆಂಬಿರ್ ॥ ೧೯೦

[ಎನೆ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮ] [2] ರಿಂತೆಂದರ್ :— ೧೯೧

[ದೂರದೊಳಿಪ್ಪಾಗ್ರಹಣಮ
ನಾರಾನುಂ ಕಂಡರೊಳರೆ ಕೇಳೋದಿದೊಡಂ ।

1 ಪೇೞ್ ಪರಮಂ (ಗ) 2 ಎಂಬುದುಮುಂಡುರುಳಿಭಟ್ಟಾರಕ (ಗ)

ಧಾರಿಣಿಯೊಳಱಿದು ಪೇೞ್ವರ್
ಸಾರಗುಣರ್ಬ್ಬಗೆವೊಡೊಂದಿನೊಳ್ ಪುಸಿಯಲುಂಟೇ ॥ ೧೯೦

ಅಮವಾಸೆಯಂದು ಲೋಕಂ
ಹಿಮಕರನಂ ಕಾಣದನಿತಱಿಂ ಸಸಿಯಿಲ್ಲಾ ।
ಭ್ರಮೆಯಿಂದಂ ನೀನತಿದು
ಷ್ಷಮದೊಳ್ಪೇೞ್' ಜಿನರನಱಿಯದಿರೆ ಜಿನರಿಲ್ಲಾ ॥ ೧೯೧

ಸಸಿಯಿರ್ದ್ದಪನಮವಾಸೆಯ
ಬಸದಿಂ ಕಾಣಲ್ಕೆ ಬಾರದಂತಿರೆ ಜಿನರುಂ ।
ವಸುಧೆಯೊಳಿರ್ದ್ದಪರಿರ್ದುಂ
ಮಿಸುಕುವ ಕಲಿಗಾಲದೆಸಕದಿಂ ತಲೆದೋಱರ್ ॥ ೧೯೨

[ಎಂಬುದುವೆಂತಾದೊಡೆ] [1] ನಿಮ್ಮಾಗಮದೊಳ್ ಪೇೞ್ದ
ಮೂಱುಂಲೋಕಂಗಳನಾವಂ ಪೊತ್ತಿರ್ದ್ದಪಂ ಪೇೞುಮೆನೆ ॥ ೧೯೩

ಅಂಬರದೊಳ್ ಶಶಿದಿನಕರ
ಬಿಂಬಮನಾರ್ತಾಳ್ದು ಪೊತ್ತುಕೊಂಡಿರ್ದ್ದಪರ್ ಪೇೞ್ ।
ಊಂಬಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕತ್ರಯ
ಬಿಂಬಂ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ನೆಲಸಿರ್ಕುಂ [2] ॥ ೧೯೪

[ಮತ್ತಂ ಪರಮಾಗಮಂ ಪುಸಿಯೆಂಬೆಯಪ್ಪೊಡೀ ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಳ್ ಪೇೞಪಟ್ಟ ಗಣಿತಜ್ಯೋತಿಸಂಗಳ್ಕೆ ತಪ್ಪುವದಱಿಂದೊಂದು ಪುಸಿಯನವೇೞೆಂಬುದುವೆಂತಪ್ಪೊಡೆ ನಿಮ್ಮಾಗಮದೊಳ್ ಪೇೞಪಟ್ಟ ಷಡ್ದ್ರವ್ಯ ಸಪ್ತತತ್ತ್ವ ನವಪದಾರ್ಥ ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಮೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂತತ್ತ್ವಂಗಳುಂ ದಿಟಮೆ ಪೇೞುಮೆಂಬುದುಂ ಉಂಡುರುಳಭಟ್ಟಾರಕರಿಂತೆಂದರ್ ॥] [3] ೧೯೫

---

1 ಅಂತೆ ತಾಂ (ಗ)   2 ನೆಲಸಿರ್ದಪ್ಪೂ (ಬ. ಕ.)

3 ಎಂಬುದುವೆಂತಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ದೇವನಪ್ಪ ವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಯುಂ ಪೇೞ್ದ ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಾದಿ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ದಿಟಮೆ ಪೇೞಿಮೆನೆ (ಗ)

ಖರಕರನುಷ್ಣಮಂ ತೋಱಿದು ತಣ್ಣದನಪ್ಪೊಡವಿಂದು ತಣ್ಪಿನ
ಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಬಿಟ್ಟು ತೀವ್ರಕರನಪ್ಪೊಡವೊಪ್ಪುವ ವಾರ್ಧಿಸಂಕುಲಂ
ಪರಿಹರಿಸಿರ್ಪೊಡಂ ಜಲಮನಿಂದ್ರನಗಂ ನೆಲೆಯಿಂದಗಲ್ವೊಡಂ
ಪರಮಜಿನಾಗಮಂ ಮರುಳೆ ತಪ್ಪುಗುಮೇ ವಸುಧಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥

ಎಂಬುದುಂ ಕಿವಿಯ ಪಾಲೆಯು, ಮಹಾನದಿಯ ಸಮುದ್ರದ, ಗಜದಂತಪರ್ವತದ ಮೇರುವಿನ, ಪಾಸಿನ ಪೊಕ್ಕಿನ, ಮಾಣಿಕದ ಕಾಂತಿಯು, ನಿಷಧದ ವಿದೇಹದ, ಚಿತ್ರೆಯು [1] ವಜ್ರೆಯು, ಮೊಲೆಯ ಕೆಚ್ಚಲ, ಮರನ ಕಿಚ್ಚಿನ, ಬೆಲ್ಲದ ಸವಿಯು, ಸಿಂಹದ ಕೇಸರದ, ಗಜದ ದಂತದ, ತಳದ ರೇಖೆಯು, ಪುರ್ವಿನ ನೊಸಲ, ಕಣ್ಣ ಪಾಪೆಯು, ಸ್ತನದ ಚೂಚುಕದ, ಬಸಿಱ ಬಾಸೆಯು, ಕೂಟದಂತೆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳಾದ ಕೂಟಮುಮತಿಶಯಮೆಂದು [ಂಡುರುಳಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳ್ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮತ್ತಂ ಕ್ಷಮೆಯಿಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ॥ ೧೯೯

ಪಟ್ಟರ್ದಾರನಱಿಯದವೋಲ್
ಮುಟ್ಟುವುದುಂ ಕಾಲೊಳಾದ ಕೆಸಱೆಲ್ಲಂ ಮೇ ।
ಲೊಟ್ಟಿದ ತೆಱದಿಂ ಪತ್ತಿದೊ
ಡೊಟ್ಟಜೆಯಿಂದಿರ್ದ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸದಿನಿಸುಂ ॥ ೨೦೦

ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ತಮ್ಮಂ ಪೆಱರಾರಾನುಂ ತಾಗಿ ಬಿರ್ದರೆಂದು ತಮ್ಮಂ ತಾವೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಿಹಿತಮಪ್ಪುದಱಿಂದೇವೊೞ್ತುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಿ ಪೋಗಿಮೆನೆ ಮನದೊಳಾದ ದಯೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಱುದಿವಸಂ ॥ ೨೦೧

ಆನಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ದ್ರಾತ್ರಿಂ
ನೀನೆನ್ನಂ ಬಗೆಯದುದ್ಧತಿಕ್ಕೆಯೊಳಿರ್ದೈ ।
ನೀನೇಕಂದಲ್ಲಿಂದಭಿ
ಮಾನಂಗಿಡೆ ಜಡಿದು ಬಡಿದು ಕೆಡೆನೂಂಕುವುದುಂ ॥ ೨೦೨

---

1 ಚಿತ್ರಯು (ಗ)

ಮನದೊಳ್ಳೆನಿತಪ್ಪೊಡಂ ಮುನಿಸಿಲ್ಲದೆ ತಾಂ ಪಾಪಭೀರುಗಳ ಪ್ಪುದಱಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ತಮ್ಮಿರ್ದೆಡೆಯನಿತ್ತು ಕ್ಷಮೆಗೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ಪೋಪುದುಂ ಕರವಾಕ್ಷುರ್ಯಂಬಟ್ಟು ಕೃತಕರೋಷಮಂ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನೊಳಾದ ಕೃತಕಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞ್ದು ॥ ೨೦೩

ಕರವಾದರದಿಂ ಭಕ್ತಿಯ
ಭರದಿಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದಾಮುನೀಂದ್ರನ ಪಾದಾಂ ।
ಬುರುಹಕ್ಕೆ ವಿನತನಾದಂ
ಸರಸಿರುಹಕ್ಕಳಿಗಳಬ್ಬರಿಂದೆಱಗುವವೋಲ್ ॥ ೨೦೪

ಅಂತು] [1] ವಂದಿಸಿ ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ ಪ್ರತಿವಂದನೆಯುಂ ಪೇೞ್ದು ಮಱುದಿವಸಂ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯೊಳಾದಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವಮನಾಱಯಲೆಂದು ತತ್ಪುರದ ಮೂಡಣ ದೆಸೆಗೆ ಬಂದು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ನೆನೆದು ಬರಿಸಿ ವಿಗುರ್ವಣೆಯಿಂ ॥ ೨೦೫

ವರಕಮಂಡಲವೊಪ್ಪೆ ಹಸ್ತದೊಳ್ಗೋಱೆವೆತ್ತಿರೆ ಬೆಳ್ಳಯು
ತ್ತರಿಗೆ ಜನ್ನಿವರಂ ಬೆಡಂಗಳವಟ್ಟು ಬಾಲದಿನೇಶನಂ
ತಿರೆ ತನುಚ್ಛವಿ ನಾಡೆ ಶೋಭಿಸೆ ಹಂಸೆ ರಂಜಿಸಿ ತೋಱೆ ಭಾ
ಸುರಚತುರ್ವದನಂ ವಿರಾಜಿಸೆ ಧಾತ್ರಿಗಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನಂ ॥ ೨೦೬

ಬ್ರಹ್ಮನ ರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದಿರ್ಪುದುಮಾಪೊೞಲೊಳಾದಱಿಶ್ರಾವಕರುಂ ಸಂಶಯಶ್ರಾವಕರುಂ [2] ಕೇಳ್ಪಯಿಲ್ಲದ ಶ್ರಾವಕರುಂ ನಾಮಶ್ರಾವಕರುಂ ಚರ್ಚಾಶ್ರಾವಕರುಂ ಯಶೋರ್ಥಿ ಶ್ರಾವಕರುಂ ಕುಮತಿಶ್ರಾವಕರುಂ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಿಶ್ರಾವಕರುಂ [ಘೋಷ (?) ಶ್ರಾವಕರುಂ] [3] ಮೊದಲಾಗೆ ಕಲ್ಲಯುಂ ಕವಿಲೆಯುಮಾಗೆ ಡೊಂಬರ

---

1 ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನವರಂ (ಗ) 2 ಪೊಳಲೊಳಗಣ ಶ್ರಾವಕರುಂ ಮಿಶ್ರಶ್ರಾವಕರುಂ (ಗ)

3 ಸಂಘಾತಶ್ರಾವಕರುಂ, ಚರ್ಚಶ್ರಾವಕರುಂ, ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಿಶ್ರಾವಕರುಂ ಗುಪ್ತಶ್ರಾವಕರುಂ, ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿಶ್ರಾವಕರುಂ (ಗ)

ಬೀಡಂ ತೊಱೆ ಪಾಯ್ವಂತೆ ಕಳಕಳರವಂ ಪೆರ್ಚೆಯೊರ್ವನೊರ್ವನಂ ವಿಂಗೆ ಪರಿದೆಯ್ದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಡುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಪೊೞಲೊಳಾದ ಜನದುಲಿಪುಮಂ ಪಱೆಯ ರವಮುಮಂ [ಮಾಡದೇೞನೆಯ ನೆಲೆಯೊಳ್] ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿವೆರಸು ನಾಲ್ಕುಸಾಸಿರ ಮಕುಟಬದ್ಧರಿಂ ಪರಿವೃತನಾಗಿಯೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದ ವರುಣಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ದಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟದೇನೆನೆ [ಕೆಲದೊಳಿರ್ದವರ್ ಬಿನ್ನಪಮಂದಿಂತೆಂದರ್ ॥] [1] ೨೦೭

ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂದು ನಮ್ಮ ಪೊೞಲ್ಗೆ ದೇವ ಮಹೋತ್ಸವಂ
ಬೆರಸು ತನ್ನ ನಿವಾಸದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ತನ್ನ ಪರಿಗ್ರಹಂ
ಬೆರಸು ದುಂದುಭಿನಾದಮೊಪ್ಪಿರೆ ರಾಗದಿಂ ಮನಮೊಲ್ದು ಭೂ
ಸುರರ ಪೆರ್ವಡೆ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಂದು ವ್ಯೋಮೆಯೊಳಿರ್ದಪಂ [2] ॥ ೨೦೮

ಎಂಬುದುಂ [ಅರಸನಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟು] ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ॥ ೨೦೯

ಸರಸಿಜಗರ್ಭಂ ಗಡಮಿಾ
ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ದನೆಂದೊಡಿನ್ನವಿಮ್ಮಿಂದಂ ।
ಪಿರಿಯರ್ಪೆಱರಾರ್ಬಗೆವೊಡೆ
ಧರೆಯೊಳ್ ನಮ್ಮಂತು ನೋಡ ನೋಂತವರೊಳರೇ ॥ ೨೧೦

[ನಾನಾಪರಮೇಶ್ವರರಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬರ್ಪಮೇೞ ಮನೆ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿ ನೃಪನ ದೇವತಾಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕಿಂತೆಂದಳ್] [3] ೨೧೧

---

1 ಬಿನ್ನಪಮಂದೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

2 ಏಂ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಿಂದಂ ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ ಬಂದು ದೇವ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ॥ ದಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆರಸು ಜನವೆಲ್ಲಂ ಭ್ರಾಂತಿಂ ನೆರೆದು ನೋಡೆ ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯೊಳ್ ॥ ಇರ್ದಪಂ (ಗ)

ಈ ಜಗದ ನರಮರ್ೞ್ಪಿಉ
ಪೂಜೆಗೆ ಮಾಯಾವಿಯೊರ್ವನರ್ತಿಯೊಳಂ ನಿ |
ರ್ವ್ಯಾಜದೊಳ್ ತೊಡರ್ದ[1] ಖೇಚರ
ರಾಜಂ ಮೇಣ್ ವ್ಯಂತರಾಧಿಪಂ ಮೇಣಿನಿಸಂ ॥ ೧೧೨

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ದಪಂ [ದೇವರಿವನಂ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಂಬಲ್ವೇಡೆಮ್ಮಾಗಮದೊಳಪ್ಪೊಡೆ ಕಾಲಮವಸರ್ಪಿಣಿಯೆಂಬುದೀಕಾಲದ ಮೊದಲೊಳಾದಿಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಪ್ರಥಮತೀರ್ಥೇಶ್ವರನಾದನಾ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಂದೇ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ][2] ಯೊಳ್ಕೂಡಿದನೆಂಬುದುಮರಸಂ ಪೋಗದಿರ್ದ ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ಕೃತಕಬ್ರಹ್ಮಂ ॥ ೧೧೩

ಅವರಿವರೆನ್ನದೆ ಪಟ್ಟಣ
ದವರೆಲ್ಲಂ ಬಂದರೆನ್ನನರ್ಚಿಸಲು |
ತ್ಸವದಿಂ ರೇವತಿದೇವಿಯು
ವಿವಿಧಗುಣಾಭರಣೆ ಬಂದಳಲ್ಲನುನಯದಿಂ ॥ ೧೧೪

[ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು] ತದ್ರೂಪನುಪಸಂಹರಿಸಿ ಮಱುದಿನಂ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೌತುಕಮಪ್ಪಿನಂ[3] ॥ ೧೧೫

ಕೊರಲೊಳ್ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರಮೊಪ್ಪೆ ಗದೆಯುಂ ಕೋದಂಡಮುಂ ಶಂಖಮುಂ
ವರಚಕ್ರಾಯುಧಮುಂ ಚತುರ್ಭುಜದೊಳಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ನೀಲಾದ್ರಿಯಂ
ತಿರೆ ದೇಹಚ್ಛವಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರೆ ವಿಭೂಷಾವ್ರಾತಮೆತ್ತಂ ಮನೋ
ಹರಮಾಗಲ್ಗರುಡಂ ವಿರಾಜಿಸೆ ಮಹೀಚಕ್ರಂ ಮನಂಗೊಳ್ವಿನಂ ॥ ೧೧೬

ದೇಸಿಯಿನೊಪ್ಪಿರೆ ತೋಯರು
ಹಾಸನೆ ಮೊದಲಾಗೆ ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯರೀರೆ |

---

1 ಮನನಚ್ಚಿ (ಬ. ಕ.)

2 ಅವಸರ್ಪಿಣಿಕಾಲದೊಳ್ ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನಾದಪರಮೇಶ್ವರನುಂಮುಕ್ತಿ (ಗ)

3 ಮಱುದಿವಸಂ ತೆಂಕಣದೆಸೆಯೊಳ್ ಪುರಕ್ಕೆಗುವರ್ಪ್ಪನಂ (ಗ)

ಕ್ಷ್ಮಾಸಿರ್ವರ್ಮೂರ್ತಿಗಳಿರೆ
ಕ್ಷ್ಮಾಸಿರ್ವರ್ಮರ್ಕುಟುಬದ್ಧರುಂ ನಿಜ ಕೆಲದೊಳ್ ॥ ೨೧೭

ನಾರಾಯಣರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ ಪುರದವರೆಲ್ಲಂ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿರ್ದನೆಂದು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಬಂದು [ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆಮಡು ತಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ಅದನರಸನಱಿದು ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯು][1] ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ॥ ೨೧೮

ನಿನ್ನೆ ವಿರಿಂಚಂ ಬಂದೊಡ
ದಂ ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದೊಲ್ಲೆನೆಂದೈ ಕೇಳ ।
ತ್ಯುನ್ನತಿಯಿಂ ಧರೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ
ಪನ್ನಗಪತಿಶಯನನಪ್ಪ ಸರಸಿಜನಾಭಂ ॥ ೨೧೯

[ಬಂದಿರ್ದನದುವಂ ಪುಸಿಮಾಡದೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಪೋಗಿ ವಿಷ್ಣುವನರ್ಚಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬರ್ಪಮೆನೆ ವನಿತಾರತ್ನೆ][2] ಯಿಂತೆಂದಳ್ ॥ ೨೨೦

ಇವನುಂ ಮಾಯಾಪುಂಜಂ
ಭುವನದೊಳತಿಪೂಜೆಗಾಟಿಸುವ ಖಳನೇ ಪೋ ।
ಣವೆನಿಪ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ಕೇ
ಶವನಲ್ಲಂ ದೇವ ಬಗೆವೊಡೆಮ್ಮಾಗಮದೊಳ್ ॥ ೨೨೧

ನವಕೇಶವರುರ್ವರೆಯೊಳ
ಗವರುಂ ಮುನ್ನಾಗಿ ಪೋದರೀಗಳಿದೇನಾ ।
ನುಪನೊರ್ವನಂತೆ ಮಾಡಿದೊ
ಡವಂಗೆ ನೀಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಮೆಱಗುವೆನೆಂಬಾ ॥ ೨೨೨

ಎಂಬುದುಮರ [ಸನರ] ಸಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಪೋಗದಿ ರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ಮಾಯಾವಿಷ್ಣು ರೇವತೀಮಹಾ [ದೇವಿ ಯೊರ್ವಳ

1 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರೆ ವರುಣಮಹಾರಾಜನಱಿದರಸಿಯು (ಗ)

2 ಇಂದು ಪುಸಿಯೆಯಾದೊಡಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬರ್ಪಮೇೞಿಮೆನೆ ರೇವತಿಮಹಾದೇವಿ (ಗ)

ಬಾರದುದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ವಿಗುರ್ವಣೆಯುನದೃಶ್ಯಂಮಾಡಿ ಮತ್ತಂ ಮಱುದಿವಸಮಾಪುರದ] [1] ಪಡುವಣ ದೆಸೆಗೆ ಬಂದು ಮಹಾದ್ಭುತ ಮಪ್ಪಿನಂ ‖ ೨೨೩

ಶಿರದೊಳ್ ಗಂಗಾಜಲವೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಜಡೆಯೊಳ್ಶಶಶಾಂಕನೆಸೆದಿರೆ ನೊಸಲೊಳ್ ।
ಕರಮುರಿಗಣ್ಣೊಳಪೆಟ್ಟಿರೆ
ಗಿರಿಸುತೆ ವಾಮಾರ್ಧದೊಳ್ವಿರಾಜಿಸೆ ಮುದದಿಂ ‖ ೨೨೪

ಕರದೊಳ್ ಫಣಿಕಂಕಣಮೆಸೆ
ದಿರೆ ಶೂಲಂ ಡಮರುಗಂ ಕಪಾಲಂ ತಳದೊಳ್ ।
ಕರಮೊಪ್ಪೆ ಶಲ್ಯಭೂಷೋ
ತ್ಕರಮಂಗದೊಳಯ್ದೆ ಶೋಭೆವೆತ್ತಿರೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ‖ ೨೨೫

ನಿರುಪಮತಾರಾಚಳದಂ
ತಿರೆ ದೇಪಭ್ಯಾಯೆಯಿರ್ಪ ವೃಷವಾಹನಮ ।
ಚರಿಯಾಗೆ ಮರುಳ ಪೆರ್ವಡೆ
ಕರಮತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗೆ ಬಂದಿರೆ ಕೆಲದೊಳ್ ‖ ೨೨೬

[ಈಶ್ವರನ ರೂಪಂ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ಬಂದಿರ್ಪುದುಂ ಪುರದವರೆಲ್ಲಮಚರಿವಟ್ಟು ಕಿವಿಯೊಳ್ಳೀಶ್ವರನಂ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡೆವಮ್ಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನೋಂತವರಾರೆಂದು ಬಗೆದ ಬಣ್ಣಿಕೆಯ ಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಪೊಡೆಮಡುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲೀಶ್ವರಂ ಬಂದನೆಂಬುದಂ ವರುಣಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು ತನ್ನ ಗ್ರಮಹಿಷಿ ಯು] [2] ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತುಮಿಂತೆಂದಂ ‖ ೨೨೭

---

1 ದೇವಿಯು ಬರವಂ ಕಾಣದೆ ರೂಪನುಪಸಂಹರಿಸಿ ಮಱುದಿವಸಂ (ಗ)

2 ಈಶ್ವರನ ರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ ಪುರಮೆಲ್ಲಂ ಕಿವಿಯೊಳ್ ಕೇಳ್ವೀಶ್ವರನಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡವು ನಮ್ಮಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರಾರೆಂದು ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ ವರುಣಮಹಾರಾಜನಱಿದರಸಿಯು (ಗ)

ವನಜಮುಖಿ ಕೇಳ ನೀಂ ಮೊ
ನ್ನಿನ ಶೂನ್ಯವಚನಮಂ ನುಡಿಯುದೆ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಬರ್ಪುದಿಂದು ಗೌರೀ
ಶನ ಪದಮಂ ಕಾಣಲೆಂಬುದುಂ ಸತಿ ನುಡಿವಳ್ ॥ ೨೦೮

ದೇವ ಬಿನ್ನಪಮೆಮ್ಮಾಗಮದೊಳ್ ಭೀಮಾವಳಿ ಮೊದಲಾದೇಕಾದಶರುದ್ರರುಂ ಮುನ್ನಾಗಿ ಪೋದರಿವಂ ರುದ್ರನಲ್ಲನೆನೆ ಭೂಮೀಶ್ವರಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿ ಪೋಗದಿರ್ದೊಡೆ ತಾನುಂ ಪೋಗದಿರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ಮಾಯಾಹರಂ[1] [ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯು ಬರವಂ ಕಾಣದೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು] [2] ಮತ್ತಮಾ ಮಹಾನುಭಾವೆಯು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮನಾರಯಲೆಂದು ಮಱುದಿವಸಂ ಬಡಗಣ ದೆಸೆಗೆ ಬಂದು [ಜಗಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಿನಂ] ॥ ೨೦೯

ಮಿಳಿರ್ವಶೋಕೆಯ ವೃಕ್ಷದಿಂ ಹರಿಪೀಠದಿಂ ಸುರತೂರ್ಯದಿಂ
ಪೊಳೆವ ಚಾಮರದೋಳಿಯಿಂ ನೆಱೆ ದಿವ್ಯನಿಸ್ವನದಿಂ ಸುರರ್
ತಳೆವ ಪುಷ್ಪಸಮೂಹದಿಂದೊದವಿರ್ದ ಮುಕ್ಕೊಡೆಯಿಂ ಪ್ರಭಾ
ವಳಯದಿಂ ರಮಣೀಯಮಾಗಿರೆ ಧಾತ್ರಿಗಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನಂ ॥ ೨೧೦

ಶ್ರೀವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಯ ರೂಪುಗೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಎಲ್ಲರುಂ ಪರಿದು ॥ ೨೧೧

ಕೆಲರಂಭೋರುಹದಿಂ ಕೆಲರ್ ಸುರಗಿಯಿಂ ಚೆನ್ನೈದಿಲಿಂದಂ ಕೆಲರ್
ಕೆಲರೊಂದುತ್ಪಲದಿಂ ಕೆಲರ್ವಕುಳದಿಂ ತಾಂಬೂಲದಿಂದಂ ಕೆಲರ್
ಕೆಲರೊಪ್ಪಿರ್ದ ಸುವರ್ಣಪುಷ್ಪಚಯದಿಂ ಕರ್ಪೂರದೀಪಂಗಳಿಂ
ಕೆಲರಾನಂದದಿನಿಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಜಿನಾಧೀಶಾಂಘ್ರಿಪದ್ಮಂಗಳಂ ॥ ೨೧೨

---

1 ಈತನೀಶ್ವರನಲ್ಲನೆನೆ ವರುಣಮಹಾರಾಜಂ ಪೋಗಲೊಲ್ಲದಿರ್ದನತ್ತಲ್ ಮಾಯಾಹರಂ (ಗ)

2 ಪೆರ್ಪೊನಲಿಂಗಿದಿರ್ಸುವವನುರ್ವರೆಯೊಳ್ ಜೇಗಮೆಂಬ ಗಾಂಪನ ತೆಱದಿಂ ನಿರ್ವ್ಯರ್ಧಿಗಳೆನ್ನುನ್ನರ್ ಸರ್ವಗುಣಾಂಬುಧಿಯ ಚಿತ್ತಮಂ ಕವಡುವರೇ ॥ ೨೦೯ ಎಂದು ಕೆಲವುಗಿದು ಮತ್ತಂ (ಗ)

[ಅಂತು ಪೂಜಿಸಿ] ಪೊಡೆವಡುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂ ಬಂದಿರ್ದನೆಂದು ವರುಣಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೩೩

ವನಜಾತಾನನೆ ಮುನ್ನಿನ
ವನರುಹನಂದನನುಮಂ ವೃಷಾರೂಢನುಮಂ ।
ವನರುಹನಾಭನುಮಂ ನಂ
ಬಿ ನಿತಾಂತಂ ಕೇಳ ಪೋಗಿ ಪೊಡೆಮಡಲಿರ್ದೈ ॥ ೨೩೪

ಅದು ನಿನಗುಚಿತಮಪ್ಪುದೀಗಳ್ ನಿನ್ನ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ [ಯಪ್ಪ ವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿ ಬಂದಿರ್ದಪನಾಪರಮಾತ್ಮನಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬರ್ಪಮರ್ಕನೆವೆರಸು ಪೂಜೆಮಡುವುದೆನೆ ಸವ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನಾಕರೆ ಯಿಂತೆಂದಳ್][1] ॥ ೨೩೫

ಇವನುಂ ಕೈವಲ್ಯಶ್ರೀ
ಧವನಪ್ಪ ಜಿನೇಂದ್ರನಲ್ಲನೆಮ್ಮಾಗಮದೊಳ್ ।
ಭುವನೇಶ್ವರ ಜಿನನಾಥ
ರ್ವಿವರಿಪೊಡಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ವರಮರಸ್ತುತ್ಯರ್ ॥ ೨೩೬

ಅವರುಂ ನಿಶ್ಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ದ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಾಗಿ [ಪುದಱಿಂದೀತಂ ವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ ಮಾತುಂ ಘಟಿಯಿಸದೆಂ ಬುದುಂ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯ ಮಾತಿನಂದಕ್ಕೆ ವರುಣಮಹಾರಾಜಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೩೭

ಸರಸಿರುಹವದನೆ ನಿನ್ನಿಂ
ಮರುಳ್ಗಳಿಲ್ಲಂ ಭಕ್ತಿವೆರಸು ಪರಿದೆಯ್ದಿ ಜಿನೇ ।

---

1 ಬಂದಿರ್ದಪಂ ಪೋಗಿ ಪೂಜಿಸಿವಂದಿಸಿ ಬರ್ಪವರ್ಕನೆವೆರಸು ನಡೆಯಿಮೆನೆ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿ ನಕ್ಕು (ಗ)

ಶ್ವರನೆಂದೆಱಗುವ ನವಿರ್ಮ್ಮ
ಪುರದೊಳಗಣಪಾಸತಕ್ಕರೆಲ್ಲರುಮಿಾಗಳ್ ॥ ೨೩೮

ಎಂಬುದುಮರಸಿ ಯಿಂತೆಂದಳ್] [1] ದೇವಾ ಪುಣಿಸೆಯ ಪೂವೆಲ್ಲಂ ಕಾಯುಪ್ಪುವೇ, ನೆಲನನಗುಬ್ಬರೆಲ್ಲಂ ನಿಧಾನಮಂ ಕಾಣ್ಬರೇ, ಕೈಕಾಲುಳ್ಳರೆಲ್ಲಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೇ, ಮರನಾದುವೆಲ್ಲಂ ಶ್ರೀಖಂಡಮೇ, ಮೊಲೆ ಮುಡಿಯುಳ್ಳರೆಲ್ಲಂ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ, ಪಗಿನಾದುವೆಲ್ಲಂ ಕರ್ಪೂರಮೇ, ಕೋಡುಳ್ಳವೆಲ್ಲಂ ಕರಿಪವೇ, ಗಿರಿಯಾದುವೆಲ್ಲಂ ಪೊನ್ನೇ, ಶಿಲೆಯಾದುವೆಲ್ಲಂ ವಜ್ರಮೇ, ಸಮುದ್ರವಾದುವೆಲ್ಲಂ ಪಾಲೇ, ಧಾನ್ಯಮಾದುವೆಲ್ಲಂ ಕಳವೆಯೇ, ನುಡಿಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲಂ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ, ಬಂಟರಾದವರೆಲ್ಲಂ ನಾಯಕರೇ, ಕಾದುವರೆಲ್ಲಂ ವೀರರೇ, ಪಡೆವರೆಲ್ಲಂ ಸೂಳೆಯರೇ, ಪಾಡುವರೆಲ್ಲಂ ಗಾಂಧರ್ವರೇ, ಮೊಱೆವುವೆಲ್ಲಂ ತುಂಬಿಯೇ [ನೀರಾವುವೆಲ್ಲಂ ರುಚಿಯೇ] ಪುಷ್ಪವಾದುವೆಲ್ಲಂ ಕಮ್ಮಿದುವೇ, ಸಜ್ಜನರಾದರೆಲ್ಲಂ ಪತಿವ್ರತೆಯರೇ, ಶ್ರಾವಕರಾದವರೆಲ್ಲಂ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಗಳೇ, ಮೂಢತ್ರಯಮಿಲ್ಲದರ್ ಜೈನರೇ, ಎನೆ ಮೂಢತ್ರಯಂಗಳಾವುವವಂ ಪೇೞಿಮೆನೆಯುರಸಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :— ೨೩೯

ಅನಲನನರ್ಕನಂ ಶಶಿಯನಿಂದ್ರನನಂತಕನಂ ಮರಂಗಳಂ
ವನಧಿಯನುರ್ವಿಯುಂ ಮಡಕೆಯುಂ ತೊಱೆಯುಂ ಕೆಱೆಯುಂ ಗೃಹಂಗಳಂ
ಜನನಿಯನಯ್ಯನಂ ಪಶುವನೆತ್ತುಗಳಂ ಕುಲದೈವವೆಂದು ಮ
ಲ್ಲನೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವ ಗಾಂಪನೆ ದೈವವಿಮೂಢನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥
ಧುರದೊಳ್ ಕಮ್ಮರಿಯೊಳ್ ಮದೋರ್ವಿರುಹದೊಳ್ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಯೊಳ್ ನೀರ್ಗಳೊಳ್
ಭರದಿಂ ದೇಹಮನಿಕ್ಕಿಯುಜ್ಜುಗದೆ ಮಿಥ್ಯಾತೀರ್ಥಮಂ ಮಿಂದುಮಾ
ದರದಿಂ ದುಷ್ಟರ ಪೇಟ್ಕೆಯೊಳ್ ನೆಗಱ್ದುಮತ್ಯಾನಂದದಿಂದೆಯ್ದುವೆಂ
ಸುರಲೋಕಂಗಳನೆಂಬ ಗಾವಿಲನವಂ ತಾಂ ಲೋಕಮೂಢಂ ನೃಪಾ ॥

---

[1] ಪ್ಪರನೆ ಮಹೀವಲ್ಲಭಾ ನಕ್ಕು ಪುರದೊಳಗಣ ಶ್ರಾವಕರುಂ ಋಷಿಯರುಂ ಜಿನೇಶ್ವರನೆಂದು ಪೋಗಿ ಪೊಡೆಮಡುತ್ತಿರ್ದಪರವರ್ನಿನ್ನಿಂ ಮರುಳ್ಗಳ ಪೇಳನೆ ರೇವತಿಮಹಾದೇವಿ (ಗ) [3] ತನುಗುಣಲಿಕ್ತಿದೊಳಿಣಿಸ ಹೊತ್ತುಗಳಂ (ಬ. ಕ.)

[ಧರ್ಮೋಪದೇಶಮಿಲ್ಲದೆ
ಕರ್ಮಮನುಪಶಮಿಪ ಚರಿತಮಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖ ।
ಕ್ಕಾರ್ಮಮೆನಿಸಿರ್ದ ಲೌಕಿಕ
ಧರ್ಮದೊಳಸಗುವನೆ ಸಮಯಮೂಢಂ ನೃಪತೀ] ॥ ೨೪೨

ವರಮಿಹುವುದೆಂದು ದೈವಮ
ನೆರೆವವನುಂ ದೈವಮಿಗಳೀವುದು ಪುಸಿಯೇ ।
ಪರಮಾರ್ಥಮೆಂದು ನಂಬುವ
ನರನುಂ ಭೂಪಾಲ ಸಮಯಮೂಢನೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ೨೪೩

[ಜಗದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಾ
ದಿಗಳಂ ತೋರ್ಪವರನಿವರೆ ದೇವರ್ದಿಂಡರ್ ।
ಬಗೆವೊಡೆ ಕೇಳನ್ನುತೆ ನಂ
ಬುಗೆಯಿಂದೆಱಗುವನೆ ಸಮಯಮೂಢಂ ನೃಪತೀ ॥ ೨೪೪

ಪುರುಷನಂ ವಧುವಾಗೆ ತದ್ವಧುವಂ ಮನೋಹರಮಪ್ಪಿನಂ
ಪುರುಷನಾಗೆ ವಿನೋದದಿಂ ಪಗಲಂ ದಿಟಕ್ಕಿರುಳಾಗೆ ತಾ
ನಿರುಳನುಂ ಪಗಲಾಗೆ ಮಾಡುವ ದೇವರುಳ್ಳೊಡೆ ಧಾರಿಣೀ
ಶ್ವರನ ಮುಂಗಡೆ ತೋಱಲಾಗದೆ [1] ತೋರ್ಪನೆಂಬವನುರ್ವಿ
ಯೊಳ್ [2] ॥ ೨೪೫

ಎಂದು ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ದುಸ್ತುತಿಪಿನಮತ್ತಲ್ ಕೃತಕಜಿನಂ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯ ಬರವಂ ಕಾಣದೆ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೪೬

ಸ್ಥಿರಮಪ್ಪೀಗುಣಮಿಹಸರ
ಸಿರುಹಾಕ್ಷಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಳಿಲ್ಲದಿರೆ ಮುನಿಗುಪ್ತೇ ।

1 ಶ್ವರನುತೆರೆತಗೆಲಾಗದೆ (ಬ. ಕ.) 2 ಪುರುಷರನೆಯ್ದಿ ಕಾಮಿನಿಯುರಾಗಿ ಸಾಕಾಮಿನಿಯುರ್ಕ್ಕಳಂ । ಪುರುಷರ ಮಾಳ್ಪೊಡಂ ಪಗಲನಿ ನಿರುಳಮಾಗಿರೆ ರಾತ್ರಿಯುಂ ಸಪಿ । ಸ್ತರಮುಮಾಗೆ ಮಾಳ್ಪಮುರರ್ದಿದಮಾಡಿದರಿಂಗೆ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಸಿರಿಬರೆ । ಪಾಪದಿಂಬಡತನಂ ಬರೆ ಮಾಡುವರಾರ್ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ಇದನಱಿದು (ಗ)

ಶ್ವರರೀಪರಕೆಯುನೇಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂ ಪೇೞ್ದಿಟ್ಟುವರ್ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ॥ ೭೪೭

ಎಂದು ಕೃತಕಜಿನರೂಪನುಡುಗಿಸಿ ನೆರೆದ ನೆರವಿ ನೋಡೆನೋಡೆ ಪೂರ್ವಸ್ವರೂಪಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಪಂದು ನಿಂದಿರ್ದ ಪಲತೆಱದಿಂ ಪೊಗೞ್ದು ಪೆಱಗಾದ ಸಂಬಂಧಮೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿಯು ವೇೞ್ದು ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ ಪರಕೆಯಂ ಪೇೞ್ದು ತತ್ಪುರದೊಳಾದ ಜಿನಾಲಯಂಗಳಂ ಬಂದಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ] [1] ಪೋದ ನಿತ್ತಲ್ ॥ ೭೪೮

ಶ್ರಾವಕರೆಲ್ಲರುಮಿರ್ದಂ
ತಾವೆರಮುನಿ ನೋಡ ಕೂರ್ತು ಪರಕೆಯುನಿಂತೀ ।
ದೇವಿಗೆ ಪೇೞ್ದಿಟ್ಟದನೆನ
ಲೀವಸಿತಾರತ್ನೆಯಂತು ನೋಂತವರೊಳರೇ ॥ ೭೪೯

[ಪರಮಗುಣನಿಳಯೆ ಜಿನಮತ
ಸರೋಜಿನೀರಾಜಹಂಸೆ ಶೀಲಾಂಬುಧಿ ಸ ।
ಚ್ಚರಿತವಿಭೂಷಣೆ ಭವ್ಯೋ
ತ್ಕರಪೂಜಿತೆ ನಿಷ್ಕಲಂಕನಿರ್ಮಳ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೭೫೦

ಎಂದು ಪುರಜನಮುಂ ಪರಿಜನಮುಂ ಜಗಜ್ಜನಮುಂ ಪೊಗೞು ತ್ತುಂ ಪೊಡೆಮಡುತ್ತುಮಿರೆ ವರುಣಮಹಾರಾಜಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ನಂಬಿ ಮೂಢತ್ರಯದಿಂ ಪಿಂಗಿ ತನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಶಿವಕೀರ್ತಿಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟರಿಂಜಯಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಾದಮೂಲ ದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ. ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿ ದಾನಪೂಜೆ ಶೀಲೋಪವಾಸಮೆಂಬಿವಱೊಳರ್ತಿ ತನಗುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂ ಪಲವುಕಾಲಂ॥

1 ಎಂದು ತತ್ವಮಂ ಪೇಳುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕೃತಕಜಿನಂ ರೇವತೀಮಹಾ ದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ನೆರದ ನೆರವಿ ನೋಡೆ ವಿಗುರ್ವಣೆಯುನುಡುಗಿ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡುಬಂದು ತತ್ಪ್ರಪಂಚಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳ್ದು ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪೊಗಳ್ದು ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ ಪರಕೆಯಂ ಪೇಳ್ದು (ಗ)

ಜಿನಪೂಜೆಗಳಂ ಕಣ್ತಣಿ
ವಿನೆಗಂ ಮುನಿಗನ್ನದಾನಮಂ ಮನಮಾರಲ್ ।
ವನಜಾಸ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಧರೆ ಜೀ
ಯೆನೆ ಕಡೆಯೊಳ್ತಾಳಿದು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮುಮಂ॥][1] ೨೫೨

ಮುನಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರೆ ಗುರುಗಳಾಗೆ ಸುವ್ರತಗಂತಿಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಏಕಾದಶಾಂಗಧಾರಿಯಾಗಿ ಪಲವುಂಕಾಲಂ ತಪದೊಳ್ ಚರಿಯಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಯ ಜಿನಭವನಮೆಲ್ಲಮಂ ಬಂದಿಸುವೆನೆಂಬರ್ತಿಯಿಂದುತ್ತರಮಧುರೆಯಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಅಜ್ಜಿಕಾಸಮುದಾಯಂಬೆರಸು ಬರುತ್ತುಂ ಕರಹಾಟನಗರದೊಳ್ ॥ ೨೫೩

ತೊಟ್ಟನೆ ಕೊಳಲಾಲಸ್ಯಂ
ಪುಟ್ಟ ಮಹಾರುಜೆ ಶರೀರವೇದನೆಗಿನಿಸಂ ।
ಕೆಟ್ಟಿಂ ಪೋಗೆನ್ನದೆ ಬಾ
ಯ್ವಿಟ್ಟರದೆ ಶರೀರಮೋಹಮಿಲ್ಲದೆ ಮನದೊಳ್ ॥ ೨೫೪

[ಶುಭಭಾವನೆವೆರಸು] ಸಂನ್ಯಸನಂ [ಗೆಯ್ದು ಸಮಾಧಿ] ವಿಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಪದಿನಾಱನೆಯ [ಅಚ್ಯುತ] ಕಲ್ಪದೊಳ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲ[ಮಾಯುಷ್ಯ]ಕೊಡೆಯಂ ಮಹರ್ಧಿಕದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳ್ ॥ ೨೫೫

ರೇವತಿಗಂತಿಯರುತ್ತಮ
ಭಾವನೆಯಿಂ ಮುಡಿಪಿದೆಡೆ ಮಹೀವಳಯಂ ಸ ।

1 ಎಂದರಸಂ ಪೊಗಳ್ದು ಅರುವೆ ನಿರ್ವೇಗವಾಗಿ ತ್ರಿಮೂಢದಿಂ ಪಿಂಗಿ ತನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಶಿವಕೀರ್ತಿಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಅರಿಂಜಯಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಸಾಸಿರ್ವರ್ ಮಕುಟಬದ್ಧರ್ ವೆರಸು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ. ರೇವತಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ (ಗ)

2 ಪಲವುಂ ಕಾಲಂ ತಪಂಗೆಯ್ದು ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಯ ಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳಂ ವಂದಿಸಿ ಪೋಗುತ್ತುಂ ಕರಹಾಟವಿಷಯದೊಳ್ (ಗ)

ದ್ಭಾವದ ನೆಲೆ ಸಲೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ [1]
ರೇವತಿಸತ್ತೀರ್ಥವೆಂಬುದಾದುದು ಪೆಸರಿಂ ॥ ೨೫೬

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಸೌಖ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಟಿಸುವೆನೆಂಬ ಮನುಜಂ [2] ಮನದೊಳ್ ।
ಬೆದೆಬೆದೆಬೇಯದೆ ತಾಂ ಬಿಡು
ವುದು ದುಷ್ಕೃತಬಂಧಮಪ್ಪ [3] ಮೂಢತ್ರಯಮಂ ॥ ೨೫೭

ಎಂದು [ಪೇೞ್ವುದುಂ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯ] [4] ಕಥೆಯಂ ಲೇಸಾಗಿ ಕೇಳ್ದು ॥ ೨೫೮

ನೃಪವಂದ್ಯಂ ವಾಗ್ವಧೂವಲ್ಲಭನಮಳಯಶಂ ನಿರ್ಮಳಂ ಕಿಲ್ಬಿಷೈಕ
ದ್ವಿಪಪಂಚಾಸ್ಯಂ ಮನೋಜೋತ್ಪಲರವಿ ಸುಜನಾಂಭೋಧಿಶೀತಾಂಶು
ವಾರಾ
ಶಿಪರೀತಖ್ಯಾತನುದ್ಯದ್ಗುಣನಿಧಿಯೆಸೆದಂಖ್ಯಾತತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರಾ [5]
ಧಿಪಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ॥

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಗಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧು
ಕರನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರ
ನುತಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧ ರ್ಮಾ ಮೃ ತ ದೊ ಳ್
ದರ್ಶನಚತುರ್ಥಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ಮಾಡಿಬೞಿದೀಮಹಿತಳದೊಳ್ ಸದ್ಭಾವದೆ ಸಲೆ ನಿಲೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ (ಗ)
2 ಆಟಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಭವ್ಯರ್ (ಗ) 3 ಕಿಲ್ಬಿಷಬಂಧವೆನಿಪ (ಗ)
4 ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವದ (ಗ) 5 ಗುಣಗಣನಿಧಿತ್ರೈವಿದ್ಯ (ಕ. ಬ.)

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವನಿತೆಗೆ ನಿರ್ವಾಣ
ಶ್ರೀವನಿತೆಗೆ ತೊಡವವಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವಂ ಸ |
ದ್ಭಾವದೊಳಂದಧಿಕಗುಣಂ
ಭಾವಿಸಿದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧

[ಅಂತವಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವದೊಳಾದ ಕಥೆಯಂ ತಿಳಿದು ಮತ್ತಂ ॥ ೨

ಭೂವಿಖ್ಯಾತಂ ಗಣಧರ
ದೇವರ ಪಾದದ್ವಯಕ್ಕೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ವಿಚ |
ಶ್ರೀವನಿತೆಗೆ ನಿರ್ವಾಣ
ಶ್ರೀವನಿತೆಗೆ ತೊಡವಿದೆನಿಸುವುಪಗೂಹನವಂ ॥ ೩

[ಎನಗಱಿವಂತಾಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬೆಸಸುವುದೆಂಬುದುಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಲಿಸುವುದಕ್ಕಿದು ಮೋಹನಕರವೆನಿಸುವುಪಗೂಹನದ ಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್] [1] ॥ ೪

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂತೆ ಮಧುಕರಂಗಳಂತೆ [2] ವಶ್ಯಮಂತ್ರದಂತೆ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿಸಮೇತನಂತೆ ಋತುವಿನಂತೆ ಉತ್ಸರ್ಪಿಣಿಯಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ [3] ಸಂಜ್ಞಿಜೀವದಂತೆ ಪೊತ್ತಗೆಯಂತೆ ಆವಶ್ಯಕದಂತೆ [4] ದರ್ಶನ

---

1 ಅಂತಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವದ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳ್ದು ಮುಂದಣುಪಗೂಹನದ ಕಥೆಯಂ ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಮಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್ (ಗ)

2 ಷಟ್ಚರ್ದರಂತೆ ಷಟ್ಪದದಂತೆ (ಗ) 3 ಕಾರಕದಂತೆ (ಗ)

4 ನಯದಂತೆ (ಗ)

ಮುಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ಅಮೂಢ ದೃಷ್ಟಿತ್ವಮುಂ ಉಪಗೂಹನಮುಮೆಂಬಾಱಱೊಳಂ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದು ॥ ೫

ಪೆಱಪೆಱವೆಸದಾಳಾಪ
ಕ್ಕೆಱಗದೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮೆಂಬ ಖಡ್ಗಕ್ಕಿದು ಸಂ ।
ದೊಱೆಯೆನಿಪುಪಗೂಹನದೊಳ್
ಮೆಱೆವುದು ಸದ್ಗುಣಮೆನಱಿವಿನೊಳ್ ನೆರೆದ ನರರ್ ॥ ೬

ಇನ್ನದಱ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೭

[ಕರಮೊಪ್ಪುವುದತಿಶಯದಿಂ
ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ಗೊಲ್ಲವಿಷಯಮೆಂಬುದು ವಿಷಯಂ ।
ಕರಮೊಪ್ಪುವುದಾವಿಷಯದೊ
ಳುರುಮುದದಿಂ ಕಾಮಲಿಪ್ತಿಯೆಂಬುದು ನಗರಂ ॥ ೮

ಅದನಾಳ್ವಂ ಮನೋಹರನೆಂಬರಸನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ॥ ೯

ಆಪುರದೊಳಗಖಿಲಗುಣಗ
ಣೋಪೇತಂ ವೈಶ್ಯವಂಶಗಗನಾರ್ಕಂ ಭೂ[1] ।
ವ್ಯಾಪಿತಯಶಂ ಮನೋಹರ
ರೂಪಂ ಜಿನಭಕ್ತನೆಂಬನನುಪಮನಿರ್ಪಂ ॥ ೧೦

ಆತನ ಸಿರಿಯಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ
ಭೂತಳದೊಳ್ ರೂಢಿವೆತ್ತ ಧನದಂಗಂ ಪೆ ।
ರ್ಮೆಗಾತಿನ ದೇವೇಂದ್ರಂಗಂ
ಮಾತೇಂ ಬಗೆವಂದು ನಾಲ್ವೆರಲ್ ತಾಂ ಕಿರಿಯಂ ॥ ೧೧

ಸುರರಾಜನೆ ದೊರೆ ಭೋಗ
ಕ್ಕೊರೆಯಲ್ಲಂ ಜೈನಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಶ್ರೇಯಾಂಸಂ ।

1 ವೈಶಾನ್ವಯಾಂಬರಾರ್ಕಂಭುವನ (ಬ. ಕ.)

ದೊರೆ ಜಗದೊಳ್ ಪೆಱರಾರುಂ
ದೊರೆಯಲ್ಲರ್ದಾನದೆಡೆಗೆ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನೊಳ್ ॥ ೧೨

ಎನಿಸಿ ನೆಗೞ್ತೆವೆತ್ತ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಅತ್ತ ಮಗಧವಿಷಯದ ಪಾಟಲಿಪುತ್ರಮೆಂಬ ಪೊೞಲನಾಳ್ವಂ ವೀರಧ್ವಜನೆಂಬರಸನಾತನರಸಿ ಸುಸೀಮೆಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ ಪ್ರಿಯನಂದನಂ ವೀರಕುಮಾರನೆಂಬನಾತಂ ದುರ್ಜನಪ್ರಿಯನುಂ ವಿಟಜನಾನಂದನುಂ ತಸ್ಕರವಿನೋದನುಂ ದುಷ್ಟಪ್ರಸಂಗನುಮಾಗಿ ಪಲವುದಿವಸಂ ಸಮಸ್ತದುರಾಚಾರಜನಪರಿವೃತನಾಗಿ ಪೊಱವೊೞಲೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಳವಿನೊಳಾದ ಮಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ಅಲ್ಲಿ ಚೋರಪ್ರಧಾನನೆಂಬನೊರ್ವನಿಂತೆಂದಂ] [1] ॥ ೧೩

ಚಪಳನಿವಂ ಕಡುಗಳಪಂ
ವಿಪರೀತಮನೆನ್ನ ಮುಂದೆ ನುಡಿದಪನೆಂದು ।
ನೃಪ ಮುನಿಯುವೆಡ ಕೇಳ್ಬ
ನ್ನುಪಮಂ ನೀನೊಂದೆಚಿತ್ತದಿಂದಂ ನೃಪತೀ ॥ ೧೪

ಎಂದು ವೀರಕುಮಾರಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಿಂದು, ದೇವಾ ನಾಂ ಪುಗದ ದೇಶಮುಂ ಕಳದ ವಸ್ತುಗಳುಮಿಲ್ಲ; ಗೊಲ್ಲವಿಷಯದೊಳ್ ತಾಮಲಿಪ್ತಿಯೆಂಬ ಪುರದೊಳೊರ್ವ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನೆಂಬ ಪರದನ ದೇಹಾರದ ದೇವರ ಮುಕ್ಕೊಡೆಯೊಳೊಂದು ವೈಡೂರ್ಯಮಾಣಿಕಂ ಕೀಲಿಸಿರ್ದುದಾರತ್ನಮುಮನರ್ಘ್ಯರತ್ನಮೆನಿಪ್ಪುದದಕ್ಕೆ ಮೂಱುಂಲೋಕಂ ಬೆಲೆಯಲ್ಲೀ ಲೋಕದೊಳಪೂರ್ವಮುಂ ಕಂಡೆನೆಂಬುದುಂ [ವೀರಕುಮಾರನಾ

---

1 ಗೊಲ್ಲವಿಷಯದೊಳ್ ತಾಮ್ರಲಿಪ್ತಿಯೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ ಮನೋಹರನೆಂಬರಸನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರ್ಪ್ಪುದುಮತ್ತಲ್ ಮಗಧವಿಷಯದ ಪಾಟಳಿಪುರಮೆಂಬ ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ ವೀರಕುಮಾರನೆಂಬರಸನೊಂದುದಿವಸಂ ತಸ್ಕರರ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಿರ್ದು ಕಳ್ಳರಂ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕಳ್ಳನೆಂಬನೆರ್ದು ಬಿನ್ನಪಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

ತನ ಮಾತಿಂಗೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ತನಗಾರತ್ನದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಮಾಗೆ ಚೋರಪ್ರಧಾನಂಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೫

ಸಂದ ಕಳ್ಳರೊಳಲ್ಲ ನೀನೆ ಮಹಾವಿವೇಕಿಯೆ ಲೋಕದೊಳ್
ಕುಂದದುರ್ವರೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಕಡುಧೂರ್ತರಂ ಕವರ್ವಂದದಿಂ
ಸಂದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱೆ ನೀನೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡೆಯಿ
ನ್ನೆಂದೊಡಾವರರತ್ನಮೇಂ ಗಡ ಸಾಧಿಸಲ್ಕರಿದಾದುದೇ ॥ ೧೬

ಎಂಬುದುಂ ಚೋರಪ್ರಧಾನನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೭

ಕನ್ನಮನಿಕ್ಕುವೊಡವನೀ
ಶೋನ್ನತ ನೆಲಗಟ್ಟು ವಜ್ರಮಯಮೇಱುವರಾರ್ ।
ತನ್ನಣ್ಮಿಂದಂ ಪುಗುವೊಡೆ
ಪನ್ನೆರಡೆಡೆ ಕಾಪು ಪುಗುವವಂಗೆಂಟೆರ್ದೆಯೇ ॥ ೧೮

ಮತ್ತಮಾಪುರದೊಳಗೆ ಕೆಲವುದಿವಸವಿರ್ದು ಕಾಪಿನವರಂ ವಂಚಿಸಿ ಪುಗುವೆನೆಂಬೊಡಮೊಣಮುಪಾಱದು ; ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಜಿನಾರ್ಚನವಿನೋದದೊಳಂ ಜಿನಸಮಯಮಹೋತ್ಸವದೊಳಂ ಜಿನಕಥಾಳಾಪದೊಳಂ ನೇಸರ್ಪಟ್ಟು ನೇಸಮೂಡುವಿನಮಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲಸಿರ್ಪನನೆ ವೀರಕುಮಾರಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ಸೂಜಿಯ ಪಿನ್ನೆಯೊಳಂ ಮಣಿಯ ದ್ವಾರದೊಳಂ ನುಸುಳ್ದುರ್ವರಿರ್ದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವನಂ ಕಳ್ವಂತಪ್ಪ ಕಳ್ಳರ ಕಳ್ಳನಿವಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪುಗಲರಿದೆಂದಪನಿನ್ನಾ ಮಹಾರತ್ನಮಂ ಕಳ್ವಂತಪ್ಪ ಗಂಡರಾರೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ನೆರೆದಿರ್ದ ಕಳ್ಳರುಮಂ ನೋಡಿ ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೯

ಆವಾವುಪಾಯದಿಂದೆನ
ಗಾವಸ್ತುವೆನದಟನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತುಂ ತಂ [1] ।

ಪೋಗಿಬೇಗಂತಂ (ಖ. ಕ.)

ದೀವವೆನುಳ್ಳೊಡೆ ಕುಡುವೆಂ
ಭಾವಿಸದೆನ್ನರ್ಥರಾಜ್ಯಮಂ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ॥ ೨೦

ಎಂಬುದುಮಾಮಾತಿಂಗೆ ಸೂರ್ಪನೆಂಬ ಕಳ್ಳನೆರ್ದು ಕುಮಾರಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ದೇವ ನಾನಾವಸ್ತುವಂ ತಂದಪೆನೆಂಬುದುಂ ಕುಮಾರಂ ಪೆರ್ಚಿ ಕರಮೊಳ್ಳಿತೆಂದು ಕರ್ಪೂರವೀಳೆಯುಮಂ ಕುಡುವುದುಂ ಪಿರಿದುಂ ಪೂಣ್ದು ವೀರಕುಮಾರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ರತ್ನಮಂ ಕಳ್ವ ಉಪಾಯುಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಭಾವಿಸಿನೋಡಿ॥ ೨೧

ಆದೊರೆಯ ಮಹಾಕಲಿಯುಂ
ಭೇದಿಸಲಣಮಾಱನೆಂದೊಡಾರತ್ನಮನಾರ್ ।
ಭೇದಿಸುವರೆಂದು ತಸ್ಕರ [1]
ರಾದಿಯು ಕಳ್ಳಂಗೆ ಚಿಂತೆ ಪುಟ್ಟಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೨೨

ಪಱಿಯಾಳ್ತನದಱುಗಂಡಿಂ
ದಱಿಯದೆ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ ಪೋಗಿ ಪರದನ ಮನೆಯಂ ।
ತಱುವಲಿತನದಿಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ
ಕುಱಿ ಸಾವಂತಲ್ಲಿ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಯಮಕ್ಕುಂ ॥ ೨೩

ಭಾವಕನಿಧಿ ಜಿನಭಕ್ತಂ
ಶ್ರಾವಕನಱಿವಂದು ಕೊಲ್ವನಲ್ಲಂ ಪೆಱರಿ ।
ನ್ನಾವಿಭುವನಱಿಯಲಾಱದೆ [2]
ತಾವದಯಂ ಕೊಲ್ವರಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ॥ ೨೪

ತಾಂ ಕನ್ನವಿಕ್ಕಿ ಧನಮಂ
ಭ್ರಾಂತಿಂದಂ ಕಳ್ವನೆಂಬನುಂ ಕಳ್ಳನೆ ಕೇಳ್ ।

---

1 ವರಾರೊಮಿಕ್ಕವರ್ (ಬ. ಕ.)

2 ಶ್ರಾವಕನಱಿದಂದು ಕೊಲುವನಲ್ಲದೆ ಪೆಱರಿಂನಾವಿಭುವನಱಿಯಲೀಯದೆ (ಬ. ಕ.)

ಎಂತುಂ ನೋವುಂ ಸಾವುಂ
ಚಿಂತೆಯುಮಣಮಾಗದಂತು ಕಳ್ವನೆ ಕಳ್ಗಂ ॥ ೨೫

ಅದುಕಾರಣದಿಂದಱಿಚಟ್ಟಂ ತಲೆ ಬುಗುಂಟುಪೋದುದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂತೆಱಿಬಂಟಂ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕೆನಪ್ಪೊಡೆ ಕಾಪಿನವರ ಕಯ್ಯ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಯಂ ಸಮನಿಸುಗುಮುತ್ಸುಕತನದಿಂ ಮೂರ್ಖನಾಗಿ ಪುಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದು, ಕೆಲವು ವರುಷಂ ತಡೆದೊಡಂ ಕಡೆಗಲ್ಲಿಗುಪಾಯಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ಬಲ್ಲೆನಾತನೆರಡಿಲ್ಲದ ಶ್ರಾವಕಂ ಜಿನಧರ್ಮದೊಳ್ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತಂ ಋಷಿಯರ ಮೇಲೆ ಮಹಾಪ್ರೀತನದಱಿಂದೆ ಮಾಯಾಋಷಿಯ ರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡುಗ್ರೋಗ್ರತಪದೊಳನ್ನಂ ಲೋಕದೊಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಮಲಿಪ್ತಿನಗರಮನೆಯ್ದಿ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೇಲ್ಪಡಿಸಿ ರತ್ನಮನೆನ್ನ ಕಯ್ಗೆ ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಕಜ್ಜಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪೆಂಡಿರುಮಂ ಪುತ್ರರುಮಂ ಬಂಧುಗಳುಮಂ ಕರೆದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೬

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಬೆಸನನೆನಗಿಂ
ದರಸಂ ಕಡುಗೂರ್ಮೆವೆತ್ತು ಬೆಸಸಿದನಾನುಂ ।
ಭರದಿಂದಂತಾಬೆಸನಂ
ಕರಮಲ್ಲದೆ ಪೂಣ್ದು ವೀರದಿಂ ಕೈಕೊಂಡೆಂ ॥ ೨೭

ಅದುವುಂ ಸಾಮಾನ್ಯದ ಬೆಸನಲ್ಲದಾಬೆಸನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದಕ್ಕುಮಪ್ಪೊಡೆ ವೀರಕುಮಾರನರ್ಧರಾಜ್ಯಮಂ ಮತ್ತನಿಸದೆ ಕೈಸಾರ್ಗುಮದುಕಾರಣದಿಂ ಉಪಾಯದೊಳಮಾಬೆಸನಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಬಾರೆನೆನ್ನ ದೆಸೆಗಂಜವೇಡ; ನೀವೆಲ್ಲರೆನ್ನ ಬರ್ಪನೆಗಂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರ್ಪುದೆಂದಪ್ಪೈಸಿ ತತ್ಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೂರ್ವದೇಶಮಂ ಪೊಕ್ಕೊಂದೂರೊಳ್ ಒಂದು ಬಸದಿಯುಂ ಸಾರ್ದು ಋಷಿಯರ ಮಾರ್ಗಮಂ ಕಲಿಯಲೆಂದು ಕೃತಕವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸುವರಂತೆಲ್ಲಾ ಋಷಿಯರ್ಗಂ ಚಾಟುಕಾಱಕವಿನಯದಿಂ ಪೊಡೆಮಡುವುದುಂ ಮುನಿವರರಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೨೮

ಎಲ್ಲಿಂದಂ ಬಂದಿಪೆರ್ಮ
ನ್ನೆಲ್ಲಿರ್ಪಿರ್ನಿಮ್ಮ ದೇಶಮೊವುದು ನೀಮಿ ।
ನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪಿರೆನೆ ತಳು
ವಿಲ್ಲದೆ ಮುನಿಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ತಸ್ಕರನೆಂದಂ ॥ ೨೯

ಪರದೇಸಿಯೆ ನಮ್ಮವರೆ
ಲ್ಲರುಮೆಂ ಮನಮಾರೆ ತೊಱೆದು ತಪಮಂ ಕೈಕೊಂ।
ಡರಪರಿಸದೆ ನೆಗಲ್ದಘಮಂ
ಪರಿಯಿಪೆನೆಂಬರ್ತಿಯಿಂದಮಿಲ್ಲಿಗೆ ವಂದೆಂ ॥ ೩೦

ಒಡವೆಯು ನಂಟರ ಮಕ್ಕಳ್
ಕಡುಗೂರ್ಪಂಗನೆಯು ತಾಯ ತಂದೆಯು ಕೂರ್ತಾಂ ।
ನಡಪಿರ್ದ ಬಂಟನೆಂದೋ
ಗಡಿಸದೆ ಮೋಹಾಗ್ನಿಯಿಂದಮೆಱುವುದು ಜೀವಂ ॥ ೩೧

ಸಂಸಾರಂ ಶಾಶ್ವತಮ
ಲ್ಲಂ ಸಡೆಯದೆ ತಪದೊಳಾದ ಕಡುಚೆಲ್ವಿಂದಂ ।
ತಾಂ ಸಂದಘಮಂ ಹರಿಸಿ ದಿ
ಟಂ ಸುರಗತಿವಡೆದು ಭೋಗಿಪ್ಪುದು ತತ್ಫಲಮಂ ॥ ೩೨

ಎಂದು ಮೆಲ್ಪಡೆ ನುಡಿದು ಕೆಲವುದಿವಸಮಲ್ಲಿರ್ದು ನಡೆನುಡಿವ ಉಣ್ಬ ಬಂದಿಸುವ ಪಟ್ಟಿರ್ಪ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ನಿಂದಿರ್ಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮಾಳ್ಪ ಭಂಗಿಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಂಮಾಡಿ ಲೋಚಿಂಗಾಱದೆ ತಪಮಂ ಕೊಳಲಂಜಿ ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಂ ಜಗುಳ್ದುಪೋಗಿ ತಲೆಯಂ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ॥ ೩೩

ವೀರಧ್ವಜಾತ್ಮಜಾತನ
ಧಾರಿಣಿಯರೆ ಸಾಗರ್ಮವೆಂಬ ಕಡುಮೋಹದಿನಾ ।

ವೀರಭಟಂ ವೈಶ್ಯಸುಖವಮಂ
ಪೊರದೆ ತಾಳ್ದಿರ್ದನಧಿಕಮೆನಿಸುವ ಮಲಮಂ ॥][1] ೩೪

ಆರತ್ನದಿನವನೀಶ
ಶ್ರೀರಮೆ ಕೈಸಾರ್ಗುಮೆಂದು ತಾಳ್ದಿದನಾಗಳ್ ।
ಘೋರಂ ಮಾಯಾತಪಮಂ
ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ಮೋಹಮುಳ್ಳರೇನಂ ಮಾಡರ್ ॥ ೩೫

[ಧರೆ ಬೆಱಗಾಗಿರೆ ಪಲರುಂ
ಕರಮುಗಿಯೆ ಜಡರ್ಗೆ ಚೋದ್ಯಮಪ್ಪಂತಿರೆ ನಿ ।
ಷ್ಠುರಮಪ್ಪ ಬಾಹ್ಯತಪಮಂ
ಧರಿಯಿಸಿದಂ ಸೂರ್ಪನಂದು ಮಾಯಾತಪಮಂ ॥ ೩೬

ಬಡಲೆಲ್ಲಂ ಬಡತನದಿಂ
ಗಡ ಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರಮಾಗೆ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಂ ತ ।
ಮ್ಮೆಡೆಗಾಣಬಾರದೆನಿಸಿರೆ
ಕಡುಗಲಿ ನಿತ್ಯೋಪವಾಸದೊಳ್ನಱೆ ನೆಗೞ್ದಂ ॥] ೩೭

ಮತ್ತಮೇಕರಾತ್ರತ್ರಿರಾತ್ರಮಹಾರಾತ್ರಷಷ್ಠೋಪವಾಸಮಾಸೋಪವಾಸಂಗಳಂ ಕರ್ಬುನಮಂ ತಿಂದರಂತೆ ತನು ಕುಂದಲುಂ, ಬಂದ ಗುಳೂಳ್ಮಿದಂತೊಡಲಸಿದಾಗಲುಂ, ಬೇತಾಳನ ಬಸಿಱಂತೆ ಬಸಿಱುಂ ಬೆನ್ನುಂ ಪತ್ತಲುಂ, ಪೞವಾವಿಯ ನೀರಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಗಡಂಗಲುಂ, ಪಾೞ್ಮನೆಯ ಗಳುವಿನಂತೆ ಬರಿಯ ಎಲ್ವುಗಳ್ ಪೊಱಮಡಲುಂ, [ಅಲ್ಪ

1 ಆ ಮಾತಿಂಗೆ ಸೂರ್ಪ್ಪನೆಂಬ ಕಳ್ಳವಾಕ್ಕುಮಾರಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಿಂದು ದೇವ ಬೇಗನಾಸಸ್ತ್ರಮಂ ತಂದಪೆನೆಂಬುದುಂ ಕುಮಾರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತಂದಡೆ ನಿನಗರ್ಧರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ವೀಳಯಮುಮಂ ಕೊಡುವುದುಂ ಪಿರಿದುಂ ಪೊಣ್ದಿ ವೀರಕುಮಾರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೂರ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಋಷಿಯರ ನಡೆನುಡಿಯನಭ್ಯಾಸಂ ಮಾಡಿ ಲೋಕಂಗಾಣದೆ ಮಾಯಾಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ (ಗ)

ಶ್ರೀವಂತನಂತೆ ನಡೆ ತಡವಾಗಲುಂ,] ಕಾಗೆದೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತೊಳಗ
ಶುಭಮುಂ [1] ಪೊಱಗೆ ರಮಣೀಯಮುಮಪ್ಪಂತು ನೆಗೞ್ದ || ೩೮

[ಒಂದೆಡೆ ಮನ್ನಣೆ ಪಿರಿದುಂ
ಬಂದಿರ್ದೊಡೆ ಕೀರ್ತಿ ಪರಿಯಲಱಿಯದು ನಯವೊ |
ದಂದಲ್ಲದೆ ಪುಗಬಾರದು
ಸಂದೊಪ್ಪುವ ಕಾಮಲಿಪ್ತಿಪುರಮಂ ಬೇಗಂ || ೩೯

ಉಪವಾಸಕ್ಕಲಸಿ ಕರಂ
ತಪಮಂ ಬಿಸುಡಲ್ಕೆ ಬಾರದವನೀತಳದೊಳ್ |
ವಿಪರೀತಮಾಗೆ ಪೆಱಗಣ
ತಪದಿಂದಲ್ಲದೆ ಪೊಗೞ್ತೆಯಾಗದು ಬೇಗಂ || ೪೦

ಆಡಂಬರದಿಂದಲ್ಲದೆ
ನಾಡವರಲ್ಕೃತರ್ ಪೂಜಿಸಲ್ಕೆಱಿ ಕೈಕೊಂ |
ಡಾಷರದಱಿಂದವಿಳೆಯೊಳ್
ಮಾಡುವೆನುಗ್ರೋಗ್ರಮಾಯಾತಪಮಂ || ೪೧

ಎಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ನಿಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮನಗರಖೇಡಖರ್ವಟಮಡಂಬ ಪಟ್ಟಣದ್ರೋಣಾಮುಖಂಗಳೆಂಬವೆಱೊಳೆಲ್ಲಂ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸಂ ಪೋದಿಂಬೞಿಕ್ಕೆ ಗೊಲ್ಲವಿಷಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಮಲಿಪ್ತಿಯುಂ ಪುಗದೆ ತತ್ಪುರಕ್ಕೆರಡುಮೂಱುಗಾವುದದಂತರದೊಳಿರ್ದ ಸುತ್ತಣ ಗ್ರಾಮಂಗಳೊಳ್ ತನ್ನಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಲಲ್ವೇಡಿ ಚರಿಯಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ ಕೆಲವಾನುಂದಿವಸಂ ಪೋದಿಂಬೞಿಕ್ಕೆ ||] ೪೨

ಕರಮುಗ್ರಮಪ್ಪ ತಪದೊಳ್
ಚರಿಯಿಸುವವರಾರಿಳಾಗ್ರದೊಳ್ತನುವಂ ನಿ |

---

1 ಕಾಗೆವೞಿಯ ಪಣ್ಣಿನಂತೊಳಗಶುದ್ಧನುಂ (ಗ)

ಷ್ಠುರಮುಮುಪವಾಸಂಗಳ
ನಿರದಿಂತೋಱೋಱೊ [1] ತವಿಸುವುನ್ನತನಾವಂ ‖ ೪೩

[ಎನ್ನೊಡಲಲ್ಲದಿದೆಂಬವೊ
ಲನ್ನಮ ನೆಱೆ ತೊಱೆದು ತನ್ನ ಸುಖಮಂ ಬಿಟ್ಟು ।
ಪೆರ್ಗನ್ನ ಪೆರ್ಗೆಬರಾರೀಗುಣಿ
ಯನ್ನ ಧರ್ಮಾರಿಣಿಯೊಳಱಿದು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಲ್ ‖] ೪೪

ಎಂದು ನಾಡೆಲ್ಲವೊಂದೆ ಕೊರಲೊಳ್ ಪೊಗೞೆ [ರೂಢಿಯಾಗಿ ಕಾವುಲಿಪ್ತಿನಗರಮಂ ಪುಗುವುದುಂ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾಗೆ ತತ್ಪುರಶ್ರಾವಕರೆಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ದು ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂ ದೂರದೊಳ್ ಕೇಳ್ವ ಮಹಾಪುರುಷರಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣಲ್ಪಡೆದೆವಿನ್ನೆಮ್ಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಾರೆಂದು ಬಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪೂಜಿಸೆ] [2] ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಬೇಗಮಾಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ತಾಱಿದೊಡಲುಮಂ ಬಳಗಡಂಗಿದ ಕಣ್ಣುಮಂ ಮಾಯಾಸಂಯಮಮುಮಂ ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ ‖ ೪೫

ಪಿರಿದುಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ತನ
ಗುರುಮುದದಿಂದುಂಟದಲ್ಲದಂದೀತಪಮಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ತನುವಂ ತಪದಿಂ
ಕರಗಿಸುವೀನಿಸ್ಪೃಹತ್ವಮಂ ತಾಳ್ದುವನೇ ‖ ೪೬

ಎಂದಾತನೊಳಾದ ಮಾಯಾವೇಷಮನಱಿಯದೆ ನಿಶ್ಚಯವೈರಾಗ್ಯಮುಳ್ಳನೆಂದು ನಂಬಿ ಭಕ್ತಿಭರತೆಯಿಂದೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ [ದೇಹಾರಮಂ ಪುಗಿಸುವುದುಂ ಮಾಯಾವಿ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನೊಳಾದ ಭಕ್ತಿಯುಮಂ ಪಿರಿದಪ್ಪಾದರಮುಮಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಬಯಕೆ ತೀರ್ದುದೆಂದು ಪೆರ್ಚಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಯುಲಿಗಿ ನಟ್ಟಂತೆ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸ್ಥಿರಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದಿಂತೆಂದಂ ‖ ೪೭

1 ನಿರದಿಂತೊಪ್ಪುವತಪದಿಂ (ಗ)   2 ಕಾವಲಿಪ್ತಿಗೆ ಬರ್ಪುದಂ (ಗ)

ಪೊನ್ನ ತೋರಣದಿಂ ದುಕೂಲದ ಸೂಸಕಂಗಳನೊಪ್ಪುವೆ
ತ್ತುನ್ನತಧ್ವಜದೋಳಿಯಿಂ ಬಿಡುಮುತ್ತಿನಿಂ ಕಡುಶೋಭೆವೆ
ತ್ತುನ್ನಯಂಬಡೆದಿರ್ದ ಚೆಲ್ವಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನೆಲ್ಲಿಯುಂ
ರನ್ನದಿಂ ಪಿರಿದುಣ್ಮೆತಿಕ್ಕಿಯಿನಿರ್ದುದೀ ಜಿನಮಂದಿರಂ ॥ ೪೮

ಮನವೊಲ್ದು ಪರತ್ರಿಯುಮೋ
ಲನವರತಂ ಮೋಹಮುಳ್ಳವಂಗೀಭವದೊಳ್ ।
ಕನಸಿನೊಳಂ ಪೊನ್ ತಾಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಕಂಡೊಡದಕ್ಕೆಬೆರ್ಚಿ ನಡುಗಲೆವೇಟ್ಕುಂ ॥ ೪೯

ನಿನ್ನ ದೇಹಾರವಪ್ಪೊಡೆ ರತ್ನಮಯಮಪ್ಪುದಱಿಂದೊಳವಂಗಿಪ್ಪುದು
ಚಿತಮಲ್ಲದು ನೀನೆಮ್ಮನಿರಿಸುವೆನೆಂಬೆಯಪ್ಪೊಡೆ ಬೇರೊಂದು ಶೂನ್ಯಾ
ಲಯದೊಳಿರಿಸುವುದೆಂಬುದುಂ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಪಿರಿದುಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಪೊಡೆವಟ್ಟೊಡಂಬಡಿಸಿದೊಡಲ್ಲಿರ್ದ ॥ ೫೦

ಗಾವಿಲತನದಿಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ
ಸಾವಪ್ಪುದು ಪುಸಿಯೆ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ ಪುಣ್ಯದಿನಿಂ ।
ತೀ ವಿಭುವಿನ ಮನೆಯುಂ ಪುಗ
ಲಾವವಂರರುಮೂಱರೆಂದೊಡುಳಿದವರಳವೇ ॥ ೫೧

ಎಂದು ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಪಂ
ಕಂಡು ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ॥ ೫೨

ಪಳಿಸಿ ಪುಗಬಾರದು ವೈ
ತ್ಯಾಲಯಮಂ ಕೃತಕದಿಂದೆ ಮಾಯಾತಪಮಂ ।
ಮೇಳಿಸಿ ಪೊಕ್ಕಂ ಮಿಕ್ಕಿಂ
ತಾಳಪಂಗೆಯ್ದು ಪುಗುವ ಗಂಡರುಮೊಳರೇ ॥ ೫೩

ಇಂತಪ್ಪ ಬಲ್ಗಾಪುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂದಂತಪ್ಪ ಕಳ್ಳರಕಳ್ಳಂ ಮೊದ
ಲಾಗೆ ಪುಗಲ್ಮಣಿದನಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂ ಭೋಂಕನೆ ನಂಟರ ಮನೆಯಂ

ಪುಗುವಂತು ಪೊಕ್ಕನೆನ್ನಂತು ಸಂದ ಕಳ್ಳರಿಲ್ಲೆಂದು ಮುಯ್ಯಂ ನೋಡಿ ಮತ್ತಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಾಳೋಚಿಸಿದನುತ್ಸುಕತನದಿಂ ಪೆಟ್ಟವೆರ್ಚಿ ಕಡುವೆಸನಂ ಮಾಳ್ಪ ಸೊಸೆ ಮಾವನ ಮಂಡೆಯಂ ಬೋಳಿಸಿದಳೆಂಬಂತೆ ರಾಗದಿಂದವಿಾ ರತ್ನಮನೀಗಳ್ ನೆಗಪಿದೆನಪ್ಪೊಡೆ ಪೋಗಲ್ಬಾರದು ಉಪವಾಸಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲರುಮಂ ನಂಬಿಸಿ ತಪದೊಳೊಳ್ಳಿದನೆನಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಂದು ಕಾರ್ಯಮಂ ನೆಗಳ್ವೆನನ್ನೆಗಂ ||] [1] ೫೪

ಸಂದ ಮಹಾನಿಸ್ಪೃಹನಿವ
ನೆಂದೆನ್ನಂ ಕಾಪಿನಾಳ್ಗಳಂ ಶ್ರಾವಕರುಂ |
ಕುಂದದೆ ವೈಶ್ಯಾನ್ವಯವಿಕ
ಚೇಂದೀವರಶಶಿ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನುಮಾದಂ || ೫೫

ಎನ್ನ ದೆಸೆಗೆ ಭಯಸ್ಥರಾಗದಂತು ಮೇಲ್ಪಡಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂದುಪವಾಸದಮೇಲುಪವಾಸಮುಮನಲಾಭದಮೇಲಲಾಭಮುಮಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ ತಾನಾಗಮುದೂರನಪ್ಪುದಱಿಂದೆನ್ನರೂಢಿಗಾರಾನುಮಱಿವರ್ಪಂದು ಪನಾನುಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಾಂ ಪೇೞದಿರ್ದೊಡೆ ಮಹಾಕಷ್ಟಮುಕ್ಕುಂ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕಿಡುಗುಮೆಂಬ ನೆವದಿಂ ಮೋನಿಯಾಗಿ || ೫೬

ತರುಣಿಯರೊಳ್ ಮಾತಾಡಂ
ತರುಣಿಯರಂ ಕಂಡೊಡುಣ್ಣನಿದಿರೊಳ್ ನಿಲೆ ಪಂ |
ಕರುಹಾಕ್ಷಿಯರಂ ನೋಡಿದೊ
ಡೆರಡಿಲ್ಲದೆ ತನಗಲಾಭಮೆಂದಿನ ದಿವಸಂ || ೫೭

ಅಂತು ಮಾಯಾಕೃತಕದಿಂದವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ [2] || ೫೮

ಪೊನ್ನೆಂದೊಡೆ ಕಿವಿಯಂ ಮು
ಚ್ಚಿನ್ನದೆ ಮಾಯಾವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ವಂ ತನ್ನಂ |

1 ದೇಹಾಂತದೊಳಿರಿಸುವುದುಮಲ್ಲಿರ್ದು (ಗ)

2 ಕೃತಕಗಂಡವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ (ಗ)

ಪೊನ್ನಾಭರಣಂ ತೊಟ್ಟವೆ
ರಿನ್ನುಱಿಯದೆ ಮುಟ್ಟೆ ಬೇಗವೊಂದುಪವಾಸಂ ॥ ೫೯

ಇಂತು ಬಕವೇಸಿತನದಿಂಮಾಯಾನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿ [1] ॥ ೬೦

ಭೋಗವನೊಲ್ದು ನೋಡನುಣಿಸೆಂದೊಡೆ ಬೆಚ್ಚುತುಮಿರ್ಪನಾರೊಳಂ
ರಾಗಿಸಿ ಮಾತನಾಡನೆರೆಯಂ ಪೆಱತಂ ಪೆಱರೇನನೆಂದೊಡಂ
ಬೇಗಮದಕ್ಕೆ ಕೋಪಿಸನಣಂ ಪೆಱರೀವ್ರೊಡವೊಲ್ವನಲ್ಲಮಿಂ
ತಾಗಳುಮಾಳಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ನಂಬುಗೆಯಾಗಿರೆ ಠಕ್ಕವೃತ್ತಿಯಿಂ ॥ ೬೧

ಅಂತೆ ಕುಱಿಯಂತೆ ಕವಿದತಲೆಯುಂ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯುಂ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಯಂತೆ ಮಾಯಾಮಾರ್ಗನುಂ ಪುಲಿಯಂ ತೋಱಾಯಿಲನುಂ ಅತ್ತಿಯಪಣ್ಗಳಂತೊಳಗಶುದ್ಧನುಂ ಬೆಟಫಲದಂತೆ ಪೊಱಗೆ ಸೇವ್ಯನುಂ ಬಂದತೊಱೆಯಂತೆ ಕದಡಿದ ಚಿತ್ತನುಂ ಮಯೂಖವ್ಯಾಘ್ರನಂತೆ [2] ಪೊಱಗೆ ಶಾಂತನುಮೊಳಗೆ ಕ್ರೂರನುಮಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಮಿರ್ಪುದುಂ ॥ ೬೨

ಜಿನಪಾದಾಂಬುಜಮಧುಪಂ
ಜಿನಸಮಯಸಮುದ್ರಚಂದ್ರನನುಪಮಗುಣಿ ಸ ।
ಜ್ಜನವಂದ್ಯಂ ವಿನಯದ ಕಣಿ
ಜಿನತತ್ವಾಂಬುರುಹಷಂಡರಂಜಿತಹಂಸಂ ॥ ೬೩

ಅಂತಪ್ಪ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯೊಂದುದಿವಸಂ ಪರದುವ್ರೋಪೆನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಪುಟ್ಟೆ ತಡೆಯದಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬಂಡಮಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಬರ್ಪರೆಲ್ಲರುಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಶುಭದಿನಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಜಿನೇಂದ್ರಾಭಿಷೇಕಪ್ಪುಮಂ ಜಿನಮಹಾಪೂಜೆಗಳುಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಪೊಱವೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ದೇಹಾರದೊಳಿರ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆವೆಂದು ತಾನವರ್ಗತಿಭಕ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂದವನೊಳಾದ ಮಾಯಾಮಾರ್ಗಮನಱಿಯದೆ ಜಿನಮಾರ್ಗದೊಳ್ ದೃಢನೆಂದು ಕಯ್ಯಂ ಮುಗಿದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೬೪

---

[1] ಮಾಯಾಪುಂಜನಾಗಿ (ಗ) [2] ಅಂಜಮುಖವ್ಯಾಘ್ರನಂತೆ (ಖ. ಕ.)

ಎಲ್ಲಿಯುಮೋರಂತೊಂದೆಡೆ
ನಿಲ್ಲದೆ ತೊೞಲುತ್ತುಮಿರ್ಪುದೆನ್ನಯ ಪುಣ್ಯಂ ।
ಬಲ್ಲಿತ್ತು ಪಲವುದಿವಸಂ
ಪಲ್ಲಟಿಸದೆ ನಿಂದಿರನ್ನೆಗಂ ಮದ್ಗೃಹದೊಳ್ । ೬೫

ನಿಮ್ಮನ್ನರಿನ್ನೆವರೆಗಂ
ಪೆರ್ಮೆಯಿನೊಸೆದಿರ್ದರೆಂದೊಡೆನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ।
ರಿಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಭ್ರಮಿಸುವೊಡೆ
ನಿಮ್ಮಡಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೆ ನೋಂತೆಂ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೬೬

ಅದುಕಾರಣದಿಂದೆನ್ನಂತು ಧನ್ಯರುಂ ಮಾನ್ಯರುಮಿಲ್ಲ ; ಸ್ಥಳಯಾತ್ರೆಗೆ ಪೋಗಿ ಬರ್ಪನ್ನೆವರಂ ನೀವೆನ್ನಂ ಪರಸುತ್ತುಮಿರ್ಪುದೆಂದು [ಬೇಡಿಕೊಳ್ವುದುಂ ಮಾಯಾವಿ ತನ್ನ ಬಗೆಗೂಡಿದುದಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟುವೆರ್ಚಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :— ೬೭

ಬಲ್ಲಾಳ್ತನದಿಂದೆಡೆದುಕೊಳ್ವಂಗೆ ಕಡಂಗೊಟ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಪ್ರಾಣಮನಿಕ್ಕಿಯುಂ ಸೆಱಗುವಮಂ ಬೆಱಗುವಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಸದ್ರತ್ನಮಂ ಕೊಳ್ವೆನೆಂದಿರ್ದನಗೆ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಪೋಗಿನೊಳಂಬಾದುದೆಂದು ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಾದವೆಱೆಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ ಪಾಲುಂ ಕೂರ್ಮೆಯುಂ ಮಱುಗಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಲೇಸಾಗವೆಂದು ತನ್ನಂ ಪ್ರಿಯಂಮಾಡಲ್ವೇಡಿ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಂಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೬೮

ವನಿತೆಯುಮಂ ನಂಟರುಮಂ
ಜನಕನುಮಂ ಪೆತ್ತ ತಾಯುಮಂ ವೃತ್ತಿಯುಮಂ ।
ಮನಮುರಿದು ತೊಱೆದು ತಪಕಂ
ತನುವಂ ತಂದೊಡ್ಡಿ ಸೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತಂ ಪದಪಿಂ ॥ ೬೯

ಬಂದೆಡೆಯೊಳ್ಮೋಹೋದಯ
ದಿಂದಂ ಪತ್ತಿರ್ಪನೆಂಬನುಂ ಸುಖಮಂ ಪೊಂ ।

ದೆಂದುಂ ಪಾಟಿಸುತಿರ್ಪನು
ವೆಂದುಂ ಸುರಲೋಕಮೆಯ್ದಲಾಱನಮೋಘಂ ॥ ೭೦

ಅದಱಿಂದೆಮ್ಮಂತಪ್ಪ ನಿಸ್ಪೃಹರ್ಗೆ ಕೂಟಿಂಗಾಟಿಸಿ ವೈ ಸುಖಮಂ ಪಾಟಿಸಿ ಮನ್ನಣೆಗಾಸೆಗೆಯ್ದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪತ್ತಿಕೊಂಡಿರಲಾಗದು; ಕಡುಮೋಹದಿಂದಿರ್ದೊಡಪ್ಪುಡೆ ಮೇಲೆ ಗತಿವಡೆವುದರಿದು; ನೀಮೆನಗೆ ಭಕ್ತರಪ್ಪುದಱಿಂ ಪುಣ್ಯವೃದ್ಧಿಯುಂ ಮಾಡಲೆಂದಿನ್ನೆವರೆಗಂ ಪರಿಸುತು ಮಿರ್ದಪೆದಂ ಪುಸಿಯೆಂಬಿರಪ್ಪೊಡೆ ನಮ್ಮ ಮುನ್ನಿನ ನಡೆವಳಿಯುಮಂ ನೀಮೆ ಬಲ್ಲಿರೆಮಗಿಪ್ಪುದಿಷ್ಟಮಿಲ್ಲ; ದೇಶದೇಶದೊಳಂ ವಿಹಾರಿಸಿ ಕಾಲಮಂ ಕಟಿಪಿ ತಪೋವೃದ್ಧಿಯುಂ ಮಾಡುವುದೆ ಮನದೊಳರ್ತಿಯೆನೆ ವೈಶ್ಯ ಪ್ರಧಾನನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೭೧

ಮೊಲೆಗಳಮೇಲಿರ್ದುಂ ಪೆ
ರ್ಮಲೆಗಳ ಮೇಲಿರ್ದರಧಿಕಗುಣಗಣಯುಕ್ತರ್ ।
ಮಲೆಗಳ ಮೇಲಿರ್ದುಂ ಪೆ
ರ್ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲಿರ್ದರಧಿಕದುಶ್ಚಾರಿತ್ರರ್ ॥ ೭೨

ಜಲದೊಳಗಿರ್ದುಂ ತಾವರೆ
ಜಲಮಂ ಪೊರ್ದುವುದೆ ಚಾರುಚಾರಿತ್ರಯುತರ್ ।
ಮಲರಹಿತರ್ನಿರ್ಮಳರು
ಜ್ಜ್ವಲರೆನಿಸುವರೆತ್ತ ಪೊಕ್ಕೊಡಂ ಕೆಟ್ಟಪರೇ ॥ ೭೩

ನೀಮೊಳ್ಪದರೆಂಬುದನವ
ನೀವಳಯದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನೆಗಳ್ವೆನಿ ॥
ವ್ಮಾವರಕಾಯಕ್ಲೇಶಮೆ
ಭಾವಿಸಿ ನೋೞ್ಪಂತು ತಾನೆ ಪೇೞದೆ ನಯಮಂ ॥ ೭೪

---

1 ಮೊಲೆಗಳ (ಬ. ಕ.)

ಅದಱಿಂ ನಿಮ್ಮಂತಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷರೆಲ್ಲಿರ್ದಪ್ಪೊಡೇಂ ಪುಣ್ಯೋಪಾರ್ಜಕರಲ್ಲದೆ ಪಾಪೋಪಾರ್ಜಕರ ನೆಗೞ್ತೆಯಿಲ್ಲದು; ನೀವೆನಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ದಿರಪ್ಪೊಡೆನ್ನ ಮಾತಂ ಸಲಿಸಿಮೆಂದು ಪಲವುಸೂೞ್ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ವ್ರತವಿಶೇಷದಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಮೊಡಂಬಟ್ಟಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂ ಸಂತೋಷದಿಂ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮಱುದಿವಸಂ ಪರಿಗ್ರಹಸಂಬಂಧಿಗಳ್ಗಂ ಪೆಂಡರ್ಗಂ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಮುಮಂ ದಾನಮುಮಂ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ಮಾಡುವುದೆಂದ ಪ್ಪೈಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋಗಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ಮಾಯಾಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥] [1] ೭೫

ಪಿರಿದಪ್ಪ ದುಃಖಮೆಂದೋ
ಸರಿಸದೆ ಸೆಡೆದಿರದೆ ಬಿಟ್ಟು ವೈಸುಖಮಂ ಭಾ ।
ಸುರಮಪ್ಪ ರತ್ನಕಾಂಕ್ಷೆಯಿ
ನರಿದೆನಿಸುವ ತಪದೊಳಿನ್ನೆವರೆಗಂ ನವೆದೆಂ ॥ ೭೬

ಇನ್ನಿರಲಾಗದಬ್ಬೆ ಬೇಱುವುದವರೆಯು ಪಿಟ್ಟೆಂಬಂತೆನ್ನ ಬಗೆಗೊಡಂಬಟ್ಟಂತೆ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಂ [ಪೋದನೊಳ್ತವಸರಮಾಯ್ತೆಂದು ನಡುವಿರುಳಪ್ಪಾಗಳ್ ಕಾಪಿನ ಕಱಿತಕಾರರ್ ಮಱೆದು ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವುದನಱಿದು ಮೆಲ್ಲನೆೞ್ದು ಗರ್ಭಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮುಕ್ಕೊಡೆಯೊಳರ್ದ ವೈಡೂರ್ಯಮಾಣಿಕಮಂ ನೋಡಿ ॥] [2] ೭೭

ನಿನ್ನಕತದಿಂದೆ ನವೆದೆಂ
ನಿನ್ನಂ ನಡೆನೋಡಿ ಸುಖಮನಱಿದೆಂ ಮತ್ತಂ ।
ನಿನ್ನಿಂದಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮ
ಹೋನ್ನತಿಯಂ ಪಡೆವೆನೆಂದು ದುಃಖಂಬಟ್ಟಂ ॥ ೭೮

1 ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಸೆಟ್ಟಿ ಪೊಱವೀಡುವಿಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ ಮಾಯಾವಿ ತನ್ನಬಗೆದ ಬಯಕೆ ಕೈಗೂಡಿದುದಕ್ಕೆ ಪೆರ್ಚಿ (ಗ)

2 ಪೋದನೊಳ್ತತ್ತಪ್ಪವಸರಮಂ ನೋಡಿ (ಗ)

ಕಡುತಪದಿಂದಂ ದೇಹಂ
ಬಡವಾದುದು ನಿನ್ನ ದೂಸಱಿಂ ಧರೆಯುರೆಯುಂ ।
ಪಡೆವೆಂ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯೊಳ್
ತಡೆಯದೆ ಕೂಡಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ॥ ೭೯

ಎಂದು [ತ್ಸಾಹದಿಂ] ಮೆಯ್ಯುಱಿಯದೆ ರತ್ನದೊಡನೆ ನುಡಿದು ಪೆಱರ್ಕೇಳದಂತಾಟಿಸಿ ಕೀಲಂ ಕಳದು ನೆಱಕ್ಕೆ ಬೀೞಲೀಯದೆ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡು ತಳದೊಳಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ ॥ ೮೦

ಉರದೊಳಮರ್ಚಿಕೊಂಡು ತಲೆಯೊಳ್ಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೆ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮಾ
ಣ್ದಿರದತಿಮೋಹದಿಂ ನೊಸಲಮೇಲೆ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಮಿಟ್ಟುಕೊಂ
ಡಿರದದನಕ್ಕರಿಂದಡರೆ ಭಾವಿಸಿ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಚಕ
ರಮವನೀತಳಂ ತನಗೆ ಸಾರ್ದವೊಲೊರ್ಮೊದಲುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದಂ ॥ ೮೧

ಅಂತು ರಾಗರಸದಿಂ ಪೊಂಗಿ ತಡೆದು ತಿಳಿನೀರನುಂಡುದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂತೆ ತನ್ನ ಕೈಕೊಂಡು ನಮೆದ ಕಡುದುಃಖಂ ಸಫಲ ಮಾಯ್ತೆಂದು ತನ್ನೊಳ್ ನುಡಿದು ॥ ೮೨

ಸುರರಾಜಂಗಂ ಭೇದಿಸ
ಲರಿದೆನಿಸುವ ದಿವ್ಯರತ್ನಮೆನಗವಯವದಿಂ ।
ದೊರೆಕೊಂಡುದು ವೀರಮಹೀ
ಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಪಡೆವೆನುರ್ವರೆಯುರೆಯುಂ ॥ ೮೩

ಸ್ಫುರಿಯಿಪ ಸದ್ರತ್ನಮನಿದ
ನರಸಂ ಕೇಳ್ದೊಡನೆ ತಾಂ ತನ್ನಾಬ್ಬೆ ।
ರ್ವರೆಯುರೆಯನೀವೆನಿತ್ತೊಡೆ
ಧರೆಯುರೆಯುಂ ಸುಖದೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಭೋಗಿಸುವೆಂ ॥ ೮೪

ಮನಕೆವಂದ ಹಯಂಗಳಂ ಮದಸಿಂಧುರಂಗಳನೇಱುವೆಂ
ಮನಕೆವಂದ ನವಾಂಬರಂಗಳನರ್ತಿಯಿಂದುಡುವೆಂ ಕರಂ
ಮನಕೆವಂದ ಸುಗಂಧವಸ್ತುವನೞ್ಕಱಿಂದಮೆ ಪೂಸುವೆಂ
ಮನಕೆವಂದೊಳುವೆಂಡಿರೊಳ್ನೆರೆವೆಂ ಮನಂಬಿಡೆ ನಿಚ್ಚಲುಂ ॥ ೮೫

ಎಂದು ತೋರ್ಗಾಣದೆ ಕೆಪ್ಪರ್ಗಳದು ನಗಿಸುವೆಗ್ಗನಂತೆ ಮುಂದಣ ತನಗಪ್ಪ ರಾಜ್ಯವಿಭೂತಿಯನಾಳೋಚಿಸಿ ಸೊಡರಂ ಕಳದು ಪೊಱ ಮಟ್ಟು ಪೋಪುದುಂ ಕರ್ಮವಶದಿಂ ಖಲ್ವಾಬಿಲ್ವಸಂಯೋಗದಂತೆ ಪೊಱ ಲೊಳಗೆ ತೊೞಲ್ವರಸನ ತಳಾಱರೋಡುವ ಮಾಯಾವಿಯ ಕೈಯೊಳ್ಬಾಲಾರ್ಕನಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ರತ್ನದ ಬೆಳಗಂ ಕಂಡು ಕಳಕಳರವಮಂ ಮಾಡುವುದುಂ ॥ ೮೬

ಒಳಗಿರ್ದ ಬಂಟರಾಕಳ
ಕಳಕ್ಕೆ ಭಯದಿಂದಮೆರ್ದೆದೇನೆಂದಾಗಳ್ ।
ನೋೞ್ಪುದುಮೊಳಗು
ಜ್ಜ್ವಳಿಸುವ ಸೊಡರಿಲ್ಲದೆಯ್ದೆ ನಂದಿರೆ ಮನದೊಳ್ ॥ ೮೭

ನೊಂದು ದೇಹಾರದ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ತಡವರಿಸಿ ನೋಡಿ ಮಾಯಾವಿಯಂ ಪಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಕಾಣದೆ ಠಕ್ಕನೆಂದಱಿದು ರತ್ನದ ದೆಸೆಗೆ ಭಯಸ್ಥರಾಗಿ ಸೊಡರಂ ತರಿಸಿ ನೋಡಿ ದೇವರ ಮುಕ್ಕೊಡೆಯೊಳಿರ್ದ ವೈಡೂರ್ಯಮಾಣಿಕಮಂ ಕಾಣದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ತಾಮುಂ ತತ್ಪುರದ ತಳಾಱರುಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಯಿನ್ನೆತ್ತ ಪೋದಪೆಯೆಂದು ಬೆನ್ನಟ್ಟೆ ತಗುಳ್ದುವುದುಂ ಖಳಲ್ ಖಳಲ್ ತೊಪ್ಪುತೊಪ್ಪು ಛಳಲ್ ಛಳಲೆಂದು ಕೊಳ್ವ ಬಡಿಗಂ ಚಳಿತು ॥ ೮೮

ಒಟ್ಟೈಸಿ ಪೋಗಲರಿದೊಣದೊಣ
ಒಟ್ಟೆಯ ಕಿಱುಗಲ್ಲ ಬಡಿಯ ಕೋಳಿಂದಂ ಕಾಲೆ ।
ಕೆಟ್ಟುವು ಜವಜವನಾದುವು
ನೆಟ್ಟನೆ ವೈಸತ್ತೆನೆಂದು ಕಡುಭಯದಿಂದಂ ॥ ೮೯

ಅತ್ತಲುಮಿತ್ತಲುಮೋರ್ವೋ
ಯೆತ್ತಲುಮಾತಂಗೆ ಕೂಪಮಂ ತೆಱದಂತಾ ।
ಯ್ತೊತ್ತುತ್ತೆ ಮೊತ್ತುಪೆ ತೆಱದಿಂ
ದತ್ತಿತ್ತಲ್ ಮಿಡುಕಬಾರದವೆಗುದ್ಧತೆಯಿಂ ॥ ೯೦

ತಡೆದಿಲ್ಲಿ ನಿಂದೆನಪ್ಪೊಡೆ
ಮಡಿವಾದಪುದುಱುವೆನಪ್ಪೊಡೆಲ್ಲೆಡೆ ಮುಂದೊಂ ।
ದಡಿಯುಂ ತೆಱಪಣಮಿಲ್ಲೀ
ಯೆಡೆಗಾವುದುಪಾಯಮೆಂದು ಮಾಯಾಪುಂಜಂ ॥ ೯೧

ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರಳಯಮಂ ಕವಿದಂತೆ ದುಃಖಂಬಟ್ಟು ಪಲವು ನಾಯ್ಗಳ ನಡುವಣ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ನಡುನಡುಗಿ ॥ ೯೨

ಜಡಿದುಂ ಬೈದುಂ ಮೋಹದಿ
ನೊಡಗೊಂಡುಣ್ಬವರೆ ಲೇಸು ದಿಟಮೆಂಬೀ ನಾ ।
ಣ್ನುಡಿಯಂತೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ
ಮಡಿಪದುಪಾಸಕರೆ ಲೇಸು ಒಗೆವೊಡೆ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೯೩

ಅದಱಿಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯಪ್ಪ ಜಿನಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಪ್ಪೊಡೆ ಪರಮಶ್ರಾವಕನೊಂದಿಱುಂಪೆಯ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಂ ಮೊದಲಾಗೆ ತಪ್ಪಲಱಿಯದಾತನೆನ್ನಂ ಕಂಡೊಡೇಗೆಯ್ದುಂ ಕೊಲ್ವನಲ್ಲೀನಿಷ್ಠುರನಪ್ಪ ತಳಾಱನ ಕೈಯೊಳ್ ಕಡಿಗಂಡಮಾಗೆ ಜೇಱೇಱೆ ಪೊಯ್ಸಿಕೊಂಡು ಸಾಯದೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಮಱೆಯಂ ಪುಗುವೆನೆಂದು ಪೊಱಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನ ಬೀಡಂ ನೋಡಿ ಪೊಕ್ಕು ಜಿನಧರ್ಮನಿರ್ಮಳನ ಮಱೆಯಂ ಪುಗುವುದುಂ ಸೆಟ್ಟಿ ಮಾಯಾವಿಯ ಮುನ್ನಿನ ತಪದೊಳಾದ ಸಾಧುತ್ವಮುಮಂ ಬೞಿಕ್ಕಮಾದ ದುರ್ಜನತ್ವಮುಮಂ ಕಂಡು ಬೆಱಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೯೪

ನಾಡಾಡಿಯನಾಡುವರೊಳ್
ಕೂಡುವೊಡದು ದೋಷಮಲ್ಲಮದು ಕುಕ್ಕುಟಮಂ ।
ಮೂಡುವರೊಳ್ಪಂಬುಗೆಯಿಂ
ಕೂಡಿದೊಡೇನಾನುಮೊಂದು ದೋಷಂ ಸಾರ್ಗಂ । ೯೫

ಧರೆಯೊಳ್ ವಿವೇಕಿಯೆನಿಸುವ
ಪುರುಷಂ ಪೆಂಡಿರೊಳಮರ್ಥದೊಳಮಿನ್ನೆಂತ ।
ಪ್ಪುರುಷಮಂ ನಂಬಿರಲಾಗದು
ಪರವಶದಿಂದೆಂಬ ನೀತಿಯೊಳ್ ಪುಸಿಯುಂಟೇ ॥ ೯೬

ಬೆಸನಿಯ ಸತ್ಯಮುಂ ಖಳನ ಧರ್ಮಮು ಮೂರ್ಖನ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಮುಂ
ಪುಸಿವನ ಶೌಚಮುಂ ಬಡವನಪ್ಪನ ಭೋಗಮುಮಾಜಿರಂಗದೊಳ್
ಕುಸಿವನ ವೀರಮುಂ ಬಧಿರನಪ್ಪನ ಕೇಳ್ವಿಯುಮಾಯತಿಕ್ಕೆಯುಂ
ಬಿಸುಟನ ಕೀರ್ತಿಯುಂ ವಿಟನ ಶೀಲಮುಮುರ್ವಿಯೊಳೊಪ್ಪಲಾರ್ಪವೇ॥

ಕುರುಡನ ಕಾಣ್ಕೆಯುಂ ವನಿತೆಯರ್ಗಳಸಿರ್ಪನ ರಾಜ್ಯಮುಂ ಮನಂ
ಮುರಿವನ ಧೈರ್ಯಮುಂ ಪತಿಗೆ ಮಾರ್ಮಲೆದಿರ್ಪನ ಸಜ್ಜನಿಕ್ಕೆಯುಂ
ಪರಮಜಿನಾಗಮೋಕ್ತಿಯನೆ ಮಾಣದೆ ಭಾವಿಸದಾತನೋದು ಭಾ
ಸುರತರಮುಂ ಮಹಾಗುಣಮುಮೊಪ್ಪವು ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ನಿರಂತರಂ ॥೯೭

[ಚರಿತಪುರಾಣಮನಱಿಯದೆ
ತುರಿಪದಿನಧ್ಯಾತ್ಮಿಯಾಗಿ ನೆಗೞ್ವನ ತಪಮುಂ ।
ಮರುಳನ ಸಿರಿಯುಂ ಪಂದೆಯ
ಬಿರುದುಂ ಸುಖಮಾಗಲಾಱವೆಂದುಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ॥] ೯೯

ಸಿದ್ಧಾಂತಮನಱಿಯದೆ ಪಿರಿ
ದುದತೆಯಿಂ ಗೊಂಬತನದಿನಧ್ಯಾತ್ಮಮುಮಂ । 1

1 ಅನ್ಯಾಗಮುಮಂ (ಗ)

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿನೋದುವೆ ಕಡುನಿ
ರ್ಬುದ್ಧಿ ಮಹಾಸುಖಮನೈದಲಾಱಿಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೦೦

ಮೊದಲೊಳೋದದೆ ರಾಗದಿಂ ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗಮನರ್ತಿಯಿಂ
ತುದಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮನೋದುವಾತನುಮಾಜಿಯೊಳ್ ಸಲೆ ಕೈದುವಿ
ಲ್ಲದೆ ಕಡಂಗಿ ವಿನೋದದಿಂ ಪುಗುವಾತನುಂ ನೃಪಕಾಂತೆಯುಂ
ಪಡೆದು ಕಾಮಿಸಿ ನೋಡಿ ಪೊರ್ದುವ ಗಾಂಪನುಂ ಮರುಳಲ್ಲನೇ ॥ ೧೦೧

ಆಗಮಮನಱಿಯದ ತಪಮುಂ
ರಾಗಿಯೆನಿಪ್ಪವನ ರಾಣಿವಾಸದ ಕಾಪುಂ ।
ವೇಗಿಯ ಕೆಳೆಯುಂ ಬಡವನ
ಭೋಗಮುಮತ್ಯಂತದುಃಖಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ ॥ ೧೦೨

ಲೋಭಿಯ ಕೋಡುಂ ಪದಪಿಂ
ದೀಭವದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮಱುಗಿ ಕುದಿವನ ತಪಮುಂ ।
ಲಾಭಮನಱಿಯದ ಪರದುಂ
ಶೋಭಿಸಲಾರ್ತಪುವೆ ಬಗೆವೊಡವನೀತಳದೊಳ್ ॥ ೧೦೩

ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕಲ್ಲೆಯುಂ ಕವಿಲೆಯು ಮಾಗಿ ನೆರವಿ ಪೆಱಗೆ ಬರೆ ಪುರದ ತಳಾಱರುಂ ತನ್ನ ದೇಹಾರದ ಕಾಪಿನ ಬಂಟರುಂ ಕಳ್ಳನಿಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕನೆಂದು ಬೀಡಿನೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಗುಡಿಗೂಡಾರಂ ಗಳೊಳಂ ಬೆಟ್ಟಾಗೊಟ್ಟರ್ದ ಪೇಱನಿಟ್ಟೆಡೆಗಳೊಳಂ ಕೊಟ್ಟಗೆ ಯೆತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಿಗಳೊಳಂ ಪುಂಜಿಸಿದ ಚೀನದ ದಿಂಡುಗಳೊಳಂ ಪಾಸಿನೆಡೆ ಗಳೊಳಂ ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಕಿನೊಳ್ ನೋಡುತ್ತುಂ ಕಳಕಳರವದಿಂ ಬಿದಿರುಂ ಬುತ್ತಿಯುಂ ಪಾಸುಂ ಪೊಕ್ಕುಂ ತಿಗುರಿಯುಂ ಬುಗುರಿಯುಂ ಜಾತಿಯುಂ ಭೀತಿಯುಂ ಆಗೆ ಪರಿವಾಗಳವರಂ ವಣಿಗ್ವಂಶಲಲಾಮಂ ಕಂಡು ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ ॥ ೧೦೪

ಈಪಾತಕನಪ್ಪೊಡೆ ಮು
ನ್ನೀಪುರದೊಳ್ ಪಿರಿದು ಕೀರ್ತಿಯುಂ ತಪದಿಂದಂ |
ವ್ಯಾಪಿಸಿದಂ ಪಲರಿಂದಂ
ಪಾಪಾಂತಕನೆನಿಸಿ ನೆಱೆಯೆ ಕೈಮುಗಿಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೦೫

ಮೊದಲೊಳ್ ಮುಳ್ಳಿನ ಮೊನೆಗಳ್
ಮೃದುವಪ್ಪುವು ಬೞಿಕೆ ಬೆಟ್ಟಿತಪ್ಪುವು ಖಳರುಂ |
ಮೊದಲೊಳ್ ಗುಣಿಯೆನಿಸಿರ್ಪರ್
ತುದಿಯೊಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಮಾಯೆಯುಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವರ್ ॥ ೧೦೬

ಪೊಳ್ಳುಂ ಬಿತ್ತುಂ ಸಸಿಗಳು
ಮೊಳ್ಳೆದುವೆನಿಸಿರ್ಪವೆಯ್ದೆ ಫಲದೊಳ್ ತೋರ್ಕುಂ |
ಪೊಳ್ಳಪ್ಪುದು ಪೊಳ್ಳುಂ ಕರ
ಮೊಳ್ಳೆದುವೆನಿಸಿರ್ಪ ಬಿತ್ತು ಧಾನ್ಯಮುಮಕ್ಕುಂ ॥ ೧೦೭

ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಾಣಿಗಣ ಚೇಷ್ಟೆಯು
ನಲ್ಲದೆ ಪೇಟೊಳಗನಱಿವನಾವನೊ ! ಮರನೇ |
ಕಲ್ಲೇ ಬಿದಿರೇ ಸೀಳ್ದಂ
ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಟ್ಪಂತೆ ನೋಡೆ ಮಾನಿಸರೆರ್ದೆಯುಂ ॥ ೧೦೮

ಇವನಪ್ಪೊಡೆ ತಾನೊರ್ಮರ
ತವುಡಿಂಗಂ ಪೋಗನಿವನ ಕತದಿಂದಂ ತ್ರೈ |
ಭುವನಂಬಡೆವೀಧರ್ಮಮ
ನವಿವೇಕಿಗಳಘಸಮನ್ವಿತರ್ಕಿಡೆನುಡಿವರ್ ॥ ೧೦೯

ಅದು ಕಾರಣದಿಂದಿವನ ಪೋದ ಪೋಗಂ [1] ಮಾರಿಯುೞಿಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪೞಿಯಾಗವಂತೆ ನೆಗಳ್ವೆನೆಂದು ಪಿರಿಯ ಮಣೆಯ ಮೇಲಾತನನಿರಿಸಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಮಾಯಾವಿಯ ಕಾಲನೊತ್ತುತ್ತು

ಮಿರ್ಪುದುಮೆನ್ನೆಗಂ ತಳಾಱನಾಯಕಂ ಪರಿತಂದು ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಭೋರೆನೆ ಪೋಗಿ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲನವಷ್ಟಂಭದಿಂ ನೀಡಿ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದಿರ್ದ ಕೃತಕವೇಷಧಾರಿಯುಮಂ ಕಂಡು ॥ ೧೧೦

ನೀವೇನೆಂದೀತಸ್ಕರ
ಕೀವಿಲಚರಣದ್ವಯಂಗಳಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ ।
ಧ್ಭವದಿನೊತ್ತುತ್ತಿರ್ದಿರೊ
ನೀವಱಿಯಿರೆ ಚಪಳನಾಡಿದಾಟಮನಿನ್ನುಂ ॥ ೧೧೧

ಸಿತಗಂ ಮಾಯಾತಪಮಂ
ಕೃತಕದಿನಱಿಯಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮೇಳಿಸಿ ಪೆಱರು ।
ನ್ನತರತ್ನಮನೊಯ್ದಪನು
ನ್ನತಿಯಿಂ ದುರ್ಜನರನಿನ್ನರಂ ಕಂಡಱಿಯೆಂ ॥ ೧೧೨

ಪೊಱಗೀ ಖಳನಂ ಕಂಡೊಡೆ
ಪೆಱದೆಗೆಯದೆ ಸಂದಿಸಂದಿಯುಂ ಪರಸಿಂದಂ ।
ತಱಿಯೆನೆ ಗರಗಸದಿಂದಂ
ಕೊಱಿಯೆನೆ ಖಳನಿಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು ಬದುಕಿದನಿನ್ನುಂ ॥ ೧೧೩

ಆಶ್ವಾಸಂಗುಡದಿವನಂ
ನಿಸ್ವನಮಜ್ಞಾನಿಯುಂ ಮಹಾಪಾತಕನಂ ।
ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕನನವು
ರೇಶ್ವಗನಿಭವಿಭವ ತಡೆಯದೊಪ್ಪಿಸು ಬೇಗಂ ॥ ೧೧೪

ಮಹಾಮಾಯಾವಿಯು ತುಡುಗುಗೊಂಡ ತೊಟ್ಟನಂತೆ ಬಾಯುಂ ತೆಱೆದುಕೊಂಡು ತಾನಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಣ್ಣೆಯುಂ ತಿಂದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಱೆವೊಕ್ಕು ನುಣ್ಣನಿರ್ದಪನೆಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ

ಸೆಟ್ಟಿಗಂಜಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ತೆಗೆಯಲ್ಕಣದಿರ್ಪುದುಂ, ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತ ಸೆಟ್ಟಿ ತಳಾಱನಾಯಕನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ವಂತಾಗೆ ಗಂಭೀರನಾದದಿಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೪

ಪುರದೊಳಗೆ ಕೆಟ್ಟುದೇಂ ತ
ಸ್ಕರನಾವಂ ಕಳ್ದು ತಂದ ಧನಮಾವುದು ನಿ ।
ಷ್ಠುರತನದಿಂದೀ ಪೆರ್ವಡೆ
ವೆರಸು ಮಹಾನೆರವಿವೆರಸು ಕಟ್ಟಾಳ್ತನದಿಂ ॥ ೧೧೫

ಪರಿತಂದು ಪೊಕ್ಕಱಸುವೊಡೆನ್ನ ಬೀಡು ಕೊಟ್ಟಮಲ್ಲದು ನೀನಿಂದು ಕತ್ತಲೆಯುಂ ತಿಂದ ಪಸುವಿನಂತಾನುಂ ಮೆದ್ದುಗುಣಿಕೆಯುಂ ತಿಂದ ಮಾನಿಸನಂತೇನುಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆನ್ನೊಡಮೆಯನೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ತರ್ಪ ಬಡಸಾದುರುಷಿಯುಂ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದೆಯಿಂತೀ ಸಾಧು ತಪಸ್ವಿ ನಿಶ್ಚಯಂ ಕಳ್ಳನಪ್ಪೊಡೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೆಸೆಗೆ ಪೋಗದೆನ್ನ ಬೀಡನೇಕೆ ಪುಗುವನದಱಿಂದಮೆಱಿಯಲ್ವೇಡಾ ॥ ೧೧೬

ಪಿರಿದುಂ ಕಾಲಂ ನೀನೀ
ಪುರಮಂ ಜೀಯೆನಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಗಂ ತೇಜಕ್ಕಂ ।
ಬಿರುದಿಂಗಂ ಪೆಂಪಿಂಗಂ
ಕರಮೊಳ್ಳಿದನೆನಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದೆಯಿನ್ನೆವರಂ ॥ ೧೧೭

ಮುನ್ನಮಿಂತಪ್ಪ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿತನಮಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ಬುದ್ಧಿವಂತರುಂ ಪೆರ್ವಯ್ತುಂಗೊಂಡರಂತೆ ಬಡಸಾದುವಂ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದುದಕ್ಕಿಮಗೆ ಪಿರಿದುಂ ವಿಸ್ಮಯಮಾದಪುದೆಂಬುದುಂ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ತಳಾಱನಾಯಕಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೮

ಈ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನಪ್ಪೊಡೆ
ಕೇವಳಮೇ ಬುದ್ಧಿಯೆಡೆಗೆ ನೂರ್ಮಡಿ ಮಿಕ್ಕಂ ।

ದೇವೇಶನುಮಂ [1] ಬಗೆವೊಡೆ
ಭೂವಿನುತಂ ಕಳ್ಳನಪ್ಪವಂಗೆಱಗುವನೇ ॥ ೧೨೦

ಅನುಪಮಗುಣಿಯೆಂದಸ್ಮ
ಜ್ಜನಪಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಕೈಮುಗಿಪಂ ।
ಜಿನಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಗೆಂದೊಡೆ
ಜಿನಭಕ್ತಂ ಕಳ್ಳನಪ್ಪವಂಗೆಱಗುವನೇ ॥ ೧೨೧

ಅಂತಲ್ಲದೊಡಂ ॥ ೧೨೨

ಈತಂ ತಸ್ಕರನಪ್ಪೊಡೆ
ಭೀತಿಯಿನತ್ತಿತ್ತಲೋಡುಗಲ್ಲದೆ ದಿಟವಿಂ ।
ಶೀತನ ಬೀಡಂ ಪುಗುವನೆ
ಮಾತೇನೀಸಾಧು ಕಳ್ಳನಲ್ಲಂ ಶುದ್ಧಂ ॥ ೧೨೩

ಎಂದಿದೆಲ್ಲಮೆನ್ನ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿತನಮೆಂದು ತಳಾಱನಾಯಕಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಯನೆ ಮಗುಳ್ದು ಸಿರದೆ ಪೋದಂ ; ಪೋಪುದುಂ ನೆರೆವ ನೆರ ವಿಯೆಲ್ಲಂ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೨೪

ಸೆಟ್ಟಿಯ ಪೇಳ್ಕೆಯಿನೊಯ್ಯನೆ
ನೆಟ್ಟಗೆ ವೈಡೂರ್ಯರತ್ನಮಂ ತರ್ಪನನೆ ।
ಬಿಟ್ಟು ಖಳನೆಂದು ಕಲ್ಲಿಂ
ದಿಟ್ಟು ಕುಕಿಲಾರ್ದು ಬಱಿದೆ ನೋಡ ತಳಾಱಂ ॥ ೧೨೫

ಕೊಂಡಂ ಮುನ್ನೆಂದು ತಳಾಱನಾಯಕನ ಪೊಲ್ಲಮೆಯನೆಲ್ಲಂ ಭೋರೆಂದುಲಿಯುತ್ತುಂ ಪೋದರಿತ್ತಲ್ವಣಿಗ್ವಂಶತಿಲಕಂ ಮಾಯಾವಿಯ ನೇಕಾಂತಕ್ಕುಯ್ದು ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೨೬

---

1 ದೇವೇಶ್ಯನುಮಂ (ಬ. ಕ.) ಸುಮೈಶ್ಯನುಮಃ (ಗ)

ಕರಮಲ್ಲದೆಯ್ದೆ ನಿನ್ನಂ
ಪುರಮೆಲ್ಲಂ ಕೊಂಡು ಕೊನೆದು ದೇವಂ ದಿಟದಿಂ ।
ನಿರುತಮಿವನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸು
ತಿರೆ ಗುಣಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ಪುರಿಯೋಡಾದೈ ॥ ೧೬೭

ಬಿತ್ತಲ್ಲದದು ಫಲದೊಳಱಿಪಿತ್ತಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಯಂತೆ ತಪದಿಂದಂ ಗುಣದಿಂದಂ ಪುರದೊಳ್ ಪಲವುದಿವಸಂ ಮೆಚ್ಚಾಗಿರ್ದಲ್ಲಿಯುಂ ಬಂದುವೋದೈ; ಆನೆಯುನೇಱಿರ್ದಲ್ಲಿಯುಂ ಬೇರಂಟಿಯುಮಾಯ್ದೈ; ನಿನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾತಕರುಂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರುಂ ಮಾಯಾವಿಗಳುಮಿಲ್ಲ; ಬೆಕ್ಕು ಪಾಲನಲ್ಲದೆ ಮೇಲಣ ಬಡಿಯುಂ ಕಾಣದೆಂಬಂತಿಲ್ಲಿಯ ಸುಖಮನೆ ಬಗೆದೆಯಲ್ಲದೆ ಮೇಲುಭವದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಮಂ ಬಗೆದೆಯಿಲ್ಲಂ. ಅನ್ಯಾಯದೊಳ್ಪಡೆದರ್ಥಂ ನಡುನೀರೊಳಿಕ್ಕಿದೊಡಂ ಕಿಡುಗುಮೆನ್ನ ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಸುಪಾತ್ರದಾನದ ಫಲದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದೀ ಮಹಾನರ್ಘ್ಯರತ್ನಂ; ಕುತ್ಸಿತನಪ್ಪೀನಿನಗೆನಿತಾಪತ್ತುವಟ್ಟೊಡಂ ದುಃಖಮೆ ಕೈಸಾರ್ಗುಮಲ್ಲದೆ ರತ್ನಂ ಕೈಸಾರಲಱಿಯದು; ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ಪಕ್ಷಮಿಲ್ಲದೊಂದೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದೆಱಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿದೊಡಂ ನೀರ್ ಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಂದು ತೊಱೆಕೆಱೆಭಾವಿಗಳೊಳ್ ತೀವುವಂತೆ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳುಂ ತೆರಳ್ದು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರಂ ಬಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರೊಳ್ ನೆರೆಗುವಂತು ತೊಱೆಕೆಱೆಭಾವಿಯ ನೀರೆಲ್ಲಂ ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂ ಸಾರ್ದು ಸಮುದ್ರದೊಳ್ಕೂಡುವಂತೆ ಅಲ್ಪಪುಣ್ಯರ ವಸ್ತುಗಳುಂ ತೆರಳ್ದು ಮಹಾಪುಣ್ಯಾಧಿಕರೊಳ್ನೆಲಸುಗುಮದುಕಾರಣದಿಂ ॥ ೧೬೮

ಸಾವುದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೈ
ಕೇವಲಪರಮಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ಕೇಡಾಂ [1] ।
ಶ್ರಾವಕನಪ್ಪುದಱಿಂದಂ
ಕೀವಿಲಿ ನಿನಗೊಂದು ಕಂಟಕಂ ಪೋಯ್ತೀಗಳ್ ॥ ೧೬೯

1 ಕೇವಲದವಮಾಳಿಯಲ್ಲಯಿ:ನಿಸಾನುಂನಾಂ (ಬ. ಕ.)

ಆನಱಿಯದೊಡಿಂತಕ್ಕಟ
ನೀನಾ ನಿಷ್ಠುರನ ಕೆಯ್ಯೊಳರಡಿಲ್ಲದೆ ಪೇ ।
ರಾನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಬಿರ್ದಾ
ಶ್ವಾನನ ತೆಱದಂತೆ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗಿರ್ಪೈ ॥ ೧೩೦

ಈರೂಪಂ ಧರಿಯಿಸಿ ಸಂ
ಸಾರಮನದಟಲೆದು ಮುಕ್ತಿಪಡೆಯದೆ ಮಾಯಾ ।
ಧಾರಿ ಗುಣಹಾರಿ ರೌರವ
ವಾರಿಧಿಯೊಳ್ನಲಸಿ ನಿಲ್ವ ಬಗೆಯನೆ ಬಗೆದೈ ॥ ೧೩೧

ಈರತ್ನಮೆಂಬುದೆಂತುಟು
ನೀರಜಿನಸ್ಮರಣೆಯಿಂದೆ ಮುಕ್ತಿಸುಖಂ ಕೈ ।
ಸಾರುಗುಮೆಂದೊಡೆ ಗುಣದಿಂ
ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ಗಹನಮುಂಟೆ ಮತ್ತಿನ ಸಿರಿಗಳ್ ॥ ೧೩೨

ಮತ್ತಂ "ಕಳ್ಳನೊಕ್ಕಲಾದುದಿಲ್ಲ ನಾಯಿ ಜಂಗುಳಿಯಾದುದಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಯನಱಿದೆಯಿಲ್ಲಕ್ಕುಂ; ಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದೆ ಬೆವಸಾಯದಿಂ [1] ಸಿರಿಯಕ್ಕುಮೆಂದೆಯಪ್ಪೊಡೆ ನೆತ್ತಿ ತಱಂಟಾಗೆ ಪುಳ್ಳಿಯನಡಕುವ ಬಡವರ್ಗಂ ಬಟ್ಟೆಗಟ್ಟಿ ಬಡಿವ ಬೇಡರ್ಗಂ ಸಿರಿಯೇಕಾಗದು ನಡೆದೊಡೆ ತಪತಡಿಸುವ ಕುಳ್ಳರ್ಪೋರ್ಗೀರೊರ್ಪರಂ ಮಲಂಗುವ ಕಟ್ಟಲ ಸರಪ್ಪುರಸುಗಳ್ಗ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ಕೈಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮುವುದದುಕಾರಣದಿಂ ಸಿರಿಗಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕಂ [ಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪ ಸುಖಕ್ಕಂ] ಜಿನಪೂಜೆಯುಂ ಸುಪಾತ್ರದಾನಮುಂ ವಿಷಯಕಷಾಯನಿಗ್ರಹಮುಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಭೀತಿಯುಂ ಜೀವದಯೆಯುಂ ಮುಖ್ಯಂ ॥ ೧೩೩

ಶರಧಿಯ ನೀರಂ ನದಿಗಳ್
ಧರಿಯಿಸಲಾರ್ತಪುವೆ ತೊಱೆಯ ನೀರಂ ಕೆರೆಗಳ್ ।
ಧರಿಯಿಸಲಾರ್ಕುಮೆ ಭಾವಿಗ
ಳರಿದೆನಿಸುವ ತೊಱೆಯ ನೀರ್ಗಳಂ ತಾಳ್ದುಗುಮೇ ॥ ೧೩೪

---
1 ಅದಱಿಂದಂ ಕಳವಿಂದಂ (ಬ. ಕ.)

ಅಂತೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯಾಧಿಕರ್ ತಾಳ್ದವ ಸಿರಿಯುಂ ಪುಣ್ಯಹೀನರಪ್ಪ ವರೇಸುಮನಂಕುದಿದುಂ ಮಱುಗಿಯುಂ ತಾಳಲಾಱರದುಕಾರಣಂ ॥

ಧರ್ಮಮ ನೆರಪುವುದುಂ ತ
ದ್ಧರ್ಮದಿನೆಲ್ಲಾಸುಖಂಗಳುಂ ಸಮನಿಸುಗುಂ ।
ಧರ್ಮಮನೇಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ
ಕರ್ಮದಿ ನೆಪನೆವದಿನಡಸುಗುಂ ಕಡುದುಃಖಂ । ೧೩೬

[ಲಲನೆಯುರೊಲ್ಲದೊಡಂ ಸಿರಿ
ತೊಲಗಿದೊಡಂ ಪೋಗದಟ್ಟಿ ಕುತ್ತಂ ತನ್ನೊಳ್ ।
ನೆಲಸಿದೊಡಮಂತು ಮುನ್ನಿನ
ಕೊಲೆಯುಲೆದಪುದೆಂದು ಮಱುಗುವವರಂ ಕಾಣಾ ॥ ೧೩೭

ವನಿತೆಯು ಮೋಹದಿಂ ಸುತರ ಮೋಹದಿನಿಷ್ಟರೊಳಾದ ಮೋಹದಿಂ
ಧನಮನುಪಾರ್ಜಿಸಲ್ಮಱುಗುವಂ ಕಳವಿಂ ಧನಲಾಭಮಾದೊಡಾ
ವನಿತೆಯುಮಿಷ್ಟರುಂ ಸುತರುಮುಣ್ಬೆಡೆಯೊಳ್ ಪುದುಗಳ್ವನೆಂದು ಭೋಂ
ಕನೆ ಕಡಿದಿಕ್ಕೆ ಪೆರ್ದೆಸೆಯೊಳಲ್ಲಿದವರ್ಪುದುವಾಗಳಾರ್ಪರೇ ॥ ೧೩೮

ಆದಱಿಂ ಪೆಱರ್ಗೆಱರೆ ತಾಂ ತನಗೆಂದು ನಡುಗಿ ಪಾಪಭೀರುವಪ್ಪುದುಂ ॥ ೧೩೯

ಕಡುಗಾಯ್ದ ಪಾರೆಯೆಂತುಂ
ಸುಡಲಱಿಯದು ಸತ್ಯಮುಳ್ಳನಂ ಪುಸಿಪವನಂ ।
ಸುಡುವುದದಱಿಂದೆ ಸತ್ಯಮ
ನುಡಿವನೆ ಸುಖಿ ಕೇಳ ದುಃಖಿ ತಾಂ ಪುಸಿವಾತಂ ॥ ೧೪೦

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಅಸತ್ಯಮೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮೆಂದು ನಂಬಿ ಪುಸಿಯುಂ ಬಿಡುವುದು ॥ ೧೪೧

ಅರವರಿಸದೆ ಪಲರುಂ ಪಾ
ದರಿಗನಿವಂ ಕಷ್ಟನೆಂದು ಕುಱಿಯುಂ ಕೊಲ್ವಂ ।
ತಿರೆ ಕೊಂದು ಪೊಲೆಯರಿಂ ಚ
ಚ್ಚರವೆಟಿಸುವರಟ್ಟ ದೂಱುವರ್ಪರ್ವಾಡಿಯೊಳ್ ॥ ೧೪೨

ಅದುಕಾರಣದಿಂದಂ ಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೆ ಪಾರದಾರನೆ ಮೊದಲೆಂದು
ಬೆರ್ಚಿ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ತಾಯುಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ಕಾಣ್ಬುದು ॥ ೧೪೩

ಜಿನಪತಿಯುಂ ಪೂಜಿಸದೊ
ಯ್ಯನೆ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಂಗಳಂ ತಾಳ್ದದೆ ಕೆಂ ।
ಮನೆ ದೇವಲೋಕಸುಖಮಂ
ಮನದೊಳ್ ಪಂಬಲಿಸಿ ಮಱುಗಲೇಂ ಸಮನಿಕುಮೇ ॥ ೧೪೪

ಎನಗೆ ಸುಖಮಾಗವೇಳ್ಕೆಂ
ದನವರತಂ ಬಯಸುತಿರ್ಪ ಮನುಜಂ ಜಿನನಾ ।
ಥನನರ್ಚಿಸುವುದು ಮನದೊಳ್
ಜನಪದಮಂ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪುದಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥ ೧೪೫

ಜಿನರಂ ಪೂಜಿಸಿದಮರೇಂ
ದ್ರನ ಸುಖಮಂ ಖೇಚರೇಂದ್ರನತ್ಯುನ್ನತಿಯುಂ ।
ಮನುಜೇಂದ್ರನ ವಿಭವಮನಾ
ವನಾದೊಡಂ ಬಯಸಿ ಮಱುಗಿದೊಡೆ ಕೊಂಡಪುದೇ ॥ ೧೪೬

ಮದದಾನೆಯನೇಱಿ ಮನೋ
ಮುದದಿಂ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಾಂಗನೆಯ ।
ರ್ವಿದಿತಂ ಬರ್ಪುದನೊಲ್ವೊಡೆ
ಮದನಾರಿಯ ಪಾದಪದ್ಮಮಂ ನೆನೆ ಮನದೊಳ್ ॥ ೧೪೭

ದಾನಚತುಷ್ಟಯಮಂ ಮನ
ದಾನಂದಂಬೆರಸು ಮಾಡದಳಿಪಿಂ ಸುಖಮಂ ।
ಹೀನಬಯಸುತ್ತುಮಿರ್ಪಂ
ತೇನಾಸುಖಮಿದಿರೊಳಿರ್ದ ಕೊಗ್ಗಿಯು ಜೀನೇಂ ॥ ೧೪೮

ಮನವೊಸೆದನ್ನಮನುತ್ತಮ
ನೆನಿಸುವ ಜಿನಮುನಿಗೆ ಕುಡದೆ ಬಯಸಿ ಜಿನೇಂದ್ರಾ ।
ರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡದೆ ಸುಖಮಂ
ಮನದೊಳ್ ಬಯಸಿದೊಡೆ ಕೂಡಲಱಿಗುಮೆ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೪೯

ಶೀಲವ್ರತಮಂ ತಾಳ್ದದೆ
ಮೇಲೆನಿಸುವ ಪಾತ್ರದಾನಮಂ ಮಾಡದೆ ಸ ।
ಲ್ಲೀಲೆಯಿನಿಂದ್ರನ ಸಿರಿಯಂ
ಪಾಲಿಸಲೆಲೆ ಮರುಳ ಬಾರದವನೀತಳದೊಳ್ ॥ ೧೫೦

ಜಳನಿಧಿಪರಿವೃತಧಾತ್ರೀ
ತಳಮಂ ಬೆಸಕೈಸಿಕೊಳ್ವೊಡಂ ಕಪ್ಪುರದಂ ।
ಬುಲಮಂ ಮಾಣದೆ ಮೆಲ್ವೊಡ
ಮಳಿಪಿಲ್ಲದೆ ಪೂಜಿಸಿಂದ್ರವಂದ್ಯನ ಪದಮಂ ॥ ೧೫೧

ಸ್ಮರಸುಖಮಂ ಸಲಿಸುವ ಸೌಂ
ದರಿಯರೊಳೊಡಗೂಡಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರ್ಪೊಡಮಂ ।
ಬರಚರರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂ
ಧರಿಯಿಸುವೊಡಮಲಸದರ್ಚಿಸರ್ಹತ್ಪದಮಂ ॥ ೧೫೨

ಎಂದುಂ ದುಃಖಮನಱಿಯದೆ
ನಂದನರೊಳ್ ಸಕಲಮಿತ್ರರೊಳ್ ಬಾಂಧವರೊಳ್ ।
ತಂದೆಯೊಳಿಚ್ಚೆಯೊಳೊಡನೋ
ತೊಂದಿರ್ಪೊಡೆ ಪೂಜಿಸಾಗಳುಂ ಜಿನಪದಮಂ ॥ ೧೫೩

ಮೆಲಯಜಮಂ ಪೂಸಿ ತಳ
ತ್ತೞಸುವ ಚೆಂಬೊನ್ನ ರತ್ನದಾಭರಣಮನು ।
ಜ್ಜ್ವಳಮಾಗೆ ತೊಟ್ಟು ಸುಖವಿರ
ಲೆಳಸುವೊಡಂತನ್ನದಾನಮಂ ಮಾಡೊಳ್ಪಂ ॥ ೧೫೪

ಚೀನಮಹಾಚೀನಂಗಳ
ನಾನಂದದಿನುಟ್ಟು ಪೂಸಿ ಪೊಸಕತ್ತುರಿಯಂ ।
ಮಾನವರೊಳಧಿಕಮೆನಿಸುವೊ
ಡಾನಂದದಿನೊಸೆದು ಪೂಜಿಸರ್ಹತ್ಪದಮಂ ॥ ೧೫೫

ತನ್ನಂ ತಪದಿಂ ನೋಯಿಸ
ದುನ್ನತಿಯಂ ದಿವ್ಯಭೋಗಮಂ ಬಯಸುವ ಗಾಂ ।
ಪಂ ನೆಱ ಪೋಲ್ಕೆಂ ಸಾಲಿಸ
ದಿನ್ನಳಿಪಿಂ ಬಡ್ಡಿವೇಡಿ ಮೞುಗುವ ಮರುಳಂ ॥ ೧೫೬

ಜಿನಮತಮಂ ಪೊರ್ದದೆ ಜಿನ
ಮುನಿಗನ್ನಮನಿಕ್ಕಿ ಧವಳಜೈನಾಗಮಮಂ ।
ಮನದೊಳ್ ನಂಬದೆ ದೇವೇ
ಶನ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ಸಿರಿಗೆ ಮೞುಗಿದೊಡುಂಟೇ] ॥ ೧೫೭

ತರುಣಿಯರಿಕ್ಕೆ ಚಾಮರಮನಿರ್ಕೆಲದೊಳ್ ಕಡುಶೋಭೆವೆತ್ತು ಕು
ಳ್ಳಿರೆ ನೃಪರುಂ ಮನೋಹರೆಯರುಂ ಬುಧರುಂ ಭಟರುಂ ಕುಮಾರರುಂ
ಬಿರುದರುಮರ್ತಿಯಿಂ ಬಿಡದೆ ಕಟ್ಟೆಗೆಗಾಱರುಘೋಯಘೋಯೆನು
ತ್ತಿರೆ ನೃಪಲೀಲೆಯಂ ಪಡೆವೆನೆಂಬೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ॥

ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ರತ್ನಚಯದಿಂದೆಸೆದೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯಸಿಂಹವಿ
ಷ್ಟರದೊಳಗುರ್ವಿನಿಂ ನೆಲೆಸಿ ರಾಜಕುಮಾರರ ಮೇಲೆ ನೀಡಿ ಕೈ

ಯೆರಡುಮನಟ್ಕಱಿಂ ಮನಕೆ ಬಂದ ವಿದಗ್ಧೆಯರೊಂದುರೂಪಿನ
ಚ್ಚರಿಯುನೆ [1] ನೋಡುತಿರ್ಪ ಮನವುಳ್ಳೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮ
ಮಂ ‖ ೧೫೯

ಕರಿಸಿಕುರಂಬದಿಂ ಹಯನಿಕಾಯದಿನುದ್ಭಟಕೋಟಿಯಿಂ ನೆಲಂ
ಬಿರಿಪಿನಮುತ್ತಲುಂ ನೆರೆದು ನಂದನದಂತಿರೆ ಛತ್ರರಾಜಿ ತ
ಳ್ತಿರೆ ಲವಣಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ಪಡೆ ಘೂರ್ಣಿಸೆ ವಾಸವನಂತೆ ರಾಗದಿಂ
ಸ್ಥಿರತರಮಪ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ ‖

ಇನಿಯಳ ಮೇಲೆ ಕಾಮಸುಖಮಂ ಕೊಳಲೆಂದು ಮಲಂಗಿ ಮೆಲ್ಲನಾ
ನನವನಜಾತಮಂ ಕುರುಳಪಂಕ್ತಿಗಳಂ ಪೊಳೆವಕ್ಷಿಯುಗ್ಮಮಂ
ಕನಕಘಟೋಪಮಸ್ತನಯುಗಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ವಿನೋದದಿಂ
ಮನಮೊಸೆದಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮ
ಮಂ ‖ ೧೬೧

ಪವಪಿನೊಳೇಱುವೆಂ ಸುರಗಜೇಂದ್ರಮನಿರ್ಪೆನನಂತಸೌಖ್ಯದೊ
ಳ್ಪದಿದಮರಾವತೀಪುರದೊಳಾದರದಿಂ ಬೆಸಕೈಸಿಕೊಳ್ವೆನೊ
ರ್ಪೊದಲೊಳ್ ದೇವಸಂಕುಲಮನುರ್ವಶಿಯೊಳ್ನರೆವೆಂ ದಿಸಕ್ಕೆ ನಾಂ
ವೊವಲಿಗನಪ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ ‖

ಒಡನೆ ಸುರಾಳಿ ದೇವ ಬೆಸನಾವುದು ಜೀಯ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ನಿ
ಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸೆಂದು ಮುಂದಿರೆ ಸುರಾಂಗನೆಯರ್ಚಪಳಾಕ್ಷಿಯರ್ಮನಂ
ಬಿಡೆ ಮೃದುವಪ್ಪ ಮುದ್ದುನುಡಿಯಿಂ ಸ್ಮರರಾಜನ ಬಯ್ಕೆಯರ್ಥಮಂ
ಕುಡೆ ಸುಖಮಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮ
ಮಂ ‖ ೧೬೩

ಸುರಕುಜಮಾಗಳುಂ ಬಗೆದ ವಸ್ತುಮನೀಯೆ ಮರುನ್ನಿಕಾಯಮೊ
ಪ್ಪಿರೆ ನಲಿದಾಗಳುಂ ಬಿಡದೆ ಪೊರ್ದಿ ಮರುಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ್ನಿಜಾ
ದರದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚು ವಿಚ್ಚೆಗಳನಚ್ಚರಿಯಾಗಿರೆ ಕೂಡಿ ಭೋಗಿಸಂ
ನಿರುತಮಮೋಘಮೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೊರ್ದು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮ
ಮಂ ‖ ೧೬೪

---

1 ರೂಪನಚ್ಚರಿವಡೆ (ಕ. ಬ.)

ತನುಸೋಂಕಿಂ ಸೋಂಕಿ ಸೋಲಂಬೆರಸು ಮರಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಿಂ ನೋಡಿ ಮೋಹಂ
ಮನದೊಳ್ಕೈಗಣ್ಮೆ ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದು ನೊಸಲಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಪ್ಪಿರಿಂ ಚಿಕೊ
ಮ್ಮನೆ ಜೋಲ್ದಂತಪ್ಪಿಕೊಂಡೊಯ್ಯನೆ ಸುರತದೊಳಾಹ್ಲಾದಮಂ ಮಾಳ್ಪ ದೇವಾಂ
ಗನೆಯರ್ಗಿನ್ನಣ್ಣ ನೀನಾಟಿಸುವೊಡೆ ಜಿನನಂ ಪೂಜಿಸುತ್ಸಾಹದಿಂದಂ ॥

ಮತ್ತಂ ಚಂದನಕಾಶ್ಮೀರಕರ್ಪೂರಾದಿಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಪೂಸುವೆನೆಂಬ ಚಿತ್ತಮುಳ್ಳೊಡಂ, ಚೀನಮಹಾಚೀನದುಕೂಲಾದಿವಸ್ತ್ರಂಗಳನುಡುವೆನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡಂ, ಹಾರಕೇಯೂರಕಟಕಕಟಿಸೂತ್ರಕುಂಡಲರತ್ನಮುದ್ರಿಕಾಮುಕುಟಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ತುಡುವೆನೆಂಬ ಮೋಹಮುಳ್ಳೊಡಂ, ಕಲ್ಯಾಣಕರಾಮೃತಾಹಾರಂಗಳನಾರೋಗಿಸುವೆನೆಂಬಬಯಕೆಯುಳ್ಳೊಡಂ, ಮೃದುಶಯ್ಯಾತಲದೊಳೊಱಗುವೆನೆಂಬಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳೊಡಂ, ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳನನವರತಮನುಭವಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯುಳ್ಳೊಡಂ, ಅರ್ಹಚ್ಚರಣಂಗಳಂ ಮನದರ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸಲುಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದಾನಮನುತ್ಸಾಹದಿಂ ಮಾಡಲುಂ ಸುಪಾತ್ರಕನ್ನಮನಲಸದೀಯಲುಂ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಕ್ಕೆ ರೋಗಾಪಹಾರಾರ್ಥಮೌಷಧದಾನಮಂ ಮಾಡಲುಂ ಸಮಸ್ತಜೀವರಾಶಿಗಳ್ಗಭಯದಾನಮನೇಳದಂಗೆಯ್ಯದೆ ಮಾಡಲುಂ ಸುಖಮನೆಯ್ದುಗುಮಲ್ಲದೆನಿಸು [1] ಕುದಿದೊಡಂ ಕಳ್ದೊಡಂ ನೆಲನಂ ಪೊಕ್ಕೊಡಂ [2] ಭೈರವಂ ಬೈದೊಡಂ [ಬಾಯಂ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ] ಬಡಿದುಕೊಂಡೊಡಂ ದ್ರವ್ಯಮುಳ್ಳರಂ ಪೊರ್ದಿದೊಡಂ ಕಮ್ಮರಿವಾಯ್ದೊಡಂ ಮೊಳೆಯಿಟ್ಟೊಡಂ [3] ದೊರೆಕೊಳ್ಳದು ॥ ೧೬೬

---

1 ಕುಲುವುದಲುವುದಲ್ಲದಂತು ಸುಖಮನಿಸು (ಕ. ಖ.)

2 ಪೊಳ್ದುಬಿಟ್ಟೊಡಂ, ಪಲವು ದೈವಕ್ಕೆ ಪರಸಿದೊಡಂ, ತನ್ನನಿಕ್ಕಿದೊಡಂ, ನಂಟರ ಸಾನೋರ್ದು ತಿರಿದು ಕೊಂಡೊಡಂ ರಣಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೊರೆಂ ಬಿದ್ದುಂ ಬಯ್ದೊಡಂ ತಲೆಯನೊಡೆಯಿದೊರ್ಡಂ ಬಾಯಂ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ (ಗ)

3 ಬಂದಿಬಿದ್ದೊಡಂ ಪೌರೋಹಿತ್ಯದಾ ಬೇವ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳಬಿದ್ದೊಡಂ ಕೂಗಿಟ್ಟೊಡಮೆಂತುಂ (ಗ.

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಸುಖದೊಳ್
ಪವುಳಂ ನೆಲಸಿರ್ಪನೆಂಬ ಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಮಾ ।
ಣ್ಬುದು ದಾನಪೂಜೆಯೆಂಬುದ
ನೊದವಿದ ಮನದೆಱಕದಿಂದಮೋರಂತೞಿವಂ ॥ ೧೬೭

ಕೆಮ್ಮನೆ ಪಾಪಹೇತುಗಳೊಳ್ಗೊಡದರ್ಪ ಪರತ್ರೆಯೊಳ್ ಸುಖಮಂ
ಬಯಸುವಾತಂ ಜೋಳಮಂ ಬಿತ್ತಿ ಕಳವೆಯಂ ಬಯಸುವೆಗ
ನುಮಂ ಬೇವಿನಾರವೆಯನಿಟ್ಟು ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣನಱಸುವ ಗಾವಿಲನುಮಂ
ಕೋಣನಂ ಪೊರೆದು ಪಾಲನಱಸುವ ಗಾಂಪನುಮಂ ಬಿಡದುಯ್ಯಂ
ಕುಟ್ಟಿ ಪದೆದಕ್ಕಿಯನಱಸುವ ಬೆಳ್ಪನುಮಂ ಮಳಲಂ ಪಿೞಿದೆಣ್ಣೆ
ಯನಱಸುವ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಯುಮಂ ಪೋಲ್ಕುಮಿಂತು ॥ ೧೬೮

ಪಡೆವಂ ಮೋಕ್ಷಮನೆಂಬೊಡೆ
ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ಮಾಡು ಧರ್ಮಮಂ ದಾತಿಱಿಂದಂ ।
ಬಡಿದುಂ ಬೈದುಂ ಕಳ್ದುಂ
ಪಡೆವಂತಿರೆ ಮುಕ್ತಿ ಮರುಳ ಬಡವನ ಧನಮೇ ॥ ೧೬೯

ಜಿನಪತಿಗೆಱಗದೆ ಬಲ್ಲಾ
ಳ್ತನದಿಂದಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ವೆನೆಂಬೊಡೆ ಸುಖಮಂ ।
ತನಗದು ಮೊಗ್ಗಾದುದೆ ಮಾ
ವಿನ ಪಣ್ಣೆಲಂ ದೋಟಿಯಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆವಂತೆ ಸುಖಂ ॥ ೧೭೦

ಒಲವಿಂ ಪಾತ್ರಕ್ಕನ್ನಮ
ನಲಸದೆ ಕುಡದದಟನಾಗಿ ಪಡೆವಂತೆ ಸುಖಂ ।
ಸಲೆ ಮೊಗ್ಗಾದುದೆ ಭಾವಿಪ್ಪೊ
ಡೆಲೆಗಳ ನುಚ್ಚಿಂಗೆ ಕೊಳ್ವ ತುಂಬೆಯ[1] ಬಾಡೇ ॥ ೧೭೧

---

1 ತುಂಬಿಯ (ಗ)

ಜಿನಪತಿಗೆಱಗದೆ ಮುನಿಗ
ಳ್ಗನವರತಂ ಭಕ್ತಿವೆರಸು ಬೆಸಕೆಯ್ಯದೆ ಕೆಂ ।
ಮನೆ ತೊನೆದು ಮಾಣದರಸಾ
ಳ್ತನದಿಂ ಪುಗುವಂತು ದೇವಗತಿ ಪಾೞ್ಗೆನೆಯೇ ॥ ೧೭೨

ಎನಿತುತಾಳಮರನನೇಱಿದೊಡಂ ತಳೆಗೆ ಕಾಲ್ಗಳಗೆಂಬಂತೆ ಧರ್ಮದರಿದ್ರಂಗಮೆನಿಸು ಕುದಿದೊಡಂ ದುಃಖಮಕ್ಕುಮಲ್ಲದೆ ಸುಖ ಮಾಗಲಱಿಯದು ॥ ೧೭೩

ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರರಂ ಮುನಿ
ವರರಂ ಪೂಜಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳನಂ ಪುಗುವಂ ।
ತಿರೆ ವೀರವೃತ್ತಿಯಿಂದಂ
ಸುರಲೋಕಮನಣ್ಣ ರಂಡೆಯಾಳ್ದಪಳಲ್ಲಳ್ ॥ ೧೭೪

ಮತ್ತಂ ಕರ್ಮಫಲಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ, ಕರಟದ ಕದಿರಂತೆ ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿಯೊಳ್ ತಿಣ್ಣನೆ ತಿರಿದುಂ, ಕಡಗೋಲಂತೆ ಸುಖಾಸುಖಂಗಳಂ ಸೂೞ್ಸೂೞೊಳ್ ಮನುಷ್ಯಭವದೊಳುಂಡುಂ, ಕೆರಕಂ ತುಱಿಸುವಂತೆತ್ತಾನುಮೊರ್ಮೆ ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ದುಂ, ತಿರಿದುಂಬರಂತೆ ಪಲವುಭವಕ್ಕೊರ್ಮೆ ಕರ್ಮೋಪಶಮದಿಂ ದೇವಲೋಕದೊಳಾದ ಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಯುಂ, ಗಾಣದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಕಬ್ಬಿನಂತೆ ನರಕದೊಳ್ ದುಃಖಂಬಟ್ಟುಂ, ಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲ್ಗಂಜಿ ಬೆಯ್ವ ಮರನಂ ಪೊರ್ದುವಂತಾನುಂ ಕರಡಿಗಂಜಿ ಪುಲಿಯ ಗುಹೆಯುಂ ಪುಗುವಂತಾನುಂ ಬೆಲ್ಲದ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಸುರಗಿಯ ಬಾಯ ಧಾರೆಯುಂ ನೆಕ್ಕುವಂತಾನುಂ ಕಳ್ಳಂಗಂಜಿ ಬೇಡವಳ್ಳಿಯುಂ ಪುಗುವಂತಾನುಂ ತೇಳಿಂಗಂಜಿ ಕಡಂದುಱುಗೂಡುಂ ಪುಗುವಂತಾನು ಪುಲಿಗಂಜಿ ಪುತ್ತನೇಱುವಂತಾನುಂ [ರಕ್ಕಸಿಗಂಜಿ ಸೆಗಱುಳ್ಳ ಮಡುವಂ ಪುಗುವಂತಾನುಂ] ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ಬಡತನದ ಕುತ್ತದ ತಿರಿಗುತ್ತುವ ರಾಜಬಾಧೆಯ ನಂಟರಂಗಲ್ಕೆಯ [ತೆಱೆಯ ಪೊಱೆಯ] ಸೀತದ ವಾತದ ಬಿಸಿಲ ಕಳ್ಳರ ಬಂದಿಕಾಱರ ಪಿಸುಣರ ಧೂರ್ತರ ದೆಸೆ

ಯಿಂದಪ್ಪ ಪೀಡೆಯ ಸಾವಿನ ನೋವಿನ ಧನದಪಹರಣದ ಪೆಂಡಿರೊಳ್ಮೆಯ
ಪುರುಡಿಸ ಪಸಿವಿನ ಮುಪ್ಪಿನ ಪಿರಿದಪ್ಪಪಮಾನದ ಮಹಾದುಃಖಮಂ
ಕಂಡು, ಮತ್ತಂ ಮುಡಿಗೆ ಜೋಳಯ ತೆಲ್ಲಟಿಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಗತಿಯುಮಂ
ಪಾಪಮನೆ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಸತ್ತು ನರಕದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಮನೆಂಟುಗ್ಗಿಗೆ
ತಮ್ಮ ಶರೀರಮೆಂಬ ಪುಳ್ಳಿಗಳನಿಕ್ಕುವರದೇಂ ಸಾಸಿಗರೋ ॥ ೧೩೫

ಪೊತ್ತಿದ ನತ್ತಿಗೆ ಕಾಣದೆ
ತುತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಬಡಿಯೆ ಜಡಿಯೆ ಕಂಡವರೆಲ್ಲಂ ।
ಚಿತ್ತೋತ್ಸಾಹಂಗಿಡುವ
ಮರ್ತ್ತನಿಸದೆ ಜೈನಪೂಜೆಯಂ ಕಿಡಿಸಿದವರ್ ॥ ೧೩೬

ಕಯ್ಯೋಟದೆ ಕಾಲೋಟದೆ
ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲಂ ತೊನ್ನುಗೊಂಡು ದುಃಖಂಬಟ್ಟೋ ।
ವೊಯ್ಯೆಂದೊಳಱುತ್ತಿರ್ಪರ್
ಚತುರ್ವಾದಿಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ ಪಱಿದವರ್ಗಳ್ ॥ ೧೩೭

ಉಣಲಿಲ್ಲದೆ ಪಸಿವಿಂ ಬಂ
ಬಲಬಾಡಿ ಮಹಾಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಪೆಱರಂ ।
ಗಣದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಧಾ
ರಿಣಿಯೊಳ್ ಮುನ್ನನ್ನದಾನಮಂ ಕಿಡಿಸಿದವರ್ ॥ ೧೩೮

ಏಕಾಕ್ಷರಾಗಿ ಮೂಣದ
ನೇಕವ್ಯಾಧಿಗಳೊಳೊಂದಿತೊನ್ನಿಂದಂ ತ ।
ಮ್ಮಾಕಾರಂಗೆಟ್ಟು ಮಹಾ
ಶೋಕಾನ್ವಿತರಪ್ಪರಮಳಪೂಜೆಯನಱಿದರ್ ॥ ೧೩೯

ಮೊಂಟಾಗಿ ಕೈಗಳೆರಡುಂ
ಗೆಂಟಾಗಿರೆ ತನಗೆ ಸಿರಿಯು ಕೂೞಂ ಕೊಲ್ಪಂ ।
ಕುಂಟಾಗಿ ನಮೆಯುತಿರ್ಪರ್
ಟೆಂಟಣಿಸಿ ಮಹಾತಪಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿದವರ್ ॥ ೧೪೦

ಕುರುಡಾಗೆ ಕಣ್ಗಳೆರಡುಂ
ಚರಣಂಗಳ್ ಪಱಿದು ಬೀಳೆ ತೊನ್ನಿಂದಂ ಮೆಯ್ |
ಕರಗಿ ಕಡುದುಃಖದಿಂದಂ
ತಿರಿವರ್ದಾನಾಂತರಾಯಮಂ ಮಾಡಿದವರ್ ॥ ೧೮೧

ನುಡಿವೊಡೆ ನಾಲಗೆ ಪೊರಳದೆ
ಕಿಡುಗುಂ ನೆಱೆ ಮೂಗನಾಗಿ ನಮೆಗುಂ ನಯಮಂ |
ನುಡಿದೊಡಮದು ಕೇಳಂಕಕ್ಕಂ
ಜಡಿವರ್ಪರೋದಿನಂತರಾಯದ ಫಲದಿಂ ॥ ೧೮೨

[ಬಗೆದದು ಕೂಡದು ಕೂಡಿದ
ಬಗೆಯುಂ ಕಿಡುಗೇನನೆಂದೊಡಂ ಕಡುಗೆಡಂ |
ಜಗದೊಳವನೆಂದು ನೂಂಕುವ
ರಗಣಿತಶಸ್ತ್ರಾಂತರಾಯಕರ್ಮದ ಫಲದಿಂ ॥ ೧೮೩

ಸಿರಿಯೆಲ್ಲಂ ಮಂಜಿನವೊಲ್
ಕರಗುಗು ಕಡುದುಃಖವೊರ್ಮೆಗೊರ್ಮೆಗೆ ಕರಮು |
ಬ್ಬರಮಕ್ಕಂ ತಿರಿದೊಡೆ ಕೂಟ್
ದೊರೆಕೊಳ್ಳದು ಪೂಜೆಯಂತರಾಯದ ಫಲದಿಂ ॥] ೧೮೪

ತರುವಲಿಯಾಗಿರ್ಪನಿ
ಷ್ಠುರದುಃಖಮನೆಯ್ದುವರ್ ದರಿದ್ರತೆಯಿಂದಂ |
ಪಿರಿದಪ್ಪ ನೋವನೆಯ್ದುವ
ರೆರಡಿಲ್ಲದೆ ದಾನಧರ್ಮಮಂ ಕಳ್ದವರ್ಗಳ್ ॥ ೧೮೫

ಸ್ಮರತಾಪವೊದವೆ ಭೋಗಂ
ತಮಗಕ್ಕುಂ ನೋಡೆ ಕಂಡರೆಲ್ಲಂ ಕಾಯ್ವರ್ |
ತಿರಿದುಣ್ಬರ್ಮಾನುಭವದೊಳ್
ಕರಮಲ್ಲದೆ ಪೂಜೆಯರ್ಥಮಂ ಕಳ್ದವರ್ಗಳ್ ॥ ೧೮೬

ನಾಯಾಗಿ ಪುಱುತು ಕಂಡ
ಪೋರ್ಯೆಂದಿಡೆ ಬೆಂದು ನೊಂದು ದುಃಖಾನಲನಿಂ ।
ಬಾಯಂ ಬಿಟ್ಟೊರದೆಲ್ಲಿಯುಂ
ಮಾಯಾಸಂಬಡುವರಘಸಮನ್ವಿತರಪ್ಪರ್ ॥ ೧೮೭

ಮತ್ತಂ ಮಾಯಾವಿ ನಾಯಾಗಿಯುಂ ಮಹಾಮಾಯಾವಿ ಮೊಲನಾಗಿಯುಂ ಕೋಪಿ ಪುಲಿಯಾಗಿಯುಂ ಮಹಾಕೋಪಿ ಸಿಂಹನಾಗಿಯುಂ ಲೋಭಿಯೆಯ್ಯಾಗಿಯುಂ ಮಹಾಲೋಭಿ ಚಮರೀಮೃಗವಾಗಿಯುಂ ಮಾನಕಷಾಯಿ ಮೀನಾಗಿಯುಂ ಮಹಾಮಾನಕಷಾಯಿ ಪಾವಾಗಿಯುಂ [ರೌದ್ರಂ ಭೇರುಂಡನಾಗಿಯುಂ ಮಹಾರೌದ್ರಂ ಶರಭನಾಗಿಯುಂ ಗುಣದೂಷಕಂ ಪಂದಿಯಾಗಿಯುಂ ಕುಮಾರ್ಗಾನುರಾಗಿ ಕೋೞಿಯಾಗಿಯುಂ ಸದ್ಧರ್ಮದ್ವೇಷಿ ಪಲ್ಲಿಯಾಗಿಯುಂ ಜಾತಿಮದಮುಳ್ಳಂ ಬೆಕ್ಕಾಗಿಯುಂ ವಿದ್ಯಾಮದಮುಳ್ಳಂ ಗೂಗೆಯಾಗಿಯುಂ] ತಪೋಮದಮುಳ್ಳಂ ನಾಯಾಗಿಯುಂ ಶ್ರೀಮದಮುಳ್ಳಂ ಮೊಸಳೆಯಾಗಿಯುಂ ರೂಪಮದಮುಳ್ಳಂ ಕತ್ತೆಯಾಗಿಯುಂ ಆಜ್ಞಾಮದಮುಳ್ಳಂ ತೇರಜೆಯಾಗಿಯುಂ ಪುಸಿಯುಳ್ಳಂ ಕರಡಿಯಾಗಿಯುಂ ಹಿಂಸಾನಂದಮುಳ್ಳಂ ಕುಱಿಯಾಗಿಯುಂ ಕಳವಿನೊಳ್ವ್ಯಸನಮುಳ್ಳವನೆತ್ತಾಗಿಯುಂ ಪರವಧೂಪ್ರಿಯಚಿತ್ತಂ ಕುದುರೆಯಾಗಿಯುಂ ಸಪ್ತವ್ಯಸನೋಪೇತಂ ಸೀನರ್ಯಾಗಿಯುಂ ದುರ್ಗುಣಪಕ್ಷಪಾತಿ ಗಿಡುಗನಾಗಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿ ಪೇಱಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಡೆಯೆಂಬಂತೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪಾಪಮಂ ನೆರಪಿ ನರಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಪಲಕಾಲಂ ಸೈರಿಸಲ್ಬಾರದ ಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಪ್ಪರ್ ॥ ೧೮೮

[ಘುಟ್ಟಿಂದೆಣ್ಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿಯುಂ ತ್ವರಿತದಿಂ ಕೈಗಾಯುದೋರೊರ್ವರಂ
ಗಿಟ್ಟಿಂದಾರ್ದಿದಿರಾಗಿ ಬಂದು ತಲೆ ಜೇಱೇಟ ಪೊಯ್ಪುಗ್ರದಿಂ
ಹಜ್ಜಿಂದೇಡಿಸಿ ರಕ್ತಮಂ ಕುಡಿದು ಪೆರ್ಗಂಡಂಗಳಂ ಸೂಸುತುಂ
ಗಜ್ಜಿಂದೋವದೆ ತೇಗಿಯುಂ ಪಿಡಿಗಳಂ ಕುಂಟಾಗೆ ಕೊಯ್ದುಂ ಖಳರ್॥

ಪೆರ್ಗಲ್ಲಿಂದದಪುತ್ತುಂ
ಕರ್ಗಲ್ಲಂ ನೆರಪಿ ತಂದು ಬರಿಯೊಲ್ವೆಲ್ಲಂ ।

ನುಗ್ಗಿ ಚಿಟಿಲ್ಚಿಟಿಲೆನೆ
ಕುಗ್ಗುತ್ತುಂ ನೆಲದೊಳೊರಸಿ ಮೇಲ್ಕುತ್ತುತ್ತುಂ ॥ ೧೯೦

ಕಿಱಿಕಿಱಿದಾಗಿರೆ ಕ್ರೂರಂ
ತಱಿದವನರಿದರಿದು ಕೊಳ್ಳಿಯಿಂದಂ ಮೊಗಮುಂ ।
ನೆಱೆ ಚುರ್ಚುತ್ತುಂ ಭಿನ್ನಂ
ದಱುಗುಱಿಗಳ ನೆರವನಱಿದು ಪೋಗದೆ ಪೆಣೆವರ್ ॥ ೧೯೧

ಬಡಿಬಡಿ ತಿವಿತಿವಿ ಪೊಡೆಪೊಡೆ
ಕಡಿಕಡಿ ತಱಿತಱಿ ಕಡಂದುಱಂ ಪುಣ್ಣೊಳಗಿಂ ।
ಬಿಡುಬಿಡು ತಲೆಯುಂ ತೂಂತಾ
ಗಡೆಯುಡೆ ಕೊಯ್ ಕೊಯ್ ಮಗುಳ್ಮಗುಳ್ಸೀಳೆರ್ದೆಯುಂ ॥ ೧೯೨

ಅರಿಅರಿ ಪೊಯ್ ಪೊಯ್ ಸೀಳ್ಸೀಳ್
ಕರಿಘಟೆಯಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿಸವನೆರ್ದೆಯುಂ ಸೀ ।
ಳ್ದರಿಯೆಣ್ಣೆಯನೆಱೆಯೆಱೆ ತಲೆ
ಯರಿದೋವೆಂದೊಳಱಿ ಬೀಳೆ ಕಿಡೆನೂಂಕುರಿಯೊಳ್ ॥ ೧೯೩

ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ನಾರಕರ್ದಂಡಿಸುವರೆಂ] ದಿಂತು ಕಿಱಿ
ದರೊಳ್ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಂಗಳ ಫಲಮನಱಿಪುವುದುಂ ಮಾಯಾವಿಯುಪ್ಪ
ಸೂರ್ಪಂ ಮುನ್ನಿನ ತನ್ನಾಡಿದಾಟಕ್ಕಂ ಬೞಿಕಿನ ಸೆಟ್ಟಿಯು ಮಾಡಿದ
ಮಾಟಕ್ಕಂ ಮುನ್ನಿನ ಕರ್ಮದ ತೀವ್ರತೆಗಂ ಬೞಿಕಿನ ತನ್ನ ಮನದು
ಪಶಮಕ್ಕಂ ಮುನ್ನಿನ ತನ್ನ ಮನದ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಂ ಬೞಿಕಿನ ತನ್ನ ನಿಷ್ಕಾಂ
ಕ್ಷೆಗಂ ಮುನ್ನಿನ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದೆಱಕಕ್ಕಂ ಬೞಿಕಿನ ತನ್ನ ಸಂಸಾರ
ವಿರಕ್ತಿಗಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ॥ ೧೯೪

ಅಳಪಿಂದೀರತ್ನಮನೊ
ಯ್ದುಳಗೀಶಂಗಿತ್ತು ಸತ್ತು ನರಕಾರ್ಣವದೊಳ್ ।

ಸುಟಿಯದೆ ಭದುಕಿದೆನಿಂತಾಂ
ಕಳಬಂದುದು ಸಫಲಮಾಯ್ತು ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ॥ ೧೯೪

ನೋಂತರ್ಗೆ ಪುರಿದು ಬಿತ್ತಿದೊ
ಡಂ ತಪೆಯದೆ ಬೆಳಗುವೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೋ ।
ರಂತೆ ಲಘುಕರ್ಮಿಯಪ್ಪಂ
ಗಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ಸುದರ್ಶನಂ ದೊರಕೊಳ್ಗುಂ ॥ ೧೯೬

ಅನೇಕೆ, ವೀರಕುಮಾರಸಂನು ಕಳವಿನ ಮಾತನಾಡುವುದೇಕೆ, ಚೋರಪ್ರಧಾನನೀರತ್ನಮಂ ಪೊಗೞ್ವುದೇಕೆ, ಕುಮಾರನವಕ್ಕೆ ಬಯಸಿ ತದ್ರತ್ನಮಂ ತಂದಂಗರ್ಧರಾಜ್ಯಮಂ ಕುಡುವಪನೆಂಬುದೇಕೆ, ನೃಪಸುತನ ಮಾತನೆಲ್ಲರುಮಿರ್ದಂತಾಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದೇಕೆ, ಮಾಯಾತಪಮಂ ಪೊಣ್ಮುವುದೇಕೆ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಳ್ದು ಕೊಂಡು ಪೋಪುದೇಕೆ, ಯಾತಳಾಱಂ ಕಾಣ್ಬುದೇಕೆ, ನಾಂ ಭಯದಿಂದತ್ತಿತ್ತಲೋಡದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನ ಬೀಡಂ ಬಂದು ಪುಗುವುದೇಕೆ, ಮತ್ತೀ ಮಹಾಪುರುಷನಿಂದಂ ಸದ್ಧರ್ಮಂ ದೊರೆಕೊಳ್ವುದೇಕೆ, ಭಾವಿಪೊಡವಲ್ಲಂ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂತುಮುಪದೇಶಂಗೊಟ್ಟರ್ ಋಣಂಗೊಟ್ಟ ರೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂಟದಱಿನೆನಗೆ ॥ ೧೯೭

ಈತನೆ ಮಿತ್ರನೀತನೆ ಸಹೋದರನೀತನೆ ಪೆತ್ತ ತಂದ ಮ
ತ್ತೀತನೆ ದೇವನೀತನೆ ಸುಬಾಂಧವನೀತನೆ ಕರ್ಮಯೋಗ್ಯನಿಂ
ತೀತನೆ ಸಜ್ಜನಜ್ಞನೆನಗೀತನೆ ತಾಯೆ ಪಲತೇನೊ ಭಾವಿಪಂ
ದೀತನೆ ನೋಪ್ಪೊಡಾಪ್ತನೆನಗಿಷ್ಟನುಮೀತನೆ ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್॥ ೧೯೮

ಎನಗೆಂದುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದ
ಜಿನಧರ್ಮಂ ಸಾರ್ದುದೀಮಹಾತ್ಮನಿನದಱಿಂ ।
ದೆನಗೀತನೆ ಜೀವಂ ಮ
ತ್ತೆನಗೀವೈಶ್ಯಾತ್ಮಭವನೆ ಕಣ್ಣುಂ ಮತಿಯುಂ ॥ ೧೯೯

ಖರಕರನುದಯಂಗೆಯ್ಯದೆ
ಸರಸಿರುಹಾವಳಿಗಳಲರ್ದಿಗುಮೆ ಜೀವ್ರೋ |
ತ್ಕರಮುಂ ಪೇೞದ ಸದ್ಧರ್ಮಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ಳವೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ತಿಳಿವವೆ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೨೦೦

ಹಿಮಕರನುದಯಂಗೆಯ್ಯದೆ
ತಮೋಂಧಕಾರಂ ತೆರಳ್ದು ಪೋಕುಮೆ ಜೈನಾ |
ಗಮನಮುಂ ಭ್ರಾಂತಿಂದಱಿಸರ್
ಕ್ರಮದಿಂದಂ ಪೇೞದಘಕುಲಂ ಕೆಟ್ಟಪುದೇ ॥ ೨೦೧

ತನಗೋರಂತಿರ ಧರ್ಮಮ
ನನವರತಂ ಕೀೞು ತೋಱು ಪೇೞ್ವನೆ ನಂಟಂ |
ತನಗೋರಂತಿರೆ ಪಾಪಮ
ನನವರತಂ ಕೀೞು ತೋಱು ಪೇೞ್ವನೆ ಪಗೆವಂ ॥ ೨೦೨

ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮಂ ಕೈಸಾರ್ದುದಕ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಮಯ್ಯುಬ್ಬಿಯುದೆ ಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ್ಗೆಱಗಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚಮಂ ಪೇೞ್ದು ॥ ೨೦೩

ನಿನ್ನಿಂದಮೆನಗೆ ಸದ್ಧ
ರ್ಮಂ ನಯದಿಂ ಸಾರ್ದುದಱಿನೆನಗುರ್ವರೆಯೊಳ್ |
ನಿನ್ನನ್ನರಾರೆ ಮಿತ್ರರ್
ಸನ್ನುತಗುಣನಿಳಯನವಂತ ವೈಶ್ಯಕುಲಾಮಾ ॥ ೨೦೪

ಕಣ್ಣಾಗಿಯುಂ ಮತಿಯಾಗಿಯುಂ ನೀನೆ ಶರಣೆನಗೆ ಪೆಱರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲೆನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಪೊಲ್ಲಮಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಾಭಿಪ್ರಾಯಮನಿನ್ನುಂ ಲೇಸಾಗಿ ಪೇೞ್ದು ಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಪ್ಪ ವ್ರತರತ್ನಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದಪೂರ್ವಮುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ಸೂರ್ವಂಗಿಂತೆಂವಂ ॥ ೨೦೫

ಚದುರನೆನಿಪ್ಪಂ ಮಿಥ್ಯಾ
ತ್ವದ ಬಾರಿಗೆ ಪೋಗಿ ಬಿರ್ದು ಸಂಸಾರಸಮು |
ದ್ರದೊಳರ್ದು ಕಿಡದೆ ಮುನ್ನಮೆ
ಪದುಱುಗನಾಗಱಿದು ಪಿಡಿವುದೀದರ್ಶನಮಂ ‖ ೨೦೬

ಅಂತು ಶುದ್ಧದರ್ಶನಮಂ ಸಂಶಯಂಗಿಡದೆ ತಿಳಿದು ನಂಬಿ ಬೞಿಕ್ಕಮತಿಶಯಸುಖನಿಳಯಮಪ್ಪ ನಿರ್ವೃತಿಶ್ರೀಯನೆಯ್ದಿಸುವ ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮದೊಳಕ್ಕೆ ನಡೆವುದು ‖ ೨೦೭

ಯತಿಧರ್ಮವೆಂಬುದದು ನಿ
ರ್ವೃತಿವನಿತೆಯ ತೊಟ್ಟ ತೊಡವು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರಂ |
ಜಿತಮಪ್ಪ ಜವ್ವನಂ ಸಂ
ಸ್ತುತಿವನಿತೆಯ ಸೊಬಗು ಕೀರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಿಳಯಂ ‖ ೨೦೮

ಎನಿಸಿ ಮೆಱೆವೆಡೆದ ಯತಿಧರ್ಮದೊಳ್ನಡೆವಾತಂ ಮೂಲೋತ್ತರಗುಣಂಗಳೞೀಜೆವೆರಸು ಸಕಲದೋಷಂಗಳಂ ತನ್ನಂ ಪೊರ್ದದಂತಾಗೆ ನಡೆವುದು. ಪಾಲಂ ಕಾಯಿಸುವರಂತೆ ಮನಮಂ ಬೆದಱಲೀಯದೆ, ದುರ್ಭಾವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಜನರಂ ಸಾರದೆ ದುರಾಚಾರಂಗಳಂ ಪೊರ್ದದಾಗಮಮಂ ಪೊರ್ದಿ ನಡುಗಡಲೊಳ್ ಪಱಿಗೋಲಂ ನಡೆಯಿಸುವಂಬಿಗನಂತೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ತೆರೆಗಳಂ ವಂಚಿಸಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮೆಂಬ ಸುೞಿಗಳಂ ತಪ್ಪಿಸಿ ವಿಷಯಂಗಳೆಂಬ ಪೊಯಲ್ಗಳಂ ಸಾರಲೀಯದೆ ಕ್ರಿಯೆಸಹಿತಂ ಶುಭಧ್ಯಾನದಿಂ ಸಂಸಾರಮೆಂಬ ಮಹಾನದಿಯಂ ದಾಂಟುವುದು ‖ ೨೦೯

ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮಂ ಕೀರ್ತಿ
ಶ್ರೀವನಿತೆಯ ಕುಚಯುಗಂ ಮಹೀವನಿತೆಯ ವಾಕ್ ‖
ಶ್ರೀವನಿತೆಯ ಲಾವಣ್ಯಂ
ಶ್ರೀವನಿತೆಯ ಜಯಲತಾಂಗಿಯುಡುವ ದುಕೂಲಂ ‖ ೨೧೦

ಎನಿಸಿ ಪೆಂಪುವಡೆದ ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮದೊಳ್ನಡೆವಾತಂ ದಾನಪೂಜೆ ಶೀಲೋಪವಾಸಂಗಳಂ ಕುಂದಲೀಯದೆ ಸುವ್ರತವರ್ಧಮಾನನಾಗಿ ದೃಢಾ

ಚಾರದಿಂ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ವಹಿತ್ರಮಂ ನಡೆಯಿಸುವಂತೆ ದುಶ್ಶಂಕಿತಮೆಂಬ ಕಳ್ಳರಂ ಪೊರ್ದಲೀಯದೆ ದುರಾಚಾರಮೆಂಬ ತೆರೆಗಳಂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಱನೆಗೞ್ತೆಯೆಂಬ ಮೊಸಳೆಯಂ ತೊಲಗಿಸಿ ಸಂಶಯಮೆಂಬ ಮಹಾಮತ್ಸ್ಯಮನೋಸರಿಸಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮೆಂಬ ನೆಗೞಿಂಗೊಳಗಾಗದೆ ತುಪ್ಪಮಂ ಕಾಸುವಳಂತೆ ಚಿತ್ತಮನಗಲಲೀಯದೆ ಜಿನಾಗಮದೋಜೆಯಿಂ ನಡೆದು ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರಮನುಪಾಯದಿಂ ಕಱಿಪುವುದು ॥ ೨೧೧

ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೇಳಿಸಿ ಪರ್ಚುವ
ಲಲ್ಲಯಿಸುವ ಪೆಱರನಟ್ಟಿ ದೂಱುವ ಪಲವುಂ ।
ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ ಕಲಿಸುವ ಮುನಿ
ಯಲ್ಲಿ ಜಿನೋಕ್ತಿಯನ ಕೇಳಲಾಗದು ಚತುರಂ ॥ ೨೧೨

ಪೆಱರಂ ದೂಱುವರೊಳ್ ತೆಱ
ನಱಿಯದೆ ನುಡಿವವರೊಳಾಗಮಾರ್ಥಮನೇನಂ ।
ದಱಿಯದರೊಳ್ ಪುರುಡಿಗರೊಳ್
ಬಱುದಲೆಯೆಂದೆಳಸಿ ಕೇಳಲಾಗದು ಪುರುಷಂ ॥ ೨೧೩

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಭಾಷಿಸುವಂ
ದೆಲ್ಲರ್ಗಂ ನುಡಿವ ಬಲ್ಮೆಯಿಂ ತಪದಿಂದಂ ।
ಬೆಲ್ಲಂಪಚ್ಚಂತಿರೆ ಕರ
ಮೊಳ್ಳಿದರವರೆನಿಪರಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ವುದು ಕಥೆಯಂ ॥ ೨೧೪

ಪುರುಳಿಲ್ಲದರೊಳ್ ನುಡಿಯೊಳ್
ಪರಿಣತರೊಳ್ ಪಕ್ಷಮಿಲ್ಲದವರೊಳ್ ಗುಣದೊಳ್ ।
ಪಿರಿಯರೆನಿಪವರೊಳಘಕುಲ
ವಿರಹಿತರೊಳ್ ಕೇಳ್ವುದಾಗಮಾರ್ಥಮನಱಿವಿಂ ॥ ೨೧೫

ಜಿನಗೇಹಾಳಿಯೊಳುನ್ನತ
ಮುನಿವರರೊಳ್ ಭವ್ಯತತಿಯೊಳಾದರಮಂ ನೆ ।

ಟ್ಟನೆ ಪೊಟ್ಟಿ ತತ್ತ್ವವಿದರೊಳ್
ಜಿನಮತಮಂ ಕೇಳ್ಗೆ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಬಯಸುವವಂ ॥ ೨೧೬

ಮತ್ತಂ ಜಿನಾಗಮಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸಂಬಂಧಿಸಲಱಿಯದೆ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದಾನೆ ದೇವರೆಂದು ಡೊಳ್ಳುವಂ ಪೊಱಗಣ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಮುಮಂ ತೋಱಿ ಪಾಪಂ ಪೆತ್ತವರ್ಗೇಲಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕರೆಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ನುಡಿದುದನೆ ತಲೆಮುಟ್ಟೆ ಸಾಧಿಸಿ [1] ಬಾವುಂ ಬಡಿಪಾವಿನ ಕಱುವನಮ್ಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಮ್ಮಯ್ಯುಕಱುವನಾವಿಂಗೆ ಬಿಡುವಂತೇನಾನುಮನೇಕ್ಕಸಕ್ಕಮನೇಱಾ ಗೋಣಂಗಳಂ ಪೇೞ್ವರಲ್ಲಿ ಜಿನತತ್ತ್ವಮಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಯಪ್ಪವಂ ಕೇಳವೇಡ ॥ ೨೧೭

ಇಲ್ಲಿಗಿದುಚಿತಂ ತಕ್ಕದಿ
ದಿಲ್ಲಿಗೆದೆಂದಱಿದು ಸಂದ ಸೂತ್ರಾರ್ಥಮನಂ ।
ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ವಿಪರೀತತೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇೞ್ವವರೊಳಾಲ್ದು ಕೇಳ್ವಾಗಮಮಂ ॥ ೨೧೮

ಮತ್ತಂ ಕೇಳ್ವಾತನುಂ ಪರಿಣತನಾಗಿ ಕೇಳಲ್ವೇೞ್ಪುದದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಪಾತ್ರಮಂ ನೋಡಲೆಂಪು ಪ್ರೋಪಾತಂ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳಗ ಪೋಪಾತನಾಡಳಯೆಂದೊಡೆ ಮಗುೞ್ದಿ ನಂಬಂತೆ [2] ಮಾಡದೆ ತಲೆಯೆಂದೊಡೆ ತಲೆಯೆಂದುಂ ಪುಲ್ಲೆಯೆಂದೊಡೆ ಪುಲಿಯೆಂದುಂ ವಿಪರೀತಮಂ ಕೈಕೊಳದೆ ಕೇಳ್ವುದು ॥ ೨೧೯

ಶ್ರಾವಕನಪ್ಪಂ ನೆಱೆಸ
ದ್ಭಾವದಿನೆಸಗುವುದು ನಾಲ್ಕು ಧರ್ಮಂಗಳೊಳಂ ।
ಭಾವಕನೆನಿಸುವ ಮುನಿಯುಂ
ಸಾವದ್ಯಂ ಸಾರದಂತು ನಡೆವುದು ದಯೆಯಿಂ ॥ ೨೨೦

1 ತಲೆಮುಟ್ಟೆಸಾಱಿಸಿ (ಗ)   2 ನಾಡಳಯೆಂದೊಡಾತಳೆಗಪಂದುವುರ ಳ್ವನೆಂಬಂತೆ (ಗ)

ವರಸಂಯಮಿಯೆನಿಸಿಪ್ಪುದು ದು
ರ್ಧರತಪದಿಂ ನಿಷ್ಕಷಾಯದಿಂ ಮುನಿಯೆನಿಪಂ ।
ಪರಮಶ್ರಾವಕನೆನಿಪಂ
ಕರವೊಳ್ಳಿದನೆನಿಪ್ಪುದೆಸೆಪ ದಾನಾದಿಗಳೊಳ್ ॥ ೨೭೧

ಎಂತೀಗಳ್ ಸೂರ್ಯಂಗೊ
ರಂತಿರೆ ತೀವ್ರೋಷ್ಣಮೊಪ್ಪುಗುಂ ಭಾವಿಸುವಂ ।
ದಂತ ತಪಸ್ವಿಗಳ್ಗಮುದ್ಗ್ರೋ[1]
ರಂತೊಪ್ಪುಗು ನಿಸ್ಪೃಹತ್ವಮುಂ ಸಂಯಮಮುಂ ॥ ೨೭೨

ಜಲಜಾತವಿರೋಧಿಗೆ ಶೀ
ತಳವೊಪ್ಪುಗುಮಾಗಳಂತು ತಾನಂತೆ ಮಹೀ ।
ತಳದೊಳುಪಾಸಕನಪ್ಪಂ
ಗಳವಟ್ಟೊಪ್ಪುಗು ಮಹೋನ್ನತಿಕ್ಕೆಯ ದಾನಂ ॥ ೨೭೩

ದಾನದೊಳಂ ಪೂಜೆಯೊಳಂ
ತಾನೊಳ್ಳಿದನೆನಿಪ್ಪುದವನಿಯೊಳುಪಾಸಕನಿಂ ।
ಧ್ಯಾನದೊಳಂ ಸಂಯಮದೊಳ
ಮೇನಿಸಿಪರುರ್ವರೆಯೊಳಧಿಕರೆನಿಪ್ಪುದು ಮುನಿಪರ್ ॥ ೨೭೪

ಎತ್ತಿಂಗೆ ಪಿಣಿಲೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲದೆ ಕೇಸರಲೊಪ್ಪದಾವಿಂಗೆ ಕೇಸರಲೊ[2]ಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲದೆ ಪಿಣಿಲೊಪ್ಪದು ಪುರುಷಂಗೆ ಗಡ್ಡಮೀಸೆಯೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲದೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳೊಪ್ಪವು ಸ್ತ್ರೀಯರ್ಗೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲದೆ ಗಡ್ಡಮೀಸೆಯೊಪ್ಪವದಱಿಂ ಗೃಹಸ್ಥಂಗೆ ದಾನಾದಿ ಧರ್ಮಂಗಳೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲದೆ ತಪದೊಳಾಚರಣೆಯೊಪ್ಪದು ತಪಸ್ವಿಗಂ ದಾನಾಧ್ಯಯನ ಸಂಯಮಾದಿಗಳೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲದೆ ಗೃಹಸ್ಥಾಚರಣಮೊಪ್ಪದದುಕಾರಣದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಮೇರೆಯಂ ದಾಂಟವೇಡಾ ॥ ೨೭೫

ಎಂತಪ್ಪತಪಸ್ವಿಗಮೇ (ಗ)

ಸೊಡರುಂ ಕಿರ್ಚಾಕಿರ್ಚುಂ
ಗಡ ಕಿರ್ಚಂತೆರಡುಮೆಸೆವ ನಂಟರ್ತನಗಾ |
ದೊಡೆ ಗಾಳಿ ಪೆಸಗಿ ಸೊಡರಂ
ಕಿಡಿಸುವವೊಲ್ ಕಿರ್ಚನೇಕೆ ಕಿಡಿಸದೊ ಮುನಿಸಿಂ ‖ ೨೨೬

ಅಂತೆ ತಪಸ್ವಿಗಪ್ಪಾಚಾರಮಣುವ್ರತಿಗಳಪಡದು ; ಅಣುವ್ರತಂಗಪ್ಪಾಚಾರಂ ತಪಸ್ವಿಗಳವಡದು ; ಮುನ್ನಂ ದಾನದಿಂ ಪೂಜೆಯಿಂ ಶೀಲದಿಂದುಪವಾಸದಿಂದನಂತಸುಖಮನೆಯ್ದಿದ ಶ್ರೀಷೇಣಮಹಾರಾಜನ ಧನ್ಯಕುಮಾರನ ಕರಿಕಂಠಮಹಾರಾಜನ [1] ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಮಹಾದೇವಿಯ [2] ನಾಗಕುಮಾರನ ಯೋಧನಮುಂಡನ [3] ಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿ ದಾನಾದಿಧರ್ಮದೊಳಸಗುವುದು ‖ ೨೨೭

ದಾನಾದಿಗಳೊಳ್ ನೆಗೞಲ್
ತಾನಾಱದೆ ಪೇನಿಯುಪ್ಪವಂ ಮುನಿವರನುಂ |
ತಾನಪ್ಪೆನೆಂದು ದೂಱಿಂ
ಮೋಸಂಗೊಂಡಿರ್ದೊಡಾಗದಕ್ಷಯಸೌಖ್ಯಂ ‖ ೨೨೮

ಪರಮಶ್ರೀಪತಿಶಾಂತಿತೀರ್ಥಕರನತ್ಯಾನಂದದಿಂ ದಾನಮಂ
ಸಿರಿಷೇಣಾವನಿಪಾಲನಾದ ಭವದೊಳ್ ತಾಂ ಮಾಡೆ ತದ್ದಾನದಿಂ
ಪಿರಿದಪ್ಪುನ್ನತಿವೆತ್ತು ನೋಡ ಕಡೆಯೊಳ್ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋ
ಹರನಾದಂ ದೃಢಚಿತ್ತದಿಂ ಸುಜನರುಂ ಮಾಳ್ಕಾರ್ತಿಯಿಂ ದಾನಮಂ ‖

ಅಂತೆ ದಾನಚತುಷ್ಟಯದಿಂ ಪುಣ್ಯಬಂಧಮಕ್ಕುಮಾಪುಣ್ಯಬಂಧದಿಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂ ನಿರ್ವಾಣಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮೆಂಬುದಂ ಶಾಂತಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರನ ಕಥಾಂತರದಿಂದಱಿದು ಬೆಣಕಚಂಗೆಡೆವರ

1 ಕರಕಂಡುಮಹಾರಾಜನ (ಕ. ಖ.)
2 ಶೀಲವತಿಮಹಾದೇವಿಯು ಸೀತಾದೇವಿಯು (ಕ. ಖ.)
3 ಖದನಮುಂಡನ (ಕ. ಖ.) ; ಯೊದನಮುಂಡನ (ಗ)

ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ದಾನಾದಿಗಳೊಳಪ್ಪರ್ಥವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಮಱುಗಿ ಮಾಡವೇಡ ॥ ೨೩೦

ತಪದ ನೆಗಟ್ತ್ಗೆ ಬೇಸ
ತ್ತುಪವಾಸಕ್ಕಲಸಿ ಮನದೊಳಾಗಮಮಂ ತಾಂ ।
ಚಪಳತೆಯಿಂದಮಹರ್ನಿಶ
ಮುಪಾಯದಿಂ [1] ಪಿಡಿಪ ಮುನಿಗೆ ಸಿರ್ವೃತಿ ದೂರಂ ॥ ೨೩೧

ನಮ್ಮ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಾತೊಳ್ಳಿದುವು ಬಳ್ಳಂ ಕಿಱಿದೆಂಬಂತೆ ಮಾಡದೆ ಪ್ರಥಮತೀರ್ಥೇಶ್ವರನಂತೆ ಮೆಯ್ಯ ಮೋಹಮಿಲ್ಲದೆ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುನಿಯಂತೆ ಜಿಹ್ವಾಲಂಪಟತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಹುಬಲಿಯಂತೆ ನಿಂದೆಡೆಯಿಂ ತಳರದೆ ಗುರುದತ್ತಮುನಿಯಂತೆ [2] ಘೋರೋಪಸರ್ಗಕ್ಕೆ ತಲ್ಲಣಿಸದೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯಂತೆ ಚಿತ್ತದೊಳಳ್ಕದೆ ಧೈರ್ಯಸಮನ್ವಿತನಾಗಿ ಪೂರ್ಡೆ ಕೇವಲಧ್ಯಾನಮೊಪ್ಪುಗುಂ [3]. ಈ ಕಾಲದವರ್ಗಳ್ ದರ್ಶನ ಶುದ್ಧರಾಗಿ ತಪದೊಳೊಳ್ಳಿದರೆನಿಸಿ ನಡೆವುದು, ನಡೆಯೆ ಪುಣ್ಯಬಂಧಮಕ್ಕು ಮಾಪುಣ್ಯಬಂಧದಿಂ ಅಷ್ಟವಿಧಕರ್ಮಂಗಳಂ ನಿರ್ಮೂಲಂ ಮಾಳ್ಪ ಶಕ್ತಿ ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮದು ದೊರೆಕೊಳೆ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈಸಾರ್ಗುಮದಱಿಂ ಕ್ರಿಯೆಸಹಿತಂ ತಪೋಮಾರ್ಗದೊಳಸಗುವುದು ॥ ೨೩೨

ಪುರುದೇವಂ ದೇವದೇವಂ ಪರಹಿತಚರಿತಂ ವಿಶ್ವಲೋಕಾಧಿಪಂ ಖೇ
ಚರನಾದಾಕಾಲದೊಳ್ ಮಾಡಿದ ತಪದ ಮಹಾಪುಣ್ಯದಿಂ ಸ್ವರ್ಗಸೌಖ್ಯೋ
ತ್ಕರಮುಂ ಕೈಸಾರ್ದು ವಿಭ್ರಾಜಿಸುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳಕ್ಷಯ [4] ಶ್ರೀಯೊಳಾತಂ
ನೆರೆದಂ ಕೇಳ್ಮಾಯೆಯಿಂದಂ ಸುಱಿಯದ ತಪಮಂ ಮಾಳ್ಕೆ ನಿರ್ಮಾಯೆಯಿಂದಂ ॥ ೨೩೩

1 ಮನದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮಮನಿಂ ಚಪಳತೆಯಿಂದೀಕಾಲದೊಳುಪಾಯದಿಂ (ಕ. ಬ.)

2 ಗಣಧರಮುನೀಂದ್ರನಂತೆ (ಕ. ಬ.)

3 ಇರ್ಪೊಡಧ್ಯಾತ್ಮಮೊಪ್ಪುಗುಂ (ಕ. ಬ.); ಇರ್ಪೊಡಾತ್ಮಮೊಪ್ಪುಗುಂ (ಬ.)

4 ಮಾಳ್ಪೈಶ್ವರ್ಯದೊಳನುಭವಿಸಿದರ್ಕ್ಷಯ (ಕ. ಬ.)

ಅಂತು ತಪದಿಂ ಪುಣ್ಯಬಂಧಮಕ್ಕುಮಾಪುಣ್ಯದಿಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಶ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯೊಳ್ಕೂಡಲಕ್ಕುಮೆಂಬುದನಾದಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರನ ಕಥಾಂತರದೊಳ್ ತಿಳಿವುದು. ಸೋಂಬರ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ತಪದೊಳಾದ ಬೇಸಮಕ್ಕಲಸವೇಡ ॥ ೨೩೪

ಇರುಳೊಳ್ ಚಂದ್ರನ ಪಗಲೊಳ್
ಖರಕರನುದಯಂಗಳಾಗದಭ್ಯುದಯಂ ಮ ।
ತ್ತಿರುಳೊಳ್ಸೂರ್ಯಂ ಪಗಲೊಳ್
ಸರಸಿಜರಿಪುಮೊಗೆಯೆ ಜಗದೊಳದ್ಭುತಮಲ್ತೇ ॥ ೨೩೫

ಅದಱಿಂ ಕೇವಲಧ್ಯಾನಂ [2] ಮುನ್ನಂ ಸಂದ ಮಹಾಪುರುಷರ್ಗಳವೆಡುಗುವಲ್ಲದೆ ಈಗಳನವರ್ಗಳವೆಡದು ॥ ೨೩೬

ಜಿನವಚನದೋಜೆಯಿಂದಂ
ಮನಮಂ ಸ್ಥಿತಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಮಾರ್ಗಮನಾ ॥
ರ್ಪನಿತಂ ಸುವ್ರತದೊಳ್ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಮಾಟ್ಪುದು ನೆಗೞ್ವ ತಪಮುಮಂ ದಾನಮುಮಂ ॥ ೨೩೭

ಎಂದು ಯತಿಧರ್ಮಮುಮಂ ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮಮುಮನಿಂಬಾಗಿರೆ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂ ಪೇೞೆ ಸೂರ್ಪಂ ಕೇಳ್ದು ತಪದೊಳತಿಪ್ರೀತನಾಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡುಗ್ರೋಗ್ರತಪದಿಂ ನೆಗೞ್ದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ ಮುಡಿಪಿ ದೇವಗತಿವಡೆದಂ. ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯುಮುಪಗೂಹನದ ಫಲದಿಂದಿಹತ್ರಯೊಳಾದ ಕೀರ್ತಿಗಂ ಪರತ್ರಯೊಳಾದ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕಂ ಭಾಜನನಾದನಿಂತು ॥ ೨೩೮

ಪರಮಶ್ರಾವಕನೆನಿಸುವ
ಪುರುಷಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಮುನಿಯ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ ಪಿ ।

---

1 ಇಳಿಯೊಳೆಱುದಯಂ (ಗ)   2 ಅದುಕಾರಣದಿಂದ ದಾಂತಂ (ಕ ...)

ಸ್ತ್ರರದಿಂದಂ ಕಂಡದನು
ರ್ವರೆಯೊಳ್ ನೆಱೆ ದೂಱದುಸಿರದಿರ್ಪುದು ನಯದಿಂ ॥ ೨೩೯
ಜಲಧಿಯೊಳು ಕಪ್ಪೆ ಸತ್ತೊಡೆ
ಜಲಧಿಯ ನೀರೆಲ್ಲಮಟ್ಟ ಕೊಳನಾಪ್ಪುದೆ ನಿ ।
ರ್ಮಲನಲ್ಲದೊರ್ವನಿಂದಂ
ಮಳನತೆ ಪೊರ್ದುವುದೆ ವಿಮಳಸದ್ಧರ್ಮಕ್ಕಂ ॥ ೨೪೦
ಉಪಗೂಹನಮಂ ಮಾಳ್ಪುದು
ವಿಪರೀತಮೆನುಳ್ಳ ಧರ್ಮಮಂ ಬಿಡುವುದು ಜೈ ।
ನಪದಾಂಬುಜಾತಮಂ ಮಿ
ಕ್ಕಪವರ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಯೆಂದು ಪಿಡಿವುದು ಭವ್ಯಂ ॥ ೨೪೧
ಎಂದುಪಗೂಹನದೊಳಾದ ಕಥೆಯಂ ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೇ
ಳ್ದುದಂ ॥ ೨೪೨

ಭುವನಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿಧ್ವಜನಮಳಯಶಂ ಸತ್ಯವಾರಾಶಿಚಿತ್ತೋ
ದ್ಭವವೇಘಾನೀಕತೀವ್ರಾನಳನಘಹರಣಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಪೇಱೆ ಚಿತ್ತೋ
ತ್ಸವದಿಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ವಿನೇಯ
ಪ್ರವರಂ ಸಾನಂದನಾದಂ [1] ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ॥ ೨೪೩

ಇದುನಿಖಿಳದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಗಣನಿಕರವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಮನಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರಸುತಭುವಯ ತ
ದಿಗಂಬರದಾಸನತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧ ರ್ಮಾ ಮೃ ತ ದೊ ಳ್
ದರ್ಶನಪಂಚಕಮಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

---

[1] ಅಘಹರಣಾಭಾತೀಕರ್ಣಪೂರಂ । ದಿವಿಜೇಂದ್ರಾದ್ರಿಕ್ಷಮಂಸಜ್ಜನವನರುಹ ಚಂಡಾಂಶುತ್ರೈವಿದ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಮಣಪಾದಾಬ್ಜಭೃಂಗಂ (ಕ. ಬ.)

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀನಿರ್ವೃತಿವನಿತೆಗೆ ಪೆಱ
ತೇನುಪಗೂಹನಗುಣಂ ಲಸನ್ಮಣಿಹಾರಂ [1] |
ತಾನೆಂದು ನಂಬಿದಂ ವಿಬು
ಧಾನಂದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧

ಅಂತುಪಗೂಹನದೊಂದು ಕ
ಥಾಂತರಮಂ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿ ಮನದೊಳ್ ಪಿರಿದುಂ |
ಸಂತೋಷಮಾಗೆ ಧಾತ್ರೀ
ಕಾಂತಂ ಪಿರಿದುಂ ಮಹೋತ್ಸವಂಬೆರಸಾಗಳ್ ॥ ೨

[ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದಪಯೋರುಹಕ್ಕೆ ಮಱಿದುಂಬಿಯುಂ ತೆಱಗಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿ ನಿಮ್ಮಡಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ] ಮುಂದಣ ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ ಕಥೆಯುಂ [ಎನಗಱಿವಂತಾಗೆ] ಬೆಸಸುವುದೆಂಬುದುಂ [ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಚ್ಚು ಮಾಭರಣಮಪ್ಪ ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ ಕಥೆಯುಂ] ಇಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್:— ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಮದದಾನೆಯುಂತೆ ವಾರದಂತೆ ಕುಲಶೈಲದಂತೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಂತೆ ಸಪ್ತಸ್ವರದಂತೆ ಮಾಳವದಂತೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಬರವಿನಂತೆ ರಾಜ್ಯದಂತೆ ಋದ್ಧಿಯಂತೆ ಕಮಠೋಪಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಧರಣೇಂದ್ರನಂತೆ ದರ್ಶನಮುಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವಮುಂ ಉಪಗೂಹನಮುಂ ಸ್ಥಿತಿಕರಣಮುಮೆಂಬೀೞಿರೊಳಂ ಶೋಭೆವಡೆವುದು ॥ ೩

ಸ್ಥಿತಿಕರಣಂ ವಾಗ್ವನಿತೆಯ
ಮತಿ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ರೀಯ ನಿಳಯಮುಪವರ್ಗಶ್ರೀ [2] |

---

1 ಉಪಗೂಹನಲಸನ್ಮಹಾಮಣಿನಿಕರಂ (ಕ. ಬ.)

2 ಸುತಕೀರ್ತಿ ಶ್ರೀಯತಿಲಕಮಪವರ್ಗ ಶ್ರೀ (ಕ. ಬ.)

ಸತಿಯು ಮಣಿಹಾರಮೆಂದಿಂ
ತತಿಮುದದಿಂ ಮೊಕ್ಕೆ ಭವ್ಯನಪ್ಪಂ ಮನದೊಳ್ ॥ ೪

ಇನ್ನದಱೊಳಾದ ವಿಭವಮೆಂತೆಂದೊಡೆ ॥ ೫

[ಸರಸಿಜನೇತ್ರೆ ಸಲ್ಲಲಿತಗಾತ್ರೆ ಕುಲೈಕಪವಿತ್ರೆ ಗಂಧಸಿಂ
ಧುರನಿಭಯಾನ ಶೀಲಗುಣಾಧಾರೆ ಚರಿತ್ರಸಿಧಾನೆ ಸಜ್ಜನೇ
ಶ್ವರಪದಭಕ್ತೆ ಸರ್ವಗುಣಯುಕ್ತೆ ಸುಧಾಕರವಕ್ತ್ರೆ ಮಾನವೋ
ತ್ಕರನುತಪಾದಪಂಕರುಹೆ ಚೇಳನಿದೇವಿ, ಮಹೀತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬

ಮನಸಿಜಕಾಂತೆಗಮಂತಿಂ
ದ್ರನ ಸತಿಗಂ ಚಂದ್ರಮನ ವನಿತೆ ರೋಹಿಣಿಗಂ ।
ತಾಂ ನೂರ್ಮಡಿ ರೂಪಕ್ಕಂ
ಜಿನಚರಣಸರೋಜಭಕ್ತಿಗಂ ವಿನಯಕ್ಕಂ ॥ ೭

ಜನಕಜೆಗೆ ಭಾರತಿಗೆ ಗೋ
ಮಿನಿಗೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆಗೆ ನೋಡೆ ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ ಚೇ ।
ಳನಿ ಶೀಲದೇಳ್ಗೆಗಂ ಮೇ
ದಿನಿಯೊಳಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಗಂ ವಿಳಾಸೋನ್ನತಿಗಂ ॥ ೮

ದಯೆಯು ತವರ್ಮನೆ ಭವ್ಯ
ಪ್ರಿಯೆ ಸಕಲಜನಾನುರಾಗೆ ಜಿನಪಾದಪದ ।
ದ್ವಯವನಜಮತ್ತಮಧುಕರೆ
ನಯವಿದೆ ಭುವನೈಕಪೂಜ್ಯೆ ಚೇಳನಿ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೯

ಎನಿಸಿ ನೆಗೞ್ತೆಗಂ ಪೊಗೞ್ತೆಗಂ ನೆಲೆಯಾದ ಚೇಳನಿಮಹಾ
ದೇವಿಗಂ ನಿನಗಂ ॥] [1] ೧೦

---

1 ನಿನಗಂನಿನ್ನಪಟ್ಟದರಸಿಯಪ್ಪಚೇಳನಿಮಹಾದೇವಿಗಂ (ಗ)

ಉದಯಗಿರಿಯೊಳ್ ದಿವಾಕರ
ನುದಯಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಸಕಲಗುಣಗಣನಿಳಯಂ ।
ವಿದಿತಯಶಃಪುಂಜಂ ಪು
ಟ್ಟಿದನೊಪ್ಪಿರೆ ವಾರಿಷೇಣನೆಂಬ ಕುಮಾರಂ ॥ ೧೧

[ಅಂತಾಸದ್ಗುಣನಿಧಿ ವಿ
ಖ್ಯಾತಂ ಭೂಭುವನವಂದಿತಕ್ರಮಯುಗ್ಮಂ ।
ನೀತಿವಿದಂ ಭವ್ಯಜನ
ಪ್ರೀತಂ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರಂ ॥] ೧೨

ದೃಢಚಿತ್ತಂ ಗುಣನಿಳಯಂ
ಕಡುಗಲಿ ಕಿಱಿಯಂದು ದಿವ್ಯ ಜಿನಮುನಿಗಳ ಮೆ ।
ಲ್ಲಡಿಯಂ ಪಿಡಿದು ತಳರ್ನಡೆ
ನಡೆಗಲ್ತಂ ಭವ್ಯವನಜವನಕಳಹಂಸಂ [1] ॥ ೧೩

[ಬಿಡು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮನಂಜದೆ
ಪಿಡಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮನುದಾರಚಿತ್ತದಿನೆಂಬೀ ।
ನುಡಿಯುನೆ ನುಡಿದು ಮನಂಬಿಡೆ
ನುಡಿಗಲ್ತಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥] ೧೪

ಉಡೆವೆೞಿದಂದಿಂಬೞಿಕೆಡೆ [2]
ಯುಡುಗದೆ ಜಿನಮುನಿಗಳಂ ಜಿನಾಗಮಮಂ ನೇ ।
ರ್ಪಡೆ ಕೇಳ್ದೋದುವ ಜಿನಮುನಿ
ಗಡಣದೊಳ್ ವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಪ್ರೌಢಂ ಕಳವಂ । ೧೫

ಭವ್ಯರ ಗೋಷ್ಠಿಯ ತಪದೊಳ್
ದಿವ್ಯವೆನಿಪ್ಪವರ ಪಾದಸೇವೆಯೆ ಜಿನಸ ।

1 ನಡೆಗಲ್ತಂಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ (ಗ)
2 ಉಡೆವಣಿಪಱಿದಂ ಬೞಿಕಂತಡೆ (ಕ, ಬ,)

ತ್ಕಾವ್ಯಂಗಳ ಭಾವನೆಯೆ ಮ
ಹಾವ್ಯಸನಂ ವಾರಿಷೇಣನೃಪತಿಗೆ ನಿಚ್ಚಂ ॥ ೧೬

[ಅಂತು ಗುಣಗಣನಿಳಯನುಂ ವಿನಯನಿಧಾನನುಂ ಜಿನಪಾದ ಪದ್ಮಮಧುಪನುಂ ಜಿನಾಗಮಘನಾಗಮಮಯೂರನುಂ ಪಾಪೇಭಪಂಚಾನನನುಮೆನಿಸಿ] ಆವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ಯುವರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯನನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥ ೧೭

[ವಿಮಲಗುಣಾಕ್ಷರಸಕಲಾ
ಗಮಯುಕ್ತಿಮನಿಜನಾನುರಾಗದರಿತ ।
ದ್ಯುಮಣಿಗಳಗಣಿತಚರಿತ
ಸಮಸ್ತಜೀವೋಪಕಾರಿಗಳ್ ದಯೆನಿದಿಗಳ್ ॥] ೧೮

ಮುಂಡಿಯಪುತ್ರಾಚಾರ್ಯರ್ [ಗ್ರಾಮೆಯೇಕರಾತ್ರಂ ನಗರೇ ಪಂಚರಾತ್ರಮಟವ್ಯಾಂ ದಶರಾತ್ರಮೆಂಬ ಪೂರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂ] ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ನಿನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ [ವೆಂದು ತತ್ಪುರದ ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯ ಬಾಳಾಹಕವೆಂಬ ಪರ್ವತದೊಳಿರ್ದು ಮಾಮುನಿಯ ಬರವಂ ಋಷಿನಿವೇದಕಂ ನಿನಗಱಿಪುವುದುಂ ॥ ೧೯

ಕರಮಲ್ಲದೊಸೆದು ತನ್ಮುನಿ
ವರನಿರ್ದಾದೆಸೆಗೆ ನಡೆದು ಬಿಡದೇಬಡಿಯುಂ ।
ಕರಮುಗಿದು ತುಷ್ಟಿದಾನಮ
ನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಋಷಿನಿವೇದಕಂಗಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೨೦

ಆನಂದಭೇರಿಯುಂ ಪೊಯ್ಸಿ] [1] ಚೇಳಿನಿಮಹಾದೇವಿ ಮೊದಲಾಗೆಣ್ಟಾಸಿರ್ವರರಸಿಯರುಂ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ ಮೊದಲಾದ ಕುಮಾರರುಂ ಯೆಣ್ಟಾಸಿರ್ವರ್ಮಕುಟಬದ್ಧರುಂ [ಪುರದೊಳಗಣ ಶ್ರಾವಕರುಂ] ಬೆರಸು ॥ ೨೧

[1] ವಂದು ಬಹಿರುದ್ಯಾನದೊಳಿರ್ದಂ ಋಷಿನಿವೇದಕನಿಂದಮಱಿದು (ಗ)

ತುಂಬಿಗಳಚ್ಚಿನಿಗೆಳಸಿ ಮ
ನಂಬಿಡೆ ಬರ್ಪಂತೆ ನೀನುಮತ್ಯಾದರದಿಂ ।
ದಂ ಬಯಸಿ ದಿವ್ಯಮುನಿಚರ
ಣಾಂಬುಜಮಂ ಕಾಣಲೆಂದು ರಾಜಾಲಯದಿಂ ॥ ೧೨

ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದು [ಬಳಾಹಕಗಿರಿಯೊಳಿರ್ದ] ಮುಂಡಿಯ ಪುತ್ರಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಪರಸಿಜಮಂ ಸರಸಿಜಾದಿಕುಸುಮಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಬಂದಿಸಿ [1] ಕಿಱಿದುಬೇಗಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಂ ಕೇಳ್ದು [ತನ್ಮುನಿಪುಂಗವಂಗೆ] ಪುನರ್ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಸೀಂ ಮಗುಳ್ವುದುಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಕಲಜನಂಗಳುಂ ಮಗುೞ್ವುದುಂ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರನೊರ್ವನೆ ಮುನಿನಾಥನನಗಲ್ದು ಬರಲಾಱದೆ ಪೆಱಗಿರ್ದ [2] ॥ ೧೩

ಬಿಡದೆ ಕಡಾರದ ಪೊನ್ನಂ
ಕಡುಲೋಭಂ ಕಂಡು ಮೋಹದಿಂದಾ ಪೊನ್ನಂ ।
ತಡೆಯದೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪ್ಪೊ
ಲಡಿಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದು [ವಾರಿಷೇಣಂ ಮುನಿಯಂ ॥ ೧೪

ಮನದೆಱಕದಿಂದೆಱಲುಮಿಱಿಯಲುಂ ನೋಡಿ ತಂಗಾಳಿಯ ಪೊರ್ದುಗೆಯಿಂ ನಯಂ ಬಡೆದೆಳಲತೆಯಂತೆ ಪೆರ್ಚಿ ॥] [3] ೧೫

ಮನದೊಳ್ಕರಮುತ್ಸಾಹದಿ [4]
ನನವರತಂ ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚಮಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ।
ಜಿನಪದಮಂ ಜಿನಮತಮಂ
ನೆನೆವ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಕೃತಾರ್ಥನವನೀತಳದೊಳ್ [5] ॥ ೧೬

---

1 ಮುಂಡಿಯಪುತ್ರರಂ ವಂದಿಸಿ (ಗ)   2 ಸೀಂ ಮಗುಳ್ದು ಬರ್ಪುದುಂ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರಲೊಲ್ಲದೆ ಪೆಱಗಿರ್ದ (ಗ)

3 ತನ್ನ ಕಣ್ತಣಿವಿನೆಗಂ ॥ ನೋಡಿ (ಗ)   4 ವಚನದೊಳಂತಾ (ಗ)

5 ಕತಂ ಪೊಗಳ್ವ ನರನೆ ಧನ್ಯಂ ಜಗದೊಳ್ (ಗ)

[ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ ಮುಂಡಿ ಪುತ್ರದಿಗಂಬರಾಧೀಶ್ವರನ ಪಾದೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಚರಣ ಯುಗಂಗಳಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊತ್ತುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ತನ್ಮುನೀಶ್ವರಂ ಜಿನ ಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂ ತೆಂದಂ ||] [1] ೭೭

ದೂರದೊಳಿರ್ದುಮರ್ತಿವೆರಸಂಬುರುಹಕ್ಕೆ ಮುದಾಳಿಸಂಕುಳಂ
ಭೋರೆನೆ ಬಂದು ತೀವಿ ನೆಲಸಿರ್ಪವು ಕಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಯುಂ
ಸಾರವು ನೋಡೆ ಪ್ರೀತಿಗೊಳ್ಳದರಪ್ಪವರಂತು ಪೊರ್ದುವರ್
ದೂರದೊಳಿರ್ದೊಡಂ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದೊಡಮೊಂದುವರಲ್ಲರುದ್ಧತರ್ || ೭೮

ಎಂದು ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರನೊಳಾದ [ಮಹಾಭಕ್ತಿಗಂ ತಮ್ಮ ಯ್ಯನೊಡನೆ ಪೋಗದ ಧರ್ಮಾನುರಾಗದಿಂದಿರವಿಂಗಂ ಚೋದ್ಯಂ ಬಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ ಚೇಳಿನೀಪ್ರಿಯಾತ್ಮಜಂ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿ ಕೈಯಂ ಮುಗಿದಿರ್ದಂತೆಂದಂ ||] [2] ೭೯

ದಾನಮುಮಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ
ನಾನಾಪೂಜೆಯುಮನೆಲ್ಲರುಂ ಕೈವಲ್ಯ ।
ಶ್ರೀನಾರಿಯನೆಯ್ದುವುದಂ
ದಾನಂದಂಬೆರಸು ಮಾಡುವರ್ ಸುಮತಿಯೊಳ್ || ೮೦

ಅಲ್ಲಿ [ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಯ] [3] ನೆಯ್ದಿಸಲಾರ್ಪ ದೇವನುಮಂ ತಪಮುಮಂ ಧರ್ಮಮುಮನಾಗಮಮುಮಂ ದಾನಮುಮಂ ಪೂಜೆ

---

1 ಎಂದ. ಭಾವಿಸಿ ತನ್ಮುನೀಶ್ವರನ ಪಾದೋಪಕಂಠದೊಳಿರ್ದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನ ಕಾಲನೊತ್ತುತಮಿರ್ಪುದುಂ ಮುಂಡಿಯಪುತ್ರಾಚಾರ್ಯರ್ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಂ ನೋಡಿ (ಗ)

2 ನಿಜಗೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ಮಿರ್ಪುದುಂ ಸುಕಪಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದನಿಂತೆಂದು ಬೆಸ ಗೊಂಡಾ (ಗ) 3 ಮೋಕ್ಷನು (ಗ)

ಯುಮಂ ನಿವ್ಕ್ರಮಿಡಿ ಸೀಪನಗಳುಪಂತಾಗೆ [ಬಸಸುವುದೆಂಬುದುಂ ಮುನಿ ವೃಂದಾರಕ] [1] ಸಿಂತೆಂದಂ ॥ ೩೧

ವನಿತೆಯುರಂ ವನಿತೆಯುರೊಳ್
ಕನಕಮನೋರಂತೆ ಕನಕದೊಳ್ ರತ್ನಮನಿಂ ।
ಬೆನೆ ರತ್ನದೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಿ
ಮನದೊಳ್ ಕೀಲಿಕ್ಕಿದೆಂದು ನಂಬುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೨

ಆಪ್ತನನಾಪ್ತನೊಳ್ ತಪಮಂ ತಪದೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಆಗಮಮನಾಗಮದೊಳ್ ದಾನಮಂ ದಾನದೊಳ್ ಪೂಜೆಯಂ ಪೂಜೆಯೊಳ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಬೇಗಮಿವನಾಪ್ತನಿವನನಾಪ್ತನಿದು ಸತ್ತಪಮಿದು ದುಸ್ತಪಮಿದು ಸದ್ಧರ್ಮಮಿದು ಕುಧರ್ಮಮಿದಾಗಮಮಿದನಾಗಮಮಿದು ಸತ್ಪಾನಮಿದು ಕುದಾನಮಿದು ಪೂಜೆಯಿದು ಕುಪೂಜೆಯಿದು ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಿದು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಿದು ಮುನ್ನಮಿದು ಬಳಿಕಮೆಂಬುದಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ [2] [ಸಂಚಲಚಿತ್ತನಾಗದೆ ತನ್ನೊಳಾರೈದು ನೋಡಿ] ಜಲಮಿಶ್ರಿತಮಪ್ಪ ಪಾಲಂ ಮುಂದಿಡಲ್ ಹಂಸೆಯಂತು ನೀರಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾಲಂ ಕುಡಿವುದಂತ ಕುಧರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದು ॥ ೩೩

ನಿರ್ದೋಷಿಯಲ್ಲದವನಂ
ಪೂರ್ದಲ್ವೇಡಾಪ್ತನೆಂದು ಮೆಲ್ಪಟ್ಟನಿಸಂ ।
ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪ ಮನಸಿಜ
ಮರ್ದನನಂ ದೇವನೆಂದು ಪೂರ್ದುಗೆ ಭವ್ಯಂ ॥ ೩೪

ಕುರುಡನಪ್ಪ ಪೊಂಬಿಗನಂ ನಂಬಿ ಗಟ್ಟದಿಟ್ಟೆಡೆಯೊಳಿರುಳ್ ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಪಯಣಂಬೋಪೆನೆಂಬಾತನುಂ ದೋಷಿಯಪ್ಪಾಪ್ತನಂ ನಂಬಿ ತಪಂಗೆಯ್ದು ಮುಕ್ತಿವಡೆವೆನೆಂಬಾತನುಂ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಗಳಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲರ್ ॥ ೩೫

1 ಬೆಸಸಿವೆಂಬುದಂ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮ (ಗ)
2 ಬಳಿಕ್ಕಮಿದುವೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ (ಗ)

ತರ್ಕ್ಕನಿವನಲ್ಲನಳಿಪಂ
ಟಕ್ಕಂ ಖಳನೆಂದು ಪೊರ್ದರತಿಧೂರ್ತನನೋ ।
ಪಕ್ಕಟೆ ಖಳರಂ ಕ್ರೂರರ
ನಕ್ಕೆವದಿಂ ದೇವರೆಂದು ಪೇೞ್ದು ಪೊರ್ದುವುದೇ ॥ ೩೬

ಕಲ್ಲ ದೋಣಿಯನೇಱಿ, ಬಂದ ತೊಱೆಯೊಳ್ ಪೋಪನೆಂಬನುಂ ಕ್ರೂರನಪ್ಪಾಪ್ತನಂ ಪಿಡಿದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪನೆಂಬನುಂ ಕರಮೊಗ್ಗರಲ್ಲದೆ ಚತುರರಲ್ಲರ್ ॥ ೩೭

[ಇವನೀಧಾತ್ರಿಗೆ ತಾಂ ಮಹಾಪ್ರಭು ಗಡಾ ಮೋವಿಂತೆದೇಕಟ್ಟು ಕಾಡುವನೆದೋರ್ಷುವನಟ್ಟ ಬೇಡುವನಣಂ ನಾಣಿಲ್ಲ ಬೂತೆಂದು ದೂಱುವರಾರಾದೊಡಮಟ್ಟಿ ಮರ್ತ್ಯರುಮನಿಂತೇನೆಂಬೊಡಂ ಪೋಗಿ ನಂಬುವನೆಗ್ಗಂ ನೆಱೆ ದೇವರೆಂದು ವಿಟರಂ ಚಾಪಲ್ಯರಂ ಧೂರ್ತರಂ ॥ ೩೮

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂಗೆಟ್ಟು ತಪಮುಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳರೆಂದೊಡೆ ಪರವಧೂಪ್ರಿಯರಪ್ಪರಂ ಸರ್ವಜ್ಞರೆಂದುತು ಕೈಕೊಂಡಾಡುವರೋ ॥

ಪುಸಿವನಿವಂ ಮಹಾವ್ಯಸನಿ ಕಳ್ಳನಿವಂ ಕಡುಧೂರ್ತನೆಂದು ಶಂ
ಕಿಸಿ ಭಯದಿಂದೆ ಬಚ್ಚಳಸಿ ಮಾನಿಸರಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪೊರ್ದಿರಂ
ಜಿಸುವ ಸುವಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳಸಿಷ್ಟವಿಘಾತರ ನಷ್ಟಶೌಚರಂ
ಪುಸಿವರನಾಪ್ತರೆಂದು ನೆಱೆ ಪೊರ್ದುವ ಮರ್ತ್ಯನೆ ಗಾಂಪನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥

ಅರಸಿನ ಮೇಲರಸಾದೊಡೆ ಮೊದಲಾಗೆ ನಾಡೆಲ್ಲಂ ಕೆಟ್ಟು ಪಾೞಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ಜಗದೊಳಡಕಿಲ ದೈವಮಾದೊಡೆ ಕಿಡದಿರ್ಕುಮೆ, ನಾಡ ನಾಳ್ವರಸು ಮೊದಲಾಗೆ ಕ್ರೂರನಾದೊಡೆ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಕಿಡದಿರ್ಕುಮೆ; ವಿಟನಪ್ಪ ಪ್ರಭುವಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಬಗೆಯರೆಂದೊಡೆ ವಿಟನಪ್ಪ ದೇವನ ನೆಂತು ಬಗೆವರದಱಿಂ ದೇವರ್ಕಳರಿಲ್ಲ ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪನೊರ್ವನೆ;

ಪರಮಾತ್ಮನುಂ ಶಾಂತರೂಪನಲ್ಲದೆ ಕ್ರೂರನಲ್ಲಂ ; ಮನೋಹವಿದ್ರಾವಣನಲ್ಲದೆ ವಿಟನಲ್ಲನೆಂದು ನಂಬುವುದು ॥] ೪೧

ಅರಸನ ನಡೆದೋಜೆಯು ವಿ
ಸ್ತರದಿಂದಂ ಪ್ರಜೆಗಮೋಜೆ ತಂತಮ್ಮಪ್ತುರ ।
ಚರಿಸುವ ಮೋಜೆಯೊಳೇಕೆಯೊ
ಚರಿಯಿಸರನ್ಯರ್ವಿರುದ್ಧವಿದು ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೪೨

ಜಗದೊಳಾದೊಡಂ ಸದಾಚಾರರಂ ಕೈಕೊಳ್ವಂತೆ ದುರಾಚಾರರನೇಕೆ ಕೈಕೊಳರನ್ಯವನಿತಾಪ್ರಿಯರಂ ದೂಱುವಂತೆ ಶುಚಿಗಳನೇಕೆ ದೂಱರ್ ಕಳ್ಳರಪ್ಪರಂ ಕೊಲ್ವಂತ ಕಳ್ಳರಲ್ಲದರನೇಕೆ ಕೊಲ್ಲರ್ [ಪುಸಿವವರಂ ದುಷ್ಟರೆಂಬಂತೆ ಸತ್ಯಮುಳ್ಳರನೇಕೆ ದುಷ್ಟರೆನ್ನರ್ ಕಳ್ಗುಡಿವವರಂ ಪೊಲ್ಲರೆಂಬಂತ ಪಾಲ್ಗುಡಿವವರನೇಕೆ ಪೊಲ್ಲರೆನ್ನರ್ ಅಡಗಟ್ಟುಮಡಕೆಯುಂ ಪೊಱಗಿಡುವಂತ ಕೂಳನಟ್ಟ ಮಡಕೆಯುನೇಕೆ ಪೊಱಗಿಡರ್ ಕೊಂದರಂ ಕೊಲ್ವರಂತೆ ಕೊಲ್ಲದವರನೇಕೆ ಕೊಲ್ಲರ್] ದ್ರೋಹರಪ್ಪವರಂ ಕಮರ್ವಂತೆ ತಕ್ಕರನೇಕೆ ಕಮರರ್ ಸಾಧುಗಳ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿವಂತೆ ದುಷ್ಟರ್ಗೇಕೆ ಕೈಮುಗಿಯರ್ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮುಳ್ಳವರ್ಗೆಱಗುವಂತೆ ಮಿಂಡರ್ಗೇಕೆಱಗರ್ ನಿಸ್ಪೃಹರ್ಗೆ ಕೂರ್ಪಂತೆ ಕಾಂಕ್ಷಿತರ್ಗೇಕೆ ಕೂರರ್ ತಪಂಗೆಯ್ವರ್ಗೆ ಕೈವಾರಂಗೊಳ್ವಂತೆ ದುಷ್ಟರ್ಗೇಕೆ ಕೈವಾರಂಗೊಳರ್ ಅನ್ಯಾಯಪರರಂ ಕಿಡಿಸುವಂತೆ ನ್ಯಾಯಪರರನೇಕೆ ಕಿಡಿಸರ್ ಚಾರಿತ್ರಂಗೆಟ್ಟರನಾಟ್ಕುಡಿಗಳವಂತೆ ಚಾರಿತ್ರಮುಳ್ಳರನೇಕಾಟ್ಕುಡಿಗಳಯರ್ ಅದು ಕಾರಣದಿಂದೆಲ್ಲನಿತು ಪೊಲ್ಲಮೆಯೊಳಂ ಪೊರ್ದದಂತಪ್ಪ ದೇವನೆ ದೇವಂ ಪೊಲ್ಲಮೆಯೊಳ್ಕೂಡಿದಾತಂ ದೇವನಲ್ಲನೆಂಬುದಂ ಲೋಕದೊಳಾದ ನಡೆವಳಿಯಿಂದಮೇ ಲೇಸಾಗಱಿವುದಿನ್ನು ತಪಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೪೩

ಪೆಣ್ಣಿಂಗಂ ಪೊನ್ನಿಂಗಂ
ಮಣ್ಣಿಂಗಂ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಮೆಱಗದೆ ಲೋಕಂ ।

ಬಣ್ಣಿಸೆ ಚಂಚಲನಾಗದೆ
ತಿಣ್ಣಂ ನಡೆವವನೆ ತಾಂ ತಪೋಧನನಕ್ಕುಂ ॥ ೪೪

[ಕರ್ಗಲ್ಲನಿತು ಬೆಳ್ಪದೊಡಂ ಬೆಲೆಗೆಯ್ಯುಮೇ; ರತ್ನಮಾದೊಡೆ ಬೆಲೆಗೆಯ್ಗುಂ ; ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ ತಪಮನಿತೊಳ್ಳಿತಾದೊಡಂ ಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪ ಸುಖಮಂ ಕುಡಲಾರ್ಕುಮೇ ? ಶುದ್ಧದರ್ಶನದೊಳ್ಕೂಡಿದೊಡೆ ನಿರಂತರಮಪ್ಪ ಸುಖಮಂ ಕುಡುಗುಂ ॥ ೪೫

ಪಾಲೊಳ್ ಮೊಕ್ಕಳಮಾಗೆ ಪೊಯ್ಯೆ ಜಲಮಂ ಬೆಳ್ಪಕ್ಕುಮಂತಲ್ಲದಾ
ಪಾಲೆಂತುಂ ರುಚಿಯಾಗದಂತೆ ಕೇಳಬಮಿರ್ಥ್ಯಾತ್ವದುಃಖಂಗಳೊಳ್
ಕಾಲಿಟ್ಟಿರ್ದ ತಪಂಗಳಂ ನೆಗಪೆಡ್ದೊಡಂ ದುಷ್ಕರ್ಮರೆಂತಿರ್ದೊಡಂ
ಭೂಲೋಕಸ್ತುತಮಪ್ಪ ಸತ್ತಪದೊಳಂ ಪೊಂದಿರ್ದರಂ ಪೋಲ್ವರೇ ॥ ೪೬

ಕರ್ಬುನಮನಿಸು ಕಾಯ್ದು ಮೃದುವಾದೊಡಂ ಕಮ್ಮರಿಲ್ಲದೆ ಖಡ್ಗಾದಿಶಸ್ತ್ರಂಗಳಾಗದಂತೆ ಕುಮಾರ್ಗಾನುರಾಗಿಗಳನಿಸು ಕುದಿದು ತಪಂಮಾಡಿದೊಡಂ ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮನಂ ಪೊರ್ದಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಸಕಲಸುಖಮನೆಯ್ದಲಾರಿಂತು ॥ ೪೭

ನೀರಿಲ್ಲದೆಡೆಯ ಬೆಳಸುಂ
ಕ್ರೂರರ ಕೆಳೆಯುಂ ವಿವೇಕಿಯಲ್ಲದನರಸುಂ ।
ಸಾರಗುಣಮಿಲ್ಲದಾತನ
ಚಾರಿತ್ರಮುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಪವೆಂತುಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ॥ ೪೮

ರಂಡೆ ನಡಪಿದನ ಗುಣಮುಂ
ಗಂಡಿಲ್ಲದ ಭಟನ ಯುದ್ಧಮುಂ ಧರೆಯೊಳ್ ಕೈ ।
ಕೊಂಡುಱೆ ನೆಗಱದ ತಪಮುಂ
ಮಿಂಡನ ತಕ್ಕುಮೆಯುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಪವು ಜಗದೊಳ್ ॥ ೪೯

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಶಕ್ತಿ ತನಗುಳ್ಳೊಡಂ ಸುರಂಗಿಯಲ್ಲದೆ ಪಣಿದಗುರ್ವು ಪಱಿಯದಂತೆ ದೋಷವಿರಹಿತನಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮತಮಂ ಪೊರ್ದಿ ದೊಡಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತಕರ್ಮಂಗಳುಂ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಗಲಱಿಯವು ‖ ೫೦

ಸಜ್ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದನ್ನೆಗ
ಮಜ್ಞಾನಮದಿರ್ಕು ಬುದ್ಧಿವಂತರ್ ನಯದಿಂ ।
ದಜ್ಞಾನವೆನೆಱಿವೊಡೆ ಕೇ
ಳ್ಸಜ್ಜ್ಞಾನಮನೆಯ್ದೆ ತಿಳಗೆ ಜೈನಾಗಮದೊಳ್ ‖ ೫೧

ಪಡಿಯಱನೆನಿತುಕೂರ್ಪೊಡಮರಮನೆಯನಂಸನನುಮತಮಲ್ಲದೆ ಪುಗಲ್ಬಾರದಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳೆನಿತುತಪದಿಂ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಂಬಟ್ಟೊಡಂ ದೇವರೆಂದಿರ್ದೊಡಂ ಕುಚರ್ಕಿಗಳಿಂ ಬಾಯಾರ್ಪೊಡಂ ಸಜ್ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ದರ್ಶನಮಂ ಪೊರ್ದದೆ ಮೋಕ್ಷಮನೈದಲ್ಬಾರದು ‖] ೫೨

ನಾಯಕನಿಲ್ಲದ ರಣಮುಂ
ಮಾಯಾವಿಯ ಪರದುಮಳಿಪನಪ್ಪನ ಧನಮುಂ ।
ನ್ಯಾಯಮಣಮಿಲ್ಲದವನ
ಶ್ರೀಯುಂ ನಿರ್ದಯನ ತಪಮುಮೇನೆಸೆದಪುದೇ ‖ ೫೩

ದೇವನ ದೊರೆಯ ಬಂಟರುಂ ದಿವಿಜಗಜದ ದೊರೆಯ ಮದವಾರ ಣಂಗಳುಮುಳ್ಳೊಡಂ ಮುಖ್ಯನಾಯಕನಿಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಪಡೆಯಂ ಗೆಲ್ದು ಗೆಲ್ಲಂಗೊಳಲ್ಬಾರದಂತೆ ದಾನಪೂಜೆಶೀಲೋಪವಾಸಂಗಳಂ ಮಾಱ್ಪುದಾರ ಗುಣಮುಳ್ಳೊಡಮರಿದೆನಿಸುವ ತಪಮಂ ಮಾಳ್ಪ ದೇಹದ ಬಲ ಮುಳ್ಳೊಡಂ ಅಷ್ಟಾದಶದೋಷದೂರನಪ್ಪ ದೇವನಂ ಸಾರದೆ ಕರ್ಮಂ ಗಳಂ ಗೆಲ್ದು ನಿರ್ವಾಣಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಡೆಯಲ್ಬಾರದು ‖ ೫೪

ದಿನಕರನಿಲ್ಲದಂಬರಮುಮುನ್ನತಿಯಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯುಂ
ವನಿತೆಯರಿಲ್ಲದೋಲಗಮುಮಾತ್ಮಜರಿಲ್ಲದ ಗೇಹಮುಂ ಜಗ

ಜ್ಞನನುತಮಪ್ಪ ಪಾಪಹರಮಪ್ಪ ಸದಾಶುಚಿಯಪ್ಪ ಶುದ್ಧದ
ರ್ಶನಮೆಣ್ಣಮಿಲ್ಲದಾತನ ತಪೋಗ್ರತೆಯುಂ ನೆಱೆದೊಪ್ಪಲಾರ್ಕುಮೇ॥೫೫

[ಕೈದುವುಳ್ಳೊಡಂ ಭುಜಬಲಮುಳ್ಳೊಡಂ ಮನಮಿಲ್ಲದನಿತಱೊಳ್ ಪಗೆಯಂ ಸಿಱಿಯಲ್ಬಾರದಂತೆ ತಪಮುಳ್ಳೊಡಂ ದರ್ಶನಮಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಕರ್ಮಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸಲ್ಬಾರದಾ ಕರ್ಮಂ ಕೆಟ್ಟೊಡಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ರ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯುಂ ಪಡೆಯಲ್ಬಾರದ]ದಱಿಂ ಶುದ್ಧದರ್ಶನದೊಳ್ ಮುನ್ನಂ ದೃಢರಾಗಿ ಬೞಿಕ್ಕೊಳ್ಳ ತಪ್ಪ ತಪಮಂ ಮಾೞ್ಪುದೀಧರ್ಮಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೫೬

ಕೊಲೆಯೆಂಬೀನುಡಿಗೆ ಮಹಾ
ಕಲಿಯುಂ ಮೊದಲಾಗ ನಾಡೆ ಬೆರ್ಚುವನೆಂದಂ ।
ದೆಲೆ ಗಳ ಬಗೆವೊಡೆ ಜಗದೊಳ್
ಕೊಲೆಯಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾತಕಂ ಪೆಱತುಂಟೇ ॥ ೫೭

ಘಮ್ಮನೆ ಸಾವಾಯ್ತೀತನ
ಧರ್ಮದಿನಾನಂದು ಬಪ್ಪನೆಂಬೀ ನುಡಿಯುಂ ।
ಕೂರ್ಮೆಯೊಳ್ ನುಡಿವೊಡೀತನ
ಧರ್ಮದೊಳಾನಱಿದೆನೆಂದು ನುಡಿವವರೊಳರೇ ॥ ೫೮

[ಬಲ್ಲಿದರಪ್ಪರಸುಗಳನ್ಯಾಯದಿಂದಿನಿತರ್ಥಮಂ ತೆಱಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂಬರಿಂತಿರ್ಪವರೂರೂರ್‌ದಪ್ಪದೋರೊರ್ವರ ಜೀವಮಂ ಕುಡಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದೊಡೆ ನಾಡೆಲ್ಲಮಾತನೊಳಿದಿರ್ಕೆ ಕಾದುವರಲ್ಲದೆ, ತೆಱುವವರಲ್ಲದಱಿಂ ಜೀವವಧೆಯೆ ಮಹಾಪಾಪಂ ॥ ೫೯

ಸುತರುಂ ನಂಟರುಮಯ್ಯನುಂ ಕೆಳೆಯನುಂ ಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳುಂ ನೋಡೆ
ನೋ
ಡೆ ತಗುಳ್ದಟ್ಟಿ ಪೊರಳ್ಚಿ ಕೊಂದ ಪಗೆಯಂ ಕೋಟ್ಯರ್ಥಯಂಗೊಳ್ವನಂ

ಕ್ಷಿತಿಯಂ ಪೊರ್ಕುಳಿತಿರ್ದೊಡಂ ಭರದಿನಿನ್ನಿಂತಪ್ಪುದಂ ತಾನೆ ಕಾ
ಣುತುಮಿರ್ದುಂ ಕೊಲೆ ಧರ್ಮಮೆಂದು ಪಿಡಿವಂ ಗಾಂಪಂ ಪೆಱಗಾರ್
ಪರೇ ॥ ೬೦

ಈ ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ನಂಕಂ ಪಿರಿದೆಂದೊಡೆ ಮೊದಲಾಗದೆಂಬಱಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕರ್ಥಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಪಮಂಬರ್ದಾರಿಗಳಾಳಸಿಬಾಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಕೊಂದಪರೆಂದೊಡೆ ಭಯದಿಂ ಪೋಗಲೊಲ್ಲರೆಂದೊಡೆ ಕೊಲೆಯಿಂದ ಮಗ್ಗಳಂ ಪಾಪಮಿಲ್ಲ ॥ ೬೧

ಪಿಗೆಯುದ್ದಂ ಕೊಲೆಯಿಂ ಸುಖ
ಮಾಗದು ಕಡುದುಃಖಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದನಱಿದಿಂ ।
ಬಾಗಿ ತಿಳಿದೆಯ್ದೆ ಕೊಲೆಯು
ದ್ಯೋಗಮನತಿಕಷ್ಟಮೆಂದು ಬಿಡುವುದು ಭವ್ಯಂ ॥] ೬೨

ದೂರದ ಪೊಗೆಯುಂ ಕಂಡು ಕಿಚ್ಚುಂಟೆಂದಱಿವಂತೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟೆಕ್ಕಡಮಂ ಪೆಟ್ಟಿ ಬಿಲ್ಗೊಂಡು, ಕರಿತುರಗಾದಿಗಳನೊಲ್ಲದೆ ನಾಯಿಗಳ್ವೆರಸು ಸಿವಿಗೆಯುಸಿರಿಸಿ ನಡೆದು, ಗಣಿಕಾಜನಮುಂ ಮಂಡಳಿಕರುಂ ಸಾಮಂತರುಮಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರೂರರಪ್ಪ ಬೇಂಟೆಗಾಱರೊಳ್ಕೂಡಿ, ಮಣಿಕಂಕಣಮನೊಲ್ಲದೆ ಕೈಪೊಡೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ, ದಿವ್ಯಾಂಬರಮನೀಡಾಡಿ ಕರಿಯ ಕುಪ್ಪಸಮಂ ತೊಟ್ಟು, ಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳನೊಲ್ಲದೆ ತೋಲ್ಗಟ್ಟಿ, ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದಮನೊಲ್ಲದೆ ಬೇಂಟೆಪಱೆಯುಂ ಪೊಯ್ಸಿ, ಶಾಂತರೂಪಂ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ರೂರರೂಪು ಕೈಕೊಂಡು ನಗೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಳಿಸನೊಳಕೊಂಡು, ಬೇಂಟೆಗೆ ಪೋಪ ರೌದ್ರಾತ್ಮರ ನೆಗತ್ತೆಯೆ ನರಕಗಮನಮನಱಿಪುಗುಮದಂ ಕಂಡು ಕೊಲೆಯೆ ದುಃಖಹೇತುವೆಂದಱಿದು ಕೊಲೆಯುಂ ಮಾಣ್ಬುದು ॥ ೬೩

ಸೊಗಯಿಪ ಸುಖದೊಳ್ಕೂಡುವ
ಬಗೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ಜೈನಮಾರ್ಗಮಂ ನಂಬುಗೆಯಿಂ ।
ಸುಗಮಮನೆ ಪಿಡಿದು ಬಿಡುವುದು
ಪಗೆಯಿಂದುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕೊಲೆಯೊಳೊಂದಿದ ಮತಮಂ ॥ ೬೪

ಇನ್ನಾಗಮಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ, ವಿಚಾರಮಂ ತಿರ್ದುವ ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣರೆಂತವರವರ್ನುಡಿವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಿವರ್ಕಳ್ಳರಿವರ್ಶುದ್ಧರೆಂದಱಿವರಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರ್ ಸಕಳಾಗಮಂಗಳೊಳಾದ ನುಡಿಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳಿದು ನರಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಪ್ಪ ಕುಮತಮಿದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಪ್ಪ ಸನ್ಮತಮಿದೆಂದು ನೋಡಿ ಪಿಡಿವುದು ॥ ೬೫

ಕುರುಡನೊರ್ವನೇಱೆದುಂ
ಸುರಗಿರಿ ಮುಂದಿರ್ದುದಾದೊಡಂ ಕಾಣ್ಬರೆ ಕಾ ।
ಪುರುಷರ್ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಿಗ
ಳುರುನಿರ್ವೃತಿಗುಯ್ವ ಧರ್ಮಮಂ ಕಂಡಪರೇ ॥ ೬೬

ಎನಿಸು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳೌಷಧಮೌಷಧಂ ತಱಿಂಟುದಲೆಯೊಳ್ ರೋಮಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಲಾಱದು; ಎನಿತು [ಗಾರುಡಮಂತ್ರ] ಬೀಜಾಕ್ಷರಮಾದೊಡಂ ಕೊಱೆವಾವಂ ಕೇಳಿಸಲಾಱದು; ಎನಿತು ಶೃಂಗಾರವತಿಯಾದೊಡಂ ಸೂಳ್ ವಿರಕ್ತನನೊಲಿಸಲಾಱಳಂತೆ ಬದ್ಧಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯುಪ್ಪ ಜೀವಮುಮಂ ಬೇಗಂ ನರಕಂಬುಗಲ್ವೇಡಿರ್ದ ಜೀವಮುಮಂ ಅಭವ್ಯನಪ್ಪ ಜೀವನುಮಂ ಪರಮಾಗಮಮೆನಿತುಲೇಸಾಗಿಯುಂ ಸೋಲಿಸಲಾಱದದು ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲದು ಬುದ್ಧಿವಂತರಪ್ಪರಾರೈದು ತಿಳಿದು ನಂಬುವುದು ॥ ೬೭

ಪೇಲಿಂಗೆ ನೊಣಂಗಳ್ ಕಡು
ಸೋಲದಿನೆಱಗುವುವು ಕಪ್ಪುರಕ್ಕೆಱಗೆಯ್ದುಂ ।
ಸೋಲದಿನೆಱಗವು ಜಗದೊಳ್
ಪೇಲೇಂ ಮೇಲಾಯ್ತೆ ಕಪ್ಪುರಂ ಕೀಱಾಯ್ತೇ ॥ ೬೮

[ಪಿತ್ತಮುಳ್ಳವಂಗೆ ಪಾಲ್ ಕೈಪೆಯುಕ್ಕುಮಲ್ಲದೆ ಪಿತ್ತಮಿಲ್ಲದಂಗೆ ಕೈಪೆಯಾಗದಂತೆ ತೀವ್ರಕರ್ಮಮುಳ್ಳವಂಗೆ ಪರಮಾಗಮಂ ರಂಜಿಸದಲ್ಲದೆ ಲಘುಕರ್ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ ೬೯

ಮೊದಲಿಂ ಕಡೆವರೆಗಂ ಪೇ
ಳ್ವಿದು ಪೂರ್ವಾಪರವಿರುದ್ಧಮಪ್ಪಾಗಮದೊಳ್ ।
ವಿದಿತಂ ಕೇಳಿಲ್ಲದಱಿಂ
ಸುದೂರಮಾ ಮೋಕ್ಷಮೆಂದು ನಂಬುವುದು ಬುಧಂ ॥ ೭೦

ಪೂರ್ವಾಪರವಿರೋಧಮಂ ಕಂಡೊಡೆ ಮೊದಲಾಗೆ ಲೋಕದ ಜನಂಗಳವೆರ್ಕಳ್ಳನೆಂದು ನಂಬರೆಂದೊಡೆ ಪೂರ್ವಾಪರವಿರುದ್ಧಮಪ್ಪಾಗಮಮನೆಂತು ಕಲರ್ಜಡಮತಿಗಳ್ ನಂಬುವರೋ ॥] ೭೧

ಪೇಳ್ವರ್ತಮ್ಮಿಷ್ಟಿಗೆವರೆ
ಪೇಳ್ವರದೇಂ ದೋಷಮಾಯ್ತು ಬಳ್ತನದಿಂದಂ ।
ಕೇಳ್ವರ್ತಾವೆತ್ತಾಗದೆ
ಕೇಳ್ವುದು ಲೇಸಾಗಿ ಮನದೊಳಾರಯ್ವುತ್ತುಂ ॥ ೭೨

ಹಂದಿ ಕೆಯ್ಯಂ ತಿಂದೊಡೆ ಕತ್ತೆಯ ಕಿವಿಯಂ ಕೊಯ್ದರೆಂಬಂತ ಸೂಳಬಂಟಂಗಾಱದೆ ಠಂಬದಗೊರವನಂ ಬಡಿದರೆಂಬಂತೆ ಪೆಂಡಿರ ದೋಷಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ್ ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ದರೆಂಬಂತೆ ಅವಿಚಾರದಿಂ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗದೆ ಮಾಣಿಕಬಟ್ಟಂ ಮಾಣಿಕಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಪರದಂ ವಸ್ತುವಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತ ಸುಜನವಿದಗ್ಧರಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಬಂಡಾರಿಗಪೊನ್ನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕಮಾಗಿ ಧರ್ಮಂಗಳಂ [1] ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪರಮಾಗಮಮಪ್ಪುದನೇಕಚಿತ್ತದಿಂ ನಂಬಿ ಸಂಶಯಮತಿಯಾಗದೆ ತದಾಗಮೋಕ್ತಮದೊಳ್ ನೆಗಳ್ವುದು; ಇಂತೀದಾನಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೭೩

ಉರಗತತಿಗಂ ಗೋವೃಂದಕ್ಕಂ ಮನೋಹರಮಾಗೆ ಚೆ
ಚ್ಚರದಿನೆಱೆಯಲ್ಬೇಗಂ ಕೇಳೊಂದೆ ಬಾವಿಯ ನೀರನಾ

1 ವಿಚಾರಮಪ್ಪೀಪೂರ್ವಕ್ರಮಂಗಳಂ (ಗ)

ದರದಿನುರಗಂ ಪೀರ್ದಾನೀರ್ನಂಜು ಜೀವಧನಂ ಸವಿ
ಸ್ತರದೆ ಕುಡಿವಾ ತೋಯಮುಂ ಪೋಲಂತೆ ಪಾತ್ರಮಪಾತ್ರಮುಂ [1] ॥ ೭೪

ಸೌಳಪ್ಪ ಭೂಮಿಯನುತ್ತು [ದಕಪಾನೆ ಬೀದು] ಕಸಮಂ ಕಳೆದು ಬಿತ್ತಿ ಬೇಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಪಿರಿದುಂ ಪ್ರಯತ್ನಮಂ ಮಾಡಿದೊಡಂ ಕರಿಯ ಭೂಮಿಯ ಬೆಳಸಿನಂತಕ್ಕುಮು, ಕುಪಾತ್ರಕ್ಕೆನಿತು ಕುದಿವ ಭಕ್ತಿಮಾಡಿದೊಡಂ ಸುಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನದ ಫಲದಂತಾಗಲರಿಯದದರಿಂ ಸುಪಾತ್ರದಾನಮೆ ಮಿಗಿಲೆಂಬರಿವುದು; ಇಂತೀಪತ್ರಾಪಾತ್ರಮೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೭೫

ಎಲವದ ಪುಷ್ಪದೊಂದು ಕಮನೀಯತೆಯುಂ ಗಿಳಿ ಕಂಡು ಸೋಲ್ತುಕೋ
ಮಲಮಿದರಿಂದಮೆಂತುಟು ಫಲಂ ಪರಿಪಾಗದೆ ಪೂಣ್ದೆಂದು ಸಂ
ಚಲಮತಿ ಕಾದುಕೊಂಡು ನಲಪರ್ದು ಬಳಿಕ್ಕದು ದೂರಮಾಗೆ ಪೋ
ಯ್ತುಲಿಸಿ ಪೋದಪುರ್ಗೆಟ್ಟನಿಪವೋಲ್ ಫಲಮಾಗದು ಕೀಳ್ಕ್ಕಪೂಜೆಯೊಳ್ ॥

[ಬೊಬ್ಬುಲಿಯ ಮನಕ್ಕೆಸಿಸು ಕೂಮೆಯಿಂ ಬೇಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಸೀರ್ ನೆಱದೊಡಂ ಮಾವಿನ ಪನದಂತೆ ಫಲಮಾಗಲಾರ್ಕುಮೆ? ಕುದೈವಂಗಳ್ಗೆನಿತುಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೋಷಿಸುಬಟ್ಟೊಡಂ ಸುದೈವಮನಾರಾಧಿಸಿ ಪಡೆವ ಫಲಮಂ ಪಡೆಯಬಾರದು] ೭೬

ಮಾಗಿಯೊಳಾದ ಶೀತದೊಮಮಿಂಗಿರಲಾರದೆ ಸೇದೆಗೆಟ್ಟು ಬೇ
ಳಾಗಿ ಸುಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟು ಗುರುಗುಂಜಿಗಳಂ ಮುಸುಗಳ್ವನೋದದಿಂ
ಪೋಗದೆ ರಾಶಿಮಾಡಿ ಶಿಖಿಗೆತ್ತುವ ಕಾರ್ಯ್ಯಮೊಲಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳ್
ರಾಗಿಸಿ ಪೊರ್ದಲೇಂ ಗಳ ಕುದೈವದೊಳಂ ಫಲಮಾಗಲಪ್ಪುದೇ ॥ ೭೭

[ಪೂಗಿಡುವೆಂಬ ಪೆಸರಿಂಗೆ ಕೊಳವಳ್ಳಿಯ ಗಿಡುಗಳಂ ನಟ್ಟು ನೀರೆಱದು ನಡೆಪೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೂವಿನಂತಾಗಲರಿಯುವಂತೆ ದೈವಮೆಂಬ

[1] ಅಂತೆಮಾಳ್ಪುದು ಪಾತ್ರಮಂ (ಗ)

ಪೆಸರಿಂಗೆ ಕುದೈವಮುಮನಳತರ್ಕಾರಾಧಿಸಿದೊಡೆ ಸುದೈವಮನಾರಾಧಿಸಿ ಪಡೆದ ಲಾಭಮಂ ಪೇೞಲಱಿಯದು ॥] ೭೯

ಈ ಪರಧರ್ಮದಿಂದಘಕುಲಂ ಕಿಡುಗುಂ ಸುಖಮಕ್ಕುಮಕ್ಷಯ
ಶ್ರೀವಧು ಸ್ವರ್ಗಮುನ್ನತಿಕೆಯಕ್ಕು ಮೞಂ ಕಿಡುಗುಂ ಕುಧರ್ಮದಿಂ
ಬೇವಸಮಕ್ಕುಮುಗ್ರನರಕಾರ್ಣವದೊಳ್ಗಡ ಬೀೞ್ವೆನೆಂಬುದಂ
ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾೞ್ಪುದು ಧರ್ಮಮೆಂಬುದಂ॥೮೦

ಲೋಚಂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದರಿಂದೋ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಬುದರಿಂದೋ ಬತ್ತಲೆಯಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟಿರ್ಪುದರಿಂದೋ, ಪೆಂಡಿರಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ಪೆಂಡಿರೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ಪುದರಿಂದೋ, ಮೀಯದಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ಮೀವುದರಿಂದೋ, ಮಣೆಯೊಳ್ ಪಡುವುದರಿಂದೋ ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪಡುವುದರಿಂದೋ, ಕಯ್ಯೊಳುಂಬುದರಿಂದೋ ತಳಿಗೆಯೊಳುಂಬುದರಿಂದೋ, ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂಬುದರಿಂದೋ ನಿಂದಿರ್ದುಂಬುದರಿಂದೋ, ನೀರಂ ಕುಡಿವುದರಿಂದೋ ನೀರಂ ಕುಡಿಯದಿರ್ಪುದರಿಂದೋ, ಏಕಭುಕ್ತಮಂ ಮಾೞ್ಪುದರಿಂದೋ ಪಲವುಸೂೞುಂಬುದರಿಂದೋ, ತೊಲಗದೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ತೊೞಲುತ್ತಿರ್ಪುದರಿಂದೋ, ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿದುಕೊಂಡಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿಯದಿರ್ಪುದರಿಂದೋ, ಮುಟ್ಟುಪಡವಾದೊಡೆ ಕೂೞನೀಡಾಡುವುದರಿಂದೋ ಮುಟ್ಟುಪಡವಿಲ್ಲದುದರಿಂದೋ, ತನಗಲಾಭಮಾದೊಡುಣ್ಣದುದರಿಂದೋ ಪಡೆದೊಡೆ ಮತ್ತುಂಬುದರಿಂದೋ, ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಮಂ ಪೂಸುವುದರಿಂದೋ ಮಲಮಂ ತಾಳ್ವುದರಿಂದೋ, ಬೇಡದುಂಬುದರಿಂದೋ ಬೇಡಿಕೊಂಡುಂಬುದರಿಂದೋ, ಪೆಱರ ಬೈಗುಳಂ ಸೈರಿಸುವುದರಿಂದೋ ಪೆಱರೊಡನೆ ಬಾಯುಂ ಬಡಿವುದರಿಂದೋ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಮರಿಂದೋ ವಿಷಯಸೇವೆಯರಿಂದೋ, ಪೂಣ್ಕೆಯರಿಂದೋ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ನಡೆವುದರಿಂದೋ, ಗೋತ್ರದೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ಗೋತ್ರಮಂ ಬಿಟ್ಟಿರ್ಪುದರಿಂದೋ, ಪೊನ್ನಂ ತೊಱೆದಿರ್ಪುದರಿಂದೋ ಪೊನ್ನಿಂಗೆಱಗುವುದರಿಂದೋ, ದಿವಸಕ್ಕೊರ್ಮೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಮೌಷಧಮಂ ಸಾವೊಡಮೊಲ್ಲೆನೆಂಬ ನಿಯಮಮರಿಂದೋ,

ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಆಡುವ ನಿಯಮಮೆರಿದೋ, ಬಗೆದಿ ನೆಱೆಯೊಳ್ ಮುನ್ನಂ ಮಾೞ್ಪುದಾವುದು ಬೞಿಕ್ಕೆ ಮಾೞ್ಪುದಾವುದು ಸೈರಿಸಿ ಪಡೆವುದಾವುದು ನೆಗೞಲಿರಿದಾವುದೆಂಬುದಂ ವಿಚಾರಿಸಿ, ॥ ೮೧

ಇತೀಗಳಾವುದೀಧ
ರ್ಮಂ ತೊದಳಿಂ ಮುನ್ನಮಾವುದೀಧರ್ಮಂ ಕೇ ।
ಳ್ಂತಿದಱಿಂ ಸುಖಮಿದಱಿಂ
ಸಂತತಕಡುದುಃಖಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದನಱಿವಂ ೮೨

[ಎಂದು ಮುನಿವೃಂದಾರಕಂ ಕಿಱಿದಱೊಳ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿಪುವುದುಂ ಕೇಳ್ದು ಪಿರಿದುಂ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಅಂದು] [2] ಚತುರ್ದಶಿಯುಪ್ಪುದಱಿಂದುಪವಾಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮುನಿವೃಷಭನಂ ಬಂದಿಸಿ [ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೇಸರ್ಪಡುವಿನಮಿರ್ದೊಯ್ಯನೆ ಕಾಪಿನವರಂ ಬಂಚಿಸಿ ಪೊಱಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು]ಪೋಗಿ ಶ್ಮಶಾನಭೂಮಿಯೊಳ್ ರಾತ್ರಿಪ್ರತಿಮೆಯಿಂದನನ್ನೆಗ [ಇತ್ತಲ್ ಮಗಧಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಸೂಳೆಗೆ ಮೃಗವೇಗನೆಂಬ ಕಳ್ಳಂ ಕೂರ್ತು ಕಣ್ಗಾಣದಾಕೆಯ ಮತದಿಂ] [3] ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ಕೀರ್ತಿಮತಿಯ ಕೊರಳ ಹಾರಮಂ ಕಳದುಕೊಂಡು ಪೋಗುವನಂ ತೊಟ್ಟನೆ ತಳಾಱರ್ಕಂಡು ॥ ೮೩

---

1 ಮತ್ತಂ ಲೋಚಮುಂ ಪಿರಿಯುಮದುಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮುಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮುಂ ನಿಂದು ಕಯ್ಯೊಳುಂಬುದುಂ ನಿಯಮದೊಳೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಏಕಭಕ್ತಮುಂ ಮೌನಮುಂ ನೀರಳ್ಕೆಯುಂ ತಾಳ್ವುದುಂ ಅಲಾಭಮುಂ ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿಯದುದುಂ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಪೂಸುವುದುಂ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗಿಚ್ಛೆಯಂ ಸಲಿಸುವುದು ಸುಖಮೊ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸುಖಮೋ ಯೆಂಬಿವೆಲ್ಲರೊಳ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ಮುನ್ನಾದುದಾವುದು ಬಳಿಕಾದುದಾವುದಿಪರಪರಗಳಂ ನೆಗಳಲಾವುದಱಿದು ನೆಗಳಲಾವುದಿಳಿದೆಂಬುದಂ ಭಾವಕರಪ್ಪವರ್ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಹಾಪರಿಷಹಮಪ್ಪ ರಾವು ಮುನ್ನಮಾದ ಧೆಯಿಮಕ್ಕೆ ಸೊಂಬರಾರದೆ ತಂತಮ್ಮ ಯಿಚ್ಛೆಗೆಯ್ವಂ ಪಣ್ಣೆದರೆಂದಱಿದು ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಧರ್ಮಮುಂ ಪೊರ್ದುವುದೆಂದು (ಬ. ಕ.)

2 ಅಱಿದು ನೆಗಳ್ವುದೆಂದು ಪೇಳ್ವುದುಂ ಕುಮಾರಂ (ಗ)

3 ಮೃಗಸೇನನೆಂಬ ಕಳ್ಳಂ ಮಗಧಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಸೂಳೆಯ ಪೇಳ್ಕೆಯಿಂ (ಗ)

ಬಡಿಯಿಂ ಗುಂಡಿಂ ಕಲ್ಲಿಂ
ದಿಡುತುಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬೆರ್ಚಿ ಭಯವಶದಿಂ ಪಿಲ್ಕು ।
ನಡುಗೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಕಾಲ್ಗಳ್
ತಡೆದೊಡೆ ಬಿಡದೋಡುವಾತನಾನ್ನೃಪಸುತನಂ ॥ ೪೪

ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡು ಬೆರ್ಚಿ [ಕಳ್ಳಂ ಸತ್ಯೋಡವೆಕ್ಕುಂ ಪುಲಿ ಸತ್ಯೋಡವೆಕ್ಕುವೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂತೆ ತಳಾರನ ಕೈಯೊಳೀತಂ ಸತ್ಯೋಡವೆಕ್ಕುಮೀತನ ಕೈಯೊಳ್ತಳಾರಂ ಸತ್ಯೋಡವೆಕ್ಕುಂ ನಗೆ ಗೆಟ್ಟುದಾನೊರ್ವನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪುಲಿ ನಕ್ಕಿ ಬರ್ದುಂಕಿದೆನೆಂದು] ಹಾರಮಂ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರನ ಮುಂದೀಡಾಡಿ ಪೋಪುದುಂ ತಳಾರರೆಯ್ದೆವಂದು ॥ ೪೫

ನಿಂದಿರ್ದ ವಾರಿಷೇಣನ
ಸಂದವರಡಹಡಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಳ್ಳನಿವಂ ಪೋ ।
ಸಂದೆಯವಿಲ್ಲೆರಡಿಲ್ಲದೆ
ಕೊಂದಪರೆಂದಂಜಿ ಸಡೆದು ಪೋಗದೆ ನಿಂದಂ ॥ ೪೬

ಎಂದು [ಕತ್ತಲೆಯೊಳವರಿವರೆಂದಱಿಯದೆ ತಡವರಿಸಿ ನೋಡಿ ಮುಂದಿರ್ದ ಹಾರಮಂ ಕಂಡು ಕಳ್ಳನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ] ದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಗಿಂ ನೋಡಿ ವಾರಿಷೇಣನಪ್ಪುದನಱಿದು ಬೆಱಗಾಗಿ ॥ ೪೭

[ತುರಗಕ್ಕಂ ಕರಿಗಂ ರಥಪ್ರತತಿಗಂ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಮಿಂ ಮೇರೆಯಿ
ಲ್ಲದಸಂಗಪ್ಪೊಡೆ ತಾನೆ ಮುಖ್ಯನವನೀನಾಥರ್ಗತ್ಯನ್ನರಿ
ರ್ಪರವೋಘಂ ನೃಪನೇಕೆ ಕಳ್ವ ಬಗೆಯಂ ತಾಂ ತಂದನೋ ನೋಡಿಪ್ಪೊಡ
ಚ್ಚರಿಯೆಂದಂದು ತಳಾರರಂಜಿ ಧರಣೀಶಾರಾಧ್ಯನಂ ನೋಡಿದರ್ ॥ ೪೮

ತುಡುಕಲಿಲ್ಲದೆ ಕಳ್ದನೊ ಮೇ
ಣುಡಲಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗಿ ಕಳ್ದನೋ ತನಗರಸಂ ।
ಕುಡದೊಡೆ ಕಳ್ದನೊ ಕಮ್ಮನೆ
ದೃಢಚಿತ್ತಂ [1] ಕಳ್ವ ಬಗೆಯನೇಕೆಯೊ ತಂದಂ ॥ ೪೯

1 ಕಡುಮೂರ್ಖಂ (ಗ)

ಎಂದು [ತನ್ನೊಳಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟು] ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆವೆಂದು ಹಾರಮಂ ತೋಱಿ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಸುಧಾಕರನಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಜಾತಿಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗೆ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಂ ಧರ್ಮಮಪ್ಪುದಱಿಂ, ಮಗನೆಂದು ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ಯದೆ ಕೊಲ್ಲಿಮೆಂದು ತಳಾಱಂಗೆ ನೀಂ ಬೆಸಸುವುದುಂ ತಳಾಱಂ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ॥][1] ೯೦

ಪಿಸುಣರ ಕಳ್ಳರ ಮಿಂಡರ
ಪಸರಂ ಮೊದಲಾಗೆ ನುಡಿದುದುರ್ವೀಶಂ ಸೈ ॥
ರಿಸನೆಂಬುದನಱಿದಿರ್ದುಂ
ಕಸವರಕ್ಕೇಕೆ ದೇವ ನೀಂ ಬಗೆದಂದೈ[2] ॥ ೯೧

[ನಿನ್ನಯ್ಯನ ಭಂಡಾರದ
ಪೊನ್ನೆಲ್ಲಮನಕ್ಕ ಪಿರಿದು ತದ್ಧನಮಿರ್ದುಂ ।
ತನ್ನ ದರಿದ್ರನ ತೆಱದಿಂ ಕೆ
ಮ್ಮನೆ ಕಳಪಿಂಗೆ ಬಗೆಯನೇಕೆಯೊ ತಂದ್ರ ॥ ೯೨

ಅಂತೊಡೆದಕಲ್ಲ ಕೆಱೆಯಿಲ್ಲೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಯಂತೆ ನಾನರಸನ ಮಗನೆಂ ಬಲ್ಲಿದ ನೆನ್ನನರಸಂ ಕಳ್ದತಂ ಕೊಲ್ವನಲ್ಲೆಂದು ಸೊಕ್ಕಿಯುಕ್ಕಂದಲೆವಾಯ್ದು ಕೀರ್ತಿಮತಿಯ ಹಾರಮಂ ಕಳ್ದುಮೆಮ್ಮನೆ ಪೆಱರೇಡಿಸಲೆಂದು ಪೋಗಿ ದಸಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತ ಕೋಡಗದಂತೆ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟಮಪ್ಪ ಸಾವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೈ] ಎಂದು ತಳಾಱಮೊರ್ದಲಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೯೩

ಧರೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಡಗಿರ್ದೊಡಂ ಜಲಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದೊಡಂ ಪೋಗಿ ಮಂ
ದರಶೈಲಾಗ್ರದೊಳಿರ್ದೊಡಂ ಖಚರರಂ ಬೇಗಂ ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕೊಡಂ

1 ಮಗನೆನ್ನದೆ ಕಳ್ಳಂಗೆ ತಕ್ಕ ವಿಧಿಯಂ ಮಾಡಿಮೆಂದು ಪೇಳ್ವುದುಮಮಾತ್ಯರ ಡುಗೇಳದೆ ಬಂದು (ಗ)

2 ಕಸವರದಾಟಕ್ಕೆ ದೇವ ನೀಂ ಮನಮಾಂದೈ (ಗ)

ಪಿರಿದುಂ ದ್ರವ್ಯಮನಿತ್ತೊಡಂ ನಡುಕದಿಂ ಚಕ್ರೇಶನಂ ಸಾರ್ದೊಡಂ
ಮರುಳೇ ಮೊಣ್ಬನೆ ಕಾಲಪುಯ್ದಿದವನಂ ಕೂರಾಂತಕಂ ಕೊಲ್ವುದಂ ॥

ಮತ್ತಂ ಜವನ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ತನಮಂ ಪೇಳ್ವೊಡೆ, ದೇವೇಂದ್ರರಂ ತಾವರೆಗೊಳನಂ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿ, ವ್ಯಂತರದೇವರಂ ಸೌಂತೆಯ ಬಳ್ಳಿಯೊಳೆರ್ಬು ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕದೇವರಂ ಸೀತಂ ಪತ್ತಿದ ವಾತಾಧಿಕರಂತೆ ಮಾಡಿ, [ಭವನವಾಸಿಗರಂ ಕರಂ ದವನದ ಮಡಿಯಂ ದಾಳಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿ, ಚಕ್ರಧರನಂ ವಕ್ರಮಾದ ಪುಳ್ಳಿಗಳಂ ಮುರಿವಂತೆ ಮುರಿದು, ಮಾಂಡಲಿಕರಂ ಚಂಡಕರಸನ್ನಾಹಂ ನುಂಗುವಂತೆ ನುಂಗಿ, ಬಲ್ಲಿದರಂ ಕಲ್ಲಂ ತಾಗಿದ ಪುಳ್ಳಿಯಂತೆ ನುಚ್ಚುನುರಿಮಾಡಿ] ರಾವಣನಂ ಕೋವಣಮಂ ಸೀಳ್ವಂತೆ ಸೀಳ್ದು, ಕುಂಭಕರ್ಣನಂ ಕಂಬಂ ಮುರಿದ ಮೊಳಗೆಯಂತೆ ಮಾಡಿ, ವಿಭೀಷಣನಂ ಸಾಹಸಮಿಲ್ಲದರಂ ನೂಂಕುವಂತೆ ನೂಂಕಿ, ಇಂದಗಿಯಂ ಪಂದೆಯಂ ಕಾಡುವಂತೆ ಕಾಡಿ, ರಾಮನಂ ಧೂಮಂ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ಜೀವಂಗಿಡಿಸಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ಮಕ್ಕಳ್ಗಟ್ಟಿರಂತೆ ಗೋಳುಂಡೆಗೊಳಿಸಿ, ಸುಗ್ರೀವನನುದ್ಗ್ರೀವನನಂಬು ತಾಗಿದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಜಾಂಬವನಂ ಪಿಂಬಗಲಾದಿತ್ಯನಂತೆ ತೇಜಂಗಿಡಿಸಿ, ಹನುಮನನನುಮಾನಂ ಮಾಡದೆ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ, ಪಾಂಡವರಂ ದಂಡಿನೊಳ್ ಪೊಕ್ಕ ನರಿಯಂತೆ ಮನಂಗಿಡಿಸಿ, ಕೌರವರಂ ಭೈರವಂಬಾಯ್ದರಂತೆ ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಡಿ, ಬಾಲಕರಂ ಬಾಲಕರೆಂದು ನಾಣ್ಚದೆ, ಮುದುಕರಂ ಮುದುಕರೆಂದು ಕರುಣಿಸದೆ, ವೀರರಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯರೆಂದು ಬೆರ್ಚದೆ, ಮೂರ್ಖರಂ ಮೂರ್ಖರೆಂದೋಸರಿಸದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದು ಕೈಗಾಯದೆ, ವಿಕಳೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ವಿಕಳೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂದು ತೊಲಗಿಸದೆ, ನಾರಕರಂ ನಾರಕರೆಂದು ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆ, ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದರ್ ಕಟ್ಟುಗ್ರರೆಂದೊಲ್ಲೆನ್ನದೆ, ಬಡವರಂ ಬಡವರೆಂದಿರಿಸದೆ, ಮಾನ್ಯರಂ ಮಾನ್ಯಗಾವನೆನ್ನದೆ, ಮುಸು ಪಣ್ತ ಪುಣಿಸೆಯನೇಱಿದಂತೆ, ಕೋೞಿ ತಿಪ್ಪೆಯಂ ಪೊರ್ದಿದಂತೆ, ಪಸಿದೆಮ್ಮೆ ಬಳೆದ ಕೆಯ್ಯಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ, ಬಡವರ್ ಕೂೞ ರಾಶಿಯಂ ಕವಿದಂತೆ, ಮುಲ್ಲಂ ನುಂಗಿಯುಂ ಸಪಿದುಂ ಕರ್ಚಿಯುಮೇಗಿಯುಲ್ಲಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ

ನರಿಯಾಟವಾಡುವಾತನನಗೆ ಪೀಡೆಯುಂ ಮಾಡಿದಪ್ಪನೆಂಬುದಾವ ವಿಸ್ಮಯಂ [ಸುಡುವ ಕಿರ್ಚಿನೊಳ್ ತುಪ್ಪಮನನಿಸನಿಸೆಱೆದೊಡಮನಿಸನಿಸೆ ಪೆರ್ಚುಗುಂ ನೀರನನಿಸನಿಸೆಱೆದೊಡಮನಿಸನಿಸೆ ಕುಂದುಗುಂ; ಮತ್ತೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮೋದಯದಿಂ ಬಂದಡಸುವ ಸಾವಿಂಗಂ ನೋವಿಂಗ ಮನಿಸನಿಸಂಜುವಮನಿಸನಿಸೆ ಭವಭವಂಗಳೊಳಲ್ಲಂ ಪೆರ್ಚುಗುಂ; ಧೈರ್ಯದಿಂ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಂಗಳನನಿಸನಿಸಂ ನನೆವನನಿಸನಿಸೆ ಕುಂದುಗುಂ] ॥ ೯೩

ದುರಿತಂ ಕಿಡದನ್ನೆವರಂ
ಪರಮಜಿನಾಗಮಮನಱಿಯದನ್ನೆವರಂ ನಿ।
ಷ್ಠುರಮಪ್ಪ ದುಃಖಚಯಮುಮಂ
ಮರಣಮುಮಾವಾವ ಭವದೊಳೀಂ ಪಿಂಗುಗುಮೇ ॥ ೯೬

ಜಿನಧರ್ಮ[1]ಮೆಂಬ ನೀರಿಂ ಕರ್ಮಮೆಂಬ ಕಿರ್ಚಂ ನಂದಿಸದೆ, ಜಿನಾಗಮಮೆಂಬ ಗ್ರಹವಾದಿಯಿಂ ದುಷ್ಕೃತಮೆಂಬ ಗ್ರಹಮಂ ಕಳೆಯದೆ, ಜಿನಸೇವನೆಯೆಂಬ ದಿವ್ಯೌಷಧದಿಂ ಕಿಲ್ಬಿಷಮೆಂಬ ಕುತ್ತಮಂ ಕಿಡಿಸದೆ, ಜಿನಾರ್ಚನೆಯೆಂಬ ಕೊಡಲಿಯಿಂ ಪಾಪಮೆಂಬ ದುರ್ಗಮಂ ತಱಿಯದೆ, ಜಿನಸ್ಮರಣೆಯೆಂಬ ಭೈತ್ರದಿಂ ದುರಿತಮೆಂಬ ಸಮುದ್ರಮಂ ಪಾಯದೆ, ಜಿನವ್ರತಮೆಂಬ ಪಱುಗೋಲಿಂದಶುಭಮೆಂಬ ತೊಱೆಯುಂ ದಾಂಟದೆ, ಜಿನಪಕ್ಷಪಾತಮೆಂಬ ಸಿಡಿಲಿಂ ಪುಣ್ಯವಿರೋಧಿಯೆಂಬ ಮರನಂ ಮುಱಿಯದೆ, ಜಿನಭಾವನೆಯೆಂಬ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಿಂ ವಿಷಯಸಾಗರಮಂ ಪೀರದೆ, ಜಿನಾಭಿಷೇಕಮೆಂಬ ಕೂರಲಗಿಂ ಕರ್ಮವೈರಿಯೆಂಬ ಪಣಿದಮನಿಱಿಯದೆ, ಜಿನಕಥಾಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಸಿಂಹದಿಂ ದೋಷ[2]ಮೆಂಬ ಗಜಮಂ ಸೀಳದೆ, ಜಿನಧರ್ಮಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಭೇರುಂಡನಿಂ ಮೋಹಮೆಂಬ ಶರಭಮಂ ಕೊಲ್ಲದೆ, ಜಿನಮುನಿದಾನಮೆಂಬ ಗಾಳಿಯಿಂ ಲೋಭಮೆಂಬ ಮುಗಿಲಂ ಬೆದಱಿಸದೆ, ಜಿನಶ್ರೀಮುಖ ದರ್ಶನಮೆಂಬ ವಜ್ರದಿಂ ಮಾಯೆ

---

1 ಸ್ತವನ (ಗ)   2 ಕೋಪ (ಗ)

ಯೆಂಬ ಬೆಟ್ಟನನೊಡೆಯದೆ, ಜಿನಪೂಜಾನಂದವೆಂಬನಳನಿಂ ಮಾನವೆಂಬ ಕರಡಮಂ ಸುಡದೆ, ಜಿನರೂಪದರ್ಶನವೆಂಬ [1] ಬಿಸಿಲಿಂ ದೋಷವೆಂಬ ತಿಮಿರಮಂ ತೆಗೆಯದೆ, ಜಿನಲಕ್ಷಣನಿರೀಕ್ಷಣವೆಂಬ ಚಂದ್ರನಿಂ ದಂತರಾಯವೆಂಬ ತಾವರೆಯಂ ಮುಗಿಯಿಸದೆ, ಜಿನಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸೂಡರಿಂ ದರ್ಶನಾವರಣೀಯವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಂ ಪಿಂಗಿಸದೆ, ಜಿನತತ್ವವಿಚಾರವೆಂಬರಸನಿಂ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯವೆಂಬಾಟವಿಕರನೋಡಿಸದೆ, ಜಿನಪದಸ್ನೇಹವೆಂಬ ದಂಡಿಂ ವೇದನೀಯವೆಂಬ ಗಡಿಯ ನಾಯಕರ ನಡಂಗಿಸದೆ, [2] ಜಿನಚರಣಾವಲಂಬನವೆಂಬ ಬಲದಿಂ ವಿಷಯವೆಂಬ [3] ಸೂಜಿಗಾಳಿರಂ ಕಾದಿ ಗೆಲದೆ, ಜಿನಸ್ತವನರುಚಿಯೆಂಬ ಮೇಘಗರ್ಜನೆಯಿಂ ನರಕಗತಿಯೆಂಬ ಹಂಸೆಯನಂಜಿಸದೆ, ಜಿನತತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಬಾಣದಿಂ ತಿರಿಕಗತಿಯೆಂಬ ಗುಱಿಯಂ ಪಾಱಲೀಯದೆ, ಜಿನರಾರಾಧನೆಯೆಂಬ ಹಿಮದಿಂ ಮನುಷ್ಯಗತಿಯೆಂಬ ಬಾಳ ಸಹಕಾರಮಂ ಕಿಡಿಸದೆ, ಜಿನರ ನೆರೆವಿಯೆಂಬ ಚೇಣದಿಂ ದೇವಗತಿಯೆಂಬ ನಿಗಳಮಂ ಛೇದಿಸದೆ, ನೆರೆಮನೆಯವರಂ ಪಾವಂ ಪಿಡಿಯಿಮೆಂಬಂತೆ, ನೆರೆಗೆಯ್ಯವರಂ ಬಿತ್ತಿಕೊಡಿಮೆಂಬಂತೆ, ಸವತಿಯ ಮಗನಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ವಂತೆ, ಬಟ್ಟೆವೋಪರಂ ಪುಲಿಯಸಿಱಿಯಿಮೆಂಬಂತೆ, ತಿರಿಯುಟ್ಟಿಂದವರಂ ಕೂಟನಡಿಮೆಂಬಂತೆ, ಬಡರ್ [4] ಬಂದವಳಂ ಪೆಂಡತಿಯಾಗಿರೆಂಬತೆ, ಲೋಗರಂ ಮನೆಯಂ ಕಾದಿರಿಮೆಂಬಂತೆ, ನಿರ್ಬುದ್ಧಿತನದಿಂ ಪೆಱರೆನಗೆಂದಿರ್ದೊಡೆ ಶಾಶ್ವತಸುಖಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದು. [ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದುದಯದಿಂದೆಯ್ದುವ ಸಾವುಮಂ ನೋವುಮಂ ಪೆಱರ್ಪಚ್ಚಿಕೊಳ್ವೆಮೆಂದೊಡೆ ಪಚ್ಚಿಕೊಳ್ವರೆ ? ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಪೊರ್ದಿ ಸುಖಿಮಿರ್ಪೊಡಂ ಕುಧರ್ಮಮಂ ಪೊರ್ದಿ ದುಃಖಂಬಡುವೊಡಂ ತಾನ ಪೆಱರೊರ್ವರುಂ ಸಖಾಯರಲ್ಲರ್] ॥ ೯೩

1 ದರ್ಶನಹರ್ಷಚಿತ್ತದನವೆಂಬ (ಕ. ಬ.)

2 ಜಿನವಿಶ್ವಾಸವೆಂಬ ಬಿದಿಯಿಂ ನಾಮಕಳ್ಳರಂ ತೆಗೆಯದೆ ಜಿನಮಂದಿರಪ್ರದಕ್ಷಿಣವೆಂಬ ಗರುಡನಿಂ ಗೋತ್ರವೆಂಬ ಪಾವುಗಳ ವಿಷಮಂ ತೊಲಗಿಸದೆ ಜಿನಮತಾನುಕೂಲವೆಂಬ ಮಾಗಿಯಿಂದಾಯುಷ್ಯವೆಂಬ ಕೋಗಿಲೆಯಂ ಮಡಿಯಿಸದೆ (ಗ)

3 ಎಂಬ ಕೋಟೆಯಿಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವೆಂಬ (ಕ.ಬ.) 4 ಪಿದ್ದ (ಕ.ಬ.)

ರುಜೆಗಳೊದವಿಂ ದುಃಖವ್ರಾತಂಗಳಿಂ ಪೆಱರೊತ್ತಿನಿಂ
ಪ್ರಜೆಯ ಭಯದಿಂ ಪೊನ್ನಿಂ ಶೀತೋಷ್ಣದಿಂ ಕೆಲವಾಱನಿಂ
ಕುಜನನೆರವಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದತ್ಯಂತಮಿತ್ರರಗಲ್ಕೆಯಿಂ
ವಿಜಯರಳವಿಂ ಸಾವಿಂ ನೋವಿಂ ಮಹೀಶರ ಬಾಧೆಯಿಂ ॥ [1] ೯೮

ಅರಿಯ ಭಯದಿಂ ಮುಳ್ಳಿಂ ಕಲ್ಲಿಂ ಪ್ರಯಾಣದ ಪೀಡೆಯಿಂ
ಪರದಿನಳಿಪಿಂ ಮುನ್ನಂ ಕೊಂಡುಂಡ ಸಾಲದ ಚಿಂತೆಯಿಂ
ಭರದ ತೆಱೆಯಿಂ ಕೇಡಿಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂ ಪರಮಾನದಿಂ
ದುರಿತದೊದವಿಂ ದುಃಖಂ ಸಾರ್ಗುಂ ಮನುಷ್ಯರನೆಲ್ಲಿಯುಂ ॥ ೯೯

[ಮತ್ತಮವನಿಯಂ ಪೊಯ್ದು ಕಯ್ತಪ್ಪಿದೊಡಂ ತಪ್ಪುಗು, ತೀವ್ರ ಕರ್ಮೋದಯದಿಂದಡಸುವ ಸಾವುಂ ನೋವುಂ ಏಗೆಯ್ದುಂ ತಪ್ಪಲಱಿಯದಿದನಱಿ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಸಾವಿಂಗಂ ನೋವಿಂಗಮಂಜಲಾಗದೆನಗಿಂ ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಣಪಯೋಜಾತಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪುದು ಕಜ್ಜಮೆಂದು ॥] ೧೦೦

ವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಪ
ಯೋರುಹಮಂ ಬಂದಿವಿಡಿದು ಬಂಟಂ ಸೆಱೆಯಂ ।
ಧೀರತೆಯಿಂ ಪಿಡಿವಂತ ಕು
ಮಾರಕನುಂ ಪಿಡಿದನೇಕಚಿತ್ತದಿನಾಗಳ್ ॥ ೧೦೧

ಜಿನಪದಮಂ ಜಿನಮತಮಂ
ಜಿನರ ಗುಣೋನ್ನತಿಯನೆಯ್ದೆ ಜಿನಗೃಹಮಂ ಸ ।
ಜ್ಜನಚೈತ್ಯಮನನವರತಂ
ಮನದೊಳ್ ನೆನೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದನಂತಿರ್ಪಿನೆಗಂ ॥ ೧೦೨

[ಆ ಪುರದ ದೇವತೆಗಳ್ಗಾಸನಕಂಪಮಾಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಗುಪಸರ್ಗಮಾದುದನಱಿದು ಘೋರೋಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಲೆಂದು

1 ವೃಜನದೊದವಿಂದುಃಖಂ ಸಾರ್ಗುಂ ಮನುಷ್ಯರನೆಲ್ಲಿಯುಂ (ಕ. ಬ.)

2 ಕರ್ಮೋದಯದಿಂದೆಂತು ದುಃಖವುಂ ಮನಃಪೀಡೆಯುಮಕ್ಕುಮಿದಾವುದಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂದು ಬಗೆದು (ಗ)

ಬಂದು ಮುಂದಚಳಿತಮಲ್ಲನಾಗಿ ನಿಂದ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಮನದೊಳಾದ ಧೈರ್ಯಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟು] [1] ‖ ೧೦೩

ದುರಿತಾರಿಯುನದಟಲೆದೋ
ಪರಿಸದೆ ನಿರ್ವೃತಿಗೆ ಸಲ್ವೆನೆನೆಂಬ ಮಹಾ।
ಪುರುಷಂ ಮನದೊಳ್ ಕುಂದದೆ
ಜರಿಯದೆ ಕಲಿಯೆನಿಸಿ ನೆಡೆಯದಿಂತಿರವೇಡಾ ‖ ೧೦೪

ಎಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪಲವುಂತೆಱದ ಪೊಗೞ್ತೆಗಳಂ ಪೊಗೞುತ್ತುಮಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ಮನದೊಳ್ಳನಿಸಪ್ಪೊಡಂ ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಷ್ಠುರರಪ್ಪ ತಳಾಱರ್ಕುಮಾರನಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕುವಂತೆ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಗಜಱಿ [2] ಗರ್ಜಿಸಿ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೊಱೆಯಿಂದುರ್ಚಿಕೊಂಡು ತಲೆಯಂ ದಡಿಯಿಂ ಪೊಯ್ಯುಂ ಕಿವಿಯಂ ಬಾಳಿಂ ಪೊಯ್ಯುಂ ಕೊರಲಂ ಸುರಿಗಿಯಿಂದರಿದುಂ ಮುಯ್ಯಂ ಕೊಳ್ಳಯಿಂ ಕರಿದುಂ ನಡುವಂ ಕೊಡಲಿಯಿಂ ಕಡಿದುಂ ತೋಳಂ ಗದೆಯಿಂ ಬಡಿದುಂ ಬೆರಲನುಳಿಯಿಂ ಕಡಿದುಂ ನೊಸಲನಂಬಿನಿಂ ಕೊಱೆದುಂ ತಳವಂ ಬಾಚಿಯಿಂ ಕೆತ್ತಿ ಮೊಳಕೈಯಂ ಕೊಂತದಿಂ ಕುತ್ತಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರಮಪ್ಪ ಘೋರೋಪಸರ್ಗಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದುಂ, ಅವಕ್ಕೆ ಕಳ್ತರಂ ಕಂಡಂತಳ್ಕದೆ ಕಣ್ಗೊಳಗಣ ಕಸವಿನಂತುಳ್ಕದೆ ನಡುವಿನಂತು ಬಳ್ಕದೆ ಪುರ್ವಿನಂತೆ ಕೊಂಕದೆ ತೆಱೆಯಂತೆ ನೊಂಕದೆ ಬೆಂಡಿನಂತೆ ತೇಂಕದೆ ಕೊಳ್ಪಟ್ಟರಂತೊಳಱದೆ ಭಯಮಾದರಂತೆ ಬೆಳಱದೆ ತರಗೆಲೆಯಂತೆ ತಳಱದೆ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಪೊಲ್ಲರಂತೆ ಪಚ್ಚದೆ ಶುಭಧ್ಯಾನಾರೂಢನಾಗಿರ್ಪುದುಂ, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯ ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿಗಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದನ ಜಿನಾಗಮದ ಪರಿಣತಿಗಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಶುದ್ಧಭಾವನೆಗಂ ಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರನ ಮನದ ಸ್ಥಿರತೆಗಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃ

1 ನಾಗೇಂದ್ರನಾಸನ್ನಕಂಪದಿಂದರಿದು ಬಂದು ಕೊಲಲೆಂದು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರ್ದ ತಳಾಱರುಮಂ ನಿಶ್ಚಳನಾಗಿರ್ದ ಕುಮಾರನುಮಂ ಕಂಡು (ಗ)

2 ಎಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರನ ಧೈರ್ಯಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ತಳಾಱಂಗೆ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯನಿಕ್ಕಿ ತಾಂ ತಳಾಱರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಗಜಱಿ (ಗ)

ಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸನ ಸಂಸಾರಭೀತಿಗಂ ಜಿನಶ್ರೀಚರಣಾಳಂಕಾರಶೇಖರನ ಶುದ್ಧಭಾವನೆಗಂ ಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳೊಳಾದ ಭಕ್ತಿಗಂ ನಗರದೇವತೆಗಳ್ಮೆಚ್ಚಿ [1] ಜಿನೇಶ್ವರನೆಂಬ ವಜ್ರಪಂಜರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದಂಗೆ [ಜಿನನಾಥನೆಂಬ ಬಲ್ಗೋ]ಂಟೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದಂಗೆಂ ಜಿನನಾಥನೆಂಬ ವಜ್ರಕವಚಮಂ ತೊಟ್ಟಿರ್ದಂಗೆ ಜಿನಾಧಿಪನೆಂಬ ಮಹಾದ್ರಿಯನೇಱಿರ್ದಂಗೆ ಜಿನಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ನೆಮ್ಮಿರ್ದಂಗೆ ಜಿನವಲ್ಲಭನೆಂಬ ವನದುರ್ಗಮಂ ಕೈಕೊಂಡಂಗೆ ಜಿನಪರಿವೃಢನೆಂಬ ಜಲದುರ್ಗಮನಾಶ್ರಯಿಸಿದಂಗೆ ಜಿನದೇವನೆಂಬ ಚಂದ್ರಬಲಮಂಬೆತ್ತಂಗೆ ಜಿನಪ್ರಭಾವನೆಯೆಂಬ ಭೂಬಲಮಂ ಪಡೆದಂಗೆ ಜಿನಕುಂಜರನೆಂಬ ರಸಾಯನಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಂಗೆ ಜಿನಾಗಮಮೆಂಬಮೃತಮಂ ಸೇವಿಸಿದಂಗೆ ಜಿನಧರ್ಮನಿಧಾನಮನೊಳಕೊಂಡಂಗೆ ಜಿನಸೇವೆಯೆಂಬ ನಿಧಿಯಂ ಕಂಡಂಗೆ ಜಿನವ್ರತಮೆಂಬ ಕೈದುವಿನೊಳ್ ಪರಿಣತನಾದಂಗೆ ಜವನುಂ ಗಿವನುಂ ಕರ್ಮಮುಂ ಗಿರ್ಮಮುಂ ಬಿದಿಯುಂ ಗಿದಿಯುಂ ವಿಧಾತ್ರನುಂ ಗಿಧಾತ್ರನುಂ ದೈವಮುಂ ಗಿಯ್ವಮುಂ ಪಾಪಮುಂ ಗೀಪಮುಂ ಮುಪ್ಪುಂ ಗಿಪ್ಪುಂ ಕುತ್ತಮುಂ ಗಿತ್ತಮುಂ ಸಾವುಂ ಗೀವುಂ ಪೀಡೆಯುಂ ಗೀಡೆಯುಂ ನೋವುಂ ಗೀವುಂ ಪುಟ್ಟುಂ ಗಿಟ್ಟುಮೆಂಬಿವೆಲ್ಲಮುಮೇನಂ ಮಾಡಲಾರ್ಪುವೇಗೆಯ್ವುವೇನನೊಡರ್ಚುವುವೆಂದು ಬೊಡಾಡಿ ತಳಾಱರಿಱಿದೇಱಿಲ್ಲಮಂ ಮುಕುಟಮಂ ಮಾಣಿಕುಂಡಲಮಂ ಹಾರಮಂ ಕೇಯೂರಮಂ ತೋಳ ಮಣಿಯುಂ ಕಂಕಣಮಂ ಮುದ್ರಿಕೆಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಮಂ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಮುಮಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಂ ॥ ೧೦೫

[ಫಲದಿಂ ಪೂಣಿಸಿ ತಲೆಯುಂ
ಸೆರಗಿಲ್ಲದೆ ಪೊಯ್ಯೆ ನಗರದೇವತೆಗಳ್ಕೆ ।
ಷುರಮುಪ್ಪೇಱಿಂ ಮುದದಿಂ
ಸ್ಫುರಿಯಿಪ ಸದ್ರತ್ನಹಾರಮಂ ಮಾಡುವುದುಂ ॥ ೧೦೬

1 ಧರಣೇಂದ್ರಂಮೆಚ್ಚಿ (ಗ)

ಎರಡುಂ ಕೈಗಳುಮಂ ನಿ
ಷ್ಕರುಣಿಗಳಡೆಯಿಟ್ಟು ಕಡಿಯೆ ದೇವತೆಗಳ್ಕ್ರೂ |
ಣ್ದಿರದಾಗಳ್ ಕಂಕಣಮಾ
ಗಿರೆ ಮಾಡಿದ ತೆಱನದವನಿಗಚ್ಚರಿಯಾಗಳ್ || ೧೦೭

ಬೇಗಂ ಮಂಡೆಯುನಿರ್ಪೋ
ಟಾಗಿರೆ ಕರ್ಬುನದ ಡಂಕೆಯಿಂ ಪೊಯ್ವುದುಮಂ |
ತಾಗಳ್ಕ್ರನಿಸೇಱಂ ಸ
ದಾಗ್ರಗದಿನೊಡನೊಡನೆ ಮಕುಟಮಂ ಮಾಡುವುದುಂ || ೧೦೮

ಪರಸಿಂದಂ ನಡುವಂ ನಿ
ಷ್ಠುರಕೋಪರ್ಪೊಯ್ಯೆ ನಗರದೇವತೆಗಳ್ವಿ |
ಸ್ತರದಿಂದೇಱಂ ದಿವ್ಯಾಂ
ಬರಮಾಗೆ ಮಹಾನುರಾಗದಿಂ ಮಾಡುವುದುಂ || ೧೦೯

ಎರಡುಂ ಕಿವಿಯುಮನೊಡನೊಡ
ನರಿಯೆ ಕೆಲರ್ಸೊರ್ಕ್ಕಿ ನಗರದೇವತೆಗಳ್ ಭಾ |
ಸುರಕುಂಡಳಂಗಳಾಗಿರೆ
ವಿರಚಿಸಿದರ್ಸೋಲ್ವು ಪೊರ್ದದಂತಾಗೇಱಂ || ೧೧೦

ಅಂತಿಱಿದೇಱುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳಾಗಿ ವಿರಚಿಸಿ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂಗೆ ವೇದನೆಯುಮೆಂತುಂ ಪೊರ್ದದಂತಾಗೆ ಮಾಡುವುದುಂ ದಂಡಧರರ್ತಮ್ಮಿಱಿದೇಱುಗಳೆಲ್ಲಂ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂಗಾಭರಣಂಗಳಾಗೆ ಕಂಡು ನಿಲಲಣ್ಮದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿತಂದು ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಮಂ ಪೇೞುತ್ತುಮಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ವನದೇವತೆಗಳುಂ ಪುರದೇವತೆಗಳುಂ ನೆರೆದು ||] ೧೧೧

ಬಂದ್ರಜಿನಸಮಯವಾರಿಧಿ
ಚಂದ್ರನನಭಿಮಾನಧವಳನಂ ಧೈರ್ಯಸುರಾ |

ದ್ರೀಂದ್ರೋಪಮನಂ ವಿಭವಸು
ರೇಂದ್ರನನಘತಿಮಿರಪವನಜಸಖಸನ್ನಿಭನಂ ॥ ೧೧೨

[ತಮ್ಮ ವಿಗುರ್ವಿಸಿದ ನಾನಾರತ್ನಖಚಿತಮಪ್ಪ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ಮನವಾರೆ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಗಳುತ್ತುಮಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ] ॥ ೧೧೩

ಸುರದುಂದುಭಿ ಪಲವುಂ ಭೋ
ರ್ಗರೆಯೆ ವಿಯತ್ತಳದೊಳಿರ್ದು ವ್ಯಯಮಿಯದೆ ದೇ ।
ವರ ತಂಡಂ ಪೂವಿಸ ಬ
ಳ್ಸರಿಯಂ ನೃಪಸುತನ ಮೇಲೆ ಕರೆವುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೧೧೪

ಪುರಕ್ಷೋಭಮಾಗೆ ನೀಂ ಸಕಲಜನಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬಂದು ಕುಮಾರನಂ ಪೂಜಿಸುವ ನಗರದೇವತೆಯರುಮಂ ಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂ ದಂಬರದೊಳಿರ್ದು ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಪೊಗಳ್ವ ದಿವಿಜಸಮೂಹಮುಮಂ ಕಂಡು ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯ ಚರಣಯುಗಳಮಂ ಚಂಪಕಾದಿಕುಸುಮಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಸಹಜಕವಿಜನಮನೋಹರೋದ್ಯಾನವನಕಳಕಂಠನ ಧೈರ್ಯಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥

ಮಂದರಾದ್ರಿನಿಭಕ್ಷಮಾನ್ವಿತನಂ ದೃಢವ್ರತನಂ ಮಹಾ
ನಂದದಿಂ ಸುರಕೋಟಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದಪ್ಪುದೀಗಳ್ ಪೋಗಿ ನಾ
ಮುಂ ದಯಾಂಬುಧಿವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರನಂ ನೆಱೆ ನೋೞ್ಪೆನಂ
ಬಂದದಿಂದುದಯಾಚಲಾದ್ರಿಯನೇಱಿದಂ ದಿನವಲ್ಲಭಂ ॥ ೧೧೫

ಅಂತಾದಿತ್ಯನುದಯಗಿರಿಗಜಾರೂಢನಪ್ಪುದುಂ ಕುಮಾರಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ತೀರ್ದು ಕೈಯನತ್ತಿಕೊಳ್ವುದುಂ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ನೀಂ ಕರಕಮಲಯುಗಳಂಗಳಂ ಮುಗಿದು] [1] ॥ ೧೧೬

---

1 ಹರಿವಿಷ್ಟರದೊಳ್ ಲೇಸಾ
ಗಿರಿಸಿ ಸುರದ್ರುಮದ ಪಾರಿಜಾತದ ಕುಸುಮೋ ।
ತ್ಕರಮುಂ ದೇವಾನಕಮುಂ

ಆನಱಿಯದೆ ಪಿರಿದಪ್ಪಪ
ಮಾನಮನೆನರಡಿಲ್ಲದಿಂದು ಮಾಡಿದೆನದನ ।
ಜ್ಞಾನಿಯ ತೆಱದಿಂ ಮನದೊಳ್
ನೀನೆರಿಸದೆ ಬಿಡುವುದವೆಳಗುಣಗಣನಿಳಯಾ ॥ ೧೧೮

ಎಂದು ಪೇೞ್ವುದುಂ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ [ಕಳಕಳಿಸಿ] ನಕ್ಕು ಮುನ್ನಮೆನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಫಲಮೀನವದಿಂ ಫಲಮನೀಯಲೆಂದು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ನೀವೇಗುಪಿರಿ ? ಎಱ್ಱಂಗಾಱದಂಬಿಂಗೆ ಇಟ್ಟಂಗಾಱದೆ ಗುಂಡಿಂಗೆ ಪೆಂಡತಿಗಾಱದೆ ತೊೞ್ತಂಗೆ ಗವುಂಡಂಗಾಱದೆ ಬಾರಿಕಂಗೆ ಕಳ್ಳಂಗಾಱದೆ ಬಟ್ಟೆವೋಪಂಗೆ ಮಾಱಂಕಕ್ಕಾಱದೆ ಸಂಕದ ಗೊರವಂಗೆ ಬಂದಿಕಾಱಂಗಾಱದೆ ತಿರಿದುಣ್ಬಂಗೆ ಮನ್ನೆಯಂಗಾಱದೆ ತಳಾಱಂಗೆ ನೆರೆಗಾಱದೆ ಮಗಂಗೆ ಮುನಿವರೆಂಬ ನಾೞ್ನುಡಿಯಂತೆ ಕರ್ಮವಿರ್ದಂತೆ[ನಿಮಗೇಕೆ ಮುನಿವೆಂ ಮುನಿವೊಡೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಮುನಿವೆಂ ನೀವೆನ್ನ ಪೆರ್ಚಂ ಬಯಸು ವಿರಲ್ಲದೆ ಕೇಡಂ ಬಯಿಸಿರಿದೆಲ್ಲಂ ಕರ್ಮರಾಜನ ಪರಿಣತಿಯೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟುಕಡಪವಂ ಕಳಪೆಂದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದರಮನೆಗೆ ವಂದು ಕತಿಪಯದಿನವಿರ್ದು ತನ್ನೊಳಂತೆಂದು ಬಗೆದಂ] [1] ॥ ೧೧೯

ಭರದೊಳ್ ಭೋರ್ಗರೆಯೆ ಸುರಿದು ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ॥
ನಾನಾವಿಧರಿಂ ಧರಣೀಂದ್ರಂಬೆರಸು ದೇವನಿಕಾಯಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ದುದುಂ ॥
ಜಯ-ಜಯನಿನಾದಮುಂ ಸಂ
ಶಯಮಿಲ್ಲದೆ ದಿವಿಜಪಟಹದುಲಿವುಂ ಸುರಕಾಂ ।
ತೆಯರ ಮೃದುಗಾನಮುಂ ವಿ
ಸ್ಮಯದಿಂ ಪೂರಿಸಿತು ಆಗಳಾಪುರವರದೊಳ್ ॥

ಆಗಳಾ ಕೋಳಾಹಳಮಂ ನೀಂ ಕೇಳ್ದು ಚೋದ್ಯಂಬಡುತಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯಿಂದೆರ್ದು ತಳಾಱರುಂ ಪುರಜನಂಗಳುಂ ಬಂದು ತತ್ಪ್ರಪಂಚಮೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿದು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೆಯ್ವುದುಂ ಚೇಳಿನಿಮಹಾದೇವಿವೆರಸು ಧರ್ಮಾನುರಾಗದಿಂದಂ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ದೇವರುಮಂ ಪೂಜೆಸುವ ದೇವಕಾಂತೆಯರುಮಂ ಕಂಡು ಚಂಪಕಾದಿಕುಸುಮಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು (ಗ).

1 ನಿಮಗೆ ಮುನಿವನಲ್ಲೆಂದು ತಂತಮ್ಮ ಮನದ ಕಟ್ಟುಕಡಹನುಮಂ ತಳೆಗದುವೆ ನಿರ್ವೇಗವಾಗಿ ಚೇಳಿನಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ನಿನ್ನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ (ಗ)

ಮುನ್ನನೇಕಭವಂಗಳೊಳ್ ತಿಗಟ್ಟ್ಗ ಪಾಪದ ಬಿಣ್ಪಿನಿಂ
ದೆನ್ನ ನಂದನನೆನ್ನ ಪಂಡಿತಿಯೆನ್ನ ಬಾಂಧವರೆನ್ನ ಪ್ರೈ ।
ಯೆನ್ನ ಗೋತ್ರಲನೆಂದು ಧರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆಗಾಣದೆ ಮೋಹದಿಂ
ದಿನ್ನಗಂ ಭವವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ ತಿರಿದೇಂ ಮನಂ ಮುರಿಪನ್ನಗಂ ॥ ೧೨೦

ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಜಿನವಾಕ್ಯಮಂ ಜಿನತತ್ತ್ವಮಂ
ಕಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಿದೆ ಪೊರ್ದದೇಳಿಸಿ ನೃದು ಯೋಡಿಸಿ ಪಾಪದಿಂ
ದೆಲ್ಲಿಯುಂ ನರಕಾದಿದುಃಖಮನುಂಡು ಕಂಡು ಬಳಲ್ದು
ಬಂದಿಲ್ಲ ತೊಟ್ಟನೆ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪಡೆ ಪೂರ್ವದಿಂ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ॥ ೧೨೧

ಇನಿತ್ತು ಪನೇಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಲಾಸ್ಯಯಿಂದದರ್ಶನಪ್ಪುದೆ ಮದುವಯ ರಾಗದಂತೆ ಸುಗ್ಗಿಯುಪ್ಪ್ಯಂತೆ ಕಬ್ಬಿನ ಗಾಣದಂತೆ ಹಾಡುವ ರಾಗದಂತೆ ಬೇಳಂಬದ ಪವಿದಂತೆ ಜನ್ಮನೆಯ ಮೊಲೆಯಂತೆ ಬಾಂಟದ ಕೊಂಪಾಟದಂತೆ ಸಂಧ್ಯಾಪ್ಪವರ್ಣದಂತೆ ಬಿರ್ನಿಕ್ಕಯಂತೆ ಮದನಳಿಗಯ ಪೋಷಯಂತೆ ಮುಗಿಲಾಸದ ಮಾದಂತೆ ಮೆಳದ ಕೆನ್ಯಂಜನಯಂತೆ ತಂಬುಲದ ರುಚಿಯಂತೆ ತಳೆಯ ಕನ್ಸಿನಂತೆ ಕೇರ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಪೂವಿನ ಬಣ್ಣದಂತೆ ತಳಿಪದ ಟಿಕ್ಕ್ವಸಿಂತೆ ಮುಗಿಳ ಮನ್ನಣೆಯಂತೆ ಬಾಹಿನ ಡೊಳ್ಳಿನಂತೆ ಸೂಳೆಯ ಕರೆಪದಂತೆ ಕುಂಟಣಿಯ ಕಾರ್ಮಯಂತೆ ಪಶುವಿನ ಕರವನಂತೆ ದೀವಳಿಗೆಯುಡುವಂತೆ ಬೂತಿನ ಪೂಗಪ್ಪೆಯಂತೆ ಪಳ್ಳಿಂಗಳೊಪ್ಪದಂತೆ ತವನಿನೆಯಿರುವಿನಂತೆ ನೋಂತೆಯ ತೋಂಟದಂತೆ ಕಡೆಯೊಳ್ ಪೇಸುಪಥಮುಮನೊಭಯುಮಾಗದೆ ಪೋಗದದು ಕಾರಣದಿಂ ರಾಜ್ಯಾಂಗನೆಯ ಮೋಹ [ದಿಂದುದಾಸೀನಂ ಮಾಡಿದನಪ್ಪುದೆ ನಾಯ್ಯಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು ತೊಳಲ್ದುಂ ಪಾಯ್ವ ಜಡನಂ ಪೋಲ್ವೆನನಗೀ ಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪ ಸುಖಮನೀವ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಬಲ್ವಿಡಿವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ತಂದು ಚೇಳಿಸಿ ಮಹಾದೇವಿಯ][1] ನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪೋಗಿ ಪುಷ್ಪಗಿರಿಯೆಂಬ ಪರ್ವತಮೊಳಿರ್ದ ಸುಭದ್ರನೆಂಬಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ[ಕೈಕೊಂಡು ಉಗ್ರೋಗ್ರತಪದೊಳ್ ನೆಗಳುತ್ತುಮಿರ ॥][2] ೧೨೨

---

1 ... ಲ್ಲಿ ... ದವಾದೇವಿಯುಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ (ಗ) 2 ಕೈಕೊಳ್ಳುದುಂ (ಗ)

ಅವಾಂಪಣ್ಣುಮಸಿಗ ಮ
ಹಾವಿಭವದ ಜಂಘಚಾರಣತ್ವಂ ಪುಟ್ಟಿ ।
ತ್ತೇಪೇಳ್ವುದೊ ಜಗದೊಳ್ ಜಿನ
ಸೇವನೆಯಿಂದಪ್ಪವೆಂಗಿದಾವುದುಗಹನಂ ॥ ೧೨೩

ಅಂತು ಜಂಘಚಾರಣಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ [ದ್ವಾದಶತಪೋನುಷ್ಠಾನ ನಿರತನುಂ ತ್ರಿದಂಡರಹಿತನುಂ ತ್ರಿಶಲ್ಯದೂರನುಂ ತ್ರಯೋದಶವಿಧಚಾರಿತ್ರಸಂಪನ್ನನುಂ ಅಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೂಲಗುಣಯುಕ್ತನುಂ ದಶಧರ್ಮಸಮೇತನುಂ ಚತುಃಕಷಾಯಾಂತಕನುಂ ರಾಗದ್ವೇಷಮೋಹವಿವರ್ಜಿತನುಮಾಗಿ ತಪದೊಳಿರ್ಕಾದ್ಯುತ್ತರಂ ನೆಗಳುತ್ತುಮಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ಭಾಂಡಿಲನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತಂಗಮಾತನ ಪೆಂಡತಿ ಪುಷ್ಪವತಿಯೆಂಬ ಪಾರ್ವತಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಗಂ ವ್ಯಾಕರಣಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಕುಶಲನಪ್ಪ ಪುಷ್ಪದಾಡನೆಂಬ ಬಾಳಸಖಾಮುಂ ಸುದಂತಿಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯೊಳ್ ಮದುವೆಯಾಗಿರ್ದನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ][1] ॥೧೨೪

ಕುರುಡಕರ್ಗಳಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆದೊಡೆ
ಕರುಣಿಸಿ ತೆಗೆವವನೆ ನಂಟನಘವಶದಿಂದಂ ।
ನರಕಗತಿಗಿಳಿವಜೀವೋ
ತ್ಕರಮುಮವನೊಳ್ಗತಿಗೆ ತಪ್ಪೊಡಾತನೆ ಕೆಳೆಯಂ ॥ ೧೨೫
ಅಂದಸಿಘವಶದಿಂದಂ
ತಿರಿಪ ಮನುಷ್ಯರನುಪಾಯದಿಂ ಸದ್ಧರ್ಮ ।
ಕ್ಕುರುಮುದದಿಂ ತರ್ಪ ಮಹಾ
ಪುರುಷನ ಕಲ್ಯಾಣಮಿತ್ರನವಸೀತಳದೊಳ್ ॥ ೧೨೬

1 ತಪದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನೆಗಳುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ ಭಾಂಡಿಲನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನ ಮಗಂ ಪುಷ್ಪದಾಡಂ ತರ್ಕವ್ಯಾಕರಣಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳತಿ ಕುಶಲನುಂ ಪೊಸಮದವಳಿಗನೆನ್ನ ಕಿರಿಯಂದಿನ ಕೆಳೆಯ ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ ತಪಂಬಟ್ಟಿರ್ದಪನಾತನಂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಂದು ವಾರಿಷೇಣಮುನಿಪನಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದು ಬಗೆದಂ (ಗ)

ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪುಷ್ಪದಾಡನಂ ಚತುರ್ಗತಿಸಂಸಾರದಿಂ ಪೊಱ ಮಡಿಸಿ ಪಂಚಮಗತಿಯನೆಯ್ದಿಸುವನೆಂಬ ಸಮುತ್ಸಾಹದಿಂದಾತನ [ಮನೆಗೆ ವಂದು ಪೊಸಮದವಳಗೆಯು ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಪುಷ್ಪದಾಡನಂ ಕಂಡು] ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ್ಗೆ ಪೊಡೆವಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಕೇಳಿಮೀತಂ ಸಂಸಾರ [ಭೀರುವಾಗಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಬಯಸಿ][1] ಬಂದನೀತಂಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪ್ರಸಾದಗೆಯ್ವುದೆಂಬುದುಂ॥೧೭೭

ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಾತಂಗಾ
ಮುನಿಪಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೆ ಕುಡೆ ಕೊಂಡಂ ನ ।
ಟ್ಟನೆ ವಾರಿಷೇಣಮುನಿಪಂ
ಮುನಿದೊಡೆ ಪೊಲ್ಲೆಂದು ಮನದೊಳುಳ್ಳಳ್ಕುತ್ತುಂ ॥ ೧೭೮

ಅಂತು ಮನವಲ್ಲದ ಮನದೊಳ್ ಜಿನರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮದವಳಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಮಿಟ್ಟು ಬಸವನಗಲ್ದಾನೆಯಂತೆ ದೂರಿ ಸುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ವಾರಿಷೇಣಮುನಿ ಪುಷ್ಪದಾಡನ ಮನಮನಱಿದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ[2] ॥ ೧೭೯

ಕುಡಿಯುಲೊಲ್ಲದು ಪಾಲನೆಂದೊಡೆ ಕೂಸನೊಲ್ಲದೆ ನೊಂದು ತಾಯ್
ಬಿಡುವಳೇ ಮುನಿಪಿಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳಂತ ಸೋಡ ವಿವೇಕಿಯುಂ
ಜಡರನುಕ್ಕೆವರಂ ಮಹಾದುರಿತಾಪ್ತಿತಕಾಳನೊಳ್ಳಿತಂ
ನುಡಿದು ಬೇಸಱದೆಯ್ದೆ ತಿರ್ದುಗು ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿವನ್ನೆಗಂ ॥ ೧೮೦

[ಅದು ಕಾರಣದಿಂದಘವಿಕಾರದಿಂ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯುಪ್ಪೀತನುಮನೇನೆಂ ದೇಳಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳ್ ದೃಢನಪ್ಪಂತು ಜಿನಾಗಮೋಕ್ತಿಯನ ಱಿಯೆ ತಿಳಿಪಿ ನಿರಂತರಸುಖಮನೀವ ತಪದೊಳ್ ಸತ್ತುಸುಪನೆಂದು ಪುಷ್ಪದಾಡಂಗಿಂತೆಂದಂ][3] ॥ ೧೮೧

---

1 ಸಂಸಾರಕ್ಕೆಪೇಸಿ (ಗ)

2 ಜಿನರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪೊಸಮದವಳಗೆಯುಪ್ಪ ಸೌಂದರಿಯಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಮುತ್ತಲೆ ಚಿತ್ತವಾಗಿರ್ಪುದಂ ವಾರಿಷೇಣಮುನೀಶ್ವರನಱಿದು ತನ್ನಂತರ್ಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ (ಗ) 3 ಎಂದು ಪುಷ್ಪದಾಡನಂ ಜಿನಾಗಮೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ತಿಳಿಪಿ ತಪದೊಳ್ ದೃಢಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಿಂತೆಂದು ಪೇಳಲೊಡಗಿದಂ (ಗ)

ಸಿರಿಯಿಲ್ಲದ ಬೆಸಕೆಯ್ವ ನಾಡು ಕಿಱಿದೇಂ ತಮ್ಮಿಂದಮುರ್ವೀಶ್ವರರ್
ಪಿರಿಯರ್ ಮೇಣ್ ಕೆಳರೇ ಮಹಾಬಲಯುತರ್ ಭೋಗಾನ್ವಿತರ್ ಧಾರಿಣೀ
ಶ್ವರನಾಮಕ್ರಮರಪ್ಪ ಚಕ್ರಧರರುಂ ರಾಜ್ಯಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಿ
ಷ್ಯರನುಪ್ಪುಗ್ರತಪಕ್ಕೆ ತಂದವರೊಳಂ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ಕೇಳ್ ನೃಪಾ || ೧೩೨

ಭರತಂ ಷಟ್ಖಂಡವಸುಂ
ಧರೆಯುಮನೊರ್ವರ್ಗೆ ದಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಜಿನಸದ್ರೂಪಂ |
ಧರಿಯಿಸಿದನೆಂದೊಡುೞಿದರ
ಸಿರಿಯುಂ ಸಂಪತ್ತುಮಳವು ಬಳವುಂ ಪಿರಿದೇ || ೧೩೩

[ಸ್ಮರರೂಪಂ ನೃಪವಂದಿತಂ ಸಕಲಷಟ್ಖಂಡಾವನೀವಲ್ಲಭಂ
ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತಂ ಪ್ರಭು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಿಲಕಂ ಶಾಂತೀಶಸಂತಪ್ಪ ಗಂ
ಡರುಮಿಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ್ಗೆ ಬಳ್ಕಿ ಸುಗತಿಶ್ರೀಕಾಂತೆಯೊಳ್ ಸಕ್ಕಿ ಬಂ
ದರಿದಪ್ಪುಗ್ರತಪಕ್ಕೆ ತಂದವರೊಳಂ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ಪೇಳ್ ನೃಪಂ] || ೧೩೪

ಬೇಸಱದಲಸದೆ ಕುದಿಯದೆ
ಸಾಸಿರಮುಂ ಕುಡಿದರಂತೆ ಮುಱಿಗದೆ ತಪದೊಳ್ ||
ಸಾಸಿಗನಾಗಿದ್ದರ್ ಗುಣಾ
ಭ್ಯಾಸಂ ಮಾಡಿಂಗ ತಡೆಯದೆ ಮುಡಿಪುದು ಮೋಕ್ಷಂ || ೧೩೫

[ಪಱಗೋಲ ಪನ್ನಿಕೋಟಿಲಿಂದಂ ದೋಣಿಯೊಕ್ಕೋಟಿಲ್ ಲೇಸಂ ಬಂತೆ ಮಾನುಷ್ಯಲೋಕದೊಳಪ್ಪ ಶತಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಕಾಲಭವಂಗಳೊಳಾವ ಸುಖಮೆಲ್ಲಂ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಾವ ಮಹಾಪದೇವನುಮಂಗಳಿಗೆಯು ಸುಖ ಮಂ ಪೋಲವೆಂದೊಡೆ ಉತ್ತಮಮಪ್ಪ ಜಿನರೂಪಿಂದ ಸಂತತಮಪ್ಪ ಸುಖಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮದಕ್ಕೆಸುಮಾತನೆ ಗಾಸಿಲಂ] [1] || ೧೩೬

1 ಪಱಗೋಲ ಪನ್ನಿಕ್ಕೋಲಿಂದ ದೋಣಿಯೊಕ್ಕೋಲು ಲೇಸೆಂಬಂತೆ ಪೆಱರ ಶತಪ್ರಪಂಚಕೋಟಿಭವಂಗಳೊಳಾದ ತಪಮೆಲ್ಲಂ ಜಿನರೂಪಿನರೆಘಳಿಗೆಯ ಫಲಮನಿತಕ್ಕಂ ಬರಲಾಱದಂತಪ್ಪ ಜಿನರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡುಮೇಳಿಸಲಾಗದು (ಗ)

ತಪಮನೆ ಪೂಣ್ಪುದು ಬರ್ಕದೆ
ತಪದಿಂದಂ ಸಕಲರಾಜ್ಯಮುಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಂ ।
ತಪದಿಂ ನಿರ್ವೃತಿಯಕ್ಕುಂ
ತಪದಿಂ ಪರಿಹರಿಸುಗುಂ ಸಮಸ್ತಾಘೌಘಂ ॥ ೧೩೭

[ದಿವ್ಯಾಹಾರಮುಮಂ ಕೂರ್ಪ ಪೆಂಡತಿಯುಮಂ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮಂ ಪೆಱರ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟನಗಾಗೆ ನೀವುಣ್ಬುದು ನೀವನುಭವಿಸುವುದು ನೀವುಪಭೋಗಿಸುವುದೆಂಬನುಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ ದಾನಮುಮನೋದುಮಂ ತಪಮುಮಂ ತಾನಲಸಿ ಪೆಱರಿಂ ಮಾಡಿಸುವನುಂ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೆಯ್ದಲಾಱಂ] ॥ ೧೩೮

ಬಹಲಪ್ರಾಪಶುಚಿ ಸಿಲ್ಲಗು
ಪಡಿಕೆ ಕರಂ ಜಂತಿನಾಗರಂ ಪವೇಱಿ ।
ಪೇಡೆ ಕ್ರಿಮಿಯು ರಾಶಿ ಮೂತ್ರದ
ಮಡಕೆಯುದಂ ನಂಬಿ ಚಪಳರೇಕೆಯೊ ಕಿಡುವರ್ ॥ ೧೩೯

ಪೆಱತೇನೊ ಪಲವುದಿವಸಂ
ಪೊಱಗಿರ್ದೊಡೆ ಕಿಡದ ವಸ್ತುಗಳ್ತನುವಿಸಿದಂ ।
ನೇಱಿ ಪೊರ್ದಿದಸಿತಱೊಳ್ ಪೊ
ಚ್ಚಱುಗೆಟ್ಟು ಮಲಂಗಳೆಂಬ ಪಸರಂ ಸಡೆಗುಂ ॥ ೧೪೦

[ಮಡಕೆಯೊಳನಿಸುಬೇಗಮಿರ್ದೊಡಂ ಕೂಟಸೆಂಜಲೆನ್ನರ್ ಪೇಸದುಂಬರಂಜದೆ ಮುಟ್ಟುವರಾಕೂಟಿಂ ಮಾನಿಸರ್ಮುಟ್ಟಿದಸಿತಱೊಳ್ ಗುಣಂಗೆಟ್ಟೆಂಜಲಪ್ಪುದುಂ ಪೆಱಮುಟ್ಟಿಸೋಂಕಪ್ಪುದಱಿಂ ಶರೀರಂ ಪೊಲ್ಲದೆಂಬುದಲ್ಲದೆ ಶುಚಿಯೆನಲಾಗದು ॥ ೧೪೧

ಎರಡುಂಕೈಗಳಿನಾಗಳು
ಮೊರಸುತುಮುದರ್ತ್ತುಮಿರದೆ ಲೇಸಲ್ಲದೊಡೀ ।
ಪುರುಳಿಲ್ಲದನಾಯೊಡಲಂ
ಮರುಳೇ ಕರಮೊಲ್ದು ಕೂರ್ಪ ಮಾನಿಸರೊಳರೇ ॥[1] ೧೪೨

1 ಲೇಸೆಂದುಪೊರ್ದುವನ್ನರುಮೊಳರೇ (ಗ)

ಎೞೆಯಿಂ ಬಾಯ್ ಮುಡಿಯಿಂದಂ
ತಲೆ ಸೀರೆಯಿನಂಗಮೆಸೆಗುಮಿಂತಿರ್ಪ್ಪ ಪಿಂಗಳ್ ।
ಕೊಳೆವೊಡಲಂ ಕ್ರಿಮಿರಾಸಿಯು
ನೆಲೆ ಮಾಣದೆ ಸೋಲ್ತು ಪೊರ್ದುವನ್ನರುಮೊಳರೇ ॥ ೧೪೩

ಉಗುೞುಂ ಪೇಲುಂ ಸಿಂಬುೞು
ಮಗಲಿರ್ದವನೆಯ್ದೆ ನೋಡಿ ಪೇಸುವರಂತ ।
ಪೃಗುೞಿಂ ಪೇಲಂ ಸಿಂಬುೞ
ಮಗಲದೆ ಪೊತ್ತಿರ್ದ ತನುಗೆ ಪೇಸವರೊಳರೇ ॥ ೧೪೪

ತನುವಪ್ಪೊಡೆ ಪೊಲ್ಲದು ಜೌ
ವನಮಪ್ಪೊಡೆ ಪಲವುಕಾಲಮಿರಲಱಿಯದು ಕಾಂ ।
ಚನಮಪ್ಪೊಡೆ ದಾಯಿಗರಿಂ
ದನುನಯದಿಂ ತಕ್ಕರಿಂದಮೞಿವುದು ಜೀಗಂ ॥ ೧೪೫

ವನಿತೆಯರುಂ ತಾಯುಂ ಬಂ
ಧುನಿಕಾಯಮುಮಾತ್ಮಜಾತರುಂ ತಂತಮ್ಮಿಂ ।
ಬನೆ ಬಗೆವರಲ್ಲದೆಂತುಂ
ತನಗಪ್ಪರೆ ನರಕಗತಿಗೆ ಪೋಪವಸರದೊಳ್ ॥ ೧೪೬

ನೆರೆದಿರ್ದ ನಂಟರುಂ ಪೆಂ
ಡಿರುಮಯ್ಯನುಮಿರ್ದ ಪಱ್ಱು ಕೊಳ್ವರೆ ನೋವಂ ।
ಮರಣಮನೊತ್ತುವ ರುಜೆಯಂ
ಕರುಣಿಸಿ ಪೆಱರ್ಗೇಕೆ ಮುಯ್ವನಾಂಪರೊ ಕೇಳಬರ್ ॥ ೧೪೭

ಕರವೊಪ್ಪೆ ಮೂಱುಕೋಟಿಯು
ವರೆನಂಟರುಮಿರ್ದ ಕಾಯಲಾರ್ತರೆ ಚಕ್ರೇ ।
ಶ್ವರನಿರವಿಂತುಟು ಕೇಳಬರ್
ಪರಮಾರ್ಥಂಕಂಡು ನಂಟರಂ ನಂಬಿರ್ಪರ್ ॥ ೧೪೮

ಲಂಕೆಯು ದೊರೆಯು ಮಹಾನಗ
ರಂ ಕೋಂಟೆ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯೆಗಧಿಪತಿ ತಾನುಂ ।
ಏಂಂ ಕಲಿ ಯೆನಿಸಿದ ರಾವಣ
ನಂಕದೊಳೇನಣ್ಣ ರಾಮನಂ ಗೆಲ್ದಪನೇ [1] ॥ ೧೪೯

ತುಪ್ಪದ ಮೋಹಕ್ಕೆಯುಮೇಧ್ಯಮಂ ಕೊಂಡಂತೆ [2] [ಪೊನ್ನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಾವಿಯೊಳ್ಕೈಯುಂ ನೀಡುವಂತೆ] ಪಂಜರ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಸರ್ಪಯುಂ ಪಾಯ್ವಂತೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಕಿರ್ಚಂ ಪಾಯ್ವಂತೆ ನಂಟರ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಪುಲಿಯುಂ ಪಿಡಿಪಂತೆ ಮಾನಿಸವಾಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ [ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ಭೋಗಕ್ಕಳಿಪಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸುಖಮಂ ಮಾಡ್ಪ ತಪಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ನರಕದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾಗವೇಡ[॥೧೫೦

ಈಸಿರಿಯಿಾತನುವೀಧನ
ಮಿಾಸತಿ ಮತ್ತೀವಿಲಾಸಮತಿವಿಭವಂ ಕೇ ।
ಳೀಸುಖಮಿಾನೆಲನೀಮನೆ
ಯೀಸುತರೆಲೆ ನಿತ್ಯಮೆಂದು ಪದೆವನೆ ಗಾಂಪಂ ॥ ೧೫೧

ಬಱುಮುಳಲಂ ಪಿಡಿದೊಡೆ ನಿಲ
ಲಱಿಗುಮೆ ತಳದೊಳ್ವಿವೇಕಿಯಲ್ಲದ ನರನುಂ ।
ಮಱುಗಿದೊಡೆ ಮಱುಕಮಲ್ಲದ
ಪೆಱತೇಂ ಸಂಸಾರದಲ್ಪಸುಖಮಿರ್ದಪುದೇ ॥ ೧೫೨

[ಬಂದುಮರುಷದಾರಂಬಕನ್ಕಡದೆ ಸಾವನ್ನೆವರಮೆಂಜಲಗುಬಿನಾಯುದ್ದಣ್ಬೊಕ್ಕಲಮೆಗನುಪೊಂದುಭವದ ತಪಕ್ಕಾಱದೆ ಪಲವುಭವಂ ನರಕತಿರಿಕವೇದನೆಯನುಣ್ಬ ನರನುಂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲರ್] ॥ ೧೫೩

---

1 ರಾವಣನುಂ ಕಾಲನ ಕೊಳನೇನೊ ಗೆಲ್ದನೊ ಮತ್ತಂ (ಕ. ಖ.)

2 ನಂಜಂ ತಿಂಬಂತೆ ಬಾಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ ರಕ್ಕಸಿಯು ನೆಱವಂತೆ ಬೆಲ್ಲದ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಸುರಗಿಯುಂ ನಕ್ಕುವಂತೆ ಪಶುವ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳರೊಡವೋವಂತ ನಿದಾನದ ಮೋಹಕ್ಕೆ ತಲೆಯುಂ ಕೊಡುವಂತೆ (ಗ)

3 ಧರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನರಕಮಂ ಪೋಗೆಲುವೇಡಾ (ಗ)

ತರುಣಿಯರೆಂಬ ಪೆರ್ಬುಲಿಗಳಂ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರೆಂಬ ಕ್ರೂರಸಿಂ
ರ್ಕರಡಿಗಳಂ ಲತಾಲಲಿತಗಾತ್ರಿಯರೆಂಬ ಮಹೋರಗಂಗಳಂ
ಸ್ಮರಶರದಿಂದೆ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೊಯ್ಯನೆ ಪೊರ್ದಿದರಪ್ಪೊಡಪ್ಪ ಚೆ
ಚ್ಚರಮೆಱಿದೊತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪುಡಿಯಾಗಿರೆ ತಿನ್ನದೆ ಪೋಗಲೀವರೇ॥೧೫೪

ಮತ್ತಂ ವನಿತೆಯರ ತೋಳಂ ಕಾಮನ ಮಸೆದ ಬಾಳನ್ನದೆ ಲತೆಯೆಂದೊಡಂ, ಲಲನೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟಮಂ ಮನಸಿಜನ ಕಯ್ಯ ಪಾಶಮನ್ನದೆ ನಗೆಗಣ್ಣೆಂದೊಡಂ, ಕಾಂತೆಯರ ಮೆಲ್ನುಡಿಯಂ ನಂಜಿನುರುಳಿಯೆನ್ನದೆ ಮುದ್ದುನುಡಿಯೆಂದೊಡಂ, ತರುಣಿಯರ ಕುಚ ಯುಗಳಂಗಳಂ ಮೋಹರಾಜನ ಚಕ್ರಮೆನ್ನದೆ ಚಕ್ರವಾಕಮೆಂ ದೊಡಂ, ಲತಾಂಗಿಯರ ಮೇಲ್ವೊದೆಪ ದುಕೂಲಮಂ ಮೋಹರಾಜ ನೆಂಬ ಬೇಂಟೆಗಾಱಂ ಪರೆಪಿದ ಬಲೆಯೆನ್ನದೆ ಕಾಮಧ್ವಜಮೆಂದೊಡಂ, ಕಾಮಿನಿಯರ ಕರ್ಣಯುಗಳಮಂ ಕಾಮರಾಜಂ ಪಿಡಿದಡ್ಡಣಮೆನ್ನದೆ ಕಮಲಮುಕುಳಮಂದೊಡಂ, ಬಾಲೆಯರ ಬೆರಲುಗುರ್ಗಳಂ ಮಾಯಾ ಕಿರಾತನ ಕೂರಂಬುಗಳನ್ನದೆ ಕಾಮನ ಪಂಚಬಾಣಮೆಂದೊಡಂ, ರಮಣಿಯರ ಪುರ್ಬುಗಳಂ ಜವನ ಬಿಲ್ಲೆನ್ನದೆ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೆಂದೊಡಂ, ನಿತಂಬಿನಿಯರಸಿಯ ಬಾಸೆಗಳಂ ಯಮರಾಜನ ಬಟರೆನ್ನದೆ ಶೋಭಾ ಕರಮೆಂದೊಡಂ, ನಾರಿಯರ ಮೂಗಂ ಕಾಮದೇವನೆಂಬ ಬೇಂಟೆಗಾಱಂ ಪೂಗದ [1] ಕೊಲ್ವ ತಿದಿಯೆನ್ನದೆ ಚಂಪಕಕುಟ್ಮಳಮೆಂದೊಡಂ, ಕನ್ನೆ ಯರ ಬಾಯ್ದೆರೆಯಂ ನರಕದ ಬಿಲಮೆನ್ನದೆ ಕೆಂಬಕೆಲ್ವೆಂದೊಡಂ, ದಯಿತೆಯರ ಕುರುಳ ಪಙ್ತಿಗಳನಂತಕನ ಕಣ್ಣಿವಲೆಯೆನ್ನದೆ ಮುಱಿ ದುಂಬಿಯೆಂದೊಡಂ, ಅಬಳೆಯರ ಕೊರಲ ರೇಖೆಗಳುಮಂ ಮೃತ್ಯು ರಾಜಂಗಿದು ಕೊಲ್ವ ನೇಣೆನ್ನದೆ ಕೋಮಲರೇಖೆಯೆಂದೊಡಂ, ಗಣಿಕೆ ಯರ ನೊಸಲಂ ಮಾಯಾನೃಪನ ಕವಲಂಬೆನ್ನದೆ ಬಾಲಶಶಿಯೆಂದೊಡಂ, ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರೆಯರ ಶೃಂಗಾರಮಂ ನರಕದ ದಾರಿಯೆನ್ನದೆ ಲೇಸೆಂದೊಡಂ, ಮಾಯಾಕಿರಾತೆಯರ ವಿಲಾಸಮಂ ಕೇಸುರಿಯೆನ್ನದೆ

1 ಪೋಗದೆ (ಕ. ಖ.)

ರಮಣೀಯಮೆಂದೊಡಂ, ಕುಟಿಲಚಿತ್ತೆಯರ ಕೂಟಮಂ ಕಾಳಕೂಟಮೆನ್ನದೆ ನಲಿದೊಡಂ, ಪಾಪರೂಪೆಯರ ಮೇಳಮಂ ಕೀನಾಶನ ಗಾಳಮೆನ್ನದೆ ಪೆರ್ಚುವೊಡಂ ತನ್ನ ಕೇಡಂ ಬಗೆವನಲ್ಲದೆ ಸುಖಮಂ ಬಗೆಯಂ ॥ ೧೫೫

ಮಾಯದ ಟಕ್ಕಿನ ಕಪಟದ
ಮಾಯದ ಕೃತ್ರಿಮದ ಮುಱುಕದೆಱಕದ ಕಪಟೋ ।
ಪಾಯದ ಕಣಿಗಳ್ ಸುದ
ಸ್ತ್ರೀಯರ್ಕೇವಲಮೆ ಸರ್ವಜನವಂಚಕಿಯರ್ ॥ ೧೫೬

ನರಕದ ಬಟ್ಟೆಯನಱಿಸುದ
ನರರ್ಗಂ ತೋಱುವ ಪ್ರೊಲಂಬಿಗದುಷ್ಕೃತತ ।
ಸ್ಮರನ ಪಿಡಿದಿರ್ಪ ಡಾಣೆಗ[1]
ಳರವಿಂದಾಕ್ಷಿಯರನಂಗಸೋಜೆಯ ಪಿಡಿಗಳ್ ॥ ೧೫೭

ಸುಗತಿಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಮುಳ್ಗಳ್
ಸುಗತಿಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಚಮೂರುತತಿಗಳ್ ಮತ್ತಂ ।
ಸುಗತಿಯ ಬಾಗಿಲ[2] ಪಡಿಗಳ್
ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯರ್ಮೋಕ್ಷಪಥದ ಕಾಪಿನ ನಾಯ್ಗಳ್ ॥ ೧೫೮

ಸಿರಿಯುಪ್ಪೊಡೆ ಪುಲ್ಗಿಚ್ಚಿನ
ದೊರೆ ರಾಜ್ಯವಿಭೂತಿ ಮುಗಿಲ ನೆಳಲ ಸಮಾನಂ ।
ತರುಣತ್ವಮುಪ್ಪೊಡಿಂದ್ರನ
ಪರಚಾಪದ ಸರಿ ಮನುಷ್ಯರೇಕೆಯೊ ಬೆಸೆವರ್ ॥ ೧೫೯

ದರಿಯ ಮೊರದಂತೆ ಜೀವಿತ
ಮರಲೆಯ ಮಿಸಿಯಂತೆ ಪೆಂಡಿರುಪಭೋಗಂ ಭೂ ।

1 ದಾಣೆಗಳ್ (ಗ) 2 ಬಟ್ಟೆಯ (ಗ)

ಧರನದಿಯಂತೆ ಕಳೇವರ
ಮರಿಸಿನದಂತಿಕರ್ಗಮೊದ್ಧತಿಕ್ಕೆಯುಂದಟುಂ ॥ ೧೬೦

ಬಲಮುಂ ಪೆಂಪುಂ ಕೂರ್ಪುಂ
ಕಲಿತನಮುಂ ದರ್ಪಮುಂ ಪ್ರತಾಪಮುಮಳವುಂ ।
ಕುಲಮುಂ ಛಳಮುಂ ಜಳಬೊ
ಬ್ಬುಳಿಕೆಯವೋಲ್ ಕಿಡುವುವೇಕೆ ತೂನೆವರ್ ಮೂರ್ಖರ್ ॥೧೬೧

ಒಡಲೊಳ್ಳಿತಾದೊಡಂ ಸಿರಿ
ಕಿಡದೊಡಮಾಯುಷ್ಯಮಾಪುಗೊರ್ಮೆಗೆ ಪಿರಿದ ॥
ಪ್ಪೊಡಮೇವೊ ಮನುಷ್ಯರ [1] ಸ್ಥೈ
ತ್ರಿತುಮಂವರಾಮರ್ಗ್ಗಣಿಪನ್ನರಾರ್ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ॥ ೧೬೨

ಚಿಕ್ಕನೆ ಸಾವುದುಮಂ ಸಿರಿ
ನೆಕ್ಕನೆ ಕಿಡುವುದುಮನಱಿದು ಕಿಂಬುಂ ಕೞಲ್ದಂ ।
ಸೊಕ್ಕುಮಸುಕ್ಕುಮರಂಜದ
ಯುಕ್ಕುಂದಲೆವಾಯ್ವರನ್ಯರೆನಗಿದು ಚೋದ್ಯಂ ॥ ೧೬೩

ತನುಮಂ ತಪದೊಳ್ ಧನಮಂ
ಜನನುತಸದ್ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯುಂ ತವಿಸಿ ಕಲರ್ ।
ಮನದೊಳ್ಪ್ರಪಕ್ಕಂಜುವ
ರೆನಸುಂ ದುಃಖಕ್ಕೆಯುಂಜರೆನಗಿದು ಚೋದ್ಯಂ ॥ ೧೬೪

ಎಂದು ಶರೀರದೊಳಾದ ಪ್ರೊಲ್ಲಮೆಯುಮಂ ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ದುಃಖಮುಮಂ ಭೋಗಂಗಳ ಕೇಡುಮಂ ಬಾಳ್ಕೆಯನಿತ್ಯತೆಯುಮಂ ವನಿತೆಯರ ಕಷ್ಟತೆಯುಮಂ ಸ್ಥಿತಿಕರಣಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಮೆಂಬುದುಮಂ ಬಗೆದು ಪನ್ನೆರಡುವರ್ಷಂಬರಂ ಮೂಣದೆ ಪೇೞ್ವಪ್ಪಷ್ಟದಾಡನೊಡೆದ

1 ಪರಿದಾದಿೂಪಯುಕ್ತಟ ಮನುಜನಂ (ಗ)

ಕಲ್ಲ ದೋಣಿಯೊಳಱಿದ ನೀರಂತೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಸತಿಯರ ರೂಪನೆ ಭಾವಿ
ಸುತಿರ್ಪುದುಂ ವಾರಿಷೇಣಮುನಿನಾಥಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೬೫

ಆನೀಪಾಪ್ಪಗಳನೊಲ್ಲದಂದು ಕಿಡುವೆಂ ತಾಯುಂ ಮನಂಸೋಗುವಂ
ದೇನಪ್ಪುತ್ತೆಗಳಗೂಸುಗಳ್ ಕುಡಿಗುಮೀ ಸಂತೋಷದಿಂ ಪಾಲ್ಗಳಂ
ಹೀನಾತ್ಮರ್ಕಳುವೆಂತೆ ನಾಡೆ ಹಿತಮಂ ಸಂತಂ ಸುಖೋಪಾಯಮಂ
ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಂ ನೆಱೆ ಪೇಳ್ದೊಡಂ ಪದೆಪಿಸಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳರಾನಂದದಿಂ ॥ ೧೬೬

ಕಳವೆಯ ಕೂೞುವಂ ತೊವೆಯುವಂ ತಿಳಿದುಪ್ಪವುವಂ ವಿನೋದದಿಂ
ಗಳಿಲನೆ ನಾಯ್ಗೆ ಬೇಗವೊಸೆವಿಕ್ಕಿದೊಡಂ ಕಡುಗಯ್ದು ಮತ್ತಮ
ವ್ವಳಿಸಿ ಕನಲ್ದೊನಲ್ದು ಸಲೆ ಪೇಲನ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪವೆಂತೆ ಸಂ
ಚಳಮನರುಂ ಸದುಕ್ತಿಗಳನೊಲ್ಲದೆ ಚಿಂತಿಸುವರ್ಕುಮಾರ್ಗಮಂ॥೧೬೭

ಎಂದು ಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ಮತ್ತಮಿ ಾತನನಲಸಿ ಬಿಡುವುದು ಪುರು
ಷಾರ್ಥಮಲ್ಲೆಂದು ಗಿಳಿಯುಂ ಪಂಜರದೊಳಿಕ್ಕಿ ರಕ್ಷಿಸುಮಂತೆ ಪುಷ್ಪದಾಡ
ನನೆತ್ತಲುಂ ಪೋಗಲೀಯದೆ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಂಗೆಯುತ್ತುಮೊಂದುದಿ
ವಸಂ ವಿಪುಳಶೈಲದೊಳರ್ದ ವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ
ಬಂದಿಸಲೆಂದು ವಾರಿಷೇಣಮುನಿಪರಿವೃಢಂ ಪೋಪುದುಮತ್ತಲ್ ದ್ರಷ್ಟಾಲಿಂ
ಗಿಯಾಗಿರ್ದ ಪುಷ್ಪದಾಡನಡೆವೆತ್ತು ರಾಗಿಸಿ ಬಲೆನಱಿದ ಕೊಂಕನಂತೆ
ಮನೆಯೆ ಗುಱಿಯಾಗಿರ್ಪುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೧೬೮

ಉತ್ತಮಗುಣಗಣನಿಳಯಂ
ಚಿತ್ತಜಮದಭರಕರೀಂದ್ರಹರಿ ವಿಮಳಯಶೋ ।
ದಾತ್ತಂ ಶ್ರುತಾಂಬುನಿಧಿ ಜಗ
ದುತ್ತುಂಗಂ ನಿಷ್ಕಷಾಯನಪಗತದುರಿತಂ ॥ ೧೬೯

---

1 ಎಂದು ಪನ್ನೆರಡುವರುಷಂಬರ ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ ವಿಶೇಷಫಲಮಂ ಅಱಿವನ
ಪ್ಪುದಱಿಂದಲಸದೆ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ವೊಡಂ ಪುಷ್ಪದಾಡನೊಡವ ಮಡಕೆಯೊಳ್
ಱಿದ ನೀರಂ ಕೊಳ್ಳದೆ ಸುದತಿಯರಂ ಭಾವಿಸುತಿಪ್ಪುದುಂ ವಾರಿಷೇಣಮುನೀಂದ್ರನಿಂ
ತೆಂದಂ (ಗ)

ವಾರಿಷೇಣಮುನಿವಲ್ಲಭನುಂ ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿಯುಂ ಬಂದಿಸಿ ತಡೆಯದಲ್ಲಿಂದಂ ಬಂದು ಪುಷ್ಪಡಾಲನೆನಿಪ ದ್ರವ್ಯತಪಸ್ವಿಯನಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ತನ್ನ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದನೆಂದಱಿದು [1] ತಾಂ ಜಂಘಾಚಾರಣಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂ ಮರುಜ್ಜವದಿಂದೆಯ್ದಿ ಪುಷ್ಪಡಾಲನಡೆಯೊಳ್ ಕಂಡು ಪಿಡಿದುಕೊಂಡಾತಂಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸಲ್ವೇಡಿ ನಿನ್ನ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪುದುಂ ಚೇಳನಿಮಹಾದೇವಿ ವಾರಿಷೇಣಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮನ ಬರವಂ ದೂರದೊಳ್ ಕಂಡು [ಪೊೞ್ತಿಲ್ಲದ ಪೊೞ್ತಿನೊಳ್ ಬಂದರಿದೇನಾನುಮೊಂದು ಕಾರಣಮಾಗಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು] ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್ ॥ ೧೩೦

ಎಗ್ಗಂ ಮುನ್ನೀಮಾರ್ಗಂ
ಮೊಗ್ಗೆಂದುಱಿದುಕ್ಕಿ ಪೋಗಿ ಸಿಲಲಾಱದೆ ಚೆಃ ।
ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲದಲಸಿ ಬಂದಂ
ಗುಗ್ಗುರಿಯುಂ ತಿಂಬ ಮೊಗ್ಗ[2] ಸುಣ್ಣದೊಳುಂಟೇ ॥ ೧೩೧

ಅಱಿಮನದಂಗಂ ಸುಖವಿಂ
ಗೆಳಸುವವಂಗಂ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಪೆಂಪಿಂಗೆ ಮಹೋ ।
ಜ್ಜ್ವಳಕೀರ್ತಿಗಾಟಿಪಂಗಂ
ಖಳಂಗಮಳವಡದು ಜೈನಮಾರ್ಗಂ ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೩೨

[ಈತನಪ್ಪೊಡೆ ಸುಖಿ ಕೊರಲ ಸತ್ವಮಿಲ್ಲದೊರಲಂ ನುಂಗಿದರೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ ತನ್ನಳವಱಿಯದೆ ಜಿನಸ್ವಾಮಿಯ ಜಗನ್ಮಾಂಗಲ್ಯನ ರೂಪಂ ಧರಿಯಿಸಿ ತಪದೊಳಾದ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕಿರಲಾಱದೆ] ರಾಜ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಬಂದನಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡಿಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದ [ನಿದನಾರಯ್ದು ನೋಡುವೆ]ನೆಂದು ಸರಾಗಾಸನಮುಮಂ ವಿರಾಗಾಸನಮುಮನಿಕ್ಕಿ

[1] ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಿಯಪ್ಪ ಪುಷ್ಪಡಾಲನದೆವೆತ್ತನೆಂದು ಬಲವಳಿದ ಕೊಂಕನಂತೆ ಪೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿತಪ್ಪವನಂ ವಾರಿಷೇಣಮುನಿವೃಂದಾರಕಂ ಕಂಡು (ಗ)

[2] ಸಿಗಿಲ್ಲದೆನಿಸಿ ಪೋದಡೆ ಮೊಗ್ಗಂ ಸಕ್ಕರೆಯು ಮೆಲಹ (ಗ)

ವುದುಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ [1] ಬಂದು ವಿರಾಗಾಸನದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಜಿನಸಮಯಗಗನಚಂದ್ರಿಕೆ ವಾರಿಷೇಣಮುನೀಂದ್ರನ ಚರಣದ್ವಯಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ಪ್ರಸೂನಾವಳಿಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದಿಸಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು [ನಮ್ರಮಸ್ತಕೆಯಾಗಿರ್ದು] ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ೧೩೩

ಮುದದಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿ ನಿಮ್ಮಯ
ಪದಸರಸಿಜಯುಗಳಮಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ।
ನಿದಿತಂ ಕಂಡೆನಮೋಘಂ
ಸದಮಳರೆನ್ನಿಂದಮಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರುಮೊಳರೇ [3] ॥ ೧೩೪

ಎನಗೆ ಬೆಸನಾವುದೆಂದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಯರಯ್ವರುಮಂ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು ಬೇಗಮೊಡಗೊಂಡು ಬನ್ನಿಮೆನೆ ಚೇಳಿನೀಮಹಾದೇವಿ ತನ್ನ ಮಣಿಮಾಡಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪರಿಚಾರಕಿಯರಂ ಬರಿಸಿ ತಡೆಯದೆ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು ಬರ್ಪುದು ತಮ್ಮ ವಲ್ಲಭಂ ಬಂದಿರ್ದನೆಂದು ಪೇೞಿ ಮುಂದಯ್ವರ್ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಂ ಅವರ್ಕೇಳ್ದು ತೆಂಕಣೆಲರ ತೀಟದಿಂ ನಯಂಬಡೆದ ಮಾಧವೀಲತೆ ಪರ್ಚಿ ಬಗೆಗೆ ಬಂದ ಶೃಂಗಾರಮಂ ಪೊಟ್ಟಲ್ಲಿಯೊರ್ವಳ್ [4] ॥ ೧೩೫

---

[1] ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ (ಗ)

[2] ಇರ್ಪುದುಂ ಚೇಳಿನಿಮಹಾದೇವಿ ಶ್ರಾವಯಾದಿಗಂಬರನ ಚರಣಕಮಳಮಂ ನಿರ್ಮಳೋದಕದಿಂ ಕರ್ಚಿ ತಜ್ಜಳಮಂ ತಲೆಯೊಳಾಂತುಕೊಂಡು ಕಮಳಾದಿ ಕುಸುಮದಿಂದರ್ಚಿಸಿ (ಗ)

[3] ಮುನಿನಾಥ ನಿಮ್ಮ ಪದಕೋಕನದಮಂ ಮನದರ್ಥಿವೆರಸು ಕಂಡುದಱಿಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಸುಖಮನೀವ ಪುಣ್ಯಂ ಜನಿಯಿಸಿತೆನ್ನಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರಾರ್ಮಾನವರೊಳ್ (ಗ)

[4] ಎನಗೆ ಬೆಸನಾವುದೆನೆ ನಿಮ್ಮಯ್ವರ್ ಸೊಸೆವಿರುಮನೊಡಗೊಂಡು ಬನ್ನಿಮೆನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಸೊಸೆವಿರೆಲ್ಲರುಮಂ ಬರವೇಳ್ದಟ್ಟುವುದುಮವರ್ಮಾವಣ್ಯಸಮುದ್ರಂ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದಂತೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಲುಮಿರೆ (ಗ)

[ಅನುರಾಗವೊದವೆ ಬಟ್ಟಂ
ಸ್ತನದೊಳ್ ಕಟಿಸೂತ್ರಮಂ ಪದದ್ವಯದೊಳ್ ಪೆಂ |
ಪಿನ ಹಾರಮಂ ಕರಂಗಳೊ
ಳನುನಯದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ತುರಿಪದಿಂದಂ ಬಂದಳ್ || ೧೩೬

ಲೀಲೆಯಿನೊಳ್ಪುವೆತ್ತ ಪೊಸಚೀನಮನುಟ್ಟು ಬೆಡಂಗುವೆತ್ತ ಪ
ಚ್ಚೊಳೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಗೆವರೆ ರೂಪು ವಿಳಾಸಮನಾಳ್ವವಾಗೆ ಭೂ
ಷಾಳಿಕಚಿತ್ರಮಂ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಪೂಣ್ಕೆಯಿಂ
ಬಾಲಿಕೆ ಬಂದಳೊರ್ವಳತಿರಾಗದೆ ಕಿನ್ನರಕಾಂತೆಯಂದದಿಂ || ೧೩೭

ಹಾರಮನಿಕ್ಕಿ ಪೊಚ್ಚಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯಂ ಮುದದಿಂ ತುರುಂಬಿ ವಿ
ಸ್ತಾರದಿನಿಟ್ಟು ಚಂದನದ ಬಟ್ಟನಳಂಕೃತಿಯಿಂದಮುಟ್ಟು ಧಾ
ತ್ರೀರಮಣೀಯಮಪ್ಪ ಮೃದುವಪ್ಪ ದುಕೂಲಮನರ್ತಿವಟ್ಟು ವಾಕ್
ಶ್ರೀರಮೆಯಂತೆ ಬಂದಳುಱದೊರ್ವಳ್ಪೂರ್ವಮನೋನುರಾಗದಿಂ || ೧೩೮

ಸುಳಿಗುರುಳೊಳ್ ಕಣ್ಗೆವರೆ ನೀಳ್ದಲಗಣ್ಕಡುರಮ್ಯಮಾಗೆ ಕೋ
ಮಳತನು ಭಂಗಿವೆತ್ತೆಸೆಯೆ ಪರ್ವದ ಪುಷ್ಪಸಿಗಂಪು ಸೋಂಪುಮಂ
ಘಳಿಲನೆ ಮಾಡೆ ಭೂಭುಜನ ಚಿತ್ತಮನೀಗಳ ಸೂಱೆಗೊಳ್ವನಂ
ಬಳಿಪಿನದೊರ್ವಳುರ್ವಶಿವೊಲೊಪ್ಪಿರೆ ಬಂದಳುದಾತ್ತಲೀಲೆಯಿಂ || ೧೩೯

ಸುಲಿಪಲ್ ವಿಭ್ರಮಮಂ ಮುಖಂ ಕಮಳಮಂ ಪಾಠೀನಮಂ ಕಣ್ಗಳು
ಜ್ಜ್ವಳಭ್ರೂಳೀಂದುಮನೊಪ್ಪುವೆತ್ತ ನಿಟಿಲಂ ಕರ್ಣದ್ವಯಂ ನೆಯ್ದಿಲಂ
ನಳಿತೋಳ್ ಸಲ್ಲತೆಯಂದಮಂ ನಗೆಯೆ ಪೋಲ್ತೋರಂತೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಕೋ
ಮಳೆಯೊರ್ವಳ್ ನಡೆತಂದಳಂದು ಮದನೇಭೇಂದ್ರಂಬೊಲಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ||

ಉಡಿಯದೆ ಮಾಣದೀಮುಡಿಯ ಭಾರದೊಳೀಕೊರಲಾದ ಪಾಂಗಿನಿಂ
ದುಡಿಯದೆ ಮಾಣದೀಕುಚದ ಭಾರದಿನೊಳ್ನಡುವಕ್ಕಟಕ್ಕಟ
ನ್ನುಡಿಯದೆ ಮಾಣದೀಕಟಿಯ ಭಾರದಿನೀಕಣಕಾಲ್ಗಳೆಂದು ನೇ
ರ್ಪಡೆ ಪಲರ್ಗೊರ್ವಳದ್ಭುತಮನೊರ್ಮೆಯೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಬಂದಳರ್ತಿಯಿಂ ||

ಮದನನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯೊ ಕಾಮನ ನಚ್ಚುವ ಪುಷ್ಪಬಾಣಮೋ
ಮದನನ ಗಂಧಸಿಂಧುರಮೊ ಮನ್ಮಥರಾಜನ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ
ವಿದಿತಮಿವಳ್ ಜಗತ್ತ್ರಯಮಿದೆಂಬಭಿಶಂಕೆಯನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಂ
ಪದದಿನಪೂರ್ವರೂಪೆ ನಡೆತಂದಳನಂಗನ ಶಸ್ತ್ರಗಂದದಿಂ ॥ ೧೮೩

ಜಿನನೊರ್ವಂ ಪೆಱಗಾಗೆ ಮತ್ತುಱದರಂ ಜೇಯೆಂಬಿನಂ ಕೊಂದು ಕೂ
ಗೆನೆ ತಾನೆಂದು ಮಹಾಪ್ರತಾಪದೊದವಿಂ ಮುಯ್ವೇರ್ಚಿ ವೀರಕ್ಕೆ ತೂ
ಟ್ಟನೆ ಮುಯ್ಯಾಂತು ಮನೋಜರಾಜನದಟಿಂದೆತ್ತಿರ್ದ ಪಾಠೀನಕೇ
ತನಮಂ ಪ್ರೋಲ್ತುದು ಕಾಂತೆಯೊರ್ವಳ ಕಟಾಕ್ಷದ್ವಂದ್ವವಿಕ್ಷೇಪಣಂ ॥

ಸುಳಿಗುರುಳ ಪಜ್ಜೆ ತುಂಬಿಯು
ಬಳಗದವೊಲ್ ಶೋಭೆವೆತ್ತು ರಂಜಿಸೆ ಮೊಲೆಗಳ್ ।
ಕಳಶದವೊಲೆಸೆಯೆ ಬಂದಳ್
ವಿಳಾಸದಿಂದೊರ್ವಳಂಗಜಾತನ ಸತಿವೊಲ್ ॥ ೧೮೪

ಸರಸಿರುಹವದನೆ ಮದಸಿಂ
ಧುರಗಾಮಿನಿ ನೀಲಕುಟಿಲಕುಂತಳೆಯೊರ್ವಳ್ ।
ತರುಣಿ ಮನಸಿಜನ ನಚ್ಚಿನ
ಸರಲೆನಿಸಿ ವಿಳಾಸಮಾಮರೆ ನಯದಿಂ ಬಂದಳ್ ॥ ೧೮೫

ಅಲುಗೆ ಕುರುಳ್ ತೊಡವು ಪಳಂ
ಚಲೆಯೆ ತಳತ್ತಳಿಸಿ ಪೊಳೆಯೆ ತನುರುಚಿಯೊರ್ವಳ್ ।
ಕಳಹಂಸಗಮನೆ ಕಾಮನ
ತೊಳಗುವ ಕೂರಂಬಿನಂತೆ ಪದಪಿಂ ಬಂದಳ್ ॥ ೧೮೬

ತರಳಾಕ್ಷಿ ಪಟುಫಲಾಧರೆ
ಸುರುಚಿರನಾನಾವಿಭೂಷಣಾನ್ವಿತೆಯೊರ್ವಳ್ ।
ಸುರವನಿತೆಯೆ ವಸುಮತಿಗವ
ತರಿಸಿದಳೆಂಬಂತೆ ವಿಭವದಿಂದಂ ಬಂದಳ್ ॥ ೧೮೭

ತರುಣಪರಿಣತಾಕ್ಷಿ ಬಿಂಕಂ
ಬರಸೊರ್ವಳ್ವ್ರೀಡ ಗಳಗೆಗೋರಡಿಯುಂ ವಿ |
ಸ್ಮರದಿಂದಿಡುತುಂ ಬಂದಳ್
ಸೆರೆವಿಯು ನೋಟಕರ ಮನಮನೆಲ್ಲಾಡಿಸುತುಂ || ೧೮೮

ಸಲ್ಲಲಿತಗಾತ್ರಿಯೊರ್ವಳ್
ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂ ಮುಡಿದು ಮುತ್ತಿನ್ನೈಸರಮುಂ ತ |
ಳ್ವಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಿ ಮನೋಜನ
ಬಿಲ್ಲಿಂ ಬರ್ದುಕಿದ ಶರಾಳಿಯಂತಿರೆ ಬಂದಳ್ || ೧೮೯

ತರಣಿಯುಮಂ ಚಂದ್ರನುಮಂ
ಸಿರಿಕಂಡವ ಬೊಟ್ಟುಮೆಸೆವ ಕುಂಕುಮಮುಮುಂ ಪೋ |
ಲ್ತಿರಲುಮವಾಸೆವೊಲೊರ್ವಳ್
ಸರೋಜಮುಖಿ ಬಂದಳಂದು ವಿಭ್ರಮದಿಂದಂ || ೧೯೦

ನಸುಗೆಂಪುವಡೆದ ವಶನದ
ಮಿಸುಪಧರದ ಕೆಂಪುಮಿನಸುಧಾಕರರಂ ಪೋ |
ಲ್ತೆಸದಿರೆ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯುಮಂತಿರೆ
ಶಶಿಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳೊರ್ವಳತಿಶಯದಿಂದಂ || ೧೯೧

ಅಂತು ಶೃಂಗಾರರಸಂಗಳ್ ಮೇರೆವಪ್ಪಿದಂತೆ ಲಾವಣ್ಯಯುಕ್ತೆಯರಪ್ಪ ಯುಷ್ನಿಜನಸೊಸೆದಿರುಂ ಚೇಳಿನೀಮಹಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಪುದುಂ ಅವರ್ಬರಸು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಚೇಳಿನೀಮಹಾದೇವಿ ಬಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟಿರ್ಪುದುಂ || ೧೯೨

ಒದವಿದ ಬಿರುದಿಂ ಪೆಜರ
ಗ್ಗದ ಗಂಡರ ಬೆಂಡುಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಂ ಗೊಂಡಾ |
ಮದನನ ವಿಜಯಗಜೇಂದ್ರನ
ರದನಿಗಳಂಪೋಲ್ತುವೊರ್ವಳ ಸ್ತನಯುಗಳಂ || ೧೯೩

ಅಪಹರಿಸೆ ಪೆಱಂ ಬಿರುದಂ
ಕಿಡಿಸುವೆನೆಂಬೊಂದು ಪ್ರೌಢಿಯಿಂದಂ ಕಾಮಂ ।
ಪಿಡಿದಿರ್ದ ಡ್ಡಣವೆನಿಸಿದು
ದೊಡಂಬಡಿಂದೊರ್ವೆ ವಾರಿಜಾನನೆಯ ಕುಚಂ ॥ ೧೯೪

ಪೆಸಗಿ ಕಡುಗೋಪದಿಂದಂ
ಸಸಿಯಂ ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆ ರಾಹು ಸೆಡೆಯದೆ ನೆಱಿ ಸಂ ।
ಕಿಸದೆಯ್ತಂದಪ್ಪುದೆಂಬವೊ
ಲೆಸೆದಿರ್ದುವು ಮಿಸುಪ ಫಾಳವುಂ ಸೋರ್ಮುಡಿಯುಂ ॥೧೯೫

ಮುನಿದು ಮನೋಜಂ ಲೋಕದ
ಜನವಂ ತನಗೆಱಗಿಸಲ್ಕೆ ಕೂರ್ಪಿಂದಂ ಭೋಂ ।
ಕನೆ ತೊಟ್ಟು ಪೊಳವ ಕಪಲಂ
ಬೆನೆ ಪೋಲ್ತುವು ಕಾಂತೆಯೊರ್ವಳಕ್ಷಿದ್ವಂದ್ವಂ ॥ ೧೯೬

ಲಲಿತತೆವೆತ್ತು ಕೊಂಕಿ ಪರಿದೊಪ್ಪುದೊಳೊಂದಿರೆ ಪುರ್ವು ಚಾಪಮಂ
ಸುಲಲಿತಮಾಗಿ ಸೀಳ್ದು ತುಱುಗಿರ್ದಪುಗಳ್ ತಮಮಂ ಬೆಳರ್ಪ ಕ
ಣ್ಮಲರ್ಗಣೆಯಂದಮಂ ನೆಱೆಯೆ ಪೋಲ್ತಿರೆ ಕಾಮುಕರೊಳ್ ಪಳಂ
ಚಲೆವ ಮನೋಜನೇಱಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ರೊಲಿರ್ದುದು ವಕ್ತ್ರಮೊರ್ವಳಾ ॥

ಅರುಣತೆಯಿಂದಮೊಪ್ಪುವಧರಚ್ಛವಿಯುಂ ರವಿಯೆಂದು ವಕ್ತ್ರಮಂ
ಕರುಹಮುಮರ್ಕೆಯಿಂದಲರೆ ರಾಗಿಸಿ ಪೋಪುದು ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಬಿ
ಬ್ಬಿರಿಬಿರಿದೊಂದಿನಿಂದವೊಡವಿಂ ಪೊಣರ್ವಕ್ಕಿಗಳೆಂಬ ದೇಸಿಯಿಂ
ಕರಮೆಮದೊರ್ಪುಗುಂ ಸಿಬಿಡವೃತ್ತಕುಚಂ ವರಕಾಂತಯೊರ್ವಳಾ ॥

ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೧೯೯

ಇವಳ ಲಲಾಟವೆಂಬ ಸಸಿಯುಂ ನೆಱೆ ನೋಡುವೆವೆಂದೊಡೀ ಮನೋ
ಭವನೆಮುಗಡ್ಡಮಾಗಿ ನಿಡುವುರ್ವುಗಳೆಂಬ ಪೊದಳ್ದ ಚಾಪಮಂ

ಸುವಿಟಜನೋಪದಾನಮೆನುದಗ್ರದಿನಿಕ್ಕಿದನೆಂದು ನೋವಿನೊಳ್
ಕಿವಿಗೆ ಮನೋಜನಂ ಪರಿದು ಸಾಱುವವೊಲ್ನಿಡುಗಣ್ಗಳುಪ್ಪುಗುಂ ॥

ಗಾಂಪಿನೊಳನ್ಯಪುಷ್ಪದೊಳು ಮೇಳಿಸಿ ನೀಳ್ದುದಿದೇಕೆ ಕಂಪಿನೊಳ್
ಪೊಂಪುಱುವೋಗುತಿರ್ದಮಳವಕ್ತ್ರಸರೋಜಮೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆಂದು ತ
ಣ್ಗಂಪನುಣಲ್ಕೆ ಬಂದೆಱಗಿ ಕಂಡಿದಿರೊಳ್ ಮುಱಿದುಂಬಿ ಮೂಗಿನಿಂ
ಸಂಪಗೆಯೆಂದು ಪೋರ್ದದವೊಲಿರ್ದುವು ತುಂಬಿಗಳಂತೆ ಕುಂತಳಂ॥೨೦೧

ಕುವಲಯಮಿತ್ರನೆಂದು ನೊಸಲಂ ಪಿಡಿಯಲ್ಕಡ ಬಂದು ಚಿತ್ತಸಂ
ಭವನಿಡಲಿರ್ದನೆಂದಸಿಯ ಬಾಸೆಯನಿಟ್ಟಸಿಯಿಂದೆ ಮೆಯ್ಗಳುಂ
ಜವಜವನಾಗಿ ಪೋಗಲೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಂಕಿಸಿ ರಾಹು ತೆಕ್ಕೆಗೊಂ
ಡವೊಲಳವಟ್ಟು ರಂಜಿಪುದು ಕೇಳ್ ಮುಡಿ ಪಂಕರುಹಾಕ್ಷಿಯೊರ್ವಳಾ॥

ಪೆಱೆಯುಂಬಂ ಕವಲಂಬನೆಯ್ದೆ ಸರಲಂ ತೀವ್ರಾಸಿಯುಂ ಚಕ್ರಮುಂ
ನೆಱೆ ಭಾಳಂ ದಿಗು ದಂತಪಂಕ್ತಿ ನಳಿತೋಳುದ್ಯತ್ಕುಚಂ ಪೋಲೆ ತ
ಳ್ತಱಿಯಲ್ಕಾ ಮುಕರೊಳ್ ಮನೋಭವನೃಪಂ ಮೇಲೆತ್ತಿದಂ ನಾಡೆ ಪೊ
ಚ್ಚಱು ಬೇಡೆಂಬವೊಲೊರ್ವ ಕಾಮಿನಿ ಲಸಚ್ಛೃಂಗಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥

ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೦೪

ಪಳುಕಿನ ರಂಗದೊಳ್ ವನಿತೆ ತನ್ನ ಲಲಾಟಮುಮಂ ಸ್ವಕೀಯಕುಂ
ಡಲಮುಮನೆಯ್ದೆ ಕಂಡು ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿದಾಗಸದಿಂದಮಿಂದುಮಂ
ಡಲಮವನೀತಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದೊ ನೋಡ ಮರಾಳಿಯಿಂದು ಸಂ
ಚಳಸದೆ ಮುತ್ತಿಯಿರ್ದಪುವೆನುತ್ತ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದೆ ನೋಡಿದಳ್॥

ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೦೬

ನಗೆಗಣ ನೀಳಸಹಸ್ರಪತ್ರದೆಸಳಂ ನಾಸಾಪುಟಂ ಮಿಕ್ಕ ಸಂ
ಪಗೆಯಂ ಪೊಕ್ಕುಱು ನಂದಿನೆಟ್ಟದರಲಂ ಚೆಲ್ವಿಂದುಗುಕರ್ಣಡೆ ಕೇ
ದಗೆಯುಂ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಭಂಗಿವೆತ್ತ ಮುಗುಳಂ ದಂತಾಳಿಗಳ್ಪೋಲೆ ಕೈ
ಮಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನ ಪಂಚಬಾಣಮಿವಳಂಬಾಶಂಕೆಯುಂ ಮಾಡಿದಳ್ ॥

ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೦೮

ಬಿಂಬಫಲಾಧರಂ ಪವಳಮಂ ಕ್ರಮದಿಂ ತೆರೆಯಂ ವಳತ್ರಯಂ
ಮೀಂಬೊಣರಂ ವಿಲೋಲನಯನಂ ಪಲು ಮುತ್ತುಗಳಂ ಕುಚಂಗಳೊ
ಪ್ಪಂಬಡೆದಿರ್ದ ದೀಪಮನಸುಂಗೊಳೆ ಪ್ರೋಲ್ತಿರೆ ಕಾಮುಕರ್ಗೆ ಹೇ
ಮಾಂಬುಜವಕ್ತ್ರೆ ಕಾಮರಸವಾರಿಧಿಯಂದದಿನೊಪ್ಪಿ ತೋಱಿದಳ್॥ ೨೦೯

ಸ್ತನಯುಗಳಂಗಳಂ ತುರಿಪದಿಂ ಪೊಳೆವೆಗ್ಗದ ಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಂ
ಕನೆ ಕೊಳೆ ಕಂಡು ಪೂರ್ಣಘಟಮೆಂದೊಳಗಂ ನೆಱೆ ನೋಡಲೆಂದು ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ತೆಱೆಯಲ್ಕೆ ತತ್ಕಚದ ಚೂಚುಕಮಂ ಗಡ ಮುಚ್ಚಳೆಂದು ನ
ಟ್ಟನೆ ಪಿಡಿದೊರ್ವೆಮುಗ್ಧೆ ಪಿರಿದುಂ ನಗೆಯಂ ಸಭೆಗೆಯ್ದೆ ಮಾಡಿದಳ್ ॥

ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೧೧

ಇನಿಯನನಟ್ಕಱಿಂ ಬಿಡದೆ ನೋಡುತುಮಿರ್ದ ಲತಾಂಗಿ ತನ್ನ ರೂ
ಪನೆ ತಡವಿಲ್ಲದಾತ್ಮಪತಿ ನೆಮ್ಮಿದ ಕಂಬದೊಳಂದು ಕಂಡು ತೊ
ಟ್ಟನೆ ಮುನಿಸಾಗಿ ಹುಃ ಸವತಿಯಂ ನೆಱೆ ತೋಱಿಪನೆಂದು ತನ್ನ ಕಾ
ಮಿನಿಯ ವಿದಗ್ಧವೃತ್ತಿಗಳನಕ್ಕಟ ನಾಳಯೆ ತಾನೆ ಕಾಣನೇ ॥ ೨೧೨

ಪರಿವ ಪೊಡರ್ಪುಗೆಟ್ಟು ರವಿ ಮುಂದಿರೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ ಕಣ್ಣ ಬೆಳ್ಪುಗಳ್
ಕರವೊಳಗುರ್ಚಿ ಬಂದು ಕೊರಲೊಳ್ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕುಚಾಚಳಾಗ್ರದೊಳ್
ಪರಿದಪುವೆಂಬ ಶಂಕೆಯನೆ ಪುಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದುದು ನೋಟಕರ್ಗೆ ಪಂ
ಕರುಹದಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಮನೋಹರಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಮೌಕ್ತಿಕಂ॥ ೨೧೩

ಪೊಳೆವುಂಗುಟದೊಳ್ ದಶನಾ
ವಳಿಯಂ ಕಂಡೊರ್ವಳಂಜಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಂ ।
ನೆಲಕೆ ಪಱಿದೊಕ್ಕುದೆಂದು
ಮ್ಮಳದಿಂ ತಡವರಿಸಿ ನೋಡುತಿರ್ದಳ್ ಕೊರಲಂ ॥ ೨೧೪

ಇನಿಯನ ಪೆಱಗಣ ಕೇರಿನೊ
ಳನಿಬರ ರೂಪುಗಳನೊರ್ವ ಕಾಮಿನಿ ಕಂಡೊ |
ಯ್ಯನೆ ನಕ್ಕು ನಲ್ಲನೆನಗೀ
ಯನಿಬರುಮಂ ಮೋಲುದೋಱಿ ಕಾಡಿಪನಱಿದಂ || ೨೧೫

ತೊಳಗುವ ಕೆಂದಳದೆಸೆವಂ
ಗುಳಯೊಳ್ ಶೋಭಿಸುವ ನೀಲದುಂಗುರಮೊರ್ವ |
ಳ್ಗಳವಟ್ಟುದಶೋಕೆಯ ಕೆಂ
ದಳಿರೊಳ್ ಪತ್ತಿರ್ದ ಕಱಿಯ ತುಂಬಿಯ ತೆಱದಿಂ || ೨೧೬

ಕೊಸಗಿನ ರಜಮಂ ಪೀರ್ದ
ಱ್ಕಸಲಾಱದೆ ಮಗುಳೆ ತುಂಬಿಗಳ್ ಕಾಱುವುವೆಂ |
ಬೆಸಕದಿನೊರ್ವಳ ಕುರುಳೊ
ಳಪ್ಪಶೋಭೆಯಿಂ ಚೆನ್ನ ಪೂಗಳೇನೊಪ್ಪಿದುವೋ || ೨೧೭

ಸಲೆ ಸೋಲ್ತು ಪಾಱುಬಾವಿಯ
ಜಲಮಂ ತೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಮಕರಕೇತನನಿಂದಂ |
ಕುರಿಸಿಕ್ಕಿದ ನೀಲದ ಬ
ಟ್ಟಲನನುಕರಿಸಿತ್ತು ಕಾಂತೆಯೊರ್ವಳ ನಯನಂ || ೨೧೮

ಘಟಕುಚಯುಗೆ ವಲ್ಲಭನುಂ
ಗುಟದೊಳ್ ತನ್ನಕ್ಷಿಯುಗಳಮಂ ಕಂಡೊರ್ಬಳ್ |
ಜಟಮೀನ್ಗಳ್ಲಿಗೀಕ
ಕ್ಕಟ ಱಿಕ್ಕಟ ಬಂದುವೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಳ್ || ೨೧೯

ಅಂತೊಪ್ಪುವೆತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಚೇಳನೀಮಹಾದೇವಿಗೆ ಪುಷ್ಪದಾಡನ ಭಾರ್ಯೆಯಪ್ಪ ಸುದಂತಿಯುಮಂ ಬರಿಸುವುದೆನೆ ಪರಿಚಾರಕಿಯರನಟ್ಟುವುದುಂ ಸುದಂತಿ ತಡೆಯದೆ ಬಂದು ಕುಮಾರಿಯರೊಡನಿರ್ಪುದುಂ[1] || ೨೨೦

1 ಅಂತು ಕಾಮದೇವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ ವಿಧಾತ್ರಂ ಕವರ್ತೆಗೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬಂತೆ ಇರ್ಪುದುಂ ಪುಷ್ಪದಾಡನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ಸುದತಿಯುಂ ಬರಿಸುವುದು ಮಾಕೆಯುಂ ಬಂದವರ ಕೆಲನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ||

ಕರಿಣೀವೃಂದದೊಳಾಡು ಕರ್ಪೂರತರುವ್ರಾತಂಗಳೊಳ್ಕ್ರತ್ತಿ ಪಂ
ಕರುಹಾನೀಕದೊಳಕ್ಕ ಗೋನಿವಹದೊಳ್ಕಟ್ಟ ಕಕ್ಕ ಕಂಠೀರವೋ
ತ್ಕರದೊಳ್ ಕೋಡಗ ಮಾಧವೀಲತೆಯೊಳಂ ಕರ್ಬಳ್ಳಿ ಚೆಂಬೊಂಗಳೊ
ಳ್ನೆರೆದಿರ್ದಂತಿರೆ ಕರ್ಬುನಂ ಸಕಲಭೂಪಾಲೇಶರೊಳ್ಗೀಲಿಗಳ್ ॥ ೨೨೧

ಇರ್ದಂತಿರ್ದರ್ ॥ ೨೨೨

ಎಮೆಯಿಲ್ಲದ ಕೊಳೆಗಣ್ಣ ವಿ
ಭ್ರಮಮಿಲ್ಲದ ರೂಪು ಪತ್ತಿಪತ್ತಿದ ಮೊಲೆ ಸೋ ।
ಲಮನೀಯದಿರವು ಕರ್ಪಿಂ
ಸಮಸಂದೊಡಲಲರ್ದ ಮೊಗಡಂಗಿದ ಗಲ್ಲಂ ॥ ೨೨೩

ತೆರಳ್ದ ಮೊಗಂ ಕರ್ಗಿದ ಬಾಯ್
ಪುರುಳಿಲ್ಲದ ಮಿಳ್ಳಗಾಲ್ಬಡಂಗಿಲ್ಲದ ಮೈ ।
ಕೆರಕಿಂ ತುಱಿಯಿಂ ತೀವಿದ
ಕರಚರಣಂ ಬೋೞಮುಂಡೆ ಕುಗ್ಗಿದ ದೇಹಂ ॥ ೨೨೪

ಮತ್ತಂ ಮೂಳಗಿವಿಯುಂ ಪೊಱಮಾಯ್ದ [ಪಲ್ಲುಂ ಮೊರದಂತಪ್ಪ ಕಾಲುಗುರುಂ ಬಳಗಟ್ಟಿ] ಬಸಿಱುಂ ಬರಳಂತಪ್ಪ ಕಾಲ್ಗಳುಂ ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನುಂ [ಕೊಳೆಗಣ್ಣುಂ] ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯುಂ ಕೂಡಿದ ಪುರ್ಬುಂ ತೊಟ್ಟ ಕಾಸಿಯುಂಬೆರಸು [ಹಂಸೆಯೊಳಗೆ ಹೊಱಸು ಬಂದಿರ್ದಂತೆ ಬರ್ಪುದುಂ] ವಾರಿಷೇಣಮುನಿ ಪುಷ್ಪದಾಡನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ [ನಗುತ್ತುಮಿಂ ತೆಂದಂ ॥ ೨೨೫

ನರಲೋಕದಲ್ಪಸೌಖ್ಯಂ
ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲದು ವೀರನಾಥಪದಸೇವನೆಯಿಂ ।
ಸ್ಥಿರಮಪ್ಪ ಮೋಕ್ಷಸೌಖ್ಯಂ
ದೊರೆಕೊಳ್ಗಂದರ್ತಿವಟ್ಟು ತಪದೊಳ್ ನಿನ್ನಂ ॥ ೨೨೬

ನಿಲಿಸಿ ಪನ್ನೆರಡುಪರುಷಂಬರಮುನ್ನಾತ್ಮಕಾರ್ಯಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಲೋಕೋತ್ತರಮಪ್ಪ ಜಿನೋಕ್ತಿಯನಿನ್ನೆವರಂ ಮಾಣದೆ ಪೇೞ್ದೊಡೆ

ನಾಯ್ಗೆ ನೆಱುನೆಯ್ವೃಕ್ಷದೆಂಬಂತೆನ್ನ ಪೇೞ್ವ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮನೊಲ್ಲದೆ
ಸುದಂತಿಯುನೆ ಮನದೊಳ್ನನೆಯುತಿರ್ದಿಯಿಂತು] ॥ ೨೨೭

ರತಿಯುಂ ವಿಭ್ರಮದೊಳ್ಸುರೇಂದ್ರಸತಿಯುಂ ಲಾವಣ್ಯದೊಳ್ಸ್ವೀಡೆ ಭಾ
ರತಿಯುಂ ಹಾವದೊಳೇವಳೆಂದುಱದೆ ಸಚ್ಛೃಂಗಾರದಿಂ ರೂಪಿನು
ನ್ನತಿಯಿಂದಿರ್ದ ಮಹೀಶ್ವರಾತ್ಮಜೆಯುಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದಾಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿ
ರ್ವೃತಿಯುಂ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು ಪೋಗಿ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆನುತ್ಸಾಹದಿಂ ॥

ಅಣಿಲ ಪಡಪು ಬಸುರಿಯು ಪಣ್ಣಂಬಂತೆ ಸುದಂತಿಯುನೇಗೆಯ್ದುಂ ಬಿಡಲಾಱದೆ ನೀಂ ಬೆಳಬೆಂಜನನಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವೆನೆಂದು ಕೊಕ್ಕಟಿಗುದಿಪ್ಪೈ; ಉಂಡಱಿಯದಗುರ್ದಂಡುದೆಲ್ಲಮೆಚ್ಚರಿಯೆಂಬಂತೆ, ಕಾಲೂರ್ಗೆ ಮೆಱಸು ಬೆಲ್ಲಮೆಂಬಂತೆ, ಬೇಡವೆಳ್ಳಿಗೆ ಪಂದಿ ಮದ್ದಾನೆಯೆಂಬಂತೆ, ನುಗ್ಗಿಯ ಬನಕ್ಕೆ ಗುಬ್ಬಿ ಕೋಗಿಲೆಯೆಂಬಂತೆ, [ಅಗಸೆಯ ಮರಕ್ಕೆ ತೊನಸೆ ಮಱಿದುಂಬಿಯೆಂಬಂತೆ] ಸಂಸಾರದಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆ ಮುಯ್ವಾಂತು ಶಾಶ್ವತಸುಖಮನುದಾಸೀನಂಮಾಡಿ ಜಿನರೂಪಿಂಗೆ ಬೇಸಱುವೆಯಿನ್ನು ನಿನ್ನಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಗಾವಿಲರುಂ ಕುಮತಿಗಳುಂ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ತೋಱಿ ಹಾಸ್ಯಂಮಾಡಿ ನಕ್ಕು ಸುದಂತಿಯು ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೨೯

ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರರೂಪಂ
ಧರಿಯಿಸಿ ಪುತ್ತಳಿಪ ಬಂದು ತನ್ನಂಗನೆಯೊಳ್ ।
ನೆರೆಯಲ್ಕಱುಗುವನರನುಂ
ಪುರುಷನೆ ಪೇೞಿಬ್ಬೆ ಬೇಗಮೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೨೩೦

ಸುದಂತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ [1] ॥ ೨೩೧

---

1 ಶಾಶ್ವತ ಸುಖವಿರಾವ ಜಿನರೂಪಿಂಗೆ ಅಲಸುವ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಗಳುಂ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಂ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲೆಂದು ಚೇಳಿನಿಮಹಾದೇವಿಯು ಸುದತಿಯು ತನ್ನರಸಿಯರ ಮೊಗವಂ ನೋಡಿ ತೋಱಿದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಮಹಾಪುರುಷರಪ್ಪರ್ಗೆ ಮುತ್ತೆ ಕೈಕೊಳಲಪ್ಪುದೆ ನೀವೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪೇಳಿಮನೆ ಚೇಳಿನಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಸುಧತಿಯು ವಲ್ಲಭೆಯಾರುಮಿಂತೆಂದರ್ (ಗ)

ನೆಟ್ಟನೆ ಕಾಱಿದ ಕೋೞಿಂ
ಮುಟ್ಟದು ನಾಯುಂ ಧರಾತಳಾಗ್ರದೊಳನೆ ಮುಂ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬೞಿಕ್ಕಱುಪವೆನುಂ
ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಡೆ ಪಂದೆ ಕಷ್ಟನಾನಾಯಿಂದಂ ॥ ೨೩೨

ಎಂಬುದುಂ ಸುದಂತಿಯು ಪೋತಿಂಗೆ ಪುಷ್ಪದಾಸಂ ಲಜ್ಜಿಸಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೩೩

ಈದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯುಗನಿನಿ
ಸಾದರಿಸದೆ ತೊಱೆದು ವಾರಿಷೇಣಕುಮಾರಂ ।
ಪೋದನನೆ ನೋೞ್ಪೊಡೆನಗೇ
ನಾದುದು ಕೇಳನ್ನ ಪೆಂಡಿರುನ್ನತಿಪಿರಿದೇ ॥ ೨೩೪

ವ್ರತತಪಮಂ ಕೈಕೊಳಲೊಡ
ಮರಿದೆನಿಸುವ ಜಂಘಚಾರಣತ್ವಂ ಕೇಳೇ ।
ವ್ರತಮುನಿಗಾಯ್ತನೆ ತಪದಿಂ
ಪಿರಿದಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯಮಪ್ಪುದಾವುದು ಗಹನಂ [1] ॥ ೨೩೫

[ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ವಾರಿಷೇಣಮುನಿಕುಂಜರನ ಮುಂಪೇೞ್ದ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮನನಿತುಮಂ ನಂಬಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಲತಾಂಕುರಮಂ ಕಿೞ್ತೀಡಾಡಲುಂ ಮೋಹಮಹೀರುಹಮಂ ಕಡಿಯಲುಂ ಕರ್ಮೇಂಧನಂಗಳಂ ಸುಡಲುಂ ಜಿನಚರಣಮಂ ಬಲ್ವಿಡಿಯಲುಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಪೊರ್ದಲುಂ ಮನಂದಂದು ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಸುಧಾಕರನ ಪಾದಕ್ಕೆಱಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪುನರ್ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪ್ರಸಾದಂಗೆಯ್ವುದೆಂಬುದುಮಾತನುಂ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕುಡಿಸುವುದುಂ ಭಾವತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿತೆಂದಂ ॥ ೨೩೬

ಸಂಸಾರದಲ್ಪಸೌಖ್ಯಮಿ
ದಂ ಶಾಶ್ವತಮೆಂದು ಜೈನಧರ್ಮಮನೆಂತುಂ ।

---

1 ದೊರಕೊಳ್ಳದ ವಸ್ತುವೊಳವೆ ಮೂಱುಂಜಗದೊಳ್ (ಗ)

ನಾಂ ಸಲೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆ
ಟ್ಟಂ ಸತಿಯುಂ ನೆನೆದಶುದ್ಧಭಾವನೆಯಿಂದಂ ॥ ೨೩೭
ಶ್ರೀವಾರಿಷೇಣಮುನಿಯಿಂ
ದೀವೆರದನ ಧರ್ಮಮೆನಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದು ಸ।
ದ್ಭಾವದಿನೆನಗದಱಿಂದಂ
ಭಾವಿಸುವೊಡೆ ವಾರಿಷೇಣಮುನಿಪನೆ ದೇವಂ ॥ ೨೩೮

ಎಂದು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಯುಮಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ತೀವ್ರತೆಯುಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮುಮಂ ನೆನೆದು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಶುದ್ಧಹೃದಯನುಮಾಗಿ ಸಕಲಾಗಮಂಗಳಂ ನೋಡಿ ತಪದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನೆಗಳ್ದು ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪಿ ದೇವಗತಿ ವಡೆದನಿತ್ತಲ್ ವಾರಿಷೇಣಮುನೀಂದ್ರನುಂ ಪುಷ್ಪದಾಡನ ಮುನ್ನಿನ ಹೀನಬುದ್ಧಿಗಂ ಬೞಿಕಮಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಗಂ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ] [1] ॥ ೨೩೯

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮುಗಿಲ ಮಱೆಯೊಳ್
ಖರಕರನುಂ ಬೆಳಗಲಾಱನೆಂತಂತೆ ಮಹಾ।
ದುರಿತೋದಯದಿಂದಱಿಯ
ರ್ನರರುಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮಪ್ಪುದಂ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ॥ ೨೪೦

ಮೆಕ್ಕೆಯ ಕಾಯ್ಗಳ್ ಮೊದಲೊಳ್ ಕೈಪೆಯಪ್ಪುವು ಕಡೆಯೊಳ್ ರುಚಿಯಪ್ಪುವಂತೆ ಕೆಲಂಬರ್ ಮೊದಲೊಳ್ ಪೊಲ್ಲರ್ ಕಡೆಯೊಳೊಳ್ಳಿದರಪ್ಪರ್ಕಬ್ಬು ಮೊದಲಿಂದಂ ಕಡೆವರಮಿನಿದಂತೆ ಕೆಲಂಬರಾದ್ಯಂತಮೊಳ್ಳಿದರ್ ಅಶೋಕೆ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷದೆಲೆಗಳ್ ಮೊದಲೊಳ್ ಮೃದು

[1] ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮುನ್ನಿನ ದುರ್ಭಾವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ವೇಗಮುಂದುತ್ತರಮಾಗೆ ಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸಂಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪುನರ್ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಆಗಮಂಗಳನೋದಿ ಭಾವತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ ದೇವಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲ್ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಪುಷ್ಪದಾಡನ ಮುನ್ನಿನ ಸಂಸಾರಲಂಪಟತೆಗಂ ಬಳಿಕಿನ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

ರ್ಪುವು ಕಡೆಯೊಳ್ತಱಗೆಲೆಗಳಪ್ಪುವಂತೆ ಕೆಲಂಬರ್ವರ್ಷದಲೊಳ್ಳಿದರಪ್ಪ ರ್ಕಡೆಯೊಳ್ ಪೊಲ್ಲರಪ್ಪರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರ ಪರಿಣಾಮಮಂ ಭಾವಿಸಿ ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂದೇಕವಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಪನ್ನಿರ್ಚ್ಛಱದ ತಪದೊಳಂ ನೆಗೞ್ದು ಕಡೆಯೊಳ್ಸಂನ್ಯಸನಸಮಾಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಮೂವತ್ತಮೂಱುಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಮನೊಡೆಯನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದ ನದಱಿಂ ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ [ಫಲಂ ಕೇವಲಮಲ್ಲೆಂದು ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೇೞ್ದುದುಂ] [1] ॥ ೨೪೧

ಕ್ಷಿತಿಪೂಜ್ಯಂ ವಾಗ್ವಿಳಾಸಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋರಂಜನಂ ಜೈನವಾಕ್ಯಾ ಮೃತತೃಪ್ತಂ ವಾಗ್ವಧೂವಲ್ಲಭನಘಕುಳವಿದ್ರಾವಣಂ ಕೇಳ್ದು ಚಿತ್ತೋ ನ್ನತಿಯಿಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಕವೀಂದ್ರ ಸ್ತುತನಿರ್ದಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ [2] ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮನೀರಾಜಹಂಸಂ॥

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಗಣಪಲ್ಲವಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬಿನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಚಂದ್ರ
ನುತಭಾಮಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನೂತ್ನ ಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧ ರ್ಮಾ ಮೃ ತ ದೊ ಳ್
ದರ್ಶನಷಷ್ಠಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದೀತು ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ ಕಥೆಯಂ ಮುನಿರಾಜಹಂಸಂ ಪೇೞ್ದ (ಗ)

2 ವಿದ್ರಾವಣಂ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾನ್ವಿತತಂ ಪ್ರೋದ್ಭವ್ಯದ್ವಿರದರಿಪುಗಣಾಂ ಬೋಧಿ ತ್ರೈವಿದ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ (ಕ. ಖ.)

ಅ ಷ್ಟ ಮಾ ಶ್ವಾ ಸಂ .

ಶ್ರೀಸತಿಗೀಸ್ಥಿತಿಕರಣಂ
ಭಾಸುರಭೂಷಾಳಿಯೆಂದು ಕರಮೆಲ್ಲದೆ ಸಂ ।
ತೋಷಂಬಟ್ಟಂ ಮನದೊಳ್
ಲೇಸಾಗಿರೆ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧

ಸ್ಥಿತಿಕರಣದ ಕಥೆಯಂ ಭೂ
ಪತಿ ಬೇಗಂ ಕೇಳ್ದು ನಂಬಿ ಪೆತ್ತಂ ಮುನಿಪಂ ।
ದಿತರಂ ಸದ್ವಾತ್ಸಲ್ಯದ
ಕಥೆಯಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ॥ ೨

[ಯತಿತಿಲಕರ್ ಸಕಲಗುಣಾ
ನ್ವಿತರಮಳಚರಿತ್ರರಂಗಭವಮದಹರಣರ್ ।
ನುತವಾಕ್ಯಭೂರ್ವನತ್ರಯ
ನತಕರ್ಮದುರಿತಗಂಧಗಜಸಿಂಹನಿಭರ್ ॥ ೩

ನಿರ್ವೃತಿಶ್ರೀಯ ಭಂಡಾರದಮೂಲ್ಯವಸ್ತುವೆನಿಪ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಥೆಯಂ] ಇಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದರ್ :—

ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯದಂತೆ ಸ್ವರ್ಗಯುಗಳದಂತೆ ದೆಸೆಗಳಂತೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಂತೆ ಸೀತಾನದಿಯ ತಡಿಯಂತೆ [1] ನಾಗಕುಲದಂತೆ ಶೋಭೆಯಂತೆ ಶ್ರಾವಕರ ಮೂಲಗುಣದಂತೆ ಪೃಥ್ವಿಯಂತೆ [ದರ್ಶನಾಂಗದಂತೆ ದೇವರಷ್ಟಗುಣದಂತೆ] ದರ್ಶನಮುಂ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂ ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವಮುಂ ಉಪಗೂಹನಮುಂ ಸ್ಥಿತಿಕರಣಮುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಮೆಂಬೆಂಟುಂಗುಣಂಗಳೊಳ್ನೆರೆದು ನಡೆವುದು ॥ ೪

---

[1] ಸೀತೋದಾನದಿಯಂತೆ (ಬ. ಕ.)

ಕಲ್ಯಾಣವಿದು ಜಗನ್ಮಾಂ
ಗಲ್ಯಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನದಧಿದೇವತೆ ವಾ ।
ತ್ಸಲ್ಯಂ ಭಾವಿಸುವೊಡೆ ಕೈ
ವಲ್ಯಶ್ರೀವನಿತೆ ತುಡುವ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ॥ ೫

ಇನ್ನದಱ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಪಾಂಚಾಲವಿಷಯದೊಳ್ ರಮಣೀಯಮಪ್ಪಹಿಚ್ಛತ್ರಮೆಂಬ ಪುರಮುಂಟಾಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಸಂತಸನೆಂಬರಸನಾತನ ಪುರೋಹಿತಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಣತಂ ಸೋಮದತ್ತನೆಂಬನಾತನ ಭರ್ತಾರೆ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರುಂ ಸಕಲಜನಕ್ಕಂ ನಂಟರ್ಗಮೊಳ್ಳಿದರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ॥ ೬

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿಪ್ರಕುಲಾಂ
ಬರತರಣಿಗೆ ಸತಿಗೆ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಗೆ ನಂಟ ।
ರ್ಗುರುಮುದದಿಂದಂ ರಾಗಂ
ಕರಮಲ್ಲದೆ ಪೆರ್ಚೆ ಗರ್ಭಮಪ್ಪುದುಮಾಗಳ್ [1] ॥ ೭

ಆಗರ್ಭಾರ್ಭಕನೊಂದು
ದ್ಯೋಗಮುಮಂ ಮುಂದಣೊಂದು ರಾಜ್ಯಮುಮಂ ಜೈ ।
ನಾಗಮಕುಶಲತೆಯುಮನಿಂ
ಬಾಗಿರೆ ತೋರ್ಪಂತೆ ಸಾಱುವಂತವಯವದಿಂ [2] ॥ ೮

ಗರ್ಭಮಾದಯ್ದು ತಿಂಗಳ್ಗೆ ಜಿನಮಂದಿರಂಗಳಂ ಪೋಗಿ ಬಲಗೊಳಲುಂ ಜಿನಬಿಂಬಂಗಳನಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಲುಂ ತ್ರಿಭುವನಮಾಂಗಲ್ಯಂಗೆ ಮಹಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಲುಂ ಶ್ರೀಮದರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರ

1 ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಪಾಂಚಾಳವಿಷಯದೊಳಹಿಚ್ಛತ್ರಮೆಂಬುದು ಪುರಮದರನಾಳ್ವಂ ರಿಪಂತನೆಂಬರಸನ ಪುರೋಹಿತಂ ಸೋಮದತ್ತನೆಂಬನಾತನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯೆಂಬಳಾಕೆಗೆ ಗರ್ಭಮಾಗಿರ್ಪುದುಂ (ಗ)

2 ಆಗಮಪರಿಣತೆಯುಮನಿಂಬಾಗಿರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೆಱೆಯೆ ಸಾಱುವ ತೆಱದಿಂ (ಗ)

ರೂಪನನೆವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಲುಂ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸನನಾಗಳುಂ ಪತ್ತುವಿಡದಿರಲುಂ ಜಿನಾಗಮಮನಾಗಳುಂ ಕೇಳಲುಂ ಸಿದ್ಧಾಂತವಚನಮನಾಲಿಸಲುಂ ಚರಿತಪುರಾಣಂಗಳಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ಪೇೞಲುಂ ಜಿನಮುನಿಗಳಂ ಸಾರಲುಂ ಜೀವಂಗಳನೋವಲುಂ ಕುಮಾರ್ಗಾನುರಾಗಿಗಳನಗಲಲುಂ ಆಹಾರಾಭಯ ಭೈಷಜ್ಯದಾನಮಂ ಮಾಡಲುಂ ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಗಳಪ್ಪರಾಳ್ಕ್ಕೆತಲುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರಿಂ ಬಸಕೆಯ್ಸಿಕೊಳಲುಂ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಕವಿದಿರೆದ್ದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿಯಲುಂ ಸರ್ವಸ್ವಮನೀಯಲುಂ [1] ಬಯಕೆ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ ॥ ೯

ಪೆಱರ್ಗೀಬಯಕೆಗಳಂ ತಾ
ನಱಿಪಿದೊಡಂ ತೀರದೆಂದು ಕಾಮಿನಿ ಮನದೊಳ್ ।
ಮೆಱುಗಿ ಬಿಸಿದಪ್ಪ ತುಪ್ಪಮ
ನಱಿಯದೆ ಶಿಶು ನುಂಗಿದಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಮನದೊಳ್ [2] ॥ ೧೦

[ನೆರೆಯಲ್ಲದು ಪೊರೆಯಲ್ಲದು
ಗೊರವನನಲೆ ಮೆಗವು ಪೋಲ್ತುದೆಂಬೀನುಡಿಯುಂ ॥
ತಿರೆ ಚೋದ್ಯಮಾದುದೀತಂ
ಪುರುಳಿಲ್ಲದ ಬಯಕೆ ಬಗೆವೊಡವನೀತಳದೊಳ್] ॥ ೧೧

ಎನ್ನ ಕುಲದವರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಯ್ಯನ್ವಯದವರಕ್ಕೆ ಜಿನಧರ್ಮಮುಂಟುದಂ ಕನಸಿನೊಳಪ್ಪೊಡಂ ಕಂಡಱಿಯರೆನಗೀಗಳೀ ಬಯಕೆಗಾಶ್ಚರ್ಯಮಾದುದಿವನೆನ್ನ ಬಂಧುಗಳ್ಗಕ್ಕೆ ಗಂಡಂಗಕ್ಕೆ ಪೇೞ್ವೊಡಮಿವರೀ ಬಯಕೆಯುಂ ತೀರ್ಚುವರಲ್ಲಮೆಂದು ಕೊರ್ಕುಳಗುದಿದು ಮೂಗರ್ ಕಂಡ

---

1 ಜಿನೇಶ್ವರರರೂಪಂ ನೋಡುವ ವೀತರಾಗನೆಳ್ಗಿಯುಂ ಪಾಡುವ ತ್ರಿಭುವನಪೂಜ್ಯಂಗೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವ ಶ್ರಾವಕರೊಡನಾಡುವ ಧರೆಯನಾಳುವ ಪೆಱರ್ಗೆ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇಳ್ವ ಜಿನಮುನಿಗಳ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವ ಚತುರ್ವಿಧದಾನಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಕೂರ್ಪ ಋಷಿಯರ ಕೆಲದೊಳಿರ್ಪ ಸುವ್ರತಂಗಳಂ ಪಿಡಿವ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮನುದಱಲೆವ ಕುತ್ಸಿತಲಿಂಗಿಗಳ್ಗೆ ಮೂರ್ಮುಳಿವ ಬಸದಿಗಳಂ ಕಂಡೊಡೆ ನಲಿವ ಪಾಪಹೇತುಗಳ್ಗೆ ಬಲಿವ (ಗ)

2 ಕೊರ್ಕುಳಗುದಿದಳ್ (ಗ)

ಕನಸಿನಂತೆ ಪೆಱರ್ಗೆ ಪೇೞಲಱಿಯದೆ ನಾಡೆಯುಂ ಬಡವಾಗಿರ್ಪುದುಂ
ತಾಯುಂ ತಂದೆಯುಂ ಸೋಮದತ್ತನುಂ ಬಂಧುಗಳುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ
ಬಡವಾಗಿರ್ದುದಕ್ಕೆ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ॥ ೧೨

ಮುನ್ನಿನೂಟದ ಮಾರ್ಗಮಲ್ಲದು ಬುದ್ಧಿಯುಂ ನಡೆವೋಜೆಯುಂ
ಮುನ್ನಿನಂದಮನೇನೊ ಪೋಲ್ವು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೆಱತೊಂದನಾಂ
ತನ್ನತಿಕ್ಕೆಯನಾಗಳುಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪುದಿದೇಕೆ ಪೇೞ್
ಕೆನ್ನನೆನ್ನೊಡನೆಂದಿನಂದದೊಳೊಂದಲೊಲ್ಲದೆ ರಾಗದಿಂ ॥ ೧೩

ಪವನಮಾರ್ಗಮನೇನೊ ನೋಡುತುಮಿರ್ಪಳರ್ತಿಯೊಳಾಗಳುಂ
ಪ್ರವರಮಪ್ಪ ಜಿನಾಲಯಂಗಳನಕ್ಕಱಿಂದಮೆ ನೋಡುವಳ್
ಸವಣರೆಂದೊಡೆ ಪೆರ್ಚುವಳ್ ಜಿನಪೂಜೆಯೆಂದೊಡೆ ನೋಡುವಳ್
ಧವಳಲೋಚನೆ ಜೈನರೆಂದೊಡೆ ಪೊಂಗುವಳ್ಕಡುಗೂರ್ಮೆಯಿಂ ॥ ೧೪

ಇದಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯನೆಮಗಱಿಯೆ ಪೇೞ್ವುದಾಬಯಕೆತೀರ್ದೊಡಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯ ಬಡತನಂ ಪೋಗದೆಂದು ಕಿಱಿವೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ಪೇೞಲಣ್ಮದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ ನಂಟರುಂ ಸೋಮದತ್ತನುಂ ತಾಯುಂ ತಂದೆಯುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯಂ ನಿಚ್ಚಲಡಸಿ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರನಿಷ್ಟಕಾಱದೊಂದುದಿವಸಂ ತನ್ನ ಮನದ ಬಯಕೆಯಂ ಪೇೞದೆ ಪುಸಿದಿಂತೆಂದಳ್[1] ॥ ೧೫

---

1 ಕಾಡಱಿಯಾರೀಬಯಕೆಯು ತೊಟ್ಟನೆ ಎನಗತ್ತಣಿಂ ಬಂದು ಪುಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಬಡವಪ್ಪುದುಂ ಸೋಮದತ್ತನುಂ ತಾಯುಂ ಮಾವನುಮತ್ತೆಯುಂ ಬಂಧುಗಳುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯ ಬಡವಪ್ಪುದನಱಿದು ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು,

ಸವಣರಂದೊಡೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರದೆಯ್ದಿ ನೋಡುವಳರ್ತಿಯಿಂ
ಪ್ರವರಮಪ್ಪ ಜಿನಾಲಯಂಗಳನಕ್ಕಱಿಂದಮೆ ನೋಡುವಳ್ ।
ದಿವಿಜಪೂಜಿತಜೈನಪೂಜೆಗೆ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದಾಲಿಪಳ್
ಧವಳಲೋಚನೆ ಜೈನರಂದೊಡೆ ಪೆರ್ಚುವಳ್ಕಡುಗೂರ್ಮೆಯಿಂ ॥

ತನಿರಸದಿಂದಮೃತದ ದೊರೆ
ಯೆನಿಸುವ ಕುಂಕುಮದ ರುಚಿಯನನುಕರಿಸುವ ಮಾ |
ವಿನ ಪಣ್ಣನೆನಗೆ ನೀವಿಂ
ಬಿನೆ ತಂದಿಕ್ಕುವುದಮೋಘಮೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೧೬

ನಂಟರುಂ ಸೋಮದತ್ತನುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯ ಬಯಕೆಗೆ [1] ಬೞಿಗಾಗಿ ಪುಲಿಯ ಗಿಣ್ಣುಮಂ ಮೊಲನ ಕೋಡುಮಂ ಕಬ್ಬಿನ ಪಣ್ಣುಮಂ ಪಲಸಿನ ಪೂವುಮಂ ಪಡೆವೊಡಂ ಪಡೆಯಲಕ್ಕುಮಾದಿವಸಂ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಂ ಪಡೆಯಲ್ಬಾರದಿದಕ್ಕೇಗೆಯ್ವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ॥ ೧೭

[ತರುಣಿಗೆ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಗಳ್
ದೊರೆಕೊಳ್ಳವಮೋಘಮೆಂತು ಪೇೞ್ವೊಡಮಿದನೋ |
ಸರಿಸಿ ಕರಮೇಳಿಸಿದೊಡ
ಮೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳ ಸಾವು ತಾಂ ಸಮನಿಸುಗುಂ ॥ ೧೮

ನಾವಿದನುಪೇಕ್ಷಿಸಿರ್ದೆವಪ್ಪೊಡೆ ಬೞಿಕ್ಕಮೊಕ್ಕತುಪ್ಪಮನುಡಗಲ್ ಬಾರದು ಮಾವಿನಪಣ್ಣನೆಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕಪ್ಪೊಡಂ ತರವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ಸೋಮದತ್ತನುಂ ಬಂಧುಗಳುಂ ತಾಯ್ತಂದೆಯುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಗೆ ಸಂತೋಷಮಪ್ಪಂತಾಗೆ ನುಡಿದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪೋಗಿ] ॥ ೧೯

ತೊಱೆಗಳ ತೀರದೊಳ್ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲೊಳಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ಕೊಳ್ಳದೊಳ್
ಕೆಱೆಗಳ ನೀರ ಪಳ್ಳದ ತಟಂಗಳೊಳೊಪ್ಪುವ ಪುಷ್ಪವಾಟದೊಳ್
ತುಱುಗಿದ ವೃಕ್ಷಸಂಕುಲದೊಳಾರವೆಯೊಳ್ ಬಳಸಿರ್ದ ತೋಂಟದೊಳ್
ಮಱುಗಿ ತೊೞಲ್ದು ಮಾವಿನ ಫಲಂಗಳನಂದಱಸುತ್ತುಮೆಲ್ಲಿಯುಂ ॥ ೨೦

ಯಿಂದಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಸೋಮದತ್ತಾದಿಗಳು ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯೇನ ಬಯಸಿ ಬಸವಾದಪೆ ಬಯಸಿದ ಬಯಕೆಯಂ ಪೇಳೆಂದು ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚಲಡಸಿ ಕಿಱಿಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಅವರಿನುಕ್ಕಿಯಿರಲಾಱದೆ ತನ್ನ ಮನದ ಬಯಕೆಯಂ ಪೇಳಲಂಮದೆ ಪುಸಿದಿಂತೆಂದಳ್ (ಗ)

1 ಎಂಬುದುಂ (ಗ)

[ಪಗಲ್ ಪಸಿವುಮನಿರುಳ್ ನಿದ್ರೆಯುಮನಱಿಯದೆ ಗ್ರಾಮನಗರ ಖೇಡಖರ್ವಡಮಡಂಬಪಟ್ಟಣದ್ರೋಣಾಮುಖಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ತೊೞಲ್ದು ನೋಡಿ ॥ ೨೧

ಆವನಾದೊಡಮಕ್ಕೆ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣನೀಗಳ ನೋಡಿ ತಂ
ದೀವನುಳ್ಳೊಡೆ ಬೇಗಮಾತನ ಬೇಡಿದರ್ಥಮನೀವೆವೆಂ
ದೋವದೆಲ್ಲಿಯುಮಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಱುತುಂ ಬಿಡದೆಯ್ದೆ ಸ
ದ್ಭಾವದಿಂ ನೆಱ ಕೇಳುತುಂ ತಿರಿದರ್ಮಹೀತಳಮೆಲ್ಲಮಂ] ॥ ೨೨

ತುಱುಗಾವ ಗೋವರಂ ಮ
ತ್ತಱಿಕೆಯ ಕಬ್ಬಿಲರನೆಯ್ದೆ ಬೆಸಗೊಳುತುಂ ಬಾಯ್ ।
ಬಱಬಱತ್ತುತ್ತುಂ ಮೆಯ್
ಮಱುಗಿ ಮಹಾಭರದಿನರಸುತಿರ್ಪವಸರದೊಳ್ [1] ॥ ೨೩

[ಜಲವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ತೊಱೆಯ ತಡಿಯೊಳಿರ್ದ ಬೇಡವಳ್ಳಿಗೆ ಸೋಮದತ್ತಂ ಭ್ರಾತ್ರವೆರಸು ಪೋಗಿ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಡೆಯಂ ಪುಳಿಂದರಿಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮೊರ್ವ ಬೇಡಂ ಸೋಮದತ್ತನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮರಸುವ ಮಾವಿನಪಣ್ಣಡೆಯನಾನಱಿವೆನೆಂಬುದುಂ ಆತನ ಮಾತಿಂಗೆ ಪ್ರಾಣಬಂದಂತಾಗೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ॥ ೨೪

ತಡೆಯದೆ ಮಾವಿನ ಪಣ್
ಣಡೆಯಂ ನೀನೆಮಗೆ ತೋರ್ಪೆಯಪ್ಪೊಡೆ ನಿನಗಾಂ ।
ಕುತುಪಂ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವ
ನಡಿಮಡಗದೆ ಮನೆಗೆ ಬೇಗಮೆಂಬುದುಮಾಗಳ್ ॥ ೨೫

ಕಿರಾತಂ ತನ್ನ ಬೇಳ್ಪ ವಸ್ತುವಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಸೋಮದತ್ತಂ ಗಿಂತೆಂದಂ:—ಅಬ್ಜಷಂಡಮೆಂಬುದೊಂದುಮಾವಿನವನಮಾನದೀತೀರದೊಳ್ ಪುರ್ದು ತದಾಮ್ರವನದೊಳೊರ್ವಂ ಮೆಯ್ಯೊಳೆಲ್ಲಂ ಕೆಸಱನೊಟ್ಟಿ

1 ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಪಂವರಿದು ಪಲರುಮಂ ಬೆಸಗೊಳುತಂ (ಗ)

ಕೊಂಡು ಬತ್ತಲೆವೆರಸುಳಂತೆ ತನ್ನೊಳ್ ಮಿಸುಕುತ್ತುಂ ಪೋಪನದೊಳ ರ್ಪನಾತಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆಡೆಯ ಚೂತಮಹೀಜಾತಂ ಪಣ್ಫಲಂಗಳಂ ದೊಱಗಿರ್ದಪುದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ನೀಪೋಪನಿತು ಪಣ್ಗಳಂ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕಿಱಿದೆಡೆಯುಂ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆಯುಂ ತೋಱೆ ವ್ಯಾಧಂ ಮಗುಳ್ದು ಪೋಪುದುಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ॥ ೨೬

ತೊಱೆಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಬರುತುಂ
ತುಱುಗಿದ ಸಹಕಾರವನಮನೊರ್ಮೆಗೆ ಕಂಡ ।
ಲ್ಕಱನೊಳ್ ರಾಗಿಸಿ ನಲಿದಂ
ಮೆಱಕಂ ಪೆಱಪಿಂಗಿ ಪೋಗೆ ಮನದಿಂದಾಗಳ್ ॥ ೨೭

ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡುತುಂ ಬರ್ಪಾತಂ ಫಲಭಾರದಿಂ ಸೊಗಯಿಸುವ ಮಾಕಂದಮಹೀರುಹಮಂ ತದ್ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗಿರ್ದ ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯರುಮಂ ಕಂಡು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೮

ಈವನದ ಚೂತಭೂಜಾ
ತಾವಳಿಯೊಳ್ ಫಲಮವಿಲ್ಲಮಿರ್ದಂತಾಗೀ ।
ಮಾವಿನೊಳ ಪಣ್ಗಳಾದುವು
ಭಾವಿಸುವೆಂತಿದುವೆ ಚೋದ್ಯಮುರ್ವೀತಳದೊಳ್ ॥ ೨೯

ಈಮುನಿಯ ತಪೋನ್ನತಿಯಿಂ
ದೀಮಾವೊಂದಱೊಳ್ ಪಣ್ಗಳಾದುವು ಬಗೆವಂ ।
ದೀಮುನಿಯ ತಪೋನ್ನತಿಯಂ
ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯರೆಯ್ದೆ ನೆಱೆವರೆ ಪೊಗೞಲ್] [1] ॥ ೩೦

---

1 ಬಲವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ತೊಱೆಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಬರುತ್ತಂ ಪಣ್ಣಿಂ ತುಱುಗಿದ ಮಾವುಮನಾಮಾವಿನ ಕೆಳಗಿರ್ದ ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬರುಮಂ ಕಂಡು ಹರುಷಚಿತ್ತನಾಗಿ (ಗ)

ಈವರಮುನಿಪನೆ ಸಾಕ್ಷಾ
ದ್ದೇವಂ ಧರಣೀತಳಕ್ಕೆ ಪೆತ್ತುಱದವರಂ ।
ದೇವರೆನವೇಡ ಧರೆಯೊಳ್
ದೇವರೆ ನಟ್ಟಿರ್ದ ಕಲ್ಲುಪೊಟ್ಟಿದ ಮಣ್ಣುಂ ॥ ೩೧

[ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ತಪದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದೀಮಾಪ್ರೊಂದಱೊಳ್ ಫಲಮಾದುದಲ್ಲದಂದು ನಾಡೊಳಗಣ ಮಾವುಗಳೀಕೆ ಪಣ್ಣಾಗಪೆಂದು ಯತಿವೃಷಭನಂ ಪರಮಾಪಧಿಲೋಚನನಂ ಪೊಗೞುತ್ತುಂ ಮನದೊಳಾದರದಿಂ ಪೊಡೆಮಡುತುಮಿಯ್ದ್ದಪೆಂದು ಭ್ರಾತ್ರರುಂ ತಾನಂ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ವುದುಂ ಅವರ್ ತ್ರಿಲೋಕಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿಯೆಂಬಾಗಮಮಂ ಪಱಿಪಡಿ ಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿಲ್ಲಿ ನರಲೋಕದೊಳಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ನೋಡಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ವ್ಯಾವರ್ಣನೆಯುಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪಮಂ ನೋಡುತುಮಿರ್ಪುದುಂ] [1] ॥ ೩೨

ಪರಿಣತನಪ್ಪುದಱಿಂ ವ್ಯಾ
ಕರಣದೊಳಮಯುಪಟಿನಪಱ ಶಬ್ದಾರ್ಥಮನ ।
ಚ್ಚರಿಪಟ್ಟು ಭಾವಿಸುತ್ತುಂ
ಧರಾಮರಂ ಸೋಮದತ್ತನಿರ್ದನ್ನೆವರಂ ॥ ೩೩

ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಮೆಂಬ ವಿಮಾನಮುಂ ವ್ಯಾವರ್ಣಿಸುವುದುಂ ತಾನಾ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಮುನ್ನಿನ ಭವದೊಳ್ ಸೂರ್ಯವರನೆಂಬ [ಮಹರ್ಧಿಕ] ದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದನಪ್ಪುದಱಿಂ [ತದ್ವಿಮಾನದೊಳಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ್ದು] ॥ ೩೪

ಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ಮಹಾ
ಖ್ಯಾತಿಯ ವಿಪ್ರಾಂಬರಾರ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಧಾ ।

---

1 ಯಿಂನವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಪೂರ್ವಮೆಂದು ಯತಿವೃಷಭನ ಮುಂದೆ ಭ್ರಾತ್ರರುಂ ತಾನುಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ತ್ರಿಳೋಕಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿಯೆಂಬಾಗಮಮನೋದುತ್ತಿಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪದ ವ್ಯಾವರ್ಣನೆಯುಂ (ಗ)

ತ್ರೀತಳಕೆ ನೆರೆದ ಶಿಷ್ಯ
ವ್ರಾತಂ ಬೆಱಗಾಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಂ ಬಿರ್ದಂ ॥ ೩೫

[ಅಂತು ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿ ಬಿರ್ದುದಕ್ಕೆ ಛಾತ್ರರೆಲ್ಲಂ ಬೆರ್ಚಿ ತವೆಮ್ರಳ್ ॥ ೩೬

ಮನೆಯಿಂದಂ ಮಿಡುಕಂ ಮಹಾಸುಖಿ ಕರಂ ವ್ಯಾಳಂ ಮಹಾಭೋಗಿ ದೇ
ವನಿಭಂ ಶ್ರೀನಿಳಯಂ ಸಮಸ್ತನುತಶಾಸ್ತ್ರಾಂಭೋಧಿ ತಾಂ ತನ್ನ ಕಾ
ಮಿನಿಗತ್ಯುತ್ಸವಮಾಗೆ ಮಾವಿನ ಫಲವ್ರಾತಂಗಳಂ ತರ್ಪೆನೆಂ
ದಿನಿತಂ ಮಾಣ್ದು ಧರಿತ್ರಿಯಂ ತಿರಿದು ತಾಂ ಬೇಸತ್ತು ನಿಶ್ಶಕ್ತಿಯಿಂ ॥

ಬಿರ್ದನೆಂಬ ದುಃಖಂಬಟ್ಟಬಾತೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲುದಂ ತಿಳಿಗೊಳಧೊಳ್ ಕೋಡುವಾಲಿನೀರೊಳರ್ದಿ ತಂದಾವೊಗದೊಳೞತ್ತಿ ಕಾಲನೊತ್ತುತ್ತುಮಿರ್ಪನಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆೞ್ಚತ್ತು][1] ॥೩೮

ಸುರಲೋಕಭೋಗಮಂ ಭೂ
ಸುರವಂದ್ಯಂ ನೆನೆದು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಸುಖಮಂ ।
ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದು ಬಗೆದಂ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಕಾಲಲಬ್ಧಿಯದು ಕೇವಲಮೇ[2] ॥ ೩೯

ಜಿನಧರ್ಮಮೆಂಬುದಂ ಕನ
ಸಿನೊಳಂ ಕಂಡಱಿಯನಘಸಮೇತಂ ತಾಂ ತೊ ।
ಟ್ಟನೆ ಭವಮನಱಿದು ಸಂಸೃತಿ
ವನಮಂ ತಱಿದೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ಬಗೆಯಂ ತಂದಂ ॥ ೪೦

ಸತ್ತವರನಾರೊ ಕಂಡರ್
ಚಿತ್ತಂ ಪರಿದಂತೆ ಮಾೞ್ಪುದೆಂಬರ್ ಕುಱಿಗಳ್ ।
ಸತ್ತವರೆ ಪುಟ್ಟಿದಿರ್ದೊಡೆ
ಮತ್ತಾನಿಂದೀಗಳತ್ತಣಿಂದಂ ಬಂದೆಂ ॥ ೪೧

---

1 ಬಿರ್ದ್ದಂಗೆ ಶಿಷ್ಯರ್ಮಾಡುವ ಶೀತಳಕ್ರಿಯೆಯಿಂದೆೞ್ಚತ್ತು (ಗ)

2 ಲಬ್ಧಿಯುಳವದು ಕಿಱಿದೇ (ಗ)

[ಎಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಭವಮನಱಿವ ಜೀವಮಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿವ ಕುಮತಮುಂ ಬಿಟ್ಟು ಜೀವನುಂಟೆಂಬ ಜಿನಾಗಮಾಭಿಪ್ರಾಯಮುಮಂ ಮನದೊಳ್ ನಂಬಿ ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರಱಿವಂ ನೋಡಲೆಂದು ತನ್ನ ಭವಮಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ವೇಡಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಮವರೀತನಾಸನ್ನಭವ್ಯನೆಂದಱಿವು ಬೇಗಮವನಿಂ ಮುನ್ನಂ ಮನದಭಿಪ್ರಾಯಮನಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೪೨

ಮುನ್ನಿನ ಭವಮಂ ನೀಂ ಮಿ
ಥ್ಯೋನ್ನತ ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವದಿಂದಱಿದೀಗಳ್ ।
ನಿನ್ನ ಕುಬುದ್ಧಿಯಿನಿವರುಮ
ನಾಂ ನೆಱೆ ಬೆಸಗೊಳ್ವೆನೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದೈ ॥ ೪೩

ನಿನ್ನ ಬೆಸಗೊಳ್ವನಿತಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ಸೋಮದತ್ತನವರಱಿತಕ್ಕೆ ಬೆಱಗಾಗಿ ಬೇಱನಱಿವರ್ಗಳೆಯುಂ ತೋಱಿವರೆಂಬಂತೆ ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವಮನಱಿವೀಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಲೋಕದೊಳಾವ ವಸ್ತುಗಳನಱಿವುದಾವುದು ಚೋದ್ಯಮೆಂದು ನಂಬಿ ತನ್ಮುನಿಯ ಚರಣಯುಗಳಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಱಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ॥ ೪೪

ಮುನಿಯುಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸಿಮೆನ್ನ ಭರ್ತಾರಿಯುಮಾ ॥
ವಿನ ಪಣ್ಣನೇಕೆ ಬಯಸಿದ
ಳನಿತಾನುಂ ವಸ್ತುನಿಕರಮಿರ್ದುಂ ತಿನಿಸಂ ॥ ೪೫

ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರಾಕೆಯ ಗರ್ಭದ ಕೂಸು ಜಿನಸಮಯಪ್ರಕಾಶನುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನುಂ ಕರ್ಮಾಚಲವಜ್ರನುಂ ಮುನಿಜನಹೃದಯಾನಂದನುಂ ದಿಗಂಬರಸರೋಜರಾಜಹಂಸನುಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದನುಂ ಸಹಜಕವಿಜನ ಮನೋಹರೋದ್ಯಾನವನಕಲಕಂಠನುಂ ಆಸನ್ನಭವ್ಯನುಂ ಸುಜನಮನೋರಂಜನನುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಾನತಪಾದಪಲ್ಲವನುಮಪ್ಪುದಱಿಂದವನ ಬಯಕೆ ನಿನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಗೆ ಬಯಕೆಯಾಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಲುಂ ಜಿನಮಹಾಮಹಿಮೆ

ಗಳಂ ನೋಡಲುಂ ಚರಿತಪುರಾಣಂಗಳಂ ಪೆಱರ್ಗೆ ಪೇೞಲುಂ ಜಿನಾಗಮಮನಾಗಳುಂ ಕೇಳಲುಂ ಶ್ರಾವಕರೊಡನಾಡಲುಂ ಶ್ರಾವಕರ್ಗೆಡಲುಂ ತೊಡಲುಂ ಕುಡಲುಂ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಕ್ಕಂ ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಯಲುಂ ಚತುರ್ವಿಧಮಪ್ಪ ಮಹಾದಾನಮಂ ಮಾಡಲುಂ ಮುನಿವೃಂದಾರಕರ ಸಮೀಪದೊಳಿರಲುಂ ಮನಮಾಗೆ ನಿಮಗಾಬಯಕೆಯುಂ ಪೇೞಲಣ್ಮದೆ ನಿಮ್ಮನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಂ ಬಯಸಿದೆನೆಂದು ಪೇೞ್ವಳೆಂದು ಪೇೞ್ವುದುಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ॥ ೪೬

ವರಮುನಿ ಪೇೞ್ವನಿತುಂ ತಾಂ
ತರುಣಿಯ ಮೇಲಣವು ನಿಶ್ಚಯಂ ನಂಬಿದೆನಂ ।
ದರವಿಂದೋದ್ಭವಮಂ ತಾಂ
ಬುಧಹಾರ್ಕಂ ಮುನಿವರಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟಾಗಳ್] [1] ॥ ೪೭

1 ಎಂದು ಜೀವನಿಲ್ಲ ಪರತ್ರಯಿಲ್ಲೆಂಬ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಶೂನ್ಯವಾದಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಜೀವನುಂಟು ಪರತ್ರಯುಂಟು ಎಂಬ ಜೈನಮತಾಗಮಮಂ ನಂಬಿ ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುವುದುಂ ಅವರೀತನಾಸನ್ನಭವ್ಯನೆಂದಱಿದು ಶೂನ್ಯಮತಂಗಳುಮಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮುಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮನಂದಂದು ಲೇಸುಗೆಯ್ದಿರಿಸಿಂಮ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿಮೆಂಬುದುಮವರಾತನ ಮನದ ಬಯಕೆ ತೀರ್ದಂತೆ ಪೇೞ್ವುದುಂ ಅವಱಿತಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಬೇರನಱಿವರ್ಗೆಲೆಯುಂ ಪೇೞ್ದರೆಂಬಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞಂಗಱಿನಂ ಪೇೞ್ದರೆಂಬಂತೆ ಮತ್ತಂ ಸವಣಂಗೆ ಸುಬಟ್ಟಕ್ಕರಮಂ ತೋಱಿದರೆಂಬಂತೆನ ಜಾತಿಸ್ಮರಮನಱಿದೀಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಮೂಱುಂ ಲೋಕದ ವಸ್ತುಗಳನಱಿವುದು ಗಹನಮಲ್ಲದಿಂನೆಂನಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವೆನೆಂದು ಭಾವಶ್ರುತದಿಗಂಬರದಾಸನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸಿಮೆಂನ ಪೆಂಡತಿಗೀಕಾಲದೊಳು ಪಡೆಯಲು ಬಾರದಪೂರ್ವಮಪ್ಪ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣ ಬಯಕೆ ತೊಟ್ಟನೇಕಾದುದೆಂಬುದು ಮವರವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದಱಿದು,

ಆಸತಿಯ ಗರ್ಭದೊಳಗಿರ್ದಾಸುತನರ್ಹತ್ಪದಾಂಬುಜದ್ವಯಮಧುಪಂ।
ಶ್ರೀಸತಿಪತಿ ಸಕಲಗುಣಾವಾಸಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವರತ್ನದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ॥

ಆತನ ಬಯಕೆ ತನಗೆ ಬಯಕೆಯಾಗೆ ಉದಱಿಂದಾ ಬಯಕೆಯುಂ ನಿಮಗಱಿಪಲಾಗದೆ ನಿಮ್ಮನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪುಸಿದು ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಂ ಬಯಸಿದೆನೆಂದು ಪೇೞ್ದಳೆಂಬುದುಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ಬೆಱಗಾಗಿ (ಗ)

ಸುತು ಸಂಸಾರವುನೊಲೆಯೊಳ
ಗಿತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಸುಖುವನೀವುಹಾಪುರುಷನ ವು ।
ಲ್ಲಡಿಯುಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಮೃದು
ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳುತ್ತುಂ ಪುರ್ದೊಂದರಸಲ್ತೇ ॥ ೪೮

ಎಂದು ಮಾವಿನ ಪಣ್ಗಳಂ ಛಾತ್ರರ ಕೈಯೊಳ್ ಅಹಿಚ್ಛತ್ರದ ಪುರಕಟ್ಟಿ ತಾಂ ಪೋಗಲೊಲ್ಲದಿರ್ದು ॥ ೪೯

ಜಿನವಾಕ್ಯಂ ಪೊಱಗಾಗೆ ಮತ್ತಿನ ವೃಥಾಳಾಪೋಕ್ತಿಗಳಾನೆ ದೇ
ವನನುರ್ವೀತಳದೊಳ್ ಸಮಸ್ತವಿಷಯ [1] ವ್ಯಾಪಾರಮಂ ಬಲ್ಲನೊ
ಯ್ಯನೆ ಜೈನಾಗಮಮಂ ಸಮಸ್ತದುರಿತಪ್ರಧ್ವಂಸಿಯುಂ [2] ಕೇಳ್ವನೀ
ಮುನಿಪಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಪದ್ಮದೊಳ್ ನೆಱೆಯೆ ಪೊರ್ದಿರ್ದಲ್ಲಿ ನಾನರ್ತಿಯಿಂ [3]

ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹಮನನಾಗಿ, ಬೀದಿಯ ರತ್ನದಂತೆ, ಪೊಸಂತಿಲ ನಿಧಿಯಂತೆ, ಮನೆಗೆ ವಂದ ನಿಕ್ಷೇಪದಂತೆ, ಕುಡದೆ ಬಂದ ಭಂಡಾರದಂತೆ, ಮಾಡದೆ ಬಂದ ಮನೆಯಂತೆ, ಬೇಡದೆ ಬಂದ ಸಾಲದಂತೆ, ಪಡೆಯದೆ ಬಂದ ದೇಶದಂತೆ, ವರಿಸದೆ ಬಂದ ನಲ್ಲಳಂತೆ, ಕಾಡದೆ ಬಂದ ರಾಜ್ಯದಂತೆ, ಬಿತ್ತದೆ ಬಂದ ಧಾನ್ಯದಂತೆ, ಚಿಂತಿಸದೆ ಬಂದ ಕಸವರದಂತೆ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೆ ಬಂದ ಮದುವೆಯಂತೆ, ಸಾಧಿಸದೆ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯೆಯಂತೆ, ಕಾದದೆ ಗೆಲ್ದ ಗೆಲ್ಲದಂತೆ, ಕೇಳದೆ ಬಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ, ನುಡಿಯದೆ ತಿರ್ದಿದ ಕಾರ್ಯದಂತೆ, ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೀವಿದ ಕೆಱೆಯಂತೆ, ನೀರೆತ್ತದೆ ಫಲ ವಾದ ತೋಂಟದಂತೆ, ಮದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಪೋದ ಕುತ್ತದಂತೆ, ತನಗೆ ತಾನೆ ಬಂದ ಸಿರಿಯಂತೆ, ಪುಣ್ಯದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡ ಜೈನಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ; ಮುಗಿಲ ನೀರಂ ನಂಬಿ ದೋಣಿಯ ನೀರಂ ತುಳುಂಕುವ ಕೋಡಗಮುಮಂ, ಪೆಱರ ಬೆಳಸಂ ನಂಬಿ ಕೆಲಸಂಗೆಯ್ಯದೆ ಇಕ್ಕಲಿಗನುಮಂ, ನಂಟರ ಮಕ್ಕಳಂ ನಂಬಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂ ಕಳವ ನಿರ್ಬು

1 ಸಮಯ (ಗ)   2 ಜರಾಮರಣ ಜಾತಿಚ್ಛೇದಮಂ (ಗ)
3 ಮುನಿನಾಥೋತ್ತಮ ನಿಲ್ಲಿ ಬೇಗಮೆನತಂ ಸದ್ಭಾಗಮಂ ತೋಱಿದಂ (ಗ)

ದ್ಧಿಯುಮಂ, ಜಾರೆಯ ಮಾತಂ ನಂಬಿ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಂ ಬಿಡುವ ಬೇಂಟಗಾಱನುಮಂ, ಕಳ್ಳನ ನುಡಿಯಂ ನಂಬಿ ತಳಾಱನಂ ಕೊಲ್ವ ಗ್ರಾಮಣಿಯುಮಂ, ಮದುವೆಯ ಕೂೞಂ ನಂಬಿ ಮನೆಯ ಧಾನ್ಯಮಂ ಸೂಱೆಗೊಡುವ ಬೆಳ್ಪನುಮಂ, ಸಾಲದ ಪೊನ್ನಂ ನಂಬಿ ಪೂೞ್ದ ಪೊನ್ನ ನೀಡಾಡುವ ಮರುಳನುಮಂ, ಕೈಯದಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲದಕ್ಕೆಱಗುವ ಲೋಭಿಯುಮಂ, ಧಾತುವಾದಮಂ ನಂಬಿ ಕೈಯೊಡವೆಯಂ ಬೀಯಂ ಮಾೞ್ಪ ಹೀನಿಯುಮಂ, ಗುಡಿಯಂ ನಂಬಿ ಮನೆಯಂ ಸುಡುವ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಯುಮಂ, ಹಿಂಡಿಯಂ ನಂಬಿ ಯೆಣ್ಣೆಯನುಗುವ ತೆಲ್ಲಿಗನುಮಂ, ಬೀಯಕಾಱನಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಂಟಗಾಱನಂ ಕರೆವ ಸೂಳೆಯುಮಂ, ಮಣ್ಣಕೋಂಟೆಯಂ ನಂಬಿ ಕಲ್ಲಕೋಂಟೆಯನೊಡೆವ ಮನ್ನೆಯನುಮಂ, ಬಿನುಗಂ ನಂಬಿ ತೆಱುವೊಕ್ಕಲಂ ಕಳೆವ ಪ್ರಭುವುಮಂ, ಮಾತಾಳಿಯಂ ನಂಬಿ ವೀರನಂ ಬಿಡುವ ನಾಯಕನುಮಂ, ಸೋರೆಯ ಬಟ್ಟಲಂ ನಂಬಿ ಕಂಚಿನ ಬಟ್ಟಲನೊಡೆವ ಗೊರವನುಮಂ, ಪಾಱು ನಾಡಂ ನಂಬಿ ತೀವಿದ ನಾಡಂ ಕಿಡಿಸುವ ಭೂಪನುಮಂ, ಕಳ್ಳಯಂ ನಂಬಿ ಕೌಂಗಿನ ತೋಂಟಮಂ ಕಡಿವ ತೋಂಟಗನುಮಂ, ಪುಲ್ಬಂಟನಂ ನಂಬಿ ಬಲ್ಬಂಟನಂ ಬಿಡುವ ಪಗೆಗಾಱನುಮಂ, ಕಿಚ್ಚಂ ಬಿಟ್ಟು ನೀರಂ ಪುಗುವ ವಾತಾಧಿಕನುಮಂ, ತಣ್ಪಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಸಿಲಂ ಕಾಯ್ವ ಪಿತ್ತಾಧಿಕನುಮಂ ಪೋಲ್ವೆನೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ [ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ ಸುಮತಿ ಭಟ್ಟಾರಕರೊಳ್ ಲೇಸಾಗಿ ಕೇಳ್ದು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಸಂಕಲ್ಪಜಾಲಂಗಳಂ ನಱೆ ತೊಱೆದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಾದಲ್ಪಸುಖಮಂ ಬಿಟ್ಟತೀಂದ್ರಿಯಸುಖಮಂ ಕೈಕೊಳಲೆಂದು ॥ ೫೧

ಕರಮುಗಿದು ಬಾಗಿ ತಲೆಯಂ
ದುರಿತಮನದಟಳೆಯಲೆಂದು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನಾ ॥
ದರದಿಂ ಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತ
ಚರಣಾಂಭೋಜಾತಯುಗಳನಂ ಬೇಡುವುದುಂ ॥ ೫೨

ಸುಮತಿಭಟ್ಟಾರಕರಾತನ ವಿನಯಕ್ಕಂ ಮನದ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕಂ ಮೆಚ್ಚಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ಚತುರನುಯೋಗಮುಮಂ ನೋಡಿ ದಶಧರ್ಮಕುಶಲನುಂ ಅಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೂಲಗುಣಸಮನ್ವಿತನುಂ ದರ್ಶನಸಂಶುದ್ಧನುಮಾಗಿ] [1] ಕೆಲವುದಿವಸಂ ಗುರುಪಾದಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದು ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂ ದೇಶವಿಹಾರಿಯಾಗಿ [ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ಬಂದು ಮಗಧವಿಷಯದ ಕಾಪಾಳಮೆಂಬ ಪುರದ ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯ] [2] ನಾಭಿಗಿರಿಯೆಂಬ ಪರ್ವತದೊಳಾತಪಯೋಗದಿಂದಿರ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥ ೫೩

ಸೋಮದತ್ತನ ಕೊಟ್ಟ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಗಳಂ ಪಿರಿದಕ್ಕಱಿಂ
ಸೋಮದತ್ತನ ಛಾತ್ರಸಂಕುಲಮೆಂದು ತಂದತಿರಾಗದಿಂ
ಸೋಮದತ್ತನ ಭಾರ್ಯೆಗಿತ್ತು ಸಮಸ್ತಬಂಧುಜನಾಳಿಗಂ
ಸೋಮದತ್ತನೊಳಾದ ವಾರ್ತೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱೆ ಪೇೞ್ವುದುಂ ॥ ೫೪

[ಕೇಳ್ದು ಬೆಱಗಾಗಿ ಋಷಿಯರಂ ಪೊರ್ದಿದನಪ್ಪೊಡೆ ನಮಗಲ್ಲನೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಮಲಮಱುಗಿ ॥ ೫೫

ಎರಡಿಲ್ಲದೆ ಜಿನರೂಪಂ
ಧರಿಯಿಸದಿರಲಱಿಯನೋವೊ ಋಷಿಯರ ಕೆಲದೊಳ್ ।
ಪರಧರ್ಮಶ್ರವಣಮನೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಕೇಳ್ವಂ ಬೞಿಕೆ ವಿಪ್ರವಂಶಲಲಾಮಂ ॥ ೫೬

ಎಂಬುದುಂ ಸಕಲಬಂಧುಜನಕ್ಕಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ಯಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಧರೆಯೊಳಗಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ವಿಪ್ರಕುಲಕ್ಕೆ ಭಾವಿಸಿ ನೋೞ್ಪೊಡಂ
ಪಿರಿಯನಗ್ಗದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣತರ್ಕಪರಾಯಣಂ
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನನ್ನನಲ್ಲನೆ ಮಿಕ್ಕ ಚಾರುಚರಿತ್ರದೊಳ್
ಮಱಳ್ ಮತ್ಪತಿ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನೊಲ್ಲನಲ್ಲನಮೋಘದಿಂ ॥ ೫೭

ಎಂಬುದುಮಲ್ಲಿ ಕೆಲರ್ವಿವೇಕಿಗಳಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೫೮

ವಾರಿಜೋದ್ಭವನನ್ನರಪ್ಪ ಧರಾಮರರ್ಪಲರುಂ ಸದಾ
ಚಾರರಪ್ಪರೆ ನೋಡ ಕೂರ್ತುಜಿನೇಂದ್ರದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತರಿ

---

1 ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಆಗಮಂಗಳನೋದಿ (ಗ) 2 ಪೋಗಿ (ಗ)

ನ್ನಾರೊ ಬರ್ಪರನಂತಸೌಖ್ಯಮನೀವ ದಿವ್ಯತಪಸ್ಯೆ ವಿ
ಸ್ತಾರದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೊಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೦

ಎಂದು ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯು ಬಂಧುಗಳುಂ ಮಿತ್ರರುಂ ತಂತಮ್ಮ ಕಂಡ ಮಾತುಗಳಂ ನುಡಿದು ಸೋಮದತ್ತನಪ್ಪುಡೆ ಮಹಾವಿವೇಕಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನೆಂತುಂ ಕೈಕೊಳಲಱಿಯಂ ಪುತ್ತುಂ ಬತ್ತಲೆಯುಂ ಬಱಿದಿಲ್ಲೆಂಬೀನಾಣ್ಣುಡಿಯುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂದಾಋಷಿಯುಂ ನಂಬಿಸಿ ಪುಸಿ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಮಾಡಿ ಯೇನಾನುಮೊಂದು ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯುಂ ಸಾಧಿಸಲ್ವೇಡಿ ನಿಂದಂ ತಡೆಯುದೆ ಬಕಲಂ ಬಾರದಿರನೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಸಂತೋಷಂ ಬಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ॥ ೬೧

ಪೆಱಮುಖಿ ಸಮಸ್ತದುಃಖಂ
ಪಱಿವೊಡೆ ನೆಱೆ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ನವಮಾಸಂಗಳ್ ।
ನೆಱೆಯೆ ಸುರರಾಜನಿಭನಂ
ನೆಱೆ ಪೆತ್ತಳ್ ಸಕಲಜೀವನುತನಂ ಸುತನಂ ॥ ೬೨

ಅಂತು ಪೆತ್ತು ಪುತ್ರೋತ್ಸಾಹಮಂ ಮಾಡಿ ಕೂಸಿಂಗೆ ಶ್ರೀದತ್ತನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಸುಖಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ರುಷಿಯಾಗಿ ಮಗಧವಿಷಯದ ಸೌರಾಳಪುರದ ಕೆಲದ ನಾಭಿಗಿರಿಯೆಂಬ ಪರ್ವತದೊಳಿರ್ದನೆಂಬುದಂ ಲೋಗರಿಂ ಕೇಳ್ದು ಮೂಲಶುದ್ಧಿಯಿಂದಱಿದು ಬಸಿರಂ ಪೊಸೆದುಕೊಂಡು ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯುಂ ಬಂಧುಗಳುಂ ದುಃಖಿತೆಯುರಾಗಿ ಸೋಮದತ್ತನ ತಪನನಾವಾವ ತೆಱದೊಳಾದೊಡಂ ಕಿಡಿಸಿ ಬರ್ಪ ವೆಂಬುದ್ಯೋಗಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಛಲಮಂ ಪೂಣ್ದು] [1] ॥ ೬೩

[1] ಪುತ್ತುಂ ಬತ್ತಲೆಯುಂ ಮಂಬಱಿದಿಲ್ಲೆಂಬ ನಾಣ್ಣುದೆಯುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂದಾಋಷಿಯುರಂ ನಂಬಿಸಿ ಪತಿಭಕ್ತಿಯುಂ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯೆಯುನೇನಾನುಮಂ ಕಲಿಯಲ್ಕೆಂದು ನಿಂವನಕ್ಕಂ ಬಾರದಿರಲಱಿಯನೆಂದು ಸಂತೋಷಂ ಬಟ್ಟಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ನವಮಾಸಂ ನೆಱೆದು ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ಗಂಡುಗೂಸಂ ಪಡೆದು ಕೂಸಿಂಗೆ ಶ್ರೀದತ್ತನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ಸುಖಮಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ಋಷಿಯಾಗಿ ನಾಭಿಗಿರಿಪರ್ವತದೊಳಿರ್ದನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ಮೂಲಶುದ್ಧಿಯಿಂದಱಿದು ನಂಟರೆಲ್ಲರುಂ ಮಸಗಿ ಪುರದಿಂ (ಗ)

ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕೋಪದಿಂ ಮೆ
ಯ್ಯೆಱಿಯುದೆ ತನ್ಮುನಿಯ ತಪಮನೇಗೆಯ್ದುಂ ಪೊ।
ಚ ಱುಗಿಡಿಸಿ ತರ್ಪವೆಂಬೊಂ
ದಱಿಕೆಯಿನವರೆಯ್ದೆ ವೆಂದರಾಗಿರಿವರಮಂ ॥ ೬೪

[ಅಂತೆಯ್ದೆ ವೆಂದು ನಾಭಿಗಿರಿಪರ್ವತದೊಳಿರ್ದ ಮಂದರಾದ್ರಿ ಯಂತಚಳಿತನಾಗಿ ನಿಂದಿರ್ದ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ಸಾರೆ ವೆಂದು ನಂಟರೆಲ್ಲಮಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೬೫

ಪಡೆಯಬಾರದ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ಧರಾಮರತ್ವಮನಂಮ ನೀಂ
ಪಡೆದು ಮತ್ತದನೊಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಗೆವಂದು ಗಾವಿಲನಾಗಿ ಚೀಃ
ಕಿಡಿಸಿ ಚಾರುಚರಿತ್ರಮಂ ತೊಱೆದೆಮ್ಮನಾಱಡಿಗೊಂಡು ಕೈ
ಮಡಗದೇಳದರಂತೆ ಘಮ್ಮನೆ ಪೊದಿರ್ದೈ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ] ॥ ೬೬

ಸುಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿರ್ದುಂ
ಸುಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದೆ ಪೊಗಪೆಪಟ್ಟುಂ ಮತ್ತಂ।
ಸುಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವಮಂ ನೀಂ
ನಿರ್ಬ್ರಹ್ಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಸವಣನಾದೈ ಮರುಳೇ ॥ ೬೭

[ನಿನ್ನೋದಿನಿಮಿಪರೋದುಗ
ಳುನ್ನತಮೆಂದಿವರ್ಗೆ ಸೋಲ್ತು ಪೊರ್ದಿದೆಯೋ ಮೇಣ್।
ನಿನ್ನ ಕುಲಕ್ಕಿವರನ್ವಯ
ಮಿನ್ನಧಿಕಂ ದಿವ್ಯಮೆಂದು ಮೇಣ್ಪೊರ್ದಿದೆಯೋ ॥ ೬೮

ಕೆಮ್ಮನೆ ಸವಣರ ಗೋರಿಗೆ
ನೀಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟೆಱುತವಿಲ್ಲದರಿವರೊಳನಿಸುಂ।
ಸಮ್ಮತವಿಲ್ಲದೆ ಮರುಳಂ
ತಮ್ಮ ಪರತ್ರಯನೆ ಕಿಡಿಸಿಕೊಂಡೈ ಕಂದಾ ॥ ೬೯

ಮತ್ತಂ ಜಗದೊಳಿದಿಂಗಂ ನಿನ್ನನ್ನರಿಲ್ಲ; ಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಗನ್ನೈ ಸಮಸ್ತಕಳಾಧರನ್ನೈ ನೃಪಪೂಜಿತನ್ನೈ ಧರಾಮರಾರಾಧ್ಯನ್ನೈ ನೀತಿಪರಿಣತನ್ನೈ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳೊಳತಿಜಾಣನ್ನೈ ಕೆಮ್ಮನಪ್ಪೊಡಂ ವಿಚಾರಿಸದವಿಚಾರಿಯಾಗಿ ನೀರುಮಂ ನೇಣುಮಂ ತೊಱೆದು ಕುಲಮಂ ನೀರೊಳಗದ್ದಿ ನಂಟರಿಷ್ಟರಿಂದಂ ಚೀಃ ಎನಿಸಿ ಪರತ್ರೆಯುಂ ಕಿಡಿಸಿ ವೇದಾಭಿಪ್ರಾಯಮನುದಾಸೀನಂಮಾಡಿ ಜಿನರೂಪಧಾರಿಯಾದೈ ಯೆಂದು ನಂಟರೆಲ್ಲಂ ನುಡಿದು ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂತೆಂದರ್][1] ॥ ೭೦

ಬಿಡುವುದು ನೀನೀತಪಮಂ
ಕಿಡಿಸದೆ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವಮಂ ಪೆಱತೊಂದಂ ।
ನುಡಿಯದೆ ತಡೆಯದೆ ನೀನೆ
ನ್ನೊಡನೆಯ್ದು ಪುರವರಕ್ಕೆ ವಿಪ್ರಕುಲಾರ್ಕಾ ॥ ೭೧

[ಮುನ್ನಮೇನೆಂದಱಿಯದೆ ಸವಣರ ಗೋಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಜಿನನ ರೂಪಂ ಧರಿಯಿಸಿದೈ; ನೀನೆನ್ನ ಬಂಧುಗಳುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಂ ಕೈಕೊಳರೆಂದು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಬಡತ್ವದಿಂದಿರವೇಡಿಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಂ ಹೋಮಾದಿಗಳಿಂ ಮಾಡಿಕೊಳಲಪ್ಪುದು, ನೀಂ ಮಹಾಶ್ರೀಯುಮಂ ವೃತ್ತಿಯುಮಂ ಪೆಂಡಿರ್ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ಬಂಧುಗಳುಮಂ ಕಿಡಿಸದೆ ಬನ್ನಿಮೆನೆ ಸೋಮದತ್ತಋಷಿ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೭೨

ಜಿನವಚನಾಮೃತಮಂ ಬೆ
ಳ್ಪನದಿಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದೊದವಿನಿಂದಿನ್ನವರಂ ।
ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಲೊಲ್ಲದೆ
ಕುನಯಾಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದುರುಚಿಯಿಂ ಕೆಟ್ಟೆಂ] ॥ ೭೩

ಜಿನವಚನಮುಮಂ ಮತ್ತಿನ
ಕುನಯಂಗಳುಮಂ ಸಮಾನಮೆಂಬುದೆ ಕೇಳ ।

---

1 ಮುಂದರದಂತಚಲಿತಧೈರ್ಯನಾಗಿರ್ದ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಸ್ವರ್ಗ ಬಂಧು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ನಿಂದು (ಗ)

ಕನ್ನ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಸಮಾನಮಿ
ದೆನಲಕ್ಕುಮೆ ಪಕ್ಷದಿಂದೆ ಮಿಂಬುಳುಗಳುಮಂ ॥ ೨೪

[ತನಗಿಲ್ಲದ ಬತಸೂಳ್ ಬೊಜುಗನ ಸಾರೆ ಪೆಂಪಿಂಗಸಗವುಂ ಬಯ್ದುಳಂಬಂತೆ ಜಿನಾಗಮದುದುತುಗೆಗೆ ಮುಯ್ಯಾಱದೆ ಕುಬುದ್ಧಿಗಳುಂ ಸೋಂಬರುಂ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಾಪೇಕ್ಷಿತರುಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ಹಿಂಸಾನಂದರುಂ ಧೂರ್ತರ್ಕಳಾದರುಂ ಜಿನಧರ್ಮಂ ಪೊಲ್ಲನೆಂಬರದು ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲದು ॥ ೨೫

ಕೊಲಲಾಗೆಂಬ ಜಡತ್ವದಿಂ ಪುಸಿಯಲಾಗಿನ್ನೆಂಬ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂ
ಕಳಲಾಗೆಂಬ ಪರಾಂಗನಾವ್ಯಸನಮಂ ಪಾಣೆಂಬ ಲೋಭತ್ವದಿಂ
ದಿಳೆಯೊಳ್ ಸಂದ ಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕೆಱಗಲಿನ್ನಾಗೆಂಬ ಜೈನೋಕ್ತಿಗಳ್
ಸಲೆ ಲೇಸಲ್ಲದೆ ಪೊಲ್ಲನೇ ಕುಮತಿಗಳ್ ತಾವೆಂತಿನಂ ದೂಷಿಪರ್ ॥ ೨೬

ಅಗ್ನಿಯತಿಯುಪ್ಪ ಸೂಳಗಂ ಕುಡಲಿಲ್ಲದೆ ಬತಬೊಜಂಗಂ ಪೞಿದು ಸಾಮಾನ್ಯದ ಭೇದವಾರಿಗಳಂ ಪೊಗೞ್ವಂತೆ ಮಹಾಪರೀಷಹದೊಳ್ಕೂಡಿ ಸುವ್ರತಂಗಳನೊಡೆಯ ಜೈನಮಾರ್ಗಮುಮಂ ದುಷ್ಟರಪ್ಪವರ್ ಕೈಕೊಳಲಾಱದೆ ಸೆಡೆದು ಪೞಿದು ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಗೆ ಬರ್ಪ ಅಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಹಾಧರ್ಮವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ಪೊಗೞ್ವರಿದು ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲೆಂದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ಬಂದು ಕಾಲ್ಗೆಱಗಿ ಬಿರ್ದಿಂತೆಂದಳ್ [1] ॥ ೨೭

1 ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (ಗ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ :—
ಸಿರಿಪಿರಿದು ಸಿರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಿರಲಱಿಯನುಂ ಕೂರ್ಪನೆನ್ನ ಕೂರ್ಮೆಗೆ ತಕ್ಕಂ ।
ತಿರೆ ನಿಮಗಮೆನಗಮಿಾಗಳ್ ತರುಣತ್ವಂ ಪುರುಳೆ ನಿನ್ನೊಳವಧಾರಿಸಿದಂ ॥ ೧
ಎನಗಂ ನಿನಗಂ ಮೊದಲೀತನೆ ಪುತ್ರಂ ಪ್ರಿಯಮುಮಪ್ಪೊಡೆಳೆದಿಂದನುಂ ಕೆಂ ।
ಮನೆ ಕಾಮಸುಖಮನಳಿಗೇಕೆ ನಿತಾಂತಂ ಬಂದ ಸುಖಮನೊಲೆಯೊಳಗಿಸುವೈ ॥ ೨
ಪೆಂಡಿರ ಕೂರ್ಮೆಯಿನಾವಂ ಕಂಡುಂ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಾರದೆನ್ನೊಲವಂ ನೀಂ ।
ಕಂಡುಂ ಭೋಗಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ದಂಡಿಸುವೈ ತಪದೊಳೆಗ್ಗರಂ ನಿನ್ನಂದಂ ॥ ೩
ಬಡವರ್ ಮೊದಲಾಗಿರೆ ಕೈವಿಡಿದಾಕೆಯನಾಪತ್ತೆಱದೊಳಂ ಪೊರೆವರ್ ಪೊ ।
ನ್ನೊಡೆಯನೆಯಾಗಿಯುಂ ನೀ ಕೈವಿಡಿದೆನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪುದಾವುದುಧರ್ಮಂ ॥ ೪

ಎನ್ನಂ ಕಿಡಿಸದೆ ಪಿರಿದ
ಪ್ಪುನ್ನತಿಯುಂ ಕಿಡಿಸದಿನ್ನುಮೇನಾದುದು ವಿ ।
ಪ್ರೋನ್ನತ ಬಿಸುಡೀತಪಮಂ
ನಿನ್ನಂ ಪೆಱರಿಂದೆ ನಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇಗಂ ॥ ೭೮

ನೀನಪ್ಪೊಡೆ ವಿಪ್ರಸಮೂ
ಹಾನತನ್ಯ ವಿಪ್ರವಂಶಶೇಖರನ್ಯೆ ವಿ ।
ದ್ಯಾನಿಧಿಯ್ಯೆ ನಿನಗಲ್ಲದ
ಹೀನತೆಯುಂ ಮಾಡಿ ನಗಿಸಿದ್ಯೆ ಪರರಿಂದಂ ॥ ೭೯

ಆರುಮಿಲ್ಲದ ದೇಸಿಗರಂತೆ ಕಾಡಂ ಪೊಕ್ಕು, ಕೂಟ್ಟಿಡೆಯುದ ತಿರಿಕರಂತೆ ಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರಮಾಗಿ, ತರುವಲಿಗಳಂತೆ ಸಿರಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಂದಿಯಂತೆ ಕೆಸಱನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಬೆಂದ ಕಗ್ಗೊರಡಿನಂತೆ ಬಿಸಿಲೊಳ್ ನಿಂದು, ಕಡಂಬಡೆಯುದ ಬಡವನಂತೆ ಪಸಿದು ಪಟ್ಟು, ಬಱಿದಿದೇ ಕೊಡಲಂ ತಪಿಸಿ ಗಾವಿಲನಾದಪ್ಯೆಯೆಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ತನುಮಂ ಸಿರಿಯುಮಂ ಸಂಪತ್ತುಮಂ ಭೋಗಮುಮಂ ತೋಱಿ ನುಡಿಯಿಸಲಾ ಅದೆ ಯಜ್ಞದತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲನೊಳಸೋರ್ದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ ಸೋಮದತ್ತಋಷಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :— ಓಲಗಂ ಲೇಸು ಕಾಳಗಮರಿದೆಂಬಂತೆ, ಮದುವೆ ಲೇಸು ಪೊರೆವುದರಿದೆಂಬಂತೆ, ಮಾನ್ಯಂ ಲೇಸು ಮುಂದಣ ಮಾನ್ಯದೆಱ ಅರಿಯುದೆಂಬಂತೆ, ಪಾದರಂ ಲೇಸು ಸಾವುದರಿದೆಂಬಂತೆ, ಪೂಣ್ಕೆ ಲೇಸು

ಅರಸನ ಕೂರ್ಮೆ ಪೆಂಡಿರೊಲವಗ್ಗದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಶೇಷವಿದ್ಯೆ ನಂ
ಟರ ಬಲಮೊಪ್ಪುವುನ್ನತಿಮಹಾಪರಿದೆಯಿದ್ದ ದಜವ್ವನಂ ನಿರಂ
ತರಸುಖಮೆಂಬಿವಂ ಪಡೆದು ಮೆಚ್ಚಿದ ಲೀಲೆಗಳಿಂ ಸವಿಸ್ತರಂ
ಬರಿಯಿಸಲೊಲ್ಲದೀಸವಣಮಾರಿಗೆ ಬಿಳ್ವುದು ಸೌಖ್ಯ ಹೇತುವೇ ॥ ೫
ಎಂಬುದು ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಸೋಮದತ್ತ ಮುನಿಪುಂಗವಂ ತನ್ನಂ ತರ್ಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೬
ಮೇಲಣ ಸುಖದುಃಖಂಗಳ ನಾಳೋಚಿಸಿ ನೋಡಲೊಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಯ ಸುಖಮಂ ।
ಪಾಳಿಸಲೆಮಱುಗುತಿರ್ಪರ್ಬೆಳ್ಳದೆ ಜವನದಾಳಿಗಿದು ಬಲ್ಲಿತ್ತೇ ॥ ೭
ಓಲಗಂ ಲೇಸು ....

ಮಾಟವರಿದೆಂಬಂತೆ, ಬೇಟಂ ಲೇಸು ಕುಡುವುದರಿದೆಂಬಂತೆ, [ತೋಟಿ ಲೇಸು ದಂಡವರಿದೆಂಬಂತೆ, ಬೀಯಂ ಲೇಸು ಪಡೆವುದರಿದೆಂಬಂತೆ, ಬಲ್ಪು ಲೇಸು ಗೆಲವರಿದೆಂಬಂತೆ, ಬಿಗುಪು ಲೇಸು ಕಳನವೋಗರಿದೆಂಬಂತೆ, ಆಳ್ವು ಲೇಸು ಶೂಲವೇರಿದೆಂಬಂತೆ, ತೊನೆಪಂ ಲೇಸು ಸಖಿಗೆಯರಿದೆಂಬಂತೆ,] ಕೃಷಿ ಲೇಸು ತೆಱುವುದರಿದೆಂಬಂತೆ, ಸೂಜಿ ಲೇಸು ಪೊಜೆಯರಿದೆಂಬಂತೆ, ಪ್ರತಾಪಂ ಲೇಸು ನಿತ್ತರಿಸಲರಿದೆಂಬಂತೆ, [ಕೊಲೆ ಲೇಸು ಕಾವುದರಿದೆಂಬಂತೆ,] ಸಂಸಾರದ ಸುಖಂ ಲೇಸು ವೇಗಣ ನರಕ ದುಃಖಂಗಳರಿಯವು ಅದುಕಾರಣದಿಂ [1] || ೮೦

ಜಿನಪದದ್ವಯಸೇವೆಯಿಂ ಭುವನತ್ರಯಾಧಿಪತಿತ್ವಮುಂ
ತನಗೆ ತಾನೆ ಮಹೋತ್ಸವಂಬೆರಸೊಪ್ಪದಿಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮೊ
ಯ್ಯನೆ ಮನೋಮುದದಿಂದಮೆಂದೊಡೆ ದೇವಲೋಕಪತಿತ್ವಮುಂ
ಮನುಜರಾಜ್ಯವಿಭೂತಿಯುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ವುದಾವುದು ವಿಸ್ಮಯಂ [2] ||೮೧

ತನಗೆ ಹಿತಮಪ್ಪುದಂ ಪೇ
ಳ್ವನ ಮಾತಂ ಚಿತ್ತಮಿತ್ತು ನೆಱೆ ಕೇಳ್ವುದು ಕೆಂ |
ಮನೆ ನರಕಹೇತುವಂ ನುಡಿ
ವನ ಮಾತಂ ಕೇಳದುಸಿರದಿಪ್ಪುದು ಚದುರಂ || ೮೨

---

1 ಅದು ಕಾರಣದಿಂದಳಿಸುಖಕ್ಕೆಱಗದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮೋನದಿನಿರೆ ಯಜ್ಞಾಪತ್ತಿ ಬೇಸತ್ತಗಲಿಪೋಪುದುಂ ತಾಯುಂ ತಂದೆಯುಂ ಮಾವನುಮತ್ತೆಯುಂ ಬಂದಿಂತೆಂದರ್ (ಗ)

2 ತಪಂಬಟ್ಟೆನೆನ್ನಂ ಸಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ಕೈಕೊಳ್ಳರೆಂದು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿರಲ್ವೇಡ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂ ಹೋಮಾದಿಗಳಿಂ ಮಾಡಿಕೊಳಲಪ್ಪುದೆಂಬುದುಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :—

ಕಾಯುಮುಮಂ ಧನಮುಮನಿನಿಸಾಯಾಸಂಬಡದೆ ತಪದೊಳಂ ದಾನದೊಳಂ |
ಬಾಯುಳಿಯದೆ ತವಿಪುದು ತಾಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ವಿವೇಕವುಳ್ಳರ ಚಿತ್ತಂ ||
ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವ ತಪಮೆಂಬಗ್ನಿಗೆ ತನ್ನೊಡಲೆಂಬ ದಿವ್ಯಹವಿಯಂ ಕುಡುವಾ |
ಪುಗಿಡದೆ ಹೋಮಸಜ್ಜನರಗಲದೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಲಿವ ಕೀರ್ತಿಯ ದಾಮಂ (ಗ)

ಮುತ್ತು ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ನೀರ್ಮುಗಿಲೊಳ್ ಮಣ್ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ತೈಲಮೆಳ್ಳೊಳ್ ತುಪ್ಪಂ ಪಾಲೊಳ್ ಮಕ್ಕಳ್ವನಿತೆಯರೊಳ್ ಪಾಲ್ ಕೆಚ್ಚಲೊಳ್ ತಣಿಪು ಊಟದೊಳ್ ಸೀರೆ ನೂಲೊಳ್ ಪಗಲ್ ಸೂರ್ಯನೊಳ್ ತಣ್ಪು ಗಾಳಿಯೊಳ್ ಬೆಂಕಿ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳ್ ಕಾಣ್ಕೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಸಿರಿ ಪೊನ್ನೊಳ್ ಬಲಂ ಜವ್ವನದೊಳ್ ಪಡಪು ಸೌಭಾಗ್ಯದೊಳ್ ರಾಗಂ ಸಂತೋಷದೊಳ್ ಮದುವೆ ಕೊಡುಗೂಸಿನೊಳ್ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಂಗಳುಂ ಕುಡುವ ಗುಣಂಗಳುಂ ಸದಾಚಾರಮುಂ ಮಹಾವ್ರತಂಗಳುಂ ಜಿನಮತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟುಗುಮಲ್ಲದೆ ಪೆಱವು ಕುಮತಂಗಳೊಳ್ ಪುಟ್ಟವು [ಅದಱಿಂದಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾತನಾಲಿಸಲಾಗದು ॥ ೮೩

ಎನಿತೊಳ್ಳಿತಾದೊಡಂ ಕಾ
ಜಿನ ಮಣಿಗಳ್ ಪೊನ್ನ ತೊಡವನೆಱಕೆಯ್ಗುಮ ತಾ।
ನೆನಿತೊಳ್ಳಿತಾದೊಡಂ ಮ
ತ್ತಿನ ನುಡಿಗಳ್ ಜೈನನುಡಿಗಳಂ ಪೋಲ್ತಪುವೇ] ॥ ೮೪

ಜಿನವಚನಮನಱಿಯದೆ ಕೆ
ಮ್ಮನೆ ಪೆಱವೆರ್ದುರ್ಜನದುರಾಚಾರರ್ ಸ।
ಜ್ಜನವಚನಮನಱಿವೊಡೆ ಮೇ
ದಿನಿಯೊಳ್ ಸನ್ಮತಿಗಳಪ್ಪವೆರ್ಪಱಿದಪರೇ ॥ ೮೫

ಉಱುವ ಜಿನಮತಮನೇನಂ
ದಱಿಯದೆ ಮುಂ ಕೆಟ್ಟು ಕೇಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ಮತ್ತಿ।
ನ್ನಱಿದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ
ಮಱುಕಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಮುಗ್ರಸಂಸ್ಮೃತಿವನದೊಳ್ ॥ ೮೬
ಎಂದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ [ನಂಟರೆಲ್ಲಂ] ಮುನಿದು ॥ ೮೭

ನಡೆ ನಡೆ ಡೊಂಬು ವೇಡ ನಿನಗೇಕೆ ತಪಸ್ವಿನ ಕುತ್ತಮೆಂದು ನೇ
ರ್ಪಡೆ ಜಡಿದಟ್ಟಿ ಬೈದು ಬಿಸುಸುಯ್ದಲೆ ಗಾಂಪ ಸಮಸ್ತನಂಟರಂ

ಮಡದಿಯುನಿಷ್ಠುರಂ ಕಿಡಿಸಿ ದುರ್ಗತಿವ್ರೋಗದೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ನಿ
ಗ್ಗಡಿತನದಿಂ ಸಬಾಂಧವಜನಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರಾಮುನೀಂದ್ರನಂ ॥ ೮೮

[ಅಂತು ನಿಷ್ಠುರಕೋಪದಿಂ ಕೈಯುಮಂ ಕಾಲುಮಂ ನಡುವುಮಂ ಪತ್ತಿ ತೆಗೆವುದುಂ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿದಂ ॥ ೮೯

ಗುರುದತ್ತಮುನೀಶ್ವರನಂ
ಕರಮಲ್ಲದೆ ಮುನಿದು ಸೂಡಿ ಪ್ರೊತ್ತಿಸಿ ಸುಟ್ಟಂ ।
ಭರದಿಂ ಮಳಮುಖನೆಂದೊಡೆ
ಕರಮುಗ್ರಮೊರ್ಗಳಿಸುಬಂದರೇನಂ ಮಾಡರ್ ॥ ೯೦

ಬಂಡಿಯುಂ ತೀವಿದ ಜೋಳಮುಂ ತೆಗೆವ ಕೋಣಂ ವೊರಂ ತೀವಿದ ಧಾನ್ಯಮುಂ ತೆಗೆಯಲಾಱದೆ ? ನರಕದೊಳನಿತಾನುಂ ಕಾಲಂ ನವೆವೆಂತಪ್ಪ ಮಹಾಪಾಪಮನುಪಾರ್ಜಿಸುವಂತಪ್ಪ ಪಾಪಕರೆನಗುಪಸರ್ಗಂ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದಿದಾವವಿಸ್ಮಯುಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಮುನ್ನಂ ಮಹೋಪಸರ್ಗಂಗಳಂ ಸೈರಿಸಿ ದಿವ್ಯಸುಖಂಗಳಂ ಪಡೆದ ಮಹಾಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತುಂ ಮನುಷ್ಯೋಪಸರ್ಗಮಿದು ಪಿಂಗುವಿನಮಾಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ಸಗೋತ್ರರೆಲ್ಲಂ ತೆಗೆದು ತೆಗೆಯಲಾಱದೆ ಬೇಸತ್ತು ಪಿಂಗಿ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿಯುಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರ್ದಂತೆಂದರ್]॥

ಎಲೆ ಪಾತಕ ನೀನೀಕುಲ
ಲಲನೆಯರಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಸುತನುಮಂ ಬಿಸುಟು ತಪ ।
ಕ್ಕೆಳಸಿದೊರ್ಡಮಿಾತಪದೊಳ್
ಫಲಮುಂಟೇ ಪುಣ್ಯಮುಂಟೆ ಪೇೞ್ ಗತಿಯುಂಟೇ ॥ ೯೧

[ಬತ್ತಲಿಗರ ಮಾತಂ ಕೇ
ಳ್ದತ್ತಮುಮೆನಿಸಿರ್ದ ಕುಲಮನಳಿದೈ ನಿನಗಿ ।
ನ್ನೆತ್ತಣ ಪರತ್ರ ನೀನುಂ
ಸತ್ತೊಡಮಿಾಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಯಂ ನೀಗಿದಪಾ ॥ ೯೨

ಎಂದು ಬಾಯ್ ವಂದಂತೆ ನುಡಿವುದುಂ] ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಆವರ ಮಾತಿಂಗೆ ನಕ್ಕು ಕೇಳ ಚಿತ್ರದಂತೆ, ಬಸುಱಿಯ ಪಣ್ಣಂತೆ, ಕತ್ತಿಯ ಲದ್ದಿಯಂತೆ, [ಕಳ್ಳನ ನನ್ನಿಯಂತೆ,] ಪಱುಣಿಯ [1] ಶೋಭೆಯಂತೆ, ಪಾವುಮೆಕ್ಕೆಯ ಕಂಪಿನಂತೆ, ತಿಪ್ಪೆಯ ನೀರಂತೆ, ಬಡವನ ಮಹಿಮೆಯಂತೆ, ಪಗರಣದಾನೆಯಂತೆ, ರಂಗವಲಿಯ ಪಿಟ್ಟನಂತೆ, ಪಂದೆಯ ವಣಾತಿನಂತೆ, ಡೊಂಬರ ತೋಟಯಂತೆ, ದೂರದ ಬೆಟ್ಟನಂತೆ, ಮಾಟದ ಮುಡಿಯಂತೆ, ಕಟ್ಟದ ಪಲ್ಲಂತೆ, ಪೀಲಿಯ ಕಣ್ಣಂತೆ, ಬಟ್ಟೆಯ ಪುಲ್ಲಂತೆ, ತಾಳಕಯ್ಯಂತೆ, [2] ಮರುಳ ಕೋಡಿನಂತೆ, ಪೊಱಗಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಬಹಿರಾಳಾಪದ ಡೊಂಬನೊಲ್ಲದೆ, ಮಾಸಿದ ಹೇಮ ಕುಂಭದಂತೆ, ಸಾಧಕನ ಮರುಳಾಟದಂತೆ, ವೀರನಂಜಮೆಯಂತೆ, ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಂತೆ, ಕೇದಗೆಯ ಪುಷ್ಪದಂತೆ, ಬಾಳೆಯ ಪಣ್ಣಂತೆ, ಕೂರ್ಪರೊಲ್ಲಮೆಯಂತೆ, ನಿದಿಗಂಡ ಬಡವನಂತೆ, ಬೂದಿ ಪತ್ತಿದ ಕೆಂಡ ದಂತೆ, ಮಲಮೇಱಿದ ರಕ್ತದಂತೆ, ಸೊಬಗಿಯ ಗಾಂಪಿನಂತೆ, ನುಡಿ ಜಾಣನ ಮೋನದಂತೆ, ಬಲ್ಲಿದನ ನೋಟದಂತೆ, ಸಮುದ್ರದ ಕಯ್ಪೆ ಯಂತೆ, ತೋಂಟದ ಬೇಲಿಯಂತೆ, ತುಪ್ಪದ ಕೊಡದಂತೆ, ನಿಶ್ಚಯ ಕ್ಕೊಳಗೆ ಕಡುಲೇಸಪ್ಪ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನರಕದೊಳ್ ತಿಱ್ಱನೆ ತಿರಿವಂತಪ್ಪ ಪಾಪಮಂ ನೆರೆಪಿದ ಮಾನಿಸರಂ ಕೈಕೊಳರೆಂದು [ಜಿನ ಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಡುವುದು ಕಜ್ಜಮಲ್ಲದೆಂದು] [3] ಜಿನಾಗಮೋಕ್ತಿಗಳಂ ಭಾವಿಸುತಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ಬಂಧುಗಳಂ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯುಂ ಮಸಗಿ ಕೂಸಂ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿಯ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಯಾಗೆ ಪೊಱಲೊ ಳಗೆ ಪುಯ್ಯಲಿಟ್ಟು ಬಂದು ಸಾವೆಮೆಂದು ಪೂಣ್ದು ಪರ್ವತದಿಂದಿಳಿದು ಸೌಪಾಳಪುರಕ್ಕೆ ಪೋದರಿತ್ತಲ್ ಬಾಲಕಂ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿಯ ಪಾದಮಂ ಮೋಕ್ಷಬಟ್ಟೆಯಂ ನೋಡುವಂತೆ ಮುನಿಯ ಮೊಗಮಂ

---

1 ಪುರುಣಿಯ (ಕ) ಪರುಣಿಯ (ಬ) 2 ತಾಳ ಕಾಯಂತೆ (ಕ, ಬ)

3 ಎಂದು ಮಂದರದಂತಿರ್ಪುದುಂ, ಎಲ್ಲರುಂ ಬೇಸತ್ತು ಕೂಸನವರ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ನಿನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಯಾಗಿ ಪುರದೊಳಗೆ ಪುಯ್ಯಲಿಟ್ಟು ಬಂದು ಸತ್ತ ಪೆನೆಂದು ನಾಭಿಗಿರಿಯ ಕೆಳಗಿರ್ದ ಸಿಂಹಪುರಕ್ಕೆ ಪೋದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ (ಗ)

ನೋಡುತ್ತುಂ ಮುಂದಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬರವಿಂಗೆ ರಾಗಿಸಿ
ನಗುವಂತೆ ನಗುತಿರ್ದಸನ್ನೆಗಂ ॥ ೧೪

[ನೆಗಳ್ದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ
ಸೊಗಯಿಪ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಯ ತೆಂಕಣದೆಸೆಯೊಳ್ ।
ಮಿಗಿಲೆನಿಪುದು ನಾನಾಶೋ
ಭೆಗಳಿಂದಂ ನೆಱೆದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿ ಕರಂ ॥ ೧೫

ಆ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯೊಳಮರಾವತಿಯೆಂಬುದು ಪುರಮುಂಟಾ ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಂ ಶಂಭುವೆಂಬನಾತನ ಮಹಾದೇವಿ ಮಂಗಳೆಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ ॥ ೧೬

ಸ್ಮರಸನ್ನಿಭನೆನಿಸುವ ಭಾ
ಸ್ಕರದೇವನುಮಮರರಾಜನಿಭನೆನಿಸುವ ಮಂ ।
ದರರಾಜದೇವನೆಂಬಿ
ರ್ವರುಂ ಸುವಿಕ್ರಮರುದಾತ್ತರಗ್ಗದ ತನಯರ್ ॥ ೧೭

ಸಿರಿಗಂ ಭೂಪತಿಗಂ ಸೌಂ
ದರರೂಪಿಂಗೀಕೆ ಪಿರಿಯಳೆನಿಸುವ ರೂಪಿಂ ।
ಕರಮೊಪ್ಪುವಳಂಬುಜಮುಖಿ
ತರಳಾಕ್ಷಿ ಸುದೇವಿಯೆಂಬಳವರಿಂ ಕಿಱಿಯಳ್ ॥ ೧೮

ಅಂತವರ್ಬೆರಸು ಶಂಭುವಿಯಚ್ಚರರಾಜಂ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ಸುದೇವಿಕುಮಾರಿಯುಂ ಕನಕಪುರಾಧೀಶ್ವರನಪ್ಪ ವಿಮಳವಾಹನನೆಂಬ ಭೂಚರಮಹೀವಲ್ಲಭಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಿರಿದಪ್ಪುತ್ಸಾಹಂಬೆರಸು ಪಲಕಾಲಂ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೀಯುಮನನುಭವಿಸಿ ಕಡೆಯೊಳ್ ಸಂಸಾರವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟೆ ಸುಗತಿಶ್ರೀಯೊಳ್ ಕೂಡುವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯುಂ ತಂದು ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂಗೆ ಯೌವರಾಜ್ಯಮುಮಂ ವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂ ಕೊಟ್ಟು ॥ ೧೧

ಎಳಸದೆ ವೈಸುಖಕ್ಕೆ ಪೆಱತೊಂದಱವೋಹಮನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಂ
ಚಲಿಸ ವಿಭೂತಿಯುಂ ನೆನೆಯದೊರ್ಮೆಯೆ ಧರ್ಮ್ಮನೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ
ಭಳಿಲನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುಪ್ರಭಸುಚಾರಣರಲ್ಲಿ ಜಿನೇಂದ್ರದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಕಲಿ ಪೆಱಪಿಂಗೆ ವೈದೆಗೆಯದಣ್ಮಿಳವಟ್ಟರೆ ಕೊಂಡನರ್ತಿಯಿಂ ‖ ೧೦೦

ಅಂತು ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂ ಶಂಭು ಜಿನರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ತಪ
ದೊಳಿರ್ದನಿತ್ತಲ್ ಮಂದರದೇವಂ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾಸಮನ್ವಿತನಪ್ಪುದಱಿಂ
ಪ್ರತಾಪದಿಂ ಭಾಸ್ಕರದೇವನನೋಡಿಸೆ ಖೇಚರರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗ
ನಾಗಿ ನೆಗಲ್ದಮರಾವತೀಪುರದೊಳಿರ್ದ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಂ
ಪೋದುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಮಂದರದೇವಂಗಿದಿರ್ಚಲಣ್ಮದೆ
ತನ್ನಗ್ರಮಹಾದೇವಿ ಮಣಿಮಾಳೆ ಮೊದಲಾಗೊಡೆಯ ಪಲಂಬರರಸಿಯ
ರ್ವೆರಸು ಕನಕಪುರಕ್ಕೆವಂದು ತನ್ನ ಮೈದುನನಪ್ಪ ವಿಮಳಮಹಾ
ರಾಜನಂ ಪೊರ್ದಿರ್ದು ‖ ೧೦೧

ಧರ್ಮವಿಚಾರದೊಳಂ ಜಿನ
ಧರ್ಮಮೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ನಂಬಿ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ।
ನಿರ್ಮಲಮನದಿಂದಂ ಸ
ದ್ಧರ್ಮಕಥಾಳಾಪದಿಂದಮಿರ್ದೊಂದುದಿನಂ ‖ ೧೦೨

ಪರ್ವೋಪವಾಸಂಗೆಯ್ದು ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಾದ ಜಿನಭವನಂ
ಗಳುಮಂ ಮಹಾಮುನೀಂದ್ರರ್ಕಳುಮಂ ಬಂದಿಸಲುಂ ಪೂಜಿಸಲು
ಮೆಂದು ಮಣಿಮಾಳೆಯುಂ ತಾನುಂ ವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಪೋಗಿ
ಸಮಸ್ತಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳಂ ಸಕಲಮುನಿವರರುಮಂ ವಂದಿಸಿ ನಾಭಿಗಿರಿ
ಯೊಳಿರ್ದ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿಯುಂ ಬಂದಿಸಲೆಂದು ಬಂದು][1] ‖ ೧೦೩

ದಿನಕೃನ್ಮಂಡಲಮುರ್ವಿಯೊಳ್ ನೆಲೆಸಿತೋ ಮೇಣ್ದೇವಸಂದೋಹಮಿ
ಮುನಿಯಂ ಪೊಂಗಳನೊಲ್ದು ಪೂಜಿಸಿದರೋ ಪಾತಾಳದಿಂ ನಿಲ್ಕಿಸ

1 ಭಾಸ್ಕರದೇವನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆ ಮಣಿಮಾಲೆವೆರಸು ಸೋಮ
ದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸಲು ಬರುತ್ತಂ ದೂರದೊಳಿರ್ದ ಶಿಶುವಂ ಕಂಡು (ಗ)

ಲ್ಮುನಿಪಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಮಂ ಫಣೀಂದ್ರನೊಲವಿಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಲ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೋಣ್ಬಾವಿಸಿ ಕೂರ್ತು ನೋಡಿದಪನೋ ಪೇೞೆಂಬತಿಭ್ರಾಂತಿಯಂ ॥

[ಪುಟ್ಟಿಸಿ ತೊೞತೊೞಗುವ ಬಾಲಾರ್ಕನಂತಪ್ಪ ಶಿಶುವಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಸೋಮದತ್ತಮುನಿವೃಂದಾರಕನ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಸುಪುತ್ರಂ ದೊರೆಕೊಂಡನೆಂದು ಮುನಿಪತಿಯ ಚರಣಸರೋಜಾತಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಬಂದಿಸಿ ಮಗನಂ ನಿಧಾನಮನೆತ್ತುವಂತೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿನಗೆ ಜಿನಧರ್ಮಪ್ರಸಾದದಿಂ ಸ್ಮರಸಮಾನನಪ್ಪ ಸುಪುತ್ರಂ ದೊರೆಕೊಂಡನೆಂದು ನಲ್ಲಳ ಕೈಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟು ಕನಕಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪೊೞಲೊೞಗಿರ್ದ ವಿಮಳವಾಹನಮಹಾರಾಜಂಗಂ ಸುದೇವಿಮಹಾದೇವಿಗಂ ಮಣಿಮಾಲೆಮಹಾದೇವಿ ಗೂಢಗರ್ಭದೊಳ್ ಮಗನಂ ಪಡೆದಳೆಂದು ಪೇೞ್ದಿಟ್ಟುವುದುಂ] [1] ॥ ೧೦೫

ಪಿರಿದಪ್ಪುತ್ಸಾಹದಿಂ ಬಂದಿದಿಗೊೞ್ವ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂತೋಷದಿಂ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಂ ಸುರಪತಿವಿಭವಂಗರ್ಕತೇಜಂಗೆ ಧಾತ್ರೀಧರಧೈರ್ಯಂಗಂಗಜಾಲಂಕೃತವಿಮಳಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂಗೆ ಭವ್ಯಾಂಬುಜಚಂದ್ರಂಗುಗ್ರವೈರಿದ್ವಿರದಹರಿಗೆ ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೇಶಂಗೆ ಪೆರ್ಚಂ ॥

ವಜ್ರಕುಮಾರನೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು [ಕೊಂಡಾಡಿ ನಡೆಪಿ ಬೞಿಕ್ಕ ಮಯ್ದುವರುಷದಂದು ಜೈನೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಮೀಪದೊಳೋದಿಗಿಡುವುದುಂ ಅಕ್ಷರಗಣಿತಗಾಂಧರ್ವಚಿತ್ರಕರ್ಮಪತ್ರಚ್ಛೇದಾದಿ ಸಪ್ತತಿಕಳಗಳೊಳಂ ಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಕಳಾಗುಣಂಗಳೊಳಂ ಪರಿಣತನಾಗಿ ಮುಂಬ

---

1 ನೋಡುತ್ತಂ ಬಂದು ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದನ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಬಾಲಾರ್ಕನಂತಪ್ಪ ಬಾಲಕನುಂ ದೊರೆಕೊಂಡನೆಂದು ಜಿನಚೈತ್ಯಾಲಂಕಾರಶೇಖರನ ಚರಣಯುಗಳಮನರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಕೂಸನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕನಕಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ತನ್ನ ಮೈದುನನಪ್ಪ ವಿಮಳವಾಹನರಾಜನುಂ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಸುದೇವಿಯುಂ (ಗ)

2 ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾರಾಸಿಗೊಳ್ಪಿಂ (ಕ, ಖ)

ಗಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತೇಜಮುಂ ಪ್ರತಾಪಮುಮೊಡನೆ ಬಳೆಯೆ, ಜವನ ನಾಗಿ ಕುಲಜಾತಿಸಾಧಿತವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಮೂಱುವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ॥ ೧೦೭

ಸ್ಮರರೂಪನಂ ಜಿನೇಶ್ವರ
ಚರಣಾಂಭೋಜಾತಭೃಂಗನಂ ಜಿನಧರ್ಮಾಂ ।
ಬರಚಕ್ರಚಂದ್ರನಂ ಭಾ
ಸ್ಕರದೇವಂ ನೋಡೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೆಗಂ] [1] ॥ ೧೦೮

ಮಾಮನುಮತ್ತೆಯುಮುಬ್ಬೆಯು
ಮಾವಿಭುವಿನ ತೇಜಮಂ ಪ್ರತಾಪಮನದಟಂ ।
ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿದರಾಗ ಮ
ಹಾವಿಭವದಿನಿರ್ಪರೆರ್ದೆ ಕುಳಿರ್ಕೊಳಿಡುವಿನಂ ॥ ೧೦೯

[ಅಂತು ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಂ ಮಣಿಮಾಲಾಮಹಾದೇವಿಯುಂ ವಿಮ ಳವಾಹನಮಹಾರಾಜನುಂ ಸುದೇವಿಯುಂ ವಜ್ರಕುಮಾರಂ ಮಾಡುವ ಜಿನಪೂಜೆಯುಮನಾಹಾರಾಭಯಭೈಷಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಾನಮುಮಂ ಚಾತು ರ್ವರ್ಣ್ಯದೊಳಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಮಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತುಂ ಮನವಾರೆ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾರಾಶಿಯ ಮಾತೆ ಮಾತಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿ ರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಲೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ ಸುದೇವಿಯ ಮಗಳಪ್ಪಿಂದುಮತಿಯಂ ಬೇಡಿ] [2] ॥ ೧೧೦

ಪಸುರ್ಪಂದರ್ಪಸೆಯೆಂಬಿವೊಪ್ಪೆ ಖಚರಸ್ತ್ರೀಸಂಕುಳಂ ಪಾಡೆ ಸಂ ತಸದಿಂ ಮಂಗಳಮಂ ವಿವಾಹಭವನಂ ಸದ್ರತ್ನದಿಂದೆಯ್ದೆ ರಂ

---

1 ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ ದ್ವಾಸಪ್ತತಿಕಳೆಗಳೊಳಂ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಳೆಗಳೊಳಂ ಪರಿಣತನಾಗಿಯುಂ ಮುಂಬಗಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬೆಳೆವುದು ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಂ (ಗ)

2 ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ ವಿಮಳವಾಹನಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳಪ್ಪ ಇಂದುಮತಿಗಂ ವಜ್ರಕುಮಾರಂಗಂ ವಿವಾಹೋದ್ಯೋಗಮುಮಾಗೆ (ಗ)

ಜಿಸೆ ತೂರ್ಯಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿ ಗುಡಿಯುಂ ಪೌರರ್ ಮನಂಗೊಂಡು ರಾ
ಗಿಸೆ ಪುತ್ರಂಗೆ ವಿವಾಹಮಂ ಖಚರಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಂ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೧೧೧

ಅಂತು [ಮದುವೆಯಂ] ಮಾಡುವುದುಂ ವಜ್ರಕುಮಾರನುಮಿಂ ದುಮತಿಯುಂ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭರಾಗಿ ಸುವಿಷಯಸುಖಮನನುಭವಿಸುತಿ ರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ [ಮಣಿಕುಂಡಲಪ್ರಭೃತಿಕುಮಾರರ ತಂಡಂವೆರಸು ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾರಾಶಿ] ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ಸಿದ್ಧಕೂಟ ಚೈತ್ಯಾಲ ಯಮಂ ಬಂದಿಸಲೆಂದು [ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತುಂ ಹೇಮಗಿರಿಯೊಳೊರ್ವ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯುಂ ತಲೆ ಪೊಱಗಾಗೆ ಪೆರ್ಮಾವು ನುಂಗಿರ್ದುದಂ ಕಂಡು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಿಡಿಸಿ ವಿಘ್ನವಿನಾಶವಂ ಮಾಡುವುದುಂ ॥ ೧೧೨

ಕರಕಮಲದೆ ತದ್ವಿದ್ಯಾ
ಧರಿ ರಾಗಿಸಿ ಪೆರ್ಚೆ ನೋಡಿ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಭಾ ।
ಸ್ಕರದೇವನಗ್ರತನಯನ
ಚರಣಾಂಭೋಜದ್ವಯಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದಾಗಳ್ ॥ ೧೧೩

ಪೊಡೆಮಡೆ, ಅಂತು ಪೊಡೆಮಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯುಂ ನೀನಾರ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಪೆಸರೇನೆಂಬುದೇನಂ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು ಬಂದೆಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ, ವಿದ್ಯಾಧರಿ ಯಿಂತೆಂದಳ್ :—ವರಚಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಸುರಸದೃಶಂ ಗರುಡನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜನಾತನ ಮಹಾದೇವಿ ವಿಭ್ರಮಾನ್ವಿತೆ ಪೆಸರಿಂ ಅನಂತ ಮತಿಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ ಪುಟ್ಟಿದೆಂ ಪವನವೇಗೆಯೆಂಬೆಂ ; ಬಹುರೂಪಿಣೀವಿದ್ಯೆಯುಂ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುವುದುಮೆನಗಾ ವಿದ್ಯೆ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲದೆ ವಿಘ್ನಂಮಾಡಲೆಂದು ಪೆರ್ಮಾವಾಗಿ ನುಂಗಿರ್ದುದು ; ನಿನ್ನಪ್ರಸಾದದಿಂದೊರ್ಮೆಗೆ ಬರ್ದುಕಿದೆನಲ್ಲದೆಂದುಂ ಈ ವಿಘ್ನಮನಾ ವಂಗಂ ಕಿಡಿಸಲ್ಬಾರದೆಂದು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞ್ದು ಪ್ರಜ್ಞ ಪ್ತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೪

ಎನಿತೊಳವು ವಿದ್ಯೆ ಕೇಳ
ನ್ನನಿತುಂ ಖಚರರ್ಗವುಂಟು ಕೊಳ್ಪೇಗವು ಕಾ ।
ಮಿನಿಯರ್ಗಲ್ಲದೆ ಜಗದೊಳ್
ನಿನಗೀಸದ್ವಿದ್ಯೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಂ ॥ ೧೧೫

ಸಾಧ್ಯಮಾಗದೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಪವನವೇಗೆಯಿಂತೆಂದಳ್:— ಸಂಜಯಂತ ಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬ ಮುನಿವರರ್ ವಿದೇಹದೊಳುಗ್ರಮಪ್ಪ ತಪಮಂ ಮಾಡುತುಮಿರ್ಪುದುಮವರ ಮುನ್ನಿನ ಭವದ ವೈರಿ ವಿದ್ಯು ದ್ವೇಗನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ವಿದ್ಯಾವಿನೋದಾರ್ಥಂ ತೊಳಲುತ್ತೆ ವಿದೇಹ ದೊಳಿರ್ದ ಸಂಜಯಂತ ಯೋಗೀಶ್ವರನಂ ಕಂಡು ಕೋಪಂ ಪುಟ್ಟೆ॥೧೧೬

ಘನಮಪ್ಪಾಸರೆಮೇಲೀ
ಮುನಿಯಂ ಕೊಂಡುಯ್ದು ನೆಟ್ಟನಪ್ಪಳಿಸುವೆನೋ ।
ತನು ನೆಱೆ ತಗ್ಗಿಯು ನುರ್ಗ
ಪ್ಪಿನೆಗಂ ಮೇಗಣ್ಗೆ ನೆಗಪಿ ನೆಲಕಿಕ್ಕುವೆನೋ ॥ ೧೧೭

ಎಂದು ಬಗೆದೊಲ್ಲದೆ ಹರಿವತಿ ಗಜಾವತಿ ಕಮಳಾವತಿ ಪುಷ್ಪಾವತಿ ಚಂಡವೇಗೆ ಯೆಂಬ ಪಂಚನದೀಸಂಗಮದೊಳ್ ತಂದಿಕ್ಕುವುದುಂ ಸಂಜ ಯಂತಮುನೀಶ್ವರಂ ಕ್ಷಮೆಯೆಂಬ ಪೆರ್ಗೋಡಲಿಯಿಂ ದುರಿತಾಟವಿಯಂ ತಱಿದು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಮೆಂಬ ಕಿರ್ಚಿಂ ಕರ್ಮೇಂಧನಮಂ ಸುಟ್ಟು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರ್ಪುದುಂ, ಸಕಲದೇವಸಮೂಹಂ ಬಂದು ಕೇವಲ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಲತೆಱದಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತು ಮಿರ್ಪುದುಂ][1] ॥ ೧೧೮

ಧರಣೇಂದ್ರಂ ಕೋಪದಿಂದಂ ಮಸಗಿ ಗಜಱಿ ನಿರ್ದೋಷಿಯಂ ಧೈರ್ಯ ಚಾಮೀ
ಕರಶೈಲೇಂದ್ರಾಭನಂ ಕೆಮ್ಮನೆ ಕಲುಷದಿನೀಬಾಧೆಯಂ ಮಾಡಿದೀಖೇ ।

1 ಪೋಗುತ್ತುಂ, ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಯೊಳೊರ್ವ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯಾ ಪೆರ್ಬಾವು ನುಂಗೆ, ತಲೆ ಪೊಱಗಾಗಿರ್ದ ಕಂಡು ಪ್ರತಿವಿಷ್ಯೆಯಿಂ ಕಿಡಿಸುವುದುವಾವಿದ್ಯಾ ಧರಕುಮಾರಿ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿರ್ದು,

ಚರನಂ ನಿರ್ವಂಶಮಪ್ಪಂತಿರೆ ತಱಿದು ಮಹಾವಾರ್ಧಿಗುಯ್ದಿಕ್ಕುವೆಂ ಚೆ
ಚ್ಚರಮೆಂಬುದ್ಯೋಗದಿಂದಂ ಕೆಳರ್ದು ನಡೆವ ದೇವೇಂದ್ರನಂ ನಾಗ
ರಾಜಂ [1] ‖ ೧೧೯

ಮಾಣಿಸಿ ನಿನಗಿವರ್ ಸಮಾನರಲ್ಲರೆಂದು [ಬೇಡಿಕೊಳ್ವುದುಂ, ಕೋಪಮನುಡುಗಿಸಿ ಸಂಜಯಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮನಾನದೀತೀರದೊಳ್ ಮಾಡಿ ಮಣಿಕನಕಮಯಮಪ್ಪ ಚೈತ್ಯಾಲಯಮನೆತ್ತಿಸಿ ಖೇಚರರಿಂದು ಮೊದಲಾಗೆ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯೆಗಳುಮನಿಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುವುದು ಪೆಱವೆಡೆಗಳೊಳ್ ಸಾಧಿಸಿದರಪ್ಪೊಡೆ ಸಾಧ್ಯಮಾಗದೆ ಪೋಕೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೋದನಪ್ಪುದಱಿಂದೆನಗಿಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗೆ ವಿಘ್ನಮಾದುದೆಂದು ಪೇೞ್ದು ಸಂಜಯಂತ ಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪವನವೇಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿ ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂ ಸಾಧಿಸಿ ಕನಕಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು

ವರಚಕ್ರಪುರವನಾಳ್ವಂ ಸ್ಮರಸದೃಶಂ ಗರುಡವೇಗನೆಂಬಂ ವಿದ್ಯಾ ।
ಧರರಾಜನೆನ್ನ ಜನಕಂಗನುರಾಗದಿ ಪವನವೇಗೆ ಎಂಬೆಂ ಪೆಸರಿಂ ‖

ಬಹುರೂಪಿಣಿವಿದ್ಯೆಯುಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಮಿರಲಾವಿದ್ಯೆ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲದೆನ್ನಂ ಪೆರ್ಮೆವಾಗಿ ನುಂಗಿರುದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಬರ್ದೆನೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿ ವಿದ್ಯೆಯುಂ ಕೊಟ್ಟು ಹರಿವತಿ ಗಜಾವತಿ ಕಮಳಾವತಿ ಪುಷ್ಪಾವತಿ ಚಂಡವೇಗಿಯೆಂಬ ಪಂಚನದೀ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ ಸಂಜಯಂತ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಾದೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಸಾಧಿಸುವುದೆಂಬುದುಂ ಅಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೆ ಪೆಱವೆಡೆಯೊಳೇಕೆ ಸಾಧಿಸಲಾಗದೆಂಬುದುಂ ಪವನವೇಗೆಯಿಂತೆಂದಳ್. ಸಂಜಯಂತ ಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬ ಋಷಿಯರು ವಿದೇಹದೊಳಾತಪಯೋಗದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಅವರ ಮುನ್ನಿನ ಭವದ ವೈರಿ ವಿದ್ಯುದ್ದಂಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಕಂಡು ಮುನಿದೆತ್ತಿ ತಂದು ಪಂಚನದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆಯೆಂಬ ಕಿಚ್ಚಿಂ ಕರ್ಮಮೆಂಬ ಯಿಂಧನಂಗಳಂ ಸುಟ್ಟು ಕೇವಳಿಯಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಕೇವಳಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಸಮಸ್ತದೇವರ್ಕಳ್ ನೆರೆದು. (ಗ)

1 ನಾಗೇಂದ್ರನಂ ದೇವರಾಜಂ. (ಗ)

ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯಿಂದಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ತಮ್ಮಯ್ಯನಪ್ಪ ಭಾಸ್ಕರ ದೇವನಂ][1] ॥ ೧೨೦

ನೀನಪ್ಪೊಡೆ ಖೇಚರನ್ಯ
ಹೀನರ ತೆಱದಿಂದೆ ಭೂಚರಾಶ್ರಯಮಮಂ ಮ ।
ತ್ತೇನೆಂದು ಪೊರ್ದಿ ನಿಂದೈ
ಯಾನಂದಂಬೆರಸು ದೇವ ಬೆಸಸಲ್ವೇಟ್ಕುಂ ॥ ೧೨೧

[ಎನೆ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ನಂದನನಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಭರವಶದಿಂ ಮುನ್ನಿನ ತನ್ನ ಕಥೆಯನೆಲ್ಲಮನತಿಶಯಮುಮಂ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಪೆ ಪೇೞ್ವುದು ಮಾಗಳ್] [2] ॥ ೧೨೨

1 ಮಾಣಿಸಿ ಕೋಪವಮನುಡುಗಿಸಿ ಸಂಜಯಂತ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪ್ರತಿಮೆಯ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮ ಣಿಕನಕಮಪ್ಪ ಚೈತ್ಯಾಲಯಮಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗಿಂದುಮೊದ ಲಾಗಿಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗಳುಂ ಸಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಪೆಱವೆಡೆಯೊಳ್ ಸಾಧ್ಯಮಾಗದೆ ಪೋಕೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂ ಮಾಡಿದನಪ್ಪುದಱಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಸಾಧಿಸೆಂದವಱ ವೃತ್ತಾಂತಮೆ ಲ್ಲಮುಂ ಪೇೞ್ದು,

ಎನಗೀ ಜಿನಸಮಯಾಂಬರದಿನಕರನಲ್ಲದೆ ಪೆಱರ್ತುನೀಪ್ರಿಯರಲ್ಲರ್ ।
ವಿನಯದಿನೆಂದಾ ಕನ್ನಿಕೆ ಮನದೊಳ್ ಲೇಸಾಗಿ ಪೂಣ್ದು ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಂ॥

ವಜ್ರಕುಮಾರಂ ಸಿದ್ಧಕೂಟಚೈತ್ಯಾಲಯಮುಮಂ ವಂದಿಸಿ ಸಂಜಯಂತ ಭಟ್ಟಾ ರಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ಪಲವು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಸಾಧಿಸಿ ಜಾತಿ ವಿದ್ಯೆ ಕುಲವಿದ್ಯೆ ಸಾಧಿತವಿದ್ಯೆ ಯೆಂಬ ಮೂಱುಂವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ನೆಱೆದು ಕನಕ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಲದಿವಸಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಮೊಗಮುಂ ನೋಡಿ. (ಗ)

2 ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ, ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ಪೇಳಲೊಲ್ಲದೆ ಲಜ್ಜಿಸಿರ್ಪುದುಂ, ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಮಹೀಪಾಲಪೆರ್ಗಡೆ ಯಿಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದಂ. ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಢಿಯೊಳಮರಾವತಿಯೆಂಬ ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಶಂಭುವೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ ನಾತಂಗೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಪ್ಪೀ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ನಿಮ್ಮತ್ತೆಯಪ್ಪೀ ವಸುದೇವಿಯುಂ ಮಂದರದೇವನೆಂಬ ಮೂವರ್ಮಕ್ಕಳಾತಂ ವೈರಾಗ್ಯಪರಾಯಣನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂ ಗೆ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಮುಮಂ ಮಂದರದೇವಂಗೆ ಯುವರಾಜ್ಯಮುಮಂ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಮಂ ಕೊಟ್ಟು,

ಎಮ್ಮಿಷ್ಟಂ ಕೊಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿನುಱದೆ ವೀರಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಾಂತು ಬೇಗಂ
ನಿಮ್ಮಂ ತದ್ದೇಶದಿಂದಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಬೃಹತ್ತೇಜದಿಂ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಂ
ಡೆಮ್ಮಂ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ತದ್ರಾಜ್ಯಮನೆ ಬಿಸುಟು ಪೋಡಾಗಿ ಬಾಳ್ವುತ್ತಿ ಮತ್ತಂ
ತಾಮ್ಮೆಚ್ಚಿಂ ನೋಡೆ ಬೆಂಕೊಳ್ವದೊಡೆ ನಿನಗೆ ನಾಂ ಸಿಕ್ಷೆಯುಂ ಪುತ್ರ ನಲ್ಲೆಂ ॥ ೧೭೩

ಎಂದು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಪೂಣ್ದು ಮುಸಗಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಪೊಡೆವೆತ್ತ ಪಾವಿನಂತೆ ನೊಂದ ಶರಭದಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುಲಿಯಂತೆ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ [ಪರಿದು ಅಮರಾವತೀಪುರಮಂ ಮೂಮೆಳಸಾಗೆ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ವುದುಂ ಮಂದರದೇವನಿದಿರ್ಚಿ ಕಾದಿ ತನ್ನ ಬಲಮೆಲ್ಲಂ ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಬಿರ್ದ ಕಾಜಿನ ಪೇಱಿನಂತೆ ನುಗ್ಗುವುದುಂ ಮುನಿದು ಸಮುದ್ರಬಾಣಮಂ ಬಿಡುವುದುಂ ॥ ೧೭೪

ಶರನಿಧಿಬಾಣಂ ಬರೆ ಖೇ
ಚರರಾಜಂ ಬಾಡಬಾಗ್ನಿ ಶರಮಂ ಬಿಡೆ ಚೆ ।
ಚ್ಚರಮೊಡಲನುಂ ಪೀರ್ವುದು
ಮುರಿದಱ್ದು ಕನಲ್ದುನಲ್ದು ಮಂದರದೇವಂ ॥ ೧೭೫

ಉರಗಬಾಣಮಂ ಬಿಡುವುದುಮದು ವಿಷಮನುಗುಳುತ್ತುಂ ಬರೆ ವರೆ ॥ ೧೭೬

ಉರಗಶರಕ್ಕಿದಿರಂ ಭಾ
ಸ್ಕರದೇವಸುತಂ ಮಹೋಗ್ರಕೋಪಾನಲನಿಂ ।

ಎಳಸದೆ ಮೃಸುಖಕ್ಕೆ ಪೆಱತೊಂದಳಿಮೋಹಮನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಂ
ಚಳಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯುಂ ನೆನೆಯದೊರ್ಮೆಯೆ ಪೆಮ್ಮನೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ।
ಥಳಿಲನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುಪ್ರಭಮುಚಾರಣರಲ್ಲಿ ಜಿನೇಂದ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂ
ಪಳಿ ಪೆಱಪಿಂಗೆ ಮುಯ್ದುಗೆಯುಱ್ಗಳವಟ್ಟಿರ ಕೊಂಡನರ್ಥಿಯಿಂ ॥

ಇತ್ತಲ್ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ವ ಭಾಸ್ಕರದೇವನಂ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂ ಮಂದರದೇವಂ ಕಾದಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಂಡದುಮೆ ಬಂಗಮಾಗಿ ಎಂದಿರ್ದಪನೆಂಬುದುಂ. (ಗ)

ಗರುಡಾಸ್ತ್ರಮನೆಸೆವುದುಮೋ
ಸರಿಸದೆ ಕಡಿಖಂಡಮಾಗಲದ ನುಂಗುವುದುಂ ॥ ೧೭೭

ಮತ್ತಂ ಕನಲ್ದು ಮಂದರದೇವನಿಸುವ ಮೋಘಬಾಣಮಂ ವಾಯು ಬಾಣದಿಂ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರಮಂ ವಜ್ರಶರದಿಂ ತಮೋಂಧಶರಮಂ ಸೂರ್ಯ ಸಾಯಕದಿಂ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಬಾಣಮಂ ಮತಿಶರಾಳಿಯಿಂ ಗೆಲ್ವುದುಂ ಮಂದರ ದೇವಂ ನಿಲಲಾರದೀತಂ ಸಾಮಾನ್ಯಪುರುಷನಲ್ಲೆಂದು ಬೆರ್ಚಿ ಪ್ರಾಣಭ ಯದಿಂದೋಡುವುದುಂ ಅಮರಾವತೀಪುರಮಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪೊಕ್ಕು ತಮ್ಮಯ್ಯನ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯೊಳ್ ನಿಂದು ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಯುಮಂ ತಾಳ್ದಿ ತಂದೆಯುಮಂ ತಾಯುಮಂ ಪೆಂಡಿರುಮಂ ಬರಿಸಿ ಖೇಚರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನಾಗಿ ॥ ೧೭೮

ಜಿನನಾಥಾರ್ಚನೆಯಿಂ ಜಿನಾಭಿಷವದಿಂದಾಹಾರಭೈಷಜ್ಯಶಾ
ಸ್ತ್ರನಯೋಪಾರ್ಜಿತಮಪ್ಪ ಸಂದಭಯಮೆಂಬೀನಾಲ್ಕುಮೊಳ್ದಾನದಿಂ
ಮುನಿಸಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಸೇವೆಯಿಂ ಜಿನಕಥಾಳಾಪಂಗಳಿಂ ಕಾಮಿನೀ
ಜನಕಂದರ್ಪನುದಾತ್ತನಿರ್ಮಲಯಶಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೧೭೯

ಅಂತು ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಚಂದ್ರಪುರಾಧಿಪತಿ ಯಪ್ಪ ಗರುಡವೇಗವಿಯಚ್ಚರರಾಜಂ ತನ್ನ ಮಗಳಪ್ಪ ಪವನವೇಗೆ ಮದುವೆಯುಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಸ್ವಯಂವರಶಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿಸಿ ತಡೆಯದ ಭಯಶ್ರೇಢಿಯ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗೆಲ್ಲಂ ಬಱಿಯಟ್ಟಿ ವಜ್ರಕುಮಾರಂಗಂ ಬಱಿಯಟ್ಟುವುದುಂ, ಗರುಡವೇಗನ ದೂತರ್ಬಂದು ಕಂಡು ಪೊಡ ಮಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥ ೧೮೦

ಬೇಗಂ ವಜ್ರಕುಮಾರಂ
ರಾಗಿಸೆ ದೂತರ್ಗೆ ಸಂತಸಂ ಪಿರಿದಪ್ಪಂ ।
ತಾಗೆ ಕರಮುತ್ಸವಂಬೆರ
ಸಾಗಳ್ ಕೊಟ್ಟಂಗಚಿತ್ತಮಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ॥ ೧೮೧

ಅಂತಮರಾವತೀಪುರಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಚಂದ್ರಪುರಮನೆಯ್ದಿ ನೆರೆದ ವಿದ್ಯಾಧರವಲ್ಲಭರೊಡನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗರುಡವೇಗಂ ಮಱುದಿವಸಂ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾಧರನಾಯಕರು ಮೆಯ್ದಿರಿಮೆಂದು ಸಾಱುವುದುಂ॥ ೧೩೨

ತನ್ನ ಗಾತ್ರಿತ್ರಮೆಯಂ ನವ
ಭಿನ್ನಾಂಬುಜಮುಖಿಯನಮಲಗುಣಗಣಯುತೆಯಂ ।
ಕನ್ನೆಯನಭಿನವಮೆನಿಸುವ
ಚೆನ್ನೆಯನಗ್ಗಳದ ಪವನವೇಗೆಯನಾಗಳ್ ॥ ೧೩೩

ಕಡಗಕಂಕಣಹಾರನೂಪುರಮಾದಿಭೂಷಣರಾಜಿಯಂ
ತುಡಿಸಿ ಚೀನಮನರ್ಘ್ಯಮಿಂ ಮೃದುವಪ್ಪುದಂ ಮುದದಿಂದೆ ತಂ ।
ದುಡಿಸಿ ಕುಂಕುಮಚಂದನಾದಿ ಸುಗಂಧವಸ್ತುಗಳಂ ಮನಂ
ಬಿಡೆ ಮನೋಹರಮಾಗಿ ಪೂಸಿ ವಿಲಾಸದಿಂ ಕಡುರಾಗದಿಂ॥೧೩೪

ನೆಱಿಯೆ ಪಸದನಂಗೊಳಿಸಿ ಪೊನ್ನ ವಿಮಾನಮನೇಱಿಸಿ ಮಂಗಳ ತೂರ್ಯರವಮೆಸೆಯೆ ಖೇಚರರ ಸೈನ್ಯಂ ಸುತ್ತಂ ಬರೆ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕುಮಾರಿಯರಿರ್ಕೆಲದೊಳಮಿರ್ದು ಪೊನ್ನ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕೆ ಮಹೋತ್ಸವಂ ಬೆರಸು ಸ್ವಯಂವರಭೂಮಿಗೆ ವರ್ಪುದುಂ ಪವನವೇಗೆ ಮುನ್ನಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ನೆನೆದು ತರತಂದೊಳಯೊಳಿರ್ದ ವಿದ್ಯಾಧರಕುಮಾರರಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಬಂದು] [1] ವಜ್ರಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ॥ ೧೩೫

ಮಾರನ ಶರದಳ್ಳಿಱಿಂ
ದೋರಂತಿರೆ ನೊಂದು ಸೋಲದಿಂದಂತಾಗಳ್ ।
ವಾರಿರುಹಾನನೆ ವಜ್ರಕು
ಮಾರಂಗಂ ಕೂರ್ತು ಮಾಲೆಸೂಡಿದಳಾಗಳ್ ॥ ೧೩೬

---

1 ಪಿರಿದು ಬಲಸಹಿತಂ ಪೋಗಿ ಮಂದರದೇವನನೋಡಿಸಿ ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಂ ಮಣಿಮಾಲೆಯುಂ ಬೆರಸು ರಾಜ್ಯಾಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ದು ಚಕ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಗರುಡವೇಗನುಂ ತನ್ನ ಮಗಳ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಧರಕುಮಾರರಂ ಬರವೇಳ್ದಟ್ಟಿ ಬರ್ಪುದುಂ ಮುಂಪೊಣ್ದು ಪೋದ ಪವನವೇಗೆ ವಜ್ರಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು (ಗ)

ಸರಸಿರುಹಾನನೆ ವಿದ್ಯಾ
ಧರರಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದುೞದೆ ವಜ್ರಕುಮಾರಂ |
ಗೆರಡಿಲ್ಲದೋತಳದೞಿಂ
ಧರೆಯೊಳ್ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಕಂಗದಾವುದು ಗಹನಂ || ೧೩೭

[ಅಂತು ನೆರೆದ ಖೇಚರರೆಲ್ಲಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಪರಿದುಪೋಗೆಯುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ಮದುವೆನಿಂದು ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂದಮರಾವತೀಪುರಕ್ಕೆವಂದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ] || ೧೩೮

ಸ್ಮರರೂಪಂ ವಿಭವಪುರಂ
ದರನಗ್ರವಿರೋಧಿದರ್ಪದಳನಂ ವಿದ್ಯಾ |
ಧರವಂದ್ಯನೆಂದು ವಿದ್ಯಾ
ಧರರೆಲ್ಲಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಮತ್ಯಾದರದಿಂ [1] || ೧೩೯

[ತಂತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂ ತಂದು] ಕುಡುವುದುಂ, ಸೌಂದರಿ ಅನಂಗಮಾಲೆ ವಿಜಯೆ ಅನಂಗಸೌಂದರಿ ಸುಪ್ರಭೆ ವಿದ್ಯುದ್ವೇಗೆ ವಿಜಯಾವತಿ ರತ್ನಸೌಂದರಿ ಯೆಂಬಿವರ್ಮೊದಲಾಗೆ ಪಲರುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಕುಮಾರಿಯರೊಳ್ ಕೂಡಿ [2] ಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿ ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯಿಂ ಪಲಕಾಲಮಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ || ೧೪೦

ಕರಿಘಟೆಯುಂ ಹಯಪ್ರತತಿಯುಂ ಭಟಕೋಟಿಯುಮೊಪ್ಪೆ ಸುತ್ತಲುಂ
ಬರೆ ಲಲಿತಾಂಗಿಯರ್ ಪದೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಚಾಮರಮಿಕ್ಕೆ ಮೇಘಡಂ |
ಬರಮೆಳಪಟ್ಟು ಶೋಭಿಸೆ ವಿಯಚ್ಚರನಾಯಕರತ್ತಲಿತ್ತಲೋ
ಸರಿಸದೆ ಕೂರ್ತು ಪೊರ್ದೆ ಬರೆ ಗಂಧಗಜೇಂದ್ರಮನೇಱಿ ಲೀಲೆಯಿಂ ||

1 ಧರರೆಲ್ಲಂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನಾಗಳ್. (ಗ)

2 (ಗ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ "ಜಿನನಾಥಾರ್ಚನೆಯಿಂ" ಎಂಬ ೧೭ನೆಯ ಪದ್ಯವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. (ಗ)

ಬರ್ಪ ವಜ್ರಕುಮಾರನಂ ರತ್ನಮಯಮಪ್ಪ ಕಱುಮಾಡದ ಮೇಲೆ [ವಿಳಾಸಿನೀ ಜನಮುಂ ಸೊಸೆದಿರುಂಬೆರಸು] ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮಣಿಮಾಳೆ ಮಹಾದೇವಿ ಕಂಡು [ಮುಯ್ವಂ ನೋಡಿ ರಾಗದಿಂ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ಗಿಂತೆಂದಳ್ ॥] [1] ೧೪೨

ಶರಧಿಯೊಳಗಿರ್ದ ರತ್ನೋ
ತ್ಕರಮುಂ ತಮ್ಮಿಂದೆ ತಾವೆ ಬಾರವೆ ಪುಣ್ಯಂ ।
ದೊರೆಕೊಳೆ ಕೇಳವು ತಾವ
ಚ್ಚರಿಯಾದುವೆ ಪುಣ್ಯದಿಂದಮಾಗದದುಂಟೇ ॥ ೧೪೩

ಅಪುಷ್ಪಿತಫಲಭಾಗಿನಿಯಾದೆನೆನ್ನಿಂದಂ ಬೆಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಿಲ್ಲೆಂದು ನಲಿದು ಮಾತಾಡುವುದುಮಾಮಾತಂ ಪವನವೇಗೆ [ಕೇಳ್ದು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು] ವಜ್ರಕುಮಾರಂಗೆ [ರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳ್] ಅಱುಪುವುದುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ಕೇಳ್ದು ಮಱುದಿವಸಂ ತಮ್ಮಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ಕಿಱಿಬೆಸಗೊಂಡು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಲೇಸಾಗಱಿದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ [2] ॥ ೧೪೪

ನೀರ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆ ಭಾವಿಸಂದು ಸಂ
ಸಾರಮಿಂದ್ರ ಧನುವೆಂತುಟಂತೆ ಸ ।
ಚ್ಛ್ರೀರಮಾಗೆ ತನು ಬೀಱಲಿರ್ದ ಧಾ
ತ್ರೀರುಹಂಬೊಲಿಳಿಗುಂ ನಿರಂತರಂ ॥ ೧೪೫

ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದು ಕಡುಗೂರ್ಮೆ ನೋೞ್ಪಡಂ
ಮಾಯಮಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖಂಗಳಂಬೊಡಿಂ ।
ನಾಯಬಾಲಮೆಳಪಿಂದಮೇಕೆ ಕೇಳ್
ವಾಯಮಂ ಸ್ಥಿರಮಿದೆಂದು ನಂಬುವರ್ ॥ ೧೪೬

---

1 ಸೊಸೆಯರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ. (ಗ)

2 ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮನಱಿದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ. (ಗ)

ಮುನ್ನ ಮಿನ್ನ ವರೆಗಂ ಜಡತ್ವದಿಂ
ದೆನ್ನ ಕರ್ಮವಶದಿಂದಮಿರ್ದೆನಿ ।
ನ್ನೆನ್ನನಾನಱಿದು ರಾಜ್ಯಮೋಹದೊಂ
ದುನ್ನತಿಕ್ಕೆವೆರಸಿರ್ಪುದೊಪ್ಪವೇ ॥ [1] ೧೪೭

ದೇಹಮಂ ಧನಮನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ
ನೇಹಮಂ ವನಿತೆಯರ್ಕಳಂ ಮಹಾ ।
ಮೋಹದಿಂ ಪಿಡಿದು ಧರ್ಮದೊಂದುಸತ್
ಸ್ನೇಹಮಂ ಬಿಡುವುದೇನದೊಳ್ಳಿತೇ ॥ ೧೪೮

[ಎಂದು ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳ್ಗೆ ಪೇಸಿ
ನ್ಮಾಂಗಲ್ಯಮಪ್ಪ ಜಿನರೂಪಂ ಧರಿಯಿಸುವೆನೆಂಬ ಕಜ್ಜಮನೆತ್ತಿ
ಂಡು ಭಾಸ್ಕರದೇವಂಗಂ ಮಣಿಮಾಲೆಗಮಱಿಪುವುದುಮವರಿಂತೆಂ
ɔ ॥ ೧೪೯

ಬೇಡ ಮರುಳ್ತನಮಂ ನೀಂ
ಮಾಡದೆ ಪೆತ್ತನಗೆ ಕಱುವೆ ಮಱುಕಮನೋವಿಂ ।
ಮಾಡದೆ ಕೇಳ್ಸಂತಸಮಂ
ಮಾಡುವ್ರೋಡಿೀಮಾತನೆಯ್ದೆ ಮಾಣ್ಬುದು ಮಗನೇ ॥ ೧೫೦

ಜಿನಪೂಜೆಗಳಂ ನಿನ್ನಾ
ಪ್ತನಿತಂ ಮಾಡರ್ತಿಯಿಂದಕೃತ್ರಿಮಜಿನಚೈ ।
ತ್ಯಾವಾಸಂಗಳನೞ್ಕ
ರ್ತನವರತಂ ಪೋಗಿ ಬಿಡದೆ ವಂದಿಸು ಮಗನೇ ॥ ೧೫೧

---

[1] ಎಡಗಯ್ಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟರ್ಥದಂತೆ ತಳಿಗೆಯ ಕೂಳಿನಂತೆ ಮುಡಿದ ಜವುರಿ
ಂತೆ ನೆಬಿನ ಮೊಸರಂತೆ ಬೆನ್ನೇಱಿದ ಮಗವಿನಂತೆ ಮಣಿಗಡಗದ ಕೀಲಿವಂತೆ
ಗಹದ ಜೋಳದಂತೆ ಕಿತ್ತ ಪಡಿಯಂತೆ ಬಿಲದಲಿಕ್ಕಿದ ಪೊನ್ನಿನಂತೆ ಕಿವಿಯಲಿಕ್ಕಿ
ಲೆಯಂತೆ ಸೂಳೆಯರ ಕರಹದಂತೆ ಕುದುರೆ ಯೇಱಿದರಂತೆ ದಂಡಿನ ಗುಡಿ
ಂತೆ ಕಾವಲಿಯುಡುಗೆಯಂತೆ ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾನಸವಾಳ ನಂಬಿ. (ಗ)

ಎಂದಳಿಪಂ ತೋಱಿ ತಮ್ಮ ಮೋಹದಿಂ ಬಿಡಲಾಱದೆ ನುಡಿವುದುಂ ಕುಮಾರನೇಗೆಯ್ದುಂ ತಮ್ಮ ಮಾತಿಂಗೊಡಂಬಡದಿರೆ, ಮಗನ ಮನದ ದೃಢತೆಯುಮಂ ಪರಿಚ್ಛೇದಮುಮನಱಿದು ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರದ ಸಹಸ್ರಕೂಟಚೈತ್ಯಾಲಯದೊಳಿರ್ದ ಸೋಮದತ್ತ ಭಟ್ಟಾರಕರನವಳೋಕಿನೀವಿದ್ಯೆಯಿಂದಱಿದು ವಜ್ರಕುಮಾರನಂಬೆರಸು ಮಣಿಮಾಲೆಯುಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದವರಲ್ಲಿಗೆವಂದು ಸೋಮದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಬಂದಿಸಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಸಂಸಾರದ ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ಕೇಳ್ವುದುಂ ॥ ೧೫೩

ನಯದಿಂ ಮುನಿಪತಿ ಜಿನದೀ
ಕ್ಷೆಯನಂಬರಚರತನೂಭವಂಗನುನಯದಿಂ ।
ದಯೆಗೆಯ್ಯೆ ತಪಶ್ರೀಯುಂ
ಪ್ರಿಯದಿಂ ತಾಳ್ದದನನಂತಗುಣಗಣನಿಲಯಂ ॥ ೧೫೪

ಅಂತು ವಜ್ರಕುಮಾರಂ ಜಿನರೂಪಂ ತಾಳ್ವುದುಂ, ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಂ ಮಣಿಮಾಲೆಯುಂ ತಮ್ಮ ವಂಶಜರೆಲ್ಲರುಮಣುವ್ರತಂಮಾಡಿ ಸೋಮದತ್ತಮುನೀಶ್ವರನುಮಂ ವಜ್ರಕುಮಾರಮುನಿಯುಮಂ ಬಂದಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದರಿತ್ತಲ್, ವಜ್ರಕುಮಾರಮುನಿ ನಿಯಮಿತವಚನನುಂ ಸಕಲಾಗಮಕುಶಲನುಂ ಸಂಯಮಜಲನಿಧಿಯುಂ ಗುರುಪಾದಭಕ್ತನುಂ ಚತುಷ್ಕಷಾಯಾಂತಕನುಂ ದಶಧರ್ಮಸಮೇತನುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯನಿಳಯನುಂ ಸಮಸ್ತದೋಷರಹಿತನುಂ ಸಂಸಾರಭಯಸ್ಥನುಂ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರತಪೋನಿರತನುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯುಮಾಗಿ ತಪದೊಳೊಂದುತ್ತರೋತ್ತರಮಾಗಿ ನೆಗೞುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಚಾರಣಋದ್ಧಿ ಗುಣಾಳಂ
ಕಾರಂಗುನ್ನತಮಹಾವ್ರತಂಗಳ್ ಗಜಸಂ ।
ಹಾರಂಗೊಗೆದುದು ಜಿನಚರ
ಣಾರಾಧನಮಿಾಯದಿರ್ಪ ಮೆಸ್ತುಗಳೊಳವೇ] [1] ॥ ೧೫೫

1 ಎಂದು ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಮಂ ಮಣಿಮಾಲೆಮಹಾದೇವಿಯುಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಡುವುದುಂ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಗವರಿರ್ವರುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡ

ಅಂತು ಚಾರಣಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ [ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದನಿ]ರ್ಪುದುಮಾಪುರಮನಾಳ್ವ ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟದ ಮಹಾದೇವಿ [ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವನಿಳಯೆಯುಂ ಮೂಢತ್ರಯನಿವಾರಿತೆಯುಂ ಷಡಾಯತನದೂರಿತೆಯುಂ ಅಷ್ಟಮದವರ್ಜಿತೆಯುಂ ನಿಶ್ಶಂಕಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಸಂಪನ್ನೆಯುಂ ಅಣುವ್ರತೋಪೇತೆಯುಮೆನಿಸಿದೋಹಿಲೆಯೆಂಬಳ್ ॥ ೧೫೬

ಸಕಲಗುಣಾಢ್ಯೆ ಸತ್ಯದ ತವರ್ಮನೆ ವಾರ್ಧಿಪರೀತಧಾರಿಣೀ
ಪ್ರಕಟಿತಚಂದ್ರಸನ್ನಿಭಯಶೋನ್ವಿತೆ ನಿರ್ಮಳಸಚ್ಚರಿತ್ರೆ ಚಂ
ಪಕನುತಗಂಧೆ ಜೈನಪದಭಕ್ತೆ ಮನೋಹರರೂಪೆ ಕಾಮಿನೀ
ನಿಕರಕಮೋಘರತ್ನೆ ನೆಗಳ್ದೋಹಿಲೆಯೆಂಬುದು ಭವ್ಯಸಂಕುಳಂ] [1] ॥

ಅಂತು ನೆಗಪ್ತೆಗಂ [ಪೊಗಳ್ತೆಗಂ] ನೆಲೆಯಾದೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರೆ, [ಮತ್ತಮಾಪುರದೊಳ್ ಸಮುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನಾತನ ಪೆಂಡತಿ ಧನದೆಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರುಂ ಪಲಕಾಲಂ ಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ಸಮುದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟನೆ ಕೊಳ, ಜವನ ದೂತರ್ ಬರ್ಪಂತಾನುಂ ಸಮುದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಹಾಶ್ರೀಗೆ ಕರ್ಮರಾಜನ ನಾಟಿ ಬರ್ಪಂತಾನುಂ ಧನದೆಗೆ ಗರ್ಭಮಪ್ಪುದುಂ ॥

ಸಿರಿಯೆಲ್ಲಂ ನೆವನೆವದಿಂ
ದುರಿಯೊಳ್ ಬಿದ್ದರಗಿನಂತೆ ಕರಗುವುದುಂ ನಿ।

ಗೊಂಡು ಬಂದು ಸೋಮದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ವಜ್ರಕುಮಾರನೊಳಾದವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳ್ದು ದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೊಡಿಸಿ ಮುನಿಳ್ದು ಪೋಪರಿತ್ತಲ್ ॥

ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಂ ಚಾರಣವೃದ್ಧಿ ದಿಟಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ।
ಗುದ್ಧತಿಯಿಂದಂ ಮನಸಿನ ಸಂಶುದ್ಧತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ ತೆಱದಿನೊಗೆಯಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ (ಗ)

[1] ಓಹಿಲೆಯೆಂಬಳ್ ಧರ್ಮೋದ್ಯೋಗದಿನಾವನಿತೆ ಸೀತೆಗಂ ಜಿನಪೂಜೋ।
ತ್ಸಾಹದಿನಾವಧು ಶಚಿಗಂ ತಾನಗ್ಗಳಮೆಂದು ಧರಣಿ ತಾಂ ಕೈಮುಗಿಗುಂ॥(ಗ)

ಷ್ಟ್ರರಮಪ್ಪ ದರಿದ್ರತೆ ಪೊ
ರ್ದಿರೆ ಕಣ್ಗಿಂ ಸಿರಿಗಮೆಂದು ತಾಂ ಗೆಂಟಾದರ್ ॥ ೧೫೯

ಮುನ್ನಿನ ಸಿರಿಯುಂ ನನೆನನೆ
ದುನ್ನತಿಗೆಟ್ಟಳವುಗೆಟ್ಟು ಬಡತನದೊದವಿಂ ।
ದನ್ನಂಬಡೆಯದೆ ಮಱುಗಿ ಕ
ರನ್ನೋವಿಂ ಪೆಂಪುಗೆಟ್ಟು ನವೆಯುತ್ತಿರ್ದರ್ ॥ ೧೬೦

ಅಂತು ಬಡತನವೊದವೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಧನದೆಯುಂ ದುಃಖಮೆಂಬ ಸುೞಿಯೊಳ್ ಬಿರ್ದು ಮೂಡಿ ಮುೞುಂಗುತ್ತಿರೆ, ಕವರ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಲೆಯೆಂಬಂತೆ, ಬಡತನದ ಮೇಲೆ ಮಾರಿಗುತ್ತ ಮಾಗೆ ಪಿರಿದಪ್ಪಾಪತ್ತಂ ಮಾಡಿದ ಮಗವಿನ ಮೊಗಮನೇಗೆಯುಂ ನೋಡಲೊಲ್ಲನೆಂಬಂತೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಯಮನಿವಾಸಮನೆಯ್ದುವುದುಂ ಧನದೆಗೆ ದುಃಖಮಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಚಿಂತಾಸಮುದ್ರದೊಳೋಲಾಡುತ್ತಿರ್ದು ನವಮಾಸಂ ನೆಱೆದು ಪೆಣ್ಗೂಸಂ ಪೆತ್ತು ॥ ೧೬೧

ತಂದೆಯನವೆಯವದಿಂದಂ
ಕೊಂದೀಶಿಶು ಬೇಗಮೆನ್ನುಮಂ ಕೊಲ್ಗುಂ ಪೋ ।
ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲೆನ್ನಾಣ್ಮನೊ
ಳೊಂದುವೆನಾಂ ಮುನ್ನಮೆಂಬ ತೆಱದಿಂದಾಗಳ್ ॥ ೧೬೨

ಧನದೆಯುಮನದೆಯಾಗಿ ಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರಾಂತಕನ ದಾಡೆಗೊಳಗಪ್ಪುದುಂ, ಕೂಸನಾಥೆಯಾಗಿ ಪೂರ್ವಕೃತಕರ್ಮಫಲಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಂ ಕಣ್ಬಿಡೆಯದೆ ಪೊೞಲೊಳಗೆಂಜಲಗುೞನಾಯ್ದು ಲಸಿಕುಱುಕುತ್ತುಂ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಪೆಱರ್ಮೆಲೀಡಾಡಿದ ಪಣ್ಬಲಂಗಳಂ ಮೆಲುತುಂ ಕಾಲಮಂ ಕಳೆಯುತ್ತುಮಿಪ್ಪುದುಮನೊರ್ಮೆ ॥ ೧೬೩

ಜಿನತತ್ವಾಂಭೋನಿಧಿವ
ರ್ಧನಚಂದ್ರರ್ ದುರಿತವಾರ್ಧಿಬಡಬಾನಳರಿಂ ।

ದ್ರನಗಕ್ಷಮೆರಂತಭಿನಂ
ದನರುಂ ನಂದನರುಮೆಂಬರಿರ್ವರ್ಮುನಿಗಳ್ ॥

ಚರಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೋಗುತ್ತುಂ ಕಸಗುಪ್ಪೆಯೊಳಂಜಲಗು
ನಾಯ್ಗಳಸಿ ತಿಂಬ ಮಗುವಂ ಕಂಡು ನಂದನಮುನೀಂದ್ರರ್ ವಿಸ್ಮಯ
ಬಿಟ್ಟು ಸಂಸಾರದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಷ್ಟಮಿಲ್ಲೆಂಬುದುಮಭಿನಂದನಭಟ್ಟಾ
ಕರಿಂತೆಂದರಿಂತುನಮೀಮಗವೀ ಪುರಮನಾಳ್ವ ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾ
ಜಂಗೆ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪಳೆಂಬುದುಮಾಮಾತಂ ಪೆಱಗೆ ಬರುತ
ಮಿರ್ದ ಬುದ್ಧಾತ್ಮಕನೆಂಬ ರಕ್ತಾಂಬರಧರಂ ಕೇಳ್ದು ಋಷಿವಾಕ್ಯಂ ತ
ದೆಂದು ಮಗಮಂ ತನ್ನ ದೇಹಾರಕ್ಕೊಯ್ದು ಬುದ್ಧದಾಸಿಯೆಂದು ಪೆ
ನಿಟ್ಟು ನಡೆಪುವುದುಂ ॥ ೧೬

ಪುರುಡಿಸುವಳ್ ವಿಳಾಸದ ಪೊದಟೆಗೆ ವಿಭ್ರಮದೇಳ್ಗೆಗಂಬರ
ಚರಿಯರೊಳಂದ್ರಲೋಕಲಲಿತಾಂಗಿಯರೊಳ್ ಕಡುಗಾಯ್ದುದರ್ತು ವ
ಚರಿಸುವಳುನ್ನತಿಕ್ಕೆಗೆ ಬೆಡಂಗಿನ ತೋರ್ಕೆಗೆ ನೋಡ ನಾಡ ಸೌಂ
ದರಿಯರೊಳಾವಗಂ ಸೆಣಸುವಳ್ ಸಲೆ ಗಾಡಿಗಮುನ್ನತಿಕ್ಕೆಗಂ ॥ ೧೬

ಅಂತು ಮಹಾಹಾವಭಾವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮಂಗಳ್ಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬು
ದಾಸಿ ಶೃಂಗಾರದುಳಿಯಾಗಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ದೇಹಾರದ ಪೆಱಗಣ ನಂ
ವನದೊಳುಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ, ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾರಾಜಂ ಗ
ಸಿಂಧುರಾರೂಢನಾಗಿ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಪೋಗುತ್ತುಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಂಡು॥೧

ಸ್ಮರನ ಸರಲ್ಗಳ್ ನಡುಕೋ
ಲ್ವರ್ಗಗಂ ನಡೆ ಪೂತಿವಾಹನಂ ಪೋಗದೆ ನಿಂ ॥
ದರವಿಂದಾಕ್ಷಿಯ ರೂಪಂ
ಪರಿಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ತೂಗಿ ತಲೆಯಂ ಬೇಗಂ ॥ ೧೬

ಅರಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ವಿರಹಸಂತಾಪದಿಂ ನಿಲಲಾಱದೆ ಬುದ್ಧ
ಸಿಯುಂ ಬೇಡಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ ಬುದ್ಧರಕ್ತಾಂಬರನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದು

ಬುದ್ಧಾತ್ಮಂ ತಿರಿವಂಗೆ ಸಿರಿ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ ಪೆರ್ಚಿ ಋಷಿವಾಕ್ಯಮೇಕೆ ತಪ್ಪುಗುಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ಸಿರಿ ಬರೆ ಮೋಣಕಾಲನಾಂತರೆಂಬಂತೆ ನಿಮ್ಮರಸಂಗಂ ಪ್ರಾಣಮುಮನರ್ಥಮುಮನೀವೆಂ ಕೂಸಾವ ಪಿರಿದೆಂದು ಕುಡುವುದುಂ, ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾರಾಜಂ ಬುದ್ಧದಾಸಿಯೊಳ್ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಾಗಿ] [1] ॥ ೧೬೯

ರತಿಪತಿಯು ಟಕ್ಕು ಕೊಳ ಭೂ
ಪತಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಾಂತೆಯುರ್ಕಳಂ ನೋಡದೆ ಸ ।
ನ್ನುತಮಪ್ಪ ಪೆಱವುಕಾರ್ಯಮ
ನತಿಶಯದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳದನ್ಯರ ಮಾತಂ ॥ ೧೭೦

[ಬುದ್ಧದಾಸಿಯುಮೆ ಪತ್ತಿ ಕಣ್ಣ ಮಯಿಕ್ಕುವನಿತುಪೊತ್ತುಪ್ಪೊಡಮಗಲದೆ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಸಕಲಗುಣನಿಳಯೆಯೆನಿಪ್ಪೋಹಿಲೆ ಮಹಾದೇವಿ ಫಾಲ್ಗುನದ ನಂದೀಶ್ವರದಂದು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಪೊಱಮಡಿಸುವುದುಂ ಬುದ್ಧದಾಸಿ ತನಗೆ ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾರಾಜನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಸ್ನೇಹಂಗೆಯ್ವನಪ್ಪುದಱಿಂ ಜಿನಪೂಜೆಗೆ ವಿಘ್ನಮಂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಗುರ್ವನಪ್ಪ ಬುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮತದಿಂ ಮುನ್ನಂ ಬುದ್ಧನ ಪೂಜೆಯುಂ] [2] ॥ ೧೭೧

---

1 ಆಪುರಕ್ಕೆ ಯಭಿನಂದನಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬ ಋಷಿಯರ್ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ್ ನಂದನರೆಂಬ ಋಷಿಯರ್ವೆರಸು ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು ಪೊಱವೊಳಲೊಳಗಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ಪೆಣ್ಗೂಸನಾಥೆ ಕಾಯಿಕನವನೆಂಜಲುಗೊಳನಾಯ್ದಾಯ್ದು ತಿನ್ನುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ, ನಂದನಮುನಿಗುರುಗಳ್ಗೆ ತೋಱಿ ಸಂಸಾರದಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಗರಣಮಿಲ್ಲೆಂಬುದುಮವರವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪುದಱಿಂ ಸೀಂ ಪೇಳ್ದಂತುಟೆ ಸಂಸಾರಂ ದಿಟಂ ಪಗರಣಮಿಲ್ಲೀಮಗವೆ ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯಾದಪಳೆಂಬುದುಂ ಬುದ್ಧಾತ್ಮನೆಂಬ ಬೌದ್ಧಂ ಕೇಳ್ದು ಸಮಣರೋ ಅಮೋಘನಯಣರೋ ಎಂಬುದು ತಪ್ಪದೆಂದು ಮಗಮಂ ವಿಹಾರಕ್ಕೊಯ್ದು ಬುದ್ಧದಾಸಿಯೆಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ನಡಪುವುದುಂ ಪೂತಿವಾಹನ ಮಹಾರಾಜಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಬೇಟಂಗೊಂಡು ತನಗರಸಿಮಾಡಿ (ಗ)

2 ಇರ್ಪುದುಂ ಒಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿ ಫಾಲ್ಗುಣನಂದೀಶ್ವರದೊಳ್ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲೆಂದೊಡರಿಸೆ ಬುದ್ಧದಾಸಿ ತಾನರಸನ ಕೂರ್ಮೆಯನಱಿವಳಪ್ಪುದಱಿಂ ಬುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮತದಿಂ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಣಿಸಿ ಬುದ್ಧಪೂಜೆಯುಮಂ ಮುನ್ನಂ (ಗ)

ಅವೆಯುಪದಿಂದಂ ಪೊಱಮಡಿ
ಸುವ ಬಗೆಯಿಂ ರತಮನೊಪ್ಪಮಾಗಿರೆಕಗಮುಂ ।
ತ್ಸವದಿಂ ಮಾಡಿಸಿ ವಾರಣ
ನಿವೆಹಂ ಹಯನಿಕರವಾರವನಿತಾನಿಚಯಂ ॥ ೧೭೩

ಬೆರಸಗುವಾರ್ಗೆ [ಬುದ್ಧದಾಸಿ ಘರ್ಜಿಂದಂ] ಇರ್ಪುದುಂ ಓಹಿಲೆ ಮಹಾದೇವಿ ಬುದ್ಧದಾಸಿ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಸುಗತನ ರಥಮಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿದಳೆಂದು [1] ಸಭಾಕ್ಷೋಭಮಾಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ॥ ೧೭೩

ಜಿನಪನ ಕೂರ್ಮೆಯನಾಕಾ
ಮಿನಿ ನಂಬಿ ಮಹಾಪ್ರತಾಪದಿಂ ಪೆಱರಂ ದು ।
ರ್ಜನದಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆ
ಮ್ಮನೆ ತನ್ನನೆ ಕೊಂಡು ಕೊಸೆದು ಪೊಗೞುತಿರ್ಪಳ್ ॥ ೧೭೪

ಆದಿಯ ತಿರಿಕಂಗೊರ್ಮೆಯೆ
ಮೇದಿನಿ ದೊರೆಕೊಂಡುದಪ್ಪೊಡೇಂ ಮುನ್ನಂ ತಾ ।
ನೋದಿಲ್ಲದವನ ನಂದನ
ನೋದಿದೊಡಂ ಬಗೆವನಲ್ಲನನ್ಯರನೆಂದುಂ ॥ ೧೭೫

ಶಾಂತಿಯ ಪೆಸರ್ ಮೈಲಾರಮೆಂಬಂತೆ, ಪೊಲೆಯರಾಡಿನ ಪೆಸರ್ ಮಾಣಿಕದೇವಿಯೆಂಬಂತೆ, ತೊತ್ತಿನ ಪೆಸರ್ ಸಿರಿಯು ದೇವಿ ಯೆಂಬಂತೆ, ಎಮ್ಮೆಯ ಪೆಸರ್ ಮಹಾದೇವಿ ಯೆಂಬಂತೆ, ಓಡಿನ ಪೆಸರ್ ಮಂಗಳ ಮೆಂಬಂತೆ ತಾನುಮರಸಿಯಾಗಿ [ಮುಯಪ್ಪಂತು ಸೊಕ್ಕಿ] ತಮ್ಮಯ್ಯ ನಪ್ಪ ತಂಗುಪ'ದಿರಿಕನ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರದೊಳಂ ದುಂಪೊಱಮಡದ ಸುಗತನ ರಥಮಂ [2] ಪೊಱಮಡಿಸಿ [ಸದಾಕಾಲಂ ಪೊಱ ಮಡುವ] ಪಾಂಡ್ಯಾನ್ವಯಸ್ವಾಮಿಯಪ್ಪ ಜಿನಸ್ವಾಮಿಯ ಪೂಜೆಯಂ [ಪೊಱಮಡಲೀಯ ದೆ ಕೊರ್ವಿದೊಡೇನಾಯ್ತು, ಪೂತಿವಾಹನ ಮಹಾ

1 ಇರ್ಪುದುಂ ಅದನೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿ ಕೇಳ್ದು (ಗ)

2 ಬುದ್ಧ ಪೂಜೆಯಂ (ಗ)

ರಾಜನ ಕೂರ್ಮೆಯ ಪೆಂಡತಿಯುಪ್ಪ ತನ್ನ ದಲಮುಮನ್ನ ದಲಮುಂ
ಕಾದಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಪೂಣ್ದು ಸೋಮದತ್ತ ಮುನಿಪತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು
ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದಿಸಿ ತನಗಾದಪಮಾನಮಂ ಪೇೞ್ದು] [1] ॥ ೧೨೬

ಪರಮಜಿನೇಶನ ರಥಮಿ
ಪುರದೊಳ್ ಮುನ್ನಿಂತು ನಡೆವುದಾಮಾರ್ಗದೊಳೀ ।
ಪ್ಪಿರೆ ನಡೆದೊಡುಣ್ಬೆನಲ್ಲದೊ
ಡರವರಿಸುವೆಳಲ್ಲೆನೆನಗೆ ಯಾವಜ್ಜೀವಂ ॥ ೧೭೭

ಆಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿ ಯೆಂಬುದುಂ [ಸೋಮದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಿಂ
ತೆಂದರ್ : — ವಜ್ರಕುಮಾರಮುನಿಕುಂಜರಸಿಂ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಂ
ತೀರ್ಗುಂ ನೀವಿದಕ್ಕುಮ್ಮಳಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿಮೆನೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾ
ಕರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ಬಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮನದ ಕಾರ್ಯಮಂ
ನೆಱೆಯೆ ಪೇೞ್ದು, ಸೋಮದತ್ತ ಮುನಿಪತಿಯ ಮುಂದೆ ನುಡಿದ ಪ್ರತಿ
ಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡುವುದುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಲ್ಯಾಣಮುಮೆನಿಸುವ ವಾ
ತ್ಸಲ್ಯಂ ಕೇವಳಮೆ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಕ್ಕಂ ಮಾಂ ।
ಗಲ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಗಿದು
ಮೌಲ್ಯದ ತೊಡವುಗ್ರಕರ್ಮಭಯಸಂಹರಣಂ] [2] । ೧೭೮

ತತ್ಸೌಖ್ಯಮೆನೊಲ್ವ ನರಂ
ಮಾತ್ಸರ್ಯಮನೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ ।
ಕ್ಕುತ್ಸವದಿಂದಂ ಮಾೞ್ಪುದು
ವಾತ್ಸಲ್ಯಮನಱಿದು ಜೈನವಚನಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ॥ ೧೮೦

---

1 ಮಾಣಿಸಿದೆಳ್ತನ್ನರಸಿತನಮಂ ಕಾಣಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಸೋಮದತ್ತಭಟ್ಟಾರ
ಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು (ಗ)

2 ಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರಂ ಕೇಳ್ದು (ಗ)

ಪಡಿಯಿಲ್ಲದ ಮನೆಯುಂ ಪೆ
ರ್ಗಡೆಯಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಮುಂ ಮಹಾ [1] ವಾತ್ಸಲ್ಯಂ ।
ಗಡವಿಲ್ಲದ ಗುಣಗಣಮುಂ [2]
ಬಡವನ ಯೌವನಮು [3] ಮೊಪ್ಪಲಾಱವು ಜಗದೊಳ್ ॥ ೧೪೧

ಅದಱಿಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯಮಲ್ಲದಿದನುದಾಸೀನಂಗೆ ಯ್ಯಲಾಗದೆಂದು ಸಹಜಕವಿಜನಮನೋಹರೋದ್ಯಾನಕಳಕಂಠನೋ ಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೪೨

ವಾರಿಜನೇತ್ರೆ ದಿವ್ಯಗುಣಭೂಷಣೆ ಭವ್ಯಜನಾನುರಾಗೆ ನಿ
ಷ್ಕಾರಣಮೇಕೆ ಪೂಣ್ಕೆ ನಿನಗುರ್ವಿಯೊಳಾವಗಮಾವಕಾರ್ಯಮುಂ
ತೀರದದುಂಟೆ ನಾಳೆ ಜಿನಪೂಜೆಯನಕ್ಕರಿಯಾಗೆ ಖೇಚರ
ಶ್ರೀರಮಣೀಶರಿಂ ನಡೆಸುವೆಂ ನಿನಗುತ್ಸವಮಾಗಲರ್ತಿಯಿಂ [4] ॥ ೧೪೩

[ಎಂಬುದುಂ, ಓಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿ ಸುಕವಿನಿಕರ ಪಿಕಮಾಕಂದನ ವಚನದಿಂ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಪೆರ್ಚಿಂದಮಿರ್ಪುದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಚಾರಣಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂ ಪವನವೇಗದಿಂ ದಮರಾವತೀಪುರಮನೆಯ್ದಿ ರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪುಗುವುದುಂ ॥ ೧೪೪

ಶ್ರೀವಜ್ರಕುಮಾರಮ
ಹಾಮುನಿಪನ ಬರವನಱಿದು ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ ।
ಶ್ರೀಮಹಿತನೊಸೆದು ಪಡೆದು ಮ
ಹಾಮುದದಿಂದೆೞ್ದು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿಂದಂ ॥ ೧೪೫

ಅಂತು ಮಣಿಮಾಲೆಮಹಾದೇವಿಗಿದಿರೆೞ್ದು ಬಂದು ಬಲಗೊಂಡು ಬಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಪ್ಪ ವಿಷ್ಟರ ಮನೇಱಲಿಕ್ಕಿ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ತಳೋದಕಮಂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಳಿದು ಕೊಂಡು ॥ ೧೪೬

---

1 ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ (ಗ) 2 ಗುಣಮುಂ ಮೇಣ್ (ಗ)
3 ಪೆರ್ಮಾತು (ಗ)
4 ಶ್ರೀರಮಣೀಶರಿಂ ನಡಸುತಮರ್ವಿವರ್ಗಪಥಾತಮಪ್ಪನಂ (ಗ)

ಸುರತರುವಿನ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಪಾ
ದರಿಯ ನಮೇರುವಿನ ಪಾರಿಜಾತದ ಪುಷ್ಪೋ ।
ತ್ಕರದಿಂ ವಜ್ರಮುನೀಂದ್ರನ
ಚರಣಮನಾನಂದಚಿತ್ತದಿಂ ಪೂಜಿಸಿದರ್ ॥ ೧೮೭

ಅಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಮುನಿಕುಂಜರನ ಬರವಿಗೆ ಪೆರ್ಚಿ ಕಿಱಿದು ಬೇಗಂ ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಂ ಮಣಿಮಾಲೆಯುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯ ಕಾಲ್ಗಳಂ ತಮ್ಮ ತೊಡೆಯಮೇಲಿರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊತ್ತುತ್ತುಂ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ತದನಂತರಂ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕರಕಮಳಮುಕುಳಿತರಾಗಿರ್ದಿಂತೆಂದರ್][1] ॥ ೧೮೮

ಉಮ್ಮಳಿಕೆ ಪೋಯ್ತು ನಯದಿಂ
ದೆಮ್ಮ ಘನಿಕುರಂಬಮಿಂದು ನೆಟ್ಟನೆ ಪೋದುವು ।
ನಿಮ್ಮಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಂ
ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಮಂ ಕಂಡೀಗಳ್ ॥ ೧೮೯

[ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪೊಱಗಣ ಜನಕ್ಕೆ ತೋರ್ಪಂತೆ ನುಡಿದವರ್ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸನಾವುದು ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂಗೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಿಂತೆಂದಂ. ನೀಂ ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾಧರಬಲಂಬೆರಸು ಎಮ್ಮೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರಕ್ಕೆ ವಂದು ಪೂತಿವಾಹನಮಹಾರಾಜನ ಪಿರಿಯರಸಿಯುಪ್ಪೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಪೊಱಮಡಿಪುದೆಂಬುದುಂ, ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮಂತೆಗೆಯ್ವೆಮದಾವ ಗಹನಮೆಂದುಭಯ ಶ್ರೇಢಿಯ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗೆಲ್ಲಂ ಬೞಿಯಮಟ್ಟುವುದುಮೆರಡುಗೇಳದೆ ತಂತಮ್ಮ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದೊದವಿ ವಿದ್ಯಾಧರಮಹೀವಲ್ಲಭರಮರಾವತೀಪುರಕ್ಕೆ ಮರ್ದುಂ ॥ ೧೯೦

1 ಎಂದು ಸಂತೋಷಂಬಡೆ ನುಡಿದು ಚಾರಣವೃದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂ ಅಮರಾವತಿಪುರಕ್ಕೆ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ಪೋಪುದುಂ ಭಾಸ್ಕರದೇವನುಂ ಮಣಿಮಾಲಮಹಾದೇವಿಯುಮಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಆಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಪಾದೋದಕಮಂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಳಿದುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸು (ಗ)

ಅರಮನೆಯಿಂದಂ ವಿಬುಧೇ
ಶ್ವರನಿಕರಂ ರಾಜಲೀಲೆಯಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಾ ।
ದರದಿಂ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾ
ಧರರಾಜವರ್ಗ್ಗರಸು ವಜ್ರಮುನಿಪನ ಬೆಸನಿಂ] [1] ॥ ೧೯೧

ದೆಸೆ ಮಾರ್ದನಿಯಿಡೆ ಪಱೆ ಘೋ
ಷಿಸೆ ದುಗ್ಧಾಂಬುಧಿಯ ತೆಱೆಗಳಂ ಪೋಲ್ತಿರ್ತ್ತಂ ।
ಪಸರಿಸೆ ಗಗನದ ತಳದೊ
ಳ್ಮಸುಗುವ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಮೊಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಕೊಡೆಯುಂ ॥ ೧೯೨

ನೆರೆದು ಮಹೀಧರತತಿಗಳ್ [2]
ಧರೆಯಂ ಬಿಟ್ಟಂತರಿಕ್ಷದೊಳ್ ತಮ್ಮನಿತುಂ ।
ಕರವೊಪ್ಪಿರ್ದ್ದುವೆಂಬಂ
ತಿರೆ ರಂಜಿಸಿದುವು ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಘಟೆಗಳ್ ॥ ೧೯೩

ತಾರಾವಳಿಗಳ್ ವಜ್ರಕು
ಮಾರಮುನೀ [3] ಶ್ವರನನಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ ಬಂದು ಸವಿ ।

---

1 ಬೆಸನಾವುದು ಮುನಿವಲ್ಲಭ ಬೆಸಸೆಂಬುದು ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ।
ಬೆಸಸಿದನಂಬರಚರಗತ್ರಿಗಸಹಾಯಃಪರಾಕ್ರಮಂಗೆ ತನ್ನೊಲವಿಂದಂ ॥
ನಿನ್ನ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಧರಬಲಂಬೆರಸು ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಗೆ ಬಂದು ಪೂತಿವಾಹನ ಮಹಾರಾಜನಾತನ ಪಿರಿಯರಸಿ ಪ್ರೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯು ಪೇಳ್ದಪನೆ ಗೆಯ್ದು ನಂದೀಶ್ವರದಷ್ಟಾಹ್ನಿಕಮಂ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದು ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಬೆಸನಂ ಕೈಕೊಂಡೆನೆಂದುಭಯವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಣಿಯನಾಯ್ಕರೆಲ್ಲರುಮಂ ಬರಿಸಿ,
ಅರಮನೆಯಿಂದಾಗಳ್ ಭಾಸ್ಕರದೇವವಿಯಚ್ಚರೇಶ್ವರಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಂ
ಶರನಿಧಿ ಪಲವುಂ ಘೂರ್ಣಿಸಿ ಮೊೞೆವಂತಿರೆ ಪಱೆಯ ದನಿಗಳೊಡನೆಸೆದಿನೆಗಂ ॥
ಶರನಿಧಿ ನೋಡಲ್ವೇೞ್ಕುಂಬರಚಕ್ರಮನೆಂದು ನೆಲದಿ ನೆಗೆದ್ದಪರೆಂಬಂ
ತಿರೆ ಗಗನತಳದೊಳೊಪ್ಪಂ ಬೆರಸಿರ್ದ್ದು ನಡೆದ ಖೇಚರೇಶ್ವರಸೈನ್ಯಂ ॥
ಪನ್ನೆರಡುಗಾವುದಗಲಂ ಮುನ್ನಂ ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕುಗಾವುದ ನೀಳಂ
ತನ್ನೊಡನೆನಡದುದೆಂದತ್ಯುನ್ನತಿಯಿಂ ಖೇಚರಾಧಿನಾಥನ ಕಟಕಂ ॥ (ಗ)

2 ಪಂದಲ್ಗಾ ಪರ್ವತಮುಂ (ಗ)   3 ಖಚರಶ್ರಿರಮಣೀ (ಗ)

ಸ್ತಾರದಿನಿರ್ದಪುವೆನಿಸಿದ
ವ್ರೋರಂತಿರೆ ತುಱುಗಿದವೆಳ ತುರಗಚಯಂಗಳ್ ॥ ೧೯೪

ಮುನಿದಿಂದ್ರಂಗೆ ಸುರಾಂಗನಾತತಿ ಸುರೇಂದ್ರಾವಾಸದಿಂ ಪಳ್ಳಿವಂ
ದು ನಿತಾಂತಂ ನೆರೆದಿರ್ದರಂಬರದೊಳೆಂಬಂತೊಪ್ಪಿ ವಿದ್ಯಾಧರಾಂ
ಗನೆಯರ್ ಕೋಮಲಗಾತ್ರಿಯರ್ ವಿಕಸಿತಾಂಭೋಜಾಕ್ಷಿಯರ್ ಖೇಚರಾ
ವನಿಪಾಲರ್ಕಳ ಚಿತ್ತಮಂ ಕದಡುತುಂ ಬಂದರ್ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ॥೧೯೫

[ಮತ್ತಂ ಬಟ್ಟಲ್ಮುಡಿಯ ಸೋರ್ಮುಡಿಯ ಪೂಮುಡಿಯ ನಿಱುದಲೆಯ ಸುಱಿಗುರುಳ ತುಂಬುನೊಸಲ ಅಸಿಯ ಬೊಟ್ಟಿನ ನೀಳ್ದ ಪುರ್ವಿನ ಚಲ್ಲಗಣ್ಣ ತುಱುಗೆವೆಯ ವಿಶಾಲಗಂಡಸ್ಥಳದ ರಮಣೀಯ ಕರ್ಣಯುಗಳದ ಪವಳದ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಚೆಲ್ವುವಡೆದ ಮೂಗಿನ ರೇಕೆಗೊರಲ ಘನಕುಚದ ನಳಿತೋಳ ಕೋಮಲಾಂಗುಲಿಯ ಕೆಂದಳದ ಬಡನಡುವಿನ ತೋರಜಘನದ ನೇರಿದಪ್ಪ ಬಾಸೆಯ ನುಣ್ಪುವಡೆದೂರುದ್ವಯದ ಮೃದುತಳದ ಮಂದಗಮನದ ಮುದ್ದುನುಡಿಯ ಕೋಮಲಾಂಗದ ವಿದ್ಯಾಧರವಾರನಾರೀಕದಂಬಂ ಕಾಮದೇವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಮೊದಲಿಗರೆಂಬಂತೆ ಪೊಂಕಂಬೆರಸು ತರತರದಿಂದಿರಲುಂ, ಸ್ವರ್ಣದೀಪವನನುಕರಿಸುವ ಕನಕಮಯಮಪ್ಪ ಪೊನ್ನ ವಿಮಾನದಿಂ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಮೆ ಪಲವುರೂಪಿಂ ನಭಸ್ಥಳದೊಳಿರ್ದುದೆನಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ವಿಮಾನಂಗಳಿಂ ಗಗನಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧರಸೈನ್ಯಮನರ್ತಿಯಿಂ ಶತಸಹಸ್ರವದನಂಗಳಿಂ ನೋಡಿದಪಳೆನಿಸುವ ಪದ್ಮರಾಗಮಯವಿಮಾನಂಗಳಿಂ ಮೌಕ್ತಿಕಾವಳಿಯಿಂ ಮುತ್ತಿನಾಗರಮನಿಳಿಸುವ ವಿಮಾನಂಗಳಿಂ ಖೇಚರಸೈನ್ಯದಗುರ್ವಿಗೆ ಕಣ್ಣಱಿಗದಂತೆ ವಿಧಾತ್ರಂ ಚೀನದ ವಸ್ತ್ರದಿಂ ಬಾಸಣಿಸಿದನೆಂಬಂತೆಸೆದು ಸುತ್ತಿದ ಪಚ್ಚೆಯ ವಿಮಾನಂಗಳಿಂ ವಿದ್ಯಾಧರತಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಧಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆಯಂ ಸುಂಚಿಸಿದನೆಂಬಂತಿಂದ್ರನೀಲದ ವಿಮಾನಂಗಳಿಂ ಕಾಮನ ವಿಮಾನಪತಾಕೆಯೊಡನೆಕ್ಕತುಳಕ್ಕಮುಚ್ಚಳಿಸ ಪೊಱಮಟ್ಟುವೆನಿಸಿ ಚೆಲ್ವುವಡೆದ ಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳಿಂ ದಿನಕರಕಾಂ

ತಿಯುಮಂ ನೀವಿಂ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿಮೆಂದು ಸೂರ್ಯನೊಡನೆ ಕಯ್ವಾಯ್ದು ಮಧ್ಯಸ್ಥರಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಪೊಳೆವ ಪೊಂಗಾಲಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವರದಂಗಳಿಂ, ಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿಗಳೊಂದಱಳೊಂದು ಪೊರ್ದಲೀಯದೆ ನಿಯಮಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಱರಿಂ, ಕಾಮದೇವನ ರೂಪಿಂಗೆಮ್ಮ ರೂಪೆ ಮಿಗಿಲೆಂಬಂತೆ ಕಟಕಕಂಕಣಹಾರಕೇಯೂರ ಮಕುಟಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳಿಂ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವಂಬರಚರಕುಮಾರರಿಂದೆಸೆದು,| [1] ॥ ೧೯೬

ಅಮರೇದ್ರಂಗಮಹೀಶ್ವರಂಗಮಮರೇಂದ್ರಾವಾಸಮುಂ ನಾಗಲೋಕಮುಮೊಪ್ಪಿರ್ದುವವರ್ಗೆ ಕುಂದೆ ಸಿರಿಗಂ ತಾನೆಂದು ಮೆಯ್ವೆರ್ಚೆ ವಿಕ್ರಮದಿಂ ಭಾಸ್ಕರದೇವನಂಬರದೊಳತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಮಾಡಿದಂ ಕ್ರಮದಿಂ ಖೇಚರಲೋಕಮಂ ಮಹಿಮೆಯಿಂದೆಂಬಂತದೇನೊಪ್ಪಿತೋ॥

[ಎಲವೆದ ಶಂಖದ ಕಹಳೆಯ
ಸಲೆ ಪಲವುಂ ಪೆಂಪುವೆತ್ತ ಕರಡೆಯ ಪೊಸಮ |
ದ್ದಲೆಯ ತ್ರಿವಳಿಯ ಭೇರಿಗ
ಳುಲಿಯಿಂದರ್ಣವಮನೆಯ್ದೆ ಪೋಲ್ತುದು ಸೈನ್ಯಂ ॥ ೧೯೭

ತಳಗಳ್ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳ ಮಂ
ಡಳಿಯಿಂ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಘಡಂಬರದ ನೆಳ |
ಲ್ಗಳನೊಪ್ಪುವೆತ್ತು ದಾಖಗ
ಬಲಮೊರಮೆಯಂತೆ ನಾಡೆ ಕಡುಚೆಲ್ವಿಂದಂ] ॥ ೧೯೮

ಸುರ ಲೋಕಂ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ಫಣಿಪತಿಭುವನಂ ಪೂಜ್ಯಮೆಮ್ಮಿಂದ
ಮೆಂಬಂ

ತಿರೆ ; ಮನ್ನಾನೋರ್ಗಿಂತರೆಂದುಬ್ಬರಿಸಿ ಕೊನೆದು ಕಾಮಾಸ್ತ್ರದಂತೊಪ್ಪಿ
ನಾನಾ

---

(೧) ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಾಣುಬರುತ್ತವೆ.

ಭರಣವ್ರಾತಂಗಳಿಂದಂ ನೆಱೆದು ಮೆಱೆಯುತಂ ಸೌಂದರಾಕಾರವೆಂ ಭಾ
ಸುರಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ಬೆಳ್ಗಂಗೆಡೆದವೊಲೆಸೆದರ್ ಖೇಚರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ [1]॥
[ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದಲ್ಲದೆ ಫಣಿಪತಿಯುಂ ನೋೞ್ಪೊಡಿಂ ಸ್ತ್ರೀ ಯರಿಂದ
ಲ್ಲದೆ ಚಕ್ರಾಧೀಶರುಂ ಭಾವಿಸುವೊಡೆ ಧರೆಯೊಳ್ ಪೆಂಪಿನಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯು ರಿಂದ
ಲ್ಲದೆ ಮೇಣ್ತಾವಿನ್ನಿಂದೆ ತಾವಿನ್ನೆಸೆಯುರದಱಿನೆಮ್ಮಂತು ಮಾಂಗಲ್ಯರಾರೆಂ
ದೊದವಿಂ ಬಂದಿರ್ದುವೊಪ್ಪಂಬೆರಸು ಸಕಲವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ॥
ಅಂಗರ್ಗಂಗಳ್ ಸೋಲವಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತಿರೆ ನಳಿತೋಳ್ ಗಾಡಿಯುಂ ಕೂಡೆ ಮಾಡು
ತ್ತಿರೆ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಂಗಳತ್ತಂ ಖಚರರ ಮನವಂ ಮಾಣದೋರಂತೆ ಚೆಚ್ಚು
ತ್ತಿರೆ ಲಾವಣ್ಯಂ ತುಳುಂಕುತ್ತಿರೆ ಮೃದುಗಮನಂ ಚಿತ್ತಮಂ ಪತ್ತಿ ನೂಂಕು
ತ್ತಿರೆ ಬಂದರ್ ಚೆನ್ನೆಯರ್ ಚೆನ್ನಳವಡೆ ಮುದದಿಂ ಖೇಚರಸ್ತ್ರೀಸ ಮೂಹಂ] ॥ ೨೦೨

ಸ್ಮರನಿನ್ನಾನಿಲ್ಲದಂದೀಜನಮನೆಱಗಿಸಲ್ಕೋಡಿಸಲ್ ಮೋಡಿಸಲ್ ಮ
ಚ್ಚರದಿಂದಲ್ಲಾಡಿಸಲ್ ಪೋಲಿಸಲವಯವದಿಂ ತೊಳ್ದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಲ್
ಪುರುಡಿಂ ತಾಗಲ್ಕದೇನೊರ್ವನೆ ನೆಱವನೆ ಪೇೞೆಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೇೞ್ವಂ
ತಿರೆ ಬಂದರ್ ಬಿಂಕದಿಂ ಸಂಕಿಸದೆ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ ॥

1 ತರಳಾಕ್ಷ್ಯರ್ ಸೋಲವಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತಿರೆ ನಳಿತೋಳ್ಕಾರ್ಮುಯಂ ಕೂಡೆವಾಸು
ತ್ತಿರೆ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಂಗಳತ್ತಂ ಖಚರರ ಮನಮಂ ಮಾಣದೋರಂತೆ ಚಚ್ಚು
ತ್ತಿರೆ ಲಾವಣ್ಯಂ ಬರಂಟುತ್ತಿರೆ ಮೃದುಗಮನಂ ಚಿತ್ತಮಂ ಕೂಡೆ ಪತ್ತು
ತ್ತಿರೆ ಬಂದರ್ ಚೆನ್ನೆಯರ್ ಚೆನ್ನಳವಡೆ ಭರದಿಂ ಖೇಚರಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹಂ ॥
ಸ್ಮರರಾಜನಗರಲಂಬು ಬೇಱೊಳವೆ ಬೇಱೊಂದಿಕ್ಷುಕೋದಂಡಮುಂ
ಟೆ ರತಿಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮೀನಕೇತನಮನಂಗಂಗುಂಟೆ ಬೇಱೊಂದು ವಿ
ಸ್ತರದಿಂ ವಿಮಾನಪತಾಕೆ ಕಬ್ಬಿನೆಳವಿಲ್ ಪುಷ್ಪೇಷುಗಳ್ ಭಾವಿಸಲ್
ಭರದಿಂದಾದವೊಲೆಂಬ ಪೊಂಕತದೆಸೆಕಂ ಮೆಯ್ವೆತ್ತುದಾಸ್ತ್ರೀಯರೊಳ್ (ಗ)

[ಅಂತು ಗಗನಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಗಗನಚಕ್ರಂ ಬಿರ್ದುವೆಂದುದೆಂಬಂತಾನುಂ ಮೋಣದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಪಲಕಾಲಮಿರ್ದಲಸಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಮುಸಿರ್ವಂತಾಗೆ ಮೇಗೆ ನೆಗೆದುದೆಂಬಂತಾನುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ರತ್ನಾಕರನ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯ ದಾಂಗುಡಿಯುಂತಾನುಂ ಕರಮೊಪ್ಪಿ ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಧರಸಾಧನಂ ಬರ್ಪುದುಂ ಪೌರವರರ್ಕಂಡು ಬೆಱಗಾಗಿ ದೇವಲೋಕಂ ಮೇಲೆ ಬಿರ್ದುದೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ ನೋಡುತಿರ್ಪುದುಂ, ಬುದ್ಧದಾಸಿಯ ಪಕ್ಷಮುಳ್ಳರುಂ ಸುಗತಂಗೆ ಭಕ್ತರಪ್ಪರುಮಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೨೦೪

ಬುದ್ಧನ ರಥಮಂ ಪೊಱಮಡಿ
ಪುದ್ಧತೆಯಿಂ ದೇವಲೋಕದಿಂ ದೇವರ್ ಸ ।
ನ್ನದ್ಧಪರರಾಗಿ ಪಲವುಂ
ಪದ್ಧತಿಯಿಂ ಬಂದರಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ॥ ೨೦೫

ಎಂದು ರಾಗಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಮೆಳಲಂ ಪೊಯ್ದುಟ್ಟುದಂ ಕೊಂಡರೆಂಬಂತಾಗಿ ಬುದ್ಧದಾಸಿಯ ಪಕ್ಷದವರ ಮೊಗಂಗಳ್ ಕಱಂಕುವರಿದಂತೆ ಕರ್ಗಿಯುಂ, ಕೂರ್ಪಡೆಯದ ಪೈತ್ಯಾಧಿಕನಂತೊಡಲುರಿಯೆಯುಂ, ತಾಯ್ಸತ್ತ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ಮಱುಗೆಯುಂ, ಸಕಲಗುಣಗಣನಿಳಯೆಯುಪ್ಪೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆವಂದು ವಿದ್ಯಾಧರರ ಗುರ್ವಿಯಿಂ ನಿಲೆ, ಪುರದೊಳಗಣ ಭವ್ಯಜನರುಂ ಪಟೆಯರುಂ ಪ್ರಧಾನರುಂ ಪರಿಚಾರಕರುಂ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳುಂ ಲೆಂಕದಂಡರುಂ ಸಾಮಂತರುಂ ಪೌರರುಂ ಲೆಂಕಿಯರುಂ ರಾಜಕುಮಾರರುಂ ಮತ್ತಿನರಸಿಯರುಂ ದಂಡನಾಥೆಯರುಂ ಪೆರ್ಚಿ ಮೇಗುಮೆಯ್ಯಱಿಯದಂತೆ ರಾಗಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್] [1] ॥ ೨೦೬

1 ಅಂತೊಪ್ಪಂಬಡೆದು ಗಗನಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬಿರ್ದವೆಂಬಂತಾನುಂ ಸುಕವಿಜನ ಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸನ ಕೀರ್ತಿಲತೆಯ ಕಂಗುಡಿಯೆಂಬಂತಾನುಂ, ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರೆಗೆ ಬರ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರರ ಬರವ ನಗರಜನಂಗಳ್ ಕಂಡು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಮುಂ ಮೇಲೆಬಿರ್ದಪುದೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬೆಚ್ಚಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ವುದುಂ ಪರಿಜನಮುಂ ಪರಜನಮುಂ ಪಳೆಯರುಂ ಪೆರ್ಚಿ ಮುಯ್ಪಂ ನೋಡಿ (ಗ)

ಅರಸಂ ಮರುಳಲ್ಲನೆ ಪಿರಿ
ಯರಸಿಯ ಸಾಹಸಮನಱಿದುಮಱಿಯದವೋಲ್ ಮ |
ಚ್ಚರಮಂ ಮಾಡಿದನೀಶ್ವರ
ವರದೊಳ್ ಪೆಱರಗ್ಗಳಿಕ್ಕೆಗಳ್ ನಡೆದಪುವೇ || ೨೦೭

ಜಿನಪೂಜೆಯಲ್ಲದೀಮ
ತ್ತಿನ ಪೂಜೆಗಳನ್ನೆವರೆಗಮಾಪುರದೊಳ್ ಪೇ |
ೞನಿತುಂ ಕಾಲಂ ನಡೆದುವೆ
ಜಿನನಾಥನುಮೆಱಿವೆನಱಿವೊಡಿಂತಿಮ ಪೊಸದೇ || ೨೦೮

ಭಾವಿಸುವೆಂದೋಹಿಲೆಮಾ
ದೇವಿಯೆ ಪಾಂಡ್ಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಾದೇವಿಯಿದಂ |
ಭಾವಿಸದೆ ಬುದ್ಧದಾಸಿಗೆ
ದೇವಿತನಂಗೊಟ್ಟನಿಂತು ಕಷ್ಟನುಮೊಳವೇ || ೨೦೯

ಕೆರಪಂ ತಲೆಗೇಱಿಸಿಕೊ
ಳ್ವರೆ ಕೂತೆರ್ಗೆಡೆ ಬುದ್ಧದಾಸಿಯಂ ಕೆಮ್ಮನೆ ನ |
ಮ್ಮರಸಂ ತಲೆಗೇಱಿಸಿ ಪಿರಿ
ಯರಸಿಯರಂ ಬಗೆದನಿಲ್ಲ ಭೂಪರೆ ಕಷ್ಟರ್ || ೨೧೦

ಅರಸಿಯ ಕೈಕೊಂಡ ಜಿನೇ
ಶ್ವರಪೂಜೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ನಡೆವಂತಾ |
ಯ್ತುರಡಿಲ್ಲದೆಮಗಮದಱಿಂ
ಪಿರಿದಪ್ಪಪಮಾನವೃತ್ತಿ ಪಿಂಗಿದುದೀಗಳ್ || ೨೧೧

ಅರಸಿಯ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕ್ಕಂ
ಸರಸಿರುಹಾನನೆಯ ಜೈನಭಕ್ತಿಗಮಿದು ತಾಂ |
ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಫಣೀಶ್ವರನುಂ
ಸುರೇಶನುಂ ಬರ್ಣಿಸರಱಿದಪ್ಪೊಡೆ ಬೇಗಂ || ೨೧೨

[ಎಂದು ತಂತಮ್ಮೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ರಾಗಿಸಿ ಮಂಗಳತೂರ್ಯ ಮೆಸೆಯೆ ಪಲವರ್ಣನೆವೆರಸು ಸಕಲಗುಣಗಣನಿಳಯೆಯಪ್ಪೋಹಿಲೆ ಮಹಾದೇವಿಯು ಮನೆಗೆವಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಱಗಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಸಮುದ್ರಂ ಘೂರ್ಣಿಸುವಂತೆ ಪಲವುಂತೆಱದಿಂ ಪೊಗೞ್ವುದುಂ] [1] ||೧೯೩

ಒಸೆದುಂ ಸ್ತುತಿಯಿಪ [2] ಪೌರರ
ಮಿಸುಗುವ ನಾಲಗೆಗಳೆಂಬ ಕೆಂದಳಿರಿಂದಂ |
ಶಶಿಮುಖಿ ಪೋಲ್ತಿರ್ದಳ್ ಭಾ
ವಿಸುವೊಡೆ ಕರಮೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ ಶೋಕೆಯ ಮರನಂ || ೧೯೪

ಅಂತು ಜನಮೆಲ್ಲಂ ಪಗಲ ತಾವರೆಯಂತೆ ಬಿಚ್ಚತರಾಗಿ ಕಾರ್ಗಾಲದ ನವಿಲಂತಾನಂದಿತ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಗೆಲ್ಲಂಕದಂತೆ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿ ಮದುವೆಯ ಮನೆಯಂತೊಸಗೆಗೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದರಸನಂತೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿವೆರಸು ಜೀವಿತಂಬಡೆದ ಬಂಟನಂತೆ ರಾಗಿಸಿ, ಪಸಾಯತಂಬಡೆದ ದಾಳಕಾಱನಂತೆ ನಲಿದು, ಕೆಟ್ಟ ಸಾಲಂ ಬಂದ ಪರದನಂತೆ ಮುಯ್ವಂ ನೋಡಿ, [ಪಿರಿದುಂ] ಲಾಭಮಾದ ಪೊಸಪರದನಂತೆ ಬಿಂಕಂಬೆರಸು, ಪುಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಡಸೂಳೆಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ, ಮನೆಮನೆದಪ್ಪದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ, ಬೀದಿಬೀದಿತಪ್ಪದೆ [ಚಂದನದೆಳದಳಿರ್ಗಳಿಂ] ತೋರಣಂಗಟ್ಟಿ [ಬಸದಿಗಳೆಲ್ಲಮಲಂಕಾರಮಾಗೆ ದುಕೂಲದ ಸೂಸಕಂಗಳಿಂ] ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿಗಳಿಂ ಚಿನ್ನದ ಕಂಭಗಟ್ಟನಿಂ [3] ಶೃಂಗಾರಂಮಾಡುವುದುಂ; ಮಱುದಿವಸಂ || ೧೯೫

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೊಸಗೆವಱೆ ಮೆ
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಶಂಖಪಟಹಭೇರೀರವಮು |

---

1 ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಪಲವರ್ಣನೆಗಳ್ವೆರಸು ಬಾದೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು (ಗ)
2 ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಪೊಗಳ್ವ (ಕ. ಬ.)
3 ರತ್ನದ ವಂದನಮಾಲೆಗಳಿಂ ಬಳ್ಳಿಗಾವಣಂಗಳಿಂ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಗಳಿಂ ಮಣಿವಿತಾನಂಗಳಿಂ ಚಿತ್ರಪಟಗಳಿಂ ಪೊಂಗಳಶಂಗಳಿಂ ಘಳಾವಳಿಗಳಿಂ ಬಸದಿವಸದಿ ತಪ್ಪದೆ (ಗ)

ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಗಾಂಧರ್ವರ
ಸಲ್ಲಲಿತದನಿಗಳಸೆಯೆ ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲಂ ॥ ೨೧೬

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಟ್ಪೊಡಂ ಮ
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕರಡೆ ಡಕ್ಕೆ ಪಟಿಡಕ್ಕೆಗಳಂ ।
ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಹಳೆಯ ದನಿ
ಯೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಮೊಪ್ಪೆ ಪುರದ ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯೊಳ್ [1] ॥ ೨೧೭

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನೃಪನಂದನ
ರಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪಣ್ಣಿ ಬಂದ ಮದದಾನೆಗಳಂ ।
ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಹಯಸಂಕುಳ
ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪ ವಾರವನಿತಾನಿಕರಂ ॥ ೨೧೮

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕೈದೀವಿಗೆ
ಯಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆದು ನೋಟ್ಪ ನೋಟಕಜನ ಮ ।
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ರಥಸಂಕುಳ
ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆದು ಬರ್ಪ ಪಲವರ್ತನೆಗಳ್ ॥ ೨೧೯

ಅಂತು ಪುರದೊಳಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರುಂ ಮಂಗಳವಟಿಗಳುಂ ಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳುಂ ಮಣಿವಿತಾನಂಗಳುಂ ಜಯ ಜಯಧ್ವನಿಗಳುಮೆಸೆಯೆ [2] ॥ ೨೨೦

ಪದಿನಾಱು ನೆಲೆಯ ಮಣಿಮಾ
ಡದಿನೊಪ್ಪುವ ಪೊನ್ನ ರಥದಮೇಲೆಸೆದಿರೆ ರಾ ।
ಗದಿಸಿರಿಸಿ ಖೇಚರರ್ ಸಂ
ಪದದಿಂದಂ ನಲಿದು ಜೈನಚೈತ್ಯಾವಳಿಯಂ ॥ ೨೨೧

1 ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ರಥಸಂಕುಳ । ಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನೆರೆದು ಬರ್ಪ ಪಲವರ್ತನೆಗಳ್ (ಗ)

2 ಧ್ವಜಂಗಳುಂ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದಮುಂ ಜನಸಂದಣಿಯುಂ ನೆರವಿಯ ಕೋಳಾಹಳಮುಂ ಜಯಜಯನಿನಾದಮೆಸೆಯೆ (ಗ)

ಆರಥದ ನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯೊಳ್
ನೇರಿದವಾಗಿರಿಸಿ ರತ್ನಮಯಮೆನಿಸುವ ವಿ ।
ಸ್ತಾರದ ಪೊನ್ನ ರಥಂಗಳ
ನಾರ್ಕ್ಕದೋಱರಂತೆ ಮೆಚ್ಚೆನೆಚ್ಚೆ ಖಗೇಶರ್ ॥ ೧೧೧

ಸುರಭೂಧರಮಂ ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಗಿರಿಗಳ್ ಬಳಸಿರ್ದುವೆನಿಸಿ ಚೆಂಬೊನ್ನ ರಥೋ ।
ತ್ಕರಮಂ ಸುತ್ತಿರ್ದುವು
ಕರವೊಪ್ಪಿರೆ ಖಚರರಾಜರೆಸೆವ ವಿಮಾನಂ ॥ ೧೧೨

ಪರಿವೇಷಂ ಸುತ್ತಿರ್ದುದು
ಖರಕಿರಣನನೆನಿಸಿ ಮೊದಲ ಕನಕದ ರಥಮಂ ।
ಕರವೊಪ್ಪಿರೆ ಸುತ್ತಿರ್ದರ್
ನೆರೆದು ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ವಿಯಚ್ಚರಸತಿಯರ್ ॥ ೧೧೩

ಕೆಂದಾವರೆ ತಾನುರ್ವರೆ
ಯಿಂದಂ ಗಗನಕ್ಕೆ ನೆಗೆದುದೆನಿಸಿ ಮಹೀಶ ।
ಸ್ಯಂದನದ ಮೇಲೆ ನಿಂದಿ
ರ್ದಂದು ಕರಂಗಳನೆ ಮುಗಿದು ಪೊಡೆಮಡುತಿರ್ದರ್ [1] ॥ ೧೧೪

---

1 ಸರಸಿರುಹಾವಳಿಗಳ್ ಭಾಸ್ಕರನಂ ನೋಡಲ್ಕೆವೆರಸು ಪೋದಪವೆಂಬಂ ।
ತಿರೆ ಗಗನದೊಳ್ ಖಗೇಶರ್ ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರಗೆ ಮುಗಿದ ಕೈವೆರಸಿರ್ದರ್ ॥
ಇಳೆಯುನಿತನಿತಱ ತಾವರೆಗೊಳನೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ಬಂದವೆಂಬಂತಿರೆ ಭೂ ।
ತಳನಾಥನರಸಿಯರ್ನಿರ್ಮಲಾಂಗಿಯರ್ ಪರಮ ಜಿನನ ಪದದೊಳಗೆಱಗಲ್ ॥

ನೆರೆದಂಬರಚರನಾಯಕರರಸಿಯರಚ್ಚಿತರ್ ನೋಡುತಿರೆ ತಧ್ವನಿತೋ ।
ತ್ಕರದಲರ್ಗಳ್ನೀರಾಂಬುರುಹಂ ಸುತ್ತಿರ್ದವೊಲಾಯ್ತು ಪರಮನ ರಥಮಂ ॥
ಕ್ಷಿತಿಪರ ಖಚರಾಧೀಶರ ಸತಿಯರ್ ಸೂಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ ನಿರ್ಮಳಕಲಮಾ ।
ಕ್ಷತೆ ಪೋಲ್ತುವು ಕಾಮಂ ಜಿನಪತಿಗಂಜಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಸುಡುವಲರಂಬುಗಳಂ ॥ (ಗ)

ಮತ್ತಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ವಿದ್ಯಾಧರವಿಮಾನದಿಂದವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಕವಿದು ಮೊಱೆವ ಮಱಿಮುಂಬಿಗಳೆನಿಸುವ ಗಾಂಧರ್ವರಿಂದಂ ಅವರಿಂ ಪೊಱಗೆ ಪೊನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಚ್ಚೆಯ ನೀಲದ ರಥಂಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ಗಿರಿದುರ್ಗದಂತೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ವಾರಣಘಟೆಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ಕಾಮದೇವನ ಕಯ್ಯ ಸೆಂಡಿನಂತೆ ಪರಿವ ತುರಗಂಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ಸುಕುಮಾರರೆನಿಸುವ ರಾಜಕುಮಾರರಿಂದಂ ಅವರಿಂ ಪೊಱಗೆ ದೆವಕನ್ನೆಯರೆನಿಪ ಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ವೆಂಡಿರಿಂದಂ ಅವರಿಂ ಪೊಱಗೆ ಕ್ಷಿತಿಜಲಧಿಸುತ್ತಿತ್ತೆನಿಸುವ ಮೇಘಡಂಬರದಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯನನುಕರಿಸುವ ಕಡಿತಲೆಗಾಱರಿಂದಂ ಅವರಿಂ ಪೊಱಗೆ ಪೆರ್ಗಂಡಿನ ತಂಡಂಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ಮಣಿವಿತಾನಂಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ನಂದನವನದಂತೆ ತುಱುಗಿದ ಪೀಲಿಯ ತಳಗಳಿಂದಂ ಅವಱಿಂ ಪೊಱಗೆ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯಂತಿರ್ದ ಪೊನ್ನ ಪರಿಗೆಯಿಂದಂ ವನದುರ್ಗಮಂ ಪೋಲ್ವ ಬಿಲ್ವಡೆಯಿಂದಂ ಘರವಟ್ಟಗೆಯ ಕಟ್ಟುಗೆಕಾಱರಿಂದಂ ಅವರಿಂ ಪೊಱಗೆ [1] ‖ ೨೧೬

ಮಿಸುಕದೆ ಭಾಸ್ಕರದೇವನ
ಬೆಸದಿಂದಂ ರೌದ್ರರೂಪನತ್ಯಂತಂ ಪೆ ।
ರ್ಚಿಸಿ ಖೇಚರಾಧಿನಾಥರ್
ದೆಸೆಗಳನವ್ವಳಿಸಿ ನಿಂದರಡಿರದೆ ನೆಲೆಯಿಂ ‖ ೨೧೭

ಜಿನಪೂಜೆಗೆ ಬಾಧೆಗಳಂ
ಮುನಿಪವರೞಲಿಂದೆ ಮಾಡದಂತಾಗೆ ಮಹಾ ।
ತನುವಿಂ ವಿದ್ಯಾದೇವಿಗ
ಳನುನಯದಿಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ನಿಂದರ್ ಚಲದಿಂ ‖ ೨೧೮

ಬೇಗಂ ವ್ಯೋಮಕ್ಕಂ ಭೂ
ಭಾಗಕ್ಕಂ ಧಾತ್ರನೊಸೆದು ಕೇಳ್ ಕೂಡಿಟ್ಟಂ ।

1 ಘರವಟ್ಟಗೆಯ ಬಲನಾಯಕರಿಂದಮೊಡೆಗೆಡಗೆ ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದಿರ್ದ ಕೈದೀವಿಗೆಗಳಿಂದಂ (ಗ)

ತಾಗೆ ಬಳಸಿರ್ದರೊಡನಿಂ
ಬಾಗಿರೆ ಸನ್ಮಂತ್ರದೇವಿಯರ್ ನಿರ್ಭಯದಿಂ ॥ ೨೮೯

ಅಂತು [ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಖಚರಮಹೀವಲ್ಲಭಂ] [1] ಭವ್ಯರ್ಗೆ ಜಿನಮತದೊಳ್ಪಿಂ ಬರೆದು ತೋಱಿದಪನೆನಿಸಿ ಪಲವುಶೋಭೆಗಳಿಂದೆ ರಮಣೀಯಮಾಗೆ ಗಗನತಳಮೆಲ್ಲಂ ವಿಮಾನಮಯಮಾಗಿಯುಂ ಧರಾತಳಮೆಲ್ಲಂ ರಥಮಯಮಾಗಿಯುಂ ಅಂತರಿಕ್ಷಮೆಲ್ಲಂ ಧ್ವಜಮಯಮಾಗಿಯುಂ ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಜಯಜಯನಿನಾದಮಯಮಾಗಿಯುಂ, ವಿದ್ಯಾಧರಕುಮಾರರಿಂ ದೇವಲೋಕಮಂ ರಾಜಕುಮಾರರಿಂ ಖೇಚರಲೋಕಮಂ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳಿಂ ವ್ಯಂತರಲೋಕಮಂ ಮಕುಟಬದ್ಧರಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಮಂ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಸಂಘದಿಂ ಸಮವಸರಣಮಂ ಪೋಲ್ತೆಸೆಯೆ ಭಾಸ್ಕರದೇವಂ [ಜಿನಮಹಾಪೂಜೆಯನೆಂಟುದಿವಸಂಬರವಿಮಾರ್ಗದಿಂ ॥ ೨೯೦

ಒಸೆದು ಖಚರೇಶ್ವರಂ ಸಂ
ತಸದಿಂದಂ ಸೋಮದತ್ತಮುನಿಯುಮನಘನಂ ।
ಘಸಮೂಹವಾಯು ವಾತ್ಸ
ಲ್ಯಸಮುದ್ರಂ ವಜ್ರಮುನಿಯುಮಂ ಮುದದಿಂದಂ ॥ ೨೯೧

ಬಂದಿಸೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಜಿನಪೂಜೆಯೊಳಾದ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದು ಸಕಲಗುಣಗಣನಿಳಯೆಯುಪೊಹಿಲೆ ಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಪೊಗಬ್ದುದುಂ] [2] ॥ ೨೯೨

---

1 ಮಧ್ಯಮಲೋಕದ (ಗ)

2 ಬುದ್ಧದಾಸಿಯ ಪಕ್ಷದವರ್ಗೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಮಳಲಂ ಪೊಯ್ದಟ್ಟುದಂ ಕೊಂಡರೆಂಬಂತೆಯಾಗೆ ಮೊಗಮೆಲ್ಲಂ ಕರಂಕುವರಿದಂತೆ ಕಗ್ಗಿಯುಂ ಕುಸಿಯುತೆಗೆದ ತಲೆಯಂತೆ ಕುಂದೆಯುಂ ಕೂಳನಡೆಯುದ ಪೈತ್ಯಾಧಿಕನಂತೆ ಉರಿಯೆಯುಂ ತಾಯಿ ಸತ್ತ ಮಗುವಿನಂತೆ ಮಬ್ಬಾಗಿಯುಂ ಜಿನಪೂಜೆಯನೆಂಟುದಿವಸಂಬರಂ ಪೊಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯುಂ ತಾನುಂ ವಂದಿಸಿ ಸ್ವಸ್ನೇಹದಿಂ ಪೇಳ್ದಿಜೆಯೊಳ್ ಜಿನಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸೋಮದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರುಮಂ ಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನುಂ ಮಣಿಮಾಲೆಮಹಾದೇವಿಯುಂ ತಾನುಂ ವಂದಿಸಿ ಸ್ವಸ್ನೇಹದಿಂದೆ ಪೊಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಪೊಗಳ್ದುದುಂ (ಗ)

ನೀರೇಜಾನನೆ ವಜ್ರಕು
ಮಾರಮುನೀಶ್ವರನ ಸಾರೆ ಖಚರೇಶ್ವರನಂ ।
ಸಾರಮಿದೆನಿಸುವ ಸೂರ್ಯಾ
ಕಾರಜಿನಸ್ತೂಪೆಯಂ ಸವಿಸ್ತರದಿಂದಂ ॥ —೨೩೩

ಬೇಡುವುದುಮೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯ ಮಾತನೆರಡುಗೇಳದೆ ವಜ್ರಮಯಮಪ್ಪ ಜಿನಪ್ರತಿಮಾವಳಿಗಳಿಂ ತುಱುಗಿದ ಸ್ತೂಪೆಯಂ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರದೊಳಿರಿಸಿ [1] ಮಾನಿಸರ್ ಪುಗಬಾರದಂತದಱ ಸುತ್ತಲುಮೆರಡು ಕೋಶಾಂತರಂ ವಿಗುರ್ವಣೆಯಂ ಮಾಡಿ [2] ಭಾಸ್ಕರದೇವನಮರಾವತೀಪುರಕ್ಕೆ ಮಗುಳ್ದು ಪೋದನಿತ್ತಲೋಹಿಲೆಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಸೋಮದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರುಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನುಮಂ ವಂದಿಸಿ ಪೂಣ್ಕೆಯುಮಂ ನೆಱಪಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಪೋದಳಿನ್ನುಮಾಭಾಸ್ಕರದೇವನಿರಿಸಿ ಪೋದ ಸ್ತೂಪೆಯಂ ದೇವರ್ [3] ಅಷ್ಟಮಿ ಚತುರ್ದಶಿಗಳೊಳ್] ದೇವರ್ದುಂದುಭಿಮೆಂಸು ಬಂದು ಪೂಜಿಸುವರದುಕಾರಣದಿಂ ॥ —೨೩೪

ನುತವಾತ್ಸಲ್ಯಮೆ ಭವ್ಯ
ಪ್ರತತಿಗೆ ಗುಣರತ್ನನಿಚಯಮುಮಂ ಮಡಗಿರಲು ।
ನ್ನತಮಪ್ಪ ಮಂದಿರಂ ಶಾ
ಶ್ವತಸುಖಮಂ ಕುಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಧರೆಯೊಳ್ [4] ॥ —೨೩೫

ಎಂದು [ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್] ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಥೆಯಂ [ಪೇಳೆ] ಕೇಳ್ದು ॥ —೨೩೬

ಗುಣದುಗ್ಧಾಂಭೋಧಿ ಪಾಪಾಚಲರಿಪು ಮದನೇಭೇಂದ್ರಕಂಠೀರವಂ ದುರ್ಗುಣದೂರಂ ವಾಗ್ವಧೂವಲ್ಲಭನುದಿತಯಶಂ ನಿರ್ಮಳಂ ಮರ್ತ್ಯ

ಲೋಕಾ

---

1 ದಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರದ ತೆಂಕಣದೆಸೆಯ ಬೆಟ್ಟದೊಳು ನಿಲಿಸಿ (ಗ)

2 ಅಗಿಲಂ ಮಾಡಿ (ಗ)   3 ವಿದ್ಯಾಧರರ್ (ಗ)

3 ದೇವರಾಜಮಹೀಜಂ (ಗ)

ಗ್ರಣಿ ತನ್ನೊಳ್ ನಾಡೆಯುಂ ಸಂತಸದಿನೊಸೆದನೋರಂತೆ ತ್ರೈವಿದ್ಯ ಚೂಡಾ
ಮಣಿಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ [1] ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ||

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಗಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರ
ನುತಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ಮಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧ ರ್ಮಾ ಮೃ ತ ದೊ ಳ್
ದರ್ಶನಸಪ್ತಮಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ.

---

1 ಉದಿತಯಶೋವಾರ್ಧಿಶಶ್ಚಂಗ್ರನುದ್ಯ । ದ್ಗುಣವಿತ್ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವವಿರ ಮಲಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂವಿಶಿಷ್ಟಾ । ಗ್ರಣಿ ಪೆರ್ಚಂ ತಾಳ್ದಿ ನಿಂದಂ ಸುಕವಿ ಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ (ಗ)

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವಾತ್ಸಲ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿ
ಶ್ರೀವನಿತೆಯುನೊಲಿಸುವೌಷಧಂ ನಿಶ್ಚಯಮೆಂ ।
ದಾವೆಗಮಾವಿಭು ಮನದೊಳ್
ಭಾವಿಸಿದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧

[ಮಗಧಾವನೀಶ್ವರಂ ಮ
ತ್ತಗಣಿತಗುಣಗಣರನಮಳರಂ ಗೌತಮರಂ ।
ಜಗತೀಪೂಜಿತಪದರಂ
ನಗೇಂದ್ರಧೈರ್ಯರನನಂಗಮದಸಂಹರರಂ ॥ ೨

ಅಮೃತಶ್ರೀಯು ಕ್ರೀಡಾವನಮೆನಿಸುವ ಪ್ರಭಾವನೆಯು ಕಥೆಯು ನೆನಗೆ ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ನಮ್ರಮಸ್ತಕನಾಗಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದರ್:—] [1] ಮೂಗಿಲ್ಲದ ಮೂಕೊಱೆಯುನೆಂತು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಕುರುಡನೆಂತು [ಕಿವಿ ಕೆಟ್ಟ ಕಿವುಡನೆಂತು] ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಮೋಟನೆಂತು ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಪೆಳವನೆಂತು ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕಂ ರಾಜಸಭೆಗಂ ಬಸೆಗೆಗಂ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಂ ಒಳ್ಪಿಂಗಂ ಸಲ್ಲನಂತೆ ದರ್ಶನದೊಳಂ ದರ್ಶನದೆಂಟಂಗದೊಳಂ ಹೀನನಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದವಿಯುಮಂ ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿಯುಮಂ ಮಹರ್ಧಿಕಪದವಿಯುಮಂ [2] ಪಡೆವ ಪಡೆಪಂ ಕಿಡಿಸದೆ, ನವನಿಧಿಯುಳ್ಳನಂತೆ ನವಗ್ರಹಬಲಮಂ ಪೆತ್ತನಂತೆ ದರ್ಶನಂ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡೊಂಬತ್ತು ಗುಣಂಗಳೊಳ್ ನೆಱೆದು ಶುಭದ ತುತ್ತತುದಿಯುನೆಯ್ದಿ ಕಳಸವಿಟ್ಟ ಬೆಸದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣಾಂಗಮುಳ್ಳನಂತೆ ತೀವಿದ ಕೆಱೆಯಂತೆ ಪಗವಕ್ಕೆ [3] ಬಂದ

---

[1] ಅಂತು ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಥೆಯನಱಿದು ಮುಂದಣ ಪ್ರಭಾವನೆಯು ಕಥೆಯು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಿಂತೆಂದರ್. ತಲೆಯಿಲ್ಲದೊಡಲಂತೆ (ಗ)

[2] ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯುಂ (ಗ) [3] ಹಗಹಕ್ಕೆ (ಗ)

ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಗಂಡುಗೂಸುವೆತ್ತ ಸಜ್ಜನದಂತೆ ಪೊಂಬಡೆದ [1] ಸೂಳೆಯಂತೆ ಸೇವೆಗಾದುವ್ರೊಕ್ಕ ಬಂದಿಗಾಱನಂತೆ ಒಲ್ಲಿದಂ ಕೈಕೊಂಡ ಸತಿಯಂತೆ ಲಂಚವ್ರೊಕ್ಕಿರ್ದ ಪ್ರಧಾನನಂತೆ ಪಗೆ ನಿರ್ಮೂಲವಾದ ಪಂದೆಯಂತೆ ಚಿತ್ತದೊಳಾನಂದಂಬೆರಸಿರ್ಪುದು ॥ ೩

ಮುನಿಯೆನಲುವೇಡ ಶ್ರಾವಕ
ನೆನವೇಡ ಮನೋಜ್ಞಯಂ ಪ್ರಭಾವನೆಯುಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಮಾಡವೇಱ್ಪುದಲ್ಲದೊ
ಡನಂತಸುಖನಿಳಯನಾಗಲಾಱಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ॥ ೪

ಆನ್ನಾ ಪ್ರಭಾವನೆಯ ಮಹಿಮೆಯೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥ ೫

[ವಿದಿತಂ ಕುರುಜಾಂಗಣವೆಂ
ಬುದು ವಿಷಯಂ ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ಕಡುಚೆಲ್ವಿಂ ।
ದೊದವಿರ್ದುದು ತದ್ಧರಣೀ
ಸುದತಿಯ ಮುಖಮುಕುರಮೆನಿಪ್ಪುದತಿಶಯದಿಂದಂ ॥ ೬

ಹಸ್ತಿನಾಪುರಮೆಂಬ ಪೊೞಲದನಾಳ್ವಂ] [2] ಮಹಾಪದ್ಮನೆಂಬ ಮಾಂಡಳಿಕನಾತನರಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ [ಪ್ರಿಯತನೂಜರ್] ಪದ್ಮನುಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನುಮೆಂಬ [ವರ್ ॥ ೭

ಸ್ಮರನಿಭರ್ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಸನ್ನಿಭಭೋಗಿಗಳ್ ಜಿನಪಾದಪಂ
ಕರುಹಭೃಂಗರುದಾತ್ತಕೀರ್ತಿಗಳುಗ್ರವೈರಿಬಲೇಭಕುಂ
ಜರವಿರೋಧಿಗಳುನ್ನತರ್ ದೃಢಚಿತ್ತರದ್ರಿನಿಭಕ್ಷಮರ್
ಪರಿಣತರ್ ವರಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳೊಳ್ ನೃಪಾಲನಸೂಕ್ಷ್ಮಮರ್ ॥ ೮

---

1 ಪೋಹಿಗೆ ಬಂದ (ಕ. ಖ.)

2 ಕುರುಜಾಂಗಣವಿಷಯದೊಳು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ (ಗ)

ಎನಿಸಿ ಪೆಂಪುವೆತ್ತ ಕುಮಾರರ ಗಾಡಿಯುಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಪರಮಾಂಡಳಿಕರುಮಂ ಪ್ರತಾಪಪರರುಮನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತುಂ ಚರಿತ ಪುರಾಣಂಗಳುಮಂ ರಸಗೀತಮುಮನಾಲಿಸುತ್ತುಂ ಪರನೃಪರುಮಂ ಕುದೃಷ್ಟಿಗಳುಮಂ ಸೋಲಿಸುತ್ತುಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮುಮಂ ಭವ್ಯರುಮಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತುಂ ॥ ೯

ಸಕಲಗುಣೋಪೇತಂ ಭಾ
ವಕತಿಲಕಂ ಜಿನಮತಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಂ ಧಾತ್ರೀ ।
ಶಕದಂಬನಮ್ರಚರಣಂ
ಪ್ರಕಟಯಶಂ ಭೂರಿಭೂತಳಪ್ರಸ್ತುತ್ಯಂ ॥ ೧೦

ಮಹಾಪದ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮನೋಹರನಾಗಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪನಂ, ಶ್ರುತಸಾಗರರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರಯ್ನೂರ್ವರ್ಮುನಿಗಳ್ವೆರಸು ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆವಂದು ಬಹಿರುದ್ಯಾನವನದೊಳಗಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಮುನಿಮುಖ್ಯರ ಬರವಂ ಭೋಂ
ಕನೆ ಕಂಡು ಮಹಾನುರಾಗದಿಂದಂ ರಾಜ್ಯಂ ।
ತನಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡ ತೆಱದಿಂ
ಮನದೊಳ್ ಕಡುವೊಂಗಿ ಋಷಿನಿವೇದಕನಾಗಳ್ ॥ ೧೨

ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರಕರ ನಡುವೆ ತಾರಾಗಣದ ನಡುವೆ ಚಂದ್ರನಂತಿರ್ದ ಮಹಾಪದ್ಮಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ॥ ೧೩

ಎರ್ದುಸಂಗಾಭಿಮುಖಮಾ
ಗಿರ್ದು ಕರಾಂಬುರುಹಯುಗಳಮಂ ಮುಗಿದು ಕರಂ ।
ಪೊರ್ದದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ದೂರದೊ
ಳಿರ್ದವಧಾರಿಸುವುದೇಕಚಿತ್ತದಿನಿತ್ತಲ್ ॥ ೧೪

ದ್ವಾದಶತಪಂಗಳುಂ ಕರ
ಮಾದರದಿಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ನಮ್ರ್ಮಯ ಪುಂಕ ।
ತ್ಯಾದರದಿಂ ಬಂದುವು ಪು
ಣ್ಯೋದಯದಿಂದೆನಿಸಿ ನೆಗಳ್ದಿ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರ್ ॥ ೧೫

ಶ್ರುತಸಾಗರರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರೈನೂರ್ವರ್ ಮುನಿವರರ್ವೆರಸು ಬಂದಿರ್ದಪರೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಮಹಾಪದ್ಮಮಹೀವಲ್ಲಭನುಂ ಕರಮೊಸೆದು ಋಷಿನಿವೇದಕಂಗಂಗಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು ಋಷಿಯರಿರ್ದೆಡೆಗೇಳಡಿಯಂ ನಡೆದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟಾನಂದಭೇರಿಯುಂ ಪೊಯ್ಸುವುದುಂ ತದ್ಭೇರಿನಾದಮಂ ಕೇಳ್ದು ॥ ೧೬

ಶ್ರಾವಕರುಂ ಸಮಸ್ತಪರಿವಾರಮುಮುತ್ಸವದಿಂ ನರೇಂದ್ರರುಂ
ತಾವಿರದರ್ತಿಯಿಂ ನೆರೆದು ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ನೃಪಮಂದಿರಕ್ಕೆ ನಾ
ನಾವಿಧದರ್ಚನೋಪಕರಣಂಬೆರಸುನ್ನತಿಯಿಂದೆ ಬಂದು ಸ
ದ್ಭಾವದಿನಿರ್ದರಂಬುಧಿರವಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿರೆ ತೂರ್ಯನಿಸ್ವನಂ ॥ ೧೭

ಅರಮನೆಗೆ ಸಕಲಭವ್ಯೋ
ತ್ಕರಮುಂ ಸಾಮಂತರುಂ ಮಹಾಮತ್ರ್ಯರುಮ ।
ಚ್ಚರಿಯಾಗಿರೆ ಬಂದಿರ್ದರ್
ಸರಾಗದಿಂ ದೇವರವನಿಗವತರಿಸಿದವೋಲ್ ॥ ೧೮

ಅರಮನೆಯ ಮುಂದಿರ್ಪುದುಂ, ಮಹಾಪದ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಂ ಪದ್ಮನುಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನುಂಬೆರಸು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ಹಂಸೆಗಳ್ ಶತಪತ್ರಷಂಡಕ್ಕೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಮುನಿವೃಂದಾರಕನನೆಯ್ದೆವಂದು ಮೇರುಗಿರಿಯಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ವ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ್ಕಳಂತೆ ಮುನಿನಿಕರಮಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಗುಣಾಕರರೆನಿಸುವ ಶ್ರುತಸಾಗರಮುನೀಂದ್ರರ ಪಾದಪದ್ಮಂ

ಗಳನರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಮತ್ತಮುೞಿದ ಮುನಿವರರ್ಗಂ ಗುರುಪರಿವಿಡಿ ಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರ್] [1] ॥೧೯

ಕೊಲೆಯೊಳ್ ಪೊರ್ದದ ನಿರ್ವೃತಿ
ಉಲಸೆಯ ಸೊಬಗೆನಿಪ ಪಾಪಹೇತುಗಳಂ ಪಂ ।
ಬಲಿಸದ ಮಿಥ್ಯಾವಚನ
ಕ್ಕಲಸುವ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಮನಂಬಿಡೆ ಕೇಳ್ದಂ । ೨೦

ಅಂತು [ಧರ್ಮಮಂ] ಕೇಳ್ದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ [ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳಂ ಮನಂಗಿಡೆ ನುಗ್ಗೊತ್ತಲುಂ, ಮೋಹವೃಕ್ಷದ ಬೇರಂ ಕಿತ್ತಾಕಾಶಕೆತ್ತಲುಂ ಕಷಾಯಭಟರಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಲುಂ ಬಗೆದಂದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ] [2] ॥ ೨೧

ನೋಡ ಮಂಜಿನ ನೀರಸಕ್ಕಟ ನಂಬಿ ಬಿತ್ತುವೆನೆಂಬನುಂ
ನಾಡೆಯುಂ ಪಿಡಿದೇಱುವೆಂ ದ್ವಿರದೇಂದ್ರವೈರಿಯನೆಂಬನುಂ
ಕೂಡೆ ಪೆರ್ವೊನಲಿಂ ತರಂಗಳನೊತ್ತಿ ತಾಳ್ದುವೆ [3] ನೆಂಬನುಂ
ಕೇಡಿನೊಳ್ಕಳಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯಮನೊಲ್ವನುಂ ಮರುಳಲ್ಲನೇ [4] ॥ ೨೨

---

1 ಪ್ರಿಯನಂದನರಂತವರ್ಗರಸು ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿರ್ದೊಂದುದಿವಂ ಶ್ರುತ ಸಾಗರರೆಂಬ ಋಷಿಯರಲ್ಲಿ (ಗ)

2 ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಪದ್ಮಂಗೆ ಧರಾಭಾರಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಂಗೆ ಯುವರಾಜಪದವಿಯುಂ ಕೊಡುವುದುಂ ಶ್ರೀಜಿನಚರಣಾಲಂಕಾರ ಶೀರ್ಷನಿಂ ತೆಂದಂ (ಗ)

3 ನೊಡ್ಡಿ ತಾಂಗುವೆ (ಗ)

4 ಧನದ ಪೆರ್ಚಿನೊಳರ್ಕಿ ನಂಟರ ಕೂಟದೊಳ್ ಕಡುಪೊಂಗಿ ಜ
ವ್ವನದ ಕೊರ್ವಿನೊಳುರ್ವಿ ವೈರಿಗೆ ಮುಯ್ಯನಾಂತಳಿಸೌಖ್ಯಮಂ
ಮನದೆಗೊಂಡು ಶರೀರಮಂ ಪಿರಿದಲ್ಲಿಯುಂ ಮಾತಿಗೆಟ್ಟು ಕೆ
ಮ್ಮನೆ ಮಮತ್ವದಿಂ ಮಹೀಶ್ವರಲೀಲೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದಾಡಿದೆಂ ॥ (ಗ)

ಬೂದಿಯಾದ ಪುಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಂಡಿಯಾದ ಎಳನಂತೆ ಬಸಿಱಂ
ಪೊಕ್ಕ ಕೂಸಿನಂತೆ [ರಸಂಬೋದ ಕಬ್ಬಿನಂತೆ ಪೇಡಿಯುಪ್ಪರಸಿನ
ಮಾತಿನಂತೆ ಬೇಸಗೆಯ ಮುಗಿಲಂತೆ ಬಱಗಾಲದ ಬೆಳಸಿನಂತೆ ಮಳೆ
ಗಾಲದ ಬಿಸಿಲಂತೆ ಬಲ್ಲಿದರಲ್ಲದರ ಪೊರ್ಮೆಗೆಯಂತೆ ಮೂರ್ಖರ ನಗೆ
ಮೊಗದಂತೆ ದೂರದ ಬರವಿನಂತೆ ಕೆಟ್ಟೊಕ್ಕಲ ಸಾಲದಂತೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ
ಡೆಯಾದರ್ಥಮುಮಂ, ಸಿಕ್ಕಿದೆರಲೆಯಂತೆ ಪಲ್ಲ ಸಂದಿಯಡಕೆಯಂತೆ][1]
ಬಾಯ ತುತ್ತಿನಂತೆ ಬೇರಿಲ್ಲದ ಮರನಂತೆ ತೊಱೆಯ ತೀರದೂರಿನಂತೆ
ಪಳ್ಳದೊಳಗಣ ಬಳಂಬೆಯಂತೆ ದ್ರೋಹನ ನಿತ್ತರಣೆಯಂತೆ ಕಳ್ಳನ
ಸಿರಿಯಂತೆ ಗಾಳಿಯ ಸೊಡರಂತೆ ಬಡವನ ದರ್ಪದಂತೆ ಸಂಚಲಮಪ್ಪ
ದೇಹಮುಮಂ, ಮುಗಿಲಂತೆ[ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪಿನಂತೆ]ನೀರ ರೇಖೆಯಂತೆ[2]
ಪೊರೆದಂಕದಾಳನಂತೆ ಪತ್ತಿಸಿ ನೋೞ್ಪ ಸೂಳೆಯಂತೆ ಕಾವ ಕೋೞ
ಯೊಡೆಯನಂತೆ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬೂತಿನಂತೆ ಕೂರ್ಪ್ವೋೞ್ಪ ಬಾರಿಕ
ನಂತೆ ದಂಡುವೇೞ್ವರಸಿನಂತೆ ತೂಗಿ ಬಿಡುವ ನಾಯಕನಂತೆ ಕಲಹಂ
ಮೋೞ್ಪ ಕೊಂಡೆಯನಂತೆ ಲೇಸಲ್ಲದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಪಾಯಿಸಿ ನೋಯಿಸು
ವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳುಮಂ, ಮದ್ದುಕಣಿಕೆಯಂತೆ ಪಿತ್ತದಂತೆ ನಾಯ
ಪಾಲಂತೆ ಮತಿಗಿಡಿಸುವ ಪೆಂಡಿರುಮಂ, ಕಾಪಿನಾಳಂತೆ ಬೇಲಿಯಂತೆ
ಪೊಳೆಯಿಲ್ಲದ ತೊಱೆಯಂತೆ ಬಬ್ಬಂಟನಾಣೆಯಂತೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಲಲೀಯ
ದತ್ತಂಬರ್ಮ ತಾಯ್ತಂದೆಯುಮಂ, ತೊಱೆಯೊಳ್ ಪೋಪರಂ ಬೆಟ್ಟೇಱ

[1] ಹಿಪ್ಪೆಯಾದ ತಂಬುಲದಂತೆ ಧಾನ್ಯಂ ಪೋದ ಕಳಗಾಡಿನಂತೆ ಜೀವಂ ಪೋದೊಡಲಿನಂತೆ ಪಾಳು ಮನೆಯಂತೆ ಪಾಲ್ಬತ್ತಿದಾಕಳಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಸತಿಯಂತೆ ಕಡೆಯೊಳ್ ಸಿಪ್ಪಲಮಪ್ಪ ರಾಜ್ಯಮುಮಂ ತಱಗೆಲೆಯ ಪೊರದಂತೆ ತುದಿಗೋದ ಪಣ್ಣನಂತೆ ಲೋಭಿಯುಪ್ಪರಸಿನ ಮಾತಿನಂತೆ ಬೇಸಗೆಯ ಮುಗಿಲಂತೆ ಬಱಗಾಲದ ಬೆಳಸಿನಂತೆ (ಗ)

[2] ದೂಳಿಯ ಪಚ್ಚೆಯಂತೆ ಬಯಲ ಕಾಳಗದಂತೆ ಮಯ್ನೀರ ಹರಿಹರಂತೆ ತ್ರಿಬಿದೆಲೆಯ ನುಣ್ಪಿನಂತೆ ಪೊಸಮಾವಿನ ಕಂಪಿನಂತೆ ಬೂದಿಯ ಬೊಟ್ಟಿನಂತೆ ಮಾಗೆಯ ಪೊತ್ತಿನಂತೆ ತೋಱಿ ಪಾೞುಮಾಯುಷ್ಯಮಂ ಪಾದರಸದ ಕಾಂಟಣೆಯಂತೆ ಮಿಂಚಿನ ಪೊಳ್ಪಡಿಯಂತೆ (ಗ)

ಬೀೞ್ವರಂ ಪೆಟ್ಟುಮೆಳಸಿಕೊಳ್ವರಂ ಕುತ್ತದೊಳ್ ಪೊರಳ್ವರಂ ಬೇಗೆಯೊಳ್ ನರಳ್ವರಂ ಬಯಲೊಳ್ ಕಾದುವರಂ ಕಳದೊಳೞಿವರಂ ಕಿರ್ಚಿನೊಳ್ ಬೆಯ್ವರಂ ಸೋಲ್ತೋಡುವರಂ [ಗಾಳದೊಳ್ಸಿಲುವರಂ] ನೆರೆದು ನೋಡುವರಂತೆ ನೋಪುಂ ಸಾವುಮಡಸಿದಾಗಳ್ ನೆರೆದು ಗುಱುಗುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತಿರ್ಪ ನಂಟರುಮಂ, ಸೂಜಿಗೊಂಡ ಪುಣ್ಣಿನಂತೆ ಕಣ್ಣ ಶೂಲೆಯಂತೆ ನಾಲಗೆಯ ಪುಗುಳಂತೆ ಮೂಗಿನ ರಸಿಗೆಯಂತೆ ಶೂಲೆಯಂತೆ ಕೆಮ್ಮಿನಂತೆ ತೇಳ ವಿಷದಂತೆ ನಂಜಾಡಿವಂಬಿನಂತೆ ಬಸಿಱೊಳಿರ್ದಲಗಿನಂತೆ ಮಮ್ಮಲಮೞುಗಿಸುವ ಮಕ್ಕಳುಮಂ, ಸುತ್ತಿಯೊಳ್ ಬಿರ್ದ ಪಱುಗೋಲಂತೆ ಬೆಟ್ಟಂ ತಾಗಿದ ಪೊನಲಂತೆ ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರದಂತೆ ಮಕ್ಕಳಟ್ಟ ಬವರಿಯಂತೆ [1] ಅಱಟಣದ ಮೊಗಪೆಯಂತೆ ಕಡೆವ ಕಡೆಗೋಲಂತೆ ಮಸೆವ ಸಾಣೆಯಂತೆ ಪೃಹಾಳಿಯ ಕುದುರೆಯಂತೆ ಮಾಣದೆ ತಿರುಗುವ ಬಾೞುಮಂ, ನಂಬಿ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರ್ದನಪ್ಪೊಡೆ, ನೆರೆಮನೆಯ ಕಿರ್ಚುಮಂ ಪತ್ತಿದ ಪಗೆಯುಮಂ ಬರ್ಪ ಪುಲಿಯುಮಂ ತಿಂಬ ನಾಯುಮಂ ಕೊಲ್ವಾನೆಯುಮಂ ಮುನಿವರಸನುಮಂ ಬಡಿವ ಕಳ್ಳನುಮಂ [ಸಿದ್ರಿಸುವ ಬಂಟನುಮಂ] ಪೆಱಗ ಕೂರ್ಪ ಸ್ತ್ರೀಯುಮಂ ಪೊಂಗಳಪುವ ಮಗನುಮನಳಪುವಂತಕ್ಕುಮೆಂದು ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು [ಮನದೊಳ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಪದ್ಮನುಮಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನುಮಂ ಪರಿವಾರಮುಮಂ ಪ್ರಧಾನರುಮಂ ಬರಿಸಿ ಮಹೀನಾಥನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೭೩

ಸನ್ನುತಧರ್ಮದ ಫಲದಿಂ
ದಿನ್ನೆವರಂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ ನೆರೆದೆಂ ಮ ।
ತ್ತಿನ್ನಳಪಿಂ ನಿಲ್ವೊಡೆ ಬಿ
ನ್ನಣಮೇಂ ಬಿತ್ತನುಂಡ ತೆಱನಂತಕ್ಕುಂ ॥ ೭೪

ಬಿತ್ತಿಂಗಂ ಬೆಳೆದೊಕ್ಕಲ್
ಬಿತ್ತಂ ಮುಂದಣ್ಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತಿರೆ ಮುನ್ನಿನ ।

1 ಹರಿಯಟ್ಟಯನೂಲಿನಂತೆ (ಗ)

ಸತ್ತಪದ ಫಲವಮನುಣುತುಂ
ಮತ್ತೀಳಸಿ ಬಿಡದೆ ಮಾಡವೇೞ್ಪುದು ತಪಮಂ ॥ ೨೫

ಅದುಕಾರಣದಿನಿನ್ನವರೆಗಂ ಪರತ್ರಿಯಂ ಕಿಡಿಸಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಪಸುಖಮಂ ಮಹಾಸುಖಮೆಂದು ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟನೀಗಳ್ ಶಾಶ್ವತಸುಖಮಂ ಮಾೞ್ಪ ಜಿನರೂಪಮಂ ತಾಳ್ದುವೆ ಪುಣ್ಯಮಿಂದು ಸಮನಿಸಿತೆಂದು ತನ್ನ ಮನದ ಕಜ್ಜಮನಱಿಯೆ ಪೇೞ್ದು ಪದ್ಮಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಧರಾಭಾರಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ಯುವರಾಜಪದವಿಯುಂ ಕುಡುವುದುಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ ॥] ೨೬

ಒಪ್ಪುವ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ಲೇ
ಸಪ್ಪೊಡೆ ನೀನೇಕೆ ದೇವ ಬಿಡುವೈ ಕೇಳಂ ।
ತಪ್ಪ ನುಡಿ ಬೇಡ ನೃಪನೀ
ನಪ್ಪುದನಾನಪ್ಪೆನಱುಸುಖಂಗಳ್ಗೆಱಗೆಂ ॥ ೨೭

[ತನು ಲೇಸಪ್ಪೊಡೆ ದೇವರೇಕೆ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವರಿಂತೀ ಸುಹೃಜ್ಜನಮಂ ಕಾಂತೆಯರಂ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ಶ್ರೀಯುಂ ಗಜಾನೀಕಮಂ।
ಧನಮಂ ಧಾತ್ರಿಯುನೊಲ್ಲದೋಸರಿಸಿ ಪೇೞಾಂ ಗಾಂಪನೇಂ ಪುಟ್ಟನೇಂ
ನಿನಗಾಂ ಬೇಳನೆನಲ್ಲನೀನುಡಿಗಳಂ ಮಾತಾಡವೇಡೆನ್ನೊಳಂ ॥ ೨೮

ಅರಸರೊೞಗಂ ಲೇಸು ಕಾಳಗಂ ಬಟ್ಟತೆಂಬಂತೆ ಸಂಚಲಚಿತ್ತಂಗಂ ದೂರದರ್ಶಿಯಲ್ಲದಂಗಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಿಶ್ರಿತಂಗಂ ಸಂಸಾರದೊಳಾದ ಸುಖಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸುಖಮಾಗಿ ತೋಱುಗುಂ ಬೞಿಕ್ಕಾದ ನರಕದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಬಾರದದಱಿಂ ದೇವರ್ಗೆಂದೊಡಮೆನಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆಳ್ಳನಿತಪ್ಪೊಡಂ ಮೋಹವಿಲ್ಲೆಂದು ಪಲವಂ ನುಡಿಯುದೊಂದನೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಮಾಗೆ ನುಡಿದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ ಮಹಾಪದ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಮಗನ ಮಾತಿಂಗೆ ಬೆಱಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೯

ಸಂದ ತಿರಿಕಂಗೆ ತೊವೆತು
ಪ್ಪಂ ದೊರೆಕೊಳಲುಣ್ಮೆ ನಲಿವ ತೆಱದಿಂ ಸೌಖ್ಯ ।

ಕ್ಕಂದುಂ ಬಾರದೆ ರೌರವ
ದಿಂದಂ ಬಂದಂಗೆ ಮೋಹಮುಕ್ಕುಂ ಸಿರಿಯೊಳ್ ॥ ೩೦

ಶರಧಿಪರೀವೃತಧಾತ್ರೀ
ಭರಮಂ ತಾಳ್ದಂತೆ ಪೆಳವು ಸಮನಿಸೆ ಪೆರ್ಚುಗಂ ।
ಪಿರಿದಾಗದಂತೆ ಸುಖಮಂ
ಸುರಲೋಕದೊಳುಂಡು ಬಂದವಂಗಿದು ಪಿರಿದೇ ॥ ೩೧

ಅದು ಕಾರಣದಿಂದೀತನಪ್ಪೊಡೆ ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯನಲ್ಲೆಂದು ಪೆರ್ಚಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ಬಿಟ್ಟುಮೊತ್ತಮೆಂ ಕಲ್ಲಭಾರವನೀಡಾಡುವಂತೀಡಾಡಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸುಖಮಂ ಪಗೆಯಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ಕಂಡು ಮಹಾಶ್ರೀಯಂ ಕೊಳದ ಪುಲ್ಲ ಕಡ್ಡಿಯಂ ತೊರೆವಂತೆ ತೊರೆದು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿವೆರಸು ಶ್ರುತಸಾಗರಮುನೀಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀ ಕಂಠಾಭರಣಮೆನಿಪ ಪರಮಾಗಮಮನೋದಿ ಪಲಕಾಲಂ ಗುರುಪಾದಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದು ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಬೇರೆವೇರೆ ಪೋಗಿ ಘೋರವೀರತಪದೊಳ್ ನೆಗೞುತ್ತುಮಿರ್ದು ಮಹಾಪದ್ಮಮುನಿನಾಥಂ ಅಷ್ಟಾಪದಗಿರಿಯೊಳ್ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೆಯ್ದು ಸುಗತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿದಂ; ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಮುನೀಶ್ವರನುಂ ತಪಶ್ಶ್ರೀವಧೂಪ್ರಿಯನಾಗಿರ್ದನಿತ್ತಲ್ ॥।[1] ೩೨

ಧರೆಯಂ ಜೇಯನೆ ಮಾಡುತುಂ ವಿಬುಧರಂ ಶಿಷ್ಟೇಷ್ಟರಂ ಮನ್ನಿಸು
ತ್ತರಿಭೂಪಾಲರ ದರ್ಪಮಂ ಕಿಡಿಸುತುಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಪಾಲಿಸು
ತ್ತುರುಭೂಚಕ್ರಮನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ನಡೆಸುತುಂ ಸದ್ರಾಜನೀತಿತ್ವದೊಳ್
ದೊರೆಯಿಲ್ಲೀತನೊಳೆಂಬಿನಂ ಪದುಮಭೂನಾರೀಶನಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥ ೩೩

---

1 ಎಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಯುವರಾಜಪದವಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ತಂದೆಯೊಡನೆ ಶ್ರುತಸಾಗರಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪರಮಾಗಮಮನೋದಿ ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂದೇಕವಿಹಾರಿಗಳಾಗಿ ಪೋದಲ್ಲಿ ಮುನಿನಾಥನಷ್ಟಾಪದಪರ್ವತದೊಳ್ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೆಯ್ದಂ. ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಮುನಿ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಮಿರ್ದನಿತ್ತಲ್ ॥ (ಗ)

ಅನ್ನೆಗವಿತ್ತಲವೆಂತಿವಿಷಯದುಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬ ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜನೆಂಬರಸನಾತನ ಮಂತ್ರಿ ಬಲಿಯೆಂಬನಂತಾಬಲಿಯೊತವೃಟ್ಟದರುಂ ಶುಕ್ರನುಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದನುಮೆಂಬರತಿಪ್ರವೀಣರ್ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣರವರೊಳ್ ಕೂಡಿ ಬಲಿ ಸುಖಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥ ೩೪

[ಪರಮತಪೋನಿಲಯರ್ ದು
ರ್ಧರಚರಿತರ್ ಕಾಲಜಲಧಿಬಡವಾನಳರು ।
ವರ್ರೆಪೂಜ್ಯರ್ ಸಕಳಾಗಮ
ಪರಿಣತರಮಳರ್ ಸಮಸ್ತಮುನಿಗಣಮೆಂದ್ಯರ್ ॥] ೩೫

ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಯ್ನೂರ್ವರ್ ಮುನೀಶ್ವರರ್ವೆರಸು [ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಮುಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ವಂದು ಪೊಱವೊಳಲೊಳಿರ್ಪುದುಂ ಪೊಳಲೊಳಗಣ ಶ್ರಾವಕರೆಲ್ಲಂ ॥ ೩೬

ಪೆರ್ಚಿಯಮುತ್ಸವಂಬೆರಸು ಭೂವಳಯಂ ತಮಗಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂ
ದರ್ಚನೆಗೊಂಡು ದಿವ್ಯಮುನಿವಾಗ್ಯುರಿಯಿಂದಘಮೆಂಬ ಪಂಕಮಂ
ಕರ್ಚುವೆನೆಂಬವೋಲ್ನಡೆದು ತನ್ಮುನಿಪಾದಪಯೋಜಮಂ ಸಮಂ
ತರ್ಚಿಸಲೆಂದು ಪೋಪ ಜನದೊಂದುಲಿಪಂ ಜಯವರ್ಮಭೂಭುಜಂ॥ ೩೭

ಕೇಳ್ದು ಮಾಡದಮೇಲಿರ್ದು ದಿಶಾವಲೋಕನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿಾನೆರೆದ ನೆರವಿನಾನಾವಿಧಾರ್ಚನೆವೆರಸಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪ್ಪರೆಂದು.. ಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಋಷಿನಿವೇದಕನುಂ ಬಂದು ಮಹೀವಲ್ಲಭಂಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ದೇವ ನಮ್ಮ ಪುರಕ್ಕಿಂದು ಶ್ರುತವಾರಾಶಿಗಳುಂ ಪರಮಾವಧಿಲೋಚನರುಂ ಚಾರಿತ್ರಮಯರುಮಪ್ಪ ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಯ್ನೂರ್ವರ್ ಮುನೀಶ್ವರರ್ ವೆರಸು ಬಂದಿರ್ದಪರೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ನರೇಂದ್ರನವರಿರ್ದ, ದೆಸೆಗೇಳಡಿಯುಂ ನಡೆದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಋಷಿನಿವೇದಕಂಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಬಲಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ॥ ೩೮

ಮನದೊಳನಿತೊಳವು ಸಂಶಯ
ಮನಿತುಮನೋರಂತೆ ದಿವ್ಯಮುನಿಪುಂಗವನೊಳ್ ।
ಮನಸಿಜಹರನೊಳ್ ತ್ರಿಭುವನ
ವಿನಮಿತನೊಳ್ ಕೇಳ್ವುದೆಂಬುದುಂ ಬಲಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೩೯

ಜೀವವನೇಕಕರ್ಮಮನುಪಾರ್ಜಿಸಿ ಮಾಣದೆ ತತ್ಫಲಂಗಳಂ
ಜೀವನೆ ಮತ್ತಮನ್ಯಭವದೊಳ್ ಗಡ ತಾನಿರದುಣ್ಬನೆಂಬುದುಂ
ಭೂವರ ನಂಬಿ ಬೀಳನಿಸಬೇಡ ಪರತ್ರಯನಾರು ಕಂಡರೆ
.... ಲೆ ಪೇಳ್ವಡೆ ಸತ್ತರನಾರು ಕಂಡವರ್ ॥ ೪೦

ಬಱುವೆಳಿಯರ ಮಾತಂ ಕೇ
ಳ್ದಱಿಯದೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಜೀವಮುಂ ಗತಿಯುಂ ಕೇ ।
ಳಱನುಂ ತಾವೊಳವೆಂಬೀ
ತೆಱವಱಿತನವೇಕೆ ನಿನಗೆ ಭುವನಾಧಿಪತೀ ॥ ೪೧

ಅದಱಿಂ ಜೀವಮುಂಟೆಂಬುದಕ್ಕಂ ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮವೊಳವೆಂಬುದಕ್ಕಂ ತತ್ಫಲಮುಂಟೆಂಬುದಕ್ಕಂ ಮಱುಭವದೊಳ್ ತಾವೆ ಮಗುಳ್ದುಂಬರೆಂಬುದಕ್ಕಂ ಸ್ವರ್ಗನರಕಂಗಳೊಳವೆಂಬುದಕ್ಕಂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾರಿದೆಲ್ಲಂ ಗಾಳಿಯುಂ ಗಂಟಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಯಾವ್ಯವಹಾರಮಿದನರಸ ನೀಂ ಕೆಮ್ಮನೆ ನಂಬಿ ಮರುಳಾಗಿ ತಪದಿಂದೊಡಲಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಪರತ್ರಯುಂಟೆಂದು ತವಿಸುವ ಕಟ್ಟೆಗ್ಗರಪ್ಪ ಋಷಿಯರ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ರಾಜ್ಯದೊಳಾದ ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿಕೊಳವೇಡೆಂಬುದುಮರಸನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೪೨

ಒಯ್ಯನೆ ದಿನಕರನುದಯಂ
ಗೆಯ್ಯದ ಮುನ್ನೊಪ್ಪುಗುಂ ನಿಶಾಕರಬಿಂಬಂ ।
ರಯ್ಯಮೆನೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಂ
ಗೆಯ್ಯೆ ಬಱಿಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಬೆಳಗಲಾರ್ಪನೆ ಚಂದ್ರಂ ॥ ೪೩

ಅಂತು ಕುವಾದಿಯೆನಿಪ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪತಿಧೂರ್ತರ್ ಮಹಾವಾದಿಗಳಲ್ಲದನ್ನೆವರಮುಕ್ಕಿ ಸೊಕ್ಕಿ ತೇಜಮಂ ಪಾಟಿಸುವರಲ್ಲದೆ ಮಹಾವಾದಿಗಳಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಕುಂದಿಕುಸಿದೊಳಸೋರ್ದು ಕೇದಗೆಯೇಱಿದ ಕೋಡಗನಂತೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಮಿಡುಕದಿರ್ಪರದಲ್ಲದೆ ತಲೆಯೆತ್ತರದಱಿಂ ಬಾಯ್ಗೆವಂದಂತೆ ಕೊನೆದುದ್ದವೇಱು ಪಲವನೆನ್ನ ಮುಂದೆ ಗೞಪದುಸಿರದಿರೆಂಬುದುಂ ಬಲಿಯಿಂತೆಂದಂ ॥ ೪೪

ವಸುಧೇಶ್ವರ ನೀನವಧಾ
ರಿಸು ವ್ರೋದಿನೊಳನಗೆ ನಿನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಋಷಿಯರ್ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ತಲೆಯುಂ ಸಂ
ಕಿಸದೆತ್ತಿರದಿರ್ದೊಡವರೆ ದೇವರ್ ಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೪೫

ಎಂಬುದುಂ ಸರಸನವನನಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸದೀತನ ವಿದ್ಯಾಗರ್ವಮಂ ಕಿಡಿಸಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಗೊಂಡು ಸಮಸ್ತನೃಪಕುಮಾರರುಮಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಂಬೆರಸು ಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂದಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆವಂದು ಮೂಱುಸೂೞ್ ಬಲಗೊಂಡು ಮುನಿವೃಂದಾರಕರ ಚರಣಯುಗಳಮಂ ಬಹುವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಋಷಿಯರುಮಂ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮೋಕ್ಷದ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯೆನಿಪ ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದಂತೆಂದಂ॥ ೪೬

ಮೊಱೆಯಿಲ್ಲಘಮಿಲ್ಲೊಳ್ಪಿ
ಲ್ಲಱನಿಲ್ಲ ಪರತ್ರೆಯಿಲ್ಲ ಜೀವನುಮಿಲ್ಲಂ ।
ದಣಿಯದೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಕುದಿವರ್
ತೆಱವಲಿತನದಿಂದೆ ಬಾಯ್ಗೆವಂದಂತೆ ಕೆಲರ್ ॥ ೪೭

ಇದಕ್ಕೆಮಗೆ ಸಂಶಯಂ ಮನದೊಳಾಂಟು ಜೈನೋಕ್ತಿಯುಂ
ವಿದಗ್ಧಜನವಂದ್ಯ ನೀಂ ತಿಳಿಪು ಮೆನ್ಮನಶ್ಶಂಕೆಯುಂ ।
ಸದಾ ಕಿಡಿಸವೇೞ್ಪುದೆಂದು ನರಪಾಲಕಂ ತಾನುಪಾ
ಯದಿಂದೆ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ......ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮಂ ॥ ೪೮

ಗಂಭೀರವಚನರಚನೆಗ
ಳಂಬುಧಿಯ ನಿನಾದದಂತೆ ಕರಮೊಪ್ಪೆ ಮುನೀಂ |
ದ್ರಂ ಭೂಮಿಪತಿಗೆ ನುಡಿದಂ
ಶುಂಭಜ್ಜೈನಾಗಮೋಕ್ತಿಯಂ ಸಭೆ ಮೆಚ್ಚಲ್ || ೪೯

ಮೊಱೆಯಿಲ್ಲಪ್ಪೊಡೆ ಸತಿಗಾ
ದೆಱಕಂ ಮೇಣ್ ಕೂರ್ಪ ತಂಗಿಗೇಕಾಗದು ಮ |
ತ್ತೞಿಕೆಯ ತಾಯ್ಗೇಕಾಗದು
ಮೊಱೆಯುಂಟಲ್ಲೆಂಬುದಕ್ಕಿದಲ್ಲವೆ ದಿವ್ಯಂ || ೫೦

ಮತ್ತಂ ಭಾವಕರ್ಭಾವಿಸಿ ನೋೞ್ಪೊಂದು ಲೋಕದೊಳಾದ ಪ್ರಸಿದ ಮಪ್ಪುದುಮೆ ಪೇೞ್ಗುಮದಾವುದೆಂದೊಡೆ, ಸೂಳೆಯೊಡನೆನಿತು ಕಾಲಮಿರ್ದೊಡಂ ಮಿಂಡರೆಂಬರಲ್ಲದೆ ಪೆಱತಿಲ್ಲ ; ಕರ್ಮವಶದಿಂ ತಾಯೊಡನಕ್ಕ ತಂದೆಯೊಡನಕ್ಕ ಕರಮುಳಿಪಿಂ ಕೂಡಿದೊಡೆ ಕೊಲೆಗಂ ಕವರ್ತೆಗಂ ಭಾಜನನಪ್ಪನದಱಿಂ ಮೊಱೆಯುಂಟಲ್ಲೆಂಬುದನಿಂಬಾಗಿ ನಂಬುವುದು [1] || ೫೧

ಅಂದಣಮನೇಱಿ ಭೃತ್ಯರ
ಸಂದಣಿಯಿಂ ಬರ್ಪ ಮನುಜರಂ ಕಂಡು ಸದಾ |
ನಂದದಿನೀತನ ಮುನ್ನಿನ
ದೊಂದು ಮಹಾಪುಣ್ಯಫಲಮಿದೆಂಬರ್ ನುಡಿಯಿಂ || ೫೨

ತರುಣಿಯರಿಕ್ಕೆ ಚಾಮರಮನಿರ್ಕೆಲದೊಳ್ ಬರೆ ವಾಜಿಸಿಂಧುರೋ
ತ್ಕರಮಮರೇಂದ್ರಲೀಲೆಯೊಳ್ ಬರ್ಪ ಮಹಾತ್ಮನನೆಯ್ದೆ ಕಂಡವರ್ |

1 ಪರಿಭವಮಾದೊಡಮಾನೀಸಂಭವಮಂ ನೋಡ ಸತ್ತೊಡಂ ಭವಭವದೊಳ್ |
ಕರಮುಱಿದನೀಗಲೆಂಬೀನರವಾಕ್ಯದಿನಮ್ಮನಂಬುನೀಂ ಮಱುಭವಮಂ ||
ಮತ್ತಂ ಪರಿಣತರಪ್ಪರ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಳ್ಪೊಂದು ಜಗದೊಳ್ ಕಲೆವೆರಸಿ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪುವೆರಸಿ ಪುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ಮೋಹದಿಂ ಕನಸುದೋಱಿಬಂದು ಪುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ಕಂಡು ಮಱುಭವಮುಂಟೆಂದು ನಂಬುವುದು. (ಕ)

ಪುರುಡಿಸಲರ್ತಿಯಿಂದಿವರ ಮುನ್ನಿನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಮೀ
ಸಿರಿ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂಬ ಜನದೊಂದುಲಿಯಿಂದಱಿ ಪುಣ್ಯದೊಳ್ಮೆಯಂ॥

ಮತ್ತಂ ರೂಪಿನೊಳ್ ಚೆಲ್ವರಪ್ಪರುಮಂ ಸಿರಿಯೊಳ್ ಪಿರಿಯರಪ್ಪರುಮಂ ವಿಳಾಸಸಮೇತರುಮಂ ಸುಭಗರುಮಂ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತರುಮಂ ನೀರುಜರುಮಂ ದಿವ್ಯಾಹಾರಮನುಣ್ಬರುಮಂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮನುಡುವರುಮಂ ಸುಖಿಗಳುಮಂ ಕಂಡೊಡಿವರ ಮುನ್ನಿನ ದಾನಪೂಜೆಯುತಪದ ಫಲದಿನಾದುವೆಂದು ನುಡಿವ ಲೋಕದ ಜನದುಲಿವಿಂ ಧರ್ಮಮುಂಟೆಂದಱಿವುದು ॥ ೫೪

ಕುರುಡರುಮಂ ಕುಂಟರುಮಂ
ತಿರಿಕರುಮಂ ಕಂಡೊಡಿವರ್ಗೆ ಮುನ್ನಿನ ಪಾಪೋ ।
ತ್ಕರದಿನಿನಿತಾದುದೆಂಬೀ
ನರವಾಕ್ಯದಿನಮ್ಮ ಪಾಪಮುಂಟೆಂದಱಿ ನೀಂ ॥ ೫೫

ಕರಮರಿದಪ್ಪ ಬಾಧೆಗಳನೋವೆನೆ ಕೂಗಿರೆ ಬೆರ್ಚಿ ಕಂಪಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡದೊಯ್ಯನೆ ಕೊಲ್ವರನೆಯ್ದೆ ಕಂಡೊಡೋ ।
ಸರಿಸದೆ ಕಷ್ಟನೀಖಳನ ಮುನ್ನಿನ ಸಂಚಿತಪಾಪಮೆಂದು ಕೊ
ಕ್ಕರಿಸುವ ಲೋಕದೊಂದುಲಿಪಿನಿಂದಱಿ ಭೂಪತಿ ಪಾಪದುಣ್ಮೆಯಂ॥ ೫೬

ಮತ್ತಂ ಕೊಳ್ಪಟ್ಟು ಪುಯ್ಯಲಿಡುವರುಮಂ ಕೂಪ್ಪಿಡೆಯದಿರ್ಪರುಮಂ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಮಂ ಕುರೂಪಿಗಳುಮಂ ಪಂದೆಗಳುಮಂ ಕಂಡೊಡಿವರ ಮುನ್ನಿನ ಕರ್ಮದ ಫಲಮೆಂಬರದಱಿಂ ಪಾಪಮುಂಟೆಂಬುದಂ ಜಲಕ್ಕನಱಿವುದು ॥ ೫೭

ಅಳಿಪಂ ಘಾತಕನುಗ್ರನನ್ಯವನಿತಾಸಕ್ತಂ ವೃಥಾಳಾಪಿ ನಿ
ರ್ಮಳನಲ್ಲಂ ಗುಣಹೀನನೂನನದಯಂ ಸತ್ರೊತ್ತಳ್ಕೃತಾಯತ್ತಾಖಳಂ ।
ಘಳಿಲೆಂದೊರ್ಮೆಯೆ ಬೀೞ್ಗುಮುಗ್ರನರಕಾಂಭೋರಾಶಿಯೊಳ್ತಪ್ಪದೆಂ
ದಿಳ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಪೊಲ್ಲರಂ ಸಿತಗರಂ ನಿರ್ಧರ್ಮರಂ ಭೂಪತೀ ॥ ೫೮

ನುಡಿವುದಱಿಂದವೆಗುಣವುಮಂ ಪಾಪವುಮಂ ಪೊಲ್ಲಂಬುದುಮಂ ಅವೆಗುಣಿಗಳುಂ ಸದ್ಧರ್ಮದೂಷಕರುಂ ಪಾಪಿಗಳುಂ ನಿರ್ಧರ್ಮರುಂ ನರಕಕ್ಕಿೞ್ವುದುವುಮಂ ನರಕಮುಂಟೆಂಬುದುಮಂ ಲೇಸಾಗಱಿವುದು ॥೫೯

ಪರಹಿತಂ ಗುಣಿ ನಿರ್ಮಳಂ ಶರನಲ್ಲನುತ್ತಮದಾನಿ ಸ
ತ್ಪುರುಷನುನ್ನತಧಾರ್ಮಿಕಂ ಪ್ರಭು ಸಾಯಲಾಗದು ಸತ್ತೊಡಂ
ಸುರನಿವಾಸಮವೋಘಮೆಕ್ಕುಮವಂಗೆ ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದು ಭೂ
ಧರಜನಂ ಗುಣವಂತರಂ ದಯೆಯುಕ್ತರಂ ಸುಜನರ್ಕಳಂ ॥ ೬೦

ನುಡಿವುದಱಿಂ ಧರ್ಮಮೊಳ್ಳಿತ್ತೆಂಬುದುಮಂ ತದ್ಧರ್ಮಮಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ಮಹಾಪುರುಷರ್ಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಮುಂಟೆಂಬುದುಮಂ ನಂಬುವುದು ॥ ೬೧

ಅವನೀವಲ್ಲಭ ಮುಂಪೇ
ೞ್ದವಱಿಂದಂ ನಂಬು ಜೀವನುಂಟೆಂಬುದನು ।
ತ್ಸವದಿಂದೆ ಬಱಿದೆ ಗೞಿಪುವೆ
ಕುವಾದಿಗಳ ಮಾತನಣಮು ನಂಬದಿರಿನಿಸಂ ॥ ೬೨

ಎಂಬುದುಂ ಬಲಿ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರರ ವಚನಕ್ಕೆ ತುಂಬುರುಗೊಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸಿಡಿಲ್ದು ಮುನಿರಾಜಹಂಸಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ॥ ೬೩

ಶರನಿಧಿಯೊಡನೊರ್ಮೆಗೆ ಮು
ಚ್ಚರಿಸಿ ಕೊಳಲ್ ಪೊಣರ್ವ ತೆಱದಿನಂಗಜಮದಸಂ ।
ಹರನೊಳ್ ತನ್ನಳವಱಿಯದೆ
ಗುರುಲಘುವೆಂದಱಿಯದುಕ್ಕಿ ನೞಿ ಬಲಿ ನುಡಿದಂ ॥ ೬೪

ಏನೆಂದಱಿಯದೆ ಮಸಗಿದ
ಮಾನಕಷಾಯದಿನುದಗ್ರಚಿತ್ತಂ ಬಲಿ ಮ ।
ತ್ತಾನಿವರೊಳ್ ನುಡಿದು ಬೞ
ಕ್ಕೀನರಪನ ಸಭೆಯಿನೆಯ್ದೆ ಪೊಗೞಿಸಿಕೊಳ್ವಂ ॥ ೬೫

ಎಂದು ತನ್ನ ಮುನ್ನ ಪಿಡಿದ ಜೀವಭಾವಮನೆ ಬಲ್ವಿಡಿದಿಂತೆಂದಂ ||] ೬೬

ಅರಹಂತನೆಂಬನೆಲ್ಲಿದ
ನರಹಂತನೊಡರ್ಚವೇಳ್ದ ತಪದೊಳ್ ಫಲಮೋ |
ನರಹಂತಂ ಕೊಲಲಾಗೆಂ
ಬರದಪ್ಪ ಧರ್ಮಮದಱೊಳೇಂ ಗಳ ಲಾಭಂ || ೬೭

ಅದೆಂತೆಂದೊಡಮರಸನುಂ ಸಭಾಜನಮುಮವಧರಿಸಿ ! ನೆಲ್ಲುಂ ಪುಲ್ಲುಂ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯುಮೂರೆಮ್ಮೆಯುಂ ಕಾಟ್ಪಲಸುಂ ಊರ ಪಲಸುಂ ಕಾಡಾವುಮೂರಾವುಂ ಕಾಟ್ಪತ್ತಿಯುಂ ಪತ್ತಿಯುಂ ಕಟ್ಟಿಲೆಯುಂ ಬೆಳಗುಂ ಕುಲಹೀನನುಂ ಕುಲಜನುಂ ಸೂಳೆಯುಂ ಸಜ್ಜನಮುಂ ಕಾಡೆಳ್ಳುಮೂರೆಳ್ಳುಮೆಂತು ಲೋಕದೊಳೊಳವೆಂತು ಪೊಲ್ಲರುಮೊಳ್ಳಿದರುಮೊಳರಂತು ತಿರಿಕರುಂ ಸಿರಿವಂತರುಮೊಳರಪ್ಪುದಱಿಂ [ಅರಸನುಂ ಬಡವರುಮೊಳರೆಂತಂತೆ] ಧರ್ಮಮುಂ ಪಾಪಮುಮುಂಟಪ್ಪುದಱಿಂದವಱ ಫಲಮನೀವಂತಪ್ಪ ಸರ್ವಜ್ಞರುಮೊಳರಾಜಿನಸ್ವಾಮಿಯುಮಂ ಪೊಗೆಯಿಂ ಕಿರ್ಚಂ ಮೊಟ್ಟೆಗಿಂ ಮಱಿಯುಂ ಗಾಳಿಯಿಂ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಬಣ್ಣದಿಂ ಮದುವೆಯುಂ ದಾಟಿಕಾಱರಿಂದರಸುಗಳಂ ಭೈತ್ರಕಾಱರಿಂ ದ್ವೀಪಗಳಂ ಜೋಯಿಸರಿಂ ಗ್ರಹಣಮನಱಿವಂತೆ, ಕೊಂದೊಡೆ ಪುಸಿದೊಡೆ ಕಳ್ದೊಡೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಗೆಱಗಿದೊಡೆ ಪಿರಿದಂ ಬಯಸಿದೊಡೆ ಪೊಲ್ಲದೆಂದು ಪೇೞ್ವ ಜಿನೇಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯುಂ ಮಿಱಿದೊಡಾಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಾಮಂತರಂತೆ ದಂಡನಾಯಕರಂತೆ ಕೊಂದೊಡೆ ಕೊಲ್ವ ಪುಸಿದೊಡೆ ನಾಲಗೆಯಂ ಸೀಳ್ವ ಕಳ್ದೊಡೆ ಸೂಲದೊಳಿಕ್ಕುವ ಪೆಱರ

1 ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ಪುದುಂ ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜನವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಲಿ ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳುಂ ವಲ್ಲಭೆಯರುಂ ಮಕುಟಬದ್ಧರುಂಬೆರಸು ಬಂದು ಬಲಗೊಂಡು ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ವಲ್ಲಿ ಬಲಿ ಮಹಾಕೋಪದಿಂತೆಂದಂ || (ಗ)

ಪೆಂಡಿರ್ಗಳಿಪಿದೊಡೆ ತಲೆಯನರಿವ ತಂತಮ್ಮ ಮೇಱೆಯುಂ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ದಂಡಮುಂ ಕೊಳ್ವ ಭೂಪಾಲರ ನಾಡವರ ಮಾಟದಿಂದೆ ಮುಂಬಟ್ಟೆಗಳೂರಂ ಪೊರ್ದಿ ಪೋಪಂತೆ ಕೊಲೆ ಪುಸಿ ಕಳವು ಪಾರದಾರಂ ಬಹುಕಾಂಕ್ಷೆ ಧರ್ಮಮಲ್ಲದೆನೆ ಜಿನವಲ್ಲಭನ ಮಾತನೆ ಪೊರ್ದಿ ನಡೆವವರ ಸಮಯಂಗಳಿಂದಮುಂ ಕೊಲ್ವ ಪುಸಿವ ಕಳ್ವ ಪಾರದರಮಾಡುವ ಮೇಱೆಯಂ ತಪ್ಪುವ ಮಾನಿಸರಂ ಕಂಡೊಡೆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರೆಂದು ಬೈವ ನಾಡವರ ಬೈಗುಳ್ಗಳಿಂದಮುಂ, ಕೊಲ್ಲೆಂ ಪುಸಿಯೆಂ ಕಳೆಂ ಪಾದರಿಗನಲ್ಲೆಂ ಪೆಱರರ್ಥಮಂ ಕೊಳ್ಳೆನೆಂದು ಕಿಚ್ಚುಮೊದಲಾಗೊಡೆಯ ದಿವ್ಯಂಗಳಿಂ ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಪೋಪರಿಂದಮುಂ, ಕೊಲ್ಲದ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಂ ಸತ್ಯದೊಳ್ ಕರ್ಣನಂ ಕಳವಿಲ್ಲೆಂಬುದಱೊಳ್ ಅರ್ಜುನನಂ ಶೌಚದೊಳ್ ಗಾಂಗೇಯನಂ ನಿಷ್ಪರಿಗ್ರಹದೊಳ್ ರಾಮನಂ ಕೊಂಡು ಕೊನೆದು ಪೊಗೞ್ವ ಪುರಾಣಂಗಳಿಂದಮುಮಱಿವುದು ॥ ೬೮

ಮೋನದೊಳಿರ್ಪ ಜಿನೇಶ್ವರ
ನೇನಂ ಪೆಱರ್ಗಿತ್ತನೆಂದು ನುಡಿವುದು ಲೋಕಂ ।
ಭೂನಾರೀಶ್ವರ ಕುಡುವೊಡೆ
ಮೋನದೊಳಿರ್ದರ್ಥನೀಗುಮದು ಸಂದೆಯಮೇ ॥ ೬೯

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ನೆಲನುಂ ಬಟ್ಟೆಯುಂ ಸೊಡರುಂ ಮನೆಯುಂ ಮೋನಿಗಳಾಗಿರ್ದುಂ ಬಿಡದೆ ತಮ್ಮಂ ಪತ್ತಿ ನಡೆವೊಕ್ಕಲಿಗಂಗಂ ನಡೆವಂಗಂ ಅಱಸುವಂಗಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ಪಂಗಂ ಧಾನ್ಯಮುಮಂ ಬಯಸಿದೆಡೆಯುಮಂ ಕುಸುಕಱೊಳಿರ್ದ ಮುಟ್ಟುಮಂ ನಿರ್ಬಾಧೆಯುಮಂ ಕುಡುಗಂತೆ ವೀತರಾಗನಪ್ಪ ಜಿನಸ್ವಾಮಿಯುಂ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಸುಖಮಂ ತನ್ನನೆ ಬಿಡದೆ ಪತ್ತಿರ್ದ ಮಾನಿಸಂಗಂ ಕುಡುಗುಂ ॥ ೭೦

ತೊಱೆಯುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಸುಮಮೆಮ್ಮೆಯುಂ ಪಶುಗಳುಂ ಬೀಜಂಗಳುಂ
ಕೆಯ್ಗಳುಂ
ಕೆಱೆಯುಂ ಪಳ್ಳಮುಮೆಯ್ದೆ ಪಣ್ತ ಮರನುಂ ತೋಂಟಂಗಳುಂ
ವೆಹ್ನಿಯುಂ

ಮೆಱೆವಾ ವಸ್ತುಗಳಂ ಜಿನೇಶ್ವರನಪ್ರೋಲತ್ಯಂತದಿಂ ದುಃಖಮಂ
ಮೆಱೆದಂಗೀವುವು [1] ವೀತರಾಗಮತಮಂ ಬಿಟ್ಟೀವ್ರವೇ ಲೋಕದೊಳ್ ||

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಸಕಲವೆಲ್ಲಂ ಜಿನೇಶ್ವರನೊಡಗೂಡಿ ಮೋನಿಗಳಾಗಿ ಫಲಮಂ ಕುಡುವುವಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ತಾವೆ ಕುಡುವುವಲ್ಲಂ || ೭೦

ವಿದಿತಂ ಜಿನೇಂದ್ರರೂಪ
ಪ್ಪುದು ನಿರ್ಗ್ರಂಥಂ ಸಮಂತದಂ ನೆಱೆ ತಾಳ್ದಿ |
ರ್ಪುದು ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ತಪಮಂ
ತದಱಿಂದಂ ಸಕಲಸೌಖ್ಯಮುಮಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಂ || ೭೧

ನೆಲಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಬಿತ್ತುವಂಗೆ ರಾಗಂ, ಗಗನಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಮದುವೆಗುತ್ಸವಂ, ನೀರ್ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಕುತ್ತರ ಕೇಡು, ಕಿಚ್ಚು ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಅಡುಗೆಯ ಕಾರ್ಯಂ, ಅಕ್ಕಿ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೂಟದ ರುಚಿ, ಪಾಲ್ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡ
ಳಯ ಸವಿ, ಸೂರ್ಯಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ದಿವಸಶುದ್ಧಿ, ಚಂದ್ರಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ರಾತ್ರಿಶುದ್ಧಿ, ಮನಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಕಾರ್ಯದೊದವು, ರತ್ನಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಬೆಲೆಯ ಪೆರ್ಚು, ಪೊನ್ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಾದೊಡೆ ಮನ್ನಣೆಯುಕ್ಕುಂ ; ಅಂತೆ ಜಿನೇಶ್ವರನ [2] ತಪದ ನಿರ್ಗ್ರಂಥದಿಂದಮೆ ಲೋಕದ ಕಾರ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕುಂ|| ೭೨

ಧರೆಯುಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳುಂ ದಿನಪನುಂ ಗೋವೃಂದಮುಂ ವಾರಣೋ
ತ್ಕರಮುಂ ವ್ಯೋಮಮುಮಬ್ಧಿಯುಂ ತುರಗಮುಂ ಕಿಚ್ಚುಂ ತರುವ್ರಾತಮುಂ
ಗಿರಿಯುಂ ಲೋಕದೊಳಾದ ವಸ್ತುವನಿತುಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಪ್ಪಾಜಿನೇ
ಶ್ವರಮುದ್ರಾಂಕಿತಮಲ್ಲದುಂಟೆ ಜಗದೊಳ್ ಮತ್ತನ್ಯಸಲ್ಲಾಂಛನಂ ||೭೩

1 ದುಃಖಮಂದಱಿದಂಗೀವುವು (ಕ. ಖ.)

2 ಜಿನೇಶ್ವರಂ ಪೇಳ್ದ ಮುನಿನಿರ್ಗ್ರಂಥದಿಂದಂ ಮೇಲಾದ ಲೋಕದ ಕಾರ್ಯಂ(ಗ)

ಬತ್ತಲೆ ಪೂಜ್ಯಮಲ್ಲದೊಡೆ ಬತ್ತಲೆಯುಪ್ಪ ದಿನೇಶಬಿಂಬಮಂ
ಬತ್ತಲೆಯಿರ್ಪ ಮಕ್ಕಳುಗಳಂ ರತಿಯಿಂ ನೆರೆವಲ್ಲಿ ರಾಗದಿಂ
ಬತ್ತಲೆಯಿರ್ಪ ಪೆಂಡತಿಯುಮೋಪನುಮಂ ನೆಱೆ ಕಂಡು ಮಾನಿಸರ್
ಸತ್ತವರಾರೊ ಭಾವಿಪೊಡೆ ಬತ್ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾವುದೋ ॥ ೭೬

ಸವಣರನಣ್ಣ ಕಂಡೊಡತಿದೋಷಮ ಪುಟ್ಟುಗುಮಪ್ಪೊಡುರ್ವಿಯೊಳ್
ಬವರಮದೇಕೆ ಬೇಡವಡೆಯುಂ ಕೊಲುಮಗ್ಗದ ಕಳ್ಳರಪ್ಪರಂ
ವಿವರಿಸೆ ನಾಯ್ಗಳಂ ಪೊಲೆಯರಂ ಕುಲಹೀನರನುಗ್ರರಂ ಮಹೋ
ತ್ಸವದೊಳ್ ಕಂಡೊಡಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯುಕ್ಕುಮ ಪುಣ್ಯಬಂಧದಾ ॥೭೭

ಋಷಿಯರನಾಗಳುಂ ಕಾಣ್ಬವರ ಮನೆಯ ಪಶುಗಳುಮೆಮ್ಮೆ ಗಳುಂ ಕಱೆಯುವೆ, ಬಾಡುಮಕ್ಕಿಗಳುಂ ಬೇಯುವೆ, ಪುಳ್ಳಿಯುಳ್ಳೊಡಂ ಕಿಚ್ಚುರಿಯುವೆ, ಮಕ್ಕಳುಂ ಮಱಿಗಳುಂ ಸಾವುವೆ, ಉಂಡೊಡಂ ಪಸಿವು ಪೋಗದೆ, ನೀರುಂ ಕೂೞುಂ ರುಚಿಯಾಗವೆ ? ಆದಱಿಂ ಕಾಣದೊಡೆ [1] ಲೇಸೆಂಬುದುಮನೇತಱಿಂದಱಿಯಲಕ್ಕುಂ ॥ ೭೮

ಸಿರಿಯಿಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದ ಮ
ರ್ತ್ಯರೆಲ್ಲರುಂ ನೂರ್ವರುಷಮುಂ ಬಾೞ್ವವರುಂ ।
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಕಾಣದೆ ಋಷಿ
ಯರ ರೂಪಂ ಶ್ರೀಯುಮಾಯುಮಂ ತಾಳ್ದದರೇ ॥ ೭೯

ಕೂೞಿಲ್ಲದೆ ತಿರಿವವರುಂ
ಬಾೞಿವೆಯೊಳ್ ಸತ್ತ ಮನುಜರುಂ ಋಷಿರೂಪಂ ।
ಕೇಳ್ ಗಳ್ ಕಂಡು ತಿರಿವರೆ
ಪೇೞಿವರೋರಂತೆ ಸತ್ತರೇ ಭೂತಳದೊಳ್ ॥ ೮೦

1 ಅವರೇಂ ಸಾವರೆ ಋಷಿಯರ ಕಾಣದರ ಮನೆಯ ಪಶುಗಳ್ ಮೊಕ್ಕಳಂ ಕಱೆವುವೆ, ಬಾಡುಮಕ್ಕಿಗಳುಂ ಬೇವುವೆ ಪುಳಿಯಿಲ್ಲದೊಡಂ ಕಿಚ್ಚುರಿವುವೆ ಮಕ್ಕಳು ಮಱಿಗಳುಂ ಸಾಯುವ ಉಣ್ಣದೊಡಂ ಪಸಿವಾಗದೇ ನೀರುಂ ಕೂೞುಂ ರುಚಿಯ ಪ್ಪುವೆ ಯೆಂದಿಂಗಂ ಬಾಳ್ವರೆ ಋಷಿಯರಂ ಕಂಡೊಡೆ ಪೊಲ್ಲೆಂಬುದುಮಂ ಕಾಣ ದೊಡೆ (ಗ)

ಪೆಂಡಿರ ಪರಿಭವದಿಂದಂ
ಪಾಂಡವರುಂ ರಾಮಚಂದ್ರನುಂ ವನದೊಳ್ ಗೋ ।
ಳುಂಡೆ ಗೊಳುತಿರ್ದರವರೇಂ
ಕಂಡರೆ ಮುಂ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ಋಷಿಯರ ರೂಪಂ ॥ ೮೧

ಭರತನುಮಾಶತ್ರುಘ್ನನು
ಮರವರಿಸದೆ ಗಂಡನಪ್ಪ ದುರ್ಯೋಧನನುಂ ।
ಧರೆಯುಂ ಪಲಕಾಲಂ ಋಷಿ
ಯರ ರೂಪಂ ಕಾಣದಾಳ್ದರೇ ಪೇೞಿಮಿದಂ ॥ ೮೨

ಪುರದೊಳಗಣ ಪಾರುವರೆ
ಲ್ಲರುಮಂ ಮತ್ತನ್ಯಸಮಯಿಗಳುಮಂ ಕೞ್ತರ್ ।
ಭರದಿಂದಂ ಕಂಡುಂ ಸಾ
ವರವೋಘಂ ಸೀಳ್ದು ಕೊಳೆ ತಳಾಱರ ಕೈಯೊಳ್ ॥ ೮೩

ಎಂದುಂ ಋಷಿಯರ ಕಾಣದ
ಸಂದೂರೊಳಗಣ್ಣ ವಿಪ್ರರಂ ಪೊರ್ದಿರ್ದುಂ ।
ಸಂದ ತಿರಿಕರ್ಗೆ ಬಡತನ
ಮೆಂದುಂ ಪಱಿಪಟ್ಟುದಿಲ್ಲದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ ೮೪

ಬಸದಿಗಳ ಋಷಿಯರೆಂಬರ
ದೆಸೆಯಿಲ್ಲೆಂಬಗ್ರಹಾರದೊಳಗಿರ್ದುಂ ಚಿಂ ।
ತಿಸುವುದುಮಂ ಸಾವುದುಮಂ
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ತಿರಿಯುತಿರ್ಪುದುಮನೇಕುಱಿಯರ್ ॥ ೮೫

ಕಾಳಗದೊಳಂಬುಗಳ್ಕೊಳ
ಗೋಳಟ್ಟೊಳಱುತ್ತುಮಿರ್ಪವರ್ಸವಣರನಾ ।
ಕಾಳಗದೊಳೇನೊ ಕಂಡು ಮೃ
ಥಾಳಾಪಿಗಳಣ್ಣ ಸತ್ತರೇ ಪೇೞಿಮಿದಂ ॥ ೮೬

ಜ್ವರದಿಂ ವಾತದಿನುಷ್ಣದಿಂ ಮೞುಕದಿಂ ಕಣ್ಬೇನೆಯಿಂ ಶ್ವಾಸದಿಂ
ಕುರುವಿಂ ಗೋಳಿಡುತಿರ್ಪವರ್ ಸವಣರಂ ಮುಂ ಕಂಡರೇ ಕುತ್ತದೊಳ್
ಪೊರಳುತ್ತಿರ್ಪವರನ್ಯಲಿಂಗಿಗಳ ರೂಪಂ ಕಂಡು ತದ್ಬಾಧೆಯು
ಬ್ಬರದಿಂ ಪಿಂಗಿ ಪೊಡರ್ಪುಗುಂದದೆ ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ದರೇ ॥೮೭

ಸವಣರುಮಂ ಸಚ್ಛ್ರಾವಕ
ನಿವಹಮುಮಂ ನೋವು ಸಾವು ಕುತ್ತಂ ಬಂದೌಂ ।
ಕುವುವನ್ಯಸಮಯಿಗಳನೊ
ತ್ತವವೆಂಬುದು ಪಿರಿದುತನಮವರ್ಗಳಿಗಕ್ಕುಂ ॥ ೮೮

ಕುಂಚಮಂ ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಕುಂಚಮಪ್ಪುದು ಪೀಲಿ, ಪೀಲಿಯುಮಂ ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ತಪೆಯುಂ ಸತ್ತಿಗೆಯುಂ ಪಿಡಿದು ಬರ್ಪರೆಲ್ಲರುಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಂ ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಮಕ್ಕಳುಂ ಮರಂಗಳುಂ ಪಶುಗಳುಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ತಟ್ಟು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ತಟ್ಟೆಂಬುದು ಪಸೆ: ಪಸೆಯುಂ ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಚೋಳದೇಶಮೆಲ್ಲಮುಪಱ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿರ್ಪುದು; ತಿವುಳದೇಶದವರೆಲ್ಲರುಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ಗುಂಡಿಗೆ ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಗುಂಡಿಗೆಯುಪ್ಪುದು ತೆಂಗಿನಕಾಯ್, ತೆಂಗಿನಕಾಯುಂ ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯುಂ ತಿಂಬರುಮಂ [ಮೂಱುವ ಪರದರುಮಂ] ಕಾಣಲಾಗದು; ಮಿಞಯುದುದು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ್ಕಳಿಂದುಂ ಮಿಞಯುರವರಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ಮಲಮಂ ತಾಳ್ದುವುದು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ತಿಪ್ಪೆಯುಂ ತಾಳ್ದಿದ ನೆಲನುಮಂ ಗೊಬ್ಬರಮನೊಳಕೊಂಡ ಕೆಯ್ಗಳುಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ಮಮನಂಗೆಯ್ದು ನೀರಂ ಕುಡಿಯುದುದೆ ದೋಷಮಪ್ಪೊಡೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂ ಕುಡುವರಸುಗಳುಮನಂಕಂಗಳುಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ನಿಂದುಣಿಸು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಜೀವಧನಂಗಳುಮಂ ಮರಂಗಳುಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ಕಯ್ಯೊಲುಂಬುದು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಆನೆಯುಮಂ ಕಾಣಲಾಗದು; ಲೋಚು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ತಿರ್ದಿದ

ಪುರ್ವಿನವರಂ ತಿರ್ದಿದ ಮೀಸೆಯವರಂ ಕಾಣಲಾಗದು ; ಪಂಚಮಹಾವ್ರ
ತಂಗಳಂ ತಾಳ್ದುವುದು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಪಾಂಡವರಂ ಭೀಷ್ಮರಂ
ಕರ್ಣನಂ ಪೊಗೞ್ವ ಮನುಷ್ಯರಂ ಕಾಣಲಾಗದು ; ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿಯು
ದುದು ದೋಷಮೆಂಬೊಡೆ ಕೊಡುಗೂಸುಗಳುಮಂ ಕುಮಾರರುಮಂ
ಕಾಣಲಾಗದು ; ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕರಪ್ಪ ಋಷಿಯರಂ ಕಂಡೊಡೆ ಲೇಸಲ್ಲದೆ
ಪೊಲ್ಲೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲ ॥ ೮೯

ಪಶುವಿನ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳ್ ಪೊಲೆಯರಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಸುಧೆ ದೇವಿ ಪದ್ಮದೊಳ್
ಮಿಸುಗುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪೊರ್ದಿ ನೆಲಸಿರ್ಪಳೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರೊಂದಿ[1] ಗ
ರ್ಜಿಸಿ ಋಷಿಯರ್ಕಳಂ ಮುನಿಸಿನಿಂದಱಿಯಟ್ಟಿ ತಗುಳ್ದು ಕಂಡೊಡು
ಬ್ಬಸಮಪಕಾರ್ಯಮೆಂದು ಬಿಡೆ ದೂಱುವರೆಂಬುದಿದಾವ ವಿಸ್ಮಯಂ ॥

ಮತ್ತಂ ಪೊಗದ ಕೋಂಟೆಯುಂ ಸಾಯದ ಪಗೆಯುಮುಳ್ಳವರ್
ಕೋಂಟೆ ಪೋಪನ್ನೆಗಂ ಪಗೆ ಸಾವನ್ನೆಗಂ ಕಯ್ಯೊಲುಂಬೆಂ ಪಲ್ಲಂ
ಸುಲಿಯೆಂ ಮೀಯೆಂ ಪೆಂಡಿರೊಳ್ ಕೂಡೆಂ ತಲೆಯುಂ ಕಟ್ಟೆಂ ವಿನೋ
ದಮಂ ನೋಡೆಂ ಆಭರಣಂಗಳನೊಲ್ಲೆಂ ಒರ್ಮೆಯುಂಬೆನೆಂದು ಜಿನೇ
ಶ್ವರನ ಪೇೞ್ದ ತಪದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪೂಣ್ದು ಕೋಂಟೆಯಂ ಕೊಳ್ವರ್
ಪಗೆಯಂ ಕೊಲ್ವರದು ಕಾರಣದಿಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದುರ್ಗಮಂ ಸಾಧಿಸು
ವುದಕ್ಕಂ ಕರ್ಮವೈರಿಗಳಂ ಗೆಲ್ವುದಕ್ಕಂ ಜಿನರ ಪೇೞ್ದ ತಪಮೆ
ಮುಖ್ಯಂ ॥ ೯೧

ಜಿನರಂದಮೆ ಜಿನರೀಕ್ಷೆಯೆ
ಜಿನರೆಂದುದೆ ಜಿನರ ನಡೆವ ನಡೆವಳಿಯೆ ಜಗಂ ।
ಜಿನರ ವಶಮಾಗಿ ನಡೆವುದು
ಜಿನರಾಜ್ಞೆಯನೊಲ್ಲದದಟನೊರ್ವನುಮೊಳನೇ ॥ ೯೨

ಕೊಲೆ ಪುಸಿ ಪರವಧುಸಂಗಂ
ಕಳವೆಂಬಿವು ಬೇಡ ಬೇಡ ಬೇಡೆಂಬೀನಿ ।

---

1 ಪೊರ್ದದ ಮಹಾತ್ಮರೊಳೊಂದಿಯೆ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ (ಗ)

ಮರ್ಗಳ್ವೀತರಾಗನಾಜ್ಞೆಯ
ನುೞಿದಣ್ಣ ಪೊಡೆಪರ್ಗೆಯ್ವ ಗಂಡರುಮೊಳರೇ || ೯೩

ಕಳ್ಳೊಂದನೆ ಶೈವಾದಿಗ[1]
ಳೆಲ್ಲಂ ಜಿನಮತಮನುೞಿದೆ ಲೇಸೆಂದಾದರ್ಗಂ |
ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿವರನೆಲ್ಲಂ
ಪೊಲ್ಲೆಂಬಿದನಣ್ಣ ಮೋಣಿಸಲ್ಕೆಬಿವರೆ ಪೇೞ || ೯೪

ಅಡಗೊಂದನೆ ಜಿನರಾಜ್ಞೆಯ
ನ್ನಡಱಿ ಮಹೀತಳದೊಳಕ್ಕಱಿಂ ತಿಂದುಂ ತಾ |
ಮಡಗಟ್ಟಿ ಮಡಕೆಗಳನೊಳ
ಗಿಡಲಾರ್ಪರೆ ಪಾಲ ಕೆಲದೊಳಂ ಬೋನದೊಳಂ || ೯೫

ಕೊಲೆವೇಡೆಂಬೀ ಜಿನರು
ಜ್ಜ್ವಳರಾಜ್ಞೆಗೆ ತಪ್ಪಿ ಸೈಂಧವಂ ಕೊಂದು ಮಹಾ |
ಬಲನರ್ಜುನನಿಂದೞಿದಂ
ನೆಲದೊಳ್ ಜಿನರಾಜ್ಞೆಗೆಱಗದಂಗದು ಪಿರಿದೇ || ೯೬

ಪುಸಿ ಬೇಡೆಂಬೀ ಜಿನಪತಿ
ಯೆಸೆವಾಜ್ಞೆಯನೊಕ್ಕು ಧರ್ಮಜಂ ಲೋಕಕ್ಕಂ |
ಪುಸಿದಣ್ಣದೊಂದು[2] ಕಷ್ಟಂ
ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ ಪೊಲ್ಲನೆಂದು ಧರೆ ದೂಱುವಿನಂ || ೯೭

ಪರವನಿತೆಯಾಗದೆಂಬೀ
ಯರುಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಂ ಮೀಱಿ ಸುರೇ |
ಶ್ವರವೈರಿ ರಾವಣಂ ರಾ
ಮರ ಕೈಯೊಳ್ ಸತ್ತನಾಱಳಂಗದು ಪಿರಿದೇ || ೯೮

---

1 ವೈಶ್ಯಾದಿಗ (ಗ) 2 ಕುಂಭಕನಂ ಪುಸಿದಣ್ಣ ಕೊಂದು (ಕ)

ಮೇರೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ವಿನೆಂಬೀ
ವೀರಜಿನಾಧೀಶನಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಿಱಿ ಕರಂ |
ಕೌರವಪತಿ ದುರ್ಯೋಧನ
ನಾರಯ್ಯದೆ ಸತ್ತನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದಱಿಯಾ || ೯೯

ಜಿನನಾಥನ ಮುದ್ರೆಯೆ ಲೋ
ಕಂ ನಡೆವುದು ನಡೆವ ಲೋಕದ ಕ್ರಮಮುಮಂ ನೆ |
ಟ್ಟನೆ ಜಿನರ ನುಡಿಯೆ ಭಾವಿಪೊ
ಡಿನಿತಱೊಳೊಂದೂನಮುಂಟೆ ವಸುಧಾಧಿಪತೀ || ೧೦೦

ನಾಡವೆರೆಲ್ಲಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನಱಿಯದನಿತಱಿಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಲ್ಲನಲ್ಬಾರದು, ಗೌಂಡಗಳುಂ ಒಲೆಲ್ಲಕ್ಕಲ್ಗಳುಮೞಿವೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ; ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಪೊನ್ನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಱಿಯದನಿತಱಿಂ ಪೊನ್ನಂ ಪೊಲ್ಲನಲ್ಬಾರದು, ಪರದರುಮಕ್ಕಸಾಲಿಗರುಮಱಿವೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ, ಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಮರ್ದಿನ ಶಕ್ತಿಯನಱಿಯದನಿತಱಿಂ ಮರ್ದಿಂಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲನಲ್ಬಾರದು, ವೈದ್ಯರುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರುಮಱಿವೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ; ದೇಶಮೆಲ್ಲಮಕ್ಕರಮನಱಿಯದನಿತಱಿಂದಕ್ಕರಮಿಲ್ಲನಲ್ಬಾರದು, ಸೇನಬೋವರುಮಕ್ಕರಿಗರುಮಱಿವೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ; ಅಂತೆ ಕಿಱುಕುಳ ವ್ಯಂತರಂಗಳ ಪೊಲ್ಲ ಗ್ರಹಂಗಳ ಶೈವಾದಿಗಳ ನೆಗೞ್ಪ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲದು; ನೆಲನೆಲ್ಲಂ ಕೊಂಡಾಡುವೆಕ್ಕಲವಿರಿಯುಂ ಬನದಬ್ಬೆಯುಂ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ಕಂಚಿಯ ಕಾಮಕೋಟಿಯುಂ ಕೊಳ್ಳಪಾಕೆಯ ಭೂತಕೋಟಿಯುಂ ಪಿಟ್ಠಾಪುರದ ಮಾರಿಕಬ್ಬೆ ಶಾಕಿನಿಯುಂ [1] ಪೊಣಮಾಲೆಯ ಮಂಗಳಾದೇವಿಯುಂ ಮೈಲಾಪುರದ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯುಮೆಂಬಿವಮೊದಲಾದ ಮಹಾವ್ಯಂತರಂಗಳ್ ಮೋನದಿಂ ಮುಟ್ಟಿಸಡಂ ಬೆರಸಿರ್ಪೊಡಂ ಪೊಲೆಯರ ದನಿಯಪ್ಪೊಡಂ ಕೇಳದಂತು ಕಂಚುವೆಱೆವೆರಸು ಲೇಸುನುಡಿ ಲೇಸುನುಡಿಯೆಂಬ ಮಹಿಮೆಯಿಂದುಣ್ಬರ್: ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಗ್ರಹಂಗಳ್

1 ಮಾಕವ್ವೆಯುಸಾನಿಯುಂ (ಕ. ಬ.)

ಕಳ್ಳೆಡಗುಂ ಜೇನುಂ ಗಿಣ್ಣಣಂಬೆ ಮೊದಲಾದುವಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧಮಪ್ಪಾಹು
ತಿಯುಂ ಕೊಳ್ಳವು; ದೇವೇಂದ್ರನುಮಗ್ನಿಯುಂ (ಮೊದಲಾದ) ದಿಕ್ಪಾ
ಲಕರೆಲ್ಲರುಂ ಮದ್ಯಮಾಂಸವರ್ಜಿತಮಪ್ಪ ಪೂಜೆಗಳಂ ಕೊಳ್ವರ್;
ಮೋನದಿಂ ಮುಟ್ಟುಪಡದಿಂದನ್ನಶುದ್ಧಿಯಿಂ ಪಾತ್ರಶುದ್ಧಿಯಿಂದುಣ್ಬುದು;
ತೊವಲ್ ಮೊದಲಾದವಂ ಮುಟ್ಟದೆ ನೋಡದೆ ಕಾಳಾಮುಖರುಂಬರ್;
ಕೊಲಲುಂ ಪುಸಿಯಲುಂ ಕಳಲುಂ ಪೆಱರ ಪೆಂಡಿರ್ಗೆಳಸಲುಮಾಗದು,
ಜೇನಂ ಗಿಣ್ಣಂ ತಿನವೇಡ, ಮಱೆದುಂ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊಳುಣವೇಡ,
ನಾಯ್ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ನೋಯಿಸವೇಡೆಂದು ವ್ರತಂಗಟ್ಟುವಲ್ಲಿ
ಮಾಣಿಗಳಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ ನಿಯಮಿಸುವರಪ್ಪುದಱಿಂ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ
ಜಿನರಾಜ್ಞೆಯಿಂ ನಡೆದಪುದೆಂದಱಿಗೆ ॥ ೧೦೧

[ಮನೆದೈವಮುಣ್ಣದೆಂದೊ
ಯ್ಯನೆ ಪೊಲಸಂ ತಿಂಬ ಮನುಜರುಂ ಪೊಲಸಿನ ಭಾ ।
ಜನಮುಂ ಪೊಱಗಿರಿಸುವರೆನೆ
ಜಿನಪತಿ ಬೇಡೆಂಬ ವಸ್ತುವಂ ಮನ್ನಿಪರಾರ್ ॥ ೧೦೨

ನಿನ್ನೊಳ್ ಧರ್ಮದ ಪೆಂಪುಂ
ನಿನ್ನೊಳ್ ವಿಸ್ತರಮುಮೆಸೆವುವೆಂದೊಡೆ ನಲಿವರ್ ।
ಮುನ್ನಂ ಪಾತಕರಾದೊಡ
ಮಿನ್ನದಱಿಂ ಜಿನರ ನುಡಿಗೆ ಸೋಲದರೊಳರೇ ॥] ೧೦೩

ಪರವನಿತೆಗೆಱಗದುದುಮ
ನ್ಯರ್ಥಮುಂ ಬಯಸಲೊಲ್ಲದದು ನಿನಗೆಸೆಗುಂ ।
ಕರಮೆನೆ ದುಷ್ಟನುಮೊಸಗೆನೆ
ಪರಮಜಿನಾಧೀಶರಾಜ್ಞೆಗೊಸೆಯದರೊಳರೇ ॥ ೧೦೪

ಕೊಲೆಯುಮಸತ್ಯಮುಮಿವನೊಳ್
ನೆಲಸಿದುವೆನೆ ಕೊಲ್ವ ಪುಸಿವ ಕಷ್ಟಂ ಬಿಡದು ।

ಪ್ಪಳಿಸಿ ಕಡುನೋವನೆನೆ ಭೂ
ತಳದೊಳ್ ಜಿನರಾಗದೆಂಬುದಂ ಮನ್ನಿಪರಾರ್ ॥ ೧೦೫

ಕಳ್ಳನುಮಂ ಪರಪನಿತೆಗೆ
ನಲ್ಲನುಮಂ ಕಂಡು ನೀನೆ ಪಾರದರಿಗಂ ನೀಂ |
ಕಳ್ಳನೆನೆ ಮುನಿವರೆನೆ ಜಿನ
ವಲ್ಲಭನಾಗೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಲಿವರುಮೊಳರೇ ॥ ೧೦೬

ನೆಱೆ ಕಳ್ಗುಡುಹಿಗಳಂ ಕಂ
ಡಱಿಯದೆ ಕಳ್ಗುಡುಹಿಯೆಂದೊಡಾನುಡಿಗೆ ಕರಂ |
ಮಱುಗುವರೆನೆ ಜಿನರಾಗೆಂ
ಬಱಿಕೆಯ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಮುನಿಯದಿರ್ಪವರೊಳರೇ ॥ ೧೦೭

ಸೊಪ್ಪಾದ ಪೊನ್ನುಮಂ ಕಪ್ಪಾದ ರತ್ನಮುಮಂ ಪೆಸರ್ವೋದ ಪೆಂಡತಿಯುಮುಂ ಮುಕ್ಕವೋದ ಸುರಿಗಿಯುಮಂ ತೂಂತುವೋದ ಮಡಕೆಯುಮಂ ಲೋಕಂ ಕೈಕೊಳ್ಳರೆಂದೊಡೆ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲಂ ದೋಷಿಯಪ್ಪ ದೇವನನೆಂತುಂ ಕೈಕೊಳರ್, ವ್ಯಸನಿಗಳಪ್ಪರೆ ಕೊಂಡಾಡುವರ್; [1] ಜಗದೊಳ್ ಕೊಲ್ಲದರುಂ ಕೊಲ್ವರುಂ ಕಳದವರುಂ ಕಳ್ವರುಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಗೆಱಗದರುಂ ಪಾರದರಿಗರುಂ ಮೇರೆಯಿಂ ನಡೆವರುಂ ಮೀಱಿ ನಡೆವರುಂ ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿಯದರುಂ ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿವವರುಮುಳ್ಳೊಡಂ ಪೊಲ್ಲದಂ ಬಿಟ್ಟು ಜಿನರಾಜ್ಞೆಯಿಂ ನಡೆವ ಮೊದಲವರ್ಗಳುಂ ಪೆಸರ್ಗೊಳ್ವರಪ್ಪುದಱಿಂದಮುಂ, ಧಾನ್ಯದೊಳಕ್ಕಿ ಪಾಲೊಳ್ ತನಿವಾಲ್ ತುಪ್ಪದೊಳ್ ಬೆರಸದುದು ಬಂಟರೊಳ್ ನಿಚ್ಚಟಗಲಿ ತೊಡವಿನೊಳುಜ್ಜಳಿಕೆ ಸಿರಿಯೊಳ್ಕ್ರಡಿ ಕಾಲದೊಳಗ್ಗಳಿಕೆ ರಾಜ್ಯದೊಳಸಹಾಯತನಮು

1 ವ್ಯಸನಿಗಳಲ್ಲದವರ್ ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪ ದೇವನನೆ ಕೈಕೊಳ್ವರಪ್ಪುದಱಿಂದಮುಂ ತೆಂಗಿನಕಾಯ ತಿರುಳುಂ ನಾರುಂ ಊರೊಳ್ ಶುದ್ಧರುಂ ಕಳ್ಳರುಂ ಮನೆಯೊಳಿರ್ಪೆಂಡಿರುಂ ತೊತ್ತಿರುಂ ಕೆಯ್ಯೊಳು ಸಸಿಯುಂ ಪುಲ್ಲುಂ ಬೆರಸಿರ್ದೊಡಂ ಮುಖ್ಯಮಪ್ಪುದನೆ ಪೆಸರ್ಗೊಳುವಂತೆ. (ಗ)

ಮಪ್ಪ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮೆನೆ ಜನಂ ಬಯಸುವುದಱಿಂದಮುಂ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಜಿನರೋಜೆಯೆ ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಜಿನರ ನಡೆವಳಿಯೆ ಸಕಲಮೆಲ್ಲಂ ಜಿನರಾಜ್ಞೆಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವರ ಮಹಿಮೆಗೆಡೆಯಿಲ್ಲ; ಬಾಱ್ತೆಯುಪ್ಪುವದಱಿಂದಿವೆಲ್ಲಂ [1] ದೈವಮೆಂಬೊಡೆ ಕಾಲ್ಗೆ ಕೆರಪು ಪಸಿವಿಂಗೆ ಕೂೞ್ ತೃಷೆಗೆ ನೀರ್ ತಲೆಗೆಣ್ಣೆ ಬಾಯ್ಗೆಲೆ ಕೆಯ್ಗೆ ಬೇಲಿ ಶಿಶುವಿಂಗೆ ಪಾಲ್ ಪಶುವಿಂಗೆ ಪುಲ್ ಕುದುರೆಗೆ ಖಾಣಂ ಕಱುವಿಂಗೆ ಪಿಟ್ಟು ಮಡಿಗಸಗಂ ಸೀರೆಗೆ ಪೊಲೆಯ [2] ನಿಂತಿವೆಲ್ಲಂ ದೈವಮಕ್ಕುಂ; ಕೋಪಪ್ರಸಾದಮುಳ್ಳವರೆ ದೈವಮೆಂಬೊಡೆ ಮನ್ನೆಯರುಮರಸರುಂ ತಳಾಱರುಂ ದಂಡಾಧಿಪರುಂ ಪೆರ್ಚಾಳ್ಗಳುಂ ದೈವಮಪ್ಪರ್; ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೆ ದೈವಮೆಂಬೊಡೆ ಸುಣ್ಣದಿಂದರಿಸಿನದಿಂ ಕೆಂಪಪ್ಪುದು [ಎಲೆಯಡಿಕೆಸುಣ್ಣದಿಂ ಪಲ್ ಕಱುಯಪ್ಪುದು] ಅಣಿಲೆತಿಗಡೆಯಿಂ ಬಸಿಱೊಡೆವುದು; ಅಮೋಧ್ಯದ ಮೇಲುಗುಪ್ಪೊಡೆ ಗಂಟಲ್ ನೋವುದು; ತ್ರಿಫಲೆಯ ಸೇವೆಯಿಂ ಮಲಶುದ್ಧಿಯಕ್ಕುಂ; ಪುಣಿಸೆಯ ಕೊನರುಮುಪ್ಪುಂ ಕಣ್ಬೇನೆಯುಂ ಕಳವುದು; ಸುಂಟಿಯುಮಮರ್ದವಳ್ಳಿಯುಂ ಪುಷ್ಕರಮೂಲಮುಂ ಬರಿವದನೆಯುಂ ಜ್ವರದ ಕೇಡು, ತೊಟ್ಟಿಯಲೆಯ ಕಷಾಯಮುಟ್ಕಮೆಯುಂ ಕಳವುದು; ಅಂತಾದೊಡಿವೆಲ್ಲಂ ದೈವಮಕ್ಕುಂ [ಎಂಬುದುಂ ಬಲಿ ಜೀವಸಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿವುದುಂ ಅಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೦೮

ಪೆಱಗಣ ಮಾತುಗಳಂ ಮು
ನ್ನಱಿವವರಂ ಮುಂದೆ ಬರ್ಪ ಕಾರ್ಯಮನಿಂತೆಂ ।
ದಱಿಯದು ಜೀವಂ ಜೀವಂ
ಪಱಿದೊಡೆ ಧಾರಿಣಿಯೊಳಱಿಯಲಾರ್ಕುಂ ದೇಹಂ ॥ (?) ೧೦೯

---

1 ಬಾಱ್ತೆಗೆಟ್ಟವೆಲ್ಲಂ (ಕ. ಬ.)

2 ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದಕ್ಕೆ ವ ಣೆ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಬು ತೊಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಟ್ಟಗಯೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾಗೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಾರ್ತೆಯಾದವಿನಿತಱೊಳ್ ದೈವಮಲ್ಲವು; ಕ್ರೂರತ್ವಮೆ ದೈವಮಪ್ಪೊಡೆ ಪುಲಿಯುಂ ಪಂದಿಯುಂ ನಾಯುಂ ತೋಳನುಂ. (ಗ)

ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವದಿಂದಂ
ಭೂತಳದೊಳ್ ತಮ್ಮ ಭವಮನಱಿವರ್ ಕೆಲರುಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯೊಳಸುವಿಲ್ಲದೊಡಂ
ತಾತಂಗಾಭವಮನಱಿಯಲೆಂತಾದಪುದೋ ॥ ೧೧೦

ಹಮ್ಮಯ್ಸಿ ಕಿಱಿದುಬೇಟ
ಕ್ಕೊಮ್ಮಯೆ ಪೋಪಂದು ಪುಗುವುದಸು ಬೇಗಂ ಜೀ ।
ವಮ್ಮತ್ತಿಲ್ಲಪ್ಪೊಡೆ ತನು
ವಮ್ಮದದಿಂದಂ ಬಱಿಕ್ಕೆ ಪುಗದದದೇನೋ ॥ ೧೧೧

ಪೆಣನಂ ಕಡಿವೊಡೆ ಮಿಡುಕದೆ
ಪೆಣಿಸುದು ಜೀವಮಿರದೆ ದೇಹಮುಳ್ಳೊಡವುದಿಂ ।
ನ್ನಣಕಮಸುವಿಲ್ಲದೊಡೆ ವಾ
ರುಣಿಯೊಳ್ ಸುಡೆ ಕಲಿಯುಲಿಡುಕದಿರ್ಪುದದೇನೋ ॥ (?) ೧೧೨

ಆವಿವರಬ್ಬೆಯೆಯುಯ್ಯನೆ
ಯೀವಿಧಿಯಿಂ ಸತ್ತುಪಂದು ಪಿಡಿದುಂಬುವು ತ ।
ದ್ಭಾವದಿಸನೆ ಭೂತಪಿಶಾ
ಚಾವಳಿಗಳ್ ಮರುಳ ಧರೆಯೊಳಸುವಿಲ್ಲೆಂಬಾ ॥ ೧೧೩

ಭರದಿಂದಂ ಗ್ರಹವಾದಿ ಬಂದು ನುಡಿಸಲ್ ಕೇಳ್ ತದ್ಗ್ರಹಂ ಬಂದು ನಿಷ್ಠುರನೀತಂ ಕಡುಗೋಪದಿಂ ಮುನಿದು ಮುನ್ನೆನ್ನಂ ಕರಂ ಕಾಡಿದಂ ಪಿರಿದುಂ ದರ್ಪದಿನೆಂದು ಪೇಳ್ವುದು ಮಹಾಕ್ರೂರಗ್ರಹಂ ಜೀವನುರ್ವರೆಯೊಳ್ ತಾನಣಮಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡದನಿನ್ನೇಕೆಂಬುದಂತಾಗ್ರಹಂ ॥ ೧೧೪

ಮತ್ತಂ ಮುನ್ನಿನ ಭವದ ಗಂಡನೀಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀಯನೆಂಬ ಪೂರ್ವಭವದ ಪಗೆವಂ ನಿನ್ನನುಣಲೀಯದೆ ಪಲಕಾಲಂ ಗ್ರಹಮಾಗಿ ಪಿಡಿದಿರ್ದಪನೆಂಬ ನಾಡವರ ನುಡಿಯಿಂದಿವರಿಂತಪ್ಪೆಡೆಯೊಳಂತಪ್ಪರಾಗಿ

ಪುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಗ್ರಹವಾದಿಗಳ್ ಪೇೞ್ವ ವ್ಯಂತರನ ವಚನಂಗಳಿಂ, ಜಾತಕ ಫಲಮಂ ನೋಡಿ ಮತ್ತೀತಂ ಮುನ್ನಿಂತಪ್ಪಾತನೆಂದು ಪೇೞ್ವ ದೈವಜ್ಞರ ಮಾತುಗಳಿಂ, ಕಲೆವೆರಸಿ ಪುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳಂ ಕಂಡುಂ, ಜೀವನೊಳ ವೆಂದಱಿವುದು; ಕೆಮ್ಮನಾನೆಗಂಡಱುಯುನರಸುವ ಮುಂಗೈಯ ಕಂಕಣಮಂ ಕನ್ನಡಿಯಿಂ ನೋೞ್ಪ ಗಾಂಪನಂತೆ ಗಾಪಿಲನಾಗವೇಡೆಂದು ಪಲವುದೃಷ್ಟಾಂತಂಗಳಿಂ ಜೀವಸಿದ್ಧಿಯುಂ ಮಾಡ್ಪುದುಂ ಬಳಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೭

ಭಾವಸಿತೀಶ್ವರನಱಿಯದೆ
ಭಾವಿಸದೆ ತಗುಳ್ದು ನಿನ್ನನತ್ಯಾದರದಿಂ ।
ದೇವನೆ ಪಿಂಡನೆ ಯೆಂದೊಡೆ
ದೇಹಂ ನಿನಂತದೆಂತು ದೊಡ್ಡಿಪನಪ್ಪೈ ॥ ೧೧೮

ಪಲವುಮಾತಂ ಪೆರ್ಚುವೇೞ್ಕೆ ಗಱಿಪದೆ ಜೀವನುಂಟಕ್ಕುಮಪ್ಪೊಡೆ ನಿನ್ನ ದೇಹಮಂ ಪೊಱಮಟಿಸಿ ಜೀಗಮಿಂನರೆಪ ನೆರವಿಗಮರಸಂಗಂ ತೋಱು ಬಱಿದೆ ಮಾತಂ ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ವೇಡೆಂಬುದುಮಕಂ ಪನಾಚಾರ್ಯರಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೧೯

ಮರುಳ್ ಮರುಳ್ತನದಿಂದು
ವರ್ಣರೀಶನಾಸ್ಥಾನರಂಗದೊಳ್ ನೀಂ ಪಿತ್ತ ।
ಜ್ವರಮಾದರಂತೆ ಗಱಪುವ
ಸಿರಿಸಿಲ್ಲಪ[1] ನುಡಿವ ಬಡತನಂ ಚದುರಿಕೆಯೋ ॥ ೧೨೦

ಸೊಗಯಿಪ ಮಾಗಿಯೊಳಂ ಜೀ
ನಗೆಗಾಲಮನಣ್ಣ ತೋಱಲಕ್ಕುಮ ಪೇೞ್ಬೆ ।
ನಗೆಯೊಳ್ ಮಱೆಗಾಲಮನೀಂ
ಬಗೆದಂತಿರೆ ಪೇೞ ತೋಱಲಕ್ಕುಮ ಜೀಗಂ ॥ ೧೨೧

[1] ಸರಗಿಲ್ಲದ (ಕ.) ಸಿರನಿಲ್ಲದ (ಖ.)

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ನೀಂ ನುಡಿಯಲಱಿಯದಂಕಕಾಱನಾಕಾಶಮಂ ನೋಡಿದನೆಂಬಂತೆ, ಎಮ್ಮ ನುಡಿಗುತ್ತರಮಂ ಕಾಣದೇನಾನುಮೊಕ್ಕಸಕ್ಕಂ ಗಱಿಪಿದೆಯಾದೊಡಮೇಂ ಪಾಲೊಳಗೆ ತುಪ್ಪಮುಂಟೆಂಬುದುಮಂ ಮರದೊಳಗೆ ಕಿರ್ಚುಂಟೆಂಬುದುಮನೆಲ್ಲರುಂ ಬಲ್ಲನಿತರೊಳ್ ಬಱಿವಪ್ಪರದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಿಯೆಯುಮಂ ಮಾಡದೊರ್ಮೆಯೆ ಗಮ್ಮನೆ ತೋಱಬಾರದು ; ಕ್ರಮದಿಂ ಪಾಲಂ ಕಾಸಿ ಹೆಪ್ಪುಸಿಟ್ಟು ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆಗೊಂಡು ಪದನಱಿದು ಕಾಸಿದಾಗಳ್ ತುಪ್ಪಮಕ್ಕುಂ ; ಮರನುಮನೋಜಾಯಿಲನಾಗಿ ಪೊಸೆಯೆ ಕಿರ್ಚಕ್ಕುಂ, ಎಳ್ಳಂ ಗಾಣದೊಳಿಕ್ಕಿ ಪಿೞಿಯೆ ಬೞಿಕ್ಕೆಣ್ಣೆಯಕ್ಕುಂ ; ಅಂತೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂ ಶರೀರಿಯಪ್ಪ ಜೀವಮನೊರ್ಮೆಯೆ ನಿನಗೆ ತೋಱಲ್ಬಾರದು ; ದಾನಾದಿಧರ್ಮದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಏಕಾದಶನೆಲೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಧರ್ಮದೊಳಕ್ಕೆ ದಶಧರ್ಮದೊಳ್ ಕೂಡಿದನಗಾರಧರ್ಮದೊಳಕ್ಕೆ ನೆಗೞ್ದು ಪಾಪಾಂಕುರಂಗಳಂ ಕಿಡೊತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಶಾಶ್ವತಸುಖದೊಳ್ ಕೂಡಿದಂದು ಬೇಱಕ್ಕುಮಲ್ಲದಂದು ಮನೆಯ ಬಸತನಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಯುಂ ಕೊಯ್ದರೆಂಬಂತೆ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಿನಗೆ ಕರ್ಮಬಂಧಮಪ್ಪ ಜೀವಮನಂತು ಬೇರ್ಕೆಯ್ದು ತೋಱಲ್ಬರ್ಪುದು ॥ ೧೨೦

ಸೊರೆಯೊಳಗೆ ತೀವಿ ಮಣ್ಣಂ
ಸರದಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ನೆಗೆಯಲಾರ್ಪುದೆ ಪಾಪೋ |
ತ್ಕರದೊಳ್ ಬೆರೆಸಿದ ಜೀವೋ
ತ್ಕರಮುಂ ನಿರ್ವೃತಿಗೆ ನೆಗೆಯಲಾರ್ಕುಮೆ ಬೇಗಂ ॥ ೧೨೧

ತಾರಗೆ ಪಗಲೊಳ್ ಪುದುಪು
ಕಾರಂ ಮೇಲ್ಕವಿದ ಮುಗಿಲ ಮಱೆಯೊಳ್ ತಮ್ಮಾ |
ಕಾರಂಗೆಟ್ಟಿರ್ಪವೊಲಘ
ಭಾರದಿನಂತಿಂತು ಮಿಡುಕಲಾಱವು ಜೀವಂ ॥ ೧೨೨

ಜಾಂಡಲಕೆಯ ಬೀಜಂ ಭೂ
ಮಂಡಲದೊಳ್ ಪಸುರಡಂಗಿ ಪಾಱುವ ತೆಱದಿಂ |

ಖಂಡಿಸೆ ಪಾಪಸಮೂಹಂ
ಮಂಡಿತಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಮಸುಗಿದು ಸಹಜಂ ॥ ೧೬೩

ಎಂದಿಂತು ದೃಷ್ಟಶ್ರುತಾನುಭೂತಂಗಳಿಂದಱಿವುದೆಂದು ಸರ್ವಜ್ಞನುಮಂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಪ್ಪ ತಪಮುಮಂ ಮೊಱೆಯುಮಂ ಜೀವಮುಮನುಂಟೆಂಬುದುಂ] ॥ ೧೬೪

ಪಲವುಪ್ಪೊಗೞ್ತೆಗಳಿಂ ಭೂ
ತಲನಾಥಂಬೆರಸು ಸಭೆಯ ಜನಮೆಲ್ಲಂ ಕೈ ।
ಕೊಳಽಧಿಕವಚನರಚನೆಗೆ
ನೆಲೆಯಾದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧೬೫

ಅಱಿವೆಸರುಂ ಮತ್ತೇನಂ
ದಱಿಯದರುಂ ತಿಳಿಯೆ ನುಡಿದನಮೃತದ ಮಳೆಗಳ್ ।
ಕಱೆವಂತೆ ನಚ್ಚಿ ಪಲವುಂ
ತೆಱದಿಂದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೧೬೬

ಎಂದು ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಜಿನಶ್ರೀಚರಣಾಳಂಕಾರಶೀರ್ಷನ ವಾಗ್ಮಿತ್ವಕ್ಕಂ ಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನ ಜಿನಾಗಮಪರಿಣತಿಗಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸನ ಕೊಂಕಿಲ್ಲದ ಜಿನಭಕ್ತಿಗಂ ಸಹಜಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸನ ಕೊಂಕಿಲ್ಲದ ಜಿನಭಕ್ತಿಗಂ ಸಹಜಕವಿಜನಮನಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರನ ಕುತುವೃತ್ತರಕ್ಕಂ [ಮುಯ್ಯಮ್ಮದಮಾಗೆ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಕಾಲಂ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೀಯ ಬಾಪೆಂದು ಮತ್ತೆ ಪೊಗೞ್, ನುಡಿದು ಗೆಲ್ವುದು ತೊಱೆಯನೀಸಾಡಲಾಱದ ನಿಶ್ಶಕ್ತನ ಕಾಲಂ ಪಿಡಿದಂತಾಗೆ ಕಾಳಗದೊಳ್ಸೋಲ್ತು ಪಂದೆ ಪೆಱಗೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ ಕೆಱೆಯಂ ಪಾಯ್ದನೆಂಬಂತೆ ಬಲಿಜಯವರ್ಮ ಮಹಾರಾಯನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲ್ ಲಜ್ಜಿಸಿ ತನ್ನ

ಸೋಲ್ತುದಕ್ಕೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ ಪೆಯ್ಯೆಱಿಯದೆ ಮುನಿಸರೋಜಿನೀರಾಜಹಂಸನನಿಂತೆಂದಂ][1] ॥ ೧೨೭

ಪೆಱರಿಂತಲ್ಲದೆ ಬಂದೆನ
ಗೆಱಗರ್ ಕಡುಭಕ್ತಿಯಿಂದಮೆಂದುಕ್ಕೆಪದಿಂ
ಬಱಿದೇಂ ಪೂಣಿಸಿ ನೀನೊಳ
ಗೞಿಯದರಂ ವಚನರಚನೆಯಿಂ ಸೋಲಿಸುವೈ ॥ ೧೨೮

[ಮಾಯೆ ತಪಮಂ ಪ್ರೋಣರ್ಕೆಯೆ
ಗಾಯದಿನುಣಲೆಂದು ವಶ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳನ ।
ನ್ಯಾಯಪರನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿ
ಮಾಯಾವಿ ಧರಿತ್ರಿಯಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿದಪೈ ॥ ೧೨೯

ಪಲವುಮಂದರ್ಗಳಿಂ ಮುಖವಶ್ಯಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನವಶ್ಯರಾಜವಶ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳನುಣ್ಣದಟ್ಟಿದು ಕುದಿದು ಮಱುಗಿ ಸಾಧಿಸಿ ತನ್ಮಂತ್ರಬಲದಿಂದೆನ್ನ ನಾಲಗೆಯುಂ ಸ್ತಂಭಿಸಿ ಗೆಲ್ವೆಯಂತಲ್ಲದೆನ್ನಂ ಗೆಲಲ್ ನಿನ್ನಳವಲ್ಲದೆಂದು ಮುನಿಸಿಂ ಕಣ್ಗಾಣದೆ ಬಾಯ್ಗೆವಂದಂತೆ ನುಡಿವುದುಂ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಮಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೩೦

ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜಂ
ನಯದೆ ಮುನೀಶ್ವರನೊಳಾದವಿ ನುಡಿದಾಂ ಗೆಲ್ವೆಂ ।
ನಯದಿಂದಮೆಂದು ಬಂದಂ
ಭಯದಿಂದುಳ್ಳಳ್ಕೆ ನುಡಿಯಲಾಱದೆ ಕಷ್ಟಂ ॥ ೧೩೧

ಮಾತನಱಿಯದ ಸೂಳೆ ಕುಂಟಣಿಯುಂ ಬೈದಳೆಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿಯಂತೆ ಪರಮಾವಧಿಲೋಚನನಪ್ಪ ಮಹಾತ್ಮನ ವಚನಕ್ಕುತ್ತರಮಂ ಕುಡಲಾಱದೆ ಬಾಯ್ಗೆವಂದಂತೆ ನುಡಿದಪನತಿಧೂರ್ತನೆಂದು ಕಂಡರೆಲ್ಲಂ

ಮಾಯ್ಪ್ಪವನಾಗೆ ಬಿದ್ದರ್ ಕಾಲಂ ತಲೆಯು ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಗಳ್ವುದುಂ ಬಲಿ ಲಜ್ಜಿಸಿ ಕ್ರೋಧದಿಂ ಕಣ್ಗಾಣದೆ ಬೈಯ್ದು (ಗ)

ಜಚೆಯೆ ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಬಲಿಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಮುನಿದು ಸಭಾ ಸದಗ್ರಿಂತೆಂದಂ][1] ಕರಗಸದ ಬರವುಂ ಪೋಗುಂ, ಕಿಚ್ಚ ನುರಿಯುಂ ಪೊಗೆಯುಂ ದುಷ್ಟಾಶ್ವದ ಮುಂತುಂ ಪಿಂತುಂ ಬೆಟ್ಟಮನೇಱುವುದು ಮಿೞು ವುದುಂ ಪುಲಿಯ ಕೂರ್ಮೆಯುಂ ಪಗೆಯುಂ ಸುರಿಗಿಯ ಮೊನೆಯುಂ ಬಾಯ್ಧಾರೆಯುಂ ವಿಷದ ಕಯ್ಪುಯುಂ ಸೀಪುಂ ಮೂರ್ಖನ ನಗೆಯುಂ ಮುನಿಸುಂ ಪೇಲ ನುಣ್ಪುಂ ಪೆಂಪುಂ ಕಯ್ಪುಸೋರೆಯ ಮಿಡಿಯುಂ ಕುಡಿಯುಂ ನಾಯ್ವೀಳದ ಕಾಯುಂ ಪಣ್ಣುಂ ಲೋಭಿಯ ಮನಮುಂ ಧನಮುಂ ಕಳ್ಳನ ಚೆನ್ನುಂಪೊನ್ನುಂ ಭಯದ ಬಟ್ಟೆಯ ನೀರುಂ ನೆಳಲುಂ ಪೊಲೆಯರ ಮನೆಯ ಕೂೞುಂ ಬಾಡುಂ ಬೆಸನಿಯ ನುಡಿಯುಂ ನಡೆ ಯುಂ ಪೊಲ್ಲಂತಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ ನೆಗೞ್ತೆಯುಮೊಂದು ಪೊಲ್ಲೆಂದು [ಮುನಿದು ಬಲಿಯನಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೩೨

ಪಿರಿಯರಿವರ್ ಸರ್ವಜ್ಞರ
ದೊರೆಯೆನ್ನದೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಮೂರ್ಖತನದಿಂ ಕಾಣಂ ।
ಪೊರಸೇಱಿದಂತೆ ನುಡಿವೈ
ಮರುಳಂ ಪಿರಿರೊಳರೆ ಲೋಕದೊಳ್ ನಿನ್ನಿಂದಂ ॥ ೧೩೩

ನೀನತಿಧೂರ್ತನೆ ದುಷ್ಟಂ
ದೀನಾನುಮನೆನ್ನ ಮುಂದೆ ಮುನಿಪುಂಗವನಂ ।
ಹೀನವಚನಂಗಳಿಂದಭಿ
ಮಾನಂಗಿಡೆ ನುಡಿದೆಯಾದೊಡೇನಾಯ್ತಿನ್ನುಂ ॥ ೧೩೪

ಬರ್ಮಗೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಲಾಗದು ನಿನ್ನ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಟತನ ಮಪ್ಪೊಡೆ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂದು ಜಡಿದು ನುಡಿದರಸಂ ಬಲಿಗೆ ವಿರಸ ನಾಗಿ ಕೋಪದಿಂ ಬಡಿದು ಪಿರಿದಪ್ಪಪಮಾನಮಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪುರದಿಂ

1 ಎಂದು ಬಾಯ್ಗೆ ವಂದಂತೆ ನುಡಿವುದುಂ ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಮುನಿದು ನಿನಗಂಜುವನೆಮ್ಮಾಳ್ವ ದೇಶದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೋಗೆಂದು ಜಡಿದರಸಂ ಪ್ರಧಾನರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ (ಗ)

ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಕಳೆವುದು ಬಲಿಯವಂಶದವರೆಲ್ಲಂ ಪೊಱಲೊಳಿರಲಾಗದೆಂದು ಗೋಸಣೆಗೊಳಿಸೆ ಬಲಿ ಜಯವರ್ಮಮಹಾರಾಜಮುನಿಪತಿಗೆ ಪುನರ್ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ಮನೆಗೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ಬಲಿಯೊಡವುಟ್ಟಿದರ್ ಶುಕ್ಲಬೃಹಸ್ಪತಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದರ್ ಮೊದಲಾಗೊಡೆಯ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಲಿಗೂಡಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ನೆರೆದು ಪೋಗುತ್ತುಂ ಬಲಿಯನಿಂತೆಂದರ್ ॥ ೧೩೫

ಅಣ್ಣ ಸುಖೋನ್ನತಿಯಿಂದಂ
ತಣ್ಣನೆ ಲೇಸಾಗಿ ಮುದದಿನುಣ್ಬರ ಬಾಯೊಳ್ ।
ತಿಣ್ಣನೆ ಕಿರ್ಚಂಪುಡಿಯಂ
ಮಣ್ಣಂ ಪೊಯ್ದಂತು ಮಾಡಿದೈ ದೂರ್ತಿಂದಂ ॥ ೧೩೬

ಎಂದು ಬಲಿಯಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಬಯ್ವುದುಂ, ನೃಪನೊಳಾದ ಪರಿಭವಾನಳನುಂ ನಂಟರೊಳಾದ ದುಃಖಾನಳನುಂ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮನಮೇಲೆ ಕೋಪಂ ಪುಟ್ಟೆ ಬಲಿಯಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೩೭

ಜಯವರ್ಮಾಧೀಶನಾಸ್ಥಾನದೊಳವಯವದಿಂದೆನ್ನನಂದೋಟುಮಾತ್ರ
ರ್ದ ಯತೀಶಾಂಭೋಜಸೂರ್ಯಂಗಳನಳವಡೆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರಂಗಳಿಂ
ಸಂ
ಶಯಮೀಕೀನ್ನಣ್ಣನಾಂ ಕೊಲ್ಲದೊಡೆ ಮನುಜನೇ ಮಂತ್ರಿಯೇ ನೋಡಿ
ಮೆಂದ
ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಯಾಳಾಪನಾಗಳ್ ಮನದ ಮುಳಿಸಿನುದ್ರೇಕದಿಂ ನೊಂದು
ಪೂಣ್ದಂ ॥ ೧೩೮

ಅಂತು ಪೂಣ್ದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆವಂದು ಪದ್ಮಂಗಾಳಾಗಿಪ್ಪರ್ದು ಮೊಂದುದಿವಸಂ] ॥ [1] ೧೩೯

[1] ನಕ್ಕು ಪುನರ್ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ಮನೆಗೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ಬಲಿಯುಂ ತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರ್ಸರಸಜ್ಞಯಿನಿಯುಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆವಂದುಮಹಾಪದ್ಮರಾಜನಂ ಕಾಣ್ಬುದುಂ ಪಿಂತನೆ (ಗ)

ಪರಿತಂದೊರ್ವಂ ಧಾತ್ರೀ
ಶ್ವರಂಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ದೇವ ನಮ್ಮ ಬಲಂ ಭಾ ।
ಸುರಸಿಂಹಕೀರ್ತಿಧರಣೀ
ಶ್ವರನಿಂ ಪರಿಭವಮನಾಂತುದಾಹವದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೪೦

[ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಮರಸಂ ವಿರಸಮಾದ ಸೂಳೆಯಂತೆ ಲಜ್ಜಿಸೆ ಮುನ್ನನೇಕಸೂಳ್ ತನ್ನಟ್ಟಿದ ದಂಡಾತಂಗಮೊಸೆದುದಱಿಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಲಜ್ಜೆ ಪುಟ್ಟೆ ಕೊಕ್ಕಳಿಗುದಿವರಸನ ಮನದ ಹೇವಮನಱಿದು ಬಲಿ ಮನದೊಳೊಳ್ಳಿತಪ್ಪ ಪ್ರಸ್ತಾವಮಾಯ್ತೆಂದು ಪೆರ್ಚೆ ಪದ್ಮಮಹೀಶ್ವರರಂಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ದೇವರೆನಗಾಬೆಸನಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದೆಂದು][1] ॥

ಭರವಸದಿಂ ಬೇಡುವುದುಂ
ನರಪಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯೆ ಬೆಸನನಾಗಳ್ ಕೈಕೊಂ ।
ಡರವರಿಸದೆ ಪಿರಿದುಬಲಂ
ಬೆರಸರಿಯಂ ಗೆಲ್ವ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಬಿಲಿನಡೆದಂ ॥ ೧೪೧

ನಡೆದು [ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ] ಕುಂಭಪುರಮನೆಯ್ದಿ [ಮೂವಳಸಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಚಲದಿಂ ತನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾದಿ] ಕೋಟೆಯುಮಂ ಕೊಂಡು ಸಿಂಹಕೀರ್ತಿಯುಮಂ [ಗ್ರಾಮಸಿಂಹಮಂ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕೋಡಗಗಟ್ಟಂ] ಕಟ್ಟಿ ತಂದು ಪದ್ಮಮಹೀಶವಲ್ಲಭಂಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ ಪದ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಹಾಮಂತ್ರಿಪದವಿಯುಂ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತಮಿವಂ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಂ ಬಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ॥ ೧೪೨

ಬಲಿ ಪಿರಿದುಂ ಪೆರ್ಚೆ ಮಹೀ
ತಳಪತಿ ನಿನ್ನೀಪ ಮೆಚ್ಚನನ್ನವರಂ ನಿ ।

[1] ಎಂಬುದುಮರಸನ ಖಿನ್ನಮಾದ ಮೊಗಮಂ ಕಂಡೆನಗಿದವಸರನೆಂದಾಬೆಸನಂ ಮುಂದಣ್ಗೆವಂದು (ಗ)

ಶೈಲನಾಗಿ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದೊ
ಳಿನಿಸುಂ ತಾಳ್ದನ್ನ ಮನಕೆ ಬಂದವಸರದೊಳ್ || ೧೪೪

ಬೇಡಿಕೊಂಡಪೆನೆಂಬುದುಮರಸನುಂ 'ತಥಾಸ್ತು' ಎಂದೊಡಂಬಡುವುದುಂ ಬಲಿ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿ ಪಲವುಕಾಲಮಿರ್ಪುದುಮಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಯ್ನೂರ್ವರ್ ಮುನೀಶ್ವರರ್ ವೆರಸು ಧರಾತಳಮಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ವಂದಾಪುರದ ಬಡಗಣ ದೆಸೆಯ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸಿತಗಿರಿಯೊಳ್ [ಚಾತುರ್ಮಾಸಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಯೋಗಂ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ದರ್.] ಇರ್ಪುದುಂ || ೧೪೫

ವರಮುನಿವಲ್ಲಭರಿರ್ದುದ
ನರಸಂ ಕೇಳ್ದರ್ತಿವೆಟ್ಟು ರಾಜಕುಮಾರರ್ |
ವೆರಸು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಭೂ
ಸುರತೇಜಂ ಪೋಗಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದಂ || ೧೪೬

ವಂದಿಸಿ ಕಿಱಿದುಬೇಗಂ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ಪುನರ್ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ಪುದುಂ ಬಲಿ ರಾಗದಿಂ ಮೆಯ್ಯೆಱಿಯುದರಸುವ ಬಳ್ಳಿ ಕಾಲೊಳ್ ತೊಡರ್ದುದೆಂಬಂತೆ ಅಱಸಿ ಕೊಳ್ವ ಪಗೆಮನೆಗೆ ವಂದಂ ಪುಣ್ಯಂಗೆಯ್ದನೆಂದು ಪದ್ಮ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ಭಂಡಾರದೊಳಿರ್ದ ಮೆಚ್ಚಂ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವುದೆನೆ ಪದ್ಮಮಹೀನಾಥಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ || ೧೪೭

ನಿನಗಂ ನಾಡಿಂಗಂ ಶಾಂ
ತಿನಿಮಿತ್ತಂ ಯಜ್ಞಮಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ನೆ |
ಟ್ಟನೆ ಧಾತ್ರಿ ಪೊಗಳೆ ಮಾಡುವ
ಮನಮಾಗಿರ್ದಪುದು ದೇವ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ || ೧೪೮

ನರನಾಥ ಯಜ್ಞಮೆಂಬುದು
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಫಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ ಸಕಲಸುರಾ |

ಸುರರೆಲ್ಲಂ ಮನದೊಳ್
ಸ್ತುರದಿಂದಂ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ನಲಿವುದಱಿಂದಂ ‖ ೧೪೯

ದೇವ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ ಪದಿನೈದು ದಿವಸಂಬರಮೀವುದೆಂದು ಬೇಡುವುದುಂ ಪದ್ಮನವನ ಬೇಡಿದನಾಚಾರಕ್ಕಂ ತಾಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ದಕ್ಕಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ದೇವರ್ಗಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ್ಗಂ ಪುನರ್ವಚನಮಂ ನುಡಿಯಲಾಗದೆಂಬ ನೀತಿಯಂ ಭಾವಿಸಿ ಬಲಿಯ ಮನದ ಕಪಟಮನೇ ನೆಂದಱಿಯದೆ [ಸೀನನಂ ಮಾಡಿದೊಡಮೆಕ್ಕು ಮದನೆನಗೆ ಪೇಳಲ್ವೇಡ] ಆನೆನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ನುಡಿದ ಕಾರಣಮಾಗೆ ಪದಿನೈದುದಿವಸದ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ದ ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ‖ ೧೫೦

ಅಂದೆನ್ನಂ ಜಯವರ್ಮನ
ಮುಂದೆ ಮಹಾಭಂಗಮಾಗೆ ಸೋಲಿಸಿದವನಂ ।
ಕುಂದದೆ ಕೇಳ್ ನಾನಾವಿಧ
ದಿಂದಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೊಲೆಯಿಂ ಕೊಲ್ವೆಂ ‖ ೧೫೧

ಎಂದು ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿ [ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಯಿಂ ತನ್ನೊಳಗ ನಾರ್ಗಮಱಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಪದ್ಮನುಮಂ ಪುರಮುಮಂ ನಂಬಿಸಲ್ವೇಡಿ ಯಜ್ಞಂಮಾಡಿಪೆ ನೆಂಬಿವನೆ ಪ್ರಕಟಂಮಾಡಿ ಮನನೆ ವಂದು][1] ‖ ೧೫೨

ಈ ನರವಲ್ಲಭನಪ್ಪೊಡೆ
ತಾನಧಿಕಂ ಜೈನಧರ್ಮದೊಳ್ ಋಷಿವಧೆಯಂ ।

---

1 ಕುಟಿಲಮನಂ ತನ್ನ ಮನದ ಕಾರ್ಯಮನೊರ್ವಂಗಱಿಪದೆ ನಾಲ್ಕುಯ್ದು ದಿವಸದೊಳಗೆ ಪುರಮುಮಂ ಪುರಿಗ್ರಹಮುಮನಳವಡಿಸಿ; ಪದಿನೈದು ದಿವಸದರಸಂ ಮದದಿಂ ಮೆಯ್ಯರಿಯದುದಕ್ಕೆ ಪರದೇಶಗಳ್ । ಗದಗಂಪಂಗೊಂಡುಮೋಣ್ಕಾದವಳಿ ದುದು ಬಲಿಯ ರಾಜ್ಯದುನ್ನತಿಯಿಂದಂ ‖ ಮತ್ತಮೆನ್ನ ಕಾರ್ಯಂ ಪ್ರಜೆಗೆ ತುಷ್ಟಿ ಯಾದಲ್ಲದೆ ತೀರದೆಂದು ತಪ್ಪುಳ್ಜರ ಪಜ್ಜರ ಗೊಜ್ಜರ ಪಡೆದ ಪೊನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ಪುರಜನ ಕ್ಕೆಲ್ಲಂ ಮಹಾದಾನಂಗೊಟ್ಟು (ಗ)

ತಾನಱಿದನಪ್ಪೊಡೆನ್ನಂ
ನಾನಾವಿಧದಿಂದೆ ಕೊಂದು ತೂಗದೆ ಮಾಣಂ ॥ ೧೫೩

[ಅದರಿಂದೆನ್ನ ದ್ರೋಹಮರಸನ ಕಿವಿಯಂ ಮುಟ್ಟದಂತಾಗೆ ಮಾಡ್ಪೆನೆಂದುಪಾಯದಿಂ ಜೋಗಂಕೈಕೊಂಡು ಋಷಿಯರ್ ಪೋಗರೆಂಬುದನಱಿವೆನಪ್ಪುದಱಿಂದೆನ್ನ ಯಜ್ಞಂ ತೀರ್ವನ್ನೆಗಂ ಋಷಿಯರೀ ಪೊೞಲೊಳಿರವೇಡವೆಂದು ಘೋಸಣೆಗೆಯ್ವುದೆಂ ಕಂಸನಾಚಾರ್ಯರಱಿದು ಸಮಸ್ತಋಷಿಯರ್ಗಂತೆಂದರ್] ॥ ೧೫೪

ಅವರವರ ಪುಣ್ಯಪಾಪಂ
ನವನವದಿಂ ಫಲವನೀಗುಮವರ್ಗಂ ಪೆಱಪಂ ।
ಭುವನದೊಳು ಮಾಱ್ಪೆನೆಂಬಿಂ
ತವರಧಿಕರೆ ಪುಣ್ಯಪಾಪನಿಚಯುಕ್ಕಿಯೊಳ್ ॥ ೧೫೫

ನಿಷ್ಕಾರಣಮುಱಿಪುದೆ ಜಡ
ರುಕ್ಕವದಿಂ ಪೆಱರನಳಿವೆವೆಂಬೀಮನದಿಂ ।
ದಿಕ್ಕನೆ ಬೀೞ್ವರ್ ನರಕದೊ
ಳಕ್ಕಟ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಖರಪ್ಪರೆ ನೋಂತರ್ ॥ ೧೫೬

ಬಱಿದೆ ಜಡಮತಿಗಳೇನಂ
ದಱಿಯದೆ ಮುನಿಸೊದವೆ ಕೊಲ್ವೆವೆಂಬರ್ ಮನದಿಂ ।
ಪೆಱರಂ ತಮ್ಮಳವಲ್ಲದು
ಮುರುಕಂ ಕೈಸಾರ್ಗುಮೆ ಮತ್ತಮಪರಳಿದಪರೇ ॥ ೧೫೭

ನರಕಗತಿಗಿಳಿವೊಡಂ ಸಿ
ರ್ಜರನಿಳಯಮನೆಯ್ದಿ ಸುಖಮನುಣ್ಬೊಡಮನ್ಯರ್ ।
ನೆರಮಲ್ಲರದಱಿನನ್ಯರ್
ಭರವಶದಿಂ ಮುಸಿದುವೊಸೆದುಮೇಗೆಯ್ದಪರೋ ॥ ೧೫೮

ಎಮ್ಮ ಕತದಿಂದಮಿಾತಂ
ಕೆಮ್ಮನೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನೋಡ ಗುಱಿಯಾದಪನೆಂ ।

ಬುಮ್ಮಳಮಲ್ಲದೆ ಕೊಂದಪ
ನಮ್ಮಂ ಖಳನೆಂಬ ನೋವು ಕೇಳಮಗುಂಟೇ ॥ ೧೫೯

[ಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲ್ ತಾಮ
ತ್ಯಾಸುರಮಾಗೊದವಿ ಕಾಯ್ದೊಡಂ ತಾವರೆಗಳ್ |
ಬೇಸಱವದಱಿಂ ಪುಣ್ಯಾ
ವಾಸಿಗಳಂ ಕಿಡಿಪವೆಂಬವರ್ಗೆಂಟೆರ್ದೆಯೋ ॥ ೧೬೦

ಶಶಿ ಮಿತ್ರನಾಗಿಯುಂ ಸಂ
ತಸದಿಂ ನೆಯ್ದಿಲನಲರ್ಚಲಾಱಂ ಪಗಲೊಳ್ |
ಪುಸಿಯಲ್ಲದಱಿಂದಂ ರ
ಕ್ಷಿಸಲಾರ್ಪರೆ ಪುಣ್ಯಹೀನರಂ ಪೆಱರೊಲವಿಂ ॥ ೧೬೧

ಮತ್ತಂ,] ಪಡೆಯುದ್ಧೈಸಿರಿಗಿೞಿದು ಪೀಳ್ವ, ಪೆಱರ ಪೆಂಡಿರ್ಗೆ ಬಳ
ದೊಡಿಸುವ, ಪೆಂಡಿರಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಾನ್ಯಂಬಡೆವ, ಮಗಳಂ ಮಾಱಿ
ಮದುವೆಯಪ್ಪ, ಪಡಿಯನೊಡೆದು ಮಣೆಯಂ ಮಾಡುವ, ಮೊಳಗೆಯಂ
ಸುಟ್ಟು ಸೀತೆನೆಯಂ ತಿಂಬ, [1] ಮಗನಂ ಕೊಂದು ಗಂತುದೋಱುವ,
[ನೆಲೆವಾಡಂ ಮಾಱಿ ಸೂಳೆಗೆಯ್ವ, ಬೆಳದ ಕೆಯ್ಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಡಗಮಂ
ಕೊಳ್ವ, ಕವಿಲೆಯಂ ಕೞಿದು ನಾಯನೂಡುವ, ಕಂಕಣಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ಪಿಂಡಿಯಂ ತಿಂಬ, ಲೋಗರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಕೊಳ್ವ, ಬಾಡಿ
ಗೆಯ ಮನೆಗೆ ತಿಪಿದು ಕೊಳ್ವ, ಚತ್ರದ ಕೂಟೆಗೆ ಮಯ್ಯಾಂಪ, ನಡು
ಮನೆಯೊಳ್ ಬಾವಿಯನಗೆವ್ವ, ತೊಱೆಗೆ ನೀರನಡಕುವ,] [2] ಕನಸಿನ
ಪೊನ್ನನಗೆಂಬ, ಬೋನಮನೊಡೆದು ಹಲ್ಲೆಯ ಮಾಡುವ,| ಪಟ್ಟೆಯಂ
ಪಱಿವ ಚಂಡಂ ಮಾಡುವ] ಕಟ್ಟೆಗ್ಗರಂತೆ, ಶಾಶ್ವತಮಲ್ಲದ ಶರೀರಮಂ
ಪಿಡಿದು ರತ್ನತ್ರಯಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸುವ್ರದು [ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದಱಿಂ,
ತಂತಮ್ಮ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಫಲೋದಯದಿಂ ಸಾವುಂ ನೋವುಮಡಸುಗುಂ,
ತಂತಮ್ಮ ಮಾಡಿದ ತಪದ ದಾನದ ಫಲದಿಂ ಸುಖಮುಂ ದೀರ್ಘಾಯು
ಷ್ಯಮುಂ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮುಮಕ್ಕುಂ, ಪೆಱರೇಗೆಯ್ದುಂ ಮುನಿದುಂ ಶ್ರೀಯು

1 ಸುಟ್ಟು ಹುಲುಗುಡಿಸಲಂಕಟ್ಟುವ (ಗ) 2 ಮನೆಯಪೊನ್ನ ಕೊಟ್ಟು (ಗ)

ಮನಾಯುಷ್ಯಮುಮಂ ನೋವುಮಂ ಮಾಡಲ್ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲೆಂದು ನರಮಾಗಮೆಂಭಾವನೆಯಿಂ ನಿರ್ಮಳಚಿತ್ತರುಂ ಮಂದರಧೈರ್ಯರುಂ ನಿರ್ಭಯರುಮಾಗಿರಮೆಂದೆಲ್ಲರ್ಗಮಱಿಪಿ ಸಕಲಋಷಿಯರ್ವೆರಸು ಬಲಿ ಮಾಡುವ ಉಪಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗುವನ್ನೆಗಂ ಆಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕೈಯ್ಯನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜಂಗಳಂ ಮನದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್] 1 ||

[ಮುನಿಯರುಮೆಲ್ಲರುಮೀಗೋ
ಸನೆಯುಂ ಕೇಳ್ದಾಗಳಂತೆ ಪೊಱಲಿಂದಂ ಭೋಂ |
ಕನೆ ಪೋದರೆಂಬ ಮಾತನೆ
ಘನಮಾಗಿರೆ ಮಾಡಿ ಕುಟಿಲಚಿತ್ತಂ ಪುರದೊಳ್ || ೧೬೩

ಪದಿನೈದುದಿವಸಮರಸಂ
ಮುದದಿಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದುಕ್ಕೆ ಪುರಜನಮೆಲ್ಲಂ |
ಗದಗದಗಂಪಂ ಗೊಂಡುದು
ಮದವೆಱದುದು ಬಲಿಯ ರಾಜ್ಯದುಗ್ರತೆಯಿಂದಂ || ೧೬೪

ಅಂತುಗ್ರನುಂ ಸಂಚಿತಪಾಪ ಚಿತ್ತನುಮಪೂರ್ವೈಶ್ವರ್ಯೈಶ್ವರ್ಯನುಮಾಗಿ ಪುರಜನಮುಮಂ ನಾಡುಮಂ ಪರಿಗ್ರಹಮುಮನೊಂದೆರಡು ದಿವಸದೊಳ್ ತನಗೆ ವಶಗತಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ] 2 ||

---

1 ಎಂದು ಬಗೆದು ಜೋಗಿನೊಳ್ ಋಷಿಯರ್ ಪೋಗದುವನಱಿದು ಋಷಿಯುರೆಲ್ಲರುಂ ಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಪುದುಂ, ಪುರದೊಳೊಡೆಯರ್ಮಾಡವರೆನ್ನದೆ ನಿಲ್ವಡೆನ್ನಯಾಜ್ಞಾಂ ತೀರ್ಪನ್ನೆಗಂ ತೊಡುವುದುಡುವುದುಣ್ಬುದು ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ಪುದೆಂದು ಘೋಷಣೆಗೇಳಿಸಿ (ಗ)

2 ಬುದ್ಧಿಯುಲ್ಲದೆಂದೆಲ್ಲರ್ಗಮಱಿಪಿ ಸಕಲಋಷಿಯರ್ವೆರಸು ಬಲಿಮಾಡುವಯುಪಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗುವಿನಮಹಾರಶರೀರ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದಿರ್ಪುದುಂ ವಿದೇಹವಿಷಯದ ಮಿಥಿಲಾಪುರದೊಳ್ ಸಮುದಾಯಂ ಬೆಸಿದರ್ ವಿಷ್ಣುಗಳೆಂಬಾಚಾರ್ಯರಾಕಾಶದೊಳ್, ಪರಮತಪೋಧನರ್ಗೆ.... (ಗ)

ಎನಗೆ ಸಮಾನಪುಪ್ಪರಣಮಿಲ್ಲ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳಂದು ಸಾಗರೇ
ಶನ ಸಿರಿಯಂ ಫಣೀಶ್ವರನ ವೈಭವಮಂ[1] ನರ್ಕನ ತೇಜವಮಂ ಮನೋ ।
ಜನ ಸೊಬಗಂ ವಿಯಚ್ಚರನ ವೀರಮನಾದಿಯ ಭೂಪರೊಪ್ಪನಿಂ
ದ್ರನ ವಿಭವತ್ವಮಂ ಪಡೆದು ಪಾಡಿಸುವಂ ಬಲಿ ಕೊರ್ವಿ ನಿಚ್ಚಲುಂ ॥

ಅಂತು ಪುಲ್ಲ ಕೀರ್ತನಂತುರಿದು [ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪೆರ್ಚಿಂದಮಾನೀ ಪೊಟಲೊಳಗೀನಂ ಮಾಡಿದೊಡಂ ಬೇಡೆಂದು ಮಾಕೋಂಡು ಮಾಣಿಸುವ ಗಂಡರಾರೆಂದು] ನಾಂದವರೆಯುಂತೆ ಪೊಟ್ಟೀಳಿಸಿ [ಮುಬ್ಬುಂ ನೋಡಿ] ಪಾಪಿಯಿ ಬಲ್ಲಾಳಂಬ ಮಾತಂ ನಸ್ನಿಮಾಡಿ [ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮರಪ್ಪ ಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಿರ್ದ ಸಿತಗಿರಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು][2] ॥ ೧೬೭

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ
ಧರೆ ಬಯಲಿದು ಬೇಗಮಿಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ವಾಗಿರೆ ಚ ।
ಪ್ಪರಮನಳವಡಿಸಿ ಮಾಡುವು
ದಿರವೀಡೆಂದೆಯ್ದೆ ಪೆರ್ಗಡೆಗೆ ಬೆಸಸುವುದುಂ ॥ ೧೬೮

ಅರೆಗಾವುದಂತರಂಬರ
ಮರಸಿನ ಬೆಸದಿಂದೆ ಭೂಮಿಶೋಧನೆಯಂ ಪಿ ।
ಸ್ತರಮಾಗೆ ಮಾಡಿ ಚೆಲ್ವಾ
ಗಿರೆ ಸಮೆದರ್ ಚೆಲ್ವೆ ಕಣ್ಗೆ ವರ ಕಾವಣಮುಂ ॥ ೧೬೯

[ಆಗಳಲ್ಲಿಗುಚಿತಮಪ್ಪುವೆಲ್ಲಮಂ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಬಲಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾಡಿದ ಬೆಸನಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಪ್ರಸನ್ನಮನನಾಗಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗೆ ಪಸಾಯದಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಂ ನೋಟ್ಪುತ್ತಿರ್ಪಯಿ, ಗಂಧ ಗಜಾರೂಢನಾಗಿ ಬಂದು ಚಪ್ಪರಂಗಳ ಚೆಲ್ವಮಂ ಮಂಟಪಂಗಳ

[1] ಭೋಗವು (ಗ)   [2] ತಡೆಯದೆ ಸಿತಗಿರಿಗೆ ಬಂದು (ಗ)

ವಿಳಾಸಮುಮಂ ಜಗಲಿಗಳ ಭಂಗಿಗಳುಮಂ ಹೋಮಕುಂಡಂಗಳುಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ವಂದು ಸಿಕ್ಕಿದರೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು ಪೆಱರಂ ವಂಚಿಸಲ್ವೇಡಿ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕೇಳಿಮೀಗುಹೆಯೊಳೇನಾನುಂ ಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳಿರ್ದು ಪೋಪ ಬರ್ಪ ಪ್ರಜೆಗೆ ಪೀಡೆಯಂ ಮಾಡುಗುಮದಱಿಂದೊಳಗಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಪಂತು ಮಾಡುವಮೀಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪುಳ್ಳಿಗಳನೊಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಚನಿಡೆಂಬುದುಂ ॥ ೧೩೦

ಕರಮೆನಲ್ಪೊಸತಪ್ಪ ಸಾವೆಯ ಪುಲ್ಲನುಜ್ವಲಮಾಗಿ ತಾ
ನುರಿವ ತಾಱಿಯ ತೆಂಗಿನೆಕ್ಕೆಯ ಮಾವಿನಿಂಧನಮುಂ ಮಸುಂ
ಧರೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ನಲ್ಲ ಪುಲ್ಲನಮರ್ಕೆಯಿಂ ಕಿಱುವಳ್ಳಿಯಂ
ತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೀವಿದರ್ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ಭಟರ್ ॥ ೧೩೧

ಕಟ್ಟೊರಿದ ಪುಳ್ಳಿಗಳಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ಕೊದಳಿಗಳನೆಯ್ದೆ ಕಾಟ್ಬೆರಣಿಗಳಂ ।
ತೊಟ್ಟನೆ ಪಱಿಸೀರೆಗಳಂ
ಬೆಟ್ಟಾಗಿರೆ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ತೀವಿಸಿದಂ ॥ ೧೩೨

ಅಂತು ತೀವಿಸಿ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಂ ನಿಶ್ಛಿದ್ರಮಾಗೆ ಮಾಡಿ ತುಪ್ಪದೆಣ್ಣೆಯ ಕೊಡಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ನಾನಾವಿಧದಿಂದೆನ್ನ ಮುನಿಸು ಪೋಷಿನಂ ಮನಮಾರೆ ನಾಳ್ ಕಿಚ್ಚಂ ತಗುಳ್ಚಿ ಪೋಗದಂತು ಕೊಲ್ವೆನೆಂದಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ವಿದೇಹವಿಷಯದ ಮಿಥಿಳಾಪುರದೊಳ್ ॥ ೧೩೩

ಪರಮಗುಣಾಢ್ಯರ್ ನಿರ್ಮಳ
ಚರಿತರ್ ದುರಿತಾಪಹಾರಿಗಳ್ ಸಶ್ರುತಸಾ ।
ಗರರವಧಿಲೋಚನರ್ ಮಂ
ದರಧೈರ್ಯರ್ ಸಕಳಭವ್ಯನಂದಿತಪಾದರ್ ॥ ೧೩೪

ವಿಷ್ಣುಗಳೆಂಬಾಚಾರ್ಯರ್ ಸಮುದಾಯಂಬೆರಸಲ್ಲಿ ಜೋಗುಗೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ ಧರ್ಮರುಚಿಗಳೆಂಬ ಋಷಿಯರ್ ಇರುಳ್ ಕಾಯಶುದ್ಧಿಗೆಂದು ಪೊಱಮಟ್ಟಾಕಾಶಮಂ ನೋಡುವುದುಂ][1] ॥ ೧೭೬

ಪರಮತಪೋಧನರ್ಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವ ಮಹಾತ್ಮರೆ ಸೌಖ್ಯಭಾಜನರ್
ಧರಣಿಯೊಳಂತುಟಂ ಬಗೆಯುನೀಬಳನುತ್ತಮಯೋಗಿಸಂಕುಳ
ಕ್ಕಿರದುಪಸರ್ಗಮಂ ಮುನಿದು ಮಾಡಿ ಮಹಾನರಕಕ್ಕೆ ಸಂದಪಂ
ದುರಿತದಿನಕ್ಕಟಾ ಕುಟಿಲನೆಂದು ದಯೋನ್ನತಿಯಿಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್[2] ॥

[ನಡುಗುವಂತೆ] ನಡುಗುವ ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರಮಂ [ತೊಟ್ಟನೆ ಕಂಡು ಮಹಾತಪೋಧನರ್ಗಲ್ಲಿಯಾನುಂ ಘೋರೋಪಸರ್ಗಮಾಗಲೆವೇಟ್ಕುಮಲ್ಲದಂದೀ ನಕ್ಷತ್ರಮಿಂತು ನಡುಗದೆಂದು ತಮ್ಮಾಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಮೊಳಗಣ್ಗೆವಂದು ॥ ೧೭೭

ಗುರುಗಳ್ಗಱಿಪುವುದುಂ ಸ
ಚ್ಚರಿತರ್ ಲೇಸಾಗಿ ಕೇಳ್ದು ತದ್ವಚನಮನ ।
ಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನೋಡಿ ಕಂಡರ್
ಪರಮಾವಧಿಯಿಂ ಮುನೀಂದ್ರರುಪಸರ್ಗಮುಮಂ ॥ ೧೭೮

---

1 ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹೋಮಕುಂಡಂ ಮೊದಲಾಗಲ್ಲದಂ ಮಾಡುವುದುಂ ಬಂದು ನೋಡಿ ಪರ್ಗಡೆಗೆ ಮುಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು ಬಹುಜನಮಂ ನ-ಬಿಸಲ್ವೇಡಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೇನಾನುಮೊಂದು ದುಷ್ಟಮೃಗಂಗಳಿರ್ದೊಡೆ ಬಪ್ಪ ಪ್ರಜಗಳಿಗೆ ಬಾಧೆಯಂ ಮಾಡದಂತಾಗ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಪುಳ್ಳಿಯನೊಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಚನಿಡುವನೆಂದು ನೆಲ್ಲ ಸಾಸವೆಯು ಬರಗಿನ ನವಣೆಯು ಹಾರಕಿನ ಪುಲ್ಲುಮಂ ತಾರಯು ತೇಗಿನ ಅತ್ತಿಯು ಪುಣಿಸೆಯು ತಟ್ಟಾಱಿದ ಪುಳ್ಳಿಗಳುಂ ಕಾಳಬೆರಣಿಗಳುಮಂ ಇಱಿವೆರಣಿಗಳುಮಂ ಘಱಿದ ಸೀರೆಗಳುಮಂ ಕಿಱುಗುಣಿಗಳುಮಂ ಕೊರಪುಗಳುಮಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ತುಪ್ಪದೆಣ್ಣೆಯ ಕೊಡಂಗಳುಮಂ ತರಿಸಿ ನಾಳೆ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳಿರ್ಪುದುಮನ್ನೆಗಮಾಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರಱಿದು ಋಷಿಯರ ಯೋಗಮಂ ನೋಡಿ.— ಅಪರಮರ ಪುಣ್ಯಾಪಾಪಂ .... ಪರಮತಪೋಧನರ್ಗೆ (೧೪೪ ರಿಂದ ೧೭೪ ರ ವರೆಗೆ ಇರುವ ಪದ್ಯಗದ್ಯಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ).

2 ತುರಿತ ಮಿದೆಂದು ನಾಡೆಯಾದೆ ಕೈಮಿಗೆ ಕಂಪಿಸುವಂತೆ ಭೀತಿಯಿಂ (ಗ)

ಅಂತು ಪರಮಾವಧಿಲೋಚನದಿನಱಿದಕ್ಕಟಾ ಕುರುಜಾಂಗಣವಿಷಯದ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದೊಳ್ ಯೋಗುಗೊಂಡಿರ್ದ ಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ್ಗಮವರೊಡನಿರ್ದೈನೂರ್ವರ್ ಸಾಧುಗಳ್ಗಂ ಬಲಿಯೆಂಬ ರೌದ್ರಾತ್ಮನ ದೆಸೆಯಿಂ ಪಿರಿದಪ್ಪುಪಸರ್ಗಮಾಗಿರ್ದುದೆಂಬುದಂ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯೆಗಳೊಳ್ ಪರಿಣತನುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನುಮಪ್ಪ][1] ಪುಷ್ಪದೇವನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮುನಿದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೩೯

ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟುಸೆನೆ ವಾರಿಧಿಯೊಳ್ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಜೀವಮು
ಲ್ಲಾಡೆ ತೊಡಂಕಿ ನೂಂಕಿಸೆನೆ ಮೇರುನಗಕ್ಕೆಳದುಯ್ದು ಮೇಗಣಿಂ
ಕೂಡಿ ಸಮಂತುರುಳ್ಚಿಸೆಸ ಪನ್ನಗಸಂಕುಳದಿಂ ಭಯಂಕರಂ
ಮಾಡಿ ತಗುಳ್ಚಿ[2] ಬೆರ್ಚಿಸೆನೆ ಲೋಕಮಗುರ್ವಿಸಲೆನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ॥

[ಕಾಲನವುಂಕಿ ಪತ್ತಿ ಪಿಡಿದೋವದೆ ಭೋರೆನೆ ಬೀಸಿ ಕಂಬದೊಳ್
ಲೀಲೆಯಿನಟ್ಟು ಮೋದಿಸೆನ ಕೆಚ್ಚನೆ ಕಾಯ್ದು ಕನಲ್ದು ಕೊಳ್ಳಿಯೊಳ್
ಸೋಲೆ ತಗುಳ್ದು ಚುಚ್ಚಿಸೆನೆ ಪೆರ್ಬುಲಿಯಿಂ ಗಜದಿಂ ಬಿಗುಳ್ದು ಕ
ಣ್ಣಾಲಿ ತುಳುಂಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸೆನೆ ಕೊರ್ವಿದ ಗಾಂಪನನೆನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ॥ ೧೪೧

ಶರನಿಧಿವಾರಿಯುಂ ತಳದೊಳಾಂಪೆನೊ ದೇವನಗೇಂದ್ರಮಂ ಮನಂ
ಮುರಿಯದೆ ಕಿತ್ತು ತರ್ಪೆನೊ ದಿನೇಶನ ಬಿಂಬಮನುದ್ಧತಿಕ್ಕೆಯಿಂ
ಕರದೊಳಡರ್ತು ನೂಂಕುವೆನೊ ಪನ್ನಗರಾಜನನೊತ್ತಿ ಕಟ್ಟೆ
ಚ್ಚರಿಸಿ ಕರಾಗ್ರದೊಳ್ ನಿಱಿಪೆನೋ ಪಿಡಿದೇಱುವೆನೋ ಸುರೇಭಮಂ ॥

ಲವಣಾಂಭೋರಾಶಿಯಂ ದಾಂಟುವೆನೊ ಕುಳನಗಾನೀಕಮಂ ಪಾದದಿಂ ಭೂ
ಭುವನಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಂತೊದೆವೆನೊ ನೆಲೆಯಿಂ ಪಾಱಿ ದಿಕ್ಪಾಲರಂ ಮ

---

1 ಕಂಡು ಪರಮಾವಧಿಯಿಂ ಶ್ರಮಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ್ಗೊಂದುಪಸರ್ಗಮಾದುದ ನಱಿದು ಋಷಿಯರ್ಗೆ ಪೇಳುವುದುಂ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯೆಗಳೊಳ್ ಪರಿಣತನಪ್ಪ (ಗ)

2 ಮುಗುಳ್ಚಿ (ಗ)

ಜ್ಞವದಿಂ ಜೇಯೆಂಬಿನಂ ಕಟ್ಟುವನೊ ಶರಭಮಂ ನೂರನಿನ್ನೊರನತ್ಯು
ತ್ಸವದಿಂ ಕೀಳಟ್ಟಿ ಪೇಟೇಱುವೆನೊ ಧರಣಿಯಂ ಪ್ರೆಯ್ವೆನೋ ತೋಂ
ತುಪ್ರೋಗಲ್ ||೧೯೩

ಎಂದು ತಾಂ ವಿದ್ಯಾಧರವೇಶ್ವರನಪ್ಪುದಱಿಂ ವಿಷ್ಣುಮುನೀಶ್ವ
ರನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪಮಂ ನುಡಿದು ಬಲಿಯುನವೆಯುವದಿಂದೆನ್ನ
ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದಡಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದೊಳಟ್ಟಿ ಕೊಂದಪನೆಂದು ಮಸಗಿ
ಗರ್ಜಿಸುವುದುಂ ವಿಷ್ಣುಮುನೀಶ್ವರಂ ಪುಷ್ಪದೇವನನಿಂತೆಂದಂ][1] ||

ಕಡುಮೊಱರ್ನ ಮಾಡಿದುದಂ
ತಡೆಯದೆ ನಾಂ ಮೊಟ್ಟೆನೆಂದು ಮಸಗುವ ಪುರುಷಂ |
ಕಡುಕಷ್ಟಂ ನಾಮ ಕಚಿ ದೊ
ಡೊಡಗಟ್ಟಲ್ ಬೂಗುಱ ಬೊಗುಱಲೇಂ ಬಂದಪ್ಪುದೇ || ೧೯೪

[ಮುನಿಸಿಂ ತನಗಿಪಿರಲ್ಲದ
ಮನುಜಂಗಿದಿರಾಗವೇಡದೆಂತೆನೆ ಗಜಗ |
ರ್ಜನೆಗೆ ಮುನಿವಂತೆ ಪಂಚಾ
ನನನಡವಿಯೊಳರ್ವ ನರಿಗೆ ಮುನಿಗುಮ ಜಗದೊಳ್] || ೧೯೬

ಎಂದು ಪುಷ್ಪದೇವನಂ [ಮಲ್ಲನೆ ನ್ಯಾಯವಚನಂಗಳಿಂ] ವಾರಿಸಿ
ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಮುನಿತಿಲಕನ ಪೋಗಮಂ ನೋಡಿ ತಪೋಧನಂಕ್ಕ ಪ್ರಾ
ಕರಕ್ಕ ಪ್ರಭಾವನೆಯುಂ ಮಾಡದಂದು ಪೊಸಬಸುಱಿಯುಂ ಮಾಡಿ ತೊಂತು
ವೋದ ಕಳಶಮುನಿಡುವಂತೆ, ಮಗಳ ಮದುವೆಯುಂ ಮಾಡಿ ರಂಡೆಯಾ
ಗೆಂದು ಪರಸುವಂತೆ, ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಸಾಯೆಂದು ಸೇಸೆಯುನಿಕ್ಕುವಂತೆ,
ಉಯ್ಯಲನಿಕ್ಕಿ ಗೋಡುಂತ್ರದಿಂ ಕೈಗಟ್ಟಲೆಱೆವಂತೆ, ಬಿರ್ದಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲೊ
ಳಿಡುವಂತೆ, ತೋಂಟಮಂ ಮಾಡಿ ಕಡಿವಂತೆ, ಕೆಯ್ಯಂ ಮಾಡಿ ಕಿಚ್ಚಿಡು
ವಂತೆ, ಮಗನಂ ನಡೆಪಿ ಬಾವಿಯೊಳ್ ನೂಂಕುವಂತೆ, ಕುಮರಿಯುಂ
ಪೊರೆದು ಕಳ್ಳರ್ಗೆ ಕುಡುವಂತೆ, ಸಿಂಹಾಸನಮನೇಱಿ ಮಸಿಯುಂ ಪೂಸು

---

1 ಬೆಸಸಿದೆಂಬುದುಂ ವಿಷ್ಣುಮುನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ (ಗ).

ಪಂತೆ, ಮಹಾವ್ರತಮುಮಣುವ್ರತಮುಂ ನಿಷ್ಫಲಮಕ್ಕುಮದುಕಾರಣದಿಂ ‖ ೧೮೭

[ಮುನಿವರರುಪಸರ್ಗಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಕಿಡುವೊಡೆ ಸರಳಭವ್ಯವಂದಿತಪದ ಮೇ ।
ದಿನಿಪೂಜ್ಯ ದಿವಿಜಶೇಖರ
ವಿನಮಿತದುರಿತಾಪಹಾರಿ ನಿನ್ನಿಂ ಕಿಡುಗುಂ ‖ ೧೮೮

ಎಂಬುದುಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ಮನದೊಳಾಮಾತಿಂಗೆ ಕರಮಲ್ಲದೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ ಜಿಷ್ಣುಮುನಿಪತಿಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ವಿನಯದಿಂ ತಲೆಯುಂ ಬಾಗಿ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು‖೧೮೯

ಸನ್ನುತಮುನಿವರರಿರ್ದಂ
ತೆನ್ನನೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳತ್ಕರಿಂದೇಱಿಸಿ ಸಂ ।
ಪನ್ನತೆಯಿಂದುಪಸರ್ಗಮ
ದನ್ನಱಿ ಪಿಂಗಿಸುವೆಯೆಂಬುದನುಚಿತಮಲ್ತೇ ‖ ೧೯೦

ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೆಮ್ಮ ಮೆಯ್ಯೊಳಾದ ಗುಣಮುಂ ಕಂಡೀಮಾತಂ ಬೆಸಸದಿರೆಂಬುದಂ ಜಿಷ್ಣುಮುನೀಶ್ವರರಿಂತೆಂದರ್ ‖ ೧೯೧

ನೆಱಿಯೆ ಧರಿತ್ರಿ ಕೈಮುಗಿವಿನಂ ಪದೆಪಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ
ತೊಱೆದು ಮನುಷ್ಯಲೋಕಸುಖಮುಸ್ಥಿರಮಂದಳಿಪಿಂದೆ ಸೋಲ್ತು ಪೊ
ಚ್ಚಱುಗಿಡದಮ್ಮ ಜೇಯೆನಿಸಿ ಯಿಾವ್ರೊತಲಂ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೊಡ್ಡಿ ಮ
ತ್ತಱಿಕೆಯು ಮೂಱುಮೂಢಮುಮನೊರ್ವಯೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾನುರಾಗದಿಂ ‖೧೯೨

ಪಗೆಯುಳ್ಳನಂತೆ ಪರಸಮಯಮುಂ ಸಾರದೆ, ದೂರದ ನಂಟರಂ ಕಂಡರಂತೆ ಸಂಶಯಮಾಗದೆ, ಕಳ್ದೋಡುವನಂತೆ ಸುಮಾರ್ಗಕ್ಕಂಜದೆ, ಸಾಲಗೊಂಡ ಬಡವನಂತೆ ತಪಕ್ಕೆನಡುಗದೆ, ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ, ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಂದುತ್ತಮಮಪ್ಪ ತಪಮಂ ಮನವಿಕ್ಕದೆ ಬೆಱದೆಗೆಯದೆ ಪೆಱನ ಸೇವಕ್ಕಮಾಡದೆ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ನಿಜಬುದಿ

ಯಿಂದರ್ತಿವೆರಸು ನೆಗೞ್ದಯುಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿನಗೆ ತಪದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ದಿಂದಣಿಮಾ ಮಹಿಮಾ ಗರಿಮಾ ಲಘಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯಂ ಈಶತ್ವಂ ವಶಿತ್ವಂ ಕಾಮರೂಪಿತ್ವಂ ಎಂಬಷ್ಟಗುಣೈಶ್ವರ್ಯಮುಂ ಪುಟ್ಟುದುವೆಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿನ್ನಿಂದಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರುಪಸರ್ಗಂ ಪೋಕು ಮೆಂದು ಪೇೞ್ದವದಱಿಂ ||

ಜೀವವಧೆಯಾಗದಂತಖಿ
ಳಾವನಿತಳಪೂಜ್ಯಪೋಗಿ ಪಿಂಗಿಸುವುದು ಸ |
ದ್ಭಾವದಿನೆನೆ ದುಷ್ಕೃತವಿ
ದ್ರಾವಣನಪರಿಮಿತಧೈರ್ಯನನುಪಮವಾಕ್ಯಂ || ೧೯೪

ಮುನಿಪನ ಮಾತಂ ಭಾವಿಸಿ
ಮನದೊಳ್ ಬೆಱಗಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಮುನಿವಲ್ಲಭನೊ |
ಯ್ಯನೆ ಜಿಷ್ಣುಮುನಿಗೆ ಪೊಡೆಮ
ಟ್ಟನುನಯದಿಂ ಪೋಪೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ತಂದಂ || ೧೯೫

ಬೇಳನಿಸಿ ನೆಗೞ್ತೆಗೆ ಬೆಂ
ಬೀೞದೆ ತಲ್ಲಣಿಸದಾರ್ತ ಕೂರ್ತವಯುವದಿಂ |
ಕೇಳ ಪ್ರಭಾವನಾಂಗಮ
ನೇಳಿಸದಚ್ಕಿರ್ತ ತಾಳ್ದವೇೞ್ಪುದು ಭವ್ಯಂ || ೧೯೬

ಅಕ್ಷಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೆಯ್ದುವ
ಪೇಕ್ಷೆಯನುಳ್ಳಂ ಪ್ರಭಾವನಾಂಗಮದಂ ಪಾ |
ಪಕ್ಷಯಮಂ ಮಾಡುವುದನು
ಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಮನೋನುರಾಗಮಂ ತಳೆಗೆಂದಂ || ೧೯೭

ಬಡವನೆನವೇಡ ಪೊನ್ನು
ಳ್ಳೊಡೆಯನುಮೆನವೇಡ ಕೇಳ್ ಪ್ರಭಾವನೆಯಂ ನೇ |
ರ್ಪಡೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಮಾಡದವಂ
ಪಡೆಯಲ್ಕಾರ್ತಪನ ದೇವನಿಳಯದ ಸುಖಮಂ || ೧೯೮

ಮುನಿಯೆನಪೇಡ ಶ್ರಾವಕ
ನೆನಪೇಡ ಮನೋಜ್ಞೆಯಿಂ ಪ್ರಭಾವನೆಯಿಂ ನೆ ।
ಟ್ಟನೆ ಪಾಪಪೇೞ್ಪುದಲ್ಲದೊ
ಡನಂತಸುಖನಿಳಯನಾಗಲಾಱಂ ಕಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೯೯

ಅನುಪಮನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀ
ವನಿತೆಯ ಪೊಸಜವ್ವನಂ ಪ್ರಭಾವನೆಯೆಂದೆಂ ।
ದನವರತಂ ಬಣ್ಣಿಪೆನಿ
ನ್ನೇನೆಂದಾಂ ಬಣ್ಣಿಪೆಂ ಪ್ರಭಾವನೆಯೊಳ್ಪಂ ॥ ೨೦೦

ಎಂದು ಪ್ರಭಾವನೆಯೊಳಾದ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಬಗೆದಿದನೇಳಿ ಸರಿಪುರ್ದು ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಯುಪ್ಪಂಗಂ ಪಾಪಭೀರುವಪ್ಪಂಗಂ ಧರ್ಮಾನುರಾಗಿಯುಪ್ಪಂಗಂ ಸಜ್ಜ್ಞಾನಿಯುಪ್ಪಂಗಂ ಮರ್ಗತಿಗಮನಭಯಮುಳ್ಳಂಗಂ ಉಚಿತಮಲ್ಲೆಂದು ಬೆಳಗಾದಾಗಳ್ ಗುರುವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಜಿಷ್ಣು ಮುನೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಮಿಥಿಲಾಪುರಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂ ಮನದಿಂ ಮುನ್ನಂ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಮನೆಯ್ದಿ ಪದ್ಮಮಹಾರಾಜನರಮನೆಯಂ ಪುಗುವುದುಂ ॥ ೨೦೧

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿ
ಷ್ಟರದಿಂದೆರ್ದಟ್ಕಱಿಂ ಪುರಂಧ್ರೀನಿಕರಂ ।
ಬೆರಸಿದಿರ್ವಂದು ಮುನೀಶ್ವರ
ಚರಣದ್ವಯಪಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಮುಱಿದುಂಬಿಯವೊಲ್ । ೨೦೨

ನಮ್ರಮಸ್ತಕನಾಗಿ ರಾಜಭವನದೊಳಗಣ್ಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಬ್ಬಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ತಳೋದಕಮಂ ತಲೆಯೊಳ್ ತಳಿದುಕೊಂಡು][1] ॥ ೨೦೩

1 ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಸಮೇತನಪ್ಪ ನೀನೆ ಪೋಗಿ ಜೀವವಧೆಯಾಗದಂತುಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಬಪ್ಪುದೆನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಂ ಕೈಕೊಂಡನೆಂದು ವಂದಿಸಿ ವೃದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಮಂದರಮನೆಯಂ ಪುಗುವುದುಂ ಪದ್ಮಮಹಾರಾಜನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಿರಿದುಮ ಸೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಪಾದೋದಕಮಂ ತಲೆಯೊಳ್ತಳಿದುಕೊಂಡು ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರ್. (ಗ)

ವರವಿಮಾನಯುಳೆಂದು ವಾಸವ
ಪುರದಿಂ ಸುರಭೂಜಮಿೞಿದು ಬಂದುದು ಮತ್ತೆ |
ನ್ನರಮನೆಗೆಂದಾಮುನಿಯಂ
ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂದೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಾಣಿವಿನೆಗಂ || ೨೦೪

[ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು] ನಿಮ್ಮಡಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದ ಕಾರಣಮಾವುದು
ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಿಂತೆಂದಂ[1] || ೨೦೫

ದುರಿತದ ಪುಂಗಾಲ್ಪಾಪದ[2]
ನರೆಮನೆ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾರರಣುಗಿನ[3] ಗಿಳಿ ನಿ |
ಷ್ಕರುಣದ ನೆಲೆ ದುರ್ಗುಣದಾ
ಗರಮೆನಿಸುವ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಬಲಿಯೆಂಬ ಖಳಂ || ೨೦೬

[ನಿನ್ನರಸಂ ಮೋಹಿಸಿ ಯಜ್ಞದ ನೆವದಿಂ ಕಣ್ಗಟ್ಟಿ ತಿರಿಪಿ ಮಾಸಾ
ರ್ಧರಾಜ್ಯಮಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಿನ ಕೋಪದಿಂದೆ ಸಿತಗಿರಿಯೊಳಿ
ರ್ದಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ್ ಮೊದಲಾದಯ್ನೂರ್ ಮುನಿವರರ್ಗಂ
ಘೋರೋಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಡಿದಪನದನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳಂ
ತುಸಿರದಿರ್ಪುದುಚಿತಮಲ್ತು || ೨೦೭

ತೊಡರದೆ ನಮ್ಮಾಮ್ನಾಯದೊ
ಳಡೆಯುಡುಗದೆ ಬಂದ ಜೈನಧರ್ಮಮನೆಡೆಯೊಳ್ |
ಕಿಡಿಸಿ ಮುನಿಸಂಕುಳಕ್ಕಾ
ದೆಡರಂ ಕಡೆಗಣಿ ನೋಡುತಿರ್ಪುದೆ ನೃಪತೀ || ೨೦೮

ಅಂತಲ್ಲದೊಡಂ 'ರಾಜ್ಞಾ ಹಿ ರಕ್ಷಿತೋ ಧರ್ಮಃ' ಎಂಬ ಮಾತುಮಂ 'ದುರ್ಬಲಸ್ಯ ಬಲೋ ರಾಜಾ' ಎಂಬ ರಾಜನೀತಿಯುಮಂ 'ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಾರ್ಥಿವೋ ಗುರುಃ' ಎಂಬ ನೀತಿವಾಕ್ಯಮುಮಂ

---

1 ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರ ಮುನಿಯಿಂತೆಂದಂ (ಗ) 2 ಪುಂಜಂ ಪಾಪದ (ಗ)
3 ಪಾಪಿಷ್ಠರಪ್ಪರಣುಗಿನ (ಗ)

'ಭೃತ್ಯಾಪರಾಧಸ್ಯ ಸ್ವಾಮಿನೋ ದಂಡ' ಮೆಂಬ ಪುರಾಣಮುಮಂ ನೆನೆದಪ್ಪೊಡಂ ಮುನಿವರರುಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಣಿಸುವುದೆಂಬುದುಂ] [1] ॥

ಬೆಱಗಾಗಿ ಕೇಳ್ದು ಕೋಪಂ
ಪೊಱಮಡೆ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟು ಪುಸಿದು [2] ಯಜ್ಞದ ನೆವದಿಂ ।
ನೆಱೆ ಮುನಿಚಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುವ
ಕುಱಿಯಂ ತಱಿದೊಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲದೆಂತುಂ ಮಾಣೆಂ ॥ ೭೧೦

ಇಱುಂಪೆಗೆಱಂಕೆ ಮೂಡಿದಂತೆ ಕೊರ್ವಿ ಕೊಱೆದು ಪಾಯ್ದು ರಕ್ಕಸಿಯ ನಿಱಿಯನುರ್ಚಿದರೆಂಬಂತೆ [ಸಿಂಹದ ಕೇಸರಮಂ ಕಿತ್ತಿರೆಂಬಂತೆ,] ಎನ್ನನೇಳಿದಂಮಾಡಿ [ಮೂಗನರಿದು ಕನ್ನಡಿಯಂ ತೋಱುವಂತೆ] ಕಣ್ಣಂ ಕುತ್ತುವ ಚೆಲ್ಲಮನಾಡಿ [ಧೂರ್ತನೆನ್ನ ಕೈಯಂ ಕೊಂಡೆನ್ನ ಕಣ್ಣಂ ಕುತ್ತುವಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಎನ್ನ ಗುರುಗಳನೆನ್ನ ಪೊಱಲ ನೆನ್ನಂ ಬಗೆಯದೆ ನಾನಾವಿಧೋಪಸರ್ಗಂಮಾಡಿದಪಂ ಗಡಮೆಂದು] ॥

ಬಲಿ ಮಾಡಿದ ದೂರ್ತಿಂಗು
ಮ್ಮುಳಮಾಗಿ ಕನಲ್ದು ನೊಂದು ಸಿಂಹಾಸನಮಂ ।
ತಳದೊಳ್ ಪೊಯ್ದು ನರೇಶಂ
ಮುಳಿಸಿಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆೞ್ದು ಪರಿಮವಸರದೊಳ್ ॥ ೭೧೧

[ಕಂಡು ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಮುನಿಪಂ ಧರಣೀಶ್ವರನ ಮನದ ಭಕ್ತಿಯುಮಂ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ಪಕ್ಷಮುಮಂ ಸ್ವಸಮಯದೊಳಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಮಂ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆಂದು ಮಾಣಿಸಿ ಧರ್ಮದೊಳಾದ ನಿನ್ನ ತಾತ್ಪರ್ಯಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬಂದೆವಿಂದು ನಿನ್ನ ಮನದ

---

1 ಯಜ್ಞದ ನೆವದಿಂ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಕ್ಷಂಬರಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಂ ಮುನಿಸುಂಟಾಗಿರ್ಪುದಱಿಂದಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ್ ಮೊದಲಾದೈನೂರ್ವರ್ ಮಹಾತಪೋಧನರಂ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳಿಟ್ಟು ಕೊಂದಪನಿದನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗದೆಂಬುದುಂ (ಗ)

2 ಕೋಪದಿಂಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟುತಿರಿಪಿ (ಗ)

ನಿರ್ಮಳಿಕೆಯುಮಂ ಧರ್ಮದೊಳಾದಱಕೆಯುಮಂ ಸನ್ಮುನಿಗಳೊಳಾದ ಪಕ್ಷಪಾತಮುಮಂ ಕಂಡು ಪಿರಿದು ಸಂತೋಷಮಾಯ್ತೆಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ॥ ೨೧೩

ನರಪ ನೀಂ ಮುನಿದಂಮ ಕೊಂದಪೆಯೆಲ್ಲರಂ ಕೊಲೆಯಾಗೆ ನಿ
ಷ್ಠುರಮಹಾದುರಿತಾಳಿ ಸಾರುಗು ಕರ್ಮ ಸಾರ್ದೊಡೆ ಪೊಲ್ಲಮೀ
ಯರಿಬಲೀಂದ್ರನ ಮಾಡುವೊಂದತಿಬಾಧೆಯುಂ ಕ್ಷಣದಿಂದಮು
ಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ಗಡ ಜೀವಬಾಧೆಯನಾಗದಂತಿರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ॥ ೨೧೪

ಮೋಣಿಸಲಾವೆ ಸಾಲ್ವೆನೆಂದು ಜನಪತಿಯ ಕೋಪಾವೇಶಮಂ ಪಿಂಗೆ ನುಡಿದು ರಾಜಭವನದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಲೀಲೆಯಿಂದಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣೈಶ್ವರ್ಯನಪ್ಪುದಱಿಂ ತನ್ನ ರೂಪಂ ಕಿಱಿದುಮಾಡಿ ॥ ೨೧೫

ಕೊರಳ ಜನ್ನಿವರಂ ಪೊಸಕ್ಕೆಯನೆಯ್ದೆ ಮಿಂಚುವ ಬೆಳ್ಳಿಯು
ತ್ತರಿಗೆ ಭಾಸುರಮಪ್ಪ ತೇಜಮಾಗುವುರ್ವ ಪವಿರ್ರೆ ಚೆಲ್ವಿನಿಂ
ಬೆರಲೊಳೊಪ್ಪುವ ದರ್ಭೆ ಪಿಂಗಳನೇತ್ರಮುಟ್ಟದುಕೂಲಮೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಧರಾಮರವೇಷಮಂ ಮುನಿಕುಂಜರಂ ನೆಱೆ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೨೧೬

ಉರದೊಳಂ ನೆಱೆ ಬಾಹುಮೂಲದೊಳಂ ಲಲಾಟದೊಳಂ ಮನೋ
ಹರಮೆನಲ್ ನಿಡುಬೊಟ್ಟು ಶೋಭಿಸೆ ಪೊಂಗಿ ಬಾಗಿದ ಕುಬ್ಜಕಾ
ಲ್ಕರಮೆ ಕುರ್ಗಿದ ಹಸ್ತಮೊಪ್ಪುವ ಹೇಮವರ್ಣಮುಗಲ್ದರಂ
ನಿರುಪಮಾಕೃತಿ ಕಚ್ಚನಪ್ಪ ಶಿರೋರುಹಂ ಪೊಸಮಾನನಂ ॥ ೨೧೭

ಅಂತು ವಾಮನರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪುರಮಲ್ಲಮುಚ್ಚರಿವಡೆ ಪೊೞಲೊಳಗಣಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮಲ್ಲನೆ ಸಿತಗಿರಿಗೆ ವರ್ಪುದುಂ, ನೆರೆದ ನೆರವಿ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ರೂಪಿಂಗಂ ತೇಜಕ್ಕಂ ಸೋಲ್ತು ಬೆನ್ನನೆ ಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂ ಪೊಗೞುತ್ತುಂ ಪೊಡೆಮಡುತ್ತುಂ ಕವಿದುವರೆ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯ ಪೊಱಗಿರ್ದ ಬಲಿಯುಂ ಶುಕ್ಲನುಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದನುಂ ಕಂಡು ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ॥ ೨೧೮

ಮನದೊಳುತ್ಸವಮಾಗೆ ಪೆರ್ಚಿ ಕಡಂಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಜನಸಮೇತಮುದಾತ್ತವೃತ್ತಿಯಿನಾದರಂಬೆರಸಕ್ಕಱಿಂ ॥
ತನಗೆ ಸಂತಸಮೆಂದು ಪುಟ್ಟಿರೆ ರಾಗದಿಂದಿದಿರ್ವಂದು ಕೋ
ಕನದನಾಭನ ಗೆತ್ತು ಪಾದಯುಗಕ್ಕೆ ಮಗ್ಗಿದನಾಖಳಂ ॥ ೧೦೯

ಎನ್ನ ಮಾಡುವ ಮಾಟಮಂ ನೆಱೆ ಕೇಳ್ದು ವೈಷ್ಣವಲೋಕದಿಂ
ಪನ್ನಗಾಶಯನಕ್ಕಱಿಂದಮೆ ನೋಡಲೆಂದನುರಾಗದಿಂ
ತನ್ನ ಕೂರ್ಮೆಯಿನಿಲ್ಲಿಗೋವದೆ ಬಂದನೆಂದೊಡೆ ಭೂತಳ
ಕ್ಕೆನ್ನ ನೋಂತುದನಾರು ನೋಂತರೊ ಭಾವಿಪಂದು ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥

ಎಂದು ಪೆರ್ಚಿ ಮೇಗುಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಕೃತಕಧರಾಮರನನಿದಿ ರ್ಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯುಮಂ ಮಂಟಪಂಗಳುಮಂ ತೋಱಿ ಪಿರಿದಪ್ಪಾಸನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಪಾದೋದಕಮಂ ತಲೆಯಮೇಲೆ ತಳಿದುಕೊಂಡು ಮಗುಳ್ ಮಗುಳ್ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರ್ದಂತೆಂದಂ ॥ ೧೧೦

ದೇವಮಾನವರಾಜವಂದಿತಪಾದಪಂಕಜ ದೈತ್ಯವಿ
ದ್ರಾವಣಾಚ್ಯುತ ವಿಷ್ಣುಲೋಕದಿನೆನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂ
ದೇವ ನೀನವನೀತಳಕ್ಕಿಳದಿಲ್ಲಿಗುನ್ನತಿಯಿಂದೆ ಸ
ದ್ಭಾವದಿಂದಮೆ ಬಂದೆಯೆಂದೊಡೆ ನಾನೆ ಧನ್ಯನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧೧

ಪಲವುಕಾಲಮನೇಕಪುಷ್ಪನಿಕಾಯದಿಂ ಹರಿ ನಿನ್ನನ
ಗ್ಗಳದ ಭಕ್ತಿಯಿನೆಯ್ದೆ ಪೂಜಿಸಿಯುಂ ಮಹಾತಪದಿಂದಮು
ಮ್ಮಳಸದಾರ್ತು ಶರೀರಮಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿಯುಂ ನೆಱೆ ಕಾಣದಾಂ
ಜಲರುಹೋದರ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂ ॥ ೧೧೨

ಎನ್ನಂತೆ ಪುಣ್ಯದಿಂದಧಿಕರಿಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಪೊಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಕೃತಕವಿಪ್ರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಿನ ಮಸ್ತಕನಾಗಿ ದೇವರೀಯಜ್ಞಕಾಲದೊಳನಗೆ ಸಂತೋಷಮುತ್ಪ

ಮುಮುಕ್ಷುಂತಾಗೆ ಮನಕ್ಕೆನಂದ ನಪ್ಪುವ [illegible] ಕೈಕೊಳ್ಳುದೆಂದು [illegible]
[illegible] ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುದುಂ, ಮಾಮಾಸರಾನು[illegible]ತೆಂದ ॥ [illegible]

ನಿನ್ನ ಯಾತ್ರಾದ ಪೆಂಪನಚರಿದೆಟ್ಟು ನೋಡಲುವೇೞ್ತಿ ಬ[illegible]
ದೆನ್ನಿರಂ [illegible] ಸಂತಸದಿಂಗಿ [illegible]
ಎನ್ನ ಚಿತ್ತಮೊಳಗೊಂದುವಿಲ್ಲತಿಕಾಂಕ್ಷ [illegible]
ನಿನ್ನನಂಬುದುವನಾಗಳುಬಲಿ [illegible] ॥ [illegible]

ಎನಗೆ ಸಂತಸವನೀಗೆ [illegible]
[illegible] ಕುಲ[illegible]
[illegible]
[illegible] ಮಿಗಿಲಪ್ಪ [illegible] ॥

[illegible] ತಿಂಗ
ತಳಿ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ತೋರಣಾದಿ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]
[illegible]
ಸಿಲ್ಲದಿತ್ತೊಡೆ ಮುಂದೆ ನಟ್ಟಸ [illegible]
ಪೊಲ್ಲನ[illegible]ದಱಿಂದೆ ಧಾರೆಯುನಿಕ್ಕಿ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ತನ್ನನ ಪೂತಂ [illegible] ಸತ್ಪುರು[illegible]ಮುವಂ
[illegible] ಕುತಿಂ [illegible]

ಮೆನದನುರಾಗದಿಂ ಕೃತಕಧರಾಮರಂಗೆ ಮೂಱಡಿನೆಲನಂ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ಧಾರೆಯನೆಱೆವುದುಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಮುನಿ ರಾಜ್ಯಂಕೈಕೊಂಡು ಬಲಿಯುಂ ನೆರೆದ ಸರವಿಯುಂ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಮೂಱಡಿಗೊಟ್ಟಂಗಾಱಡಿಯಾಗಿ ಪೊಡಮಡುವನೆಂಬಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ದೇಹಂದದಿಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಭಯಂಕರವಾಗೆ ॥] [1] ೨೦೯

ದಿವಿಜೇಂದ್ರಾದೀಂದ್ರರೊಳ್ ಮುಚ್ಚರಿಸೆ ಸೆಣಸಿ ಪಾಕೆರ್ಗಂಡು ಕೈವ್ರೊಯ್ದು ಕೋಪ್ರೋ
ದ್ಧವದಿಂದೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಮೊದಲಿಸಿ ಬಳೆದನೆಂಬಂದದಿಂ ವ್ಯೋಮವಂ ಮು ।
ಟ್ಟಿನಿನಂ ಗಾತ್ರಂ ವಿಯನ್ಮಂಡಲಕೆ ತಡೆಯೆ ತೂಂತಿಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ ಸಿಂದಂ
ಭುವನಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಗಲ್ ದಿವಿಜಮನುಜವಿದ್ಯಾಧರಾರಾಧ್ಯಪಾದಂ ॥
ಮಕುಟಂ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪಂ ರವಿ ಹಿಮಕಿರಣಂ ಕುಂಡಲಂ ನೀಲಮೇಘ
ಪ್ರಕರಂ ತೊಂಗಲು ರಾಗ್ಗಳ್ ಬೆಮರಿನೊಗೆದ ಬಿಂದೂತ್ಕರಂ ಕೂಡೆ ತಾರಾ

[1] ಭೂಮಿಯುತ ದಿಗಂಬರವ ಸಂ ಮಣಿಸಿ ಬಳ್ಳಿಯ ಕಟಕ ಗ್ರೀವ ಏವರ್ಣ ಘಣಿಯ ಕೋವಣವುಂ ಬೆಳ್ಳಿಯುತ್ತರಿಗೆಯುಂ ಮುತ್ತಿನ ಶರದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವುಂ ರಕ್ತಕಂಬಳವಂ ದುಕೂಲಾಂಬರವುಮೆಸೆಯೆ ವಾಮನರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಿಂ ನೆರೆದ ನೆರಪಿಯೆಲ್ಲಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಡೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಮುಂದೆ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದನೆಂದು ಬಲಿ ತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರ್ವೆರಸು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾತನಾಗಿ ಎಱಗಿ ಪೊಡವಟ್ಟು ಪೊನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ರತ್ನದ ರಾಶಿಯುಂ ಮುಂದೆ ಪೂಜಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿ ಕೈಕೊಳಲ್ವೇಳ್ಕುವೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಂ, ಎಮಗೆ ಅವಱಿನೇನುಂ ಪೇಸವಿಲ್ಲಮೆಮಗೆ ಯಮ ಮಾತ್ರಗಂ ಹೋಮಕುಂಡಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಾಗಿ ಮೂಱಡಿ ನೆಲನಂ ಕುಡುವೊಡೆ ಕಡಿಮೆನೆ ಶುಕ್ರನುಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದನುಮಿವಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ನುಡಿವ ರುಷಿವಧೆಯನಱಿದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳ್ ಮಹಾರಾಷಿಯನ್ನ ಕಿಡಿಸಲ್ಬಂದನಿಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲ ; ನೀನೀಪರಮೇಶ್ವರನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆಯಲ್ವೇಳ್ಪೊಡೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಅಱಿಯದೆ ಗೆಯ್ದೆನೆಂದು ರುಷಿವಧೆಯಂ ಮಾಣ್ಬುದೆನೆ, ಮಾಣದಂತು ಕೊಡುವೀ ಮೂಱಡಿ ನೆಲನುಮಾಱಡಿಗೆ ಕಾರಣಮಕ್ಕುಮೆಂದೊಡಂ ಮಾಣದೆ ಮೂಱಡಿ ನೆಲನಂ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ಪುಯ್ಯಾಟಿ ಧಾರೆಯನೆಱೆವುದುಂ ॥ (ಗ)

ನಿಕರಂ ದೇವೇಂದ್ರಶೈಲಂ ತನು ಕುಲಗಿರಿಗಳ್ ಲೀಲೆಯಿಂ ತೊಂಗಲೆಂಬಂ
ತೆ ಕರಂ ಪೆಂಪಿಂದಗುರ್ವಂ ಪರಿಸೆ ಗಗನಮಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂದಂ ಮುನೀಂದ್ರಂ॥

ಅಂತು [ದಿಶಾವಳಿಯುಮೆಲ್ಲಂ ತನುಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಮುಮಂ ಗಗನತಳಮೆಲ್ಲಂ ಜಯಜಯನಿನಾದಮಯಮುಮಂ ಧರಾವಲಯಮೆಲ್ಲಂ ದೇಹಮಯಮುಮಾಗೆ] ಮಂದರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಚ್ಛಂದರಮಾದಂತೆಯುಮಂ ಧರಣಿಯು ಗಗನದಡೆಯುನಳೆಯಲೆಂದೆತ್ತಿದ [1] ವಿಧಾತ್ರನ ಕಯ್ಯ ದಂಡಮೆಂಬಂತೆ ಷೋಡಶಾಭರಣಭೂಷಿತನುಂ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಪರಿವೇಷ್ಟಿತನುಮಾಗಿ[2] [ಜಗತ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮುಮದ್ಭುತಮುಮಾಗೆ ವಿಗುರ್ವಿಸಿ ನಿಂದು ॥೨೩೨

ಪರಮಗುಣಾಂಬುರಾಶಿ ಜಿನಧರ್ಮಸಮುತ್ಪಥಶೀತರಶ್ಮಿ ಮಾ
ಣ್ಬರಿಸದೆ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯೊಳೊಂದಡಿಯಂ ಭರದಿಂದೆ ಮಾನುಷೋ
ತ್ತರಧರಣೀಂದ್ರದೊಳ್ ತಡೆಯದೊಂದಡಿಯಂ ನಯದಿಂದಮಿಟ್ಟು ನಿ
ರ್ಜರಪತಿವಂದ್ಯನೊಂದಡಿಗೆ ಭೂತಳಮಿಲ್ಲದುದಗ್ರತೇಜದಿಂ ॥ ೨೩೩

ಕಾಲನಾಕಾಶಕ್ಕೆತ್ತಿ ಜಿನಪಾದಭಕ್ತನಪ್ಪತಂಗೆ ಮೂಱುಂಲೋಕಮೇಕಚ್ಛತ್ರಮೆಂಬಂತಾನುಂ ತದ್ಗಿರೀಂದ್ರದಳವಿಯುಮಂ ಮನುಷ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಮಾಣಮುಮಂ ಕಾಲಿಂದಾದಯ್ಗೆ ನೋಡುವಂತಾನುಂ ಸತ್ತಿದ ದ್ವೀಪಸಮುದ್ರಂಗಳಂ ಭವ್ಯರ್ಗೆ ಕವಯರಂಬರೆದು ತೋಱುವಂತಾನುಂ ಮಾನವರ್ಗೆ ಮೇರೆಯೆಂದಱಿಪುವಂತಾನುಂ ತಿರಿಪುತ್ತು ಮಿಪ್ಪರ್ದುಂ ಸಮಸ್ತದೇವಸಮೂಹಕ್ಕಾಸನಕಂಪಮಂ ಭಯಮುಮಾಗೆ ಬೇಗಮುಱಿದು ಚತುರ್ವಿಧದೇವನಿಕಾಯಮುಮಂ ತಂತಮ್ಮ ಮಹಾವಿಭೂತಿಗಳ್ವೆರಸು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಸೆಯೆ ಭೋರೆನೆ ಬಂದು][3] ॥ ೨೩೪

---

1 ನಲನಾಕಾಶಪಂತರಮನಲೆಯಲೆಂದೆತ್ತಿದ (ಗ). 2 ದೇವಾಂಗನಾಪರಿವೇಷ್ಟಿತನುಮಾಗಿ.

3 ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯೊಳೊಂದಡಿಯುಂ ಮಾನುಷೋತ್ತರದ ಮೇಳೊಂದಡಿಯುನಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದಡಿಗೆ ನೆಲನಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲನೆತ್ತಿ ಜಿನಭಕ್ತನಪ್ಪಂಗೆ ಮೂಱುಂಲೋಕಮು ಮೇಕಚ್ಛತ್ರಮೆಂದು ತೋಱುವಂತಾನುಂ ತದ್ಗಿರೀಂದ್ರದಳವಿಯುಂ ಕಾಲಿಂದಾರ್ದ್ರವಂತಾನುಂ ದ್ವೀಪಸಮುದ್ರಮಂ ಭವ್ಯರ್ಗೆ ಕವೆಯೂರಂ ಪೇಸಿ ತೋಱುವಂತಾನುಂ

ಸುರತರುನಪೋತುವೆರವಂ
ದರಸುವುವುನೆಂ ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಯುವೋಲುತ್ಸಾಹಂ ।
ಬೆರಸು ನಳಿನಳಿದು ಚಿತ್ರ್ರೆಯು
ಸರಿಯುಂತಿರೆ ಸುರಿದರಂಳ ಮಮುಳಗುಣಾಢ್ಯರ್ ॥ ೨೩೫

ಪೊಸಮುತ್ತಿನ ಪೊಸವಜ್ರದ
ಪೊಸಪಚ್ಚೆಯು ಪೊಸತೆನಿಪ್ಪ ವೈಡೂರ್ಯದ ರಂ ।
ಜಿಸುವ ಪೊಸಸೂರ್ಯಕಾಂತದ
ಶಶಿಕಾಂತದ ರತ್ನರಾಶಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸಿದರ್ ॥ ೨೩೬

ಸುರಿದಪ್ಪುದ ಸ್ವೃತವ ಬಲ್ಸರಿ
ಧರಣಿಯೊಳಂಬು ತೆ ವಿಷ್ಣುಮುನಿಪನ ಕೆಲದೊಳ್ ।
ತರತರದಿಸಿದುರ್ ಮಾಡಿದ
ರರವಿಂದಾಸನಿಯುರುಸುರಿಯುರ್ ಬಹುವಿಧದಿಂ ॥ ೨೩೭

ಮಂಗಳನಿ ಪು ರವಂ ಗಿ
ತಂಗಳ ನಿಸ್ವನವನೇಕಜಯಜಯನಾದಂ ।
ಪೊ ಸುವನೆದೆ ಪ್ಪಿ [1] ಸುರರ ಸ
ರಂ ಗಗನದೊಳಾದ ಮೂಸುಮೊಸೆದುವು ಪಲವ್ರಂ ॥ ೨೩೮

ಶರಣಾಗೆಂಬ ಸ್ಥಿರಿಕೆಂಬ ಮೃದದಿಂ ಜೀಯೆಂಬ ದೇವೆಂಬ ಭಾ
ಸುರತೇಜೋಬ್ಧಿ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ನುಡಿಯೆಂಬಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂಬಬ್ಬಿಬಿಂ
ಸ್ಥಿರನಾಗೆಂಬ ಮಹುವ್ಯ ಭಾವ ಮರ್ಮುಭಾವಯ್ಯ ನೋಡೆಂಬ ದೇ
ವರ ನಾನಾವಿಧಸುಸ್ವರಂ ನೆಗೆದುದಾಕಾಂತಂಬರಂ ವ್ಯೋಮದೊಳ್ ॥

ಜಿನಧರ್ಮದ ಪೆಂಪಂ ಪೋ
ದಿನಿಗಬಿಪ್ಪುವ ತೆಱದಿನ ಮೆರಾವ ಮುನಿಸವಕೋ ।

ವಾವವನಿರ್ಗ ರ ಮಡೆ ಯು ಂತ ನ ೦ ಕಾಲ ಅಗ ವೃತ್ತ ಪು ರ್ಣ ದ ಪುರ್ಷ
ದೇವನಿಕಾಯುತುಂ ತಂತವ್ಯ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ನೆವೆ (ಗ)

1 ಪೊಗುವ ನಸ್ಪರರವಂ (ಗ)

ಕನದೊಡನೊಡನೆ ತಗುಳ್ದು
ಯ್ಯನೆ ರಾಗಂಬೆರಸು ಧಾತ್ರಿಯುಂ ಬಲವೆಂವರ್ ॥ ೭೪೦

ಅಂತಗುರ್ವಪ್ಪಿನಂ ಧೀರತೆಯೊಳಪ್ಪಿನಂ [1]
ಮುನಿಸಿಕರಪೂಜ್ಯನಂ ಸಕಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಂ
ಕಾಶ್ಮೀರದವರೆಲ್ಲ ಗೊಲ್ಲದೇಶದರೆಲ್ಲ
ಚೋಳದೇಶದರೆಲ್ಲ ಚೇರಮುಲದವರೆಲ್ಲ [2]
ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದವರೆಲ್ಲ ಗೌಳದೇಶವರೆಲ್ಲ
ವೆಂಗಿನಾಡವರೆಲ್ಲ ಅಂಗದೇಶದರೆಲ್ಲ
ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯವರೆಲ್ಲ ಸೌವೀರದವರೆಲ್ಲ
ಪಾರಿಯಾತ್ರಿಯರೆಲ್ಲ ಮಾಳವಾವಸಿಯೆಲ್ಲ
ಕುಂತಳಾವಸಿಯೆಲ್ಲ ಗುರ್ಜರಾವನಿಯೆಲ್ಲ
ಪೌಂಡ್ರಾದವರೆಲ್ಲ ಮಲಯವಿಷಯದರೆಲ್ಲ
ಸುರಪತಿಪಸಿನನುಮಂ ದಿವಿಜರಸಿನಾದವುಮಂ
ಶಂಖಧ್ವನಿಗಳಂ ಘಂಟಾಧ್ವನಿಗಳಂ
ಕಹಳಾರವಗಳಂ ಗಾನದ ರವಂಗಳಂ
ಘೋಂಕಸೋಪರ್ಗೆಯು ಕೇಳ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂದೆದ್ದು
ಗಗನತಳಮುಂ ನೋಡಿ ನೆರದೆಲ್ಲನೊಡಗೂಡಿ
ಕಾರ್ಮುಕವೆಲ್ಲಮನಣಿದು ರಾಗದೊದವಿಂ ನಡೆದು
ನಲಿನಲಿದು ಪರಿಪರಿದು ಕೂರ್ಪರಿಂ ಕರೆಕರೆದು
ಪಲವುಮಷ್ಟಾಂಗಳಿಂ ಸಲವುಮರ್ಚನೆಗಳಿಂ
ಪಲವುಪುಜಗಳ್ವೆರಸಿ ಪಲವುತೆರದಿಂ ಪರಿಯ
ಪೂಜಿಸಿ ಮುನೀಂದ್ರನಂ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಯತೀಂದ್ರನಂ
ಪಾಡುವ ದೇವಕರ್ಗಳಂ ಸುಳಿವ ದೇವಕರ್ಗಳಂ
ಪೊಡೆಮಡುವ ವಿಬುಧರಂ ಬಣ್ಣಿಸುವ ದಿವಿಜರಂ
ಜೀಯೆಂಬ ದಿವಿಜರಂ ದೇವೆಂಬ ವಿಬುಧರಂ

1 ಸ್ಥಿರತಮಳಗುಣನಂ ( ). 2 ಲಾಳದೇಶದವರೆಲ್ಲ ಚೋಳನಾಡವರೆಲ್ಲ (ಗ).

.........................ಸುತ್ತಿದಮರೇಶರಂ
ಕಣ್ತಣಿವಿನಂ ಕಂಡು [ಪಿರಿದುಂ ಮನಂಗೊಂಡು]
ಕೊಲಲಾಗದೆಂಬ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಲಾಗದೆಂಬ ನುಡಿ
ಕಳಲಾಗದೆಂಬ ನುಡಿ ಜಾರೆ ವೇಡೆಂಬ ನುಡಿ
ಕಾಂಕ್ಷೆ ವೇಡೆಂಬ ನುಡಿ ಕಳ್ಳಾಗದೆಂಬ ನುಡಿ
[ಅಡಗಾಗದೆಂಬ ನುಡಿ ಮಧುವಾಗದೆಂಬ ನುಡಿ]
ಪೆಱವು ಧರ್ಮದೊಳುಂಟೆ ಪೆಱವು ವಾಕ್ಯದೊಳುಂಟೆ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂ [1] ನೋಡುವೊಡೆ ಚರ್ಚೆಯಿಂ [2] ಮಾಡುವೊಡೆ
ಜಿನನಾಥನಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಜಿನಮುನಿಗಳಿಂ ಬಿಟ್ಟು
ಜಿನಧರ್ಮದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಜಿನಸಮಯದಿಂ ಬಿಟ್ಟು
ಮತ್ತೆ ಪೂಜ್ಯರುಮೊಳರೆ ಮತ್ತೆ ನಿಸ್ಪೃಹರೊಳರೆ
ಮತ್ತೊಂದು ಲೇಸುಂಟೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶುಭಮುಂಟೆ
ಪ್ರೈಲಾಪದೊಳ್ [3] ನಿಂದ ನೆಮಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ
ವಾರಿನಿಧಿಯೊಳ್ ನಿಂದ ನೇಮಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ [4]
ಚೋಳಮಹಿಯೊಳ್ ನಿಂದ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನಿಂದ [5]
ಲಲಿತಪುರದೊಳ್ ನಿಂದ ಶಾಂತಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ
ಬಂದಣಿಕೆಯೊಳ್ ನಿಂದ ಶಾಂತಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ
[ಶಾರಿಯೂರೊಳ್ ನಿಂದ ಶಾಂತಿಜಿನಪತಿಯಿಂದ]
ಹಾನುಗಲ್ಲೊಳ್ ನಿಂದ ಮಲ್ಲಿನಾಥ [6] ಜಿನನಿಂದ [7]
ಎಳವತ್ತಿಯೊಳ್ ನಿಂದ ಚಂದ್ರಜಿನಪತಿಯಿಂದ
ಮೊಳವದೆ ನೆಲೆನಿಂದ ಸಕ್ಷೀರಜಿನನಿಂದ

---

1 ಬುದ್ಧಿಯಿಂ (ಗ). 2 ಚರ್ಚೆಯಿಂ ( ). 3 ಪುರದ (ಗ).
4 ಪುರುಜಿನಾಧಿಪನಿಂದ (ಗ). 5 ವಿಜಯವಲ್ಲಭನಿಂದ (ಗ).
6 ಪುರುದೇವ (ಗ) 7 ಪಟವಳಿಯೊಳು ನಿಂದ ಪುರುದೇವ ಜಿನನಿಂದ, ಹುಲಿಗೆಱೆಯೊಳು ನಿಂದ ಶಂಭುಜಿನಪತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಕೊಪಣದೊಳುನಿಂದ ಶಶಿನಾಥಜಿನನಿಂದ, ಮುಳುಗುಂದದೊಳು ನಿಂದ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಜಿನನಿಂದ, ಪಟ್ಟಗೆಱೆಯೊಳು ನಿಂದ ಕಲಿದೇವ ಜಿನನಿಂದ, ಎಳವತ್ತಿಯೊಳ್ (ಗ)

ಅಶ್ರಮದೊಳುಪ್ಪಿರ್ದ ಸುವ್ರತೇಶ್ವರನಿಂದ
ಗೌಳವುಹಿಯೊಳ್ ನಿಂದ ಶಂಭ ಜಿನಪತಿಯಿಂದ
ತೇರೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಪತಿಯಿಂದ
[ತಪಸಿಧಿಯೊಳ ನಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಪತಿಯಿಂದ]
ಕೌಶಾಂಬಿಯೊಳ್ ನಿಂದ ಪದ್ಮಪರಿವೃಢನಿಂದ
ಅಹಿಚ್ಛತ್ರದೊಳ್ ನಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನಪತಿಯಿಂದ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟೆಂದು ತಾವಱಿವುದಿದನೆಂದು
ಕೊಲ್ಲದೊಡೆ ಕೊಲೆಯಿಲ್ಲ ಪುಸಿಯದೊಡೆ ಪಗೆಯಿಲ್ಲ
ಕಳ್ಳದೊಡೆ ಸಾವಿಲ್ಲ ಶೌಚದಿಂ ನೋವಿಲ್ಲ
ಪೋಱಿಯಿಂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ....
ಭಾವಿಸುವೊಡೀವ್ರತಂ ಲೋಕದೊಳ್ ಸುವ್ರತಂ
ಜಿನನಿಗದಿತವ್ರತಂ ಅರ್ತಿಯಿಂದಾವ್ರತಮ
ನಾಚರಿಸೆ [1] ಕೇಡಿಲ್ಲ ನರಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿಲ್ಲ
ಜಿನರ ಸಚ್ಚರಣಮಂ ದುರಿತಕುಲಹರಣಮಂ
ಪೊರ್ದಿದಂಗರಿದಲ್ಲ ನರಕಗತಿ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟೆಂದು ತಾವಱಿವುದಿದನೆಂದು
ಜಿನರ ಸದ್ರೂಪಮಂ ಪಾಪಸಂತಾಪಮಂ
ತಾಳ್ದಿದಂಗೆಡರಿಲ್ಲ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನಲೆಯಿಲ್ಲ
ಜಿನಪತಿಯನರ್ಚಿಸುಗೆ ಋಷಿವರರಂ ಪೂಜಿಸುಗೆ
ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಪಿಡಿಗೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಮಂ ಬಿಡುಗೆ
ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಪಿಡಿಗೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಂ ಬಿಡುಗೆ
ಸಕಲಸುಖಮೆಲ್ಲಮಂ ಪಡೆವಮನನು ಕ್ಷಣಂ [2] ॥ ೭೪೧

ಎಂದು ಜನಮೆಲ್ಲಂ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಳಿಸುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ ॥
ಜಿನಪಾದಭಕ್ತನನಿಸುವ
ಮುನಿಗೀತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೆಲ್ಲಮುಂ ಗಹನಮೆ ಪೇ ।

1 ಮಾನವತಿಯಿಂ ವ್ರತಮನಾದರಿಸ (ಗ). 2 ಮಾನಮುಳ್ಳೊಡಂ (ಗ).

ಱುನಿಸೇಕೆ ದೇವ ಪಾದಮ
ನನಂತಗುಣರಾಶಿ [1] ತಡೆಯದುಡುಗಳ ಪೇೞ್ಕುಂ ॥ ೭೪೩

ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಂಗಳ್
ಕ್ಷಣದಿಂದಂ ನಿಮಗೆ ಜೈನಪದಭಕ್ತಿಯಿನೊ ।
ಳ್ಗಣಮುಮಂ ಪುಟ್ಟಿದುವೆನೆ ಧಾ
ರಿಣಿಯೊಳ್ ನಿಮ್ಮಂತು ದೇವ ನಿರ್ಮಳನಾವಂ ॥ ೭೪೪

ದಯೆಯಿಂ ಭಾವಿಸುವುದು ಸಂ
ಶಯಮಿಲ್ಲದೆ ಜೈನತತ್ತ್ವಮಂ ನೆನೆವುದು ದು ।
ರ್ನಯಮಂ ಬಿಡುವುದು ಧರ್ಮ
ಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದು ಸಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ॥ ೭೪೫

[ಎಂದು ಸಮಸ್ತದಿವಿಜನಿಕುರಂಬಂ ಪ್ರೊತೆಯಡುತ್ತುಂ ಪಾದದೊಡ
ನೊಡನೆ ತೊೞಲುತ್ತುಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲಿಂದ್ರನ ಬೆಸದಿಂ
ದೇವಕುಮಾರರ್ ಬಲಿಯನಂಬಲಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯುಂ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕೆಂಗೆ
ಡಗಗಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಿಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಕಳೆವುದುಂ, ಅ ದಿ
ಋಷಿಯರುಂ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರೇಂದ್ರರುಂ ಸಿತಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯ
ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದ ಕಸಮಂ ಕಿಚ್ಚಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಜಗದುತ್ತುಂಗರುಂ ಕರ್ಮ
ಮದೇಭಪಂಚಾನನಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ ಧೈರ್ಯಧರಾಧರರೆನಿಸು
ವಯ್ನೂರ್ವರ್ ಮುನಿವರರ ಘೋರೋಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ
ರತ್ನಾಕರರಾಗಲ್ಲಿಗೆವಂದು ॥] [2] ೭೪೬

1 ಗುಣಾಸಲಿಯು (ಗ), 2 ಎನುತಂ ದೇವರ್ ನೆರಪಿ ಪ್ರೊತೆಯಡುತ್ತಂ ಪಾದ
ದೊಡನೆ ತೊೞಲುತ್ತಂ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಮಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನ ಬೆಸದಿಂ ಪ್ರ
ಕೀರ್ಣಕದೇವರ್ಕಳಿರ್ದು ಬಲಿಯನಂಬಲಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಂ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ನಾಯು
ಬಡಿದು ತನ್ನ ಮುಂದಿಕ್ಕುವುದುಮಾ ಇಂದ್ರನನೇಕವಿಧದಿಂದವನ ಬಯ್ದು ಸಿನ್ನಿಂ
ದಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಗೋದರಾಶಿಗಳ್ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲೆಂದು ಪೂಜವಮಾಡಿಸಿ ಕಳೆದು ಪುರ
ಮೆಲ್ಲಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾ ನೆಂದು ಕಾಂಡಕಾಂಡ ಮರ್ಮಖದಿಂ ಬೆ ಪ್ಪಿದು ಕಳೆವುದು,
ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿದು ಪಾದಭರದಿಂ ಬೀೞ್ವಂತೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲಿಂದ್ರಂ
ಶೀತಗಿರಿಯ ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದ ಪುೞಿಯೆಲ್ಲಮಂ ಕಳೆಯಿಸಿ ಋಷಿಯರನರ್ಚಿಸಿ ಘೋ
ರೋಪಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗಿದುದು ಕೃತಾರ್ಥಿಕೊಳ್ಳಿವೆಂದು ಘೋರೋಪಸರ್ಗಮುಂ
ವರ್ಣಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಮುನೀಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ (ಗ).

ಮುನಿನಿಕರಕ್ಕೆ ಪಿಂಗಿದುದು ದುಶ್ಚರಿತಾನ್ವಿತನುಗ್ರಮೂರ್ತಿ ದು
ರ್ಮನನೆನಿಸಿರ್ದ ಪಾಪಿ ಬಲಿ ಮಾಡಿದದೊಂದುಪಸರ್ಗಮಿಂದು ಸ |
ಜ್ಜನನುತ ಸಚ್ಚರಿತ್ರ ಗುಣಬೋಧಸುಧಾರ್ಣವ ಭವ್ಯಬಂಧು ನಿ
ರ್ಮಲನಿಜತತ್ವ [1] ನೀನುಡುಗು ಪಾಪಮನೆಂಬುದುಮಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ ||

[ವಿಗುರ್ವಣೆಯನುಪಸಂಹರಿಸಿ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪಂ ಕೈ
ಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ದೇವನಿಕಾಯಮೆಲ್ಲಂ ಸಹಜಕವಿ
ಜನಮನೋಹರೋದ್ಯಾನವನಕಳಕಂಠರೂಪನಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ಮನ
ದೊಳ್ ಭಕ್ತಿ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಪಲವರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ
ಮುಗಿದು] [2] || ೨೪೮

ಜಿನಪದಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಗುಣದೊಳುನ್ನತಿಯೊಳ್ ಸಕಲಾಗಮಾರ್ಥದೊಳ್
ವಿನಯದೊಳುನ್ನತವ್ರತದೊಳೋಜೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಸಚ್ಚರಿತ್ರದೊಳ್
ಮುನಿಪದಭಕ್ತಿಯೊಳ್ವಿಮಲಧೈರ್ಯದೊಳೂರ್ಜಿತಮಪ್ಪಕೀರ್ತಿಯೊಳ್
ನಿನಗೆ ಸಮಾನರಾರ್ ಸದೃಶರಾರ್ ದೊರೆಯಾರೆಣೆಯಾರ್ ಮುನೀಶ್ವರಾ [3] ||

ಜನವಿನುತಮೆನಿಸಿ ಪೀಯೆಂ
ಟನೆಯಂಗಂ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯೊಳಿರ್ದುದಱಿಂ ದೇ |
ವನಿಕಾಯಪೂಜ್ಯನಾದೈ
ಮುನೀಂದ್ರ ನಿನ್ನಂತು ಧನ್ಯರಾರ್ ಭೂತಲದೊಳ್ [4] || ೨೫೦

[ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಕಾಮಿನಿಗಿದು
ನಿಕ್ಷೇಪದ ನಿಧಿ ಸುಖಕ್ಕಿದಕ್ಷಯನಿಧಿ ಪಾ |

---

1 ದಯಾವಾರಿಧಿ ನಿರ್ಮಳಚಿತ್ತ ಕೀರ್ತಿಕಾಮಿನಿಕುಚಹಾರ (ಕ. ಖ.).

2 ವಿಗುರ್ವಣೆಯನುಡುಗಿ ಕಳ್ಳಿರ್ಪುದುಮಿಂದ್ರಾದಿದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ಪೂಜಿಸಿ ಭಾವಯುತದಿಗಂಬರವಾಸಂಗ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು (ಗ).

3 ಜನನುತಧರ್ಮದೊಳ್ ವಿನಯದೊಳ್ ವ್ರತವಾಗಮದೊಳ್ ನೆಗಳ್ತೆಯೊಳ್
ಮುನಿಪದಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ವಿಮಲಧೈರ್ಯದೊಳುನ್ನತಮಪ್ಪ ಕೀರ್ತಿಯೊಳ್ |
ಜಿನಮತಮಂ ಜಗಕ್ಕೆಸೆಯೆ ಭೋಂಕನೆ ನಿನ್ನೊಲು ತೋಱಬಲ್ಲರಾರ್
ನಿನಗೆ ಸಮಾನಮಾರುಮೆಣೆಯಾರ್ ದೊರೆಯಾರ್ ಧರೆಯೊಳ್ ಮುನೀಶ್ವರಾ (ಗ).

4 ಮನೋಜಪರ ಸುಕವಿನಿಕರ ಪಿಕಮಾಕಂದಾ (ಗ)

ಪಕ್ಷಯಮೊಂದಿದನಱಿಕೆಯೊ
ಳೀಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ ತಾಳ್ದಿ ನಿಂದಮೆಂಗೆಡರುಂಟೇ ॥ ೨೫೧

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪ್ರಭಾವನಾಂಗಮುಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನುಮಂ ಪೊಗೞ್ದು ಚತುರ್ವಿಧದೇವಸಮೂಹಮುಂ ತಂತಮ್ಮ ನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆ ಪೋದರ್. ಪದ್ಮಮಹಾರಾಜಂ ಧರ್ಮದೊಳಾದೈಶ್ವರ್ಯಮುಮಂ ಪ್ರಭಾವನಾಂಗದೊಳಾದ ಮಹಿಮೆಯುಮಂ ಕಂಡು ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಮನಮಾರೆ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪಲವುಂ ಸದ್ವ್ರತಂಗಳಂ ತಾಳ್ದಿ ಧರ್ಮದೊಳ್ ದೃಢಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪೋದಂ ॥]¹ ೨೫೨

ಬಲಿ ಮುನ್ನಂ ಜಯಧರ್ಮಭೂಧರನ ಮುಂದಾರಯ್ಯದುರ್ಕಿಂದೆ ಸಂಚಲಚಿತ್ತಂ ನುಡಿದಾಱದಿರ್ದೊಡೆ ನೃಪಂ ಚೀ ಸೋಲ್ತಿಯಿನ್ನೆಂದೊಡು² ಮ್ಮಳದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ಕೊರ್ವಿ ಮುಳಿಸಿಂ³ ಯೋಗೀಂದ್ರನಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದೞಿದಂ ಕರ್ಮಮ ಕಷ್ಟಮೊರ್ವರಱಿಮಂ ಪಾರ್ವಂಗೆ ಲೇಸಕ್ಕುಮೇ ॥

[ಪರರ ಮನೆಯ ಸೂಜಿಯ ಕೇಡಂ ಬಯಸುವ ಕಳ್ಳಂಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕುಱಿಂ ಕೆಟ್ಟುದೆಂಬಂತೆ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಪ್ಪಕಂಪನಾಚಾರ್ಯರ್ಗುಪಸರ್ಗಂಮಾಡಿದ ಬಲಿ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂ ಬೋೞಂಡಾಗಿ ಕಟ್ಟುವೆತ್ತನೆಂದು ಪಾಪದೊಳಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟರದಱಿಂ ॥

ಕುಸಿಯದೆ ಪೆಱರಱಿವಂ ಚಿಂ
ತಿಸುವಂ ತಾನಱಗುಮಂತೆ ತೊದಱಲ್ಲದೆ ಚಿಂ ॥
ತಿಸುವಾತಂ ಪೆಱಗೆರ್ಪ್ಪಂ
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ತಾನೆ ಸಿರಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿರ್ಕುಂ ॥ ೨೫೪

---

¹ ಎಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ದೇವನಿಕಾಯಂ ತಂನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದರ್ ಪದ್ಮಮಹಾರಾಜನುಂ ಪ್ರಧಾನರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ (ಗ)

² ನುಡಿದುಱದಲ್ಲಿ ಪಿರಿದುಂ ಬೋಡಾಗಿ ಪೋಪಿಲ್ಲದು (ಗ),

³ ಬಂದು ನೋಡ ಮುನಿಸಿಂ (ಗ)

ಮಗಧಾವನೀಶ ಪಾಪಂ
ಪುಗದಂತೆ ನೆಗೞ್ತೆಯು ಪ್ರಭಾವನೆಯಂ ಕೈ ।
ಮಿಗೆ ಕೊರ್ತರ್ ಪದಪಿನಿಂ ಮೊ
ಡುಗೆ ಪಾಪಂ ಕಿಡುಗುಮವಱ ಕೇಡಿಂ ಮೋಕ್ಷಂ ॥ ೨೫೬

ಮತ್ತನ್ನದೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳಂ
ಚಿತ್ತಂ ತಲ್ಲಣಿಸದೊಂದೆ ಮನದಿಂ ಗುಣಮಂ ।
ಪತ್ತುಗೆ ಕಡೆಯುಂಗಮದ
ತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದೊಲ್ದು ನಂಬಿ ಪೊರ್ದುಗೆ ಭವ್ಯಂ ॥ ೨೫೭

ಎಂದು ಪ್ರಭಾವನೆಯೊಳಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮಂ ಗಣಧರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದು ॥][1] ೨೫೮

ವಿಮಳಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿಧ್ವಜನಮಳಗುಣಂ ವಾಗ್ವಧೂವಲ್ಲಭಂ ಕಾ
ಮಮದೇಭೇಂದ್ರಪ್ರತಾಪಕ್ಷಯಹರಿ ಗಜಮತ್ತುಂಗನತ್ಯೂರ್ಜಿತಂ ರ ।
ಮ್ಯಮನಂತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರನಮಲಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂಯಶಶ್ರೀ
ರಮಣಂ ಸೋತ್ಸಾಹನಾದಂ[2] ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ॥

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರಿವೃಢಮಕುಟತಟಘಟಿತಮಣಿಗಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚುಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರ
ನುತಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧರ್ಮಾಮೃತದೊಳ್
ದರ್ಶನಾಷ್ಟಮಾಂಗವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

1 ಎಂದು ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಂ ನಕ್ಕು ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸನಂ ಬಂದಿಸಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೃಢನಾಗಿ ಪೋದನದುಕಾರಣದಿಂ ಪ್ರಭಾವನೆಯ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮನಿರ್ಮೂಲಕರಮೆಂದು ಪೇೞ್ ಕೇಳ್ದು (ಗ).

2 ಧೈರ್ಯಮಹಾಮೇರುಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಾ ಜಿನಸಮಯಮಹಾವಾರ್ಧಿ ತ್ರೈವಿದ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ರಮಣಾ ಶ್ರೀಪಾದಭೃಂಗಂ (ಕ. ಖ.)